ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Μέτρα στήριξης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στο πλαίσιο εφαρμογής του ν. 4046/2012 και άλλες διατάξεις»

Προς την Βουλή των Ελλήνων

Η ελληνική οικονομία διέρχεται τα τελευταία χρόνια μια συνεχή διαδικασία μετασχηματισμού. Το μείγμα της οικονομικής πολιτικής, που βασίζεται στην εμπροσθοβαρή δημοσιονομική εξυγίανση και στις ευρείες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, έχει περιορίσει σημαντικά τις μακροοικονομικές και δημοσιονομικές ανισορροπίες. Τα θετικά αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής αντανακλώνται στη βελτίωση της μακροοικονομικής επίδοσης το 2013 και στις ευνοϊκές μακροοικονομικές προοπτικές για το 2014. Η ύφεση στην ελληνική οικονομία συνεχίστηκε το 2013. Παρά ταύτα, το πραγματικό ΑΕΠ μειώθηκε κατά 3,9% έναντι πρόβλεψης για 4,2% ύφεση. Το καλύτερο από το αναμενόμενο οικονομικό αποτέλεσμα του 2013 θα στηρίξει την οικονομική ανάκαμψη το τρέχον έτος. Η αύξηση του πραγματικού Α.Ε.Π. εκτιμάται στο 0,6% το 2014 και στο 2,9% το 2015, ακολουθώντας περαιτέρω επιτάχυνση μεσοπρόθεσμα.

Επιπρόσθετα, διαμορφώνονται σταδιακά συνθήκες σταθεροποίησης και η εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία ανακτάται το οποίο και αποτυπώνεται τόσο στη σημαντική βελτίωση των δεικτών οικονομικού κλίματος (σε υψηλό 5.5 ετών) και προσδοκιών όσο και στην παρατηρούμενη αύξηση των άμεσων ξένων επενδύσεων στη χώρα. Τα επιτόκια των δεκαετών ομολόγων μειώθηκαν το 2013 κατά 298 μονάδες βάσης (και άλλες 145 έως σήμερα).

Η συνεχιζόμενη μείωση των τιμών περιορίζει τη μείωση των πραγματικών εισοδημάτων. Το σημαντικό πλεόνασμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών ύψους 1,2 δις ευρώ (0,7% του Α.Ε.Π.) το 2013 και η σταθερή αύξηση των εξαγωγών αντανακλά την ανάκτηση της απώλειας ανταγωνιστικότητας της προηγούμενης δεκαετίας. Είναι χαρακτηριστικό πως το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών το 2013 είναι πλεονασματικό, σε αντίθεση με τις προβλέψεις διεθνών οργανισμών, για πρώτη φορά τις τελευταίες δεκαετίες και για όσο υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

Στον τομέα της δημοσιονομικής πολιτικής, τα στοιχεία για τη Γενική Κυβέρνηση επιβεβαιώνουν την επίτευξη χαμηλότερου ελλείμματος σε σχέση με τις προβλέψεις, καθώς και σημαντικού ύψους πρωτογενούς πλεονάσματος το 2013, υψηλότερου έναντι του στόχου του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής για μηδενικό πρωτογενές αποτέλεσμα. Η αποπληρωμή 6,2 δις ευρώ ληξιπρόθεσμων οφειλών μέσα στο 2013, αναμένεται να δώσει επιπρόσθετη ώθηση στην ελληνική οικονομία, μέσω του έντονα πολλαπλασιαστικού αποτελέσματος στο Α.Ε.Π. λόγω της δεδομένης έλλειψης ρευστότητας που παρατηρείται.

Το πλεόνασμα στο εξωτερικό ισοζύγιο της χώρας, σε συνδυασμό με το πρωτογενές πλεόνασμα που επετεύχθη στον κρατικό προϋπολογισμό το 2013, αντιμετωπίζουν δραστικά τα δυο αίτια της ελληνικής οικονομικής κρίσης, δηλαδή τα μεγάλα δίδυμα ελλείμματα στον προϋπολογισμό και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Σηματοδοτείται έτσι η έναρξη αναστροφής των παλαιών και επίμονων τάσεων ελλειμμάτων της ελληνικής οικονομίας και προοιωνίζει θετικά την εκπλήρωση των εκτιμήσεων για το 2014 ως το έτος επιστροφής της οικονομίας σε τροχιά υγιούς και βιώσιμης ανάπτυξης. Πιο αναλυτικά, για το τρέχον έτος, οι οικονομικές προοπτικές είναι ενθαρρυντικές. Η πτώση στην ιδιωτική κατανάλωση αναμένεται μικρότερη (στο -1,6%), ενώ η ανάκαμψη της επενδυτικής δραστηριότητας το 2014 θεμελιώνεται στην υψηλότερη απορρόφηση των διαθρωτικών πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη βελτίωση των προσδοκιών για την πορεία της οικονομίας. Η συμβολή των συγχρηματοδοτούμενων έργων κρίνεται καθοριστική για την εμπροσθοβαρή αύξηση της ρευστότητας στον τομέα των επενδύσεων. Η βελτίωση του οικονομικού κλίματος για το σύνολο της οικονομίας αλλά και ειδικότερα, στις κατασκευές, σηματοδοτεί σταδιακή ανάκτηση των προσδοκιών των επενδυτών και αναμένεται να οδηγήσει σε σημαντική αύξηση της επενδυτικής δραστηριότητας και τα επόμενα χρόνια.

Η ανεργία μειώθηκε το δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 2013, αλλά παραμένει σε πολύ υψηλά επίπεδα το οποίο, σε συνδυασμό με τη διάρθρωση αυτής, με υψηλά ποσοστά νέων και μακροχρόνια ανέργων, έχει σημαντικό κοινωνικό κόστος. Αντιδρώντας με κάποιο βαθμό υστέρησης στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, η ανεργία αναμένεται να αρχίσει σταδιακά να μειώνεται από το 2014.

Ο αποπληθωρισμός θα συνεχιστεί το 2014 και ο Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή εκτιμάται στο -0,4% από -0,9% το 2013. Η αλλαγή του οικονομικού μοντέλου της χώρας με στροφή από διεθνώς μη εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες σε διεθνώς εμπορεύσιμα, οι θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης και η διατήρηση πρωτογενών πλεονασμάτων, θα συμβάλλουν καθοριστικά στη βελτίωση της δυναμικής του δημοσίου χρέους.

Η ολοκλήρωση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων αναμένεται να ενισχύσει περαιτέρω την αναπτυξιακή δυναμική της ελληνικής οικονομίας μεσο-μακροπρόθεσμα. Στο πλαίσιο αυτό, εισάγονται ρυθμίσεις για τη διατήρηση και βελτίωση των επιτευγμάτων της οικονομίας (άρθρο τρίτο).

Τα νέα κείμενα της συμφωνίας, όπως διαμορφωθήκαν μετά από μια έντονη διαπραγμάτευση, προβλέπουν πολλές σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές αναπτυξιακού χαρακτήρα, που απελευθερώνουν την οικονομία, εξασφαλίζουν την ευστάθεια του τραπεζικού συστήματος, αυξάνουν την ανταγωνιστικότητα και μειώνουν τις τιμές (άρθρα πρώτο και δεύτερο). Πρόκειται για μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη γίνει σε άλλες χώρες της Ευρώπης και προωθούνται με το παρόν στην ελληνική οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα.

Με το παρόν νομοσχέδιο ολοκληρώνεται μια μεγάλη περίοδος δοκιμασιών, και γίνεται ένα νέο ξεκίνημα. Τα αποτελέσματα γίνονται πλέον ορατά, χειροπιαστά, για τον πολίτη. Η προσπάθεια συνεχίζεται για την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας και τη βελτίωση της ζωής και της καθημερινότητας των Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ν. 4046/2012

Άρθρο πρώτο

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α: ΔΙΑΝΟΜΗ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Την τελευταία πενταετία η οικονομική κρίση οδήγησε σε βαθιά και παρατεταμένη ύφεση, σε σημαντική συρρίκνωση των εισοδημάτων και σε πρωτόγνωρη αύξηση της ανεργίας. Η προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας, με στόχο την εξάλειψη των δίδυμων ελλειμμάτων στο ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών αποδίδει καρπούς. Η Ελλάδα, τα τελευταία 2 χρόνια, επιτυγχάνει τους δημοσιονομικούς της στόχους. Το 2013, ένα έτος νωρίτερα από ότι είχε αρχικά προβλεφθεί, και χάρη στις τεράστιες θυσίες της ελληνικής κοινωνίας, το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης, προ τόκων, εμφάνισε σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα. Ως αποτέλεσμα, και σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές αποφάσεις, επιστρέφεται μέρος του πρωτογενούς πλεονάσματος του ισοζυγίου του έτους 2013, συνολικού ύψους πεντακοσίων είκοσι πέντε εκατομμυρίων (525.000.000) ευρώ, στις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, χωρίς να τίθεται σε διακινδύνευση η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων του 2014.

Παράλληλα, μέρος του πλεονάσματος του 2013 διατίθεται για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας, μέσω της αποπληρωμής ληξιπροθέσμων οφειλών του Δημοσίου, καθώς και για την τόνωση των αναπτυξιακών προοπτικών της, μέσω της μείωσης του μη-μισθολογικού κόστους της εργασίας και ειδικότερα μείωσης, πλέον της μείωσης 1% που έχει ήδη γίνει, κατά 3,9% συνολικά των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης εργοδοτών και εργαζομένων, όπως αναλυτικά ορίζεται στην Υποπαράγραφο Ι.Α. του άρθρου πρώτου του παρόντος.

Συγκεκριμένα:

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.1.: ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ

Διατίθενται 450 εκατ. € περίπου, ως κοινωνικό μέρισμα, για τη στήριξη των οικονομικά ασθενέστερων πολιτών και οικογενειών της χώρας μας. Δικαιούχοι του κοινωνικού μερίσματος είναι οι συμπολίτες μας με χαμηλό συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα και μικρής αξίας ακίνητη περιουσία, αλλά και ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, όπως είναι, κατεξοχήν, οι μακροχρόνια άνεργοι. Το κοινωνικό μέρισμα καταβάλλεται εφάπαξ, είναι αφορολόγητο, δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε κράτηση, δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται με ήδη βεβαιωμένα χρέη προς το Δημόσιο ή πιστωτικά ιδρύματα και δεν υπολογίζεται στα εισοδηματικά όρια για την καταβολή του Ε.Κ.Α.Σ. ή οποιασδήποτε άλλης παροχής κοινωνικού ή προνοιακού χαρακτήρα. Με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, θα προσδιορισθεί το ακριβές ποσό του διανεμόμενου κοινωνικού μερίσματος ανά δικαιούχο, ο ακριβής αριθμός των δικαιούχων με βάση εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια, καθώς και η σχετική διαδικασία, ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής του κοινωνικού μερίσματος.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.2.: ΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΕΓΑΣΗΣ, ΣΙΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ

Διατίθενται 20 εκατ. ευρώ περίπου, ως ειδική μέριμνα, για τους συμπολίτες μας που βιώνουν με το σκληρότερο τρόπο την κρίση, τους άστεγους, μέσω δράσεων στέγασης, σίτισης και κοινωνικής φροντίδας. Με την πρώτη περίπτωση 1 της προτεινόμενης ρύθμισης καθορίζεται το πλαίσιο προδιαγραφών λειτουργίας των Κέντρων Ημέρας Αστέγων, Κοινωνικών Ξενώνων ή άλλων παρεμφερών δομών. Με την περίπτωση 2 ορίζεται ότι η πίστωση για τα εν λόγω προγράμματα εγγράφεται στον προϋπολογισμό τρέχοντος έτους του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ε.Φ. 33-220), η οποία ανέρχεται στο ποσό των 20 εκ. ευρώ για το έτος 2014. Τα προγράμματα ή οι δράσεις προκηρύσσονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας με δυνητικούς δικαιούχους τους πιστοποιημένους φορείς που αποδεδειγμένα παρέχουν υπηρεσίες στην ομάδα στόχο των άστεγων. Επίσης, η υλοποίηση των προγραμμάτων ή δράσεων δύναται να πραγματοποιείται μέσω σύναψης προγραμματικών συμβάσεων μεταξύ του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και των φορέων υλοποίησης, στους οποίους υπάγονται τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τα εκκλησιαστικά φιλανθρωπικά ιδρύματα, οι φορείς της Εκκλησίας και τα πιστοποιημένα από το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σύμφωνα με το ν. 2646/1998, Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που αποδεδειγμένα δραστηριοποιούνται στην παροχή υπηρεσιών στην ομάδα στόχου των άστεγων. Επιπλέον, ως δυνητικό μέσο παροχής υπηρεσιών ή αγαθών στο πλαίσιο των ανωτέρω προγραμμάτων ή δράσεων καθιερώνεται η Κοινωνική Επιταγή. Η Κοινωνική Επιταγή ενσωματώνει την αξία συγκεκριμένης κοινωνικής παροχής, η οποία είναι ατομική και παρέχεται στο δικαιούχο του προγράμματος ή της δράσης που την ενεργοποιεί αποκλειστικά για την απολαβή των συγκεκριμένων αγαθών ή/και υπηρεσιών. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, προβλέπεται ότι επιλέξιμα προς χρηματοδότηση προγράμματα ή δράσεις είναι τα τρέχοντα κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της διάταξης.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.3.: ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ ΣΕ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΣ

Με την προτεινόμενη διάταξη λαμβάνεται μέριμνα προκειμένου να καλυφθούν για παροχές ασθένειας σε είδος κατηγορίες συμπολιτών μας, οι οποίοι επλήγησαν περισσότερο από την οικονομική συγκυρία, με αποτέλεσμα να απολέσουν την ασφαλιστική τους ικανότητα. Ειδικότερα, παρέχεται κάλυψη παροχών ασθένειας σε είδος μέχρι 28-02-2015, σε ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ και στα προστατευόμενα μέλη αυτών, οι οποίοι είτε διέκοψαν την επαγγελματική τους δραστηριότητα ή προέβησαν σε δήλωση αδράνειας εργασιών στη Δ.Ο.Υ. είτε συνεχίζουν μεν την επαγγελματική τους δραστηριότητα, ωστόσο λόγω οφειλών στον ασφαλιστικό τους φορέα δεν έχουν ασφαλιστική ικανότητα, υπό την προϋπόθεση ότι οι οφειλές τους αφορούν τα έτη 2011, 2012 και 2013 και ο μέσος όρος του συνολικού οικογενειακού τους εισοδήματος κατά τα ως άνω έτη δεν υπερβαίνει τα 12.000 ευρώ. Περαιτέρω, μέχρι το ως άνω χρονικό διάστημα, καλύπτονται για παροχές ασθένειας σε είδος α-

σφαλισμένοι του Τομέα Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του ΕΤΑΑ και τα προστατευόμενα μέλη αυτών, οι οποίοι επίσης έχουν απολέσει την ασφαλιστική τους ικανότητα λόγω οφειλών στον ασφαλιστικό τους φορέα, εφόσον οι οφειλές τους αφορούν τα έτη 2011, 2012 και 2013 και ο μέσος όρος του συνολικού οικογενειακού τους εισοδήματος κατά τα ως άνω έτη δεν υπερβαίνει τα 12.000 ευρώ. Τέλος, η ίδια μέριμνα περί καλύψεως για παροχές ασθένειας σε είδος μέχρι 28.2.2015, λαμβάνεται και για υπερήλικες ασφαλισμένους του ΟΓΑ (των οποίων το ασφαλιστικό δικαίωμα επανεξετάζεται βάσει της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου ΙΑ.6. του άρθρου πρώτου του νόμου 4093/2012 και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης), δίχως την απαίτηση συνδρομής πρόσθετων εισοδηματικών προϋποθέσεων.

Η προκαλούμενη δαπάνη από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, θα καλυφθεί από το πρωτογενές πλεόνασμα Γενικής Κυβέρνησης έτους 2013, με επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό προς τους οικείους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Σημειώνεται, ότι με τις διατάξεις του άρθρου 18 του νόμου 4242/2014 παρατάθηκε για ένα ακόμη χρόνο η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για τους άνεργους που έχουν κάνει χρήση των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 2768/1999 (Α΄ 273), της παρ. 2 του άρθρου 35 του ν. 3996/2011 (Α΄ 170), της παραγράφου Α2 του άρθρου 138 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) και της παραγράφου 3 του άρθρου 75 του ν. 4144/2013 (Α΄ 88), για τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι οποίοι έχουν συμπληρώσει 50 ημέρες ασφάλισης, καθώς και για τους εργαζόμενους στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά και τους εργαζόμενους της επιχείρησης «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΡΟΧΑΙΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.4.: ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΦΑΠΑΞ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΣΕ ΕΝΣΤΟΛΟΥΣ

Χορηγείται εφάπαξ χρηματική ενίσχυση σε ένστολο προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, που τελούσαν σε ενέργεια κατά την 31.1.2014, ύψους πεντακοσίων ευρώ (500 €). Η καταβολή της χρηματικής ενίσχυσης πραγματοποιείται μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (Ε.Α.Π.) με καταστάσεις που συντάσσουν οι εκκαθαριστές αποδοχών των οικείων Υπηρεσιών. Η ανωτέρω ενίσχυση καταβάλλεται ολόκληρη, εφόσον οι συνολικές μεικτές τακτικές αποδοχές μηνός Ιανουαρίου 2014 των ανωτέρω στελεχών, δεν υπερέβαιναν τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ. Για αποδοχές πάνω από χίλια πεντακόσια ευρώ (1.500 €) και μέχρι χίλια πεντακόσια σαράντα δύο (1.542) ευρώ, η εφάπαξ ενίσχυση μειώνεται κατά δώδεκα (12) ευρώ για κάθε ένα (1) επιπλέον ευρώ αποδοχών.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.1.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΗ

Με τις τροποποιήσεις του π.δ. 53/2013 (Α΄ 96) εναρμονίζεται το θεσμικό πλαίσιο της χώρας μας με το ευρωπαϊκό καθεστώς όπως προκύπτει από τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 765/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής ένωσης. Το εναρμονισμένο ευρωπαϊκό καθεστώς θεσπίζει διεθνή κριτήρια για την αναγνώριση της τεχνικής επάρκειας και ικανότητας των φορέων που παρέχουν υπηρεσίες διεθνούς πιστοποίησης εισάγοντας για το λόγο αυτό τα κριτήρια διαπίστευσης. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται πλήρως η αμεροληψία, η αντικειμενικότητα και η διεθνής αμοιβαία αναγνώριση των Πιστοποιητικών που χορηγούνται από τους αρμόδιους διαπιστευμένους φορείς για την επαγγελματική επάρκεια στις υπηρεσίες αναλογιστών. Με τη διεθνή αναγνώριση των χορηγουμένων από τη χώρα μας Πιστοποιητικών διασφαλίζεται και η αμοιβαία αναγνώριση της επαγγελματικής επάρκειας των αναλογιστών σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Στο τροποποιούμενο με την περίπτωση 1 άρθρο 1 του π.δ. 53/2013 οριοθετείται το αντικείμενο του επαγγέλματος του αναλογιστή και περιγράφεται η διαδικασία αναγγελίας έναρξης επαγγέλματος στην Αρμόδια Διοικητική Αρχή. Πιο συγκεκριμένα ορίζονται οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων, η Αρμόδια Διοικητική Αρχή, ελέγχει εάν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για εγγραφή στο Μητρώο Αναλογιστών και ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα.

Επιπρόσθετα, με το τροποποιούμενο με την περίπτωση 2 άρθρο 2 του π.δ. 53/2013 οριοθετείται και προσδιορίζεται με ακρίβεια η διαδικασία εγγραφής στο μητρώο του άρθρου 1 του π.δ. 53/2013. Αναλυτικότερα ορίζονται τα απαιτούμενα πιστοποιητικά ώστε να αποδεικνύονται και να τεκμαίρονται μεταξύ άλλων η επαγγελματική εξειδίκευση και επάρκεια του υποψήφιου αναλογιστή. Η διαδικασία εγγραφής στο μητρώο αναλογιστών ολοκληρώνεται εφόσον συντρέχουν οι σωρευτικά οριζόμενες προϋποθέσεις του άρθρου 2. Οι σωρευτικά οριζόμενες προϋποθέσεις στο εν λόγω άρθρο είναι απολύτως εναρμονισμένες με το διεθνές νομικό πλαίσιο αμοιβαίας αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων και ακαδημαϊκών τίτλων. Συναφώς η πιστοποίηση διενεργείται από το Εθνικό σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα.

Με το τροποποιούμενο με την περίπτωση 3 άρθρο 3 του π.δ. 53/2013 και περιγράφεται πλήρως το πλαίσιο της εξεταστικής διαδικασίας τόσο σε επίπεδο διαδικασίας όσο και σε επίπεδο ουσίας της εξεταστέας ύλης. Αναλυτικότερα ορίζονται η κλίμακα βαθμολογίας καθώς και η περιγραφή της εξεταστέας ύλης. Τέλος αποσαφηνίζονται τα χαρακτηριστικά που οφείλουν να φέρουν οι εξεταστικές επιτροπές των υπό διαπίστευση φορέων έτσι ώστε να λάβουν την απαιτούμενη διαπίστευση από τον ΕΣΥΔ. Επίσης θεσπίζεται η δυνατότητα στους υποψηφίους που δεν θα επιτύχουν και στα οχτώ (8) γνωστικά αντικείμενα να συμμετέχουν στην αμέσως επόμενη εξεταστική διαδικασία προκειμένου να επιτύχουν στο σύνολο των εξεταζόμενων μαθημάτων.

Με το τροποποιούμενο με την περίπτωση 4 άρθρο 4 του π.δ. 53/2013 ορίζεται η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών Αναλογιστή που χορηγούνται από τους διαπιστευμένους φορείς πιστοποίησης. Επίσης θεσπίζεται για τους διαπιστευμένους φορείς υποχρεωτική διαδικασία ετήσιας επιτήρησης και επαναπιστοποίησης των πιστοποιητικών που εκδίδουν.

Με το τροποποιούμενο με την περίπτωση 5 άρθρο 5 του π.δ. 53/2013 ορίζεται ότι το Μητρώο καθίσταται διαφανές και δημοσιοποιείται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών.

Με το τροποποιούμενο με την περίπτωση 6 άρθρο 6 του π.δ. 53/2013 προβλέπεται η σύσταση του πενταμελούς Πειθαρχικού Συμβουλίου των πιστοποιημένων αναλογιστών και περιγράφονται λεπτομερώς τόσο οι εξουσίες του Συμβουλίου όσο και η διαδικασία που ακολουθείται ενώπιον του έτσι ώστε να τηρούνται οι αρχές της δίκαιης δίκης και να διασφαλίζεται η αμεροληψία και η αντικειμενικότητα της διαδικασίας.

Με το τροποποιούμενο με την περίπτωση 7 άρθρο 7 του π.δ. 53/2013 επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του π.δ. και στους Αναλογιστές α) Κοινωνικής Ασφάλισης και β) Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης του άρθρου 7 του ν. 3029/2002. Σκοπός αυτού είναι να εξασφαλιστεί ομοιομορφία και ισότητα στις διαδικασίες αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων με βάσει ευρωπαϊκά και διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.2.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΕΚΤΙΜΗΤΗ

Με την υποπερίπτωση α΄ αντικαθίσταται ο όρος «ορκωτός» με τον ορθό όρο «πιστοποιημένος», ως επακόλουθο της παραγράφου Γ. του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) με την οποία καταργείται το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών και εφεξής αντικαθίσταται από το Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών.

Με την υποπερίπτωση β΄, το στοιχείο αα΄ της υποπερίπτωσης στ΄ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ.2. της παραγράφου Γ. του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 τροποποιείται και βελτιώνεται, με τον ορισμό εναλλακτικών τρόπων εγγραφής στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών, η απόκτηση πιστοποίησης από φορέα που έχει διαπιστευτεί από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι τα άτομα που αποκτούν δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών, θα έχουν περάσει από διαδικασία πιστοποίησης ιδιαίτερα αυξημένων απαιτήσεων, η οποία αναγνωρίζεται επαγγελματικά και από τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ε.Ε. Διασφαλίζεται έτσι η αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Ταυτόχρονα προβλέπεται η διαδικασία εξετάσεων στις οποίες έχουν δικαίωμα συμμετοχής οι κάτοχοι πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, γεγονός το οποίο διαφυλάσσει το υψηλό μορφωτικό επίπεδο των ατόμων που θα ασκούν το επάγγελμα του ορκωτού εκτιμητή.

Με την υποπερίπτωση γ΄, το στοιχείο γγ΄ της υποπερίπτωσης στ΄ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ.2. της παραγράφου Γ. του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 διαγράφεται, καθώς η εισαγωγή της πιστοποίησης μέσω διαπιστευμένου φορέα εξασφαλίζει την ποιότητα της διαδικασίας χωρίς να είναι απαραίτητη η διενέργεια εξετάσεων και από το Υπουργείο Οικονομικών για το σκοπό αυτό. Αντίθετα, η διατήρηση δύο παράλληλων συστημάτων εξετάσεων και πιστοποίησης (από διαπιστευμένο φορέα και το Υπουργείο Οικονομικών) θα οδηγούσε σε επαγγελματίες με προσόντα διαφορετικού επιπέδου τα οποία δεν θα είναι συγκρίσιμα μεταξύ τους.

Με την υποπερίπτωση δ΄, η υποπαράγραφος Γ.3. της παραγράφου Γ. του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 διαγράφεται καθώς μετά τη διαγραφή του στοιχείου γγ΄ της υποπερίπτωσης στ΄ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ.2. της παραγράφου Γ. του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 καθίσταται άνευ ουσίας η αναλυτική περιγραφή του τρόπου διενέργειας των εξετάσεων από το υπουργείο Οικονομικών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.3.: ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΙΠΕΔ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της υποπαραγράφου Β.3. επιδιώκεται η βελτίωση της λειτουργίας του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου και η παροχή σ΄ αυτό της δυνατότητας να αξιοποιήσει περισσότερα χρηματοοικονομικά εργαλεία για την επωφελέστερη για το δημόσιο αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται σ΄ αυτό.

Ως προς τις ειδικότερες διατάξεις σημειώνονται τα ακόλουθα:

περίπτωση 1: υποπερίπτωση α΄: Στο μέτρο που ορισμένα Υποθηκοφυλακεία και Κτηματολογικά Γραφεία ζητούν την καταβολή τελών και δικαιωμάτων για τη χορήγηση πιστοποιητικών και αποσπασμάτων επί των δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου στα προεπιλέγεντα και υποψήφια προς μεταβίβαση στο ΤΑΙΠΕΔ ακίνητα, χρειάζεται να διευκρινιστεί ρητώς στο νόμο του ΤΑΙΠΕΔ ότι κατά το στάδιο της επεξεργασίας των επιλέξιμων ακινήτων από το ΤΑΙΠΕΔ και προ της μεταβίβασης αυτών με απόφαση ΔΕΑΑ, οι αιτήσεις για την έκδοση και χορήγηση αυτών των έγγραφων, τα οποία είναι απολύτως απαραίτητα για τη διεξαγωγή των νομικών ελέγχων από τους Συμβούλους του Ταμείου για τους σκοπούς της περαιτέρω αξιοποίησης, καταβάλλονται ατελώς. Ελλείψει ειδικής ρύθμισης, διαπιστώνεται αποσπασματική αντιμετώπιση τέτοιων αιτήσεων ανά Υποθηκοφυλακείο ή/και Κτηματολογικό γραφείο και της υποχρέωσης καταβολής χρημάτων. Η πρακτική αυτή καθιστά δυσβάστακτο οικονομικά το κόστος της χορήγησης πιστοποιητικών για όλα τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου επί ακινήτων, ιδίως εάν ληφθεί υπόψη η μνημονιακή υποχρέωση μεταφοράς μεγάλου όγκου ακινήτων ανά εξάμηνο, για τα οποία θα πρέπει να διεξάγεται κάποιος σχετικός προηγούμενος έλεγχος περί της μεταβιβασιμότητας αυτών, ιδίως εάν κρίνονται εμπορικώς βιώσιμα και αξιοποιήσιμα, και για το σκοπό αυτό επιλέγονται προς μεταβίβαση από το Ελληνικό Δημόσιο στο ΤΑΙΠΕΔ."

Με την προτεινόμενη υποπερίπτωση β΄ προβλέπεται η καταβολή δικαιωμάτων μειωμένων κατά 95% σε σχέση με τις κοινές διατάξεις στους συμβολαιογράφους για την κατάρτιση πράξεων που αφορούν στην αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου. Η διάταξη αυτή είναι αναγκαία προκειμένου να διευκολυνθεί το έργο του Ταμείου. Με την ίδια προτεινόμενη υποπερίπτωση β΄ προβλέπεται ανάλογος περιορισμός των δικαιωμάτων των άμισθων υποθηκοφυλάκων και των προϊσταμένων κτηματολογικών γραφείων, προκειμένου να υπερκερασθούν οι επιφυλάξεις της νομολογίας των ελληνικών δικαστηρίων σχετικά με την ατέλεια ή/και τα πάγια τέλη που προβλέπονται για τους άμισθους υποθηκοφύλακες σε άλλες περιπτώσεις. Διευκρινίζεται επίσης ότι οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 325/1976 (Α΄ 125), όπου εφαρμόζονται, κατισχύουν της παρούσας διάταξης. Ο εν λόγω περιορισμός των δικαιωμάτων των άμισθων υποθηκοφυλάκων και των προϊσταμένων κτηματολογικών γραφείων δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος και τίθεται χάριν της ενίσχυσης της εθνικής οικονομίας, μέσα στους σκοπούς της οποίας είναι και η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου για την

αποπληρωμή του δημοσίου χρέους. Στο πλαίσιο αυτό, απαιτείται η αυξημένη συμμετοχή και το αυξημένο καθήκον ευθύνης και συνεισφοράς των συμβολαιογράφων και των υποθηκοφυλάκων, με την ιδιότητα των επικουρικών δικαστικών υπαλλήλων ή απλά δικαστικών προσώπων (ΑΠ 967/1999, ΠΟΙΝΧΡ 2000, 444). Επειδή η μη συμμόρφωση των υποθηκοφυλάκων και προϊσταμένων κτηματολογικών γραφείων με την διάταξη αυτή έχει ιδιαίτερα αρνητικές συνέπειες για την εθνική οικονομία, υπενθυμίζεται η ποινική διάσταση της παραβάσεως, καθισταμένης μάλιστα διαρκές αδίκημα.

Με την περίπτωση 2 διευκρινίζεται ότι οι επιχορηγήσεις που μπορούν να δίνονται σήμερα στο Ταμείο για την εξυπηρέτηση των σκοπών του σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 17, περίπτωση γ του ν. 3986/2011, μπορούν να δίνονται και για την κάλυψη κόστους που σχετίζεται με την παρακολούθηση της εκτέλεσης των συμβάσεων που συνάπτει το Ταμείο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του.

Με την περίπτωση 3 ορίζεται ότι μόνο τα έσοδα από μερίσματα της εκάστοτε τελευταίας χρήσης των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών που περιέρχονται στο Ταμείο αποτελούν έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, αφού αυτά είναι τακτικά έσοδα, ενώ ποσά που προέρχονται από κέρδη προηγούμενων χρήσεων ή από επιστροφή κεφαλαίου αποδίδονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 14 στον ειδικό λογαριασμό της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 4063/2012 (Α΄71) με την ονομασία «Ελληνικό Δημόσιο (ΕΔ) Εισπράξεις και Πληρωμές για την εξυπηρέτηση του Δημοσίου Χρέους.». Η διανομή ποσών που είτε είχαν διατηρηθεί στις εταιρείες για μελλοντική χρήση είτε αποτελούσαν μέρος του μετοχικού τους κεφαλαίου απομειώνει την αξία των εταιρειών αυτών και αντίστοιχα το τίμημα πώλησής τους και συνεπώς είναι εύλογο τα αντίστοιχα ποσά να κατευθύνονται προς μείωση του Δημοσίου χρέους όπως συμβαίνει και με το τίμημα από την πώληση των υπολοίπων περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου. Η ρύθμιση αυτή είναι άλλωστε συμβατή με τη συνήθη πρακτική σε περιπτώσεις πώλησης εταιρειών αφού συνηθίζεται τα μερίσματα των προηγουμένων ετών, ως μη τακτικά έσοδα, να αφαιρούνται από την εταιρεία πριν αυτή πωληθεί.

Με την περίπτωση 5 προσδιορίζονται οι λόγοι αντικατάστασης των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου με σκοπό την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου και τη διασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας του ΤΑΙΠΕΔ.

Με τις περιπτώσεις 4, 6 και 7 εισάγονται ρυθμίσεις που επιτρέπουν την απρόσκοπτη λειτουργία του Ταμείου παρά την κένωση της θέσης μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου.

Με την περίπτωση 8 διευκρινίζονται οι υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων από το Ταμείο.

Με την υποπερίπτωση α΄ της περίπτωσης 9 προβλέπεται η κατάρτιση συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταξύ του Ταμείου και του Προέδρου, του Διευθύνοντος Συμβούλου και του Εντεταλμένου Συμβούλου. Με την υποπερίπτωση β΄ της περίπτωσης 9 ρυθμίζεται το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς των εκτελεστικών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΙΠΕΔ κατά τη διάρκεια της θητείας τους στις σχετικές θέσεις. Οι λεπτομέρειες και η διαδικασία για την παρακράτηση και καταβολή των σχετικών εισφορών εργοδότη και εργαζομένου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας. Με την υποπερίπτωση γ΄ της περίπτωσης 9 επιλύεται οριστικά η ερμηνευτική αμφιβολία σχετικά με τη συνέχιση της εφαρμογής, ως ειδικότερων, των διατάξεων της περίπτωση 12 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011 και μετά την εφαρμογή των διατάξεων των περίπτωση 1 και 3 του άρθρου έκτου του ν. 4092/2012 και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης 8 της υποπαραγράφου Γ.1. της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, που προέκυψε επειδή από παράβλεψη από τις τελευταίες αυτές διατάξεις δεν εξαιρέθηκε ρητά το ΤΑΙΠΕΔ, σύμφωνα με τις διατάξεις των περίπτωση 1, 3 και 4 του άρθρου 1 του ν. 3986/2011.

Με την περίπτωση 10 διευκρινίζεται η δυνατότητα του Ταμείου να εκδίδει ανταλλάξιμους τίτλους (ήτοι ανταλλάξιμες ομολογίες και warrants). Η δυνατότητα αυτή προβλεπόταν ρητά στο νόμο 3049/2002 και διευκρινίζεται ότι υπάρχει και στο πλαίσιο του ν. 3986/2011 προκειμένου να αρθεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση σχετικά με τη δυνατότητα αυτή.

Με την περίπτωση 11 διευκρινίζεται ότι το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου έχει διακριτική ευχέρεια στον καθορισμό των κατ΄ ιδίαν διαδικασιών εξεύρεσης αντισυμβαλλομένου, ώστε να υπάρχει ευελιξία στη λήψη αποφάσεων και δυνατότητα να προσαρμόζεται η διαδικασία στις συνθήκες κάθε περίπτωσης. Η διάταξη αποβλέπει στο να επιτρέψει στο Ταμείο να ακολουθήσει διαδικασίες κατά τα διεθνή συναλλακτικά ήθη και πρακτική με σκοπό να επιλέγεται η εκάστοτε αρμόζουσα διαδικασία για τέτοιου τύπου συναλλαγές. Με την ίδια διάταξη διευκρινίζεται ότι το Ταμείο, κατά την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται σε αυτό, οφείλει να τηρεί τους κανόνες του ενωσιακού δικαίου για τη σύναψη συμβάσεων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων. Η διάταξη έχει μόνο διευκρινιστικό χαρακτήρα, αφού γίνεται αναφορά σε κανόνες αμέσου εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου που δεσμεύουν ούτως ή άλλων το Ταμείο, όπως έχει κριθεί από τη νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η περίπτωση 12 εισάγει νομοτεχνική βελτίωση χωρίς μεταβολή του νοήματος της διάταξης ούτως ώστε να καθίσταται σαφές ότι καλύπτονται μόνο οι προπαρασκευαστικές συμβάσεις.

Με την περίπτωση 13 προστίθενται εδάφια στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 με σκοπό να αντιμετωπιστούν ειδικά θέματα που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση των συμβάσεων παραχώρησης τουριστικών λιμένων και λιμένων κρουαζιέρας. Σε αντίθεση με τις συμβάσεις πώλησης ακινήτων ή μετοχών, στις συμβάσεις παραχώρησης τουριστικών λιμένων, για ορισμένο χρονικό διάστημα, και μάλιστα εν λειτουργία, είναι αναγκαίο το Υπουργείο Τουρισμού, ως αρμόδιο για τη διοίκηση και διαχείριση των τουριστικών λιμένων βάσει και του άρθρου 30 περίπτωση 1 του ν. 2160/1993, να αναλάβει την παρακολούθηση της τήρησης των συμβατικών όρων περί της καλής λειτουργίας, συντήρησης, ασφάλειας και ανάπτυξης (με έργα χερσαία ή θαλάσσια), έχοντας προς τούτο και τη σχετική τεχνογνωσία. Ομοίως, στις αντίστοιχες συμβάσεις παραχώρησης λιμένων κρουαζιέρας την αντίστοιχη παρακολούθηση αναλαμβάνει το Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου το οποίο ασκεί την εποπτεία των φορέων διοίκησης των λιμένων. Για τις μαρίνες ιδιοκτησίας ΕΟΤ και διοίκησης και διαχείρισης ΕΤΑΔ το Υπουργείο Τουρισμού δύναται να ζητά τη συνδρομή της ΕΤΑΔ, η οποία υποχρεούται να την παράσχει. Τούτων δοθέντων την ευ-

θύνη για την τήρηση των σχετικών συμβατικών όρων φέρει αποκλειστικά το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο εξουσιοδοτείται να υπογράψει τη σχετική σύμβαση παραχώρησης δια του Υπουργού Τουρισμού ή του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου, κατά περίπτωση. Πάντως ρητά προβλέπεται ότι ρυθμίσεις του ν. 3986/2011 περί της είσπραξης και χρήσης του τιμήματος της αξιοποίησης από το ΤΑΙΠΕΔ και περί μεταφοράς αυτού στον ειδικό λογαριασμό της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 4063/2012 δεν θίγονται με τα παραπάνω, ήτοι με τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στις σχετικές συμβάσεις παραχώρησης ως συμβαλλομένου μέρους. Τέλος, με την επιφύλαξη διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπεται η δυνατότητα ορισμού ανεξάρτητου τεχνικού συμβούλου ή/και πραγματογνώμονα για τεχνικά ζητήματα που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της σύμβασης παραχώρησης με διαδικασία που θα συνομολογείται στη σύμβαση. Η διάταξη αυτή είναι αναγκαία, προκειμένου να διευκολυνθεί η ταχεία επίλυση διαφορών που θα ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της σύμβασης με ομαλό, κοινά αποδεκτό τρόπο και να αποφεύγονται κατά το δυνατόν οι αντιδικίες. Τέλος ρητά προβλέπεται ότι ρυθμίσεις του ν. 3986/2011 περί της είσπραξης και χρήσης του τιμήματος της αξιοποίησης δεν θίγονται με τα παραπάνω.

Με την περίπτωση 14 γίνονται τροποποιήσεις που απαιτούνται για την ορθή χρήση της ορολογίας εν όψει και των τροποποιήσεων που επέρχονται με αυτή.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 15 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011, εισάγονται δύο δυνατότητες για την καλύτερη αξιοποίηση μετοχών που είναι εισηγμένες ή εισάγονται σε Οργανωμένη Αγορά, όπως π.χ. το Χρηματιστήριο Αθηνών (νέοι παράγραφοι 11, 12 και 13 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011). Ειδικότερα εισάγεται πρώτον η δυνατότητα εφαρμογής της μεθοδολογίας του λεγόμενου επιταχυνόμενου βιβλίου προσφορών (accelerated book building) για την πώληση εισηγμένων μετοχών. Σύμφωνα με τη μεθοδολογία αυτή το Ταμείο αναθέτει σε πιστωτικά ιδρύματα ή ΕΠΕΥ να ανοίξουν βιβλίο, στο οποίο να δέχονται προσφορές από επενδυτές και μέσω αυτού να εξεύρουν αγοραστές για τις πωλούμενες μετοχές. Η μεθοδολογία αυτή προσφέρεται για την πώληση πακέτων μετοχών και έχει χρησιμοποιηθεί με επιτυχία τόσο σε αποκρατικοποιήσεις όσο και σε πωλήσεις από ιδιώτες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Δεύτερον εισάγεται η δυνατότητα διάθεσης μετοχών με δημόσια προσφορά επί μετοχών ήδη εισηγμένων ή που εισάγονται σε Οργανωμένη Αγορά ταυτόχρονα με τη δημόσια προσφορά.

Είναι ενδεχόμενο να υποβληθεί δημόσια πρόταση από τρίτο πρόσωπο για την απόκτηση εισηγμένων μετοχών εταιρείας μέτοχος της οποίας είναι το Ταμείο. Στην περίπτωση αυτή είναι σημαντικό το Ταμείο να μπορεί να αποδεχθεί τη δημόσια πρόταση, επειδή συνήθως οι δημόσιες προτάσεις γίνονται σε ελκυστικές αποτιμήσεις. Επιπλέον, η διαδικασία των δημοσίων προτάσεων, όπως προβλέπεται στον ν. 3461/2006, ενέχει ήδη το στοιχείο του ανταγωνισμού (μέσω του θεσμού της ανταγωνιστικής δημόσιας πρότασης) και της διαφάνειας. Για τους λόγους αυτούς η προτεινόμενη περίπτωση 12 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011, προβλέπει και τη δυνατότητα του Ταμείου να αποδεχθεί δημόσια πρόταση.

Οι διαδικασίες της παραγράφου 11 και 12 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011 είναι ιδιαίτερα σύντομες, ενώ ως εκ της φύσεώς τους δεν είναι εφικτή η διενέργεια προσυμβατικού ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με τις γενικώς ισχύουσες διατάξεις. Ως εκ τούτου, για τις περιπτώσεις αυτές, καθίσταται αναγκαία η διενέργεια του προσυμβατικού ελέγχου από γνωμοδότηση συμβούλου ή παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου που παρίσταται στις σχετικές συνεδριάσεις του συμβουλίου εμπειρογνωμόνων και του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου καλούμενος 24 ώρες ή 48 ώρες (για τα θέμα της περίπτωση 11 και της περίπτωση 12 αντίστοιχα) πριν τη σχετική συνεδρίαση (νέα παράγραφος 13 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011).

Ορισμένες από τις συμβάσεις που συνάπτει το Ταμείο περιέχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις του δημοσίου σε βάθος χρόνου. Το Ταμείο έχει την τεχνογνωσία σε σχέση με τις συμβάσεις αυτές και για τον λόγο αυτόν η περίπτωση 16 προβλέπει τη δημιουργία μονάδας παρακολούθησης συμβάσεων στο Ταμείο, ώστε το Ταμείο να παρέχει υπηρεσίες υποστήριξης του δημοσίου σε σχέση με υφιστάμενες συμβάσεις.

Επίσης, στη διεθνή πρακτική είναι συνήθης σε διεθνείς συναλλαγές η λήψη γνωμοδότησης από πιστωτικό ίδρυμα ή ΕΠΕΥ περί του δικαίου και εύλογου της συναλλαγής από χρηματοοικονομικής άποψης (fairness opinion). Οι γνωμοδοτήσεις αυτές προβλέπονται και στο ελληνικό και το ευρωπαϊκό δίκαιο (βλ. ενδεικτικά άρθρο 71 περίπτωση 2 ν. 2190/1920). Με την περίπτωση 17 δίνεται η δυνατότητα στο Ταμείο να λαμβάνει τέτοιες γνωμοδοτήσεις.

Με την περίπτωση 18 καταργείται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 8. Το εδάφιο αυτό έρχεται σε αντίφαση με το πρώτο εδάφιο, δεδομένου ότι το πρώτο εδάφιο προβλέπει ότι οι διαδικασίες ανάθεσης υπηρεσιών καθορίζονται στον σχετικό κανονισμό του Ταμείου (βλ. υπ. αριθμ. 2/66012/0025/20.09.2011 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β΄ 2241), ενώ το δεύτερο ορίζει ότι εφαρμόζεται επ΄ αυτών ο ν. 3049/2002. Η αντίφαση αίρεται με την κατάργηση του δευτέρου εδαφίου.

Με την περίπτωση 19 διευκρινίζεται, κατ΄ αρχάς, ότι το Ταμείο ασκεί τα δικαιώματα που πηγάζουν από την ιδιότητά του ως μετόχου στις εταιρίες των οποίων η πλειοψηφία των μετοχών έχει μεταβιβαστεί σε αυτό, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 3986/2011, με γνώμονα τη βέλτιστη υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, σύμφωνα με πλαίσιο συνεργασίας, το οποίο θέτει τους επιμέρους στόχους και υποχρεώσεις, που επιβάλλονται από το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων στις εν λόγω εταιρίες, καθώς και τα κριτήρια επίτευξης αυτών. Το ανωτέρω πλαίσιο συνεργασίας καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Με την περίπτωση 20 προστίθενται δυο εδάφια στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 9 του άρθρου 12 του ν. 3986/2011, με σκοπό την ενοποίηση των διαδικασιών για όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αξιοποιεί το ΤΑΙΠΕΔ. Έτσι γνωμοδοτικό ρόλο έχει το οικείο Περιφερειακό Συμβούλιο, αντί του οικείου Δήμου, ως προβλέπεται γενικότερα στο άρθρο 12 και 13, και αρμόδια περιβαλλοντική αρχή για τα περιουσιακά στοιχεία του ΤΑΙΠΕΔ ορίζεται η ΕΥΠΕ, για λόγους δε ενότητας και σφαιρικότητας στην εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ακόμη για λιμενικές εγκαταστάσεις, ευρύτερες των προς παραχώρηση, εφόσον συνιστούν – από περιβαλλοντική σκοπιά – ενιαίο έργο με το προς παραχώρη-

ση. Το ΤΑΙΠΕΔ δύναται αρμοδίως να επισπεύδει τη σχετική διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Ορισμένες κατηγορίες συμβάσεων του Ταμείου, όπως οι ηλεκτρονικές δημοπρασίες ακινήτων, λαμβάνουν χώρα με τυποποιημένες και ομοιόμορφες διαδικασίες και συμβάσεις. Για τις συμβάσεις αυτές είναι αποτελεσματικότερο ο προσυμβατικός έλεγχος να λαμβάνει χώρα για ολόκληρη την κατηγορία συμβάσεων και όχι για κάθε σύμβαση χωριστά. Με την περίπτωση 21 δίνεται η δυνατότητα αυτή.

Με την περίπτωση 22 προστίθεται τελευταία παράγραφος στο άρθρο 15Α του ν. 3986/2011 με σκοπό να διευθετηθούν ζητήματα νομιμοποίησης υφισταμένων εγκαταστάσεων, υποδομών και επιδομών (π.χ. κτηριακών εγκαταστάσεων) και λιμενικών έργων εντός τουριστικού λιμένα που αξιοποιείται κατόπιν παραχώρησης από το ΤΑΙΠΕΔ στο πλαίσιο και κατά τη διαδικασία του ν. 3986/2011. Με την προτεινόμενη διάταξη εισάγεται εξαίρεση από τις διατάξεις του ν. 2971/2001 προκειμένου να διευκολυνθεί η εκμετάλλευση των τουριστικών λιμένων από τους ιδιώτες επενδυτές που θα αναδειχθούν μέσω της διαγωνιστικής διαδικασίας του Ταμείου. Ειδικότερα, θεσπίζεται κεντρική διαδικασία νομιμοποίησης των υφιστάμενων, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έργων και εγκαταστάσεων από το Υπουργείο Τουρισμού (αντί του Υπουργείου Οικονομικών, κατά τις προβλέψεις του ν. 2971/2001), δεδομένου ότι οι τουριστικοί λιμένες που παραχωρούνται από το ΤΑΙΠΕΔ με τις διαδικασίες του ν. 3986/2011 αδειοδοτούνται πλήρως από το Υπουργείο αυτό. Σχετικώς, προβλέπεται επίσης ότι για την νομιμοποίηση υφισταμένων έργων και εγκαταστάσεων δεν οφείλεται αποζημίωση στο Ελληνικό Δημόσιο, καθώς θα ήταν καταχρηστικό να ζητείται από τον παραχωρησιούχο να αποζημιώσει το Δημόσιο για παράνομες κατασκευές που το ίδιο ανήγειρε. Τέλος, ορίζεται ότι και για την υλοποίηση νέων έργων και εγκαταστάσεων επί αιγιαλού και παραλίας εντός θεσμοθετημένου τουριστικού λιμένα, που διαθέτει περιβαλλοντική άδεια, δεν οφείλεται αποζημίωση στο Δημόσιο ούτε απαιτείται η έκδοση άδειας χρήσης του ν. 2971/2001, εφόσον τα εν λόγω έργα και εγκαταστάσεις προβλέπονται από τις εγκεκριμένες μελέτες που έχει καταρτίσει ο παραχωρησιούχος. Διευκρινίζεται ωστόσο ότι οι παραπάνω ευνοϊκές ρυθμίσεις περί απαλλαγής καταλαμβάνουν μόνον όσα έργα και εγκαταστάσεις υπάρχουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ή εκτελούνται στο πλαίσιο εγκεκριμένων μελετών μετά την παραχώρηση. Επομένως, δεν καταλαμβάνονται από τη ρύθμιση έργα και εγκαταστάσεις που πραγματοποιούνται μετά τη δημοσίευση του παρόντος ή εκτός των προβλεπόμενων στις οικείες μελέτες.

Με την περίπτωση 23 αποσαφηνίζεται προς άρση κάθε αμφιβολίας ότι το δικαίωμα επικαρπίας του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε., το οποίο περιήλθε σε αυτήν, δυνάμει του ν. 3027/2002 (ΦΕΚ 152/2002), ως καθολική διάδοχο της Σχολή Εκπαιδευτικών Λειτουργών Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαιδεύσεως («ΣΕΛΕΤΕ», καταργείται δια της μεταβίβασης κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή του υπό στοιχεία Ε1 ακινήτου της υποπερίπτωσης 3.β της ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.2. του Πρώτου Άρθρου του ν. 4093/2012, προς το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου.

Περίπτωση 24: Στο πλαίσιο του τρέχοντος σχεδίου αποκρατικοποίησης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ από το ΤΑΙΠΕΔ, το ΤΑΙΠΕΔ θα προσλάβει εξειδικευμένο τεχνικό επιστημονικό σύμβουλο ώστε να συμβάλει στην ταυτοποίηση, αξιολόγηση, εκτίμηση και έλεγχο του τροχαίου υλικού, επί του παρόντος ιδιοκτησίας του ΟΣΕ, το οποίο θα μεταβιβασθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 3891/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 ν. 4199/2013 (Α΄ 216) και το άρθρο 25 του ν. 4111/2013 (Α΄ 18), στο Ελληνικό Δημόσιο. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, το έργο της τεχνικής και οικονομικής αποτίμησης του τροχαίου υλικού είναι απολύτως απαραίτητο για την αποκρατικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, καθώς θα προσδιοριστεί η λειτουργική κατάσταση και αξία του, προς τον σκοπό της μίσθωσης αυτού από την ΤΡΑΙΝΟΣΕ. Το Ελληνικό Δημόσιο, στο οποίο θα μεταβιβαστεί βάσει της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 8 περίπτωση 1 του ν. 3891/2010, θα καταστεί ο τελικός αποδέκτης, που έχει εύλογο έννομο συμφέρον να το αποτιμήσει, προκειμένου να γνωρίζει την ακριβή κατάσταση του, όταν θα περιέλθει στην κυριότητά του, δια μεταβιβάσεως από τον ΟΣΕ. Προς τον σκοπό αυτό, το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, ως εποπτεύων φορέας του ΟΣΕ, δυνάμει του π.δ. 293/26.11.1999 (Α΄ 263) αναλαμβάνει την επιβάρυνση του προϋπολογισμού του με την εν λόγω δαπάνη.

Με την περίπτωση 25 μεταβιβάζονται και περιέρχονται χωρίς αντάλλαγμα στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε." ("Ταμείο") κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, ακίνητα ιδιοκτησίας της υπό εκκαθάριση δημόσιας επιχείρησης με την επωνυμία «Δημόσια Επιχείρηση Πολεοδομίας και Στέγασης» (ΔΕΠΟΣ), ρητώς προβλεπομένης αποζημίωσης από το Ελληνικό Δημόσιο για την εν λόγω μεταβίβαση προκειμένου να μην θιγεί η διαδικασία εκκαθάρισης της ΔΕΠΟΣ.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.4.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Με την υποπαράγραφο Β.4. ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την παραχώρηση του αμοιβαίου ιπποδρομιακού στοιχήματος. Ειδικότερα:

Με την περίπτωση 1 προβλέπεται η καταβολή στο Δημόσιο ποσού ύψους 4,5% επί των μεικτών κερδών όσων διεξάγουν στοίχημα επί ιπποδρομιών. Παράλληλα, προβλέπεται ο τρόπος κατανομής μέρους του ποσού αυτού στους φορείς της αγοράς ιπποδρομιών και ειδικότερα στους δικαιούχους επάθλων ιπποδρομιών και στη ΦΕΕ, ως φορέα αρμόδιο για την εποπτεία του αθλήματος. Με τη ρύθμιση αυτή καθίσταται δυνατή η επιβίωση και η ανάπτυξη του κλάδου των ιπποδρομιών στην Ελλάδα.

Με την περίπτωση 2 δίνονται φορολογικά κίνητρα στα φυσικά πρόσωπα που ασχολούνται ερασιτεχνικά με τις ιπποδρομίες, για να αποκτούν και να συντηρούν μικρό αριθμό δρομώνων ίππων δεδομένου ότι τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί σημαντικά το ενδιαφέρον και οι ελληνικές ιπποδρομίες έχουν υποστεί σημαντικό πλήγμα. Με τη ρύθμιση αυτή προσδοκάται ότι θα αυξηθούν οι ιδιοκτήτες και ο αριθμός των ίππων και τελικά θα ενισχυθούν οι ελληνικές ιπποδρομίες. Επιπλέον, η ενθάρρυνση της μικροϊδιοκτησίας στον ιππόδρομο οδηγεί σε αύξηση του αριθμού των ιδιοκτητών (και άρα της διασποράς των δρομώνων ίππων επί των οποίων διεξάγεται στοίχημα) και συνεπώς στην καθαρότητα του στοιχήματος.

Με την περίπτωση 3 διασφαλίζεται η μείωση του συμβολαιογραφικού κόστους και του κόστους μεταγραφής

της σύμβασης μίσθωσης της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 7 του άρθρου 13 του ν. 4111/2013 και των σχετικών με αυτή δουλειών. Η διάταξη αυτή είναι αναγκαία δεδομένης της οικονομικής αδυναμίας της ΟΔΙΕ Α.Ε. να καλύψει το συμβολαιογραφικό κόστος και το κόστος μεταγραφής των συγκεκριμένων συμβάσεων που είναι αναγκαίες για τους σκοπούς της αποκρατικοποίησης του αμοιβαίου στοιχήματος επί ιπποδρομιών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.5. : ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΥ

Με την προτεινόμενη υποπαράγραφο Β.5. τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1474/1984 και των άρθρων 1 και 6 του π.δ. 344/2000 και καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 2 και 18 του π.δ. 344/2000.

Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για την άρση συγκεκριμένων περιορισμών στην άσκηση του γεωτεχνικού επαγγέλματος από γεωτεχνικούς - μέλη του ΓΕΩΤΕΕ.

Ειδικά ως προς την κατάργηση της άδειας άσκησης επαγγέλματος επισημαίνεται ότι αυτή έχει ήδη αντικατασταθεί από αναγγελία έναρξης άσκησης του Γεωτεχνικού επαγγέλματος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.1. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΠΡΟΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Οι Επίτροποι του Ελεγκτικού Συνεδρίου (δικαστικοί υπάλληλοι με βαθμό διευθυντή) ασκούν προληπτικό έλεγχο στις δαπάνες του κράτους καθώς και στις δαπάνες της μεγάλης πλειονότητας των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με το άρθρο 98 παρ. 1 περ. α΄ του Συντάγματος και τα άρθρα 30 επ. του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ν. 4129/2013). Επίσης, ασκούν έλεγχο νομιμότητας στις συμβάσεις που πρόκειται να συνάψουν οι Ο.Τ.Α. και τα νομικά τους πρόσωπα, προϋπολογισθείσης δαπάνης από του ποσού των διακοσίων χιλιάδων μέχρι του ποσού των πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ (άρθρο 36 του ν. 4129/2013). Για το πέραν του ποσού αυτού ως προς τις συμβάσεις των Ο.Τ.Α και για το πέραν του ποσού του ενός εκατομμυρίου ευρώ για τις συμβάσεις του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών, ο έλεγχος ασκείται από δικαστικούς σχηματισμούς του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Με την προτεινόμενη διάταξη επεκτείνεται ο έλεγχος που ασκούν οι Επίτροποι και στα σχέδια συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, προϋπολογισθείσης δαπάνης από πεντακόσιες χιλιάδες έως ένα εκατομμύριο ευρώ, που πρόκειται να συνάψει το Δημόσιο και τα ν.π.δ.δ., των οποίων οι δαπάνες ήδη ελέγχονται προληπτικά. Το πλεονέκτημα της προτεινόμενης ρυθμίσεως είναι ότι ενώ ο προληπτικός έλεγχος των δαπανών ενεργείται κατά το στάδιο εκταμίευσης της δαπάνης, με αποτέλεσμα πολλές φορές να προκύπτουν τετελεσμένα γεγονότα (π.χ. ένα μέρος του έργου έχει ήδη αρχίσει να εκτελείται ή ένα μέρος των υπό προμήθεια αγαθών έχει ήδη παραδοθεί), αντιθέτως, ο έλεγχος νομιμότητας της διαδικασίας και του σχεδίου συμβάσεως ενεργείται κατά το στάδιο αναλήψεως της δαπάνης, πριν δηλαδή τη σύναψη της συμβάσεως και πριν τη συμβατική δέσμευση του δημόσιου φορέα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.2: ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Οι Γενικές Διευθύνσεις Οικονομικών Υπηρεσιών είναι επιφορτισμένες με το έργο της διασφάλισης της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης εκάστου φορέα και των χρηματοδοτούμενων από αυτόν φορέων της Γενικής Κυβέρνησης και εποπτεύουν τις διαδικασίες που αφορούν στον προϋπολογισμό και τη λογιστική αποτύπωση των δραστηριοτήτων του φορέα αυτού. Το ανωτέρω έργο εκτελείται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) στο οποίο διαβιβάζονται τα δημοσιονομικά στοιχεία των φορέων. Λόγω της αδήριτης ανάγκης για πιστή τήρηση και εφαρμογή των δημοσιονομικών κανόνων και πρακτικών με την παρούσα διάταξη (περίπτωση 1) προτείνεται η σύσταση στη Διεύθυνση Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους Τμήματος, το οποίο θα έχει την αρμοδιότητα της καθοδήγησης και υποστήριξης των Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών (Γ.Δ.Ο.Υ.), καθώς και των Οικονομικών Υπηρεσιών όλων των φορέων Γενικής Κυβέρνησης σε θέματα κατάρτισης, εκτέλεσης και παρακολούθησης των προϋπολογισμών τους. Το Τμήμα αυτό θα έχει επίσης την αρμοδιότητα της συγκέντρωσης και επεξεργασίας στοιχείων που αφορούν οριζόντια θέματα προϋπολογισμού, την κατάρτιση σχετικών εγκυκλίων, τη σύνταξη αποφάσεων για θέματα προϋπολογισμού, οριζόντιου χαρακτήρα και την έκδοση γενικών οδηγιών για τη διοίκηση των εσόδων και εξόδων του Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης

Επιπρόσθετα, στη Διεύθυνση Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους έχει ανατεθεί το έργο της κατάρτισης και ορθής υλοποίησης του Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης, της έγκαιρης δημοσίευσης των αναγκαίων στοιχείων, καθώς και της συστηματικής παρακολούθησης της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης. Λόγω της ανάγκης ενιαίας παρακολούθησης του συνόλου των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, με την παρούσα διάταξη (περίπτωση 1) προτείνεται η σύσταση στην εν λόγω Διεύθυνση Τμήματος, στο οποίο περιέρχονται οι σχετικές με θέματα προϋπολογισμού και παρακολούθησης της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των δημοσίων επιχειρήσεων και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που υπάγονται στο κεφάλαιο Α΄ του ν. 3429/2005 αρμοδιότητες, οι οποίες έως σήμερα ασκούνται από τη Διεύθυνση Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (Δ.Ε.Κ.Ο.) της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών.

Αντίστοιχα, λόγω της ανάγκης ενιαίας παρακολούθησης θεμάτων Αποκρατικοποιήσεων, με την παρούσα διάταξη (περίπτωση 2) προτείνεται η σύσταση Τμήματος Αποκρατικοποιήσεων στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, υπαγομένου απευθείας στο Γενικό Γραμματέα αυτής, στο οποίο περιέρχονται οι σχετικές με αποκρατικοποιήσεις αρμοδιότητες που ως σήμερα ασκούνται από τη Διεύθυνση

Δ.Ε.Κ.Ο. της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση (παράγραφος 3) η Διεύθυνση Δ.Ε.Κ.Ο. της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και η Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (Δ.Ε.Δ.Ε.Κ.Ο.) καταργούνται και οι λοιπές αρμοδιότητες της καταργούμενης Διεύθυνσης, πλην αυτών που θα ασκούνται από τα συνιστώμενα στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος Τμήματα, μεταφέρονται σε άλλες οργανικές μονάδες του Γ.Λ. του Κράτους.

Με την προτεινόμενη διάταξη (περίπτωση 4) ρυθμίζονται θέματα του υπηρετούντος προσωπικού της καταργούμενη Διεύθυνση Δ.Ε.Κ.Ο., του οποίου οι θέσεις κατηγοριών Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης μεταφέρονται στο Δημοσιονομικό κλάδο με στόχο τη βέλτιστη διαχείριση του προσωπικού αυτού. Για τις ανάγκες της συνιστώμενης με το παρόν Μονάδας Αποκρατικοποιήσεων σε εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό προτείνεται η σύσταση δύο (2) θέσεων δικηγόρων με έμμισθη εντολή. Καθώς το Υπουργείο Οικονομικών βρίσκεται σε διαδικασία αναδιοργάνωσης των δομών του, η έλλειψη προσωπικού επιβάλλει την όσο το δυνατόν ορθολογικότερη κατανομή των υπηρετούντων υπαλλήλων. Η ανάγκη αυτή είναι ακόμη πιο επιτακτική για τις Διευθύνσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συγκροτούν την Κεντρική Υπηρεσία, καθώς έχει αναληφθεί από αυτές μεγάλος αριθμός νέων αρμοδιοτήτων κατ΄ εφαρμογή μνημονιακών υποχρεώσεων, χωρίς την αντίστοιχη αύξηση του προσωπικού τους. Εν όψει των ανωτέρω και με γνώμονα τις υπηρεσιακές ανάγκες, η προτεινόμενη ρύθμιση δίδει μεγαλύτερη ευελιξία στη μετακίνηση των υπαλλήλων του Γ.Λ.Κ. εντός των υπηρεσιών του, προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις (περίπτωση 5) τροποποιούνται οι κείμενες διατάξεις, ώστε να εναρμονίζονται οι υποχρεώσεις των Δημοσίων Επιχειρήσεων περί υποβολής στοιχείων με τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων της υπό κατάργηση Διεύθυνσης ΔΕΚΟ στις οργανικές μονάδες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Επίσης διευκρινίζεται ότι ο έλεγχος και η εποπτεία ως προς τις ως άνω υποχρεώσεις που ασκούσε η υπό κατάργηση Διεύθυνση ΔΕΚΟ μεταφέρεται στις οργανικές μονάδες του Γ.Λ.Κ..

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις (περίπτωση 6) καταργούνται οι διατάξεις που προέβλεπαν τη Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (Δ.Ε.Δ.Ε.Κ.Ο.), τη Διεύθυνση ΔΕΚΟ της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και την υποχρέωση υποβολής από τις Δημόσιες Επιχειρήσεις στρατηγικών σχεδίων στη Διεύθυνση ΔΕΚΟ. Επίσης, καταργείται η Διυπουργική Επιτροπή Φορέων Γενικής Κυβέρνησης, διότι ο ρόλος και οι αρμοδιότητες της με νεότερες διατάξεις έχουν ήδη περιέλθει σε οργανικές μονάδες του Γ.Λ.Κράτους και άλλα συλλογικά όργανα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.3: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΣΤΑΤ

περίπτωση 1: Για την επεξεργασία ερωτηματολογίων της Γενικής Απογραφής 2011 χρησιμοποιήθηκε προσωπικό μικρό μέρος του οποίου δεν κατέστη δυνατή να πληρωθεί την αποζημίωσή του για λόγους διαδικαστικούς. Το συνολικό ποσό της οφειλής ανέρχεται σε 10.500 ευρώ περίπου και με την προτεινόμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα καταβολής της οφειλόμενης αποζημίωσης στο εν λόγω προσωπικό.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 η άρση του απορρήτου για την ΕΛΣΤΑΤ εντάσσεται σε διάταξη του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α΄ 170), τηρώντας τους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται με αυτόν.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.4. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Δ.ΔΗ.Χ.

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ), λειτουργώντας ως εντολοδόχος και για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου, να εκδίδει, να διακρατεί και να διαχειρίζεται τίτλους του Ελληνικού Δημόσιου, με σκοπό τη χρήση τους για τη σύναψη πράξεων πώλησης με συμφωνία επαναγοράς (repos) καθώς και για την παροχή εξασφάλισης σε πράξεις αντιστάθμισης κινδύνων (hedging) που συνάπτει, επί του συνόλου του χρέους του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την έκδοση και διακράτηση των προαναφερόμενων τίτλων διασφαλίζεται η συνεχής παροχή του απαραίτητου όγκου κρατικών χρεογράφων για την απρόσκοπτη σύναψη μελλοντικών συμφωνιών repos. Παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα χρήσης τους ως εξασφαλίσεις για πράξεις αντιστάθμισης κινδύνων που συνάπτονται, επί του συνόλου του χρέους του Ελληνικού Δημοσίου, με στόχο την περαιτέρω μείωση του κόστους των συναλλαγών αυτών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.5.: ΔΙΑΤΑΞΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΣΕΩΝ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Γ.5. υλοποιείται η μνημονιακή δέσμευση της χώρας μας για κατάργηση ή/και εξορθολογισμό των μη ανταποδοτικών χρεώσεων. Προτείνεται η μεταρρύθμιση κοινωνικών πόρων είτε με την κατάργηση ορισμένων χρεώσεων υπέρ τρίτων είτε με την εισαγωγή άλλων τελών υπέρ τρίτων ως εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, με στόχο την παρακολούθηση της αποτελεσματικής διαχείρισής τους, καθόσον οι φορείς υπέρ των οποίων οι πόροι αυτοί έχουν θεσπισθεί θα ενισχύονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Επιπροσθέτως, η κατάργηση των εν λόγω μη ανταποδοτικών χρεώσεων θα επιφέρει τόνωση της πραγματικής οικονομίας, λόγω της εξάλειψης των επιβαρύνσεων αυτών στην τελική τιμή των εκάστοτε διατιθέμενων στην ελληνική αγορά προϊόντων.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.6.: ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ

Η προτεινόμενη ρύθμιση ικανοποιεί την απαίτηση του άρθρου 10 της 2011/7/ΕΕ Οδηγίας για έκδοση εκτελεστού τίτλου όσον αφορά στις εμπορικές συναλλαγές του Δημοσίου, των ο.τ.α., των λοιπών ν.π.δ.δ. και των ν.π.ι.δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα που ανήκουν εξ΄ ολοκλήρου στο Δημόσιο, με ταχεία διαδικασία εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, από την κατάθεση της αγωγής

ή αίτησης του δανειστή στο δικαστήριο ή σε άλλη αρμόδια αρχή. Η ισχύος της ρύθμισης αρχίζει από 1.07.2014, και καταλαμβάνει απαιτήσεις από εμπορικές συναλλαγές που γεννήθηκαν από τις 16.03.2013 και εφεξής, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την ενσωμάτωση της οδηγίας 2011/7/ΕΕ.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Γ.7.: ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 6 ν. 3717/2008

Προφανώς εκ παραδρομής δεν καταργήθηκε με τις διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΑ.1.Ι), της παραγράφου ΙΑ. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) και το ποσό της ειδικής κοινωνικής (εισοδηματικής) ενίσχυσης του άρθρου 6 του ν. 3717/2008 που αφορούσε τους ιπτάμενους χειριστές. Για λόγους ισότητας και δικαιοσύνης επιβάλλεται κατάργηση και για την εν λόγω εισοδηματική ενίσχυση.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.1. : ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Με την περίπτωση 1 γίνεται νομοτεχνική επεξεργασία της περίπτωσης ιβ΄ του άρθρου 5 ώστε να καθίσταται σαφές ότι εισόδημα Ελλάδας είναι οι τόκοι που οφείλονται από φορολογικό κάτοικο Ελλάδας ή αλλοδαπής μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα.

Με την περίπτωση 2 καταργείται το μέγιστο όριο των εννέα χιλιάδων διακοσίων πενήντα (9.250) ευρώ σε σχέση με τις ετήσιες δαπάνες ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 12. Επιπροσθέτως, δίδεται η εξουσιοδότηση στο Γενικό Γραμματέα να καθορίζει με απόφασή του τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της περίπτωσης.

Με την περίπτωση 3 γίνεται προσθήκη στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 14 ώστε να απαλλάσσεται από το φόρο και η σύνταξη που καταβάλλεται στις οικογένειες των αναπήρων ειρηνικής περιόδου και στρατιωτικών που υπέστησαν βλάβη κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους. Επίσης, προστίθεται νέα περίπτωση θ΄ με την οποία προβλέπεται η απαλλαγή των ειδικών επιδομάτων επικίνδυνης εργασίας που καταβάλλονται στους αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και οπλίτες των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας και του Λιμενικού Σώματος.

Με την περίπτωση 4 γίνεται νομοτεχνική επεξεργασία, ώστε να γίνεται σαφές ότι σε αυτοτελή φορολόγηση 20% υπόκειται το υπερβάλλον τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ.

Με την περίπτωση 5 τροποποιείται η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 24 ώστε να καθίσταται σαφές ότι η οικονομική διάρκεια ζωής του περιουσιακού στοιχείου προκύπτει από την εφαρμογή των συντελεστών απόσβεσης που αναφέρονται στον Πίνακα της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου. Παράλληλα με την τροποποίηση της περίπτωσης δ΄ προκύπτει ότι προκειμένου μία σύμβαση μίσθωσης να χαρακτηρίζεται χρηματοοικονομική για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε θα πρέπει η παρούσα αξία των μισθωμάτων να αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 90% της αγοραίας αξίας του περιουσιακού στοιχείου.

Με την περίπτωση 6 προστίθεται νέα παράγραφος στην περίπτωση ε΄ του άρθρου 32 προκειμένου οι δωρεές ή χορηγίες προς κοινωφελή ιδρύματα ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που επιδιώκουν σκοπούς κοινωφελείς ή πολιτιστικούς να εξαιρούνται από τις δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων.

Με την περίπτωση 7 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 41, συγκεκριμένα δε:

Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαθίσταται η λέξη «εταιρείας» με τις λέξεις «νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας», ώστε να καταστεί σαφές ότι η αναφερόμενη περίπτωση καταλαμβάνει όλα τα ανωτέρω μορφώματα και όχι μόνο τις εταιρείες.

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 γίνεται αποσαφήνιση της έννοιας της υπεραξίας, ώστε αυτή να είναι συμβατή με την παράγραφο 1, όταν αυτή έχει προκύψει συνεπεία ανταλλαγής.

Με την αντικατασταθείσα ρύθμιση του δεύτερου εδάφιου της παραγράφου 2 προσδιορίζεται η τιμή κτήσης στην μεν περίπτωση της κτήσης λόγω μεταβίβασης με επαχθή αιτία, ως το τίμημα ή η αξία του ανταλλάγματος, όπως προκύπτει από το οικείο συμβόλαιο, στη δε περίπτωση κτήσης λόγω κληρονομικής διαδοχής ή μεταβίβασης με χαριστική αιτία, ως η αξία βάσει της οποίας υπολογίστηκε ο οικείος φόρος κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής ή χορηγήθηκε απαλλαγή από αυτόν, όπως η αξία αυτή προκύπτει από το οικείο συμβόλαιο ή οποιοδήποτε άλλο δημόσιο έγγραφο (οικεία έκθεση φορολογικού ελέγχου ή πράξη προσδιορισμού του αντίστοιχου φόρου). Είναι αυτονόητο, στις παραπάνω περιπτώσεις, ότι, στην περίπτωση της κτήσης λόγω μεταβίβασης από επαχθή αιτία, αφού εκ της φύσεως της δικαιοπραξίας υπάρχει δηλωθέν από τους συμβαλλόμενους τίμημα, αυτό και μόνο θα λαμβάνεται υπ΄ όψιν (ανεξαρτήτως προσδιορισθείσας φορολογητέας αξίας), στην περίπτωση της ανταλλαγής θα λαμβάνεται υπ΄ όψιν η προσδιορισθείσα από τους συμβαλλόμενους αξία του ανταλλάγματος και, εφ΄ όσον αυτή δεν υφίσταται, η φορολογητέα αξία, ενώ, τέλος, στην περίπτωση της κτήσης λόγω κληρονομικής διαδοχής, κληροδοσίας κλπ ή από χαριστική αιτία, θα λαμβάνεται υπ΄ όψιν η αξία βάσει της οποίας υπολογίστηκε ο οικείος φόρος κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής ή χορηγήθηκε απαλλαγή από αυτόν, η οποία θα προκύπτει κατά βάση από την οικεία έκθεση ελέγχου ή την πράξη προσδιορισμού του φόρου που αφορά το συγκεκριμένο ακίνητο ή δικαίωμα, ώστε μόνο όταν αυτά για οποιοδήποτε λόγο δεν προσκομίζονται, θα λαμβάνεται υπ΄ όψιν η αξία η οποία προκύπτει από την οικεία συμβολαιογραφική πράξη. Με την ίδια διάταξη, επιλύεται το ζήτημα της τιμής κτήσης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, σύμφωνα με όλα τα προηγούμενα, δεν προκύπτει σχετική τιμή, η οποία στην περίπτωση αυτή υπολογίζεται ως εξής: Τιμή κτήσης ίσον τιμή μεταβίβασης επί τον Δείκτη Τιμών Κατοικιών (ΔΤΚατ) του έτους κτήσης διά του ΔΤΚατ του προηγούμενου της μεταβίβασης έτους. Ως ΔΤΚατ νοείται ο μέσος Δείκτης Τιμών Κατοικιών Αστικών Περιοχών της περιόδου Ιανουαρίου-Δεκεμβρίου κάθε έτους, όπως ανακοινώνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Αν, για οποιοδήποτε λόγο, κατά το χρόνο της μεταβίβασης δεν έχει δημοσιευθεί ο σχετικός μέσος ΔΤΚατ, λαμβάνεται υπ΄ όψιν ο σχετικός δείκτης του αμέσως προηγούμενου έτους. Σημειώνεται ότι ο ΔΤΚατ ανακοινώνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος και είναι ο πλέον κατάλληλος δείκτης για την αναγωγή της τιμής ενός ακινήτου στο έτος κτήσης του, αφού απεικο-

νίζει το μέσο ετήσιο επίπεδο των τιμών των κατοικιών για τα έτη μετά το 1994 και αποτελεί την καλύτερη προσέγγιση (proxy) για το επίπεδο τιμών των ακινήτων, δεδομένου ότι ο σχετικός τύπος εκτίμησης της αξίας κτήσης ενός ακινήτου χρησιμοποιεί την μεταβολή του μέσου επιπέδου τιμών και ότι οι μεταβολές του επιπέδου τιμών των κατοικιών συμβαδίζουν με τις μεταβολές του επιπέδου τιμών των κτιρίων, εν γένει, αλλά και της γης, την αξία της οποίας ενσωματώνουν. Ο ως άνω Δείκτης επίσης είναι ο πλέον κατάλληλος και σε σχέση με άλλους Δείκτες (π.χ. τον Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, ο οποίος απεικονίζει μόνο το επίπεδο τιμών καταναλωτικών αγαθών ή τον Δείκτη Τιμών Ενοικίων, που μόνο έμμεσα και όχι με την ίδια ακρίβεια, καταγράφει την αξία των ακινήτων). Ο Δείκτης Τιμών Κατοικιών ενσωματώνει, επίσης, συγκεκριμένα πλεονεκτήματα, όπως το ότι η κατάρτισή του γίνεται από επίσημο φορέα, το ότι εφαρμόζεται σύγχρονη μεθοδολογία, το ότι υπάρχει έγκαιρη και τακτική δημοσιοποίηση με έκδοση Δελτίων Τύπου σε προκαθορισμένες ημερομηνίες με ελάχιστη χρονική υστέρηση, ενώ γίνεται απογραφική καταγραφή με κάλυψη όλης της χώρας και με ενσωμάτωση ποικίλων χαρακτηριστικών της αξίας των ακινήτων.

Με την τροποποίηση του τέταρτου εδάφιου της παραγράφου 2 ρυθμίζεται το ζήτημα της «τιμής πώλησης», πλην της περίπτωσης της κατά τον ΑΚ πώλησης, όπου λαμβάνεται υπ΄ όψιν το αναγραφόμενο στο οικείο συμβόλαιο από τους συμβαλλόμενους τίμημα, και στην περίπτωση της ανταλλαγής, όπου λαμβάνεται υπ΄ όψιν η αντικειμενική αξία της ακίνητης περιουσίας που αποτελεί το αντάλλαγμα για κάθε συμβαλλόμενο και, εφόσον αυτή δεν υφίσταται (λόγω μη εφαρμογής στην οικεία περιφέρεια της αντικειμενικής αξίας), η φορολογητέα αξία.

Με την τροποποίηση του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 2 επέρχεται νομοθετική αποσαφήνιση του περιεχόμενου οικείου εδαφίου.

Με την νέα παράγραφο 3 ορίζεται ως χρόνος κτήσης, αυτός κατά τον οποίο αποκτήθηκε ποσοστό τουλάχιστον εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του μεταβιβαζόμενου δικαιώματος επί της ακίνητης περιουσίας. Με την διάταξη αυτή επιχειρείται ο προσδιορισμός του χρόνου κτήσης του μεταβιβαζόμενου ακινήτου, δικαιώματος κλπ, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, λόγω του ότι υπάρχουν διαφορετικοί-διαδοχικοί χρόνοι κτήσης, δεν δύναται να προσδιοριστεί ακριβές σχετικό χρονικό σημείο, οπότε με βάση την προτεινόμενη διάταξη λαμβάνεται υπ΄ όψιν ο χρόνος κατά τον οποίο αποκτήθηκε ποσοστό τουλάχιστον εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του μεταβιβαζόμενου δικαιώματος. Περαιτέρω, σύμφωνα με την ίδια παράγραφο, και, συγκεκριμένα, επί μεταβίβασης κτίσματος που ανεγέρθηκε, με αυτεπιστασία ή με βάση το σύστημα της αντιπαροχής, ως χρόνος κτήσης θεωρείται ο χρόνος μετά την παρέλευση πέντε (5) ετών από την ημερομηνία έκδοσης ή δύο (2) ετών από την ημερομηνία ανανέωσης της οικοδομικής άδειας ανέγερσης, εκτός βεβαίως της περιπτώσεως κατά την οποία η μεταβίβαση γίνεται σε προγενέστερο χρόνο, οπότε λαμβάνεται υπ΄ όψιν η ημερομηνία αυτή. Επί πολεοδομικής τακτοποίησης εξ ολοκλήρου αυθαίρετης κατασκευής, ως χρόνος κτήσης θεωρείται ο χρόνος που δηλώνεται ως χρόνος ανέγερσης και έχει πιστοποιηθεί από το μηχανικό στη σχετική αίτηση τακτοποίησης, ενώ επί πολεοδομικής τακτοποίησης μερικώς αυθαίρετης κατασκευής, ήτοι στην περίπτωση που είτε επί νομίμου κτίσματος υφίσταται πολεοδομική υπέρβαση ή εντός του αυτού ακινήτου υπάρχει εκτός από νόμιμο κτίσμα υπάρχει και αυθαίρετη κατασκευή, ως χρόνος κτήσης θεωρείται ο χρόνος κτήσης του νόμιμου κτίσματος. Τέλος, επί χρησικτησίας, ως χρόνος κτήσης θεωρείται η αντίστοιχη ημερομηνία του εικοστού πρώτου έτους, πριν από το χρόνο της μεταβίβασης. Με την ίδια παράγραφο, ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζεται χρόνος κτήσης και σε κάθε άλλη περίπτωση καθώς και να ρυθμίζεται κάθε άλλο αναγκαίο ζήτημα για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Με την τροποποίηση του πίνακα που ενσωματώνεται στη διάταξη της παραγράφου 5, ορίζονται για λόγους ισότητας και ακριβέστερης απεικόνισης συντελεστές, για την απομείωση της προκύπτουσας υπεραξίας ανάλογα με τα έτη διακράτησης, οι οποίοι κλιμακούνται ομαλά κατ΄ έτος αντί βαθμηδόν ανά πενταετία.

Με την τροποποίηση της παραγράφου 6 εντάσσεται στην έννοια του όρου μεταβίβαση η μεταγραφή δικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 949 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, λόγω μη εκτέλεσης προσυμφώνου μεταβίβασης ή η απόκτηση οποιουδήποτε δικαιώματος με αυτοσύμβαση, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη, ενώ εξαιρείται σχετικώς ο δικαστικός (αναγκαστικός) πλειστηριασμός.

Στην παράγραφο 7 καταργείται για λόγους εναρμόνισης με την τροποποίηση της προηγούμενης παραγράφου η περίπτωση α), και γίνεται αντίστοιχη αναρίθμηση των επόμενων περιπτώσεων, ενώ διευκρινίζεται ότι δεν εμπίπτει στην έννοια της μεταβίβασης και ή πράξη σύστασης οριζόντιας ή κάθετης ιδιοκτησίας, εφόσον δεν μεταβάλλονται τα ποσοστά συνιδιοκτησίας ανά συνιδιοκτήτη, ρητά δε προβλέπεται ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του νόμου η ανταλλαγή ποσοστών ακίνητης περιουσίας τα οποία έχουν αποκτηθεί λόγω κληρονομικής διαδοχής (συνιδιοκτησία κληρονόμων) ή γονικής παροχής ή από συζύγους κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης (πχ σε περίπτωση διαζυγίου και διανομής κοινής περιουσίας).

Με την παράγραφο 9, όπως αναριθμήθηκε, διαγράφονται οι σχετικές λέξεις, ώστε να αποσυνδεθεί η προβλεπόμενη απομείωση ύψους 25.000 ευρώ από την τυχόν μεταβίβαση άλλης περιουσίας από τον φορολογούμενο, η οποία δημιουργούσε πρακτικά προβλήματα στη βεβαίωση του φόρου αλλά και θέματα ίσης μεταχείρισης.

Με την περίπτωση 8 τροποποιείται το άρθρο 42 προκειμένου η μεταβίβαση εισηγμένων μετοχών να υπόκειται σε φόρο υπεραξίας μόνον εφόσον αυτές έχουν αποκτηθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2009 και ο μεταβιβάζων συμμετέχει στο κεφάλαιο της εταιρείας τουλάχιστον σε ποσοστό 0,5%. Επίσης, με την τροποποίηση της παραγράφου 5 η δυνατότητα μεταφοράς ζημιών περιορίζεται στα 5 έτη.

Με την περίπτωση 9 τροποποιείται η περίπτωση α΄ του άρθρου 46 ώστε από τους φορείς της γενικής κυβέρνησης ως απαλλασσόμενα από το φόρο νομικά πρόσωπα να εξαιρούνται καταρχήν οι κεφαλαιουχικές εταιρείες, με την επιφύλαξη των εταιρειών αυτών στις οποίες το κράτος ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου συμμετέχουν με ποσοστό 100% (π.χ. δημοτικές επιχειρήσεις, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου Α.Ε.Ι κτλ).

Επιπροσθέτως, με την προσθήκη στην περίπτωση γ΄ του άρθρου 46 προκύπτει ότι της απαλλαγής του φόρου τυγχάνουν πέραν των ΟΣΕΚΑ ημεδαπής και όσοι είναι ε-

γκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε ή του Ε.Ο.Χ.

Με την περίπτωση 10 προστίθενται δύο νέες παράγραφοι στο άρθρο 47. Με την νέα παράγραφο 5 προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 37 και της παρ. 6 του άρθρου 42 σχετικά με την απαλλαγή από το φόρο των τόκων και της υπεραξίας που προέκυψε κατ΄ εφαρμογή του προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάταξη του ελληνικού χρέους εφαρμόζονται και στα νομικά πρόσωπα του άρθρου 45.

Επίσης με την νέα παράγραφο 6 προβλέπεται η απαλλαγή από το φόρο της υπεραξίας που αποκτούν από τη μεταβίβαση ομολογιακών δανείων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας και δεν διατηρούν στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση.

Με την περίπτωση 11 τροποποιείται το άρθρο 48 προκειμένου η απαλλαγή από την παρακράτηση να καταλαμβάνει μόνον τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττουν νομικά πρόσωπα φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας από θυγατρικές τους εταιρείες που είναι φορολογικοί κάτοικοι σε κράτος μέλος της Ε.Ε ή του Ε.Ο.Χ. Ομοίως, με την τροποποίηση της παραγράφου 2 περιορίζεται η απαλλαγή μόνον στα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττουν μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών φορολογικών κατοίκων σε άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε ή του Ε.Ο.Χ.

Τέλος, με την νομοτεχνική επεξεργασία της παραγράφου 3 του άρθρου 48 αποσαφηνίζεται το πότε καταπίπτει η εγγυητική επιστολή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την περίπτωση 12 επεκτείνεται η εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 49, ώστε να καταλαμβάνει πέραν των πιστωτικών ιδρυμάτων, τις εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης και τις εταιρείες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων.

Με την περίπτωση 13 προστίθενται στα εισοδήματα της παρ.1 του άρθρου 60 και τα ημερομίσθια. Επίσης, με τη νομοτεχνική επεξεργασία της παρ.3 αποσαφηνίζεται ότι η μείωση του παρακρατούμενου φόρου αφορά και στα εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις που υπόκεινται σε παρακράτηση σύμφωνα με την παρ.5 του άρθρου 60. Τέλος, με την προσθήκη στην παράγραφο 5 προκύπτει ότι σε παρακράτηση 20% σύμφωνα με την παρ. 5 υπόκεινται και οι πρόσθετες αμοιβές που δεν συνεντέλλονται με τις τακτικές.

Με την περίπτωση 14 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 62 και θεσπίζεται σχετική απόκλιση για την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 41, που αφορά το φόρο υπεραξίας

Με την περίπτωση 15 γίνεται νομοτεχνική επεξεργασία στην παράγραφο 3 του άρθρου 63, ώστε να καθίσταται σαφές το πότε καταπίπτει η εγγυητική επιστολή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την περίπτωση 16 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 64 και ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την απόδοση του φόρου υπεραξίας από τους συμβολαιογράφους, οι οποίοι αποδίδουν αυτόν με τραπεζική επιταγή σε διαταγή του Ελληνικού Δημοσίου, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του συμβολαίου, ενώ με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Με τις περιπτώσεις 17 και 18 γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις στα άρθρα 65 και 66.

Με την περίπτωση 19 εισάγονται οι διατάξεις του άρθρου 67Α και ρυθμίζονται τα σχετικά με την υποβολή της δήλωσης υπεραξίας από το φορολογούμενο, τις υπό των συμβολαιογράφων υποχρεώσεις ελέγχου και βεβαίωσης της ακρίβειας των στοιχείων της δήλωσης, ως προς τον χρόνο και την αξία κτήσης και μεταβίβασης, το είδος της ακίνητης περιουσίας ή των ιδανικών μεριδίων αυτής ή του εμπραγμάτου δικαιώματος, τα μεγέθη του ΔΤΚατ και τον υπολογισμό του φόρου, καθώς και θεώρησης της δήλωσης αυτής, την οποία, επί ποινή ακυρότητας του συμβολαίου, επισυνάπτουν σ΄ αυτό. Ρητά δε ορίζεται ότι ο συμβολαιογράφος δεν έχει ευθύνη για όσα στοιχεία δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του και δεν περιλαμβάνονται στο συμβόλαιο που συντάσσει. Περαιτέρω ορίζεται ως χρόνος υποβολής της δήλωσης σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ο χρόνος σύνταξης του συμβολαίου μεταβίβασης στο οποίο προσαρτάται. Ειδική μνεία σχετικά με την απόδοση του φόρου γίνεται α)όσον αφορά τον μισθωτή του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 41, ο οποίος υποχρεούται να δηλώνει το σύνολο των στοιχείων που αφορούν στον προσδιορισμό του φόρου υπεραξίας του κτίσματος που περιέρχεται στην κατοχή του τρίτου, ενώ υπόχρεος καταβολής του φόρου είναι ο τρίτος καθώς και β)όσον αφορά τις μεταβιβάσεις που εμπίπτουν στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 41, όπου ορίζεται ότι υπόχρεος της υποβολής δήλωσης αλλά και καταβολής του φόρου είναι ο αποκτών. Με την ίδια διάταξη ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο χρόνος απόδοσης του φόρου και κάθε άλλο αναγκαίο για την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου αυτού.

Με την περίπτωση 20 γίνεται νομοτεχνική επεξεργασία του άρθρου 69, προκειμένου να αρθεί κάθε ερμηνευτική αμφιβολία ότι σε προκαταβολή φόρου υπόκειται αποκλειστικά το εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα και όχι από άλλες πηγές όπως μισθωτή εργασία και συντάξεις ή το εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

Με την περίπτωση 21 γίνεται νομοτεχνική επεξεργασία της παραγράφου 8 του άρθρου 71, προκειμένου η προκαταβολή φόρου σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 69 επί των συμβατικών αμοιβών για εκπόνηση μελετών και σχεδίων να καταλαμβάνει και τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες.

Με την περίπτωση 22 γίνεται νομοτεχνική επεξεργασία στο άρθρο 72. Ειδικότερα, τροποποιείται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 12, ώστε να αρθεί κάθε ερμηνευτική αμφιβολία ότι οι ζημίες με τις οποίες συμψηφίζονται υποχρεωτικά τα αφορολόγητα αποθεματικά, εφόσον δεν διανεμηθούν ή κεφαλαιοποιηθούν, είναι οι φορολογικές ζημίες της επιχείρησης, όπως δηλώθηκαν στις φορολογικές δηλώσεις που υπέβαλε.

Επίσης, με την προσθήκη στην παράγραφο 13 εξαιρείται το αφορολόγητο αποθεματικό που σχηματίστηκε, σύμφωνα με την περίπτωση ζ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 2238/1994 από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 12.

Εισάγονται μεταβατικές διατάξεις των παραγράφων 26 και 27 του άρθρου 72 και ορίζεται ότι σε περίπτωση κατά την οποία η μεταβίβαση του άρθρου 41 Κ.Φ.Ε. αφορά δικαίωμα το οποίο αποκτήθηκε μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1994, η υπεραξία θεωρείται μηδενική ενώ σε

περίπτωση ακινήτου που εμπίπτει επίσης στις διατάξεις του άρθρου 41 και έχει αποκτηθεί, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό, από 1ης Ιανουαρίου 1995 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2002, ο συντελεστής απομείωσης της παραγράφου 5 πολλαπλασιάζεται περαιτέρω με το συντελεστή 0,8. Οι διατάξεις αυτές αποβλέπουν στην περαιτέρω εξομάλυνση του καθεστώτος επιβολής του φόρου υπεραξίας, αφού ρητώς εξαιρούν από αυτόν κτήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 41, προ του έτους 1995 ενώ για τα δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί από 1ης Ιανουαρίου 1995 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2002, προβλέπεται περαιτέρω απομείωση της υπεραξίας. Μετά την ως άνω χρονική περίοδο που ουσιαστικά συμπίπτει με την πάροδο έτους από την υιοθέτηση από τη χώρα του ευρώ, εφαρμόζεται αποκλειστικά η κατ΄ έτος απομείωση της υπεραξίας κατά το άρθρο 41.

Στην νέα παράγραφο 28 που προστίθεται στο άρθρο 72 ορίζεται ότι για τη μεταβατική περίοδο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2015, οπότε και τίθενται σε ισχύ τα νέα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, η υπεραξία που αποκτά ένα νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα από πώληση και επαναμίσθωση ακινήτου αναγνωρίζεται ως έσοδο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 17, όπως αυτό υιοθετείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την νέα παράγραφο 29 παρατείνεται μέχρι και το τέλος Απριλίου του 2014 ο χρόνος υποβολής και απόδοσης παρακρατούμενου φόρου για τα εισοδήματα Ιανουαρίου του 2014 που υπόκεινται σε παρακράτηση σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 64 του ΚΦ.Ε. Λόγω της πληθώρας αλλαγών που επέφεραν οι ν. 4172/2013 και 4223/2013, η παράταση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη προκειμένου οι υπόχρεοι να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις παραπάνω φορολογικές υποχρεώσεις χωρίς να τους επιβληθούν οι σχετικές κυρώσεις.

Με την νέα παράγραφο 30 προβλέπεται για κοινωνικούς λόγους η μείωση των φορολογικών συντελεστών του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα των μόνιμων κατοίκων της Κεφαλονιάς. Η ρύθμιση αυτή θα ισχύσει για τα εισοδήματα που αποκτώνται και τα κέρδη που προκύπτουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2015.

Με την νέα παράγραφο 31 ορίζεται για λόγους άρσης κάθε ερμηνευτικής αμφιβολίας ότι για τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν από 1.1.2013 έως 31.12.2013 εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 4 του ν. 2238/1994, καθώς και οι κατ΄ εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες αποφάσεις.

Με την περίπτωση 23 ορίζεται ότι οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2014, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.2. : ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Με την περίπτωση 1 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 4 και η λέξη όργανο αντικαθίσταται από τη λέξη όργανα και η λέξη υπογράφει από τη λέξη υπογράφουν, ώστε να καταστεί σαφές ότι η εξουσιοδότηση υπογραφής του Γενικού Γραμματέα μπορεί να αφορά (χωρίς αριθμητικό περιορισμό) περισσότερα του ενός όργανα της Φορολογικής Διοίκησης. Με την ίδια παράγραφο ορίζεται ότι η άσκηση της εκάστοτε αρμοδιότητας που μεταβιβάστηκε ή μεταβιβάζεται από το Γενικό Γραμματέα καθώς και η εξουσιοδότηση της υπογραφής του δεν υπόκειται επίσης σε κανένα περιορισμό από απόψεως αριθμού διοικητικών οργάνων που μπορεί να ασκήσουν την ίδια αυτή (μεταβιβαζόμενη) αρμοδιότητα ή να υπογράφουν με εντολή του για το ίδιο ζήτημα (έκδοση διοικητικής ή διαδικαστικής πράξης κλπ). Σημειώνεται στο σημείο αυτό ότι με τις εν γένει ρυθμίσεις του άρθρου 4, η μνεία της απόφασης, με την οποία μεταβιβάζεται το δικαίωμα υπογραφής σε όργανο της Φορολογικής Διοίκησης, στο προοίμιο της εκάστοτε εκδιδόμενης διοικητικής πράξης ή διενεργούμενης διαδικαστικής πράξης της Φορολογικής Διαδικασίας ή της διοικητικής εκτέλεσης κλπ, που εκδίδεται ή διενεργείται σε εκτέλεση της απόφασης αυτής, έχει απλώς πληροφοριακό χαρακτήρα και δεν συνιστά τύπο της εκδόσεώς τους, που επηρεάζει το κύρος τους. Συνεπώς η παράλειψη αναγραφής της απόφασης αυτής δεν συνιστά ελάττωμα των εκδιδόμενων πράξεων ή ενεργειών ούτε επηρεάζει το κύρος τους, όπως παγίως γίνεται, εξάλλου νομολογιακά δεκτό (ΣτΕ 1884/2012, 3882/2008 2445/1992).

Με την περίπτωση 2 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 4 και, προς άρση κάθε ερμηνευτικής αμφιβολίας, ορίζεται ότι ο Γενικός Γραμματέας μπορεί οποτεδήποτε να τροποποιεί ολικά ή μερικά την απόφαση του με την οποία μεταβιβάζει αρμοδιότητες ή εξουσιοδοτεί τα όργανα της Φορολογικής Διοίκησης να υπογράφουν με εντολή του.

Με την περίπτωση 3 τροποποιείται: α) η περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 17, ώστε να μην ισχύει το απόρρητο έναντι των διωκτικών αρχών, στο πλαίσιο διερεύνησης ή δίωξης οποιουδήποτε αδικήματος και όχι μόνο επί φοροδιαφυγής, β)η περίπτωση γ της παραγράφου 1 του άρθρου 17, ώστε να μην ισχύει το απόρρητο έναντι των δικαστικών αρχών στο πλαίσιο εκδίκασης οποιασδήποτε ποινικής ή φορολογικής υπόθεσης αλλά και επί εκδίκασης οποιασδήποτε αστικής υπόθεσης με διάδικο το Δημόσιο ή Φορέα της Γενικής Κυβέρνησης. Η παρούσα περίπτωση, όσον αφορά τις δικαστικές αρχές, καλύπτεται ήδη, σε ορισμένο βαθμό, και από την υφιστάμενη περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 17, ήτοι από την μη εφαρμογή του φορολογικού απορρήτου έναντι των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για την άσκηση των προβλεπόμενων από το Σύνταγμα και το νόμο καθηκόντων τους, τόσο ως προς την πρόσβαση όσο και ως προς την χρησιμοποίηση στοιχείων του φορολογικού απορρήτου, μεταξύ άλλων, και ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου, για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου ή άλλου δημοσίου νομικού προσώπου ή Αρχής, τα οποία εκπροσωπούν. Από τη ρύθμιση αυτή είναι προφανές ότι η περίπτωση αυτή καταλαμβάνει τους δικηγόρους του Ελληνικού Δημοσίου που δεν είναι μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να χρησιμοποιούν τα σχετικά στοιχεία για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ενώπιον των ανωτέρω δικαστηρίων, γ) η περίπτωση ε της παραγράφου 1 του άρθρου 17, ώστε το φορολογικό απόρρητο να μην ισχύει έναντι των φορέων Γενικής Κυβέρνησης για τους ήδη αναφερόμενους στις υφιστάμενες διατάξεις σκοπούς, δ) η περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 17, ώστε το φορολογικό απόρρητο να αίρεται και για τους εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της Ελληνικής Στατιστι-

κής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.), προκειμένου η τελευταία να ασκήσει τις προβλεπόμενες κατά το νόμο αρμοδιότητές της, ε) προστίθεται νέα περίπτωση θ΄, ώστε να μην ισχύει το φορολογικό απόρρητο έναντι οποιουδήποτε τρίτου, εφ΄ όσον έχει εκδοθεί σχετικά αιτιολογημένη εισαγγελική παραγγελία, σύμφωνα με την οποία δεν συντρέχει περίπτωση φορολογικού απορρήτου, και διατάσσεται η Φορολογική Διοίκηση να χορηγήσει σχετικά στοιχεία καθώς και περίπτωση ι΄ σύμφωνα με την οποία, τόσο για λόγους προστασίας του καλόπιστου φορολογούμενου όσο και για λόγους διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος (πρόληψη φοροδιαφυγής και φοροαπάτης), πληροφορίες που είναι απαραίτητες, προκειμένου να διακριβωθεί η φορολογική ή επαγγελματική υπόσταση φορολογουμένου, που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα, δίδονται σε άλλο φορολογούμενο που ασκεί αντίστοιχη δραστηριότητα, κατόπιν αιτήσεώς του προς την Φορολογική Διοίκηση. Είναι αυτονόητο ότι στην περίπτωση αυτή η κάμψη του φορολογικού απορρήτου περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στη διακρίβωση της ύπαρξης ή μη φορολογικής ή επαγγελματικής υπόστασης φορολογουμένου που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα, δε αίτηση προς τη Φορολογική Διοίκηση θα πρέπει να είναι πλήρης και αιτιολογημένη και οι πληροφορίες θα πρέπει να πρέπει να περιορίζονται στο πλαίσιο των ορισμών της προτεινόμενης διάταξης.

Με την περίπτωση 4 τροποποιείται το άρθρο 21, ήτοι αντικαθίσταται η παράγραφος 3, ώστε να προβλέπεται και ο χρόνος κατάρτισης του φακέλου τεκμηρίωσης και να δίδεται στους υπόχρεους εύλογος χρόνος σύνταξης του, περαιτέρω δε αντικαθίσταται η παράγραφος 5, ώστε να καθοριστούν ζητήματα επικαιροποίησης του Φακέλου Τεκμηρίωσης και, τέλος, αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6, ώστε να συμπληρωθεί η εξουσιοδοτική διάταξη, ενώ, ειδικά, όσον αφορά την παραπομπή στο ευρωπαϊκό δίκαιο, για τον ορισμό των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, αυτή προβλέπεται στη Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, επίκληση και ενσωμάτωση της οποίας γίνεται σε πολλές νομοθετικές πράξεις του ευρωπαϊκού δικαίου.

Με την περίπτωση 5 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 25, ώστε να καταστεί σαφές ότι εντολή φορολογικού ελέγχου μπορεί να αφορά περισσοτέρους του ενός υπαλλήλους της Φορολογικής Διοίκησης (είτε πρόκειται για περισσότερους ελεγκτές και επόπτη ελέγχου είτε για ένα ελεγκτή και επόπτη ελέγχου) καθώς για να διευκρινιστεί ότι εντολές φορολογικού ελέγχου εκδίδει, εκτός από τον ίδιο τον Γενικό Γραμματέα και κάθε άλλο όργανο (ένα ή περισσότερα) της Φορολογικής Διοίκησης τα οποία έχουν σχετικώς εξουσιοδοτηθεί από αυτόν (είτε στο πλαίσιο της μεταβίβασης αρμοδιότητας είτε στο πλαίσιο εξουσιοδότησης υπογραφής).

Με την περίπτωση 6 τροποποιείται το άρθρο 25 προκειμένου να ρυθμιστεί η περίπτωση ειδικά της εντολής διενέργειας φορολογικού ελέγχου προκειμένου για μερικό επιτόπιο έλεγχο σε φορολογούμενους ορισμένης περιοχής ή/και δραστηριότητας ή φορολογούμενους που διακινούν αγαθά. Στην περίπτωση αυτή, λόγω της ιδιαιτερότητας του ελέγχου, που δεν εστιάζει, απαραίτητα, εκ των προτέρων, σε συγκεκριμένα φορολογικά υποκείμενα, η εντολή μπορεί να περιλαμβάνει, αντί των υπό γ και δ στοιχείων της εντολής της παραγράφου 1, την περιοχή του φορολογικού ελέγχου (ανεξαρτήτως είδους δραστηριότητας των φορολογουμένων) ή/και είδος δραστηριοτήτων των φορολογουμένων. Ο χρόνος διενέργειας του ελέγχου, στις προηγούμενες περιπτώσεις μπορεί να είναι και εκτός του επισήμου ωραρίου της Φορολογικής Διοίκησης, ήτοι δεν απαιτείται ο συγκεκριμένος, εξ αρχής, προσδιορισμός χρόνου.

Με την περίπτωση 7 τροποποιείται το άρθρο 37 και καθίσταται σαφές ότι δεν είναι απαραίτητη η σύνταξη και κοινοποίηση έκθεσης ελέγχου στην περίπτωση αποδοχής τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης του φορολογουμένου, σύμφωνα με το άρθρο 34 του Κώδικα. Σημειώνουμε ότι η περίπτωση της αποδοχής τροποιητικής δήλωσης του φορολογουμένου και η έκδοση από τη Φορολογική Διοίκηση πράξης διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, δεν συνιστά περίπτωση φορολογικού ελέγχου, ώστε δεν ισχύουν οι λοιπές δεσμεύσεις που αφορούν τον φορολογικό έλεγχο, ήτοι η Φορολογική Διοίκηση δεν κωλύεται να εκδώσει οποτεδήποτε πράξη διόρθωσης του φόρου, ακόμη και χωρίς την συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 25 και 34 του Κώδικα κλπ.

Με την περίπτωση 8 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 46 και το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου, ώστε να αρθεί η οιαδήποτε ερμηνευτική αμφιβολία ότι τα μέτρα του άρθρου 46 δεν συνδέονται με τα επιμέρους χρηματικά όρια που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 55 αλλά ότι τα όρια αυτά κρίνονται αυτοτελώς σύμφωνα με το άρθρο 46.

Με την περίπτωση 9 τροποποιούνται οι διατάξεις που αφορούν το υφιστάμενο καθεστώς των φορολογικών προστίμων του άρθρου 54 ως ακολούθως:

α) Ρυθμίζεται η περίπτωση της ελλιπούς δήλωσης (πληροφοριακού χαρακτήρα ή από την οποία δεν ανακύπτει φορολογική υποχρέωση), ήτοι δήλωσης στην οποία δεν έχουν αναγραφεί τα οριζόμενα στις κείμενες διατάξεις ή, στην περίπτωση της αναγραφής τους, αυτά δεν είναι πλήρη ή έχουν αναγραφεί κατά τρόπο που δεν απεικονίζουν την πραγματική κατάσταση του φορολογουμένου. Σημειώνουμε ότι η αναφορά στην περίπτωση της δήλωσης πληροφοριακού χαρακτήρα, δεν περιλαμβάνει στοιχεία, στα οποία η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να έχει πρόσβαση από άλλες υπηρεσίες του Ελληνικού Δημοσίου.

β) Για λόγους νομοτεχνικούς η προβλεπόμενη έως σήμερα στην περίπτωση η) της παραγράφου 1 παράβαση που αφορά την μη έκδοση φορολογικών στοιχείων προβλέπεται πλέον ως αυτοτελής παράβαση της περίπτωσης θ) και αναφέρεται ως μη έκδοση ή ως ανακριβής έκδοση φορολογικών στοιχείων (αποδείξεων λιανικής πώλησης, επαγγελματικών κλπ φορολογικών στοιχείων),

γ)Από την περίπτωση η) της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις «και την έκδοση στοιχείων», δεδομένου ότι η παράβαση αυτή ρυθμίζεται σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα ως αυτοτελής περίπτωση θ),

δ) Στην περίπτωση β) της παραγράφου 2 διαγράφονται οι λέξεις «για κάθε άλλη παράβαση σε περίπτωση» και αντικαθίστανται από τις λέξεις «για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β, γ και δ της παραγράφου 1», ώστε να συνδεθεί ρητώς με τις συγκεκριμένες περιπτώσεις παραβάσεων η επιβολή του προβλεπόμενου στη διάταξη αυτή προστίμου, για όσους δεν είναι υπόχρεοι τήρησης λογιστικών βιβλίων.

δ) Στην περίπτωση γ) της παραγράφου 2 προβλέπεται σημαντική μείωση των προβλεπόμενων έως σήμερα προ-

στίμων, για όσους είναι υπόχρεοι τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση απλοποιημένα λογιστικά πρότυπα, από το ποσό ύψους χιλίων (1.000) ευρώ, στο ποσό ύψους διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β, γ, δ, στ και θ της παραγράφου 1. Στην περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αφορά την σύμφωνα με την περίπτωση θ) της παραγράφου 1 μη έκδοση ή ανακριβή έκδοση φορολογικών στοιχείων (αποδείξεων λιανικής πώλησης ή κάθε άλλου προβλεπόμενου φορολογικού στοιχείου), καθιερώνεται (σε σχέση με την υφιστάμενη ρύθμιση, η οποία δεν προέβλεπε οροφή στο ύψος του προστίμου για κάθε μία μη έκδοση ή ανακριβή έκδοση φορολογικού στοιχείου) σχετικό ανώτατο όριο προστίμου ίσο προς τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ ανά φορολογικό έλεγχο.

ε)Στην περίπτωση δ) της παραγράφου 2 προβλέπεται σημαντική μείωση των προβλεπόμενων έως σήμερα προστίμων, για όσους είναι υπόχρεοι τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση πλήρη λογιστικά πρότυπα, από το ποσό ύψους δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, στο ποσό ύψους πεντακοσίων (500) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β, γ, δ, στ και θ της παραγράφου 1. Στην περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αφορά την σύμφωνα με την περίπτωση θ) της παραγράφου 1 μη έκδοση ή ανακριβή έκδοση φορολογικών στοιχείων (αποδείξεων λιανικής πώλησης και κάθε άλλου προβλεπόμενου φορολογικού στοιχείου), καθιερώνεται (σε σχέση με την υφιστάμενη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία δεν υπήρχε οροφή στο ύψος του προστίμου για κάθε μία μη έκδοση ή ανακριβή έκδοση φορολογικού στοιχείου) σχετικό ανώτατο όριο προστίμου ίσο προς τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ ανά φορολογικό έλεγχο. Στην ίδια ως άνω παράγραφο προβλέπεται ότι διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης, το οποίο προβλέπει πρόστιμο, καθώς η περίπτωση αυτή ρυθμίζεται αυτοτελώς ως επόμενη περίπτωση ε) της ιδίας παραγράφου.

στ) Στην παράγραφο 2 προστίθεται περίπτωση ε) και ρυθμίζεται μετά και από τη διαγραφή του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης δ) η επιβολή του προβλεπόμενου σχετικά προστίμου στις περιπτώσεις των παραβάσεων των περιπτώσεων ε) και ζ) και η) της παραγράφου 1.

ζ) Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται εδάφιο με βάση το οποίο ορίζεται ότι ειδικά στην περίπτωση της υποβολής εκπρόθεσμης τροποποιητικής δήλωσης ΦΠΑ ή εκπρόθεσμης τροποιητικής δήλωσης παρακρατούμενου φόρου, εφ΄ όσον η αντίστοιχη αρχική δήλωση ΦΠΑ ή δήλωση παρακρατούμενου φόρου έχει υποβληθεί εμπρόθεσμα, δεν επιβάλλονται τα πρόστιμα του άρθρου 54 για εκπρόθεσμη υποβολή. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται σκόπιμη προκειμένου να μην υπόκεινται στο πρόστιμο του συγκεκριμένου άρθρου οι φορολογούμενοι που ανταποκρίθηκαν εγκαίρως και υπέβαλαν σχετική εμπρόθεσμη αρχική δήλωση και εκ των υστέρων τροποποίησαν αυτή. Είναι αυτονόητο ότι εφ΄ όσον από την εν λόγω εκπρόθεσμη τροποποιητική δήλωση ανακύπτει περαιτέρω φορολογική υποχρέωση, ισχύουν και εφαρμόζονται οι διατάξεις των επόμενων άρθρων.

η) Με την παράγραφος 3, αντικαθίσταται η αντίστοιχη υφιστάμενη παράγραφος 3, η οποία προέβλεπε τον διοικητικό κολασμό των παραβάσεων του άρθρου 54, σε περίπτωση υποτροπής, ώστε, τα σχετικά πρόστιμα της υποτροπής (διπλάσιο και τετραπλάσιο) να επιβάλλονται μόνο στην περίπτωση που η διάπραξη της ίδιας παράβασης διαπιστώνεται στο πλαίσιο διεξαγόμενων φορολογικών ελέγχων και δη εντός πενταετίας (ημερολογιακής) από την έκδοση της αρχικής πράξης και όχι στην περίπτωση εκπρόθεσμης οικειοθελούς συμμόρφωσης του φορολογουμένου ή διαπίστωσης τους στο πλαίσιο του ιδίου φορολογικού ελέγχου, όπως ίσχυε έως σήμερα.

Με την περίπτωση 10 διορθώνεται εκ παραδρομής παραπομπή σε εσφαλμένη παράγραφο.

Με την περίπτωση 11 γίνεται νομοτεχνική βελτίωση του άρθρου 59, ώστε να καταστεί σαφές ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι αναγκαία η τήρηση ιδιαίτερης διοικητικής διαδικασίας.

Με την περίπτωση 12 τροποποιείται το άρθρο 62, ώστε να αρθεί οποιαδήποτε ερμηνευτική αμφιβολία (αν και συνάγεται σαφώς και από τις υφιστάμενες έως σήμερα διατάξεις) ότι μεταξύ των ενδεικτικώς αναφερομένων, ως αναλογικά ισχυουσών διατάξεων επί φόρων, που εφαρμόζονται και στα πρόστιμα, περιλαμβάνονται και οι διατάξεις περί παραγραφής καθώς και για να εναρμονιστεί ο απαιτούμενος χρόνος ακροάσεως των είκοσι ημερών που ισχύει επί φόρων, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Κώδικα, και στην περίπτωση των προστίμων.

Με την περίπτωση 13 διευκρινίζεται ότι εφ΄ όσον σύμφωνα με τον Κώδικα για την ίδια παράβαση, επιβάλλονται από περισσότερες διατάξεις διαφορετικά πρόστιμα, υπερισχύει η διάταξη που προβλέπει το μεγαλύτερο πρόστιμο (το οποίο προκύπτει κατ΄ αποτέλεσμα μέσω εξατομίκευση των διατάξεων ανά περίπτωση κολαζόμενης παράβασης). Η διάταξη αυτή είναι αναγκαία, προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι δεν επιβάλλονται σωρευτικά πρόστιμα σε βάρος του φορολογουμένου που έχει υποπέσει σε μία παράβαση, αφού τούτο αντίκειται σε συνταγματικές αρχές αλλά και στην αρχή της χρηστής διοίκησης, που αποκλείουν τον πολλαπλό κολασμό της ίδιας παράβασης. Ως χαρακτηριστικές τέτοιες περιπτώσεις μπορεί να θεωρηθούν εκείνη της παράβασης της μη έκδοσης ή ανακριβούς φορολογικού στοιχείου, όπου σχετικό πρόστιμο για μη έκδοση ενός εκάστου τέτοιου φορολογικού στοιχείου προβλέπεται τόσο από τις διατάξεις του άρθρου 54 όσο και από τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2α ή εκείνη της μη υποβολής φορολογικής δήλωσης, όπου σχετικό πρόστιμο προβλέπεται τόσο από τις διατάξεις του άρθρου 54 αλλά και από τη διάταξη του άρθρου 58 παρ. 2. Είναι αυτονόητο, όπως εξάλλου ισχύει παγίως και υπό το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς, ότι δεν υπάρχει σώρευση μεταξύ των διατάξεων που προβλέπουν την επιβολή προστίμων εν γένει ή προστίμων επί μη (εμπρόθεσμης) υποβολής, με τις διατάξεις που προβλέπουν προσαύξηση-πρόστιμα λόγω εκπρόθεσμης καταβολής της οφειλής.

Με την περίπτωση 14 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 63, ώστε να ρυθμιστεί η περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής και επί παράλειψης έκδοσης πράξης εκ μέρους της Φορολογικής Διοίκησης, η οποία (παράλειψη) προσβάλλεται εντός προθεσμίας 30 ημερών από τη συντέλεσή της, σύμφωνα με τις εκάστοτε γενικές ή ειδικώς εφαρμοζόμενες διατάξεις, που ορίζουν το χρόνο της συντέλεσης της παράβασης (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας ή ειδικές φορολογικές διατάξεις).

Με την περίπτωση 15 τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 63 και ορίζεται ότι αναστολή δεν ισχύει επί άμεσου προσδιορισμού του φόρου καθώς και επί πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου, που εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από τον φορολο-

γούμενο σε οποιαδήποτε φορολογική του δήλωση. Η ρύθμιση αυτή είναι συμβατή με τα ισχύοντα και υπό το προηγούμενο φορολογικό καθεστώς αλλά και αυτονόητη, καθ΄ όσον τόσο στην περίπτωση του άμεσου προσδιορισμού όσο και επί πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου, η αξίωση της Φορολογικής Διοίκησης στηρίζεται σε δήλωση του ιδίου του φορολογούμενου και όχι στην με πρωτοβουλία της διενέργεια ελεγκτικών επαληθεύσεων, που δεν εδράζονται σε δήλωση. Με την ίδια παράγραφο προβλέπεται ότι για την αναστολή, λόγω άσκησης δικαστικής προσφυγής, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις που ισχύουν για την αναστολή λόγω ασκήσεως ενδικοφανούς προσφυγής, ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.

Με την περίπτωση 16 τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 63 και ορίζεται ότι ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης (ο οποίος εκπροσωπεί την εν λόγω Υπηρεσία) μπορεί με απόφαση του να εξουσιοδοτεί άλλους υπαλλήλους της ίδιας Υπηρεσίας να υπογράφουν με εντολή του τις εκδιδόμενες κατόπιν ενδικοφανών προσφυγών και αιτήσεων αναστολής των φορολογουμένων αποφάσεις της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης. Σημειώνεται, στο σημείο αυτό, ότι, και στην περίπτωση της προκείμενης εξουσιοδότησης, η μνεία της απόφασης, με την οποία μεταβιβάζεται το δικαίωμα υπογραφής σε άλλο υπάλληλο της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης, στο προοίμιο της εκάστοτε εκδιδόμενης κατ΄ εξουσιοδότηση απόφασης, έχει απλώς πληροφοριακό χαρακτήρα και δεν συνιστά τύπο της εκδόσεώς της, που επηρεάζει το κύρος της. Συνεπώς η παράλειψη αναγραφής της απόφασης αυτής δεν συνιστά ελάττωμα της εκδιδόμενης απόφασης ούτε επηρεάζει το κύρος της, όπως παγίως γίνεται, εξάλλου, νομολογιακά δεκτό (ΣτΕ 1884/2012, 3882/2008, 445/1992).

Με την περίπτωση 17 τροποποιείται η παράγραφος 1 ώστε να καταληφθούν από το πρόστιμο που προβλέπεται για τη μη έκδοση φορολογικού πιστοποιητικού και τα υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, τα οποία είχαν παραληφθεί εκ παραδρομής, παρότι ρητά από τη διάταξη του νόμου υποχρεούνται στην έκδοση ετήσιου πιστοποιητικού.

Με την υποπερίπτωση α΄ της περίπτωσης 18 τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 66 και ορίζεται ότι ως έναρξη του φορολογικού ελέγχου κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου του ιδίου άρθρου θεωρείται και η αποστολή έως την 31.12.2013 επιστολής στο φορολογούμενο, με την οποία του γνωστοποιείται ότι έχει εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου. Με την ρύθμιση του επόμενου εδαφίου της ίδιας παραγράφου, επίσης, αίρεται οποιαδήποτε ερμηνευτική αμφιβολία σχετικά με την περίπτωση κατά την οποία, έως την 31.12.2013, είχε εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου από τη Φορολογική Διοίκηση και για οποιοδήποτε λόγο, μετά την ημερομηνία αυτή, για την ίδια χρήση, περίοδο, φορολογική υπόθεση ή υποχρέωση, εκδοθεί νέα εντολή ελέγχου, και ορίζεται ότι οι όποιες έννομες συνέπειες της έκδοσης της αρχικής εντολής δεν θίγονται. Ενδεικτικά, με την ρύθμιση αυτή, εάν ως συνέπεια της έκδοσης της αρχικής εντολής ελέγχου είχε προβλεφθεί η διακοπή της παραγραφής της φορολογικής αξίωσης του Δημοσίου, η έκδοση της νέας εντολής, δεν θίγει τις συνέπειες έκδοσης της αρχικής, ακόμη καν η νέα εντολή εκδίδεται από άλλο όργανο ή ανατίθεται σε άλλο όργανο της Φορολογικής Διοίκησης.

Με την υποπερίπτωση β΄ της περίπτωσης 18 ορίζεται ότι όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που αφορούν ρυθμίσεις και χρήσεις προϊσχύουσες του Κώδικα, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των νομοθεσιών που διέπονται από αυτόν, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με μόνη την έκδοση των οικείων πράξεων. Η ως άνω πρόβλεψη είναι συμβατή με τις ήδη υφιστάμενες ρυθμίσεις του άρθρου 36 του Κώδικα και εναρμονίζει το σχετικό χρονικό σημείο διακοπής της παραγραφής με τις κύριες διατάξεις περί παραγραφής που ισχύουν κατά τον Κώδικα (βλ. σχετικά και αιτιολογική του άρθρου 36). Η ρύθμιση αυτή που προβλέπει τη διακοπή της παραγραφής με μόνη την έκδοση της αμφισβητούμενης πράξης προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, επιβολής προστίμων κλπ, καταλαμβάνει και εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε πρώτο βαθμό. Είναι αυτονόητο ότι η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου της παραγράφου 11 του άρθρου 66 που ορίζει το σχετικό χρόνο παραγραφής των εν λόγω υποθέσεων εξακολουθεί να υφίσταται, με τη διαφορά ότι η διακοπή συνδέεται, μετά την προκείμενη ρύθμιση, με την έκδοση της πράξης.

Με την περίπτωση 19 διευκρινίζεται (προς άρση κάθε τυχόν αμφιβολίας) ότι το πρόστιμο για μη υποβολή ή εκπρόθεσμη υποβολή φορολογικής δήλωσης αναφέρεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπό το προϊσχύον δίκαιο επιβαλλόταν το πρόστιμο του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997, και, συνεπώς, ουδόλως, κατ΄ οιοδήποτε τρόπο, έχει θιγεί από την θέση σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 66 παρ. 19 του Κώδικα η ισχύς των λοιπών διατάξεων του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 που προβλέπουν διαφορετικά ειδικότερα πρόστιμα.

Με την περίπτωση 20 η διάταξη της παραγράφου 40 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 αναδιατυπώνεται και ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 65Α τίθενται σε ισχύ για χρήσεις που αρχίζουν από 1ης Ιανουαρίου 2014 και καταργούνται για τις χρήσεις που αρχίζουν από 1ης Ιανουαρίου 2016 και εντεύθεν ενώ η Α.Υ.Ο. ΠΟΛ. 1159/2011 διατηρείται σε ισχύ για χρήσεις που αρχίζουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Με την περίπτωση 21 διευκρινίζεται, προς άρση οποιασδήποτε ερμηνευτικής αμφιβολίας ήθελε θεωρηθεί ότι υπάρχει μετά την θέση σε ισχύ των διατάξεων του Κώδικα, ότι, εφ΄ όσον είτε με τροποποιητική φορολογική δήλωση είτε με σχετικό αυτοτελές αίτημα ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, έχει προβληθεί ή προβάλλεται από φορολογούμενο αξίωση επιστροφής φόρου, που αφορά σε φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, για τα σχετικά με τον χρόνο της παραγραφής της αξίωσης αυτής, εφαρμόζονται τα ισχύοντα σε κάθε φορολογία-είτε βάσει ειδικής είτε βάσει γενικής διάταξης- μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα. Η διάταξη αυτή είναι ερμηνευτικά συνεπής με την διάταξη της παραγράφου 11 του άρθρου 66 του Κώδικα που ορίζει ότι για κάθε φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας και για τις αξιώ-

σεις του Δημοσίου να εκδίδει πράξεις προσδιορισμού φόρων, προστίμων κλπ εφαρμόζονται αντίστοιχες διατάξεις. Στην ίδια παράγραφο ορίζεται ρητά ότι από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας κάθε αίτημα προς τη Φορολογική Διοίκηση, για διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό, θεωρείται απαράδεκτο και δεν εξετάζεται. Η ρύθμιση περί απαραδέκτου, η οποία κρίνεται σκόπιμη, λόγω της καθιέρωσης σταδίου ενδικοφανούς προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα, στο πλαίσιο του οποίου ο φορολογούμενος δύναται να προβάλλει τις όποιες αιτιάσεις του, δεσμεύει, εκτός από τη Φορολογική Διοίκηση, και τα δικαστήρια υπό την έννοια ότι αυτά οφείλουν να αγνοούν συναφή αιτήματα, που εισάγονται στα δικόγραφα των ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων ή υποβάλλονται αυτοτελώς, και να επιλαμβάνονται και να εκδικάζουν την φορολογική διαφορά. Τα ανωτέρω αναφερόμενα, περί απαραδέκτου του αιτήματος διοικητικού ή δικαστικού συμβιβασμού, εφαρμόζονται, ανεξαρτήτως χρονικών περιορισμών, και στις υποθέσεις, για τις οποίες ασκήθηκε ή υπήρχε η δυνατότητα να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή ή υποβλήθηκε ή υπήρχε η δυνατότητα να υποβληθεί αίτημα διοικητικής επίλυσης ή δικαστικού συμβιβασμού, ενώπιον των οργάνων των άρθρων 70Α και 70Β του ν. 2238/1994, τούτο δε, μάλιστα, ανεξαρτήτως του εάν τα αρμόδια όργανα πράγματι επιλήφθηκαν της υπόθεσης ή τούτο δεν κατέστη δυνατό, λόγω παρόδου της σχετικώς οριζόμενης προθεσμίας, συμπεριλαμβανομένης και εκείνης του τέταρτου άρθρου του ν. 4183/2013, ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο. Αυτονόητα, η ρύθμιση αυτή καταλαμβάνει και τις υποθέσεις που το αίτημα για διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό υποβλήθηκε ενώπιον άλλου οργάνου (πχ προϊσταμένου ΔΟΥ κλπ), αντί των ανωτέρω οργάνων, και, για οποιονδήποτε λόγο, αυτό δεν εξετάστηκε ή δεν έγινε δεκτό.

Με την περίπτωση 22 ρυθμίζονται μεταβατικά ζητήματα λειτουργία της Φορολογικής Διοίκησης, ενώ η αναφορά στο ενιαίο της αφορά και καλύπτει όλα τα ζητήματα τοπικής αρμοδιότητας των οργάνων της και την εν γένει τήρηση του εξωτερικού τύπου νομιμότητας της έκδοσης των αναφερομένων διοικητικών ή διαδικαστικών πράξεων.

Με την περίπτωση 23 παρέχεται η δυνατότητα σε φορολογουμένους, οι οποίοι μέχρι την 31.12.2013 έχουν υποπέσει σε οποιαδήποτε παράβαση, για την οποία επιβάλλεται το πρόστιμο των διατάξεων των άρθρων 4, 5 και 6 του ν. 2523/1997, ανεξάρτητα από το χρόνο διαπίστωσης της, να υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 6 του ίδιου νόμου, ενώ ειδικά για παραβάσεις που διαπράχθηκαν έως την 26.7.2013 και για τις οποίες επιβάλλεται πρόστιμο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 10 και 6 του ν. 2523/1997, δίδεται η δυνατότητα να υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Για την υπαγωγή στις ανωτέρω διατάξεις προϋποτίθεται δήλωσή του φορολογουμένου προς τον Προϊστάμενο της αρχής που εξέδωσε την πράξη επιβολής προστίμου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα ημερών από την κοινοποίηση της, με την οποία αποδέχεται ανεπιφύλακτα το σύνολο των παραβάσεων που αναφέρονται στην πράξη και η καταβολή εντός της ίδιας αυτής προθεσμίας ποσοστού τουλάχιστον 40% της συνολικής οφειλής, ενώ το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται εφ΄ άπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της αποδοχής. Είναι προφανές ότι εάν κατά το χρόνο της αποδοχής δεν καταβληθεί το ως άνω ποσοστό της οφειλής, η αποδοχή δεν παράγει την προβλεπόμενη έννομη συνέπεια. Σε περίπτωση κατά την οποία ο φορολογούμενος έχει ασκήσει εμπρόθεσμη ενδικοφανή ή δικαστική προσφυγή, ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή διοικητικού δικαστηρίου πρώτου βαθμού, οι οποίες κατά τη δημοσίευση του παρόντος δεν έχουν εξεταστεί ή συζητηθεί, η δήλωση αποδοχής της πράξης μπορεί να γίνει εντός αποκλειστικής εξήντα ημερών από την δημοσίευση της προτεινόμενης διάταξης. Οι ανωτέρω διατάξεις κρίνονται εύλογες και σκόπιμες για λόγους χρηστής διοίκησης και ίσης μεταχείρισης, προκειμένου φορολογούμενοι οι οποίοι υπέπεσαν στις εν λόγω παραβάσεις, μέχρι την θέση σε εφαρμογή του Κώδικα και δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα να υπαχθούν σε διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό, να αντιμετωπίζονται από άποψη ουσιαστικής φορολογικής μεταχείρισης κατ΄ ανάλογο τρόπο με εκείνους οι οποίοι από τυχαίο γεγονός ελέγχθηκαν σε προγενέστερο χρόνο και για τις ίδιες παραβάσεις που ανάγονται στον ίδιο χρόνο είχαν τη δυνατότητα υπαγωγής της υπόθεσής τους σε συμβιβασμό. Ειδικά για τις παραβάσεις που έχουν διαπραχθεί έως την 26.7.2013 και για τις οποίες το σχετικό πρόστιμο υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 10 και 6 του ν. 2523/1997, δίδεται η δυνατότητα υπαγωγής στις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Η συγκεκριμένη χρονική επιλογή γίνεται, εν΄ όψει του ότι έκτοτε ισχύουν τα προβλεπόμενα πρόστιμα του Κώδικα περί φοροδιαφυγής, με τα οποία ήδη επιχειρείται η πλήρης εναρμόνιση. Με την ίδια διάταξη ορίζεται ότι ποσά τα οποία έχουν καταβληθεί δεν επιστρέφονται λόγω της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου. Είναι ευνόητο ότι η περίπτωση αυτή αναφέρεται στα καταβληθέντα από το φορολογούμενο ποσά στο πλαίσιο της προβεβαίωσης ή λόγω άμεσης βεβαίωσης του προστίμου. Επισημαίνεται, ότι εν΄ όψει του ότι η υπαγωγή στις ανωτέρω διατάξεις συνεπάγεται τροποποίηση ήδη εκδοθείσας πράξης επιβολής προστίμου, εφ΄ όσον κατά το διαδραμόντα χρόνο, από την έκδοση της πράξης μέχρι την αποδοχή, έχουν υπολογιστεί προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής, αυτές θα περιοριστούν αναλογικά κατά το ποσό που εντέλει οφείλεται μετά την αποδοχή. Τέλος, με την ίδια διάταξη ορίζεται ότι σε περίπτωση που ο φορολογούμενος, αμφισβητήσει την νομιμότητα της αποδοχής της παράβασης (πχ ισχυριζόμενος υπέρβαση της εξουσίας του εκπροσώπου ή πληρεξουσίου νομικού προσώπου), η πράξη και οι συναφείς έννομες συνέπειές της (πχ ποινικές) αναβιώνουν.

Με την περίπτωση 24 ορίζεται η έναρξη ισχύος διατάξεων της παρούσας υποπαραγράφου.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.3.: ΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 επιδιώκεται η αναλογική εφαρμογή των ειδικών διατάξεων του ν. 3296/2004 (Α΄ 253) και για τις Υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους για την διενέργεια ερευνών και ελέγχων πρόληψης εφαρμογής της φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας, με σκοπό την αποτελεσματικότερη άσκηση αυτών.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 2 επεκτείνεται η αρ-

μοδιότητα του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) να καθορίζει, πέραν των Ελεγκτικών Κέντρων και των Δ.Ο.Υ., τον κανονισμό λειτουργίας, τον κανονισμό καθηκόντων του προσωπικού και την περιγραφή των θέσεων εργασίας και των υπόλοιπων υπηρεσιών της Γ.Γ.Δ.Ε., στα πλαίσια της αυτονομίας αυτής, της αναγκαιότητας του άμεσου εκσυγχρονισμού της φορολογικής και τελωνειακής διοίκησης και της συνακόλουθης επαύξησης της παραγωγικότητας και της αποδοτικότητάς της.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ Σ.Δ.Ο.Ε. ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Με τις διατάξεις της υποπερίπτωσης α΄ της περίπτωσης 1 συγχωνεύονται: αα) οι Γενικές Διευθύνσεις Φορολογίας και Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών σε μία (1) νέα Γενική Διεύθυνση, με τίτλο «Γενική Διεύθυνση Φορολογικής Διοίκησης», στην οποία υπάγονται οι υφιστάμενες, κατά την δημοσίευση του παρόντος νόμου, Υπηρεσίες των δύο (2) συγχωνευόμενων Γενικών Διευθύνσεων και η οποία ασκεί τις αρμοδιότητες των Γενικών αυτών Διευθύνσεων,

Με τις διατάξεις της υποπερίπτωσης β΄ της περίπτωσης 1 μετονομάζονται: αα) η Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Γενικής Γραμματείας σε «Γενική Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Ανθρώπινου Δυναμικού»,

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται α) η συγκέντρωση όλων των φορολογικών υπηρεσιών σε μία ισχυρή και άρτια στελεχωμένη Γενική Διεύθυνση, με σκοπό τον αποτελεσματικότερο συντονισμό, την εποπτεία, την οργάνωση και την λειτουργία των Υπηρεσιών αυτής, καθώς και την μείωση του λειτουργικού τους κόστους και β) η πληρέστερη απόδοση των αρμοδιοτήτων της μετονομαζόμενης Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης, οι οποίες αφορούν στην συνολική υποστήριξη της Γ.Γ.Δ.Ε., συμπεριλαμβανομένων εκτός από την διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, της οργάνωσης των υπηρεσιών και της διοικητικής υποστήριξης αυτών, της οργάνωσης, διαχείρισης και ανάπτυξης των ηλεκτρονικών υπηρεσιών και εφαρμογών.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας για τη λειτουργία υπηρεσιών μεταξύ Υπουργού Οικονομικών και Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, λόγω του ειδικού θεσμικού ρόλου του τελευταίου. Για το λόγο αυτό επαναπροσδιορίζονται και μετονομάζονται τα αντικείμενα μεταξύ τους.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 καθορίζεται ο χρόνος παύσης λειτουργίας της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης και των υπηρεσιών αυτής (υποπερίπτωση α΄), η μεταφορά των αρμοδιοτήτων τους, των οργανικών θέσεων και του προσωπικού (υποπερίπτωση β΄). Σκοπός της αναδιοργάνωσης είναι να ενισχυθεί ο μηχανισμός εσωτερικού ελέγχου των διαδικασιών των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, να καταπολεμηθούν αποτελεσματικότερα τυχόν φαινόμενα διαφθοράς υπαλλήλων, να εξασφαλιστεί η σύννομη και αποτελεσματικότερη λειτουργία των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) και εν γένει του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων, καθώς και η ενίσχυση και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των δημοσιονομικών ελέγχων.

Με το στοιχείο δδ΄ της υποπερίπτωσης β΄ της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3 διασφαλίζεται και μετά την κατάργηση της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης ο έλεγχος στις ΜΚΟ, έτσι ώστε να μην απολεσθεί το ελεγκτικό αντικείμενο από το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο πλέον περιέρχεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και ειδικότερα στην Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικών Ελέγχων, η οποία πλέον θα διενεργεί τους εν λόγω ελέγχους σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που την διέπει.

Με τις διατάξεις του στοιχείου εε΄ της υποπερίπτωσης β΄ της περίπτωσης 3 μεταφέρεται το αναγκαίο προσωπικό για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 4 μεταφέρεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομικών στην Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και υπάγεται απευθείας στον Γενικό Γραμματέα, με στόχο να ενισχυθεί και να βελτιωθεί η ανάπτυξη των διεθνών οικονομικών σχέσεων της χώρας στον φορολογικό και τελωνειακό τομέα και η συμμετοχή της στην αμοιβαία διοικητική συνδρομή στα θέματα αυτά.

Με την περίπτωση 5 καταργείται η υποχρεωτική προέλευση των υπαλλήλων που τοποθετούνται, μετατίθενται ή αποσπώνται στις Υπηρεσίες του Σ.Δ.Ο.Ε. από τους κλάδους Εφοριακών και Τελωνειακών ή από αυτούς που υπηρετούν σε θέσεις Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους.

Στόχος της νέας ρύθμισης είναι η διεύρυνση των κλάδων από τους οποίους μπορεί να προέρχεται το προσωπικό του Σ.Δ.Ο.Ε., στο πλαίσιο της ιδιαίτερα σημαντικής αποστολής του για την αντιμετώπιση του οικονομικού εγκλήματος. Υπάλληλοι που προέρχονται από τους κλάδους Εφοριακών και Τελωνειακών και από αυτούς που υπηρετούν σε θέσεις Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους εξακολουθούν να τοποθετούνται στις υπηρεσίες του Σ.Δ.Ο.Ε. Ταυτόχρονα, όμως, καθίσταται δυνατή η τοποθέτηση στις υπηρεσίες αυτές και υπαλλήλων που προέρχονται από άλλους κλάδους, όπως για παράδειγμα Οικονομικοί Επιθεωρητές, Δημοσιονομικοί Ελεγκτές, Πληροφορικοί και άλλοι με προσόντα, τα οποία προσιδιάζουν στην αποστολή του ΣΔΟΕ.

Η διεύρυνση των κλάδων θα συμβάλει στην αποτελεσματική λειτουργία και άσκηση των αρμοδιοτήτων του Σ.Δ.Ο.Ε..

Με την υποπερίπτωση α΄ της περίπτωσης 6 παρατείνεται η προθεσμία για τη στελέχωση της Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων, η οποία και συστάθηκε με το ν. 4152/2013. Η διάταξη είχε ενταχθεί στο κατατεθέν κείμενο του ν. 4223/2013, αλλά αφαιρέθηκε εκ παραδρομής κατά τη διαδικασία ψήφισης.

Με την υποπερίπτωση β΄ της περίπτωσης 6 αποσκοπείται η διευκόλυνση σύστασης της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων (ΚΕΜΚΕ) αποτελεί συστηματική προσπάθεια αντιμετώπισης των θεμάτων κρατικών ενισχύσεων, με δεδομένο μάλιστα ότι η Χώρα έχει ιστορικό προηγούμενο λόγω χορηγηθεισών κατά το παρελθόν παράνομων κρατικών ενισχύσεων κι ως εκ τούτου είναι αναγκαίο εφεξής οι χορηγούμενες κρατικές ενισχύσεις να συνάδουν απόλυτα με τις διατάξεις της Συνθήκης της

Λισαβόνας περί Κρατικών Ενισχύσεων, ήτοι τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, καθώς και με το σχετικό παράγωγο ευρωπαϊκό δίκαιο (ειδικοί Κανονισμοί, Κατευθυντήριες γραμμές κλπ). Η άμεση στελέχωση της ΚΕΜΚΕ συνιστά όρο sine qua non, προκειμένου η εν λόγω Μονάδα να φέρει εις πέρας με επιτυχία την κρίσιμη αποστολή της, η οποία αντικειμενικά δεν δύναται να πραγματοποιηθεί χωρίς την άμεση στελέχωσή της που όμως έχει ήδη καθυστερήσει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Οι υποπαράγραφοι ΣΤ.1 έως και ΣΤ.19 αφορούν την άρση κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό σε τέσσερις βασικούς κλάδους της Ελληνικής Οικονομίας: Λιανεμπόριο, Επεξεργασία Τροφίμων, Δομικά Υλικά και Τουρισμό και προέρχονται κατά ένα μέρος από τις προτάσεις που διατύπωσε ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) από την εφαρμογή της εργαλειοθήκης (toolkit) στους τέσσερις αυτούς κλάδους, οι οποίοι εκπροσωπούν το 1/5 του ΑΕΠ της χώρας και αφορούν πάνω από 1 εκατ. θέσεις εργασίας ή το 1/4 του των συνολικών θέσεων εργασίας της χώρας.

Σκοπός της μελέτης που διενήργησε ο ΟΟΣΑ ήταν ο εντοπισμός των κανονιστικών εμποδίων μέσω συγκεκριμένης μεθοδολογίας, η αποτύπωση της επίπτωσης στον ανταγωνισμό και η πρόταση για την άρση των εμποδίων που εντοπίστηκαν έτσι ώστε να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός. Τα οφέλη από την ενίσχυση του ανταγωνισμού εντοπίζονται, κυρίως, στη μείωση των τιμών και στην αύξηση των επιλογών του καταναλωτή και της ποικιλίας των προϊόντων, ως αποτέλεσμα της άρσης των εμποδίων εισόδου στην αγορά και της ομαλοποίησης της αγοράς προς όφελος του καταναλωτή.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ ΣΤ.1. ΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤ.5.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Η σημασία του λιανικού εμπορίου για την Ελληνική οικονομία είναι αδιαμφισβήτητη, εκτός των άλλων και λόγω της έκτασης του κλάδου. Το 2011, σύμφωνα και με την έκθεση ΟΟΣΑ, ο τομέας εμφάνισε αποτελέσματα 7.7 δισεκατομμυρίων ευρώ της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας καταλαμβάνοντας το 4.2% του ΑΕΠ. Σε όρους απασχόλησης, η συνεισφορά του τομέα του λιανικού εμπορίου αναλογεί σε 12.3% των συνολικών θέσεων εργασίας. Ο εντοπισμός κανονιστικών εμποδίων στον κλάδο του λιανικού εμπορίου ανέδειξε πλήθος περιοριστικών για τον ανταγωνισμό διατάξεων, σε ένα ευρύ φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των υποπαραγράφων ΣΤ.1. έως και ΣΤ.5. αίρονται οι περιορισμοί που εντοπίστηκαν στη νομοθεσία που διέπει τον τομέα του λιανικού εμπορίου. Ειδικότερα:

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.1. περιλαμβάνονται τα ζητήματα που άπτονται της λειτουργίας φαρμακείων και της διάθεσης φαρμάκων και αίρονται τα κανονιστικά εμπόδια που εντοπίστηκαν.

Ειδικότερα, με την περίπτωση 1 αίρονται οι ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ των ιδρυόμενων φαρμακείων. Η ρύθμιση κατά το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο συνιστά έναν τύπο γεωγραφικού περιορισμού και κρίθηκε ότι περιορίζει σημαντικά την ιδιωτική πρωτοβουλία και οδηγεί σε καθεστώς ελλιπούς ανταγωνισμού και αποθάρρυνσης της εισόδου στον κλάδο. Παράλληλα, δεν είναι βέβαιο κατά πόσο οι συγκεκριμένοι περιορισμοί έχουν επιτελέσει το σκοπό της ρύθμισής τους δεδομένου ότι θεσπίζονται σημαντικές εξαιρέσεις για φαρμακεία που λειτουργούν στον ίδιο χώρο για περισσότερα έτη (παλαιότερα φαρμακεία), θεσπίζοντας γι΄ αυτά ακόμα και αποστάσεις 20 μέτρων, ήτοι σχεδόν χωρίς περιορισμό. Κατά συνέπεια, προτείνεται η άρση των ελάχιστων αποστάσεων μεταξύ των φαρμακείων.

Με την περίπτωση 2 καταργείται η προέγκριση του αρμόδιου Περιφερειάρχη για την ίδρυση εταιρειών εκμετάλλευσης φαρμακείων, που λειτουργούν ως ατομικά, εταιρικά και συστεγαζόμενα. Η μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση αποτελεί ένα περαιτέρω διοικητικό βάρος στην ίδρυση εταιρειών φαρμακείων από μεμονωμένους φαρμακοποιούς, αποθαρρύνει την δημιουργία εταιρειών και συνεπακόλουθα την επίτευξη οικονομιών κλίμακος και λειτουργεί εις βάρος της μεγαλύτερης αποδοτικότητας και, συνεπώς, της παραγωγής συνολικού οφέλους για τον κλάδο και τον καταναλωτή.

Με την περίπτωση 3, υποπερίπτωση α) αίρονται οι περιορισμοί της ορισμένης εκ του νόμου συμμετοχής στην εκμετάλλευση φαρμακείου από φαρμακοποιούς. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της υποπερίπτωσης β) καταργείται το ελάχιστο ποσοστό 50% επί του εταιρικού κεφαλαίου, κερδών και ζημιών που όφειλε να έχει ο αδειούχος φαρμακοποιός προκειμένου να προβεί στη σύσταση εταιρείες με άλλο φαρμακείο ή φαρμακαποθήκη. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε ότι έθετε υπέρμετρο εμπόδιο στον αριθμό των φαρμακοποιών που μπορούν να συστήσουν εταιρείες αποθαρρύνοντας την επίτευξη οικονομιών κλίμακας. Με την προτεινόμενη ρύθμιση τα ποσοστά συμμετοχής σε εταιρείες φαρμακείων ή φαρμακαποθηκών καθορίζονται ελεύθερα από τους συμμετέχοντες.

Με την περίπτωση 4 αίρεται το κριτήριο του ελάχιστου αριθμού κλινών δημοσίου νοσοκομείου (άνω 150 κλινών) προκείμενου να είναι δυνατή η μεταφορά και η ίδρυση φαρμακείων πλησίον αυτών. Το κριτήριο αυτό δεν φαίνεται δικαιολογημένο ή αναλογικό του σκοπού της ρύθμισης.

Με την περίπτωση 5 αίρεται ο περιορισμός της ύπαρξης ενός φαρμακοποιού ανά τρεις βοηθούς, περιορισμός ο οποίος οδηγούσε δυνητικά στην αύξηση κόστους του φαρμακείου. Πλέον επαφίεται στο εκάστοτε φαρμακείο να κρίνει ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του τον αριθμό των προσώπων που θα απασχολούνται σε αυτό.

Με την περίπτωση 6 αίρονται περιορισμοί στη λειτουργία των φαρμακείων που θέσπιζε ο ν. 5607/1932. Ειδικότερα, αίρεται ο περιορισμός της δυνατότητας μεταφοράς φαρμακείου μόνο εντός των ορίων του Δήμου και πλέον η μεταφορά μπορεί να πραγματοποιείται ελεύθερα, τηρουμένων των πληθυσμιακών ορίων, όπως ισχύουν. Επίσης, προτείνεται η άρση του περιορισμού σύμφωνα με τον οποίο ένας φαρμακοποιός μπορεί να λάβει μόνο μία άδεια για ίδρυση ή διεύθυνση φαρμακείου. Με την άρση του περιορισμού ενισχύεται η ελευθερία επιλογής του επαγγελματία να σταθμίσει τις αποφάσεις του και να διευρύνει την επαγγελματική του ενασχόληση με περισσότερα από ένα φαρμακεία. Επιπλέον, με την ίδια περίπτωση 6, προτείνεται η άρση του περιορισμού συστέγασης φαρμακείων ή φαρμακοποιών με άλλα καταστήματα. Ομοίως, για τους ίδιους λόγους, θα πρέπει η τυχόν συστέγαση να αποτελεί προϊόν επιλογής του εκάστοτε επαγγελματία και να μην περιορίζεται εκ του νό-

μου η οικονομική ελευθερία.

Με την περίπτωση 7 προτείνεται η άρση ελάχιστων τετραγωνικών μέτρων φαρμακαποθήκης και φαρμακοπωλείου που θέτουν το π.δ. 88/2004 και ο ν. 1963/1991, καθώς κρίθηκε ότι δύνανται να αποτελέσουν εμπόδιο εισόδου νέων επαγγελματιών στην αγορά. Ομοίως προτείνεται η κατάργηση της υποχρέωσης τήρησης αποθεμάτων των φαρμακαποθηκών που θέτει το π.δ. 88/2004, ρύθμιση η οποία κρίθηκε ότι δύναται να δημιουργεί επιπλέον κόστος στη λειτουργία των φαρμακαποθηκών. Με την άρση των προαναφερομένων περιορισμών ενισχύονται οι συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού χωρίς περαιτέρω κόστος και εμπόδια εισόδου.

Με τις περιπτώσεις 8, 10 και 11 ρυθμίζονται ζητήματα τιμολόγησης των Μη Συνταγογραφούμενων Φαρμάκων (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ).

Η Ελλάδα είναι σήμερα μία από τις 4 εναπομείνασες χώρες της Ευρώπης που καθορίζει τις τιμές και τα ανώτατα περιθώρια κέρδους όλων των επιμέρους σταδίων (χονδρική και λιανική πώληση) των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. Οι ρυθμίσεις περί τιμολόγησης των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ καταλήγουν να βλάπτουν τον καταναλωτή τόσο σε επίπεδο διαθέσιμων προϊόντων όσο και σε επίπεδο τιμών, οδηγώντας σε περιορισμένη δυνατότητα επιλογής προϊόντων και ενίοτε ανεπάρκεια ειδών ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. Επιπλέον, δρουν ανασταλτικά για την ανάπτυξη της αγοράς καθώς αποτελούν εμπόδιο για την κυκλοφορία νέων προϊόντων στην ελληνική αγορά και την είσοδο νέων επαγγελματιών στο χώρο. Πρέπει να σημειωθεί, ότι στην Ελλάδα το μερίδιο των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. είναι από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη, το οποίο κυμαίνεται στο 11,9% του συνόλου των φαρμακευτικών προϊόντων το 2012 (372 εκατ. ευρώ) έναντι 16% που είναι ο μέσος όρος της ευρωζώνης. Τέλος, ο πλήρης καθορισμός των τιμών σε όλα τα επίπεδα δείχνει ότι οδηγεί σε λιανικές τιμές κατά 27,6% υψηλότερες κατά μέσο όρο και ανά μονάδα δραστικής ουσίας, σύμφωνα και με την έκθεση του ΟΟΣΑ. Η απελευθέρωση των περιορισμών ως προς τα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ., σύμφωνα και με τα πορίσματα της Έκθεσης του ΟΟΣΑ, όπου αναλύονται συγκριτικά παραδείγματα με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναμένεται να οδηγήσει σε ένα νέο καθεστώς υγιούς ανταγωνισμού υπό όρους οικονομικής ελευθερίας που θα λειτουργήσει προς όφελος τόσο της συγκεκριμένης αγοράς όσο και προς όφελος του καταναλωτή.

Ειδικότερα, με την περίπτωση 8 προτείνεται η σταδιακή αποκλιμάκωση των περιορισμών στην τιμολόγηση των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. Ειδικότερα, προτείνεται να θεσπισθεί απαγόρευση αύξησης των τιμών μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2016, ώστε να παρασχεθεί ο απαραίτητος χρόνος προσαρμογής στο νέο περιβάλλον. Η προτεινόμενη ρύθμιση σε συνδυασμό με τις περιπτώσεις 10 και 11, με τις οποίες καταργούνται τα περιθώρια κέρδους που ίσχυαν για τα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ., δημιουργεί ένα νέο καθεστώς τιμολόγησης των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. Τα αποτελέσματα του νέου καθεστώτος τιμολόγησης στην πτώση των τιμών των ΜΗΣΥΦΑ θα μελετηθούν εντός τριμήνου από την ψήφιση του νόμου, ώστε να επανεξεταστεί το πλαίσιο τιμολόγησης και διανομής τους, εφόσον αυτό παραστεί αναγκαίο.

Κατ΄ αντιστοιχία, στην περίπτωση 8 (γ) ρυθμίζονται τα ζητήματα των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. που θα τεθούν σε κυκλοφορία μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος αναλόγως της δραστικής ουσίας των νέων φαρμάκων καθώς και όσων χαρακτηρισθούν ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. Επίσης, ρυθμίζεται (περίπτωση 8δ) ότι τα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. δεν υπόκεινται σε περιορισμούς εκπτώσεων και γνωστοποιήσεων. Τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Υγείας προκειμένου να ρυθμίσει με απόφασή του κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των νέων διατάξεων και τίθεται γενικός κανόνας ότι στα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. δεν έχουν εφαρμογή ειδικότερα οι διατάξεις περί ανώτατης χονδρικής τιμής, ανώτατης λιανικής τιμής, καθαρής τιμής παραγωγού ή εισαγωγέα, περί τιμολόγησης γενοσήμων, η διαδικασία και τα δικαιολογητικά για τον καθορισμό ή μεταβολή τιμής, η τιμολόγηση φαρμάκων αναφοράς, οι χορηγούμενες πιστώσεις, οι περιορισμοί στις εκπτώσεις καθώς και η διαδικασία γνωστοποίησης πωλήσεων.

Με τις περιπτώσεις 9, 12 και 16 ρυθμίζονται τα ζητήματα ωραρίου των φαρμακείων.

Η Έκθεση του ΟΟΣΑ επισημαίνει ότι το υφιστάμενο καθεστώς αναφορικά με το ωράριο λειτουργίας των φαρμακείων συνιστά εμπόδιο για τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Ο λόγος είναι ότι η υφιστάμενη νομοθεσία επιβάλλει στους φαρμακοποιούς που επιθυμούν να τηρήσουν διευρυμένο ωράριο να το δηλώνουν υποχρεωτικά δύο φορές ανά έτος και να δεσμεύονται στην τήρηση του δηλωθέντος ωραρίου επί εξάμηνο. Επιπλέον, τυχόν διευρυμένο ωράριο θα πρέπει υποχρεωτικά να συμπίπτει με το ωράριο των εφημεριών των φαρμακείων. Έτσι, φαρμακοποιός που επιθυμεί να τηρήσει ωράριο λειτουργίας διευρυμένο μόνο κατά λίγες ώρες αλλά όχι ίδιο με το ωράριο της οικείας εφημερίας, δεν μπορεί με το υφιστάμενο καθεστώς να το πράξει. Από την άλλη όμως, είναι προς το δημόσιο συμφέρον τα φαρμακεία που αναφέρονται στον εκάστοτε κατάλογο εφημερευόντων να τηρούν πράγματι το διευρυμένο ωράριο που έχουν δηλώσει, η δε μη τήρηση του ωραρίου αυτού (εφόσον το φαρμακείο περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εφημερευόντων) να συνοδεύεται με αντίστοιχες κυρώσεις.

Η επέκταση του ωραρίου λειτουργίας κρίνεται ότι θα αυξήσει τη δυνατότητα πρόσβασης των καταναλωτών στα φαρμακεία με αποτέλεσμα την μείωση του κόστους συναλλαγών και σημαντική εξοικονόμηση χρόνου λόγω της ευελιξίας ως προς τη δυνατότητα του καταναλωτή να επισκέπτεται τα φαρμακεία. Επιπροσθέτως από τη διεύρυνση του ωραρίου δύνανται να ωφεληθούν και οι φαρμακοποιοί μέσω της αύξησης του όγκου και του είδους των υπηρεσιών που προσφέρουν. Η διεύρυνση δύναται επίσης να έχει ευεργετικές συνέπειες και ως προς την αγορά εργασίας καθώς το διευρυμένο ωράριο συνεπάγεται και αυξημένη προσφορά εργασίας στον κλάδο.

Με την περίπτωση 12 θεσπίζεται ως γενικός κανόνας η δυνατότητα διεύρυνσης του ωραρίου λειτουργίας των φαρμακείων, προκειμένου κάθε φορέας φαρμακείου να μπορεί να επιλέγει ελεύθερα το ωράριο λειτουργίας χωρίς η επιλογή αυτή να υπόκειται σε προηγούμενη γνωστοποίηση, να εξαρτάται από τα ωράρια των εφημεριών ή η μη τήρηση του δηλωθέντος διευρυμένου ωραρίου να υπόκειται σε κυρώσεις.

Ενόψει όμως και του εύλογου δημοσίου συμφέροντος να τηρείται δεσμευτικά το ωράριο λειτουργίας των φαρμακείων που περιλαμβάνονται στους καταλόγους των εφημερευόντων, προκρίθηκε να προβλεφθούν δύο δυνατότητες. Σύμφωνα με την πρώτη, το φαρμακείο μπορεί να λειτουργεί ελεύθερα εφαρμόζοντας το διευρυμένο ωράριο ανάλογα με τις δυνατότητες και την επιθυμία του οικείου φαρμακοποιού. Στην περίπτωση αυτή, το φαρμακείο δεν θα αναφέρεται στον κατάλογο των εφημερευόντων. Στην δεύτερη περίπτωση και προκειμένου το φαρ-

μακείο να περιλαμβάνεται στην λίστα των εφημερευόντων, το διευρυμένο ωράριο θα πρέπει να γνωστοποιείται εκ των προτέρων και η τήρησή του είναι υποχρεωτική και συμπίπτει με αυτή των εφημεριών (ως είχε η προϋφιστάμενη ρύθμιση). Προφανώς, είναι δυνατή και η συνδυαστική εφαρμογή των δύο δυνατοτήτων. Φαρμακείο μπορεί να δηλώσει εκ των προτέρων και δεσμευτικά συγκεκριμένο ωράριο λειτουργίας και ως προς αυτό να συμπεριληφθεί στις λίστες των εφημερευόντων (παράγραφος 2β του άρθρου 36 του ν. 3918/2011). Εκτός αυτού του υποχρεωτικά τηρούμενου διευρυμένου ωραρίου, το ίδιο φαρμακείο μπορεί να παραμένει ανοικτό και επιπλέον ώρες κάνοντας χρήση της γενικής δυνατότητας της παρ. 2α του άρθρου 36 του ν. 3918/2011.

Κατ΄ αντιστοιχία και για λόγους του ενιαίου της ρύθμισης, οι περιπτώσεις 9 και 16 καταργούν τις αντίστοιχες ρυθμίσεις περί ωραρίου λειτουργίας.

Με τις περιπτώσεις 13, 14, 15 και 16 ρυθμίζονται λοιπά ζητήματα που σχετίζονται με την διακίνηση και διάθεση φαρμάκων και σκευασμάτων και συγκεκριμένα απλουστεύονται οι διατάξεις για το παράλληλο εμπόριο σύμφωνα με τις επιταγές της ενωσιακής νομοθεσίας. Επίσης, τροποποιούνται, επί τη βάσει της απελευθέρωσης του δικτύου διανομής, διατάξεις της νομοθεσίας που αφορούν σε διαιτητικά προϊόντα που προορίζονται για ιατρικούς σκοπούς και επιτρέπεται ρητώς η πώληση εξ αποστάσεως των βιταμινών και συμπληρωμάτων διατροφής της ΥΑ ΓΠ/οικ.103499/2013. Επίσης, προτείνεται η τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας σύμφωνα με την οποία για να χαρακτηριστεί ένα προϊόν ως ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ απαιτείται να κυκλοφορεί σε 5 κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως τέτοιο. Η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει πλέον ως προϋπόθεση την κυκλοφορίας σε 3 κράτη- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, αναφορικά με τα προϊόντα καπνού, ορίζεται ρητά ότι διέπονται από την απελευθέρωση των περιορισμών που επέφερε ο ν. 3919/2011 και διακινούνται ελεύθερα υπό τους περιορισμούς διάθεσης του ν. 3730/2008. Σημειώνεται ότι οι περιορισμοί του ν. 3730/2008 αφορούν τον τρόπο διάθεσής τους στο κοινό για την προστασία της δημόσιας υγείας και όχι το φορέα του δικαιώματος διάθεσής τους, που υπόκειται σε απελευθέρωση.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.2. περιλαμβάνονται τα ζητήματα σχετικά με την άρση περιορισμών στην λειτουργία της αγοράς υγρών καυσίμων.

Με την παρούσα υποπαράγραφο ρυθμίζονται δύο ζητήματα αναφορικά με την οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και το ρυθμιστικό πλαίσιο αδειοδότησης της άσκησης δραστηριοτήτων πετρελαιοειδών προϊόντων. Πρώτον, η λιανική πώληση πετρελαίου θέρμανσης και, δεύτερον, η οργάνωση της λιανικής εμπορίας δυνάμει συμβάσεων αποκλειστικής προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων.

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο στηρίζεται στη γενική αρχή ότι για κάθε οικονομική δραστηριότητα στην αγορά υγρών καυσίμων απαιτείται η κατοχή ειδικής άδειας. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται διάκριση μεταξύ των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους και χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους όσον αφορά τις κατηγορίες κατόχων αδειών, από τους οποίους μπορούν να προμηθεύονται ή στους οποίους επιτρέπεται να πωλούν πετρελαιοειδή προϊόντα. Τέτοιο περιορισμοί είναι δικαιολογημένοι μόνο εφόσον εγγυώνται την ασφάλεια κατά την τροφοδοσία του πετρελαίου θέρμανσης. Κατά τα λοιπά, περιορίζουν αδικαιολόγητα την επαγγελματική και οικονομική ελευθερία των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης, οδηγώντας σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην σχετική αγορά.

Με την παρούσα υποπαράγραφο, ρυθμίζεται επίσης η λιανική εμπορία πετρελαιοειδών προϊόντων δυνάμει συμβάσεων αποκλειστικής προμήθειας. Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει εκ του νόμου την αποκλειστικότητα στις συμβάσεις προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων, η οποία όμως κρίνεται ότι αυξάνει τη διαπραγματευτική ισχύ των εταιριών εμπορίας πετρελαιοειδών προϊόντων. Ο βασικός δικαιολογητικός λόγος της ισχύουσας ρύθμισης είναι η παρεπόμενη υποχρέωση των κατόχων άδειας λιανική εμπορίας που προμηθεύονται πετρελαιοειδή προϊόντα αποκλειστικά από ορισμένη εταιρία εμπορίας να αναρτούν το εμπορικό της σήμα, προς διασφάλιση της ενημέρωσης του καταναλωτικού κοινού σχετικά με την προέλευση των πωλούμενων πετρελαιοειδών προϊόντων.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 1 αίρεται η απαγόρευση διακίνησης πετρελαίου θέρμανσης με βυτιοφόρο αυτοκίνητο που φέρει το σήμα συγκεκριμένης εταιρίας εμπορίας και διανομής πετρελαιοειδών από τον κάτοχο άδειας λειτουργίας πρατηρίου υγρών καυσίμων, υπό την προϋπόθεση ότι το βυτιοφόρο δεν φέρει παραπλανητικό σήμα ως προς την προέλευση των διακινούμενου καυσίμου.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 3 αίρεται η απαγόρευση πώλησης πετρελαιοειδών από κάτοχο άδειας διύλισης σε κατόχους άδειας λιανικής εμπορίας ή κοινοπραξίες και συνεταιρισμούς, εφόσον οι κάτοχοι των παραπάνω αδειών ή τα μέλη των κοινοπραξιών και συνεταιρισμών συμβάλλονταν με αποκλειστική σύμβαση με εταιρεία εμπορίας. Ωστόσο, για να πραγματοποιηθεί προμήθεια από κάτοχο άδειας διύλισης, ο κάτοχος άδειας λιανικής εμπορίας οφείλει να υποβάλει υπεύθυνη δήλωση περί μη ύπαρξης σχέσης αποκλειστικότητας.

Με την περίπτωση 4 αίρεται η περιοριστική διάκριση σε πρατηριούχους με αποκλειστική σύμβαση και «Ανεξάρτητα Πρατήρια». Παρόλ΄ αυτά, σε περίπτωση ύπαρξης σύμβασης αποκλειστικότητας, ο κάτοχος Άδειας λιανικής εμπορίας διατηρεί την υποχρέωση να τηρεί το εμπορικό σήμα του κατόχου άδειας εμπορίας.

Με την περίπτωση 5 αίρεται ο περιορισμός των Προμηθευτικών Συνεταιρισμών και Κοινοπραξιών να μην μπορούν να διαθέτουν ίδιους αποθηκευτικούς χώρους παρά μόνο των μελών τους. Πλέον οι Προμηθευτικοί Συνεταιρισμοί και Κοινοπραξίες θα μπορούν να διαθέτουν ίδιους αποθηκευτικούς, εφόσον έχουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία, σύστημα εισροών εκροών.

Με την περίπτωση 6 επεκτείνεται η δυνατότητα πραγματοποίησης εισαγωγών και στους κατόχους άδειας λιανικής εμπορίας, εκτός των πωλητών θέρμανσης χωρίς αποθηκευτικούς χώρους, και πάντα υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία, σύστημα εισροών εκροών.

Με τις προτεινόμενες περιπτώσεις 2 και 7 αναφορικά με την οργάνωση της λιανικής πώλησης πετρελαίου θέρμανσης, η διάκριση μεταξύ πωλητών πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους και χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους διατηρείται μόνο στον βαθμό που διασφαλίζει την τροφοδοσία και διακίνηση του πετρελαίου θέρμανσης. Αντιθέτως, καταργούνται όσοι περιορισμοί, αναφορικά με τις επιλογές εφοδιασμού,

διάθεσης και διακίνησης πετρελαίου θέρμανσης, περιορίζουν αδικαιολόγητα την επαγγελματική και οικονομική ελευθερία των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης. Έτσι, πωλητές πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους πλέον ορίζεται ότι επιτρέπεται να προμηθεύονται πετρελαιοειδή προϊόντα είτε από πωλητές πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους, είτε από εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών και Διυλιστήρια, κατά τα όσα ισχύουν και για τους πωλητές πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους, οι οποίοι συμπληρωματικά μπορούν να προμηθεύονται και από εισαγωγές εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις διαθέτουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία σύστημα εισροών-εκροών.

Αποκλείεται, εντούτοις, η προμήθεια πετρελαιοειδών προϊόντων από εισαγωγείς από όσους πωλητές δεν διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους, λαμβάνοντας υπόψη την ανυπαρξία αποθηκευτικών χώρων και τον κίνδυνο λαθρεμπορίας. Αντιστοίχως τροποποιούνται και οι διατάξεις που είτε δεν δίνουν τη δυνατότητα είτε απαγορεύουν σε κατόχους άδειας διύλισης ή σε πωλητές πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους να διαθέτουν πετρελαιοειδή προϊόντα σε πωλητές πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους. Τέλος, καταργείται ο περιορισμός της δυνατότητας των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους να πωλούν λιανικώς μόνο σε τελικούς καταναλωτές.

Επιπλέον, με την προτεινόμενη περίπτωση 8 αίρεται η απαγόρευση πρατηρίων υγρών καυσίμων επί των εθνικών αυτοκινητόδρομων να διαθέτουν πετρέλαιο θέρμανσης, καθώς εκτός του αδικαιολόγητου περιορισμού που εισάγει, έχει καταστεί άνευ αντικειμένου μετά την εξίσωση του φόρου πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης.

Κατ΄ αντιστοιχία με τις προηγούμενες ρυθμίσεις, με την περίπτωση 9 προσαρμόζονται αντίστοιχα οι προαναφερθέντες περιορισμοί και από τον Κανονισμό Αδειών (Δ2/Α/Φ.8/15670/2005).

Τέλος, με την περίπτωση 10 καταργείται ο εκ του νόμου περιοριστικός προσδιορισμός των μηχανισμών διαμόρφωσης της χονδρικής τιμής πώλησης των υγρών καυσίμων και ορίζεται ότι, πλέον, η διαμόρφωση της χονδρικής τιμής πώλησης των υγρών καυσίμων είναι ανοιχτή σε διαπραγμάτευση από τα μέρη.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.3. περιλαμβάνονται ζητήματα περιπτέρων, πώλησης καπνοβιομηχανικών προϊόντων και κυλικείων.

Με τις περιπτώσεις 1 έως 16 καταργούνται ρητά περιορισμοί στη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης περιπτέρων και κυλικείων και στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων αναφορικά με την πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων. Καταργούνται ρητά ρυθμίσεις αναφορικά με το θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης για τη λειτουργία περιπτέρων, κυλικείων, καφενείων και κουρείων σε κοινόχρηστους χώρους και κτήρια των ΟΤΑ, καθώς και περιορισμοί στην πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων. Οι ρυθμίσεις αυτές καταργούνται ρητά ως μη συμβατές με τη γενικής εφαρμογής διάταξη της περίπτωση 1 της υποπαραγράφου ΣΤ.2. του ν. 4093/2012, με την οποία διευκρινίστηκε ότι τα άρθρα 2 και 3 του ν. 3919/2011 περί απελευθέρωσης των επαγγελμάτων εφαρμόζονται και στη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης περιπτέρων και κυλικείων και, επομένως, αδικαιολόγητοι περιορισμοί στην πρόσβαση και άσκηση των ανωτέρω επαγγελμάτων αίρονται.

Πριν την έκδοση του παραπάνω ν. 4093/2012 (με τη γενικής εφαρμογής διάταξη της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου ΣΤ.2.), η εγκύκλιος 797/2012 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είχε ερμηνεύσει τον ν. 3919/2011 κατά τρόπο ώστε το πεδίο εφαρμογής του να καταλαμβάνει και τα εν λόγω επαγγέλματα. Εν τούτοις, για λόγους ασφάλειας δικαίου, προκρίνεται η ρητή κατάργηση όλων των αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων σχετικών με την πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων και την εκμετάλλευση περιπτέρων και κυλικείων.

Αντιθέτως, διατηρείται σε ισχύ ο περιορισμός περί παραχώρησης του 30% των θέσεων περιπτέρων, οι οποίες προσδιορίζονται κατόπιν δημόσιας κλήρωσης, σε άτομα με ειδικές ανάγκες (Α.Μ.Ε.Α.) και πολύτεκνους, με βάση εισοδηματικά κριτήρια, κατά την υποπαράγραφο ΣΤ.2., περίπτωση 3 του ν. 4093/2012. Προκρίνεται ότι ο εν λόγω περιορισμός της επαγγελματικής ελευθερίας είναι αναλογικός προς το επιδιωκόμενο κοινωνικό όφελος που προκύπτει από την προνομιακή μεταχείριση ατόμων με ειδικές ανάγκες και πολυτέκνων, χωρίς να αποκλείεται ολοσχερώς η πρόσβαση στα εν λόγω επαγγέλματα.

Τέλος, καταργούνται ρητά, για λόγους ασφάλειας δικαίου, διατάξεις οι οποίες λογίζεται ότι έχουν ήδη καταργηθεί δυνάμει της περίπτωσης 6 της υποπαραγράφου ΣΤ.2. του ν. 4093/2012, σύμφωνα με την οποία καταργείται κάθε άλλη, γενική ή ειδική, διάταξη που αντίκειται στην ως άνω ρύθμιση της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου ΣΤ.2. του ν. 4093/2012.

Με την υποπαράγραφο ΣΤ.4. ρυθμίζονται τα θέματα περί ενιαίας τιμής βιβλίου.

Ειδικότερα, με την περίπτωση 1 τροποποιούνται οι υφιστάμενες διατάξεις που επιβάλλουν περιορισμούς ως προς την δυνατότητα εκπτώσεων σε τιμές βιβλίων. Περιορισμοί για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν είναι άγνωστοι και στις νομοθεσίες άλλων κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα όμως είχε επιλέξει μία άκρως αυστηρή πολιτική προστασίας της λιανικής τιμής, η οποία εφαρμοζόταν σε κάθε κατηγορία βιβλίου και επί διετία για κάθε έκδοση ή ανατύπωση αυτού. Η υφιστάμενη ρύθμιση, σε συνδυασμό με την πολιτική μερίδας των εκδοτών να παράγουν μικρό αριθμό βιβλίων ανά έκδοση και να προβαίνουν σε νέες εκδόσεις του ίδιου βιβλίου πριν από την πάροδο της διετίας, οδηγούσε κατ΄ ουσίαν την προστασία της λιανικής τιμής κάθε βιβλίου για δυνητικά απεριόριστο χρονικό διάστημα.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της νομοθεσίας οι υφιστάμενοι περιορισμοί ως προς την λιανική τιμή των βιβλίων διατηρούνται ως είχαν αναφορικά με τα αντίτυπα της α΄ έκδοσης των βιβλίων που εντάσσονται στην κατηγορία των «λογοτεχνικών βιβλίων», όπως αυτό έχει διαπλασθεί από το νόμο και τη νομολογία (πρβλ. άρθρο 33 του ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία). Με την ρύθμιση αυτή διατηρείται το προστατευτικό καθεστώς για τα λογοτεχνικά βιβλία και ενθαρρύνεται η παραγωγή και διάθεση νέων έργων λογοτεχνίας, για τα οποία η λιανική τιμή θα παραμένει εντός των προδιαγεγραμμένων από των εκδότη ορίων (έως 10% έκπτωση επί της ενδεικτικής τιμής που ορίζει ο εκδότης). Ως προς τις λοιπές κατηγορίες βιβλίων (μη λογοτεχνικά βιβλία και λογοτεχνικά βιβλία σε επόμενη της πρώτης έκδοση) αίρονται οι υφιστάμενοι περιορισμοί, κυρίως αυτοί που

αφορούν τον περιορισμό ως προς την δυνατότητα έκπτωσης επί της ενδεικτικής τιμής λιανικής.

Καθώς κρίθηκε ότι οι περιορισμοί αυτοί θέτουν υπερβολικά και αδικαιολόγητα εμπόδια στην λειτουργία του ελεύθερου ανταγωνισμού, αναμένεται ότι μετά την απελευθέρωση στην διαμόρφωση της τιμής του βιβλίου, ιδίως μετά την απάλειψη του περιορισμού ως προς το ύψος της εκπτώσεως που μπορεί να γίνει από την καθορισθείσα τιμή βιβλίου, θα ωφεληθεί ο καταναλωτής λόγω της μείωσης της τιμής του βιβλίου εν γένει. Αναμένεται, τέλος, επί τη βάσει και διδαγμάτων άλλων χωρών, ότι η απελευθέρωση της τιμής του βιβλίου δεν θα επηρεάσει δυσμενώς τον όγκο αλλά και το ποιοτικό εύρος των πνευματικών δημιουργημάτων γραπτού λόγου που διατίθενται στο κοινό.

Με την περίπτωση 2 αίρονται οι περιορισμοί στην δυνατότητα πώλησης βιβλίων κατά τη διάρκεια των εκθέσεων. Παράλληλα δίνεται η δυνατότητα για διενέργεια περισσότερων της μίας εκθέσεων βιβλίων όπου είναι δυνατή η πώλησή τους, με αιτιολογημένη απόφαση του οικείου Περιφερειάρχη. Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ είναι περιοριστική η οριζόντια απαγόρευση της διενέργειας πέραν της μίας έκθεσης βιβλίων όπου είναι δυνατή η πώληση και ο αριθμός των εκθέσεων αυτών πρέπει να δύναται να αυξηθεί χωρίς ταυτόχρονα να αίρεται ο σκοπός της ρύθμισης, που αφορά στην προστασία των καταστημάτων πώλησης βιβλίων.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.5. περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις σχετικές με την άρση περιορισμών στο λιανικό εμπόριο.

Με την περίπτωση 1 προστίθεται στο ν. 4177/2013 εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας να εκδώσει απόφαση, εντός 3 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κατόπιν διαβούλευσης με τους τοπικούς και συλλογικούς φορείς, προκειμένου να επιτραπεί πιλοτικά σε τουλάχιστον τρεις τουριστικές περιοχές και για ένα έτος, η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων όλες τις Κυριακές , χωρίς τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 16 και χωρίς την προηγούμενη απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη. Με την διάταξη αυτή δίνεται η δυνατότητα εφαρμογής πιλοτικής λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων στις οριζόμενες με την Υπουργική απόφαση τουριστικές περιοχές για την εξαγωγή συγκριτικών αποτελεσμάτων και στοιχείων για τη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές.

Με την περίπτωση 2 παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση Κώδικα Δεοντολογίας για τις εκπτώσεις και προσφορές. Κρίθηκε σκόπιμο περιορισμοί αυτού του είδους να ρυθμίζονται πλέον επί τη βάσει Κώδικα Δεοντολογίας και προς τούτο εξουσιοδοτείται ο αρμόδιος Υπουργός να θεσπίσει Κώδικά Δεοντολογίας εντός εξαμήνου, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς φορείς. Στον Κώδικα Δεοντολογίας θα ρυθμίζονται, ιδίως, θέματα που αφορούν στην πλήρη, σαφή και μη παραπλανητική ενημέρωση του κοινού στην διάρκεια των προσφορών, στην ποσότητα και στα χαρακτηριστικά των προσφερόμενων ειδών, στις συνέπειες παράβασης του Κώδικα Δεοντολογίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με τον Κώδικά Δεοντολογίας ή άλλη κανονιστική πράξη θα ρυθμίζονται και ζητήματα που αφορούν στην χρονική περίοδο κατά την οποία τα εποχικά είδη μπορούν να προσφέρονται σε μειωμένη τιμή καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των καταστημάτων πώλησης αποθεμάτων (stock) και των εκπτωτικών καταστημάτων (outlet) και η πώληση εμπορευμάτων από τα καταστήματα αυτά. Μετά την υιοθέτηση του Κώδικα Δεοντολογίας καταργούνται αυτοδικαίως οι υφιστάμενες ρυθμίσεις για τις εκπτώσεις και προσφορές που περιέχονται στις παραγράφους 2 έως 6 του ν. 4177/2013.

Παράλληλα, με την περίπτωση 3 καταργούνται περιορισμοί των καταστημάτων πώλησης αποθεμάτων (stock) και των εκπτωτικών καταστημάτων (outlet) που κρίθηκε ότι συνιστούν εμπόδιο στον ανταγωνισμό και με την περίπτωση 4 καταργείται ο περιορισμός κατά τη διενέργεια προωθητικών ενεργειών σύμφωνα με τον οποίο η αξία του ανόμοιου προϊόντος που δίδεται ως δώρο πρέπει να είναι μικρότερη της αξίας του κύριου προϊόντος, καθώς η σχετική ρύθμιση κρίθηκε ότι περιορίζει την υιοθέτηση επιχειρηματικών επιλογών και στρατηγικής.

Με την περίπτωση 5 καταργούνται αναχρονιστικές διατάξεις που έδιναν τη δυνατότητα στον Υπουργό να ρυθμίζει περισσότερα στοιχεία αναγραφής στα τιμολόγια διακίνησης προϊόντων καθώς και το μητρώο χονδρεμπόρων το οποίο δεν έχει λειτουργήσει στην πράξη κατά τα οριζόμενα στο ν. 2323/1995. Με την περίπτωση 6 αίρεται η εξαίρεση της Κυριακάτικης αγοράς του Πειραιά από την υποχρέωση ανανέωσης της άδειας, εξαίρεση που εισήχθη με το ν. 4013/2011. Παρά το γεγονός ότι η εν λόγω διάταξη είχε εφαρμογή άπαξ, εντούτοις θα πρέπει να καταργηθεί ρητώς για λόγους ασφάλειας δικαίου.

Με την περίπτωση 7 καταργείται η διαδικασία υποχρεωτικής γνωστοποίησης των απορρυπαντικών στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Η ρύθμιση κρίθηκε ότι συντελεί στην αύξηση του κόστους για τις επιχειρήσεις που διαθέτουν απορρυπαντικά στην Ελληνική αγορά, καθώς όφειλαν να γνωστοποιούν τη σύνθεση και άλλα στοιχεία κάθε προϊόντος απορρυπαντικού προς το Γενικό Χημείο του Κράτους, καταβάλλοντας συγκεκριμένα τέλη για τη διαδικασία αυτή αλλά και ταυτόχρονα έχοντας την υποχρέωση να αποτυπώσουν σε κάθε προϊόν τον αντίστοιχο κωδικό έγκρισης. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούταν επιπρόσθετο κόστος στη διάθεση των προϊόντων και κατ΄ επέκταση και την τελική τιμή του προϊόντος αποθαρρύνοντας νέες επιχειρήσεις ή νέα προϊόντα να εισέλθουν στην αγορά, λειτουργώντας εις βάρος του ανταγωνισμού. Πλέον η γραφειοκρατική διοικητική διαδικασία αίρεται και αντικαθίσταται από μία απλή ηλεκτρονική καταχώριση, χωρίς την υποχρέωση αποτύπωσης του αντίστοιχου κωδικού έγκρισης. Ο κάθε παραγωγός και εισαγωγέας είναι υπεύθυνος για το προϊόν που διαθέτει στην Ελληνική αγορά όπως επιτάσσει η Ενωσιακή νομοθεσία, χωρίς να απαιτείται γνωστοποίηση (υπό τη μορφή εγκρίσεως) και περαιτέρω διοικητικά βάρη. Στη ν ίδια περίπτωση τίθενται οι απαραίτητες μεταβατικές διατάξεις για την λειτουργία του νέου καθεστώτος, καταργείται ρητώς το καταβαλλόμενο τέλος και αποσαφηνίζονται οι αντίστοιχες κυρώσεις.

Με την περίπτωση 8 καταργείται η γενική ρήτρα επιβολής ανώτατων τιμών πώλησης «γενικά σε όλους τους χώρους, δημόσιους ή ιδιωτικούς, στους οποίους εξ αντικειμένου δεν είναι εφικτό να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός» (περίπτωση (ι), του Πίνακα 2, του άρθρου 137 της ΥΑ Α2- 861 - Β΄ 2044/2013), καθώς είναι εξαιρετικά ευρεία, δεν παρέχει κριτήρια για τον έλεγχο της Διοίκησης κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας και δεν ανταποκρίνεται στον επιδιωκόμενο σκοπό προστασίας του καταναλωτικού κοινού. Διατηρείται ωστόσο η ανώ-

τατη τιμή για βασικά είδη στα λοιπά σημεία που ορίζονται από το ίδιο άρθρο 137, δηλαδή κυλικεία που λειτουργούν σε κυλικεία πλοίων, δικαστηρίων, αρχαιολογικών χώρων, νοσοκομείων, αεροδρομίων κ.ά. Επιπλέον, καταργείται η δυνατότητα που παρέχει σύμφωνα με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο στον Υπουργό Ανάπτυξης τη δυνατότητα να προσδιορίζει βασικά είδη βιοτικής ανάγκης που προσφέρονται υποχρεωτικά στα κυλικεία που λειτουργούν σε χώρους, των οποίων την κυριότητα ή εκμετάλλευση έχει το Δημόσιο, και να καθορίζει τις ανώτατες τιμές πώλησης των προϊόντων αυτών (άρθρο 16 του ν. 3377/2005). Ο καθορισμός των τιμών, ειδικά σε ένα ευρύ φάσμα σημείων πώλησης, είναι από τα πιο περιοριστικά του ανταγωνισμού μέτρα και κρίνεται ότι το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης είναι εξαιρετικά ευρύ και μη συγκεκριμένο. Επομένως με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, το άρθρο 16 του ν. 3377/2005 καταργείται και, ακολούθως, συγκαταργείται και η ΥΑ Α2-96 (Β΄ 55), που έχει εκδοθεί κατ΄ εφαρμογή της ως άνω διάταξης.

Τέλος, με την περίπτωση 9 καταργούνται ρητά απηρχαιωμένες εξουσιοδοτικές διατάξεις, που δεν συμβιβάζονται με την διάταξη του πρόσφατου ν. 4177/2013.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ ΣΤ.6. ΕΩΣ ΣΤ.9. : ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ο κλάδος της επεξεργασίας τροφίμων αποτελεί έναν από τους πυλώνες της παραγωγικής και μεταποιητικής δραστηριότητας της Ελληνικής οικονομίας. Η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία του τομέα σύμφωνα και με τον ΟΟΣΑ αναλογεί σε 5,9 δισεκατομμύρια Ευρώ (2011) το οποίο αντιπροσωπεύει 23% του συνολικού κλάδου της βιομηχανίας και 3,5% της συνολικής ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας των οικονομικών δραστηριοτήτων της χώρας. Σε όρους εργασίας, ο τομέας προσέφερε 96,000 θέσεις εργασίας το τρίτο τετράμηνο του 2012 το οποίο εκπροσωπεί το 27,1% των συνολικών θέσεων εργασίας στη βιομηχανία. Παράλληλα, ο κλάδος έχει ισχυρή παρουσία στις εξαγωγές, με το πρώτο τετράμηνο του 2013 να αυξάνονται οι εξαγωγές τροφίμων κατά 4,4%, με αξία 1,6 δισεκατομμυρίων Ευρώ η οποία αντιπροσωπεύει το 13% των συνολικών εξαγωγών της χώρας.

Ο εντοπισμός των κανονιστικών εμποδίων στη νομοθεσία εφαρμόστηκε και στον τομέα της επεξεργασίας των τροφίμων, δεδομένης μάλιστα της σπουδαιότητας του συγκεκριμένου τομέα για την ελληνική οικονομία. Χαρτογραφήθηκε η νομοθεσία που διέπει το συγκεκριμένο τομέα και εντοπίστηκαν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό που αφορούν κυρίως τις ακόλουθες κατηγορίες: τα αρτοποιεία και γενικά τα αλευρώδη προϊόντα, τα γαλακτοκομικά προϊόντα, την επεξεργασία και συντήρηση κρέατος και προϊόντων κρέατος και τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών. Παρά το γεγονός ότι ο κλάδος διέπεται κατά ένα μεγάλο μέρος από την Ενωσιακή νομοθεσία που είτε έχει άμεση εφαρμογή στην ελληνική έννομη τάξη είτε έχει ενσωματωθεί αντίστοιχα, εντοπίστηκαν κανονιστικά εμπόδια στις βασικές υποκατηγορίες του κλάδου.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η άρση των εμποδίων, προκειμένου να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός, να ομαλοποιηθεί η αγορά με περισσότερες επιλογές για τον καταναλωτή, μεγαλύτερη ποικιλία προϊόντων και να μειωθεί το κόστος λειτουργίας των επιχειρήσεων που συνιστά εμπόδιο εισόδου στις συγκεκριμένες αγορές. Παράλληλα, εντοπίστηκε πλήθος αναχρονιστικών διατάξεων που, αν και καταργημένες εν τοις πράγμασι, λειτουργούν εις βάρος της ασφάλειας δικαίου και των νέων επιχειρήσεων που θα ήθελαν να εισέλθουν στην εκάστοτε αγορά.

Ειδικότερα, στην υποπαράγραφο ΣΤ.6. περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για την αρτοποιητική νομοθεσία. Συγκεκριμένα, με την περίπτωση 1 καταργούνται οι εκ του νόμου προκαθορισμένες ποσότητες και το προκαθορισμένο βάρος πώλησης άρτου και αρτοπαρασκευασμάτων και ορίζεται ρητά ότι τα προϊόντα αυτά ζυγίζονται υποχρεωτικά ενώπιον του καταναλωτή σε όλα τα σημεία πώλησης και φέρουν ένδειξη τιμής ανά κιλό και μόνον συμπληρωματικά τιμή τεμαχίου. Η προτεινόμενη ρύθμιση παρέχει τη δυνατότητα στους φούρνους να επιλέγουν ελεύθερα το βάρος του πωλούμενου προϊόντος ανάλογα με τη ζήτηση της αγοράς και καθιερώνεται η αναγραφή της τιμής ανά μονάδα μέτρησης, δηλαδή ανά κιλό. Με τον τρόπο αυτό επέρχεται πλήρης διαφάνεια στην πώληση των προϊόντων και προστατεύεται καλύτερα ο καταναλωτής ο οποίος θα καταβάλλει την αξία για ό,τι ακριβώς αγοράζει. Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα ελεύθερης παραγωγής και άλλων υποδιαιρέσεων και πολλαπλάσιων των μέχρι σήμερα προκαθορισμένων βαρών και με τον τρόπο αυτό διευρύνεται η επιλογή των προϊόντων στην αγορά και οι επιλογές της επιχείρησης ανταποκρινόμενες στην αντίστοιχη ζήτηση. Συμπληρωματικά, για τα προϊόντα που συνήθως πωλούνται με το «τεμάχιο» προτείνεται η αναγραφή και της τιμής ανά τεμάχιο.

Με την περίπτωση 2 παρέχεται η δυνατότητα πώλησης άρτου σε όλα τα καταστήματα, υπό την επιφύλαξη τήρησης των υγειονομικών διατάξεων και των διατάξεων σχετικά με την ασφάλεια των τροφίμων και την προστασία των καταναλωτών και εφόσον έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας πρατηρίου άρτου. Παράλληλα, για λόγους διασφάλισης της δημόσιας υγείας, δεν επιτρέπεται η διάθεση άρτου και η λειτουργία πρατηρίου άρτου εντός κρεοπωλείων, πτηνοπωλείων, ιχθυοπωλείων και περιπτέρων, εφόσον το πρατήριο άρτου δεν συνιστά αυτοτελές και ανεξάρτητο κατάστημα,. Με τον τρόπο αυτό, όλα τα καταστήματα τροφίμων και ποτών μπορούν να διαθέσουν άρτο και προϊόντα άρτου στους καταναλωτές με παράλληλη διασφάλιση των υγειονομικών διατάξεων και της ασφάλειας της προστασίας του καταναλωτή και με εξαίρεση τα καταστήματα αυτά στα οποία ενδεχομένως εντοπίζεται κίνδυνος επιμόλυνσης.

Με την υποπερίπτωση α της περίπτωσης 3 τίθεται ένα μεταβατικό στάδιο δύο (2) ετών για την προσαρμογή στις νέες ρυθμίσεις των υφιστάμενων πρατηρίων άρτων, των αρτοποιείων που λειτουργούν νόμιμα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νομοθετήματος, των βιομηχανικών – βιοτεχνικών εγκαταστάσεων αρτοποιίας, καθώς και των επαγγελματικών εργαστηρίων παραγωγής ζύμης. Επίσης, με την υποπερίπτωση β της περίπτωσης 3 καταργούνται οι παράγραφοι 3 έως και 6 του άρθρου 20 του ν. 3526/2007, καθώς κρίθηκε ότι είναι αόριστες και δημιουργούν ανισότητες στην αγορά καθώς εισάγουν γενικές εξαιρέσεις για τις προ της έναρξης εφαρμογής του νόμου 3526/2007 επιχειρήσεις.

Με την περίπτωση 4 καταργούνται οι διατάξεις για τα αποθέματα πρώτων και βοηθητικών υλών καθώς κρίθηκε ότι συντελούν στην αύξηση του λειτουργικού κόστος

και, κατ΄ αποτέλεσμα, δημιουργούν ανασφάλεια στην ανάπτυξη του κλάδου.

Τέλος, με την περίπτωση 5 καταργείται το αναχρονιστικό ν.δ. 296/1969 που όριζε ελάχιστη δυναμικότητα παραγωγής για τους αρτοποιούς της πρωτεύουσας. Η ρύθμιση αυτή έχει εν τοις πράγμασι καταστεί άνευ αντικειμένου και πρέπει να καταργηθεί για λόγους ασφάλειας δικαίου.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.7. περιλαμβάνονται οι διατάξεις που αφορούν στον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών.

Περίπτωση 1 και 2: Η χρήση των ενδείξεων «χωρίς συντηρητικά» και «χωρίς χρώματα» σε προϊόντα τροφίμων χρησιμοποιείται ευρύτατα σε πολλά από τα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον από εμπορικής πλευράς για τις εταιρείες που επιθυμούν να προωθήσουν τα προϊόντα τους με τα εν λόγω ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Όταν οι ενδείξεις αυτές χρησιμοποιούνται καταχρηστικά παραβιάζονται οι διατάξεις του εθνικού και του ενωσιακού δικαίου περί παραπλάνησης του καταναλωτή. Η παράβαση αυτή μπορεί να τεκμηριωθεί από τις γενικές διατάξεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να δίνονται στον καταναλωτή για τα τρόφιμα [παράγραφος 2α του άρθρου 11 του ΚΤΠ και άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011] και τη χρήση προσθέτων τροφίμων [κανονισμός (ΕΚ) 1333/2008]. Συνεπώς, η σχετική με τις ανωτέρω ενδείξεις διάταξη του ΚΤΠ και η σχετική απόφαση του Ανώτατου Χημικού Συμβουλίου πρέπει να καταργηθεί.

Περίπτωση 3: Η ισχύουσα διάταξη της παραγράφου 13 του άρθρου 18 του ν. 4177/2013 δε επιτρέπει στην εφεσιβάλλουσα επιχείρηση να ορίσει ως εκπρόσωπό της εμπειρογνώμονα άλλης ειδικότητας εκτός του χημικού, κατά τη διαδικασία της κατ΄ έφεση εξέτασης δείγματος που εκτελείται στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Ο περιορισμός αυτός μπορεί να οδηγήσει σε επιπλέον κόστος για τον εφεσιβάλλοντα, ο οποίος θα πρέπει να απασχολήσει, ειδικά γι΄ αυτό το σκοπό, επιστήμονα χημικό για την εκπροσώπηση. Με την παρούσα πρόταση τροποποίησης, και σε συνέχεια των υπ΄ αριθ. 378/1997 και 457/1998 γνωμοδοτήσεις το Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ορίσει ως εκπρόσωπό του στην εν λόγω διαδικασία οποιονδήποτε έχει μια από τις κατονομαζόμενες ειδικότητες, ο οποίος έχει την τεχνική επάρκεια για συγκεκριμένο είδος εργαστηριακής εξέτασης. Οι επιπλέον προτεινόμενες ειδικότητες έχουν αναγνωρισμένη από την ισχύουσα νομοθεσία (πχ ν. 4235/2014, π.δ. 78/1989) τεχνική επάρκεια για την εκτέλεση του συγκεκριμένου καθήκοντος

Στο πλαίσιο της προσπάθειας εκσυγχρονισμού του τομέα επεξεργασίας τροφίμων, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί η υιοθέτηση ενός σύγχρονου κώδικα καλών πρακτικών, ο οποίος θα εκδοθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά από διαβούλευση με τους φορείς της αγοράς. Ο κώδικας αυτός θα είναι ένα ευέλικτο εργαλείο, το οποίο θα συγκεντρώνει τους ορισμούς των τροφίμων και ποτών με ιδιαίτερη σύνθεση που προωθεί την παραγωγή του τροφίμου ή ποτού με παραδοσιακή μέθοδο, σε ένα κείμενο που θα ορίζει τη διαδικασία παραγωγής και επεξεργασίας των τροφίμων, τη συσκευασία τους και κάθε άλλο σχετικό θέμα, επικαιροποιούμενο και προσαρμοζόμενο άμεσα και πιο εύκολα στις νέες τεχνολογίες και στις ανάγκες της αγοράς. Στην περίπτωση 4 παρέχεται η αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών για έκδοση του προτεινόμενου ανωτέρω κώδικα καλών πρακτικών.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.8. περιλαμβάνονται οι διατάξεις που αφορούν στον κλάδο των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Σύμφωνα με την προτεινόμενη περίπτωση 1 και για λόγους ασφάλειας δικαίου διευκρινίζεται ότι η διαδικασία έγκρισης του άρθρου 10 της υπ΄ αριθ. 302026/2004 (Β΄ 1688) ΚΥΑ απαιτείται να ακολουθηθεί άπαξ από τους αγοραστές αγελαδινού γάλακτος και πάντως πριν από την έναρξη δραστηριότητας και την αγορά οποιαδήποτε ποσότητας γάλακτος από τους παραγωγούς.

Αναφορικά με την προτεινόμενη περίπτωση 2 και το θεσμικό πλαίσιο του γάλακτος:

Σύμφωνα με το υφιστάμενο πλαίσιο στην Ελλάδα υπάρχει γάλα παστεριωμένο διάρκειας μέχρι 5 ημερών, που μπορεί να ονομάζεται και «φρέσκο», και γάλα υψηλής παστερίωσης. Παρά την υψηλή ζήτηση για γαλακτοκομικά προϊόντα, το υφιστάμενο πλαίσιο λειτουργίας της αγοράς γάλακτος έχει οδηγήσει σε ακριβές τιμές για τον καταναλωτή, μείωση του αριθμού των αγελαδοτρόφων και μείωση της ελληνικής παραγωγής γάλακτος λόγω της έλλειψης ανταγωνιστικότητας.

Στη χώρα μας καταγράφεται μια από τις υψηλότερες τιμές στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τον καταναλωτή. Επιπλέον, παρά τη βαθιά οικονομική κρίση, η μέση τιμή του παστεριωμένου γάλακτος αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια με σημαντικά υψηλότερο ρυθμό από ότι ο συνολικός δείκτης της κατηγορίας διατροφή. Συνολικά, από το 2009 μέχρι σήμερα, οι τιμές του γάλακτος κατέγραψαν συνολική αύξηση κατά +8,5% ενώ οι τιμές της συνολικής κατηγορίας της διατροφής +4,9%. Για το 2013 οι τιμές του παστεριωμένου γάλακτος συνέχιζαν να αυξάνονται (+3,5% τη περίοδο Δεκ. 2012-Δεκ. 2013), τη στιγμή που η γενική κατηγορία της διατροφής παρουσιάζει πτώση (-0,6%).

Το σημερινό καθεστώς λειτουργίας της αγοράς γάλακτος επιβαρύνει κατά 25% όλο το κύκλωμα μεταποίησης, διανομής, λιανεμπορίου και κατανάλωσης γάλακτος. Η ανάγκη διανομής καθημερινά σε πολλά σημεία της επικράτειας και μάλιστα σε μικρό χρονικό περιθώριο, σε συνδυασμό με το κόστος των επιστροφών και την απουσία εναλλακτικών δικτύων διανομής έχουν καταστήσει την αγορά κοστοβόρα με μόνο δυσμενή αποτελέσματα για τον Έλληνα καταναλωτή. Όλα τα παραπάνω κάνουν επιτακτική την ανάγκη τροποποίησης του νομοθετικού πλαισίου που ισχύει σήμερα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 2 αίρεται ο περιορισμός της ανώτατης διάρκειας συντήρησης του παστεριωμένου γάλακτος και ορίζεται ρητώς ότι οι παρασκευαστές θα θέτουν οι ίδιοι τη διάρκεια ζωής του παραγόμενου προϊόντος γάλακτος, με βάση τη χρησιμοποιούμενη σε κάθε μονάδα τεχνολογία και μέθοδο παστερίωσης και με την αυτονόητη προϋπόθεση ότι πληρούν τις προβλέψεις του ενωσιακού δικαίου και ελέγχονται σύμφωνα με αυτές καθώς και όλους τους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας που έχει θέσει ο νόμος, όπως ακριβώς συμβαίνει σε όλα τα υπόλοιπα προϊόντα ζωικής προέλευσης. Παράλληλα, σε όλα τα είδη γάλακτος, ορίζεται ότι η ημερομηνία παστερίωσης και ημερομηνία λήξης θα πρέπει να αναγράφονται ευκρινώς στη συσκευασία, όπως και το σήμα καταλληλότητας και η θερμοκρα-

σία συντήρησης. Επίσης, θα πρέπει να αναγράφεται σε σαφή μορφή και εμφανές σημείο στο ίδιο οπτικό πεδίο με το σήμα του προϊόντος και η ένδειξη διάρκειας σε ημέρες (π.χ. «γάλα [χ] ημερών). Τέλος, θεσπίζεται ειδική κατηγορία παστεριωμένου γάλακτος ημέρας, το οποίο δύναται να επισημανθεί με την ένδειξη «γάλα ημέρας» και το οποίο συλλέγεται και συσκευάζεται εντός 24 ωρών, δεν έχει υποστεί επεξεργασία θέρμισης ή άλλη ισοδύναμη επεξεργασία προ της παστερίωσης (ήτοι θέρμανσης που δεν συνιστά παστερίωση και που δεν οδηγεί σε αποτέλεσμα αρνητικής φωσφατάσης), με διάρκεια ζωής συνολικά 2 ημερών από την ημέρα παστερίωσης. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι το για τα πάσης φύσεως πωλούμενα γάλατα, οι λιανοπωλητές υποχρεούνται όπως κάθε επί μέρους κατηγορία αυτών να την τοποθετούν σε ευδιάκριτα ξεχωριστά σημεία σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ΥΑ Α2-861/2013.

Με τη νέα ρύθμιση το εθνικό πλαίσιο εναρμονίζεται με την κοινή πρακτική των περισσοτέρων χωρών της Ευρώπης. Επιπλέον, η προτεινόμενη ρύθμιση θα συμβάλει στη μείωση του κόστους επιστροφών και στην ανάπτυξη εναλλακτικών δικτύων διανομής, οδηγώντας σε ουσιαστική μείωση της τιμής του γάλακτος. Παράλληλα όμως, με τη θέσπιση του γάλακτος «ημέρας», ενισχύεται ο τοπικός παραγωγός και οι συνεταιρισμοί, έχοντας πλέον τη δυνατότητα να πωλούν απευθείας φρέσκο γάλα σε καταναλωτές της περιοχής. Έτσι οι μικροί τοπικοί παραγωγοί όχι μόνο δεν αποδυναμώνονται, αλλά αποκτούν τη δυνατότητα να διαφοροποιηθούν ανταγωνιστικά και να ισχυροποιήσουν τη θέση τους στη σχετική αγορά.

Η ρύθμιση αυτή, σε συνδυασμό με την επικείμενη καθιέρωση του σήματος ελληνικού προϊόντος και την απονομή του σε όσες επιχειρήσεις πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις, θα δώσει την απαραίτητη ώθηση στους Έλληνες παραγωγούς να αποκτήσουν συγκριτικό πλεονέκτημα στην αγορά. Οι προτάσεις αυτές παρέχουν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο με περισσότερες επιλογές για τον καταναλωτή, ομαλοποιούν την αγορά, στηρίζουν με πιο ουσιαστικό τρόπο τον Έλληνα παραγωγό, αίροντας αγκυλώσεις που λειτουργούν τελικά εις βάρος τόσο του παραγωγού όσο και του καταναλωτή.

Με την περίπτωση 3 αίρεται αναχρονιστική διάταξη σύμφωνα με την οποία ο Υπουργός είχε την αποφασιστική αρμοδιότητα να υποχρεώσει τις βιομηχανίες γάλακτος να παράγουν μόνο παστεριωμένο γάλα. Η διάταξη ανάγεται σε ανάγκες άλλων εποχών και πρέπει να καταργηθεί για λόγους ενίσχυσης της ασφάλειας δικαίου.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.9. περιλαμβάνονται οι λοιπές διατάξεις που αφορούν τον κλάδο επεξεργασίας τροφίμων.

Με τις ρυθμίσεις της περίπτωσης 1 (1α έως 1δ) επιδιώκεται η μείωση του κόστους που προκύπτει από την υποχρέωση των υπεύθυνων καταστήματος λιανικής πώλησης κρεάτων να έχουν σαφή διαχωρισμό (χωροταξικό ή χρονικό) μεταξύ των δραστηριοτήτων παρασκευαστηρίου και καταστήματος. Προς το σκοπό αυτό, προτείνεται ο εν λόγω διαχωρισμός να είναι σαφής για λόγους υγιεινής και ασφάλειας των τροφίμων, αλλά να δίνεται ταυτόχρονα η δυνατότητα ο διαχωρισμός αυτός να είναι είτε μόνιμος είτε προσωρινός. Τέλος, παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης που θα ρυθμίζει, αναλογικά τις παραγόμενες ποσότητες, κάθε σχετικό θέμα με τον παρακείμενο χώρο παρασκευαστηρίου σε κατάστημα λιανικής πώλησης κρέατος.

Με την περίπτωση 2 θεσπίζονται μεγαλύτερες συσκευασίες εμπορίας ελαιολάδου, άνω των 5 λίτρων που ισχύουν για τη λιανική πώληση, εφόσον το προϊόν προορίζεται για εστιατόρια, νοσοκομεία, καφέ ή άλλες παρόμοιες εγκαταστάσεις και όχι για τον τελικό καταναλωτή. Με την προτεινόμενη διεύρυνση της χωρητικότητας επιδιώκεται η ποικιλία στα προϊόντα που προσφέρονται στον καταναλωτή και κατ΄ επέκταση η μείωση του κόστους για τον αγοραστή. Σε κάθε περίπτωση κατά τα λοιπά, συνεχίζει να ισχύει η Υπουργική Απόφαση 323902/2009.

Τέλος, με τις περιπτώσεις 3 και 4, καταργούνται το άρθρο 5 του ν. 4035/1960, καθώς και η παράγραφος 1α της ΥΑ 1733/1974. Τα εν λόγω νομοθετήματα περιείχαν διατάξεις που δεν έχουν πια έρεισμα στα χαρακτηριστικά της σχετικής αγοράς και η ισχύς τους είχε συνήθως ως αποτέλεσμα τον περιορισμό των επιλογών του καταναλωτή. Οι ρυθμίσεις αυτές καταργούνται προς το σκοπό της ενίσχυσης της ασφάλειας δικαίου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ ΣΤ.10 ΕΩΣ ΣΤ.12.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ

Ο κλάδος των δομικών υλικών καλύπτει ένα ευρύ φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα. Η βιομηχανία των δομικών υλικών, σύμφωνα και με την έκθεση του ΟΟΣΑ, σημείωσε το έτος 2010 5.3 δισεκατομμύρια Ευρώ της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας (GVA), αντιπροσωπεύοντας ποσοστό 27.2% της συνολικής Ελληνικής βιομηχανίας γεγονός που αποδεικνύει την ιδιαίτερη σημασία του κλάδου για την Ελληνική οικονομία μέχρι σήμερα. Τα κανονιστικά εμπόδια στον τομέα των δομικών υλικών σε σχέση με τον ανταγωνισμό εντοπίστηκαν κυρίως στον τομέα της διακίνησης τσιμέντου, στην εμπορία ασφάλτου και στη λειτουργία λατομείων και ορυχείων. Η άρση των εμποδίων αναμένεται να έχει συλλογικό όφελος για την αγορά των δομικών υλικών, η οποία θα καταστεί περισσότερο ανταγωνιστική με συνεπακόλουθο όφελος για τον καταναλωτή. Επιπλέον, με τις νέες ρυθμίσεις δημιουργείται ένα πιο ευέλικτο περιβάλλον, ενισχύεται η είσοδος νέων επιχειρήσεων και κατ΄ επέκταση ενθαρρύνεται η μεγαλύτερη αποδοτικότητα του τομέα των δομικών υλικών. Ειδικότερα:

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.10. περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τη διακίνηση τσιμέντου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζεται η διακίνηση τσιμέντου που παράγεται σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από φορείς άλλους από τους παραγωγούς τσιμέντου ή που παράγεται σε τρίτες χώρες. Με τις εν λόγω διατάξεις επιχειρείται η εξάλειψη εμποδίων στην ελεύθερη διακίνηση του προϊόντων τσιμέντου, καθώς και η θέσπιση κανόνων, αναφορικά με το ίδιο αντικείμενο, συμβατών με τις αρχές του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού.

Το προϋπάρχον καθεστώς της άνευ διακρίσεως υποχρέωσης διακίνησης μέσω των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων που είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα κρίνεται ότι περιορίζει και νοθεύει τον υγιή ανταγωνισμό. Κατά συνέπεια, κρίνεται απαραίτητο να περιοριστεί η υποχρέωση αυτή μόνον στις περιπτώσεις εκείνες για τις οποίες δεν είναι δυνατό να διασφαλισθεί με άλλον τρόπο ο έλεγχος της ποιότητας, της ιχνηλασιμότητας και της σύστασης του προϊόντος, καθώς και η συμβατότητά του με κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος και της δημό-

σιας υγείας.

Έτσι, στην περίπτωση 1 (1α έως 1γ) προβλέπεται ότι η υποχρέωση διακίνησης τσιμέντου από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω Κέντρων Διανομής Τσιμέντων δεν θα υφίσταται πλέον ούτε στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το τσιμέντο θα διακινείται σε σφραγισμένους από τον παραγωγό μεγασάκους, εφόσον αυτοί θα φθάνουν ανέπαφοι μέχρι τον τελικό χρήστη ούτε στις περιπτώσεις του τσιμέντου που θα διακινείται ως χύδην μεν αλλά θα προορίζεται για ιδία χρήση του παραλήπτη, θα μεταφέρεται σε σφραγισμένα μεταφορικά μέσα μέχρι την παραλαβή του από τον τελικό χρήστη και το προϊόν θα παραλαμβάνεται και χρησιμοποιείται απευθείας από τον τελικό χρήστη (παραλήπτη) χωρίς να μεσολαβεί στάδιο ενδιάμεσης αποθήκευσης. Και τούτο διότι η ασφάλεια και η τήρηση των προδιαγραφών του προϊόντος διασφαλίζεται με τη χρήση κλειστού μεταφορικού μέσου, όπως φορτηγό σιλό ή σφραγισμένο πλοίο, στο μέτρο που πριν την αποστολή του το προϊόν έχει ελεγχθεί και προορίζεται για ίδια χρήση. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση τσιμέντου σε μεγασάκους, εφόσον οι σάκοι αποστέλλονται σφραγισμένοι με σήμανση CE και δεν ανασυσκευάζονται μεταξύ αποστολής και παραλαβής από τον τελικό χρήστη. Οι ρυθμίσεις προωθούν τον ελεύθερο ανταγωνισμό καθώς αίρουν αδικαιολόγητα εμπόδια στην είσοδο στην αγορά προμήθειας και εμπορίας τσιμέντου.

Με την υποπερίπτωση 1δ θεσπίζεται η υποχρέωση των διακινητών, πριν την διακίνηση του τσιμέντου, να υποβάλουν στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας ερωτηματολόγιο και υπεύθυνη δήλωση, δηλώνοντας ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή από την απαίτηση διακίνησης μέσω Κέντρου Διανομής Τσιμέντων. Το περιεχόμενο του ερωτηματολογίου καθορίζεται με Υπουργική απόφαση που εκδίδεται εντός 60 ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος και, εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, ο διακινητής υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις απαλλαγής από τη διακίνηση μέσω Κέντρου Διανομής.

Με τις περιπτώσεις 2 έως 5 λαμβάνονται πρόσθετες εγγυήσεις και θεσπίζεται μηχανισμός επίβλεψης για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων διακίνησης, την εξασφάλιση ποιότητας του διακινούμενου τσιμέντου, σύμφωνα με τις κοινοτικές προδιαγραφές, καθώς την ορθή λειτουργία των κέντρων διανομής. Ειδικότερα, με την υποπερίπτωση 2α ρυθμίζονται τα θέματα πιστοποίησης των Κέντρων Διανομής τα οποία πρέπει να είναι σύμφωνα με το πρότυπο ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2. Ταυτόχρονα ορίζεται ότι η χωρητικότητα τόσο των σιλό αποθήκευσης όσο και των Κέντρων Διανομής πρέπει να είναι ικανή ώστε να εξασφαλίζεται η παραλαβή για κάθε τύπο ξεχωριστά του συνόλου των διακινούμενων ποσοτήτων. Με την υποπερίπτωση 2β ορίζεται ότι οι φορείς που ιδρύουν και λειτουργούν τα Κέντρα Διανομής είναι υπεύθυνοι για τα προϊόντα που διακινούνται ή αποθηκεύονται μέσω αυτών. Με την υποπερίπτωση 2γ προβλέπεται ότι η συμμόρφωση των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων βεβαιώνεται με το Πιστοποιητικό από τον Φορέα Πιστοποίησης και ορίζεται η διενέργεια των απαιτούμενων ελέγχων από τον Φορέα Πιστοποίησης προκειμένου να εκδοθεί η Βεβαίωση Συμμόρφωσης που χορηγεί η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας. Με την υποπερίπτωση 2δ ρυθμίζεται η δυνατότητα ανάκλησης του πιστοποιητικού εφόσον διαπιστωθεί μη συμμόρφωση του Κέντρου Διανομής Τσιμέντων και η αυτοδίκαιη ανάκληση και της Βεβαίωσης Συμμόρφωσης.

Με την περίπτωση 3 ρυθμίζονται τα θέματα αδειοδότησης των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων. Ορίζεται επίσης ότι η Βεβαίωση Συμμόρφωσης και το Πιστοποιητικό από Φορέα Πιστοποίησης αποτελούν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας του Κέντρου Διανομής Τσιμέντου.

Με την περίπτωση 4 ορίζεται ότι το τσιμέντο πρέπει να πληροί τις προδιαγραφές ποιότητας και καταλληλότητας όπως αυτές προσδιορίζονται στον Κανονισμό προτύπου ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2, να φέρει όλα τα νόμιμα παραστατικά έγγραφα και τη σήμανση CE εφόσον διακινείται και διατίθεται συσκευασμένο.

Με την περίπτωση 5 ορίζεται η αρμοδιότητα ελέγχου της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας και οι επιβαλλόμενες κυρώσεις σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων.

Τέλος, με την περίπτωση 6 τίθεται μεταβατική διάταξη ενός έτους για τη συμμόρφωση των υφιστάμενων Κέντρων Διανομής και με την περίπτωση 7 καταργείται η ισχύουσα Υπουργική Απόφαση και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει το ίδιο θέμα.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.11. ρυθμίζεται η άρση των περιορισμών για την εμπορία ασφάλτου. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρονται οι προϋποθέσεις περί ελάχιστου εταιρικού κεφαλαίου και περί ελάχιστου όγκου των αποθηκευτικών χώρων που απαιτείται να έχουν οι κάτοχοι Άδειας Εμπορίας Ασφάλτου (κατηγορίας Δ΄). Η απαίτηση αποθηκευτικού χώρου τέτοιας έκτασης και χωρητικότητας (2,000 κ.μ.) του ισχύοντος καθεστώτος, σε συνδυασμό με την έλλειψη ολοκληρωμένου πλαισίου χρήσεων γης στην Επικράτεια, κρίθηκε από τον ΟΟΣΑ ότι δυσχεραίνει ακόμα περισσότερο τη δυνατότητα εισόδου δεδομένης της δυσκολίας αδειοδότησης αποθηκευτικού χώρου τέτοιας δυναμικότητας. Το ισχύον καθεστώς κρίθηκε ότι επιβάλλει υπέρμετρα εμπόδια εισόδου στην αγορά της ασφάλτου, ενισχύοντας τη συγκέντρωση στη σχετική αγορά και λειτουργώντας εις βάρος του υγιούς ανταγωνισμού. Παράλληλα, οι λόγοι για τους οποίους θεσπίστηκαν οι προϋποθέσεις ελάχιστου εταιρικού κεφαλαίου και αποθηκευτικού χώρου, ήτοι η εξασφάλιση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και η ασφάλεια/ασφάλιση του προϊόντος, είναι ζητήματα που εξαρτώνται από το μέγεθος και τις δυνατότητες της εκάστοτε επιχείρησης εμπορίας και πρέπει να αποτελούν προϊόν επιχειρηματικών επιλογών. Η άρση των περιορισμών αναμένεται να ενθαρρύνει νέες επιχειρήσεις να εισέλθουν στον κλάδο και κατ΄ επέκταση να λειτουργήσει προς όφελος του υγιούς ανταγωνισμού με ενδεχόμενες θετικές επιπτώσεις στην τιμή του διακινούμενου προϊόντος.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.12. ρυθμίζονται τα ζητήματα των λατομείων και ορυχείων. Ειδικότερα, με την περίπτωση 1 ρυθμίζεται το πλαίσιο της άδειας λειτουργίας των μηχανημάτων κατεργασίας των αδρανών υλικών. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, η άδεια λειτουργίας δίδεται για 15 έτη, αλλά η διάρκεια της επεκτείνεται αυτοδικαίως για όσο χρονικό διάστημα τυχόν ισχύει η άδεια εκμετάλλευσης ή η σύμβαση μίσθωσης.

Με την περίπτωση 2 καταργείται η υποχρέωση υποβολής δεδομένων στις αρμόδιες υπηρεσίες όσων εκμεταλλεύονται λατομεία βιομηχανικών ορυκτών, ή μαρμάρων κατά το μέρος που αφορά σε στοιχεία για την παραγωγή και διακίνηση προϊόντων. Με την περίπτωση 6, και κατ΄ αντιστοιχία με την περίπτωση 2, καταργείται η υποβολή

στοιχείων, εκ μέρους των λατομείων ορυκτών και μαρμάρων, που αφορούν την παραγωγή και διακίνηση των ορυκτών και μαρμάρων, τη διάθεση στο εξωτερικό, τις επιτευχθείσες τιμές πώλησης, τα μη διατιθέμεντα ορυκτά και μάρμαρα και τη μέγιστη δυνατή ετήσια παραγωγή. Παράλληλα όμως, διατηρείται η υποβολή των υπόλοιπων στοιχείων όπως ορίζονται στο ν. 669/1977.

Με την περίπτωση 3 περιορίζονται οι ευρείες αρμοδιότητες δημοσίων αρχών σχετικά με τον υπολογισμό των αναλογικών μισθωμάτων μίσθωσης λατομείου αδρανών υλικών και θεσπίζονται συγκεκριμένα κριτήρια για τον υπολογισμό τους, καταργουμένης της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που είχε μέχρι σήμερα ο Περιφερειάρχης έτσι ώστε η μισθώτρια επιχείρηση να μπορεί να εκτιμήσει το αναλογικό μίσθωμα που μπορεί να προκύψει από την σχετική εκτίμηση των στοιχείων. Με την περίπτωση 5 περιορίζεται η αρμοδιότητα της Επιτροπής να γνωμοδοτεί μόνο σχετικά με τους όρους που περιγράφονται στο άρθρο 5 του ΠΔ 285/1979 προκειμένου ο Περιφερειάρχης να προβεί στην έγκριση ή μη της μίσθωσης δια απευθείας σύμβασης της αιτούμενης λατομικής έκτασης.

Με την περίπτωση 4 καταργούνται οι περιορισμοί περί ανώτατου και κατώτατου ορίου της έκτασης των λατομείων μαρμάρου για την οποία χορηγείται άδεια εκμετάλλευσης, καθώς αποτελεί εμπόδιο εισόδου όσων επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη σχετική αγορά περιορίζοντας τον αριθμό των πιθανών επιχειρήσεων και λειτουργώντας εις βάρος του ανταγωνισμού. Με την κατάργηση των περιορισμών, η ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις είναι σε θέση να προσαρμόσουν την προς εκμετάλλευση έκταση ανάλογα με της οικονομικές και εμπορικές τους ανάγκες.

Κατ΄ εξαίρεση, θεωρείται δικαιολογημένος και αναλογικός ο περιορισμός ως προς το ανώτατο όριο των 100,000 στρεμμάτων στις περιπτώσεις της απευθείας ανάθεσης. Στις περιπτώσεις αυτές, εξακολουθεί να ισχύει ο περιορισμός περί ανώτατου ορίου της έκτασης για την οποία χορηγείται άδεια εκμετάλλευσης (δια απ΄ ευθείας ανάθεσης), προκειμένου να μην δεσμεύεται υπέρμετρα η προς εκμετάλλευση έκταση λαμβανομένων υπόψη και τον τυχόν περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Τέλος, με την περίπτωση 7 καταργείται η ρύθμιση για την υποχρέωση διορισμού μηχανικών με ειδικά προσόντα καθώς και η θέσπιση ελάχιστου αριθμού μηχανικών ανάλογα με τις μονάδες παραγωγής ανά νομό καθώς αύξανε το λειτουργικό κόστος των μονάδων. Επαφίεται πλέον στην εκάστοτε επιχείρηση να ορίσει τον απαιτούμενο ειδικό και τον αριθμό αυτών για την λειτουργία των μονάδων παραγωγής προκειμένου να διασφαλίζεται η ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ ΣΤ.13 ΕΩΣ ΣΤ.17: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ο κλάδος του τουρισμού αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους κλάδους της Ελληνικής οικονομίας. Σύμφωνα και με την έκθεση του ΟΟΣΑ, ο κλάδος προσέλκυσε το 2012 15,5 εκατομμύρια τουρίστες με κατά προσέγγιση έσοδα της τάξης των 10 δισεκατομμυρίων, που αντιπροσωπεύουν το 5% του ΑΕΠ. Μεταξύ των υπο-κλάδων του τουρισμού, η μεγαλύτερη συμμετοχή εντοπίζεται στις υπηρεσίες καταλυμάτων που αντιπροσωπεύουν το 3% του ΑΕΠ (2011) και το οποίο βρίσκεται πάνω από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο (EU-27) κατά 1%. Το 2012, ο αριθμός των ξενοδοχειακών και άλλων παρόμοιων καταλυμάτων έφτασε τα 9.670, περίπου 5% του συνόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα στοιχεία συνηγορούν στην απόλυτη σημασία του κλάδου για την Ελληνική οικονομία.

Παρά την απελευθέρωση πολλών τουριστικών δραστηριοτήτων τα τελευταία έτη προκειμένου να καταστεί ο κλάδος ακόμα πιο ελκυστικός και να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός, η μελέτη για τον εντοπισμό των κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό κατέδειξε ότι παρά το μέγεθος του κλάδου, παραμένουν σήμερα σημαντικά εμπόδια στην νομοθεσία. Εντοπίστηκαν διατάξεις που εμποδίζουν το καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού στον τομέα του τουρισμού και οι νέες ρυθμίσεις αποσκοπούν στην εξάλειψη των αντίστοιχων εμποδίων προς όφελος της ίδιας της δραστηριότητας, των καταναλωτών και του συνόλου των τουριστών.

Συγκεκριμένα, εντοπίστηκαν ρυθμίσεις που όριζαν ελάχιστες προδιαγραφές για την τουριστική δραστηριότητα οι οποίες ωστόσο κρίθηκαν υπερπροστατευτικές ή ότι απάδουν της επιχειρηματικής δραστηριότητας την οποία επιδιώκουν να ρυθμίσουν και ενδέχεται να λειτουργήσουν αποτρεπτικά για νέους επιχειρηματίες που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη σχετική αγορά ή ενδέχεται να αλλοιώσουν τον ελεύθερο καθορισμό των τιμών μακράν πέραν του συσχετισμού προσφοράς και ζήτησης. Ομοίως, εντοπίστηκε πλήθος διατάξεων χωροταξικών απαιτήσεων και συγκεκριμένων προδιαγραφών που αυξάνουν το κόστος εισόδου νέων επιχειρήσεων. Οι διατάξεις αυτές προτείνεται να καταργηθούν, καθώς, όπως αναφέρεται και στην έκθεση ΟΟΣΑ, οδηγούν σε αύξηση κόστους και κατ΄ επέκταση σε εμπόδια εισόδου. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις περιλαμβάνονται στην υποπαράγραφο ΣΤ.13.

Ειδικότερα, με την περίπτωση 1 επιδιώκεται η απλοποίηση διατάξεων του π.δ. 14/2007 ώστε πλέον η κάλυψη τουριστικών καταλυμάτων κοντά σε αυτοκινητοδρόμια να προκύπτει από τους συσχετισμούς της αγοράς χωρίς κανονιστική επιβολή ελάχιστων κλινών ή άλλων προδιαγραφών που αποδείχτηκαν στείρες. Αντιστοίχως, καταργούνται οι σχετικές διατάξεις του π.δ. 14/2007.

Ομοίως, εντοπίστηκαν χωροταξικές διατάξεις και προδιαγραφές λειτουργίας οι οποίες δεν κρίθηκαν αναλογικές και αντ΄ αυτού περιόριζαν υπέρμετρα την επιχειρηματική δραστηριότητα ή δημιουργούσαν μεγάλο κόστος εισόδου. Με την περίπτωση 2 καταργούνται χιλιομετρικές αποστάσεις μέσα στις οποίες έπρεπε να είναι εγκατεστημένα τα Κέντρα Αθλητικού και Προπονητικού Τουρισμού σε σχέση με τις ξενοδοχειακές μονάδες 500 κλινών καθώς και η υποχρεωτική λειτουργία των κέντρων καθ΄ όλο το έτος.

Ομοίως με την περίπτωση 3 καταργούνται χιλιομετρικές προδιαγραφές και απαιτήσεις δυναμικότητας κέντρων θαλασσοθεραπείας.

Με την περίπτωση 4 καταργείται, αφενός, η έγκριση σκοπιμότητας για τη δημιουργία Συνεδριακού Κέντρου και, αφετέρου, οι απαιτήσεις σύμφωνα με τις οποίες τα Συνεδριακά Κέντρα πρέπει να βρίσκονται πλησίον ξενοδοχειακών καταλυμάτων.

Με την περίπτωση 5 καταργούνται οι ρυθμίσεις που επέβαλλαν ελάχιστες προδιαγραφές ως προς την τουριστική ανάπτυξη πλησίον θεματικών πάρκων, οι οποίες αποδείχτηκε ότι εμπόδιζαν την ομαλή αλληλεπίδραση ή τη νέα πρωτοβουλία για την τουριστική ανάπτυξη εν προκειμένω.

Με την περίπτωση 6 ορίζεται ρητά και αποσαφηνίζεται ότι η έγκριση καταλληλότητας οικοπέδου/γηπέδου που αφορά τις οργανωμένες τουριστικές κατασκηνώσεις (κάμπινγκς), παρέχεται μόνον εφόσον συντρέχουν οι περιοριστικά περιγραφόμενες στην ισχύουσα νομοθεσία προϋποθέσεις.

Με την περίπτωση 7 αίρονται πρόσθετες απαιτήσεις για τους διευθυντές τουριστικών καταλυμάτων και με την περίπτωση 8 αίρονται οι περιορισμοί επέκτασης συγκεκριμένου τύπου ξενοδοχείων.

Με την περίπτωση 9 καταργούνται οι ελάχιστες προδιαγραφές και χιλιομετρικές απαιτήσεις για την ίδρυση χιονοδρομικού κέντρου.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.14. περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τις τουριστικές μεταφορές.

Με τις περιπτώσεις 1α και 2 αίρονται περιορισμοί που είχαν εισαχθεί ως προς την εκμίσθωση επιβατηγών ιδιωτικής χρήσης (ΕΙΧ) και συγκεκριμένα αίρεται ο περιορισμός τα οχήματα να είναι κατ΄ ελάχιστον κινητήριας δύναμης 1.500 κυβικών μέτρων, και μειώνεται η ελάχιστη διάρκεια εκμίσθωσης από 12 σε 6 ώρες. Με τον τρόπο αυτό αίρονται εμπόδια που οδηγούσαν σε τεχνητή διάκριση και καθιστούσαν δυσχερή και κοστοβόρα την είσοδο νέων παικτών στην συγκεκριμένη αγορά. Παράλληλα όμως, παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις περί εκπομπών ρύπων, ελάχιστης διάρκειας των αυτοκινήτων κ.λπ.. Παράλληλα, με την περίπτωση 1β επεκτείνεται η δυνατότητα χρηματοδοτικής μίσθωσης επιβατηγών δημοσίας και ιδιωτικής χρήσης σε όλα τα τουριστικά καταλύματα του ν. 2160/1993 και όχι αποκλειστικά στα κύρια τουριστικά καταλύματα που ίσχυε έως σήμερα έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο και μικρότερες ξενοδοχειακές μονάδες, αυξάνοντας τις επιλογές των τουριστών.

Με τις περιπτώσεις 3, 4 και 5 καταργούνται περιορισμοί που σχετίζονται με τη λειτουργία επιχειρήσεων εκμίσθωσης μοτοσικλετών άνω των 50 κ.ε. άνευ οδηγού. Επιπλέον, ο καθορισμός ανώτατου ποσοστού τρίκυκλων ή τετράκυκλων οχημάτων σε σχέση με τη δυναμικότητα της εκάστοτε επιχείρησης μεταβιβάζεται στον οικείο Δήμο. Το ανώτατο ποσοστό δεν δύναται να είναι μικρότερο από την σημερινό ποσοστό 20%. Η θέση ανώτατου ποσοστού θα πρέπει να λαμβάνεται ιδίως για λόγους προστασίας του οικιστικού περιβάλλοντος, της ασφάλειας των τουριστών και των τοπικών ιδιαιτεροτήτων. Ταυτόχρονα, τίθεται μεταβατική διάταξη 6 μηνών για τη θέση σε ισχύ της περίπτωσης αυτής.

Με την περίπτωση 6 τροποποιείται το εδάφιο (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 711/1977 και επιδιώκεται η πλήρης απελευθέρωση στην πρόσβαση και άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας θέσης σε κυκλοφορία ειδικού τουριστικού λεωφορείου, με την κατάργηση της προϋπόθεσης θέσης σε κυκλοφορία μόνο καινούριων τουριστικών λεωφορείων δημόσιας χρήσης και της ρύθμισης ότι τόσο τα καινούρια όσο και μεταχειρισμένα λεωφορεία τίθενται σε κυκλοφορία υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του ίδιου νόμου. Σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς, σε κυκλοφορία τίθενται μόνο καινούρια τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης, ενώ μεταχειρισμένα τουριστικά λεωφορεία προέλευσης εσωτερικού ή εξωτερικού (χώρας μέλους της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ.) τίθενται σε κυκλοφορία μόνο σε περίπτωση αντικατάστασης, κατ΄ εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8 του ίδιου ως άνω αναφερόμενου νόμου. Το γεγονός αυτό συνιστά ένα άτυπο εμπόδιο για την απεριόριστη πρόσβαση στην αγορά. Το υψηλό κόστος απόκτησης νέου τουριστικού λεωφορείου σε συνδυασμό με τις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες οδηγεί τους νέους επαγγελματίες που επιθυμούν να εισέλθουν στον κλάδο, στην αγορά ήδη κυκλοφορούντος μεταχειρισμένου τουριστικού λεωφορείου από άλλον επιχειρηματία, στο όνομα του οποίου έχει ήδη εκδοθεί έγκριση θέσης σε κυκλοφορία Δ.Χ.Τ.Λ., το οποίο στη συνέχεια θέτουν σε κυκλοφορία στο όνομά τους, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 του ν. 711/1977, όπως ισχύει. Επομένως, συντηρούνται επί της ουσίας συνθήκες κλειστού επαγγέλματος στον κλάδο των τουριστικών λεωφορείων, καθώς πρόσβαση στην συγκεκριμένη αγορά μπορούν να έχουν μόνο όσοι μπορούν να αναλάβουν το κόστος αγοράς νέων τουριστικών λεωφορείων, χωρίς να ενισχύεται επί της ουσίας ο ελεύθερος ανταγωνισμός και η τόνωση της εθνικής οικονομίας.

Αναφορικά με τα τουριστικά λεωφορεία και στην προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 7, με την κατάργηση του ανώτατου ορίου των €6.000, καταργείται η προνομιακή μεταχείριση των μεγάλων επιχειρήσεων σε βάρος των μικρότερων που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη συγκεκριμένη αγορά. Θεωρήθηκε ως πιο δίκαιη προσέγγιση η μη ύπαρξη ανώτατου ορίου της εγγυητικής και αντ΄ αυτού να ορίζεται ως 1,000 ευρώ για τα πρώτα 10 οχήματα και πλέον 100 Ευρώ κάθε ένα από τα επόμενα. Παράλληλα, κρίνεται σκόπιμη η εισαγωγή μεταβατικής διάταξης σύμφωνα με την οποία τίθεται προθεσμία 6 μηνών για την καταβολή τυχόν υπόλοιπου ποσού από επιχειρήσεις που έχουν καταβάλει το ποσό των 6,000 Ευρώ και με τη νέα ρύθμιση θα οφείλουν πέραν του ποσού αυτού.

Με την περίπτωση 8 επεκτείνεται η δυνατότητα παροχής και άλλων υπηρεσιών από τις τουριστικές επιχειρήσεις οδικών μεταφορών (ΤΕΟΜ). Σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση, τουριστικά λεωφορεία που τίθενται σε κυκλοφορία από τουριστικά γραφεία ή ΤΕΟΜ θα μπορούν να πραγματοποιούν το μεταφορικό έργο που προβλέπεται στο άρθρο 1 του ν. 711/1977, εκτός των περιπτώσεων οργανωμένου ταξιδίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 339/1996. Προβλέπεται η σύναψη ειδικής σύμβασης με αποδεικτικό χαρακτήρα μεταξύ τουριστικού λεωφορείου και τουριστικού γραφείου ενώ καταργείται, για νομοτεχνικούς λόγους. η παράγραφος 8 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.15. περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις που αφορούν σε γνωστοποιήσεις, θεωρήσεις ή εγκρίσεις τιμών και τιμοκαταλόγων. Οι ρυθμίσεις περί γνωστοποίησης, θεώρησης και έγκρισης τιμών θα πρέπει να καταργηθούν γιατί αφενός ενισχύουν την ακαμψία των τιμών, υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η ή δεν ευνοείται η αυξομείωση τους ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες, και αφετέρου βλάπτουν τον ανταγωνισμό, καθώς οι ανταγωνιστές έχουν πρόσβαση σε πληροφόρηση που δεν αναμένεται να είχαν στη διάθεσή τους υπό άλλες συνθήκες. Παράλληλα, σε χρόνο μεταγενέστερο της γνωστοποίησης οι τιμές δεν παραμένουν απαραίτητα σταθερές ενώ σε κάθε περίπτωση, η προηγούμενη γνωστοποίηση τιμών απάδει του ελεύθερου συσχετισμού προφοράς και ζήτησης.

Έτσι, με την περίπτωση 1 καταργείται η υποχρέωση των επιχειρήσεων ιαματικής θεραπείας, κέντρων ιαματικού τουρισμού - θερμαλισμού, κέντρων θαλασσοθεραπείας και κέντρων αναζωογόνησης να γνωστοποιούν

στον Ε.Ο.Τ. τις τιμές των παρεχόμενων από αυτά υπηρεσιών και να τηρούν τις τιμές αμετάβλητες για ένα έτος.

Με την περίπτωση 2, και στο ίδιο πλαίσιο, καταργούνται οι γνωστοποιήσεις τιμών των τουριστικών επιχειρήσεων προς το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος.

Με την περίπτωση 3 καταργούνται οι θεωρήσεις τιμοκαταλόγων επιχειρήσεων ενοικιαζόμενων δωματίων και διαμερισμάτων.

Ομοίως, με τις περιπτώσεις 4 και 5 καταργούνται οι δηλώσεις προς τον ΕΟΤ τιμών τουριστικών καταλυμάτων εντός παραδοσιακών κτισμάτων και οι εγκρίσεις τιμών των ορειβατικών καταφυγίων.

Με την περίπτωση 6 καταργείται η υποχρέωση έγκρισης τιμολογίων τουριστικών λιμένων και με την περίπτωση 7 καταργείται ο καθορισμός των τιμολογίων ιαματικών πηγών τουριστικής σημασίας. Με την περίπτωση 8 αίρεται η υποχρέωση θεώρησης των τιμολογίων των τουριστικών επιχειρήσεων από τον ΕΟΤ ή τις οικείες εμπορικές οργανώσεις. Τέλος, εισάγεται ενιαία και γενική ρύθμιση ώστε να καταργηθεί κάθε διάταξη που ρύθμιζε ή επέβαλε τη γνωστοποίηση ή ενημέρωση περί των τιμών τουριστικών επιχειρήσεων.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.16. περιλαμβάνονται διατάξεις που αφορούν τουριστικούς λιμένες.

Με την περίπτωση 1 η γνωμοδότηση και απόφαση για την χωροθέτηση τουριστικών λιμένων και μαρινών καθίσταται πιο συγκεκριμένη, βασιζόμενη σε συγκεκριμένα κριτήρια και επιπλέον, η γνωμοδότηση της Επιτροπής Τουριστικών Λιμένων ρητώς υπόκειται σε αίτηση θεραπείας. Με τον τρόπο αυτό αίρεται τυχόν αμφιβολία περί άνισης ή διακριτικής μεταχείρισης των αιτούντων.

Με την περίπτωση 2 αίρεται ο περιορισμός ελλιμενισμού σκαφών αναψυχής σε αλιευτικούς λιμένες ή καταφύγια, εφόσον σε απόσταση μικρότερη των 5 ναυτικών μιλίων λειτουργεί χωροθετημένος και αδειοδοτημένος τουριστικός λιμένας σκαφών αναψυχής. Με τον τρόπο αυτό αίρεται η προστασία των τουριστικού λιμένα με ταυτόχρονη τόνωση του ανταγωνισμού μεταξύ των λιμένων.

Με την περίπτωση 3 αίρεται ο περιορισμός ότι η πρωτοβουλία ίδρυσης μαρίνας μπορεί να ανήκει –εκτός της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού- μόνο στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι κύριος ή επικαρπωτής του παράκτιου ακινήτου, έμπροσθεν του οποίου ενδιαφέρεται να χωροθετήσει και να κατασκευάσει μαρίνα. Με τον τρόπο αυτό, η πρωτοβουλία κατασκευής μαρίνας ανήκει στον οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο.

Στην περίπτωση 4 περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αναφορικά με την «Εταιρία Ακινήτων Δημοσίου Α.Ε.» Συγκεκριμένα, προτείνεται η κατάργηση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 17 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118) ως προς την εταιρία (που προέκυψε από τη συγχώνευση των εταιριών ΚΕΔ Α.Ε. και ΕΤΑ Α.Ε.), σύμφωνα με τα πορίσματα της Εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, καθώς η ρύθμιση συμβάλλει στη δημιουργία προτιμησιακού καθεστώτος υπέρ της εν λόγω εταιρίας του Δημοσίου (υποπερίπτωση α). Στο ίδιο πνεύμα καταργείται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ίδιου νόμου υπέρ του ΕΟΤ (υποπερίπτωση β). Επιπλέον, με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 3498/2006 θεσπίστηκε απαλλαγή του Ελληνικού Δημοσίου από κρατήσεις ή εισφορές και μείωση δικαιωμάτων συμβολαιογράφων και υποθηκοφυλάκων για τις συμβάσεις που αφορούν τη δημιουργία τουριστικών λιμένων. Λαμβάνοντας υπόψη την ελάχιστη, πλέον, πρακτική σημασία της διάταξης καθώς επίσης και τις συστάσεις της έκθεσης του ΟΟΣΑ που επισημαίνει τη δημιουργία άνισων συνθηκών ανταγωνισμού μεταξύ κρατικών και ιδιωτικών τουριστικών λιμένων, προτείνεται, με την υποπερίπτωση γ΄, η κατάργηση της εν λόγω ρύθμισης. Τέλος, με την καταργούμενη ρύθμιση της παραγράφου 6 του άρθρου 166 του ν. 4070/2012 προβλέφθηκε ένα μεταβατικό καθεστώς όσον αφορά την αδειοδότηση για τις μαρίνες των οποίων τη χρήση και διαχείριση έχει η εταιρία ΕΤΑΔ Α.Ε. Δεδομένου ότι έχει παρέλθει ικανό χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος του ν. 4070/2012 και η πρακτική σημασία της εν λόγω διάταξης έχει ατονήσει, προτείνεται με την υποπερίπτωση δ΄ η κατάργησή της.

Τέλος, στην υποπαράγραφο ΣΤ.17. περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις που αφορούν στον τομέα του τουρισμού. Μεταξύ αυτών εντοπίστηκαν αναχρονιστικές διατάξεις που πρέπει να καταργηθούν για λόγους ασφάλειας δικαίου καθώς και λοιπές διατάξεις που εντοπίστηκαν στον κλάδο του τουρισμού.

Με την περίπτωση 1 καταργείται η υποχρεωτική εισφορά περιηγητικών πλόων με σημαία τρίτων χωρών. Η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζεται στην πράξη και καταργείται ρητώς για λόγους ασφάλειας δικαίου.

Ομοίως με την περίπτωση 2 καταργούνται ρητώς, αν και έχουν καταργηθεί εν τοις πράγμασι και πλέον είναι άνευ αντικείμενου, οι διατάξεις του ν. 3185/1955 περί κέντρου διακοπών και παραθερισμού αλλοδαπών, για λόγους ασφάλειας δικαίου.

Με την περίπτωση 3 καταργείται το π.δ. 12/19 Μαΐου 1923 το οποίο έχει καταστεί άνευ αντικειμένου.

Με την περίπτωση 4 αίρονται αναχρονιστικές διατάξεις που αφορούν στις τιμές και θεωρήσεις τιμών και υποχρεώσεις παροχών της απόφασης ΓΓ ΕΟΤ 5030007/1976 οι οποίες ομοίως έχουν καταργηθεί εν τοις πράγμασι. Επίσης, καταργείται το β.δ. 436/1961 το οποίο, εκτός των υπολοίπων ρυθμίσεων, εμπεριείχε πλείστες προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό μίας επιχείρησης ως «τουριστικής» με ανάλογες υποχρεώσεις ακόμα και ελάχιστου κεφαλαίου. Ωστόσο, παραμένουν σε ισχύ οι περιπτώσεις β, ε και στ του άρθρου 1 του εν λόγω β.δ. προκειμένου να διατηρηθούν σε ισχύ οι εκεί περιεχόμενοι ορισμοί.

Με την περίπτωση 5 επεκτείνεται η 40ετής μίσθωση σε όλους τους παραχωρησιούχους ή μισθωτές ιαματικών πηγών ώστε να επέλθει η ίση μεταχείριση όλων των δραστηριοποιούντων στην αγορά αυτή. Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η κατάργηση της προνομιακής μεταχείρισης συγκεκριμένων νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα εις βάρος των υπολοίπων παικτών της αγοράς η οποία λειτούργησε τελικά σε βάρος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Με την περίπτωση 6 εξισώνονται όλες οι τουριστικές εγκαταστάσεις ως προς τη διάθεση υγρών αποβλήτων, καθώς ρύθμιση μη οριζόντιου προσανατολισμού δεν δικαιολογείται εν προκειμένω. Για την ομαλή μετάβαση των υφιστάμενων επιχειρήσεων στο νέο καθεστώς, παρέχεται μεταβατική περίοδος 18 μηνών.

Με την περίπτωση 7 τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου μόνου του β.δ. της 13/29.4.1955, ως ισχύει μετά την τροποποίηση με βάση το ν. 3766/2009 ώστε, σε ανώνυμες εταιρίες, το διοικητικό συμβούλιο να είναι ελεύθερο να προτείνει υποψηφίους. Κάθε άλλη ρύθμιση που θα μπορούσε να περιορίσει τη βούληση του νομικού

προσώπου εν προκειμένω δεν κρίνεται δικαιολογημένη τόσο από απόψεως εταιρικού δικαίου όσο και από απόψεως ανταγωνισμού.

Με την περίπτωση 8 καταργείται η περίπτωση (γ) της παραγράφου 2 άρθρου 10 του ν. 4002/2011 καθώς το σχετικό κίνητρο κρίθηκε, στην πράξη, ανεπιτυχές.

Με την περίπτωση 9 αίρονται περιορισμοί χρονομεριστικής μίσθωσης ανάλογα με τη δυναμικότητα του ξενοδοχειακού καταλύματος και αναλόγως εάν πρόκειται για υφιστάμενη ή νέα ξενοδοχειακή μονάδα. Η άρση του περιορισμού εξομοιώνει τις υφιστάμενες με τις νέες ξενοδοχειακές μονάδες και αίρεται η μεταξύ τους άνιση μεταχείριση.

Με την περίπτωση 10 παρέχεται στα διαδικτυακά τουριστικά γραφεία η δυνατότητα να παρέχουν το σύνολο των υπηρεσιών που παρέχουν τα τουριστικά γραφεία με φυσική παρουσία. Η σημερινή μορφή της διάταξης δεν επέτρεπε στα δικτυακά τουριστικά γραφεία να παρέχουν παρά μόνο ένα ελάχιστο μέρος των προβλεπόμενων υπηρεσιών τουριστικού γραφείου περιορίζοντας τη δραστηριότητα των συγκεκριμένων επιχειρήσεων και κατ΄ επέκταση δυσχεραίνοντας τον υγιή ανταγωνισμό.

Τέλος, με την περίπτωση 11, καταργούνται αναχρονιστικές διατάξεις του ν. 431/1937 περί ελέγχου ξενοδοχείων και προστασίας της πελατείας τους.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ ΣΤ.18. ΚΑΙ ΣΤ.19: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ο εντοπισμός κανονιστικών εμποδίων επεκτάθηκε και στην οριζόντια νομοθεσία, δηλαδή τη νομοθεσία που διέπει και δύναται να επηρεάσει τους τέσσερις κλάδους των προηγούμενων παραγράφων, λιανεμπορίου, επεξεργασίας τροφίμων, δομικών υλικών και τουρισμού.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αίρονται τα εμπόδια που εντοπίστηκαν και που αφορούν κυρίως ζητήματα αδειοδοτήσεων και εγκαταστάσεων βιομηχανιών – βιοτεχνιών και εργαστηρίων, εμπορευματικών κέντρων καθώς και ζητήματα μεταφορών. Η οριζόντια εφαρμογή των διατάξεων που ίσχυαν με το μέχρι σήμερα καθεστώς στους τέσσερις κλάδους, αλλά και σε άλλους πέραν των προαναφερθέντων, καταδεικνύει τη σημασία των εμποδίων στο σύνολο της Ελληνικής οικονομίας. Ειδικότερα:

Με την υποπαράγραφο ΣΤ.18. περιλαμβάνονται ζητήματα που αφορούν στα εμπόδια που εντοπίστηκαν στις αδειοδοτήσεις.

Συγκεκριμένα, με την περίπτωση 1, ρυθμίζονται ζητήματα των Επιμελητηρίων σε σχέση με την αρμοδιότητά τους ως αδειοδοτουσών αρχών. Δεδομένου ότι μετά την 1η Ιανουαρίου του 2015 θα καταστεί προαιρετική η εγγραφή στα Επιμελητήρια, όπως προβλέφθηκε με το άρθρο 48 του ν. 4111/2013, και αναμένεται να τεθεί σε ισχύ η ήδη προβλεφθείσα αρμοδιότητα των Επιμελητηρίων να χορηγούν άδειες, προβλέπεται με την παρούσα περίπτωση ρυθμίζεται ότι αρμοδιότητα χορήγησης άδειας των επιμελητηρίων κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 2081/1992 (Α΄ 154) επεκτείνεται και σε επιχειρήσεις που δεν έχουν εγγραφεί στο επιμελητήριο. Με τον τρόπο αυτό γίνεται σαφές ότι μετά την 1η Ιανουαρίου 2015 δεν θα πρέπει να υπάρξει καμία διακριτική μεταχείριση μεταξύ των επιχειρήσεων που εγγράφονται ως μέλη των Επιμελητηρίων και αυτών που δεν θα εγγράφονται μετά την θέση σε ισχύ του προαιρετικού χαρακτήρα της εγγραφής.

Με τις περιπτώσεις 2 και 3 αίρονται εμπόδια που αφορούν στη συγχώνευση και το διαχωρισμό εγκαταστάσεων. Με την περίπτωση 2 ρυθμίζεται ότι η συγχώνευση δύο ή περισσότερων βιομηχανιών, βιοτεχνιών, επαγγελματικών εργαστηρίων που ιδρύθηκαν και λειτουργούν νόμιμα εντός των ορίων της Περιφέρειας Αττικής είναι δυνατή με τη μεταφορά της μίας από αυτές στη θέση της άλλης χωρίς να απαιτείται, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, οι δύο δραστηριότητες να λειτουργούν νόμιμα για μια τριετία τουλάχιστον πριν από την αιτούμενη συγχώνευση και το προϊόν της μίας να είναι το ίδιο ή να αποτελεί πρώτη ή ενδιάμεση ύλη του προϊόντος της άλλης. Η μέχρι σήμερα ρύθμιση αποτελούσε εμπόδιο στην επιχειρηματική επιλογή περί συγχώνευσης των μονάδων, αποθαρρύνοντας τη δημιουργία οικονομιών κλίμακας και περιορίζοντας την οικονομική ελευθερία. Με την περίπτωση 3 αίρεται αντίστοιχο εμπόδιο ως προς τον διαχωρισμό (spin-off) των μονάδων κάθως έπρεπε οι μονάδες που προέκυπταν από το διαχωρισμό να ανήκουν σε διαφορετικά φυσικά ή νομικά πρόσωπα και να λειτουργήσουν σε πλήρως διακεκριμένους χώρους. Η μέχρι σήμερα διάταξη κρίθηκε περιοριστική, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούσε ασάφεια ως προς την έκταση της εφαρμογής της. Χωρίς την προϋπόθεση αυτή, αίρεται το σημαντικό εμπόδιο εξόδου που αποθάρρυνε τις επιχειρήσεις από τα λάβουν τη βέλτιστη επιλογή και κατ΄ επέκταση ενισχύεται ο ανταγωνισμός και η οικονομική ελευθερία.

Με τις υποπεριπτώσεις 4α και 4β αίρονται περιορισμοί ως προς την ίδρυση εμπορευματικών κέντρων και συγκεκριμένα ο περιορισμός ύπαρξης υποδομών μεταφορών εντός του εμπορευματικού κέντρου ή σύνδεσής του με τέτοιες υποδομές, το ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο ανάλογου του μεγέθους του εμπορευματικού κέντρου καθώς και τα ελάχιστα στρέμματα για την ίδρυσή του με την υποχρεωτική ύπαρξη συγκεκριμένων εγκαταστάσεων εντός αυτών. Με τον τρόπο αυτό, διευκολύνεται η είσοδος στην αγορά εμπορευματικών κέντρων καθώς αίρονται εμπόδια που δημιουργούσαν κόστος εισόδου και αποθάρρυναν τυχόν επιχειρηματικές επιλογές.

Με την περίπτωση 5, αίρεται η άνιση μεταχείριση μεταξύ υφιστάμενων επί τριετία και νέων βιομηχανιών ως προς τη δυνατότητα για ευνοϊκότερους όρους δόμησης έτσι ώστε η ίδια δυνατότητα να παρέχεται και στις νέες βιομηχανικές εγκαταστάσεις που αποδεικνύουν την έναρξη λειτουργίας τους, χωρίς να απαιτείται η πάροδος της τριετίας.

Τέλος, με την περίπτωση 6 θεσπίζονται πιο συγκεκριμένα κριτήρια για τον καθορισμό της εγγύησης για τη λειτουργία αποθήκης προσωρινής εναπόθεσης στην περίπτωση που χορηγείται άδεια για πρώτη φορά και καταργείται η 10ετής διάρκεια της άδειας λειτουργίας των αποθηκών προσωρινής εναπόθεσης.

Στην υποπαράγραφο ΣΤ.19 περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν στις μεταφορές.

Συγκεκριμένα, με την περίπτωση 1 ορίζεται πλέον ρητά, και όχι με τη μορφή εγκυκλίου όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα, η δυνατότητα ταυτόχρονης μεταφοράς με Φορτηγό Ιδιωτικής Χρήσης ευπαθών και μη ευπαθών προϊόντων με την προϋπόθεση ύπαρξης ειδικών διαχωριστικών για τη στεγανοποίηση του ενός διαμερίσματος από το άλλο. Ταυτόχρονα ορίζεται ότι τα μεταφερόμενα εμπορεύματα καθώς και η ύπαρξη των χωρισμάτων αναγράφονται στη στήλη των παρατηρήσεων της άδειας κυκλοφορίας, προκειμένου να ελέγχεται και να διασφαλί-

ζεται η ασφαλής μεταφορά και ο διαχωρισμός των ευπαθών και μη ευπαθών προϊόντων.

Με την περίπτωση 2 αίρεται η άνιση μεταχείριση υφιστάμενων και νέων εταιρειών Φορτηγών Δημοσίας Χρήσεως καθώς για τις πρώτες δεν ήταν απαραίτητη η απόδειξη ύπαρξης χώρου στάθμευσης για τα χρησιμοποιούμενα οχήματα. Πλέον αίρεται η υποχρέωση χώρου στάθμευσης και στις δύο περιπτώσεις καθώς δημιουργούσε υπέρμετρο κόστος και εμπόδιο εισόδου στις νέο-εισερχόμενες επιχειρήσεις.

Τέλος, με την περίπτωση 3 αίρονται περιορισμοί ως προς τον αριθμό αδειών Φορτηγών Ιδιωτικής Χρήσης για πρακτορεία τύπου και πλέον καταλαμβάνονται και αυτές οι επιχειρήσεις από τους γενικούς κανόνες περί αδειών Φορτηγών Ιδιωτικής Χρήσης των άρθρων 1 και επόμενα του ν. 1959/1991.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.20: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Με το ν. 4155/2013 (Α΄ 120) προβλέφθηκε η διενέργεια διαγωνισμών προμηθειών, υπηρεσιών και έργων μέσω ηλεκτρονικού συστήματος, του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΣΗΔΗΣ).

Ήδη από το προηγούμενο έτος είναι σε εξέλιξη η εφαρμογή του Συστήματος από τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου, ενώ από 01.01.2014 ένας μεγάλος αριθμός διαγωνιστικών διαδικασιών και λοιπών φορέων της Κεντρικής Διοίκησης (Υπουργείων και Ανεξαρτήτων Αρχών) διενεργούνται μέσω του Συστήματος. Ταυτόχρονα, εκατοντάδες οικονομικοί φορείς – εν δυνάμει συμμετέχοντες σε διαγωνισμούς έχουν εγγραφεί στο Σύστημα και συνεχίζονται δράσεις ενημέρωσης των αναθετουσών αρχών και των οικονομικών φορέων στη χρήση του Συστήματος με τη συνέργεια και του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και των κατά τόπους Επιμελητηρίων.

Καθώς σκοπός είναι το Σύστημα να ανταποκριθεί με τον πληρέστερο δυνατό τρόπο στις απαιτήσεις σταδιακά όλου του δημοσίου τομέα, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί ρητά η δυνατότητα εφαρμογής του Συστήματος για όλους τους διαγωνισμούς του δημοσίου, ανεξαρτήτως αναθέτουσας αρχής, παράλληλα με τη μετάθεση των ημερομηνιών υποχρεωτικής εφαρμογής του. Με τον τρόπο αυτό, θα δοθεί η δυνατότητα να παρακολουθηθεί η λειτουργία του σε πραγματικές συνθήκες και να βελτιωθεί η ανταπόκρισή του στις απαιτήσεις των διαγωνισμών, ενώ θα είναι πάντα δυνατή η χρήση του σε εθελούσια βάση. Αντίστοιχα, προτείνεται να αποκατασταθούν διαγωνισμοί και πράξεις της Διοίκησης που εκδόθηκαν μετά την 01.01.2014 χωρίς τη χρήση του Συστήματος, εφόσον πάσχουν μόνο εξ αυτού του λόγου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.21: ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/7 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

Με την παράγραφο Ζ του ν. 4152/2013 ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία 2011/7 για τις καθυστερήσεις πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές. Στο άρθρο 10 της Οδηγίας αυτής προβλέπεται η θέσπιση από τα κράτη-μέλη σύντομης διαδικασίας ενενήντα (90) ημερών για την έκδοση εκτελεστού τίτλου στις περιπτώσεις μη αμφισβητούμενων απαιτήσεων. Καθώς το άρθρο αυτό της Οδηγίας προβλέπει συγκεκριμένες εξαιρέσεις από την προθεσμία των 90 ημερών, εισάγεται νομοτεχνική βελτίωση, ώστε να αποκατασταθεί στο ακριβές η ενσωμάτωση της Οδηγίας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.22: ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Με το ν. 1676/1986 (Α΄ 204), άρθρα 17 επ. επιβλήθηκε σε εμπορικές εταιρείες, κοινοπραξίες, συνεταιρισμούς, ενώσεις προσώπων κλπ φόρος στη συγκέντρωση κεφαλαίων και με το άρθρο 18 του ιδίου νόμου ως συγκέντρωση κεφαλαίων θεωρήθηκε και υπήχθη στο φόρο η σύσταση των προσώπων αυτών. Σήμερα, προκειμένου να βελτιωθεί το επιχειρηματικό περιβάλλον, να τονωθεί το επενδυτικό ενδιαφέρον και να δοθούν κίνητρα για την ίδρυση και την εγκατάσταση εταιρειών, συνεταιρισμών ή υποκαταστημάτων τους στη χώρα, εισάγεται εξαίρεση από την επιβολή του φόρου αυτού στις πράξεις της σύστασης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 18 του ίδιου νόμου και έχουν διαπλασθεί κατά το διαδραμόντα χρόνο. Η διάταξη δεν επηρεάζει το υποκείμενο ή το αντικείμενο του φόρου στις λοιπές περιπτώσεις που κατά το νόμο θεωρούνται συγκέντρωση κεφαλαίων και εξακολουθούν να υπάγονται στο φόρο, όπως η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, τα δάνεια κοκ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.23: ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Με το προς ψήφιση νομοσχέδιο επιχειρείται η ολοκλήρωση της μεταρρύθμισης στον τομέα των νομοθετικά ρυθμιζόμενων επαγγελμάτων η οποία ξεκίνησε με το ν. 3982/2011, και ειδικότερα στον τομέα των επαγγελμάτων που έχουν να κάνουν με τις μηχανολογικές και ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, προς την κατεύθυνση του ορισμού των ουσιαστικών προσόντων που πρέπει να κατέχει κάποιος που θέλει να ασκήσει ένα τεχνικό επάγγελμα αυτού του τομέα.

Η ολοκλήρωση αυτή καθίσταται αναγκαία καθότι ο νόμος 3982/2011, ενώ ρύθμισε τις σχετικές επαγγελματικές δραστηριότητες στο επίπεδο ΤΕΙ, δεν ασχολήθηκε με τη σχετική ρύθμιση στο επίπεδο ΑΕΙ, αφήνοντας ανέγγιχτο το καθεστώς του σχετικού παλαιού νόμου 6422/1934. Ο ν. 6422/1934 ήταν κυρίως προσανατολισμένος στην κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων βάσει ορισμένων τίτλων σπουδών ανωτάτων πολυτεχνικών σχολών και όχι στην διαπίστωση της κτήσης ουσιαστικών προσόντων από τον επαγγελματία ως προϋπόθεση για την άσκηση των σχετικών δραστηριοτήτων.

Αντίθετα, η φιλοσοφία των προτεινόμενων ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου αποβλέπει στον προσδιορισμό του κύκλου των δικαιούμενων να ασκήσουν ένα επάγγελμα ή μια επαγγελματική δραστηριότητα (εν προκειμένω του μηχανολόγου ή ηλεκτρολόγου ή γενικά του μηχανικού του ασχολούμενου με τις δραστηριότητες της μηχανικής) με γνώμονα το γνωστικό τους αντικείμενο. Με αυτόν τον τρόπο απομακρυνόμαστε από τη μέχρι τώρα αρχή του προσδιορισμού του κύκλου των δικαιουμένων, βάσει ορισμένων περιοριστικά τίτλων σπουδών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και κατευθυνόμαστε στην αρχή ο προσδιορισμός αυτός να γίνεται στο μέλλον βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που θα καταλαμβάνουν σε πρώ-

τη φάση όλα τα γνωστικά πεδία της συγκεκριμένης δραστηριότητας, ενώ θα λαμβάνεται μέριμνα ώστε η Πολιτεία να μπορεί να προσδιορίζει εξαιρέσεις από το γενικό κανόνα.

Με γνώμονα τα παραπάνω, το υπό κρίση νομοσχέδιο επιφέρει τις απαραίτητες αλλαγές στο ν. 3982/2011, ώστε να ικανοποιούνται οι προαναφερθείσες αρχές. Ειδικότερα, με τις περιπτώσεις 1 και 2, εμπλουτίζονται οι ορισμοί και το πεδίο εφαρμογής του ν. 3982/2011, με την εισαγωγή ορισμού της μηχανικής και των συναφών δραστηριοτήτων, και έτσι επιχειρείται ο καθορισμός του πεδίου επαγγελματικής δραστηριότητας με τη χρήση περιγραφικών επιστημονικών κριτηρίων και μάλιστα κατά τρόπο ενδεικτικό και όχι αποκλειστικό. Δηλαδή με το υπό κρίση νομοσχέδιο προσδιορίζεται με αντικειμενικά θεμελιωμένους επιστημονικούς ορισμούς το πεδίο εντός του οποίου μπορεί να δραστηριοποιείται όποιος κατέχει ορισμένα ουσιαστικά προσόντα.

Με τις περιπτώσεις 3 και 4 καθιερώνεται αφενός η βέλτιστη διαδικασία για τον κατέχοντα το γνωστικό αντικείμενο των επιμέρους δραστηριοτήτων της μηχανικής να ασκήσει το σχετικό επάγγελμα ελευθέρως, χωρίς προηγούμενη άδεια, και αφετέρου δίνεται η δυνατότητα στην Πολιτεία καθορισμού εξαιρέσεων στην άνευ προηγούμενης αδείας ελευθέρα άσκηση του επαγγέλματος με σκοπό τον δυνητικό περιορισμό του διευρυμένου πεδίου δραστηριοποίησης σε συγκεκριμένους τομείς λόγω ιδιαίτερης πολυπλοκότητας ή/και επικινδυνότητας που παρουσιάζουν οι τομείς αυτοί. Η δυνατότητα αυτή δίνεται με προηγούμενη τήρηση σαφώς προσδιορισμένης διαδικασίας που λαμβάνει υπόψη της τα επιστημονικά κάθε φορά δεδομένα, όπως αυτά υποδεικνύονται από επίσημους καταξιωμένους επιστημονικούς φορείς, όπως είναι το ΤΕΕ και η Επιτροπή Τεχνικών Επαγγελμάτων, και, βέβαια, την επεξεργασία των σχετικών κειμένων από το ΣτΕ.

Τέλος, με τις περιπτώσεις 5 και 6 ρυθμίζονται θέματα μεταβατικής ισχύος και δίδεται η αναγκαία χρονική δυνατότητα στους εμπλεκόμενους φορείς για την προετοιμασία εφαρμογής του νέου νομικού καθεστώτος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ζ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Με τη ρύθμιση της παραγράφου Ζ. καταργούνται και ρητά οι οριζόμενες σε αυτό διατάξεις, ώστε να μην υφίσταται νομοθετική αβεβαιότητα για την εφαρμογή των ήδη θεσπισμένων, στις διατάξεις του ν. 4046/2012 και της ΠΥΣ 38/2012, νομοθετικών μεταρρυθμίσεων που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, με στόχο την ισόνομη αντιμετώπιση των εργασιακών σχέσεων του ιδιωτικού τομέα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Η: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΊΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Με την περίπτωση 1 προστίθεται διάταξη στο άρθρο 10 του ν. 3028/2002 (Α΄ 28) αποσκοπεί στην μείωση του χρόνου αναμονής όσων υποβάλλουν αίτηση για την αδειοδότηση καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος και στην διευκόλυνση της ανάπτυξης της εκ μέρους τους επιχειρηματικότητας.

Με την περίπτωση 2, για την άσκηση του επαγγέλματος του τεχνικού κινηματογράφου και τηλεόρασης παύει η υποχρέωση τήρησης του μέχρι σήμερα προβλεπομένου τύπου καθώς και η υποχρέωση για τη συνδρομή ειδικών προϋποθέσεων. Με τον τρόπο αυτό αίρονται οι περιορισμοί που μέχρι σήμερα αποθάρρυναν νέους επαγγελματίες από τις συγκεκριμένες ειδικότητες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΊΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Θ.1.: ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ-ΠΑΡΑΤΑΣΗ-ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ-ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ-ΠΑΡΟΧΕΣ ΟΑΕΔ

Εισαγωγικά επισημαίνεται ότι οι προτεινόμενες διατάξεις εντάσσονται στην υποπαράγραφο Ζ.2 της παραγράφου Ζ του ν. 4093/2012, όπως ισχύει, δεδομένου ότι βασική αιτία των εν λόγω ρυθμίσεων αποτελεί η διαθεσιμότητα τα ειδικότερα ζητήματα της οποίας ρυθμίζονται με τις διατάξεις της εν λόγω υποπαραγράφου. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις έχουν ειδικό περιεχόμενο με την έννοια ότι είτε εισάγουν ρυθμίσεις οι οποίες δεν υφίστανται στις κείμενες διατάξεις είτε ρυθμίζουν ζητήματα τα οποία έχουν αποκλειστική αιτία τη διαθεσιμότητα. Για το λόγο, δε, αυτό κρίνεται σκόπιμο να ενταχθούν ως νομοθετική ρύθμιση στον ως άνω νόμο.

Η ρύθμιση της υποπαραγράφου Θ.1. κρίνεται απαραίτητη:

α. καθότι αφορά σε αποζημίωση υπαλλήλων των οποίων η εργασιακή σχέση λύεται λόγω κατάργησης της θέσης τους δυνάμει του ν. 4172/2013, μετά την παρέλευση του προβλεπόμενου στην υποπαράγραφο Ζ.2 της παρ. Ζ. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, διαστήματος σε διαθεσιμότητα, η οποία αποζημίωση δεν είχε ως τώρα προβλεφθεί σε διάταξη νόμου.

Η πρόταση των εν λόγω διατάξεων κατέστη αναγκαία δεδομένου ότι το μέχρι σήμερα ισχύον θεσμικό καθεστώς αποζημίωσης λόγω λύσης της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων στο χώρο του δημοσίου τομέα κάλυπτε μόνο τους απασχολούμενους σε αυτόν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και όχι με τους σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, δηλαδή τους μονίμους υπαλλήλους. Η λύση της εργασιακής σχέσης, συνεπώς, ως επακόλουθο της διαθεσιμότητας, και μονίμων υπαλλήλων του δημόσιου τομέα θέτει ζήτημα ίσης μεταχείρισης, ως προς το ζήτημα της αποζημίωσης των υπαλλήλων αυτών με τους επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Στη βάση, λοιπόν αυτής της συνταγματικής αρχής, προβλέπεται με τις εισαγόμενες διατάξεις η καταβολή αποζημίωσης και για τους μονίμους υπαλλήλους οι οποίοι σε διαφορετική περίπτωση παρά τη λύση της εργασιακής τους σχέσης δεν θα είχαν δικαίωμα απόληψης τέτοιας αποζημίωσης.

Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης ε την οποία θα εξειδικεύονται ζητήματα εφαρμογής της παρούσας διάταξης.

β. προκειμένου να διευρυνθούν οι κατηγορίες υπαλλήλων οι οποίοι εντάσσονται στις παροχές του ΟΑΕΔ, στα πλαίσια της κοινωνικής προστασίας, καθότι αφορά στους υπαλλήλους που απολύονται λόγω κατάργησης της θέσης τους δυνάμει του ν. 4172/2013, μετά την παρέλευση του προβλεπόμενου στην υποπαράγραφο Ζ.2 της παραγράφου Ζ. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, διαστήματος σε διαθεσιμότη-

τα και δεν υπήρχε αντίστοιχη πρόβλεψη σε διάταξη νόμου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται η εφαρμογή μέτρων πρόληψης και αντιμετώπισης της ανεργίας και ιδιαίτερα μέτρων προς τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών για την επαγγελματική ένταξη ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

Σημειώνεται ότι η επιβάρυνση του ΟΑΕΔ από την ένταξη των υπαλλήλων των οποίων η εργασιακή σχέση λύεται λόγω της λήξης του χρονικού διαστήματος της διαθεσιμότητας, στις παροχές του Οργανισμού θα προέλθουν από την εισφορά κοινωνικής αλληλεγγύης η οποία έχει επιβληθεί για να καλύψει και αυτές τις περιπτώσεις.

Παράλληλα, δίδεται η δυνατότητα στους υπαλλήλους που απολύονται λόγω κατάργησης της θέσης τους δυνάμει του ν. 4172/2013 να μπορούν να εντάσσονται σε ειδικά προγράμματα επαγγελ ατικής κατάρτισης, εκπαίδευσης και επι όρφωσης του Εθνικού Κέντρου η όσιας ιοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ. . .Α.). Με τον τρόπο αυτό το ΕΚΔΔΑ, το οποίο διαθέτει πλούσια τεχνογνωσία, δύναται να παρέχει σε στοχευμένες κατηγορίες διαθεσίμων των οποίων η υπαλληλική σχέση λήγει ή έληξε, εφόδια απαραίτητα κατά τη μετεξέλιξη της επαγγελματικής τους διαδρομής.

γ. καθότι δεν έχει εφαρμοστεί ανάλογο μέτρο στο παρελθόν και προς αποφυγή τυχόν δυσχερειών από τις υπηρεσίες που υποχρεούνται να εφαρμόσουν τις προβλεπόμενες διατάξεις, εφόσον αφορά στην έκδοση πράξεων λύσης της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων λόγω κατάργησης της θέσης τους δυνάμει του ν. 4172/2013, μετά την παρέλευση του προβλεπόμενου στην υποπαράγραφο Ζ.2 της παραγράφου Ζ. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, διαστήματος σε διαθεσιμότητα.

Η συμπλήρωση της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Ζ.2 της παρ.Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/12 (Α΄ 122), όπως ισχύει, κρίνεται απαραίτητη καθότι αφορά σε παράταση χρόνου διαθεσιμότητας σε εγκύους, ευαίσθητη κατηγορία εργαζομένων λόγω της βιολογικής τους κατάστασης, που χρήζει προστασίας από την Πολιτεία, στην περίπτωση που δεν έχουν επανατοποθετηθεί στον προβλεπόμενο χρόνο διάρκειας της διαθεσιμότητας. Ο χρόνος διαθεσιμότητας για τις υπαλλήλους που βρίσκονται σε κατάσταση εγκυμοσύνης, που αρχίζει ή εξελίσσεται εντός του διαστήματος της διαθεσιμότητας, παρατείνεται μέχρι την ημέρα του τοκετού και για επιπλέον διάστημα δώδεκα (12) μηνών.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται η προστασία της οικογένειας, που αποτελεί άλλωστε θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, σύμφωνα με το Σύνταγμα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Θ.2.: ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

Με την υποπαράγραφο Θ.2. επιχειρείται η νομοθετική βελτίωση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 4223/2013 που αφορά την επιβολή κυρώσεων στα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου που δεν εντάσσονται στο σύστημα πληρωμών της Ε.Α.Π., ούτως ώστε να προβλέπεται πλέον ρητά ότι, οι κυρώσεις επιβάλλονται όχι μόνο στα νομικά πρόσωπα που δεν εντάσσονται στο σύστημα πληρωμών της Ε.Α.Π., αλλά και σε αυτά που δεν απογράφουν το προσωπικό και τους λοιπούς υπόχρεους στο Μητρώο Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου, ως οφείλουν. Δεδομένης της δέσμευσης της Χώρας μας να ολοκληρώσει την απογραφή και την ένταξη στην Ε.Α.Π., όχι μόνο των φορέων του στενού δημοσίου, αλλά και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, κρίνεται απαραίτητη η επιβολή κυρώσεων στους φορείς που επιμένουν να μην απογράφονται και να εντάσσονται στην ΕΑΠ, με την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης αλλά και με την κατά περίπτωση επιβολή κυρώσεων στα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Θ.3.: ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΩΣ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΟΥ ν. 4172/2013

Με την υποπαράγραφο Θ.3. επιλύονται ερμηνευτικά ζητήματα που τυχόν να ανακύψουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 101 του ν. 3528/2007 και της παραγράφου 2 του άρθρου 105 του ν. 3584/2007 για τους υπαλλήλους που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα δυνάμει των άρθρων 80, 81, 82 και 93 του ν. 4172/2013. Σύμφωνα με τις ανωτέρω παραγράφους ο υπάλληλος μετά το πέρας του οκταμήνου της διαθεσιμότητας δεν απολύεται στην περίπτωση που εντός του ως άνω χρονικού διαστήματος έχει εκδοθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 91 του ίδιου ως άνω νόμου Ανακοίνωση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και ο υπάλληλος έχει υποβάλλει σχετική αίτηση-υπεύθυνη δήλωση για τη μετάταξη/μεταφορά του έως την έκδοση των τελικών πινάκων διάθεσης και υπό την προϋπόθεση ότι θα συμπεριληφθεί σε αυτούς ή αν εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος έχουν εκδοθεί ήδη τελικοί πίνακες διάθεσης από αρμόδιο όργανο και μέχρι της δημοσίευσης στο ΦΕΚ της πράξης μετάταξης/μεταφοράς του.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Θ.4: ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ

Η υποπαράγραφος Θ.4. κρίνεται απαραίτητη, διότι σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ.1, οι ανωτέρω υποχρεωτικές μετατάξεις, οι οποίες ισχύουν παράλληλα με τις εθελούσιες μετατάξεις, διενεργούνται για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών και ως μηχανισμός για την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού του δημόσιου τομέα και την εξάλειψη ανορθολογικών καταστάσεων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ι.1.: ΜΟΝΑΔΕΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ (Μ.Η.Ν.)

Με τη διάταξη της υποπαραγράφου Ι.1. αντικαθίσταται το άρθρο 33 του ν. 4025/2011 (Α΄ 228), προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα και στο δημόσιο τομέα και ειδικότερα στις νοσοκομειακές μονάδες του Ε.Σ.Υ. και τις μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας (ΠΕΔΥ) να ιδρύουν, να αναπτύσσουν και να λειτουργούν Μονάδες Ημερήσιας Νοσηλείας (Μ.Η.Ν.). Η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας Μ.Η.Ν. στον ιδιωτικό τομέα, όπως είχε αρχικά προβλεφθεί με τις διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 4025/

2011, εξακολουθεί να ισχύει.

Σκοπός είναι η αποσυμφόρηση των τακτικών εξωτερικών ιατρείων και των τμημάτων επειγόντων περιστατικών των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων νοσοκομείων, η μείωση των εισαγωγών στις κλινικές των νοσοκομείων αυτών, ο έλεγχος του κόστους περίθαλψης, τόσο για τα ασφαλιστικά ταμεία, όσο και για τους ιδιώτες, η βελτίωση της ποιότητας της περίθαλψης, μέσω της αποφυγής έκθεσης στον κίνδυνο ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων, αφού η παραμονή του ασθενούς δεν θα ξεπερνά τις 24 ώρες και η αύξηση του αισθήματος ικανοποίησης των χρηστών των υπηρεσιών υγείας.

Με Απόφαση του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ, θα καταρτιστεί λεπτομερής κατάλογος των ιατρικών θεραπευτικών ή χειρουργικών πράξεων, οι οποίες επιτρέπεται να εκτελούνται σε Μ.Η.Ν..

Με Απόφαση του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., θα καθοριστούν οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι τεχνικές προδιαγραφές, ο εξοπλισμός, το προσωπικό και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια για την ίδρυση, ανάπτυξη και λειτουργία των Μ.Η.Ν..

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ι.2.Α. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ Ε.Κ.Α.Β. ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΠΟ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ.

Α) Διαθεσιμότητα προσωπικού των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ.

1. Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 και προκειμένου να επιτευχθεί σε σύντομο χρόνο η επιχειρούμενη μεταρρυθμιστική δράση στο χώρο της παροχής δημόσιων υπηρεσιών υγείας προβλέπεται η θέση του προσωπικού των κλάδων ΔΕ Οδηγών, ΔΕ Τεχνικού (ειδικότητας Οδηγών) και ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων σε καθεστώς διαθεσιμότητας για το σύντομο χρονικό διάστημα του ενός μήνα.

περίπτωση 2: Με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 8 του Π.Δ. 348/96 (ΦΕΚ 229 Α΄), όπως έχει αντικαταστεί με την υπ΄ αριθμόν Υ4δ/49901/4-7-02 (ΦΕΚ 860 Β΄) Κ.Υ.Α. προσόν διορισμού στον κλάδο ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων του ΕΚΑΒ είναι η κατοχή διπλώματος επαγγελματικής κατάρτισης της ειδικότητας Πληρώματος Ασθενοφόρου του ΙΕΚ ΕΚΑΒ, ελλείψει δε αυτού η κατοχή απολυτηρίου Λυκείου ή ισότιμου αλλοδαπού τίτλου και επαγγελματική άδεια Γ΄ τουλάχιστον κατηγορίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα μετάταξης ή μεταφοράς στο ΕΚΑΒ προσωπικού νοσηλευτικών ιδρυμάτων οι οποίοι δεν κατέχουν τα τυπικά προσόντα του άρθρου 8 του Π.Δ. 348/96 αλλά κατέχουν τα τυπικά προσόντα του άρθρου 20 και 21 του Π.Δ.50/2001 (39 Α΄) και παρ. 13, άρθρο μόνο του Π.Δ. 347/03 (315 Α΄). Για όσους δε διαθέτουν επαγγελματική άδεια οδήγησης Γ΄ τουλάχιστον κατηγορίας, παρέχεται η δυνατότητα να καταλάβουν αντίστοιχες των προσόντων που κατέχουν προσωποπαγείς θέσεις στο ΕΚΑΒ.

3. Στην περίπτωση 3, προβλέπονται και απαριθμούνται στενά συγκεκριμένες κοινωνικές κατηγορίες, οι οποίες, επιφέρουν για τον υπάλληλο, που εμπίπτει σε αυτές, καθεστώς διαθεσιμότητας δεκαπέντε (15) ημερών.

Τέλος, για λόγους εύρυθμης διοικητικής διαδικασίας στην περίπτωση 4, ορίζεται ότι οι διαπιστωτικές πράξεις, ως ατομικές διοικητικές πράξεις, εκδίδονται από τις αρμόδιες διοικητικές υπηρεσίες των Φορέων προέλευσης, του ως άνω προσωπικού.

Β) Κινητικότητα προσωπικού των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ.

Στην περίπτωση 1 ορίζεται η διαδικασία κινητικότητας του εν λόγω προσωπικού των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. σε οργανικές θέσεις, που συστήνονται για τον σκοπό αυτό στο Ε.Κ.Α.Β..

Το ανωτέρω προσωπικό, που τίθεται σε διαθεσιμότητα, καλείται εντός επτά (7) εργάσιμων ημερών να υποβάλλει δήλωση αποδοχής της νέας του θέσης προκειμένου να μεταταχθεί/μεταφερθεί σε οργανική θέση του κλάδου ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων του Ε.Κ.Α.Β. Η δήλωση αυτή υποβάλλεται στις αρμόδιες υπηρεσίες των Φορέων προέλευσης, οι οποίες φέρουν την ευθύνη μεταβίβασής αυτών στην αντίστοιχη υπηρεσία του Ε.Κ.Α.Β..

Στη περίπτωση 2, ορίζονται δύο διακριτές ημερομηνίες – προθεσμίες κατά τις οποίες οι μετατασσόμενοι/μεταφερόμενοι οφείλουν να παρουσιαστούν, προκειμένου, αφενός να καταγραφούν και αφετέρου να αναλάβουν υπηρεσία, επί ποινή απολύσεως στη δεύτερη περίπτωση.

Επίσης, σύμφωνα με την περίπτωση 3, αυτοδίκαια απολύεται και ο υπάλληλος που ενώ έχει τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας δεν υποβάλλει εμπρόθεσμα δήλωση αποδοχής.

Τέλος, στην περίπτωση 4, ορίζεται ότι εκδίδουσα αρχή των αποφάσεων μετάταξης είναι το αρμόδιο όργανο διοίκησης του Φορέα υποδοχής, καθώς και ο χρόνος έναρξης ισχύος των εν λόγω αποφάσεων.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ι.3.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 100 ΤΟΥ Ν. 4172/2013

Με την υποπαράγραφο Ι.3. τροποποιείται η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) και προτείνεται ο συμψηφισμός μεταξύ επιστρεφόμενου ποσού («clawback»), κλιμακούμενου ποσοστού επιστροφής («rebate») και οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς τους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας σε περισσότερα του ενός στάδια. Αρχικά μεταξύ επιστρεφόμενου ποσού, κλιμακούμενου ποσοστού επιστροφής και μη εκκαθαρισμένων οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. εντός του ίδιου ή/και του προηγούμενου έτους και στη συνέχεια η διαδικασία ολοκληρώνεται με τον οριστικό και τελικό συμψηφισμό μεταξύ επιστρεφόμενου ποσού, κλιμακούμενου ποσοστού επιστροφής και οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς τους ιδιώτες παρόχους, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας της παρ. 6 του άρθρου 100 συμπεριλαμβανομένης και της εκκαθάρισης.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ι.4.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 3918/2011

Σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. ε΄ της παρ. 12 του άρθρου 28 του ν. 3918/2011, όπως ισχύει σήμερα, οι συμβάσεις των θεραπευτών ιατρών με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. λήγουν την 30.3.2014. Επειδή ο απαιτούμενος χρόνος για την κατάρτιση των νέων συμβάσεων δεν επαρκεί, προτείνεται όπως η ισχύς των εν λόγω συμβάσεων παρατα-θεί μέχρι και την 30η.6.2014. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Οικονομικών προτείνεται να καθορίζεται το ύψος της αμοιβής και ο αριθμός των επισκέψεων των συμβεβλημένων ιατρών, προκειμένου να υπάρχει η απαραίτητη ευελιξία και αναπροσαρμογή του ύψους των επισκέψεων των συμβεβλημένων με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ιατρών, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ι.5.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 4238/2014

Η προτεινόμενη διάταξη της υποπαραγράφου Ι.5 κρίνεται απαραίτητη για την αποφυγή ερμηνευτικών ζητημάτων κατά την έκδοση και δημοσίευση των ατομικών πράξεων μετάταξης και μεταφοράς.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ι.6. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 45 ΤΟΥ Ν. 3986/2011

Με την τροποποίηση του άρθρου 45 του ν. 3986 διευρύνεται η επιβολή του ετήσιου τέλους λειτουργίας χώρων καπνιζόντων, πέραν των καζίνο και των κέντρων διασκέδασης και σε καταστήματα όπου νομίμως διεξάγονται τυχερά παίγνια. Με τον τρόπο αυτόν εφαρμόζονται με ενιαίο τρόπο οι ισχύουσες υγειονομικές διατάξεις, ενώ, παράλληλα, προκύπτει σημαντικό δημοσιονομικό έσοδο για το κράτος από τους ως άνω χώρους, στους οποίους, σε κάθε περίπτωση, απαγορεύεται η πρόσβαση σε ανηλίκους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.1: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Α.Ε.Ε.

περίπτωση 1: Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 του π.δ. 258/2005 περί του Καταστατικού του Ο.Α.Ε.Ε. (Α΄ 316), ο Οργανισμός, για την είσπραξη των εισφορών του, αποστέλλει στον υπόχρεο ασφαλισμένο του, στο πρώτο 10ημερο κάθε μονού μήνα, απόδειξη πληρωμής που αντιστοιχεί στο ποσό δύο μηνιαίων εισφορών. Ο δε ασφαλισμένος, υποχρεούται, βάσει της απόδειξης να καταβάλλει την διμηνιαία εισφορά του εντός της οριζόμενης, από τη διάταξη αυτή, προθεσμίας.

Επειδή η καταβολή του ποσού δύο μηνιαίων εισφορών μαζί, λόγω της παρούσης οικονομικής συγκυρίας, προκαλεί, σε πολλές περιπτώσεις, αδυναμία στους ασφαλισμένους να ανταποκριθούν στην υποχρέωση αυτή και στο πλαίσιο της προσπάθειας για μεγαλύτερη διευκόλυνση αυτών, αλλά και για την αποτελεσματικότερη παρακολούθηση του τρόπου είσπραξης των εισφορών, προτείνεται η θέσπιση διάταξης με την οποία η διμηνιαία καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών του Ο.Α.Ε.Ε. γίνεται μηνιαία.

Με Υπουργική Απόφαση, και ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. θα καθοριστεί ο χρόνος έναρξης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

περίπτωση 2: Με το άρθρο 39 του ν. 2084/1992 όπως ισχύει, θεσπίστηκε για τους «νέους» ασφαλισμένους (ασφαλισμένους για πρώτη φορά από την 01.01.1993 και εφεξής) ο θεσμός της υποχρεωτικής ασφάλισης σε ένα μόνο φορέα Κύριας Ασφάλισης, ένα φορέα Επικουρικής, ένα φορέα Ασφάλισης Ασθένειας και ένα φορέα Πρόνοιας.

Στο πλαίσιο του θεσμού αυτού, οι «νέοι» ασφαλισμένοι που από την ισχύουσα νομοθεσία υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση περισσοτέρων του ενός φορέων (όπως στην περίπτωση παράλληλης μισθωτής απασχόλησης στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και αυτοαπασχόλησης στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε.), μπορούν να επιλέξουν την υποχρεωτική ασφάλιση ενός από τους φορείς αυτούς.

Ωστόσο, από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή των διατάξεων αυτών, παρατηρείται ότι τα πρόσωπα αυτά επιλέγουν την ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ως μισθωτοί, πραγματοποιώντας όμως, εκτός ελάχιστων περιπτώσεων, ολίγο αριθμό ημερών ασφάλισης το μήνα, αποφεύγοντας έτσι την ασφάλισή τους στον Ο.Α.Ε.Ε. στον οποίο υποχρεωτικά ασφαλίζονται ολόκληρο το μήνα ως ασκούντα κατά κύρια δραστηριότητα ελεύθερο επάγγελμα.

Επειδή το φαινόμενο αυτό της μειωμένης ασφάλισης των «νέων» ασφαλισμένων αποβαίνει σε βάρος των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους, καθώς παρατηρείται εισφοροδιαφυγή και εισφοροαποφυγή, με συνέπεια την απώλεια εσόδων από τους ασφαλιστικούς φορείς (Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και Ο.Α.Ε.Ε.), προτείνεται, για την αντιμετώπιση της πραγματικής ασφάλισης των περιπτώσεων αυτών, η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης.

περίπτωση 3. Με τη θέσπιση των διατάξεων του νόμου 3693/2008 περί εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 2006, συμπληρώθηκε και μεταβλήθηκε το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τον ελεγκτικολογιστικό θεσμό. Μέχρι την προαναφερθείσα τροποποίηση ίσχυε ο θεσμός του Σώματος Ορκωτών Λογιστών, που με ειδική διάταξη του ν.δ. 33/1973 (άρθρο 1), είχε οριστεί η υποχρεωτική υπαγωγή των ορκωτών λογιστών οι οποίοι ανήκουν στο Σ.Ο.Λ. στην ασφάλιση του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Επίσης, με το π.δ. 226/1992 είχε ιδρυθεί το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών, το οποίο καταργήθηκε με το νόμο 3693/2008. Οι Ορκωτοί Ελεγκτές που δεν ήταν και Ορκωτοί Λογιστές και μέλη του Σ.Ο.Λ., με δεδομένο ότι δεν υπήρχε ειδική ρύθμιση η οποία να τους υπαγάγει στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή άλλου ασφαλιστικού οργανισμού υπήγοντο στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. (τ. ΤΕΒΕ), ως ελεύθεροι επαγγελματίες. Επιπλέον, με το άρθρο 38 του νόμου 2733/1999 το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών μετονομάστηκε σε Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών – Λογιστών. Στο πλαίσιο της διεύρυνσης της ασφαλιστικής βάσης του Ο.Α.Ε.Ε. και για την ενιαιοποίηση του ασφαλιστικού καθεστώτος της κατηγορίας αυτής των ασφαλισμένων προτείνεται οι ορκωτοί ελεγκτές– λογιστές που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών (Σ.Ο.Ε.Λ.) να υπαχθούν από 01.07.2014 στην ασφάλιση του φυσικού τους ασφαλιστικού φορέα, δηλαδή του Ο.Α.Ε.Ε.. Επίσης, για να μην διαταραχθεί ο ασφαλιστικός βίος όσων έχουν την 01.07.2014 εικοσιπέντε (25) έτη ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, προβλέπεται ρητώς η εξαίρεσή τους από την ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. και η παραμονή τους στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με αίτησή τους, που υποβάλλεται εντός 6 μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, δύνανται να εξαιρούνται από την ασφάλιση στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και να υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε..

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.2: ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΕΙΣΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙ-

ΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης 1 βελτιώνεται και διευκολύνεται η διαδικασία είσπραξης των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών, ενώ ταυτόχρονα ενισχύεται η διαλειτουργικότητα μεταξύ των ασφαλιστικών φορέων, της ΗΔΙΚΑ Α.Ε. και του δημοσίου, των ν.π.δ.δ., ν.π.ι.δ. και α.ε. του δημοσίου τομέα.

Με περίπτωση 2 προβλέπεται ο υποχρεωτικός συμψηφισμός των επιστροφών φόρου προστιθέμενης αξίας και φόρου εισοδήματος με τις οφειλές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης. Οι προϋποθέσεις, η διαδικασία του συμψηφισμού, ο τρόπος απόδοσης των ποσών στον οικείο ασφαλιστικό οργανισμό καθώς και κάθε άλλο ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια, θα καθοριστούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην ενδυνάμωση της διαδικασίας εισπράξεως των εισφορών αλλά και στη βελτιώτερη λειτουργία και συνεργασία των φορέων της γενικής κυβέρνησης, έτσι ώστε, προτού επιστραφούν ποσά που αφορούν σε φόρο προστιθέμενης αξίας ή φόρο εισοδήματος να ελέγχεται η ύπαρξη οφειλών στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και εφόσον υφίστανται τέτοιες οφειλές, να χωρεί συμψηφισμός αυτών με το ποσό της επιστροφής.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης 3 τροποποιούνται τα άρθρα 39 και 42 παρ. 3 του ν. 4052/2012 (Α΄41), σχετικά με την ημερομηνία έναρξης τήρησης των ατομικών μερίδων και του νέου τρόπου υπολογισμού των καταβαλλόμενων από το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ) συντάξεων.

Συγκεκριμένα, λόγω μη τήρησης ατομικών μερίδων από τους ενταχθέντες στο ΕΤΕΑ φορείς επικουρικής ασφάλισης και αδυναμίας συγκέντρωσης και διασταύρωσης της απαιτούμενης πληροφορίας για τη δημιουργία ατομικών μερίδων αναδρομικά από 1.1.2001 και μετά, όπως προβλέπει το άρθρο 39 του ν. 4052/2012, προτείνεται με την περίπτωση Α η τροποποίηση των σχετικών διατάξεων και η υποχρέωση τήρησης ατομικών μερίδων από 1.1.2014 και μετά. Ακολούθως, το ΕΤΕΑ θα λειτουργεί με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση για όσους ασφαλίζονται για πρώτη φορά από 1.1.2014, αντί της 1.1.2001.

Σε συνέχεια της ανωτέρω τροποποίησης και προκειμένου να διασφαλιστεί άμεσα η ισορροπία μεταξύ ασφαλιστικών εισφορών και παροχών στο ΕΤΕΑ, προτείνονται οι διατάξεις της περίπτωσης Β και Γ, σύμφωνα με τις οποίες ο νέος αναλογικός τρόπος υπολογισμού των συντάξεων και ο συντελεστής βιωσιμότητας θα εφαρμοστούν στο ΕΤΕΑ από 1.7.2014.

Επιπλέον, από 1.1.2015 οι φορείς, τομείς και κλάδοι Επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και οι Τομείς του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ) αρμοδιότητας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη θα λειτουργούν με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση και οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται για κάθε ασφαλισμένο θα τηρούνται σε ατομικές μερίδες. Από την ίδια ημερομηνία θα έχουν ανάλογη εφαρμογή στους εν λόγω φορείς, τομείς και κλάδους οι διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 (Α΄41).

Επίσης, το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ) αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας καθώς και τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας θα υποβάλλουν υποχρεωτικά κάθε έτος στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή αναλογιστική μελέτη και οικονομικές καταστάσεις για έλεγχο της βιωσιμότητάς τους.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.3: ΜΕΙΩΣΗ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Με την περίπτωση 1 επιδιώκεται η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων μέσω της μείωσης του εργοδοτικού κόστους και η αύξηση της ζήτησης της εργασίας.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ, η συνολική «φορολογική επιβάρυνση» στην Ελλάδα (διαφορά μεταξύ του κόστους του εργοδότη και των καθαρών αποδοχών του εργαζόμενου) δεν είναι ουσιαστικά διαφορετική απ΄ότι ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, σε αντίθεση με ό, τι παρατηρείται σε πολλές άλλες ανεπτυγμένες χώρες, η βασική παράμετρος της φορολογικής επιβάρυνσης στην Ελλάδα δεν είναι η φορολογία του εισοδήματος, αλλά το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ (μεταξύ των 22 χωρών της ΕΕ, η Ελλάδα κατετάγη στην ένατη με δέκατη θέση σε σχέση με τη συνολική φορολογική επιβάρυνση, αλλά στην τρίτη με πέμπτη, όσον αφορά στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών. Ακόμη και μετά τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών κατά 1,1 μονάδα το έτος 2012, οι ασφαλιστικές εισφορές εξακολουθούν να ανέρχονται στο 44,0% των αποδοχών αναφοράς ενός τυπικού εργαζόμενου ή στο 50,6% αν ο εργαζόμενος/εργαζόμενη απασχολείται σε ένα επικίνδυνο επάγγελμα.

Ως εκ τούτου, η μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης μέσω της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών θα μειώσει το κόστος εργασίας, αυξάνοντας έτσι την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα του επιχειρηματικού τομέα, καθώς και τη μετατόπιση της παραγωγής προς την κατεύθυνση τεχνικών υψηλής έντασης εργατικού δυναμικού. Ως εκ τούτου, στο σημερινό ελληνικό πλαίσιο (χαμηλή ανταγωνιστικότητα, υψηλή ανεργία), μια τέτοια μείωση θεωρείται επιθυμητή και αναμένεται να ενισχύσει μεσοπρόθεσμα την ανταγωνιστικότητα του επιχειρηματικού τομέα αλλά και τα φορολογικά έσοδα του κράτους.

Στο επικαιροποιημένο Μνημόνιο Συνεννόησης (Ιούλιος 2013) προβλέπεται η υποχρέωση της χώρας μας να προβεί σε βαθμιαίο εξορθολογισμό/κατάργηση των ανταποδοτικών χρεώσεων με δημοσιονομικά ουδέτερο τρόπο.

Στο πλαίσιο αυτό με την περίπτωση 2 καταργούνται κοινωνικοί πόροι που προβλέπονται υπέρ των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, προκειμένου να εξαλειφθούν επιβαρύνσεις σε τιμές προϊόντων και παρεχομένων υπηρεσιών. Δεδομένου ότι από τους πόρους που έχουν νομοθετηθεί υπέρ των ανωτέρω Φορέων επωφελούνται μόνο συγκεκριμένες ομάδες ασφαλισμένων με το κόστος των πόρων αυτών να μετακυλίεται στο κοινωνικό σύνολο, η κατάργησή τους στόχο έχει αφενός τη μείωση των στρεβλώσεων στην

οικονομική δραστηριότητα, αφετέρου την ενίσχυση της διαφάνειας, της αποτελεσματικότερης διαχείρισης των πόρων αυτών, αλλά και τη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.4: ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Στόχος της περίπτωσης 1 είναι η ενίσχυση των προσπαθειών αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων με σκοπό τη διατήρηση της βιωσιμότητάς τους, με παράλληλη αποφυγή αποδιοργάνωσης της τακτικής απασχόλησης, ώστε οι θέσεις μόνιμης απασχόλησης να μη μετατρέπονται σε θέσεις προσωρινής απασχόλησης. Στο πλαίσιο αυτό, αντικαθίσταται η περίπτωση β) του άρθρου 116 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) και μειώνονται τα χρονικά όρια κατά τα οποία δεν επιτρέπεται να έχουν προηγηθεί της τοποθέτησης εργαζόμενου μέσω ΕΠΑ σε έμμεσο εργοδότη, αφενός απολύσεις εργαζομένων της ίδιας ειδικότητας για οικονομοτεχνικούς λόγους από έξι σε τρεις μήνες και αφετέρου ομαδικές απολύσεις ιδίων ειδικοτήτων από δώδεκα σε έξι μήνες (στον έμμεσο εργοδότη).

Επίσης, με την περίπτωση 2 αντικαθίσταται η περίπτωση ε) του άρθρου 116 του ν. 4052/2012 και αφενός συνεχίζει να μην επιτρέπεται η απασχόληση μισθωτού με σύμβαση εργασίας προσωρινής απασχόλησης, όταν ο απασχολούμενος υπάγεται στις ειδικές διατάξεις περί ασφαλίσεως εργατοτεχνιτών οικοδόμων, αφετέρου προστίθεται εξαίρεση από τον ανωτέρω κανόνα μόνο για τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους που απασχολούνται σε έργα αρχικού προϋπολογισμού 10.000.000,00 ευρώ και άνω, τα οποία γίνονται κατά παραχώρηση ή εργολαβία για λογαριασμό του Δημοσίου, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού, δημόσιων, δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων δημόσιας ή κοινής ωφέλειας και γενικά επιχειρήσεων και οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία.

Επιπρόσθετα, με την περίπτωση 3 και με στόχο την ενίσχυση της προσφυγής στην προσωρινή απασχόληση, μέσω της μείωσης του διοικητικού βάρους των επιχειρήσεων και δεδομένης της δυσκολίας διαπίστωσης συνδρομής συγκεκριμένων λόγων που να δικαιολογούνται από έκτακτες, πρόσκαιρες ή εποχιακές ανάγκες, καταργείται η παράγραφος 3 του άρθρου 122 του ν. 4052/2012 που προέβλεπε, ως προϋπόθεση για την παραχώρηση μισθωτού σε έμμεσο εργοδότη, τη συνδρομή συγκεκριμένων λόγων που δικαιολογούνται από έκτακτες, πρόσκαιρες ή εποχιακές ανάγκες.

Για τον ίδιο λόγο, με τις περιπτώσεις 4 και 5 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 124 του ν. 4052/2012 και καταργείται η υποχρέωση συμπερίληψης των λόγων παραχώρησης του εργαζόμενου τόσο στη σύμβαση εργασίας μεταξύ της Ε.Π.Α. (άμεσος εργοδότης) και του μισθωτού, όσο και στη σύμβαση μεταξύ της ΕΠΑ και του έμμεσου εργοδότη.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.5: ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στο πλαίσιο της μείωσης του διοικητικού βάρους των επιχειρήσεων, με τις περιπτώσεις 1 και 2 καταργείται η υποχρέωση του εργοδότη να αναφέρει στο εκκαθαριστικό σημείωμα που χορηγεί στους εργαζόμενους, που αμείβονται κατόπιν συμφωνίας με τον εργοδότη τους με ενιαίο μισθό, τις αποδοχές τις οποίες θα δικαιούνταν να λάβουν εάν αμείβονταν με βάση κλαδική ή επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση και τις επ΄ αυτών κρατήσεις, ενώ ταυτόχρονα προβλέπεται ρητά ότι δεν απαιτείται υπογραφή του εργαζόμενου ως απόδειξη παραλαβής του εν λόγω σημειώματος.

Στο ίδιο πλαίσιο της μείωσης των διοικητικών βαρών των επιχειρήσεων, με την περίπτωση 3 απλοποιείται το περιεχόμενο του Βιβλίου αδειών που οφείλουν να τηρούν οι εργοδότες, ενώ ταυτόχρονα καταργείται η υποχρέωσή τους να διατηρούν το εν λόγω Βιβλίο επί πενταετία. Παράλληλα, διευκολύνεται το ελεγκτικό έργο των Επιθεωρήσεων Εργασίας με τη θέσπιση της υποχρέωσης των εργοδοτών να γνωστοποιούν, ετησίως, ηλεκτρονικά, στο πληροφοριακό σύστημα του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας ΣΕΠΕ-ΟΑΕΔ-ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με την ονομασία «ΕΡΓΑΝΗ», συνολικά στοιχεία για την χορήγηση των αδειών και του επιδόματος αδείας, στους εργαζόμενους τους.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.6.: ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

περίπτωση 1: Στις διατάξεις τις σχετικές με τα τεχνικά έργα, τις οικοδομικές εργασίες, τις εργασίες σε εργοτάξια οικοδομών και πάσης φύσεως έργων αρμοδιότητας πολιτικού μηχανικού για τα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων προβλέψεις για:

1. Το Σχέδιο Ασφάλειας και Υγείας (ΣΑΥ), π.δ. 305/1996 (212 Α΄) άρθρο 3 παράγραφος 3.
2. Τον Φάκελο Ασφάλειας και Υγείας (ΦΑΥ), π.δ. 305/1996 (212 Α΄) άρθρο 3 παράγραφος 3.
3. Την εκ των προτέρων γνωστοποίηση, π.δ. 305/1996 (212 Α΄) άρθρο 3 παράγραφος 12.
4. Την Εκτίμηση Κινδύνου, ν. 3850/2010 (84 Α΄) άρθρο 43 παράγραφος 1 περίπτωση (α).
5. Το Ημερολόγιο Μέτρων Ασφάλειας (ΗΜΑ), υ.α. 130646/1984 (154 Β΄) και π.δ. 305/1996 άρθρο 3 παράγραφος 14 (212 Α΄).
6. Το Ειδικό Βιβλίο Ατυχημάτων, ν. 3850/2010, άρθρο 43, παράγραφος 2, περίπτωση (β).
7. Τον κατάλογο των εργατικών ατυχημάτων που είχαν ως συνέπεια για τον εργαζόμενο ανικανότητα εργασίας μεγαλύτερη των τριών εργάσιμων ημερών, ν. 3850/2010, άρθρο 43 παράγραφος 2 περίπτωση (γ).
8. Το βιβλίο υποδείξεων τεχνικού ασφάλειας και ιατρού εργασίας, ν. 3850/2010 , άρθρο 14 παράγραφος 1 και άρθρο 17 παράγραφος 1.
9. Τις οδηγίες συναρμολόγησης, π.δ. 778/1980 (193 Α΄) άρθρο 13 παράγραφος 7.
10. Τη βεβαίωση υπεύθυνου μηχανικού για μεταλλικά ικριώματα, π.δ. 778/1980 (193 Α΄), άρθρο 3 παράγραφος 2.
11. Τον ορισμό τεχνικού ασφάλειας και ιατρού εργασίας, ν. 3850/2010, άρθρα 8 και 9.
12. Το Συντονιστή για θέματα ασφάλειας και υγείας κατά την εκτέλεση του έργου, π.δ. 305/1996, άρθρο 2 παράγραφος 9.
13. Το Συντονιστή για θέματα ασφάλειας και υγείας κατά την εκπόνηση της μελέτης του έργου, π.δ. 305/1996, άρθρο 2 παράγραφος 8.
14. Κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση σχετικά με τα παραπάνω στο πλαίσιο εύκολης και αποτελεσματικής ενημέ-

ρωσης όλων των εμπλεκόμενων μερών.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1, παρέχεται επίσης, η δυνατότητα για την έκδοση υπουργικών αποφάσεων με τις οποίες θα επανεξετασθεί για τις παραπάνω αναφερθείσες περιπτώσεις: ο τρόπος συμπλήρωσης ή ενδεχόμενης θεώρησης ή αναπροσαρμογής εντύπων ή βιβλίων ή μελετών καθώς και η διατήρηση και φύλαξή τους, οι προϋποθέσεις ενοποίησης των εντύπων, η σχετική γνωστοποίηση στις αρμόδιες επιθεωρήσεις εργασίας, ο τρόπος υποβολής των σχετικών πληροφοριών ή η διαδικασία της γνωστοποίησης, η σχετική ενημέρωση των απασχολούμενων και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια με σκοπό τον εκσυγχρονισμό των διατάξεων, την μείωση του διοικητικού κόστους, του διοικητικού βάρους και της γραφειοκρατίας.

Περαιτέρω, προβλέπεται ότι με όμοιες αποφάσεις, θα καθορισθούν οι προϋποθέσεις για την έκδοση και ισχύ κατευθυντήριων οδηγιών ή εν γένει καλών πρακτικών για την εκτίμηση κινδύνου, για την υιοθέτηση εκτιμήσεων κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικτυακής πλατφόρμας OIRA (Online Interactive Risk Assessment tool), για το ΣΑΥ και για τον ΦΑΥ, προκειμένου αυτές να χρησιμοποιούνται ως πρότυπα από τις μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η παραπάνω ρύθμιση δεν προκαλεί οικονομική δαπάνη για τον κρατικό προϋπολογισμό, παράλληλα δε, μειώνει το διοικητικό κόστος, το διοικητικό βάρος και την γραφειοκρατία και διευκολύνονται οι επιχειρήσεις στο να ανταποκρίνονται ουσιαστικά στις απαιτήσεις της νομοθεσίας.

Επίσης, με την περίπτωση 2, συμπληρώνεται η εν λόγω διάταξη με νομοθετική διευκρίνιση προς αποφυγή ερμηνευτικών συγχύσεων κατά την εφαρμογή της.

περίπτωση 3: Με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 74 του ν. 3863/2010, όπως ίσχυσαν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 66 του ν. 3996/2011, δόθηκε η δυνατότητα σε απολυόμενους ανέργους ηλικίας 55-64 ετών, ασφαλισμένους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, να ζητήσουν να αυτασφαλιστούν, μετά την καταγγελία της σύμβασης εργασίας τους, για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης και μέχρι 3 έτη, με την κάλυψη του κόστους από τον πρώην εργοδότη και τον λογαριασμό ΛΑΕΚ του ΟΑΕΔ. Η ανωτέρω ρύθμιση, η οποία είχε μεταβατικό χαρακτήρα, με σκοπό την άμβλυνση των επιπτώσεων σε περίπτωση απολύσεων, προέβλεπε ρητά την προθεσμία της λήξης ισχύος της, η οποία ήταν η 31.12.2012. Κατόπιν αυτού, δεδομένου ότι η δυνατότητα υπαγωγής στην ανωτέρω ρύθμιση έχει ήδη λήξει, με την προτεινόμενη διάταξη και για λόγους ασφάλειας δικαίου κρίνεται σκόπιμη και η τυπική κατάργησή της.

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποσκοπούν στην ενιαία αντιμετώπιση της διαδικασίας εφαρμογής του θεσμού της διαθεσιμότητας μισθωτών καταργώντας προηγούμενη ειδικότερη ρύθμιση.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.7: ΈΚΤΑΚΤΑ - ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η διάταξη αυτή, αποτελεί έκτακτο μέτρο για την αντιμετώπιση της μακροχρόνιας ανεργίας πριν αυτή λάβει εκρηκτικές διαστάσεις, και έχει σκοπό τη διευκόλυνση της εισόδου των μακροχρόνια ανέργων στην αγορά εργασίας ώστε να προληφθεί η διαρθρωτική ανεργία και ο μόνιμος αποκλεισμός των μακροχρονίως ανέργων από την αγορά εργασίας. Ταυτόχρονα προσδιορίζονται και άλλες δράσεις που μπορούν να αναληφθούν από τον ΟΑΕΔ προς στήριξη των μακροχρονίων ανέργων.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.8: ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

Στο πλαίσιο της υλοποίησης του σχεδίου της διοικητικής μεταρρύθμισης και της ορθολογικότερης αναδιοργάνωσης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης με σκοπό τη βελτίωση των επιχειρησιακών διαδικασιών, της αποτελεσματικότερης διαχείρισης των ανθρωπίνων και οικονομικών πόρων και την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, καταργείται ο ΟΠΑΔ ως αυτοτελές Ν.Π.Δ.Δ. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αναλαμβάνει τις αρμοδιότητες του ΟΠΑΔ, όπως αυτές προσδιορίστηκαν στον ν. 3918/2011 όπως ισχύει.

Για το σκοπό αυτό συστήνονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δύο Αυτοτελείς Τομείς με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, ο Τομέας Ασφαλισμένων Δημοσίου και ο Τομέας Ασφαλισμένων Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων.

Για τη λειτουργία των εν λόγω Τομέων συστήνεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αντίστοιχη Δ/νση Ασφάλισης Παροχών ΟΠΑΔ.

Το σύνολο του προσωπικού του καταργούμενου ΟΠΑΔ τίθεται για χρονικό διάστημα ενός μήνα σε καθεστώς διαθεσιμότητας και στη συνέχεια μετατάσσεται/μεταφέρεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε συνιστώμενες οργανικές θέσεις με την ίδια εργασιακή σχέση, κλάδο ή ειδικότητα, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΑ.9.: ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

περιπτώσεις 1-4: Με τη Φ.80000/6180/736/20.3.2013 (Β΄ 641) απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, όπως ισχύει, βάσει των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4111/2013 (18 Α), μεταφέρθηκαν από τον ΟΑΕΔ στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, 53 υπάλληλοι κλάδων Μηχανικών, Αρχιτεκτόνων και συναφών κλάδων κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ των καταργηθέντων Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) και Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ). Για την τεχνική υποστήριξη των Διοικήσεων Υγειονομικών Περιφερειών (ΔΥΠε) μεταφέρεται το προσωπικό αυτό από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στις οικείες Δ.ΥΠε.

περίπτωση 5: Με το ν. 3918/2011 η αρμοδιότητα των παροχών ασθένειας σε είδος μεταφέρθηκε στον ΕΟΠΥΥ. Ωστόσο, υπάλληλοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξυπηρετούν μέχρι σήμερα τους ασφαλισμένους του Ιδρύματος ως προς τις παροχές αυτές. Συνεπώς, κρίνεται σκόπιμη η μεταφορά προσωπικού στον ΕΟΠΥΥ για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΒ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΒ.1.: ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Πέραν των ζητημάτων αδειοδοτικής φύσεως, ιδιαίτερα κρίσιμα αποδεικνύονται και τα ζητήματα που συνδέονται

με τον σχεδιασμό και την πολεοδομική οργάνωση των σιδηροδρομικών ακινήτων. Στο πεδίο αυτό παρατηρείται ειδικότερα ότι, παρά τον πρόδηλο κοινωφελή χαρακτήρα των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων και υποδομών και των ιδιαίτερων απαιτήσεων, από πλευράς χρήσεων γης και όρων δόμησης, τις οποίες συνεπάγεται η διαδικασία χαρακτηρισμού, ανάπτυξης και οργάνωσης των σιδηροδρομικών ακινήτων, ελλείπουν σήμερα οι κατάλληλες ρυθμίσεις στην ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία που να διασφαλίζουν την κατά προορισμό ανάπτυξη και χρήση τους. Το έλλειμμα αυτό παρατηρείται καταρχάς στο πεδίο των ρυθμίσεων για τις χρήσεις γης, όπου σήμερα απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά στα σιδηροδρομικά ακίνητα και στις επιτρεπόμενες εντός αυτών σιδηροδρομικές και λοιπές λειτουργίες. Αντίστοιχο έλλειμμα υπάρχει και στο πεδίο των οικοδομικών ρυθμίσεων όπου, ελλείψει ειδικών κανόνων δόμησης, εφαρμόζονται, για μεν τα εκτός σχεδίου σιδηροδρομικά ακίνητα, οι διατάξεις της εκτός σχεδίου δόμησης για τα κτίρια συγκοινωνιακών φορέων σε συνδυασμό με τις διατάξεις για τη δόμηση των βιομηχανικών κτιρίων, για δε τα εντός σχεδίου σιδηροδρομικά ακίνητα, οι προβλεπόμενοι από τα σχέδια πόλεως όροι και περιορισμοί δόμησης, οι οποίοι είναι αμφίβολο, ωστόσο, αν προσιδιάζουν στη φύση και τις ειδικές ανάγκες των σιδηροδρομικών κτιρίων και εγκαταστάσεων.

Η έλλειψη ειδικών κανόνων χρήσης και δόμησης των ακινήτων που προορίζονται για την εξυπηρέτηση των σιδηροδρομικών μεταφορών και υποδομών έχει σοβαρές συνέπειες για τη βιωσιμότητα της σιδηροδρομικής υποδομής και λειτουργίας. Έτσι, δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις όπου, μέσω διαφόρων πολεοδομικών σχεδίων (ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΖΟΕ, Πολεοδομικές Μελέτες), σιδηροδρομικά ακίνητα με ενεργό σιδηροδρομική λειτουργία αφορίζονται για άλλες χρήσεις γης (π.χ. χώροι ΚΑΠΗ, αθλητικοί χώροι, χώροι υπερτοπικού πρασίνου, παιδικές χαρές κ.λπ.), ασύμβατες προς την κατά προορισμό χρήση και λειτουργία τους.

Το πρόβλημα καθίσταται εντονότερο εν όψει της σχεδιαζόμενης αξιοποίησης των σιδηροδρομικών ακινήτων, για την οποία έχει καταστεί κατά νόμο αρμόδια η ΓΑΙΑΟΣΕ. Η αξιοποίηση αυτή προϋποθέτει τον σαφή προσδιορισμό της πολεοδομικής ταυτότητας των σιδηροδρομικών ακινήτων, δηλαδή την υπαγωγή τους σε σύστημα χρήσεων γης και όρων δόμησης ανάλογα με τη βασική πολεοδομική λειτουργία τους και το ισχύον πολεοδομικό καθεστώς τους (εντός ή εκτός αστικών περιοχών), καθώς και την εισαγωγή ειδικής διοικητικής διαδικασίας για την πολεοδομική ανάπτυξη και οργάνωσή τους.

Για τον σκοπό αυτό, με την παρούσα ρύθμιση προτείνεται η προσθήκη νέου άρθρου 6Α στον ν. 3891/2010 με το οποίο επιδιώκεται:

--- Η δημιουργία ειδικού συστήματος χρήσεων γης για την κατάταξη των σιδηροδρομικών ακινήτων ανάλογα με τα βασικά τους χαρακτηριστικά και την πολεοδομική λειτουργία τους (κεντρικοί περιφερειακοί σταθμοί, περιφερειακοί σιδηροδρομικοί σταθμοί, εμπορευματικοί σταθμοί, ακίνητα κατά μήκος σιδηροδρομικών γραμμών, χώροι ειδικών σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων).

--- Ο καθορισμός συστήματος όρων και περιορισμών δόμησης για όλα τα εκτός σχεδίου σιδηροδρομικά ακίνητα ανάλογα με τη βασική χωροθετική λειτουργία τους (εντός ή εκτός αστικών περιοχών).

--- Η εισαγωγή ειδικής διοικητικής διαδικασίας, μέσω έκδοσης προεδρικού διατάγματος, για τον καθορισμό του κανονιστικού καθεστώτος (χρήσεις γης, όροι δόμησης) πολεοδομικής ανάπτυξης και οργάνωσης των πιο πάνω ακινήτων. Η θέσπιση κανονιστικών όρων για τον σχεδιασμό και την πολεοδομική οργάνωση των σιδηροδρομικών ακινήτων θα αποτελέσει τη βάση ορθολογικής ανάπτυξης αυτών. Η ειδική αυτή διαδικασία σχεδιασμού προτείνεται να υποστηριχθεί από δύο (2) ειδικές επιστημονικές μελέτες: πρώτον, μία ειδική πολεοδομική μελέτη που θα περιγράφει και τεκμηριώνει τις προτεινόμενες χρήσεις γης και όρους δόμησης του ακινήτου, την ένταξη αυτού στο ευρύτερο περιβάλλον από πολεοδομική, χωροταξική και λειτουργική σκοπιά, καθώς και τη συμβατότητα του προτεινόμενου σχεδίου προς τα δεδομένα του ευρύτερου σχεδιασμού. δεύτερον, τη στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) με την οποία θα τεκμηριώνεται ο στρατηγικός περιβαλλοντικός σχεδιασμός του ακινήτου. Μέσω της προτεινόμενης διαδικασίας, μπορεί να παρασχεθεί δυνατότητα για την τροποποίηση γενικών και ειδικών πολεοδομικών ρυθμίσεων της περιοχής, μετά από τη σφαιρική εκτίμηση της ένταξης του σιδηροδρομικού ακινήτου στην ευρύτερη περιοχή με τις παραπάνω μελέτες.

--- Η παροχή εξουσιοδότησης για την τροποποίηση, μέσω προεδρικών διαταγμάτων, των κανονιστικών όρων ανάπτυξης ή και των ρυμοτομικών ρυθμίσεων των εντός σχεδίου πόλεως σιδηροδρομικών ακινήτων, εφόσον οι σχετικές τροποποιήσεις παρίστανται αναγκαίες για την εκπλήρωση των βασικών πολεοδομικών λειτουργιών των σιδηροδρομικών ακινήτων και δεν αλλοιώνουν τη γενική πολεοδομική φυσιογνωμία των περιοχών ή πολεοδομικών ενοτήτων στις οποίες εντάσσονται τα ακίνητα.

--- Η καθιέρωση ενιαίας διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης για όλα τα έργα, ανεξαρτήτως κατηγορίας, που πραγματοποιούνται εντός του ιδίου σιδηροδρομικού ακινήτου, μέσω της υποβολής ενιαίας και συνολικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Η σχετική διαδικασία προτείνεται να διεκπεραιώνεται από τις υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ και να ολοκληρώνεται μέσω της έκδοσης κοινών αποφάσεων των υπουργών Μεταφορών και ΠΕΚΑ. Στο πλαίσιο της προτεινόμενης διαδικασίας, οι σχετικές εγκριτικές αποφάσεις εμπεριέχουν και σχέδιο γενικής διάταξης για το σύνολο των έργων, δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων που υφίστανται ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν εντός των πιο πάνω ακινήτων, καθώς και των βοηθητικών και συνοδών αυτών έργων και εγκαταστάσεων. Εν όψει του ενιαίου και ολοκληρωμένου χαρακτήρα τους, οι πιο πάνω περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις προτείνεται να επέχουν θέση βεβαίωσης χρήσης γης και βεβαίωσης καταλληλότητας κύριας χρήσης καθώς και, ειδικώς περί τουριστικών καταλυμάτων και ειδικών τουριστικών υποδομών που ενδέχεται να περιλαμβάνονται σε σιδηροδρομικά ακίνητα, θέση έγκρισης καταλληλότητας οικοπέδου ή γηπέδου από τον ΕΟΤ και αντιστοίχως θέση έγκρισης σκοπιμότητας ή σκοπιμότητας-χωροθέτησης κατά τις κείμενες διατάξεις. Για τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος που μπορεί να περιλαμβάνονται εντός σιδηροδρομικών ακινήτων, οι πιο πάνω αποφάσεις προτείνεται να επέχουν θέση προέγκρισης ίδρυσης κατά την έννοια του άρθρου 80 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα. Κατ΄ αυτόν τον τρόπο, επιτυγχάνεται απλοποίηση και επιτάχυνση της όλης αδειοδοτικής διαδικασίας.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΒ.2.: ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑ-

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΟΣΕ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των περιπτώσεων 1, 2, 3, 4 και 5 εισάγεται ειδικό νομικό καθεστώς για τον χωρικό σχεδιασμό και την πολεοδομική οργάνωση των σιδηροδρομικών ακινήτων, συμβατό με την κατά προορισμό χρήση και λειτουργία τους, ενώ παράλληλα αντιμετωπίζονται αδειοδοτικές εκκρεμότητες των υφισταμένων σιδηροδρομικών κτιρίων και εγκαταστάσεων προκειμένου να καταστεί δυνατή η βελτίωση, αναβάθμιση και επέκταση της σιδηροδρομικής υποδομής της Χώρας.

Εισαγωγικά, με τη ρύθμιση της περίπτωσης 1, καταργείται η πρόβλεψη για μεταβίβαση ακινήτων του ΟΣΕ προς την ΤΡΑΙΝΟΣΕ, σε συμφωνία με το αίτημα για την έγκριση κρατικής ενίσχυσης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ για τη διαγραφή των συσσωρευμένων χρεών της.

Με τις υπόλοιπες προβλέψεις των περιπτώσεων 2, 3 και 4 αντιμετωπίζονται ζητήματα αδειοδοτικής φύσεως επί υφισταμένων κτιρίων και εγκαταστάσεων που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία. Σημειώνεται σχετικά ότι μεγάλο μέρος των υφισταμένων σιδηροδρομικών κτιρίων και εγκαταστάσεων στερείται οικοδομικής αδείας, καθώς, ενόψει του χρόνου κατασκευής τους (πριν το 1983), τα δημόσια κτίρια και οι κοινωφελείς εγκαταστάσεις και υποδομές δεν υποβάλλονταν, κατά την τότε κρατούσα διοικητική πρακτική, σε διαδικασία οικοδομικής αδειοδότησης. Η έλλειψη οικοδομικών αδειών στις περιπτώσεις αυτές έχει ως πρακτική συνέπεια την αδυναμία πραγματοποίησης εργασιών βελτίωσης, επισκευής, εκσυγχρονισμού και επέκτασης στα υφιστάμενα σιδηροδρομικά κτίρια και εγκαταστάσεις, καθώς και την αδυναμία ανανέωσης ή τροποποίησης των σχετικών αδειών λειτουργίας, για την έκδοση των οποίων απαιτείται, μεταξύ άλλων, και η προσκόμιση οικοδομικών αδειών. Ο νομοθέτης, έχοντας επίγνωση του προβλήματος αυτού, εισήγαγε στον ν. 3891/2010 (άρθρο 6, παρ. 12, περίπτωση δ) ειδική διαδικασία νομιμοποίησης για τα πάσης φύσεως κτίσματα επί των ακινήτων κυριότητας ΟΣΕ ή και Δημοσίου, τα οποία διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ. Η πιο πάνω διαδικασία νομιμοποίησης δεν έτυχε εφαρμογής μέχρι σήμερα, ενώ, μετά την ψήφιση του ν. 4178/2013 με τον οποίο επιχειρείται να διευθετηθεί συνολικά το πρόβλημα των αυθαιρέτων κατασκευών και χρήσεων, καθίσταται πλέον αναγκαία η συσχέτισή της με τις γενικές διατάξεις περί αναστολής ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση που εισήχθησαν με τον πιο πάνω νόμο, μεταξύ άλλων, και για κτίρια και εγκαταστάσεις δημοσίου ενδιαφέροντος (άρθρο 16). Για τον σκοπό αυτό, με την περίπτωση 4 αντικαθίσταται η περίπτωση δ΄ της παραγράφου 12 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010 και εισάγεται ειδική διαδικασία για τη νομιμοποίηση σιδηροδρομικών κτιρίων, εγκαταστάσεων και χρήσεων που στερούνται μεν οικοδομικής αδείας αλλά δεν παραβιάζουν τις βασικές πολεοδομικές ρυθμίσεις (συντελεστή δόμησης, κάλυψη και ύψος) που ίσχυαν κατά τον χρόνο κατασκευής ή εγκατάστασης αυτών ή που ισχύουν αντιστοίχως σήμερα. Με την ίδια ρύθμιση προβλέπεται επίσης η δυνατότητα εξαίρεσης από την κατεδάφιση σιδηροδρομικών κτιρίων και εγκαταστάσεων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της κατά τα ανωτέρω διαδικασίας νομιμοποίησης, εφόσον έχουν ανεγερθεί πριν την 1.1.1983, δηλαδή προ της ενάρξεως ισχύος του ν. 1337/1983 «με τον οποίο αναμορφώθηκε το σύστημα πολεοδομικού σχεδιασμού σε εκτέλεση της επιταγής του άρθρου 24 του Συντάγματος και στο πλαίσιο του εισαγόμενου νέου αυτού συστήματος, θεσπίστηκε η διάκριση των αυθαίρετων κατασκευών σε παλαιές και νέες και επιτρεπτώς χορηγήθηκε η δυνατότητα εξαίρεσης από την κατεδάφιση των παλαιών, με τις οριζόμενες στις σχετικές διατάξεις προϋποθέσεις, σε αντίθεση προς τις νέες, για τις οποίες επέβαλε την κατεδάφιση, ώστε να αποτραπεί η συνέχιση της νόθευσης και ανατροπής του πολεοδομικού σχεδιασμού υπό το καθεστώς της ανωτέρω συνταγματικής διατάξεως και των εκτελεστικών της νόμων» (ΣτΕ Ολομ. 3341/2013, σκέψη 18, βλ. επίσης, ΣτΕ Ολομ. 3921/2010, 3500/2009).

Σύμφωνα με τα προτεινόμενα στην περίπτωση ε της παραγράφου 12 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010, όπως αυτή προστίθεται με την περίπτωση 5 του ανωτέρω άρθρου, μετά την έκδοση των πιο πάνω αποφάσεων νομιμοποίησης ή εξαίρεσης από την κατεδάφιση αντίστοιχα, επιτρέπεται η έκδοση αδειών δόμησης για προσθήκες και επεκτάσεις, καθώς και για ανέγερση νέων κτιρίων και εγκαταστάσεων, από τη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών του ΥΠΕΚΑ, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί αδειών δόμησης που ισχύουν για τα δημόσια ακίνητα (άρθρο 15 παρ. 1 ν. 3986/2011).

Επίσης, στην περίπτωση 5 ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την περιβαλλοντική αδειοδότηση και τη λειτουργική αδειοδότηση υφισταμένων σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων. Για τον σκοπό αυτό, προστίθενται περιπτώσεις στ΄ και ζ΄ στην παράγραφο 12 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010, με τις οποίες προβλέπονται κατά σειράν τα εξής:

- Ορίζεται ότι για την τροποποίηση, βελτίωση, επέκταση και εκσυγχρονισμό υφισταμένων σιδηροδρομικών έργων και εγκαταστάσεων που δεν διαθέτουν εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 1 του ν. 4014/2011. Για την οικονομία της όλης διαδικασίας αλλά και για την ενιαία αντιμετώπιση εγκαταστάσεων με όμοια ή παρεμφερή χαρακτηριστικά, προβλέπεται περαιτέρω ότι, εφόσον πρόκειται για έργα και δραστηριότητες Α κατηγορίας, οι σχετικές αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων εκδίδονται, τόσο για τα έργα που εντάσσονται στην υποκατηγορία Α1 όσο και αυτά που εντάσσονται στην υποκατηγορία Α2, από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και η σχετική διαδικασία διεκπεραιώνεται από τις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου. Παρέχεται η δυνατότητα, προκειμένου περί μηχανοστασίων και άλλων συναφών εγκαταστάσεων που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία, να εκδίδονται προσωρινές άδειες λειτουργίας τριετούς διάρκειας, ώστε να παρασχεθεί το αναγκαίο μεταβατικό διάστημα για την έκδοση οριστικών αδειών λειτουργίας αορίστου διάρκειας κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 6 επιδιώκεται η αποσαφήνιση της αντικαθιστώμενης διάταξης και η άρση της ανακύψασας αμφιβολίας, ως προς το εύρος της εφαρμογής της, στα ακίνητα του ΟΣΕ, τα οποία ανήκουν στην Εθνική Σιδηροδρομική Υποδομή, καθώς και ο αποσυσχετισμός της από τις παρεχόμενες ή μη ανταποδοτικές υπηρεσίες των ΟΤΑ, αναφορικά με τα παραπάνω ακίνητα, τα οποία ανήκουν μεν, επί του παρόντος στον ΟΣΕ, πλην όμως, κατ΄ εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 3891/2010, θα περιέλθουν κατά πλήρη κυριότητα στο Δημόσιο. Εξάλλου, η ανάγκη υι-

οθέτησης της προτεινόμενης ρύθμισης της παραγράφου 11 προκύπτει από το γεγονός ότι το σύνολο της ακίνητης περιουσίας του ΟΣΕ, συμπεριλαμβανομένης και αυτής που αποτελεί την Εθνική Σιδηροδρομική Υποδομή, θα περιέλθει εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα στο Δημόσιο, κατ΄ εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 3891/2010, με συνέπεια να καλείται σήμερα ο ΟΣΕ να καταβάλλει σημαντικά χρηματικά ποσά για φορολόγηση ακινήτων τα οποία, κατ΄ ουσία, δεν του ανήκουν, αφού τελούν υπό την αίρεση «αυτοδίκαιης» και άμεσης μεταβίβασής τους στο Δημόσιο. Περαιτέρω, το συνολικό κόστος το οποίο προκύπτει από την επιβολή του ενιαίου φόρου επί των ακινήτων του ΟΣΕ, πέραν του ότι είναι υπέρογκο, είναι ταυτοχρόνως και αδύνατον να καλυφθεί και να εξυπηρετηθεί από τον ΟΣΕ, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι το ποσό που προκύπτει σε βάρος του ΟΣΕ, ούτε έχει προϋπολογιστεί ούτε συμπεριλαμβάνεται στο συνολικό ποσό της κρατικής ετήσιας επιχορήγησής του.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 7 επιχειρείται η αποσαφήνιση του νομοθετικού πλαισίου, εντός του οποίου και κατ΄ εφαρμογή του, οφείλει η Διοίκηση να ενεργήσει κατά τη διαδικασία προσδιορισμού του καταβλητέου, στον αποχωρούντα, εργαζόμενο χρηματικού ποσού, λόγω λύσεως της εργασιακής του σχέσης, κατά τα οριζόμενα στην ίδια διάταξη. Τούτο δε διότι η αρχική διατύπωση της αντικαθιστάμενης διάταξης, δημιουργούσε σύγχυση και αμφιβολία, περί της ορθής ή μη εφαρμογής της, δεδομένης της ισχύουσας, ειδικής και ρητής, διάταξης του άρθρου του άρθρου 2 παρ. 2 του α.ν. 173/1967, σύμφωνα με την οποία τίθεται ποσοτικός περιορισμός, ως προς το ύψος της καταβλητέας αποζημίωσης, για τις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες εργοδότης είναι, εκτός των λοιπών και Οργανισμοί κοινής ωφελείας ή Επιχειρήσεις επιχορηγούμενες από το Κράτος, όπως, εν προκειμένω, ο ΟΣΕ.

Με την προτεινόμενη στην περίπτωση 8 τροποποίηση του άρθρου 29 ν. 3891/2010 (Α΄ 188) «Πόροι – Οικονομική Διαχείριση» επιδιώκεται η επίλυση ενός ζητήματος λειτουργικής ανεξαρτησίας και διοικητικής αυτοτέλειας της Αρχής. Συγκεκριμένα, για το θέμα των μισθώσεων-εκμισθώσεων- ακινήτων για τη στέγαση της Αρχής, προτείνεται ως προς τη ρύθμισή του ανάλογη διαδικασία που προβλέπεται τόσο για τις συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές όσο και για ορισμένες μη συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές (βλ. ν. 3832/2010, όπως ισχύει, για την Ελληνική Στατιστική Αρχή, ν. 4013/2011 και την πρόσφατα ιδρυθείσα Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων). Η πρόταση για εφαρμογή του π.δ. 715/1979 (Α΄ 212) «Περί τρόπου ενεργείας υπό των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) προμηθειών, μισθώσεων και εκμισθώσεων εν γένει, αγορών ή εκποιήσεων ακινήτων, εκποιήσεων κινητών πραγμάτων ως και εκτελέσεως εργασιών» για τη μίσθωση κτηρίου για τις ανάγκες της Αρχής, αποσκοπεί στην άμεση και αποτελεσματική επίλυση του προβλήματος στέγασής της. Η εφαρμογή του π.δ. 715/1979 (Α΄ 212) για τη μίσθωση κτηρίου στέγασης της Ρ.Α.Σ., με ανοικτή, διαφανή διαγωνιστική διαδικασία, εκτιμούμε ότι είναι περισσότερο ευέλικτη και ως εκ τούτου αποτελεσματική και παράλληλα συνάδει με τη λειτουργική ανεξαρτησία και διοικητική αυτοτέλεια που οφείλει να έχει μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή.

Εξάλλου, η Ρ.Α.Σ. με τον ιδρυτικό της νόμο 3891/2010 (Α΄ 188) ανέλαβε τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του ρυθμιστικού φορέα στην ελληνική σιδηροδρομική αγορά. Ο ίδιος νόμος για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της προέβλεπε στο άρθρο 30 «Προσωπικό της Ρ.Α.Σ.» συνολικά 50 θέσεις προσωπικού με την ακόλουθη κατανομή: 20 θέσεις τακτικού προσωπικού, 28 Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού, 1 θέση Νομικού Συμβούλου και 1 θέση Δικηγόρου με έμμισθη εντολή. Εξ αυτών η Ρ.Α.Σ., αυτή τη στιγμή, έχει καλύψει τις δέκα τέσσερις (14) θέσεις τακτικού προσωπικού. Με τον πρόσφατα ψηφισθέντα ν. 4199/2013 (Α΄ 216) «Δημόσιες υπεραστικές οδικές μεταφορές επιβατών – Ρυθμιστική Αρχή Επιβατικών Μεταφορών και άλλες διατάξεις», η Ρ.Α.Σ., παράλληλα με το ρυθμιστικό της ρόλο, ανέλαβε και τα καθήκοντα της Αρχής Ασφάλειας Σιδηροδρομικών Μεταφορών που προβλέπονται στο άρθρο 15 του π.δ. 160/2007 (Α΄ 201), στο ν. 3911/2011 (Α΄ 12) και στο π.δ. 104/2010 (Α΄ 181). Τα καθήκοντα της Εθνικής Αρχής Ασφάλειας Σιδηροδρομικών Μεταφορών ασκούνταν μέχρι τότε από το Τμήμα Ασφάλειας Σιδηροδρόμων του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων. Η αύξηση των αρμοδιοτήτων της Ρ.Α.Σ. και μάλιστα σε θέματα αρκετά κρίσιμα για την ασφάλεια και τη διαλειτουργικότητα του ελληνικού σιδηρόδρομου δε συνοδεύτηκε με την αναμενόμενη ενίσχυσή της σε ανθρώπινους πόρους αλλά αντίθετα στον ίδιο νόμο στο άρθρο 80 μεταφέρθηκαν είκοσι πέντε (25) θέσεις προσωπικού της (23 Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό και 2 Τακτικό Προσωπικό) στη νεοσυσταθείσα Ρυθμιστική Αρχή Επιβατικών Μεταφορών. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την σημαντική αποδυνάμωση της Ρ.Α.Σ., παραμένοντας με είκοσι πέντε (25) θέσεις προσωπικού (5 Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό, 18 Τακτικό Προσωπικό, 1 Νομικό Σύμβουλο και 1 Δικηγόρο με πάγια αντιμισθία).

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των περιπτώσεων 9 και 10 επιδιώκεται να ενισχυθεί με προσωπικό η Ρ.Α.Σ. ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στα αυξημένα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί από την ελληνική νομοθεσία σε εφαρμογή αντίστοιχης ευρωπαϊκής. Για την αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία της Αρχής κρίνεται ότι το προσωπικό της πρέπει να ανέλθει συνολικά σε 35 άτομα (13 Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό, 20 Τακτικό Προσωπικό, 1 Νομικό Σύμβουλο, 1 Δικηγόρο με πάγια αντιμισθία). Επιπλέον, η προτεινόμενη κατάργηση των παρ. 4 και 5 του άρθρου 30 του ν. 3891/2010, που προέβλεπε την αναλυτική κατανομή προσωπικού κατά κατηγορίες και κλάδους, στην ουσία έχει ήδη συντελεστεί με τη ψήφιση του άρθρου 80 παρ.2 του ν. 4199/2013 (Α΄ 216) και τη μεταφορά δύο (2) θέσεων τακτικού προσωπικού και είκοσι τριών (23) θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού, χωρίς περαιτέρω προσδιορισμό κλάδων και ειδικοτήτων, στη Ρυθμιστική Αρχή Επιβατικών Μεταφορών (Ρ.Α.Ε.Μ.).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 40 ν. 2773/1999

Γενικό Μέρος

Με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η αγορά των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Α.Π.Ε.) και έχουν οδηγήσει

στην έλλειψη ρευστότητας και συνακόλουθα σε μεγάλες καθυστερήσεις στις πληρωμές προς τους παραγωγούς, καθώς και η ρύθμιση θεμάτων τιμολόγησης της Συμπαραγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ). Οι ρυθμίσεις βρίσκονται σε συμφωνία με τις βασικές αρχές της πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Υ.Π.Ε.Κ.Α) και ειδικότερα τη δέσμευση για έλεγχο του κόστους προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας που καλούνται να επιμεριστούν οι τελικοί καταναλωτές.

Οι ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου αποτελούν τη συνέχεια μιας σειράς παρεμβάσεων με στόχο τον εξορθολογισμό της αγοράς των Α.Π.Ε. και ΣΗΘΥΑ. Πιο συγκεκριμένα, από τον Ιανουάριο του 2012 ελήφθησαν μέτρα με σκοπό τη μείωση της επιβάρυνσης από το κόστος της ενέργειας που παράγεται από έργα Α.Π.Ε. καθώς και την παράλληλη ενίσχυση του υποστηρικτικού μηχανισμού με την εξεύρεση νέων πόρων. Η ραγδαία μείωση όμως του κόστους των επενδύσεων σε φωτοβολταϊκά (φ/β) σε συνδυασμό με τις μειωμένες αλλά ικανοποιητικές εγγυημένες τιμές, η υπερπροσφορά εξοπλισμού στην αγορά τη δεδομένη χρονική περίοδο καθώς και η στρατηγική επιλογή των πιστωτικών ιδρυμάτων να χρηματοδοτήσουν έργα Α.Π.Ε., διατήρησαν τον ρυθμό νέων εγκαταστάσεων σε υψηλά επίπεδα. Κατά το 2012 καθώς και κατά το πρώτο εξάμηνο του 2013, παρά τα ληφθέντα μέτρα, συνεχίστηκε με αμείωτη ένταση η εγκατάσταση φ/β συστημάτων σε όλη την επικράτεια, με συνέπεια τη συνεχιζόμενη επιβάρυνση του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999. Αναλυτικά στοιχεία εμφανίζονται στα σχετικά δελτία που δημοσιεύει ο Λειτουργός της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (Λ.ΑΓ.Η.Ε.) από τον Ιανουάριο του 2013.

Βάσει των ανωτέρω κρίνεται απολύτως απαραίτητη η άμεση ρύθμιση της αγοράς Α.Π.Ε. και η αναπροσαρμογή των τιμών αποζημίωσης των παραγωγών Α.Π.Ε. και ΣΗΘΥΑ ώστε να καταστεί βιώσιμος ο μηχανισμός στήριξης και να μηδενιστεί το έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 έως το τέλος του 2014 σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της χώρας. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του ΛΑΓΗΕ, οι τεχνολογίες Α.Π.Ε. αποζημιώνονται σήμερα με πολύ υψηλές τιμές οι οποίες μάλιστα χαρακτηρίζονται από μεγάλη ανομοιομορφία ανάμεσα στις τεχνολογίες. Πιο συγκεκριμένα οι φωτοβολταϊκοί σταθμοί αποζημιώνονται κατά μέσο όρο με 397,8€/MWh, οι σταθμοί του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079) με 514,8€/MWh, οι σταθμοί ΣΗΘΥΑ με 179,5 €/MWh ενώ οι αιολικοί σταθμοί με 93,2€/MWh. Οι τιμές αυτές απέχουν πολύ από την Οριακή Τιμή Συστήματος (Ο.Τ.Σ.) η οποία αποτελεί τον βασικό παράγοντα καθορισμού του τμήματος της αποζημίωσης των παραγωγών Α.Π.Ε. που δεν βαρύνει τον Ειδικό Λογαριασμό και η οποία το πρώτο δίμηνο του 2014 κυμαινόταν στα 62€/MWh. Συνεπώς το μεγαλύτερο τμήμα των ανωτέρω αποζημιώσεων βαρύνει τον Ειδικό Λογαριασμό. Κρίνεται λοιπόν απαραίτητο να ληφθούν άμεσα μέτρα για την ελάφρυνση του Ειδικού Λογαριασμού και τον εξορθολογισμό των τιμών αποζημιώσεων των παραγωγών Α.Π.Ε. και ΣΗΘΥΑ. Προς την κατεύθυνση αυτή κινούνται οι ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου, οι οποίες, όσον αφορά στην ελάφρυνση του Ειδικού Λογαριασμού, εισάγουν στοχευμένες δράσεις για την ταυτόχρονη άμεση μείωση των τιμών αποζημίωσης αλλά και την διαγραφή τμήματος του υφιστάμενου χρέους του Ειδικού Λογαριασμού μέσω της παροχής πιστωτικών τιμολογίων από τους παραγωγούς Α.Π.Ε. και ΣΗΘΥΑ. Οι δράσεις αυτές θα εξασφαλίσουν την άμεση δραστική μείωση του χρέους του Ειδικού Λογαριασμού, και στην συνέχεια την εξάλειψή του, καθώς επίσης θα εξασφαλίσουν τις προϋποθέσεις για την βιωσιμότητα του στο άμεσο και μεσοπρόθεσμο μέλλον (έως το 2020).

Ως αντιστάθμισμα των απωλειών εσόδων που επιφέρουν οι προαναφερθείσες παρεμβάσεις σε σχέση με τα αρχικά επιχειρησιακά σχέδια των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, προβλέπεται η χρονική παράταση των συμβάσεων πώλησης και συμψηφισμού ηλεκτρικής ενέργειας κατά πέντε έτη (και συνακόλουθα των οικείων αδειών παραγωγής και λειτουργίας).

Οι βασικές αρχές σχεδιασμού των εισαγόμενων ρυθμίσεων συνοψίζονται ως εξής:

· Διασφάλιση ασφαλούς και «φθηνής» ηλεκτρικής ενέργειας.

· Αντιμετώπιση του συσσωρευμένου χρέους του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999

· Διασφάλιση της βιωσιμότητας του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 χωρίς την δημιουργία νέων ελλειμμάτων, σε μακροχρόνια βάση.

· Προστασία των καταναλωτών από υπέρμετρες αυξήσεις στο Ειδικό Τέλος Εκπομπής Αερίων Ρύπων (Ε.Τ.Μ.Ε.Α.Ρ.) το οποίο, εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα θα αυξηθεί σημαντικά βάσει της Απόφασης 86/2014 της ΡΑΕ, στην οποία προβλέπεται υπερδιπλασιασμός του με αύξηση από τη μεσοσταθμική τιμή των 14,96€/MWh σε 33,68€/MWh.

· Συμμετοχή στα νέα μέτρα όλων των έργων και τεχνολογιών κατά το δυνατόν ανάλογα με τα περιθώρια απόδοσης των σχετικών επενδύσεων, παράγοντας στον οποίο αντικατοπτρίζεται και η συμμετοχή τους στην δημιουργία του ελλείμματος.

· Θέσπιση κριτηρίων με σκοπό την αξιολόγηση των αποδόσεων των επενδύσεων και της βιωσιμότητας αυτών.

Επισημαίνεται ότι οι μηχανισμοί στήριξης που εφαρμόστηκαν στην χώρα, αλλά και πανευρωπαϊκά, επέτρεψαν την μεγάλη διείσδυση έργων Α.Π.Ε. και κυρίως φ/β συστημάτων με υψηλό κόστος για το υποστηρικτικό σύστημα σε μια ιδιαιτέρως δύσκολη συγκυρία για την ελληνική οικονομία. Η ταχύτητα των εξελίξεων στον τεχνολογικό τομέα σε αντίθεση με τους μηχανισμούς ανάδρασης και προσαρμογής σε επίπεδο κινήτρων αποδείχθηκε ετεροβαρής και σε συνδυασμό με τη δύσκολη οικονομική συγκυρία οδήγησε σε μεγέθυνση των προβλημάτων.

Ειδικό Μέρος

Συγκεκριμένα με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζονται κατά σειρά τα εξής:

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.1: ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΠΕ ΚΑΙ ΣΗΘΥΑ

Με την υποπαράγραφο ΙΓ.1. επανακαθορίζονται οι τιμές αποζημίωσης εν λειτουργία σταθμών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Α.Π.Ε.) και Συμπαραγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ). Ο επανακαθορισμός αφορά την τροποποίηση των τιμών αναφοράς του πίνακα της περ. β΄ της παραγράφου 1 του

άρθρου 13 ν. 3468/2006 (Α΄ 129) και του πίνακα της παραγράφου 3 του άρθρου 27Α ν. 3734/2009 (Α΄ 8) καθώς και των τιμών αναφοράς του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079) (Ειδικό Πρόγραμμα εφεξής), όπως αυτές οι τιμές έχουν αναπροσαρμοστεί και εφαρμόζονται για την εκτέλεση των συμβάσεων πώλησης για τους σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που βρίσκονται σε κανονική ή δοκιμαστική λειτουργία. Στόχος είναι η αντιμετώπιση του συσσωρευμένου χρέους του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 καθώς και η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του έως το 2020.

Επισημαίνεται ότι ο Ειδικός Λογαριασμός από τα τέλη του 2011 άρχισε να εμφανίζει συνεχώς διογκούμενο έλλειμμα, που οφειλόταν στο συνδυασμό της μεγάλης αύξησης των εξόδων του λογαριασμού (λόγω της μεγάλης αύξησης των μονάδων ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, ως αποτέλεσμα των εγγυημένων υψηλών αποδόσεων των συγκεκριμένων επενδύσεων) και της ταυτόχρονης μείωσης ή μη αντίστοιχης αύξησης των εσόδων του λογαριασμού (λόγω της μείωσης του εισπραττόμενου από τους καταναλωτές ΕΤΜΕΑΡ συνεπεία της μείωσης της κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος λόγω της οικονομικής κρίσης, της μείωσης των εσόδων από την πώληση της ηλεκτρικής ενέργειας λόγω της πτώσης της οριακής τιμής συστήματος). Παρακάτω δίνεται γράφημα για την έως τώρα εξέλιξη και την πρόβλεψη του ελλείμματος από το ενημερωτικό δελτίο για τον Ειδικό Λογαριασμό Α.Π.Ε. και ΣΗΘΥΑ που εκδίδει ανά μήνα ο ΛΑΓΗΕ (ενημερωτικό δελτίο Φεβρουαρίου 2014). Φαίνεται καθαρά ότι οι έως τώρα παρεμβάσεις μείωσαν σε σημαντικό βαθμό το έλλειμμα και απέτρεψαν τον πλήρη εκτροχιασμό του αλλά δεν κατάφεραν να ισοσκελίσουν τον Ειδικό Λογαριασμό. Επίσης φαίνεται καθαρά ότι, αν δεν ληφθούν άμεσα νέα μέτρα για την πλήρη εξυγίανση του μηχανισμού, το πρόβλημα του ελλείμματος και συνεπακόλουθα του χρέους θα ενταθεί, οδηγώντας με μαθηματική ακρίβεια στην κατάρρευση του μηχανισμού στήριξης των Α.Π.Ε. και ΣΗΘΥΑ.

Ενημερωτικό δελτίο ΛΑΓΗΕ (Φεβρουάριος 2014)

Με τις ρυθμίσεις της προτεινόμενης παραγράφου εξασφαλίζεται η δίκαιη και αναλογική κατά το δυνατόν κατανομή του οικονομικού βάρους κυρίως λόγω της ομογενοποίησης των οικονομικών αποδόσεων (εσωτερικός βαθμός απόδοσης, IRR) των διαφορετικών εγκαταστάσεων Α.Π.Ε.. Η Ελληνική Πολιτεία λαμβάνοντας υπ΄ όψιν την διόγκωση του προβλήματος καθώς και τους δεσμευτικούς στόχους της χώρας σχετικά με τη διείσδυση Α.Π.Ε. προχώρησε από τις αρχές του 2012 στην ανάληψη μέτρων για την εξάλειψη του ελλείμματος. Πιο συγκεκριμένα έχει ήδη εφαρμοσθεί δέσμη μέτρων για την ενίσχυση των εισροών και τον περιορισμό των εκροών του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το έλλειμμα αυτού (μέρος των οποίων επιβάρυναν άμεσα ή έμμεσα όλους τους καταναλωτές, είτε δια της επιβολής του ΕΤΜΕΑΡ είτε δια των επιπτώσεων στη διαμόρφωση του κόστους παραγωγής της ενέργειας και συνεπώς στις τελικές τιμές ηλεκτρικού ρεύματος).

Το ένα σκέλος από τη δέσμη των ανωτέρω μέτρων, αφορά στην έκδοση της υπουργικής απόφασης της αναστολής διαδικασίας αδειοδότησης και χορήγησης προσφορών σύνδεσης για φωτοβολταϊκούς σταθμούς (με αρ. πρωτ. ΥΑΠΕ/Φ1/2300/οικ.16932/09.08.2012, Β΄2317) και δύο υπουργικών αποφάσεων αναφορικά με τη μείωση των τιμών πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας από τους νέους φωτοβολταϊκούς σταθμούς τον Ιανουάριο του 2012 και τον Αύγουστο του 2012 (με αρ. πρωτ. ΥΑΠΕ/Φ1/οικ.2262/31.1.2012, Β΄ 97 και ΥΑΠΕ/Φ1/2301/οικ.16933/ 09.08. 2012, Β΄ 2317). Η άμεση εφαρμογή των εν λόγω μέτρων ήταν επιβεβλημένη εξαιτίας των υψηλών αποζημιώσεων που απολάμβαναν οι παραγωγοί ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς σε σχέση με το κόστος του εξοπλισμού και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι με την έως τότε αδειοδοτική ωρίμανση των σχετικών αιτήσεων ήταν εξασφαλισμένη η επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για το 2020.

Το δεύτερο σκέλος από τη δέσμη των ανωτέρω μέτρων, αφορούσε στην αύξηση των πόρων του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 προκειμένου να αποκτήσει την απαιτούμενη ρευστότητα και να ομαλοποιηθεί η διαδικασία πληρωμών των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ. Στο πλαίσιο αυτό, η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας αρχικά τον Αύγουστο 2012 αναπροσάρμοσε μεσοσταθμικά το ΕΤΜΕΑΡ σε 7,50 €/MWh, για την περίοδο Αυγούστου 2012 έως και Ιουνίου 2013, με την απόφαση 698/2012. Όμως στη συνέχεια, τον Ιανουάριο 2013 κρίθηκε αναγκαίο να προβεί σε νέα αναπροσαρμογή μεσοσταθμικά σε 9,3€/MWh, για το α΄ εξάμηνο του 2013, με την απόφαση 1/2013. Τέλος με την απόφαση 323/2013 τον Ιούλιο του 2013 η ΡΑΕ αναπροσάρμοσε εκ νέου το ΕΤΜΕΑΡ σε μεσοσταθμική τιμή 14,96€/MWh ενώ με την απόφαση 86/2014 το ΕΤΜΕΑΡ θα πρέπει να αυξηθεί μεσοσταθμικά σε 33,68€/MWh από την 1η Απριλίου 2014 στην περίπτωση που δεν ληφθούν άμεσα μέτρα για την μείωση του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999. Επιπλέον, με την Κοινή Υπουργική Απόφαση ΥΑΠΕ/Φ1/2303/οικ.16935/09.08.2012 (Β΄2317) με τίτλο «Προσδιορισμός ποσοστού της εισφοράς υπέρ της ΕΡΤ ΑΕ του άρθρου 14 του ν. 1730/1987, το οποίο αποτελεί πόρο του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999», ενισχύθηκαν οι πόροι του Ειδικού Λογαριασμού μέσω απόδοσης ποσοστού 25% του τέλους υπέρ ΕΡΤ, ήτοι 48,95 εκατ. ευρώ στα έσοδα του Ειδικού Λογαριασμού το 2013.

Επισημαίνεται ότι, προς την ίδια κατεύθυνση, το Υπουργείο ΠΕΚΑ θεσμοθέτησε και τις ακόλουθες διαρθρωτικές αλλαγές: α) Χρήση πόρων που προκύπτουν από τη δημοπράτηση δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων του Δημοσίου (άρθρο 25 παρ. Α2 του ν. 3468/2006 όπως ισχύει, με την τροποποίησή του με το άρθρο 196 παρ. 2 του ν. 4001/2011 (Α΄179) και το άρθρο 39 παρ. 2 του ν. 4062/2012 (Α΄ 70), μέτρο που οδήγησε στη συγκέντρωση κατά το έτος 2013 147,27 εκατ. ευρώ και β) Επιβολή ειδικού τέλους 2€/MWh στη λιγνιτική ηλεκτροπαραγωγή (άρθρο 143 παρ.3 του ν. 4001/2011 όπως προστέθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 52 του ν. 4042/2012, Α΄ 24), ήτοι ενίσχυση του Ειδικού Λογαριασμού κατά 46,46 εκατ. ευρώ για το 2013.

Τα εν λόγω μέτρα συμπληρώθηκαν με το άρθρο πρώτο παράγραφος Ι, υποπαράγραφος Ι.2. του ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 - 2016 κ.λπ.» (Α΄ 222). Στη συνέχεια, με την περίπτωση 8 της υποπαραγράφου Ι.4. της παραγρά-

φου Ι του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) θεσπίστηκε «ειδική εισφορά αλληλεγγύης» ως επιπλέον έκτακτο εσόδου του Ειδικού Λογαριασμού. Αντίστοιχα, κατά το έτος 2012 η επιβολή της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης απέφερε στον Ειδικό Λογαριασμό 122,25 εκατ. ευρώ και το 2013 425,75 εκατ. ευρώ.

Τα ανωτέρω οδήγησαν σε σημαντική μείωση του ρυθμού αύξησης του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999, όπως αποτυπώνεται στα Μηνιαία Δελτία Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ ΛΑΓΗΕ. Ειδικότερα, σύμφωνα με την τελευταία μηνιαία έκθεση του ΛΑΓΗΕ (Φεβρουάριος 2014) χωρίς τα ως άνω μέτρα το έλλειμμα το Δεκέμβριο του 2014 θα ανερχόταν στο ποσό των 2,658 δις ευρώ. Επίσης, κατά το τέλος του 2013 το έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού ανήλθε στα 549 εκ. ευρώ περίπου, ενώ χωρίς τα μέτρα θα είχε υπερβεί το 1 δις ευρώ περίπου, δηλαδή θα ανερχόταν ήδη σε μη διαχειρίσιμα ποσά.

Τα ανωτέρω μέτρα, οδήγησαν μεν σε σημαντική μείωση του ρυθμού αύξησης του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού, όχι όμως και στον πλήρη μηδενισμό του. Ως εκ τούτου εξακολούθησε να υφίσταται κίνδυνος κατάρρευσης του όλου συστήματος υποστήριξης της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, η διατήρηση του οποίου συνιστά επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος για την επίτευξη των νομικά δεσμευτικών στόχων του 2020. Μέχρι στιγμής τούτο δεν επετεύχθη κυρίως λόγω της συνεχούς και πέρα από κάθε πρόβλεψη διείσδυσης φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων σε συνδυασμό με την διατήρηση σχετικά υψηλών τιμών αποζημίωσης για τους υφιστάμενους σταθμούς. Παρακάτω φαίνεται η εξέλιξη των τιμών αποζημίωσης των φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων με βάση τις υφιστάμενες διατάξεις όπως αυτές ίσχυαν ανά περίπτωση. Γίνεται φανερό ότι οι φωτοβολταϊκές εγκαταστάσεις απολάμβαναν έως και το τέλος του 2012 ιδιαίτερα υψηλές τιμές αποζημίωσης. Ενώ λοιπόν το κόστος εγκατάστασης μειωνόταν δραστικά οι τιμές αποζημίωσης δεν ακολουθούσαν την ίδια αποκλιμάκωση, εξασφαλίζοντας πέρα του μέτρου κέρδη για τους παραγωγούς σε μία ιδιαιτέρως δύσκολη χρονική συγκυρία για την ελληνική οικονομία.

Τιμές αποζημίωσης (χωρίς αναπροσαρμογή βάσει ΔΤΚ) φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων

Ακολούθως παρατίθενται ενδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει η μείωση του κόστους εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών σε συνάρτηση με την περίοδο διασύνδεσης.

Εξέλιξη κόστους εγκατάστασης φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων (ενδεικτικές μέσες τιμές)

Είναι ιδιαιτέρως σημαντικό να αποσαφηνιστεί ότι η εξυγίανση του Ειδικού Λογαριασμού, όπως και η πρόσφατη εμπειρία έχει αποδείξει, απαιτεί συνδυασμένες δράσεις. Συνεπώς η αναστολή έκδοσης νέων αδειών φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων δεν αρκεί για να αντιμετωπιστεί το συνεχώς διογκούμενο πρόβλημα του χρέους του Ειδικού Λογαριασμού Α.Π.Ε. και πρέπει άμεσα να συνδυαστεί με την μείωση των υφιστάμενων συμφωνημένων τιμών αποζημίωσης παραγωγών Α.Π.Ε., ιδιαιτέρως των φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων οι οποίες απολαμβάνουν έως σήμερα τις υψηλότερες ανάμεσα στις εγκαταστάσεις Α.Π.Ε.. Κρίνεται συνεπώς αναγκαία η θέσπιση των ρυθμίσεων της παρούσας παραγράφου, που αιτιολογούνται από την πορεία μείωσης του κόστους προμήθειας και εγκατάστασης του εξοπλισμού, στο πλαίσιο ενίσχυσης της προσπάθειας για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999. Για τον λόγο αυτό είναι επιβεβλημένος ο επανακαθορισμός των τιμών αποζημίωσης σε τιμές που θα συνδυάζουν τις εύλογες αποδόσεις για τους παραγωγούς Α.Π.Ε. και την βιωσιμότητα του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999. Επισημαίνεται εξάλλου ότι οι νέες τιμές αποζημίωσης εξασφαλίζουν, κατά το δυνατόν, αποδόσεις που χαρακτηρίζονται από εσωτερικούς βαθμούς απόδοσης της τάξης του 13,5%, ήτοι αρκετά υψηλότερους από τους αντίστοιχους βαθμούς για ευρωπαϊκές χώρες. Άλλωστε και ο Επίτροπος Ενέργειας της Ε.Ε., έχει κάνει λόγο για εύλογη απόδοση των επενδύσεων Α.Π.Ε. της τάξης του 7-8%.

Η παραμετροποίηση των τιμών αποζημίωσης έγινε λαμβάνοντας υπ΄ όψιν:

· Την τεχνολογία κατασκευής.

· Τον κόστος προμήθειας και εγκατάστασης του εξοπλισμού βάσει της περιόδου σύνδεσης των έργων στο Δίκτυο, μετά από επεξεργασία δημοσιευμένων από φορείς της αγοράς στοιχείων και μελετών, μεταξύ των οποίων αναφέρονται ενδεικτικά η «Πρόταση του ΣΠΕΦ για το New Deal» και το «Τεχνικό Εγχειρίδιο για τη Μελέτη και Υλοποίηση φ/β συστημάτων» του ΤΕΕ.

· Το μέγεθος των εγκαταστάσεων και την επίτευξη οικονομιών κλίμακας

· Την επιχορήγηση ή μη από δημόσιους πόρους.

· Το χρονικό διάστημα λειτουργίας της επένδυσης.

Επιπλέον, για τη διαμόρφωση των τιμών για το 2013 ελήφθησαν υπόψη η γνώμη της ΡΑΕ που υποβλήθηκε στο ΥΠΕΚΑ με σχετικό έγγραφό της καθώς και μελέτη που εκπονήθηκε για το ΥΠΕΚΑ στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας της Task Force Greece (TFG). Πιο συγκεκριμένα για τον υπολογισμό των τιμών αποζημίωσης θεωρήθηκε εύλογο να κριθούν τα έργα υπό το πρίσμα του εσωτερικού βαθμού απόδοσης (IRR). Σε αυτή την περίπτωση οι εγκαταστάσεις θα πρέπει να αξιολογηθούν και κατόπιν να αναπροσαρμοστούν οι τιμές ώστε έργα που υλοποιήθηκαν με διαφορετικούς όρους να αποκτούν πλέον την ίδια οικονομική απόδοση. Για τον λόγο αυτό έγινε ενδελεχής καταγραφή των έργων ανάλογα με την ισχύ τους και τον τόπο εγκατάστασής του (Διασυνδεδεμένο ή Μη Διασυνδεδεμένο Σύστημα). Δημιουργήθηκαν οι εξής κατηγορίες για φωτοβολταϊκούς σταθμούς:

· Φωτοβολταϊκά που εντάσσονται στο «Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων»

· Σταθμοί έως 100kW στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα

· Σταθμοί από 100 έως 500kW στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα

· Σταθμοί από 500 έως 1000kW στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα

· Σταθμοί από 1000 έως 5000kW στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα

· Σταθμοί μεγαλύτεροι των 5000kW στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα

· Σταθμοί έως 100kW στο Μη Διασυνδεδεμένο Σύστημα Νήσων

· Σταθμοί μεγαλύτεροι των 100kW στο Μη Διασυνδε-

δεμένο Σύστημα Νήσων

Κατόπιν έγινε κατηγοριοποίηση ανάλογα με την συμφωνημένη τιμή αποζημίωσης. Δημιουργήθηκε συνεπώς ο χάρτης των εγκατεστημένων έργων ανά την επικράτεια με κριτήριο τις τιμές αποζημίωσης και τον χρόνο διασύνδεσης. Για τον υπολογισμό του εσωτερικού βαθμού απόδοσης της κάθε εγκατάστασης κρίθηκε απαραίτητο να συλλεχθούν στοιχεία από φορείς της αγοράς, μελέτες ή οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο. Ελήφθη υπ΄ όψιν το κόστος κατασκευής, το κόστος λειτουργίας καθώς και δανειακές παράμετροι των εγκατεστημένων έργων. Πιο αναλυτικά για το κόστος κατασκευής έργου χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία ανάλογα με το πότε αυτό διασυνδέθηκε και εάν το έργο βρίσκεται στο Διασυνδεδεμένο ή Μη Σύστημα, και η ανάλυση έγινε ανά κατηγορία σταθμού (όπως αναφέρονται παραπάνω). Συνεπώς δημιουργήθηκε ένα μητρώο με τιμές για το κόστος κατασκευής ανάλογα με τον τόπο και τον χρόνο διασύνδεσης. Το κόστος λειτουργίας επίσης διαφοροποιήθηκε ανάλογα με το μέγεθος του σταθμού και τον τόπο διασύνδεσης. Τέλος για τις δανειακές υποχρεώσεις των σταθμών έγινε χρήση επιτοκίου 9% και ύψους δανείου σε ποσοστό 75%, το οποίο κρίνεται εύλογο για την περίοδο αναφοράς αλλά και το είδος των δανειοδοτούμενων έργων και είναι σε συμφωνία με στοιχεία που ελήφθησαν από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της χώρας.

Βάσει των ανωτέρω έγινε ο υπολογισμός των νέων τιμών αποζημίωσης ώστε να προκύψει κοινός κατά το δυνατός βαθμός απόδοσης για τις εξεταζόμενες εγκαταστάσεις. Οι νέες τιμές αποζημίωσης όπως αυτές αποτυπώνονται στις προτεινόμενες διατάξεις εξασφαλίζουν στους σταθμούς απόδοση των έργων περίπου 13,5% ανεξαρτήτως κατηγορίας και τόπου διασύνδεσης. Το μέγεθος αυτό θεωρείται σε κάθε περίπτωση ικανοποιητικό σύμφωνα και με την διεθνή πρακτική.

Αποδόσεις φωτοβολταϊκών σταθμών ανάλογα με τον χρόνο διασύνδεσης.

Όπως γίνεται αντιληπτό και από το ανωτέρω γράφημα έγινε προσπάθεια ώστε τα βάρη να κατανεμηθούν δίκαια και να αποκλειστούν περιπτώσεις υπεραποδόσεων. Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι για όσους σταθμούς ο υπολογιζόμενος εσωτερικός βαθμός απόδοσης είναι μικρότερος του μέσου (13,5%), σε αυτούς τους σταθμούς έγινε η ελάχιστη, κατά το δυνατόν, ή σε κάποιες περιπτώσεις μηδενική μείωση των τιμών αποζημίωσης, ώστε οι αποδόσεις τους να συμβαδίζουν με εκείνες των σταθμών χωρίς ενίσχυση, οι οποίες είναι σημαντικά μικρότερες, αλλά και να προσεγγίζουν το μέσο εσωτερικό βαθμό απόδοσης (13,5%). Επισημαίνεται ότι η απουσία τιμών σε κελιά του πίνακα Α εξυπηρετεί ακριβώς την ανωτέρω λογική μη μείωσης των υφιστάμενων τιμών για έργα με χαμηλούς βαθμούς απόδοσης. Συνεπώς η αντιμετώπιση των εγκαταστάσεων έγινε όσο το δυνατόν δικαιότερα ελαχιστοποιώντας όπου αυτό ήταν απαραίτητο (ιδιαίτερα σε παλαιότερους σταθμούς) κατά το δυνατόν τις μειώσεις στις τιμές αποζημίωσης. Η ίδια πρόβλεψη ακριβώς έγινε και για τις εγκαταστάσεις που υπάγονται στο Ειδικό Πρόγραμμα αλλά με ειδική μέριμνα η οικονομική απόδοση τους να είναι ελαφρά βελτιωμένη (IRR στη ζώνη 19,5%-20%) καθώς οι εγκαταστάσεις αυτές δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζονται αυστηρά ως επενδυτικές δράσεις συνεκτιμώντας και το χαμηλό ύψος του επενδεδυμένου κεφαλαίου. Ειδική μέριμνα υπάρχει επίσης για τον ίδιο λόγο και για σταθμούς έως 20 kW καθώς και για σταθμούς που ανήκουν σε κατ΄ επάγγελμα αγρότες για τους οποίους έχει προβλεφθεί μια προσαύξηση της τάξης του 10% και 15% αντίστοιχα σε σχέση με τις τιμές του πίνακα Α. Ως προς τις διαφοροποιήσεις στις μεσοσταθμικές μειώσεις των σταθμών των κατ΄ επάγγελμα αγροτών επισημαίνεται ότι οι σχετικές προτεινόμενες διατάξεις θεσπίστηκαν λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι το κόστος επένδυσης ήταν υψηλότερο για τα εν λόγω έργα εξαιτίας του υψηλότερου κόστους δανεισμού. Επίσης για τους σταθμούς, η σύνδεση των οποίων πραγματοποιήθηκε το δεύτερο εξάμηνο του 2013 και για τη σύνδεση των οποίων απαιτήθηκε η κατασκευή νέου Υποσταθμού ΥΤ/ΜΤ, προβλέπονται τιμές βάσει του πίνακα Β του άρθρου 1, καθώς, δεδομένης της μεγάλης μείωσης του κόστους προμήθειας των φωτοβολταϊκών πάνελς, το κόστος κατασκευής του υποσταθμού αποτελεί πλέον σημαντικό τμήμα του συνολικού κόστους της επένδυσης.

Με την ίδια λογική έγινε ανάλυση και για τις αιολικές εγκαταστάσεις καθώς και για τα Μικρά Υδροηλεκτρικά Έργα. Η ανάλυση περιελάμβανε την καταγραφή των έργων ανά περίοδο σύνδεσης και ανά τιμή αποζημίωσης. Ο υπολογισμός των αποδόσεων βασίζεται, όπως και για τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς, στο κόστος εγκατάστασης, το κόστος λειτουργίας καθώς και τις δανειακές παραμέτρους των έργων. Οι οικονομικές αποδόσεις των έργων αυτών εξομοιώνονται και κυμαίνονται πλέον στη ζώνη του 12-14%. Ειδική μέριμνα υπάρχει για τους αιολικούς σταθμούς στο Μη Διασυνδεδεμένο Δίκτυο των Νήσων οι οποίοι θα αποζημιώνονται σε διαφορετικές τιμές από εκείνες του Διασυνδεδεμένου Συστήματος εξαιτίας κυρίως των αποκοπών που επιβάλλει ο Διαχειριστής του συστήματος στην παραγωγή τους μειώνοντας έτσι την οικονομική απόδοση των εγκαταστάσεων. Η κατηγοριοποίηση αφορά κυρίως την ισχύ και δευτερευόντως την περίοδο διασύνδεσης. Μεγαλύτεροι σταθμοί αποζημιώνονται ελαφρώς χαμηλότερα κυρίως λόγω οικονομιών κλίμακας.

Τόσο για τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς όσο και για τους αιολικούς και Μικρούς Υδροηλεκτρικούς σταθμούς, έγινε ξεχωριστός υπολογισμός για τις περιπτώσεις που οι σταθμοί έχουν τύχει των ευεργετημάτων δημόσιας ενίσχυσης. Το μέσο ποσοστό ενίσχυσης (30%) θεωρείται εύλογο από στοιχεία της αγοράς. Στην περίπτωση αυτή οι σταθμοί, στο πλαίσιο πάντα της κοινής απόδοσης μεταξύ τους αλλά και με τους λοιπούς σταθμούς, αποκτούν διαφορετικές τιμές αποζημίωσης, μειωμένες σε σχέση με τους αντίστοιχους σταθμούς που δεν έλαβαν δημόσια ενίσχυση, ώστε να διατηρείται ο κανόνας της κοινής οικονομικής απόδοσης.

Συνοπτικά οι νέες τιμές αποζημίωσης αντιστοιχούν σε μεσοσταθμική μείωση της τάξης του 29,9% για φωτοβολταϊκούς σταθμούς συμπεριλαμβανομένων των οικιακών φωτοβολταϊκών που εντάσσονται στο Ειδικό Πρόγραμμα. Επισημαίνεται ότι οι μεσοσταθμικές μειώσεις στα οικιακά φωτοβολταϊκά συστήματα είναι μικρότερες από εκείνες των φωτοβολταϊκών σταθμών επί γηπέδων καθώς σε έργα μικρότερης ισχύος το κόστος προμήθειας και εγκατάστασης του εξοπλισμού ήταν υψηλότερο.

Η μεσοσταθμική μείωση για αιολικές εγκαταστάσεις είναι 5,6% ενώ για τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα η αντίστοιχη μείωση είναι 5,4%.

Οι νέες τιμές αποζημίωσης αναμένεται να εξοικονομήσουν περίπου 473 εκατ. € στον ειδικό λογαριασμό. Επίσης εκτιμάται ότι για τον μηδενισμό του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999, ο οποίος αναμένεται να επιτευχθεί στο τέλος του 2014, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της χώρας, θα απαιτηθεί μία μικρή αύξηση στο Ε.Τ.Μ.Ε.Α.Ρ. της τάξης των 5€/MWh για το 2014. Μετά τον ισοσκελισμό του Ειδικού Λογαριασμού κατά τα προαναφερθέντα, εκτιμάται ότι το Ε.Τ.Μ.Ε.Α.Ρ. θα μειωθεί εντός των επόμενων ετών. Στο παρακάτω γράφημα φαίνεται η εκτίμηση της εξέλιξης του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού μετά τις παρεμβάσεις και μέχρι το 2020.

Εκτίμηση εξέλιξης ελλείμματος Ειδικού Λογαριασμού

Για τους λοιπούς σταθμούς ΑΠΕ, πλην των παραπάνω αναφερόμενων, οι νέες τιμές αποζημίωσης καθορίζονται στην υποπαράγραφο ΙΓ.5. Αυτό κρίθηκε σκόπιμο ώστε να λαμβάνοντας υπόψη επικαιροποιημένα στοιχεία κόστους να περιοριστούν οι υπεραποδόσεις.

Στην υποπαράγραφο ΙΓ.1 συμπεριλαμβάνεται και ο νέος τρόπος υπολογισμού των τιμών αποζημίωσης για εν λειτουργία μονάδες ΣΗΘΥΑ που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο ως καύσιμο. Η τροποποίηση κρίνεται απαραίτητη καθώς ο υφιστάμενος τρόπος υπολογισμού δημιουργεί στρεβλώσεις και οδηγεί σε υπεραποδόσεις. Κρίνεται τεχνοοικονομικά ορθό να αποζημιώνονται οι παραγωγοί ΣΗΘΥΑ με τιμή που θα καθορίζεται από σταθερό τμήμα και από προσαύξηση τιμής (ΠΤ) η οποία θα προστίθεται στο σταθερό τμήμα αυτής. Η προσαύξηση δομείται κατάλληλα, λαμβάνοντας υπ΄ όψιν πρότυπους βαθμούς απόδοσης της εγκατάστασης, ώστε να ελαχιστοποιεί τις υπεραποδόσεις και να περιορίζει ταυτόχρονα την έκθεση των παραγωγών σε μεταβολές της τιμής φυσικού αερίου. Με τον τρόπο αυτό οι παραγωγοί ΣΗΘΥΑ θα ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο που υφίστανται λόγω της έκθεσης τους στην τιμή του φυσικού αερίου χωρίς όμως να εξασφαλίζουν τα πρόσθετα κέρδη που απέρρεαν από τον πολλαπλασιαστικό τύπο υπολογισμού της τιμής αποζημίωσης που ισχύει έως σήμερα.

Σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση για τους εν λειτουργία σταθμούς ΣΗΘΥΑ, οι σταθμοί λαμβάνουν τιμή αποζημίωσης σύμφωνα με την ισχύ τους [τρείς κατηγορίες ισχύος: από 0 έως και 1 MW, άνω του 1 έως και 35 MW, άνω των 35 MW, οι οποίες βρίσκονται σε συμφωνία με τις έως σήμερα διατάξεις για την κατηγοριοποίηση σταθμών ΣΗΘΥΑ), την τεχνολογία που χρησιμοποιούν (κατηγοριοποίηση σύμφωνα με την Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β΄ 1420)] καθώς και με το αν έχουν λάβει ή όχι δημόσια ενίσχυση. Η τιμή αποζημίωσης, όπως έχει ήδη αναφερθεί, αποτελείται από ένα σταθερό και ένα μεταβαλλόμενο σκέλος σε αντίθεση με τον έως σήμερα τρόπο υπολογισμού που δημιουργεί στρεβλώσεις. Το μεταβαλλόμενο σκέλος εξαρτάται από την τιμή του φυσικού αερίου και συμπεριλαμβάνει την τιμή πώλησης (ηλεκτροπαραγωγής ή συμπαραγωγής) με το κόστος μεταφοράς και τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης καθώς και το κόστος διοξειδίου του άνθρακα (CO2) που αντιστοιχεί στην ηλεκτροπαραγωγή. Η νέα μεθοδολογία αποζημίωσης εξασφαλίζει στις μονάδες ΣΗΘΥΑ εύλογη απόδοση (12-14%), ήτοι αντίστοιχη με αυτή των μονάδων Α.Π.Ε.

Στην περίπτωση που σε σταθμό ΣΗΘΥΑ του σχετικού πίνακα της υποπαραγράφου ΙΓ.1. η παραγόμενη θερμική ενέργεια είτε αξιοποιείται για την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, και εφόσον η παραγωγή αγροτικών προϊόντων αποτελεί την κύρια δραστηριότητα του παραγωγού, είτε διατίθεται μέσω δικτύου τηλεθέρμανσης πόλεων, το σταθερό τμήμα της τιμής του πίνακα (τιμή εξαιρουμένου του ΠΤ) προσαυξάνεται κατά 15%. Επιπλέον, σε περίπτωση που σε σταθμό ΣΗΘΥΑ του σχετικού πίνακα της υποπαραγράφου ΙΓ.1. τα καυσαέρια αξιοποιούνται για γεωργικούς σκοπούς, το σταθερό τμήμα της τιμής του πίνακα (τιμή εξαιρουμένου του ΠΤ) προσαυξάνεται επιπλέον κατά 15%. Δεδομένου ότι στις περιπτώσεις αυτές η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητα των φορέων των οικείων επιχειρήσεων αλλά ένα ενδιάμεσο στάδιο, απαραίτητο για την παραγωγή θερμικής ενέργειας που χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση της κύριας δραστηριότητας, ήτοι της παραγωγής αγροτικών προϊόντων, κρίνεται σκόπιμη η διαφοροποιημένη μεταχείρισή τους σε σχέση με τις λοιπές ΣΗΘΥΑ, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας που έχει η λειτουργία τέτοιων μονάδων για την περαιτέρω ανάπτυξη ενός μοντέλου σύγχρονης αγροτικής ανάπτυξης και την παραγωγή εξαγώγιμων αγροτικών προϊόντων. Ομοίως, κρίνεται σκόπιμη η διαφοροποιημένη μεταχείριση των σταθμών ΣΗΘΥΑ που κάνουν χρήση φυσικού αερίου και διαθέτουν την παραγόμενη θερμική ενέργεια μέσω δικτύου τηλεθέρμανσης πόλεων, δεδομένου ότι η τηλεθέρμανση συμβάλλει σημαντικά στην εξοικονόμηση ενέργειας, καθώς και στην αντιμετώπιση του υψηλού κόστους θέρμανσης πόλεων, ιδίως σε ακριτικές περιοχές της χώρας.

Τέλος πρέπει να επισημανθεί ότι όσοι παραγωγοί ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ αποζημιώνονται με τιμές μικρότερες από εκείνες που προκύπτουν από τους πίνακες των παραγράφων (α) έως (γ) της υποπαραγράφου ΙΓ.1. δεν αναπροσαρμόζουν τις τιμές τους αλλά διατηρούν τις σημερινές χαμηλότερες τιμές αποζημίωσης.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.2: ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ – ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΥΠΑΓΩΓΗΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΓ.1

Με τις περιπτώσεις 1 και 2 της υποπαραγράφου ΙΓ.2. καθορίζονται οι προϋποθέσεις ένταξης των έργων ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ στη στήλη ΜΕ (με χρήση ενίσχυσης) των πινάκων της υποπαραγράφου ΙΓ.1.. Ως προϋπόθεση για την ένταξη στη στήλη ΜΕ καθορίζεται η δημόσια ενίσχυση να ανέρχεται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 20% του κόστους του έργου, όπως έχει διαμορφωθεί έως την 31.12.2013, και επιπλέον να έχει καταβληθεί το 50% του συνόλου της ενίσχυσης (άμεσης ή ισοδύναμης) με σκοπό να διασφαλιστεί ότι δεν καταλαμβάνονται περιπτώσεις, για τις οποίες η δημόσια ενίσχυση είναι σημαντικά μικρότερη από αυτή που έχει ληφθεί υπόψη ως μέση ενίσχυση στην ανάλυση για τον καθορισμό των νέων τιμών αποζημίωσης της υποπαραγράφου ΙΓ.1.. Η συνδρομή των εν λόγω προϋποθέσεων διαπιστώνεται στη βάση υποβολής σχετικής υπεύθυνης δήλωσης του παραγωγού και ορίζεται διαδικασία δειγματοληπτικών έλεγχων με συντονισμό της Υπηρεσίας Εξυπηρέτησης Επενδυτών για έργα ΑΠΕ του ΥΠΕΚΑ (περίπτωση 5). Αρχικά όλοι οι παραγωγοί κατατάσσονται στην κατηγορία ΜΕ και μετατάσσονται στην κατηγορία ΧΕ (για την οποία οι τιμές αποζημίωσης είναι υψηλότερες, λόγω απουσίας δημόσιας

ενίσχυσης) αναδρομικά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1. στη βάση των δηλούμενων με την ανωτέρω υπεύθυνη δήλωση. Για την διευκόλυνση υπαγωγής των δηλώσεων και λόγω του μεγάλου αριθμού αυτών ο ΛΑΓΗΕ και ο ΔΕΔΔΗΕ, εντός τακτής προθεσμίας, αναπτύσσουν κατάλληλα πληροφοριακά συστήματα για την υποδοχή τους. Ορίζεται σαφώς ότι οι ανωτέρω ηλεκτρονικές δηλώσεις επέχουν θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986. Οι παραγωγοί υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν με νέα σχετική υπεύθυνη δήλωση την ημερομηνία ολοκλήρωσης της καταβολής του 50% της ενίσχυσης, όταν αυτή είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας έναρξης ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1. (περίπτωση 3).

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.3: ΠΑΡΟΧΗ ΕΚΠΤΩΣΗΣ

Οι διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΓ.3. δρουν συμπληρωματικά στις διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΓ.1. προς επίτευξη του στόχου μηδενισμού του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 στο τέλος του 2014. Ειδικότερα, με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 προβλέπεται η έκδοση πιστωτικού - εκπτωτικού τιμολογίου από τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ προς τον ΛΑΓΗΕ και τον ΔΕΔΔΗΕ, κατά περίπτωση, για την παροχή έκπτωσης επί της ηλεκτρικής ενέργειας που τιμολογήθηκε εντός της διαχειριστικής χρήσης του 2013.

Το ποσοστό της έκπτωσης διαφοροποιείται βάσει των ακόλουθων:

Η παραμετροποίηση των ποσοστών λαμβάνει υπ΄ όψιν της το γεγονός ότι οι σταθμοί, μετά και την αναπροσαρμογή των τιμών, έχουν αποκτήσει κατά το δυνατόν κοινό εσωτερικό βαθμό απόδοσης. Συνεπώς θα πρέπει η παραμετροποίηση να εξασφαλίζει ότι η παροχή πιστωτικού τιμολογίου δεν θα επηρεάσει αυτόν τον ήδη διαμορφωμένο κανόνα που εξυπηρετεί τη δικαιότερη ρύθμιση του ζητήματος. Για τον λόγο αυτό και αφού έγινε φανερό ότι οι τιμές αποζημίωσης ήταν άρρηκτα συνδεδεμένες με τον χρόνο υλοποίησης της εγκατάστασης επιλέχθηκε να γίνει η παραμετροποίηση ως προς τον χρόνο σύνδεσης και όχι ως προς κάποια άλλη παράμετρο η οποία θα ενείχε τον κίνδυνο δημιουργίας νέων στρεβλώσεων. Για το λόγο αυτό υπολογίστηκε η μέση τιμή αποζημίωσης ανά έτος σύνδεσης και στην συνέχεια επελέγησαν συντελεστές οι οποίοι να δημιουργούν κατά το δυνατόν ίσες χρηματικές ροές (πιστωτικά τιμολόγια) για όλους τους παραγωγούς ανεξαρτήτως του χρόνου διασύνδεσης. Με τον τρόπο αυτό οι σταθμοί εξακολουθούν να έχουν κατά το δυνατόν την ίδια οικονομική απόδοση.

Οι συντελεστές παροχής έκπτωσης που επελέγησαν είναι:

· 34%, για σταθμούς που συνδέθηκαν έως 31/12/2009

· 35%, για σταθμούς που συνδέθηκαν από 1/1/2010 έως 31/12/2011

· 37,5%, για σταθμούς που συνδέθηκαν από 1/1/2012 έως 31/12/2012

· 40%, για σταθμούς που συνδέθηκαν από 1/1/2013 έως 31/12/2013

Για τους λοιπούς πλην φωτοβολταϊκών σταθμούς Α.Π.Ε και σταθμούς ΣΗΘΥΑ ο συντελεστής είναι 10%.

Αναφορικά με τον ΦΠΑ που αντιστοιχεί στο ποσό του πιστωτικού τιμολογίου της περίπτωσης 1, και προκειμένου να μην υπάρξει αδικαιολόγητη επιβάρυνση των παραγωγών, θα ληφθεί ειδική μέριμνα για τον συμψηφισμό του με τον ΦΠΑ που οφείλουν να αποδώσουν οι παραγωγοί στο Δημόσιο.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 ορίζεται ότι η μη έκδοση του πιστωτικού τιμολογίου της περίπτωσης 1 συνεπάγεται τη μη καταβολή τιμήματος από τον ΛΑΓΗΕ και τον ΔΕΔΔΗΕ, κατά περίπτωση, για την ποσότητα ενέργειας που έχει παραδοθεί και δεν έχει εξοφληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 ορίζεται ότι η έκτακτη εισφορά, που προβλέπεται στο ν. 4093/2012 και το ν. 4152/2013, για το έτος 2013 θα υπολογιστεί επί της αξίας της εγχεόμενης/πωληθείσας ηλεκτρικής ενέργειας όπως αυτή θα προκύψει μετά την προαναφερθείσα έκπτωση.

Επιπλέον ορίζεται ότι για τα θέματα φορολογικής απεικόνισης πιστωτικών τιμολογίων, ισχύουν οι διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) και του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ΚΦΑΣ) ν. 4093/2012 με επιφύλαξη των περιπτώσεων 4, 5 και 6 της παρούσας υποπαραγράφου ΙΓ.3. στις οποίες ρυθμίζονται θέματα συμβατότητας των υποχρεώσεων που θεσπίζει η παρούσα παράγραφος με την υφιστάμενη φορολογική νομοθεσία και καθορίζονται διαδικαστικές διευκολύνσεις για τους παραγωγούς. Τέλος με την περίπτωση 7 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τον χειρισμό περιπτώσεων κατάσχεσης εις χείρας των ΛΑΓΗΕ και ΔΕΔΔΗΕ ως τρίτων σε συνδυασμό με την επιβαλλόμενη υποχρέωση στους παραγωγούς για την έκδοση εκπτωτικού τιμολογίου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.4: ΕΠΕΚΤΑΣΗ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Ως αντιστάθμισμα των απωλειών εσόδων που επιφέρουν οι διατάξεις των υποπαραγράφων ΙΓ.1. και ΙΓ.3. σε σχέση με τα αρχικά επιχειρησιακά σχέδια των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ με την πρώτη περίπτωση της υποπαραγράφου ΙΓ.4. προβλέπεται η αυτοδίκαιη επέκταση των συμβάσεων πώλησης και συμψηφισμού ηλεκτρικής ενέργειας κατά πέντε έτη (και συνακόλουθα των οικείων αδειών παραγωγής και λειτουργίας). Η επέκταση αυτή αφορά την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας με συμβατικούς όρους μέχρι ποσού που αντιστοιχεί σε εύλογους βαθμούς απόδοσης ανά τεχνολογία σε θέσεις της ηπειρωτικής χώρας (συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρικά διασυνδεδεμένων νησιών) και των μη διασυνδεδεμένων νησιών. Ο εν λόγω περιορισμός τίθεται ώστε να αποφευχθεί μελλοντική υπερβολική επιβάρυνση στον Ειδικό Λογαριασμό του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 από εξελίξεις στην τεχνολογία οι οποίες είναι πολύ πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της απόδοσης των σταθμών και συνεπώς σε αύξηση της παραγωγής σε σχέση με τα σημερινά δεδομένα. Τυχόν πλεόνασμα ενέργειας εγχέεται στο σύστημα/δίκτυο χωρίς αποζημίωση του παραγωγού και υπέρ του ειδικού λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999, στη βάση τιμής αποζημίωσης από τον προμηθευτή που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από πρόταση του ΛΑΓΗΕ και γνώμη της ΡΑΕ. Με τις ίδιες διατάξεις δίνεται η δυνατότητα στους παραγωγούς με δήλωσή τους, που υποβάλλεται τουλάχιστον εντός εξαμήνου από τη λήξη της σύμβασης, να επιλέξουν μεταξύ α) τιμής που θα καθορίζεται βάσει μεθοδολογίας που

θα εγκριθεί με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από πρόταση του ΛΑΓΗΕ και γνώμη της ΡΑΕ, λαμβάνοντας υπόψη τις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας όπως αυτές διαμορφώνονται από τη λειτουργία της αγοράς και β) μιας σταθερής τιμής αποζημίωσης που ανέρχεται στα 80 €/MWh.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.5: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΟΥ Ν. 3468/2006

Με την υποπαράγραφο ΙΓ.5. καθορίζονται οι τιμές αποζημίωσης νέων σταθμών ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ καθώς και εν λειτουργία σταθμών που δεν περιλαμβάνονται στις διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΓ.1.. Ως νέοι σταθμοί χαρακτηρίζονται εκείνοι οι οποίοι τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου. Διατηρείται η κατηγοριοποίηση ανάμεσα σε σταθμούς που έλαβαν ή όχι δημόσια ενίσχυση όπως και στην υποπαράγραφο ΙΓ.1. Για τον υπολογισμό των νέων τιμών αποζημίωσης ελήφθη υπ΄ όψιν ο εσωτερικός βαθμός απόδοσης, οποίος θα πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 10-12% κατά το δυνατόν ώστε να χαρακτηρίζονται τα έργα ως βιώσιμα. Επίσης ελήφθη υπ΄ όψιν και το συνολικό ύψος της τιμής αποζημίωσης ανά τεχνολογία το οποίο θα πρέπει να μην δημιουργεί τις συνθήκες για δημιουργία νέων ελλειμμάτων του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999. Για τη διαμόρφωση των τιμών ελήφθησαν υπόψη η γνώμη της ΡΑΕ που υποβλήθηκε στο ΥΠΕΚΑ με σχετικό έγγραφό της, καθώς και μελέτη που εκπονήθηκε για το ΥΠΕΚΑ στο πλαίσιο της τεχνικής βοήθειας της Task Force Greece (TFG). Οι εν λόγω τιμές και κατηγορίες του πίνακα της περίπτωσης 1 μπορεί να μεταβάλλονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ (περίπτωση 2). Ο συνδυασμός των ανωτέρω οδήγησε στις τιμές αποζημίωσης ώστε να εξασφαλίζεται ταυτόχρονα η βιωσιμότητα των επενδύσεων αλλά και του μηχανισμού στήριξης Α.Π.Ε και ΣΗΘΥΑ.

Η κατηγοριοποίηση των έργων διατήρησε σε μεγάλο βαθμό την προϋπάρχουσα κατηγοριοποίηση (ν. 3851/2010) με σημαντικότερη διαφοροποίηση στις μονάδες ΣΗΘΥΑ όπου και μετά από προτάσεις της ΡΑΕ θεσπίζονται νέες κατηγορίες ανάλογα με την ισχύ και σε αντιστοιχία με την φιλοσοφία που εφαρμόζεται στην υποπαράγραφο ΙΓ.1. για τις υφιστάμενες μονάδες ΣΗΘΥΑ. Διαμορφώθηκε επίσης νέος τρόπος υπολογισμού των τιμών αποζημίωσης μονάδων ΣΗΘΥΑ κατά τα πρότυπα της υποπαραγράφου ΙΓ.1..

Η παραμετροποίηση λαμβάνει υπ΄ όψιν εάν ο σταθμός παραγωγής έχει λάβει δημόσια επιχορήγηση ή όχι. Η ένταξή του στην αντίστοιχη κατηγορία γίνεται βάσει σχετικής υπεύθυνης δήλωσης. Επίσης επισημαίνεται ότι κατά τα αναφερόμενα στην υποπαράγραφο ΙΓ.1., οι αιολικοί σταθμοί στο Μη Διασυνδεδεμένο Σύστημα αποζημιώνονται με τιμές που συμπεριλαμβάνουν την πρόβλεψη για ενδεχόμενες αποκοπές παραγωγής που επιβάλλονται από τον Διαχειριστή ενώ για μονάδες ΣΗΘΥΑ στο Μη Διασυνδεδεμένο Σύστημα έχει προβλεφθεί το μεγαλύτερο κόστος καυσίμου σε σχέση με τους αντίστοιχους στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα.

Προς αποφυγή δημιουργίας ελλειμμάτων στον Ειδικό Λογαριασμό στο μέλλον με την περίπτωση 2 θεσπίζονται και όρια ισχύος (MW) στις εγκαταστάσεις για τις οποίες θα ισχύουν οι υψηλές τιμές αποζημίωσης του πίνακα Α της περίπτωσης 1.

Με τις περιπτώσεις 3 και 4 εισάγονται ρυθμίσεις για την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από υβριδικούς σταθμούς συνδεόμενους στο Δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών με σκοπό την ενίσχυση της επενδυτικής ασφάλειας των σχετικών έργων και τη μείωση του υψηλού κόστους ενέργειας στα νησιά. Τέλος με την περίπτωση 5 θεσπίζεται διάταξη για την εντός τριμήνου εξέταση αιτημάτων τροποποίησης αδειών παραγωγής για υβριδικούς σταθμούς που έχουν υποβληθεί στην ΡΑΕ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.6: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 27Α ΤΟΥ Ν. 3734/2009

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι έχει υπερκαλυφθεί ο στόχος, που έχει τεθεί με αρ. πρωτ. Α.Υ./Φ1/Φ1/οικ.19598/01.10.2010 (Β΄ 1630) υπουργική απόφαση για την επιδιωκόμενη αναλογία εγκατεστημένης ισχύος ανά τεχνολογία ΑΠΕ, όσον αφορά σε φωτοβολταϊκούς σταθμούς με χρονικό ορίζοντα τα έτη 2014 και 2020 (όπως προκύπτει και από τα Μηνιαία Δελτία της ΛΑΓΗΕ Α.Ε.), κρίνεται σκόπιμο να επαναπροσδιοριστεί το μέγιστο επίπεδο συνολικής ισχύος φωτοβολταϊκών σταθμών ανά έτος μέχρι το 2020.

Επισημαίνεται ότι η προτεινόμενη ρύθμιση της υποπαραγράφου ΙΓ.6. θεσπίζεται έχοντας υπόψη ότι τα φωτοβολταϊκά αποτελούν τεχνολογία για την οποία το κόστος προμήθειας και εγκατάστασης δεν έχει ακόμη σταθεροποιηθεί αλλά είναι σε εξέλιξη. Για το λόγο αυτό κρίνεται σκόπιμο προκειμένου να μην επαναληφθούν φαινόμενα πολύ υψηλού ρυθμού εγκατάστασης νέων φωτοβολταϊκών σταθμών, όπως παρατηρήθηκε κατά την τριετία 2011 – 2013, να τίθεται ένα όριο ετησίως στο επίπεδο συνολικής ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους μετά την 1.1.2014 και μέχρι και το έτος 2020.

Ειδικότερα, ορίζονται ως ανώτατο όριο συνολικής ισχύος τα 200 MW ανά έτος μέχρι και το 2020. Εάν το σύνολο της ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους στο τέλος εκάστου έτους υπολείπεται των 200 MW, η διαφορά προσαυξάνει το επίπεδο συνολικής ισχύος των 200 MW του επόμενου έτους. Επιπλέον για τα έργα που έχουν ενταχθεί στη διαδικασία αδειοδότησης κατά την έννοια του άρθρου 9 του ν. 3775/2009 και των σταθμών που έχουν ενταχθεί στη Διαδικασία Στρατηγικών Επενδύσεων του ν. 3894/2010 ορίζεται ξεχωριστά επίπεδο συνολικής ισχύος 300 MW και έως ποσοστό 58% της συνολικής ενταγμένης ισχύος ανά ενταγμένο επενδυτικό σχέδιο.

Προβλέπεται δυνητικά η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,, μετά από γνώμη της ΡΑΕ, με την οποία θα αυξάνονται τα επίπεδα συνολικής ισχύος λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένα κριτήρια και κυρίως τις κατευθύνσεις του ενεργειακού σχεδιασμού.

Επιπλέον, με την προτεινόμενη ρύθμιση, σε περίπτωση που έχει επέλθει υπέρβαση του επιπέδων συνολικής ισχύος για ένα συγκεκριμένο έτος, η παραγόμενη ενέργεια φωτοβολταϊκών σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους, καθ΄ υπέρβαση των εν λόγω οριζομένων επιπέδων συνολικής ισχύος, αποζημιώνεται με τη μεγαλύτερη τιμή μεταξύ της Μέσης Μηνιαίας Τιμής, όπως αυτή ορίζεται στο πλαί-

σιο λειτουργίας της Προημερησίας Αγοράς (Ημερήσιος Ενεργειακός Προγραμματισμός), και του Μηνιαίου Μεσοσταθμικού Μεταβλητού Κόστους Θερμικών Συμβατικών Σταθμών για τον μήνα που η αντίστοιχη ενέργεια εγχύθηκε στο δίκτυο ή το σύστημα.

Τέλος, προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της ΡΑΕ, με την οποία το ετήσιο επίπεδο των 200 MW μπορεί να επιμερίζεται βάσει μειοδοτικής διαγωνιστικής διαδικασίας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.7: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΓΓΥΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Με τις περιπτώσεις 1 και 2 της υποπαραγράφου ΙΓ.7. ρυθμίζεται το πλαίσιο χειρισμού, εκ μέρους του αρμόδιου διαχειριστή, των εγγυητικών επιστολών και του ανεκτέλεστου κόστους έργων ηλεκτρικής διασύνδεσης, απαλλασσόμενων από την υποχρέωση έκδοσης άδειας παραγωγής, σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, πλην φωτοβολταϊκών, που δεν υλοποιήθηκαν. Συγκεκριμένα, κατόπιν υπεύθυνης δήλωσης του υποψήφιου παραγωγού περί απόσυρσης του ενδιαφέροντός του για την υλοποίηση του σταθμού, επιστρέφεται η εγγυητική επιστολή και το ποσό που αντιστοιχεί στο κόστος του μέρους των έργων διασύνδεσης που δεν υλοποιήθηκε, το οποίο είχε καταβληθεί κατά την υπογραφή της σύμβασης υλοποίησης των έργων σύνδεσης. Με τις εν λόγω διατάξεις, η κατατεθείσα εγγυητική επιστολή, δεν καταπίπτει υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 για τη χρηματοδότηση του υποστηρικτικού μηχανισμού των ΑΠΕ όπως προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις, αλλά αποδεσμεύεται υπέρ του υποψήφιου παραγωγού. Με την επιστροφή της εγγυητικής επιστολής και του κόστους των ανεκτέλεστων έργων σύνδεσης επιτυγχάνεται αντίστοιχη μείωση του διαχειριστικού κόστους με το οποίο ούτως ή άλλως επιβαρύνθηκαν οι υποψήφιοι παραγωγοί για την υλοποίηση των σκοπούμενων σταθμών.

Τέλος ορίζεται ότι με την υποβολή της ανωτέρω υπεύθυνης δήλωσης λύονται αυτοδικαίως οι σχετικές συμβάσεις πώλησης και σύνδεσης του σταθμού στο Δίκτυο ή το Σύστημα και ότι ο αρμόδιος διαχειριστής καθώς και ο ΛΑΓΗΕ τηρούν μητρώο των σταθμών για τους οποίους λύονται οι συμβάσεις πώλησης και σύνδεσης.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.8: ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ, ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με τις περιπτώσεις 1, 2 και 3 καταργείται η ετήσια αναπροσαρμογή των τιμών αποζημίωσης για σταθμούς ΑΠΕ βάσει του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή καθώς επίσης και η προσαύξηση στην τιμή για επενδύσεις όλων των τεχνολογιών ΑΠΕ (πλην φωτοβολταϊκών και ηλιοθερμικών) σε περίπτωση που αυτές υλοποιούνταν χωρίς τη χρήση δημόσιας επιχορήγησης, αφού πλέον για τις εν λόγω επενδύσεις προβλέπονται διακριτές τιμές στον πίνακα που θεσπίζεται με την υποπαράγραφο ΙΓ.5. της παρούσας παραγράφου.

Με την περίπτωση 4 καταργούνται οι διατάξεις νόμων που επέβαλαν την έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης μετά τον επανακαθορισμό που επέρχεται στις τιμές αποζημίωσης ηλεκτρικής ενέργειας λειτουργούντων σταθμών ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ της υποπαραγράφου ΙΓ,1, της παρούσας παραγράφου.

Με την περίπτωση 5 καταργείται η δυνατότητα της -υπό προϋποθέσεις– απαλλαγής εκ της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σταθμών ηλεκτροπαραγωγής με καύσιμο βιομάζα, βιοαέριο, βιορευστά εγκατεστημένης ισχύος ≤500kW (μετά την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2009/28/ΕΚ για την προώθηση των ΑΠΕ, που έλαβε χώρα με το ν. 4062/2012 (Α΄70) τα υγρά καύσιμα που παράγονται από βιομάζα και αξιοποιούνται στους τομείς της παραγωγής ηλεκτρισμού, θερμότητας και ψύξης, εκτός των μεταφορών, δεν καλούνται βιοκαύσιμα αλλά ορίζονται βιορευστά). Με την εισαγόμενη ρύθμιση αίρεται υφιστάμενη αντίφαση που διέπει την περιβαλλοντική αδειοδότηση σταθμών ηλεκτροπαραγωγής των ανωτέρω τεχνολογιών, λαμβανομένης υπόψη της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 4014/2011 (Α΄ 209), σύμφωνα με την οποία σύνθετο έργο ή δραστηριότητα που περιλαμβάνει επί μέρους έργα ή δραστηριότητες, κατατάσσεται στην περιβαλλοντική υποκατηγορία του επί μέρους έργου ή δραστηριότητας με τις σημαντικότερες επιπτώσεις στο περιβάλλον (σύμφωνα με την υπουργική απόφαση 1958/13.01.2012, Β΄21), και δεδομένου ότι οι εν λόγω σταθμοί συνιστούν σύνθετα έργα, για την περιβαλλοντική αδειοδότηση των οποίων λαμβάνονται υπόψη οι κατηγορίες περιβαλλοντικής κατάταξης των επιμέρους έργων και δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, αποσαφηνίζεται το αδειοδοτικό πλαίσιο περιβαλλοντικής αδειοδότησης των μικρής κλίμακας ισχύος σταθμών ≤500kW των ανωτέρω τεχνολογιών, οι οποίοι συνιστούν πλήρεις θερμοηλεκτρικούς σταθμούς, που κατά περίπτωση δύνανται να περιλαμβάνουν ως αναπόσπαστα τμήματά των την υποδοχή, τυχόν επεξεργασία των εισερχομένων καυσίμων (ενδεικτικά θρυμματισμός, κοσκίνισμα, ξήρανση, τυποποίηση κ.ά., απαραίτητων λόγω της φύσεως και της προέλευσης του εισερχόμενου καυσίμου, που εν γένει χαρακτηρίζεται από ετερογένεια στη σύνθεση, στο μέγεθος, στη μορφή του, καθώς και από υψηλά ποσοστά περιεχόμενης υγρασίας), την αποθήκευση, αναερόβια χώνευση, αεριοποίηση, ενεργειακή μετατροπή, διάθεση της παραγόμενης ηλεκτρικής και της συμπαραγόμενης θερμικής ενέργειας, καθώς και την τυποποίηση, μεταφορά και διάθεση τυχόν δευτερογενώς παραγόμενων αέριων, στερεών ή υγρών (υπό-/παρά-) προϊόντων ή αποβλήτων, που προκύπτουν κατά τη διαδικασία επεξεργασίας της καύσιμης ύλης της μονάδας και την ηλεκτροπαραγωγή.

Με τις περιπτώσεις 6 και 7 καταργούνται οι διατάξεις του ν. 4223/2013 σχετικά με την αναστολή σύναψης συμβάσεων σύνδεσης και συμβάσεων πώλησης και η υπουργική απόφαση σχετικά με την αναστολή διαδικασίας αδειοδότησης και χορήγησης προσφορών σύνδεσης για φωτοβολταϊκούς σταθμούς αντιστοίχως. Επιπλέον με την περίπτωση 7 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αντιμετώπιση των αιτημάτων που βρίσκονται σε εκκρεμότητα λόγω της αναστολής της διαδικασίας χορήγησης προσφορών σύνδεσης για φωτοβολταϊκούς σταθμούς.

Με την περίπτωση 8 καθορίζεται ότι μετά τη λήξη των οικείων συμβάσεων πώλησης ενέργειας οι σταθμοί ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ εντάσσονται στο ηλεκτρικό σύστημα της χώρας με όρους λειτουργίας της αγοράς και προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της ΡΑΕ, για το καθορισμό των λεπτομερειών της διαδικασίας έ-

νταξης βάσει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των εν λόγω σταθμών.

Με την περίπτωση 9, για λόγους διαφάνειας, επιβάλλεται στον ΛΑΓΗΕ και τον ΔΕΔΔΗΕ η υποχρέωση κατάρτισης πινάκων στους οποίους εμφαίνεται η τιμή αποζημίωσης (€/kWh) για κάθε λειτουργούντα σταθμό ΑΠΕ καθώς και το σταθερό τμήμα της τιμής σταθμών ΣΗΘΥΑ. Οι εν λόγω πίνακες επικαιροποιούνται ανά εξάμηνο και αποστέλλονται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και τη ΡΑΕ προκειμένου τα στοιχεία τους να ενταχθούν στα σχετικά μητρώα.

Με την περίπτωση 10 επεκτείνεται η δυνατότητα επιστροφής εγγυητικών επιστολών, που ορίζεται με την υπουργική απόφαση ΥΑΠΕ/Φ1/οικ.24839/25.11.2010 (Β΄1901), αναφορικά με απαλλασσόμενους της υποχρέωσης έκδοσης άδειας παραγωγής σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, σε επενδυτές που η υλοποίηση των έργων τους δεν κατέστη δυνατή χωρίς όμως δική τους υπαιτιότητα αλλά εξαιτίας μη χορήγησης απαιτούμενης άδειας ή έγκρισης στη βάση εφαρμογής περιορισμών που έθεσε μεταγενέστερο του χρόνου υποβολής των εγγυητικών επιστολών θεσμικό πλαίσιο.

Με την περίπτωση 11 αίρεται η υποχρέωση για μη μεταβίβαση αγροτικών Φ/Β ισχύος έως 100 kW πριν την παρέλευση πενταετίας.

Με τις περιπτώσεις 12, 13 και 14 επεκτείνεται η έναρξη ισχύος διατάξεων της υποπαραγράφου Ι.1 της παραγράφου Ι του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 την 1η Ιανουαρίου 2015 και επιπλέον, για το έτος 2014, δε γεννάται για τους παραγωγούς υποχρέωση καταβολής του ετήσιου τέλους διατήρησης δικαιώματος κατοχής άδεια παραγωγής. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις θεσπίστηκαν με σκοπό να δοθεί χρόνος στους επενδυτές προς λήψη των επιχειρηματικών τους αποφάσεων και στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης εκ μέρους του Υπουργείου των ενεργειών για την ολοκλήρωση της αναθεώρησης της πολιτικής στον τομέα των ΑΠΕ και ενόψει της ολοκλήρωσης εντός του έτους του νέου ενεργειακού σχεδιασμού.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 4203/2013 προστέθηκε άρθρο 14 Α στο ν. 3468/2006, σύμφωνα με το οποίο δίνεται η δυνατότητα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών και σταθμών μικρών ανεμογεννητριών από αυτοπαραγωγούς. Στην εν λόγω ρύθμιση προβλεπόταν η έκδοση απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση του Διαχειριστή και γνώμη της ΡΑΕ με την οποία θα καθορίζονται ο τύπος, το περιεχόμενο και η διαδικασία κατάρτισης των συμβάσεων συμψηφισμού ηλεκτρικής ενέργειας καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 15 προσδιορίζονται με σαφήνεια ειδικότερα θέματα που θα καθορίζονται με την προαναφερθείσα υπουργική απόφαση όπως ο τρόπος με τον οποίο θα γίνεται ο συμψηφισμός της παραγόμενης και της καταναλισκόμενης ενέργειας και ειδικότερα οι χρεώσεις που θα περιλαμβάνονται στον συμψηφισμό και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου θα υπολογίζεται ο συμψηφισμός της παραγόμενης ενέργειας με την καταναλισκόμενη ενέργεια στις εγκαταστάσεις του αυτοπαραγωγού που τροφοδοτεί ο σταθμός. Επιπλέον απαλείφεται η δυνατότητα να οριστεί στην εν λόγω υπουργική απόφαση αποζημίωση των αυτοπαραγωγών ή/και του προμηθευτή για ποσοστό του πλεονάσματος ενέργειας που προκύπτει από το συμψηφισμό και ορίζεται ότι το πλεόνασμα ενέργειας εγχέεται στο σύστημα/δίκτυο χωρίς αποζημίωση του παραγωγού και υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999, στη βάση τιμής αποζημίωσης από τον προμηθευτή που ορίζεται με την ανωτέρω απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Η εισαγωγή εξουσιοδοτικής διάταξης, που παρέχεται με την περίπτωση 16, για την κατάταξη έργων και δραστηριοτήτων παραγωγής ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας με χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καλύπτει υφιστάμενο νομοθετικό κενό και παρέχει τη δυνατότητα συμπλήρωσης/τροποποίησης της υπουργικής απόφασης υπ΄αριθμ. 3137/191/Φ.15/2012 «Αντιστοίχηση των κατηγοριών των βιομηχανικών δραστηριοτήτων και των δραστηριοτήτων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με τους βαθμούς όχλησης που αναφέρονται στα πολεοδομικά διατάγματα» (Β΄1048), η οποία εκδόθηκε κατ΄ εφαρμογήν των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 20 του ν. 3982/2011 (Α΄143).

Με την τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 4203/2013, που συντελείται με την περίπτωση 17, διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της ρύθμισης περί μεταφοράς της θέσης εγκατάστασης προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα μετεγκατάστασης σε δρομολογημένα έργα των οποίων η υλοποίηση εμποδίζεται εξαιτίας της μεταβολής του θεσμικού πλαισίου αδειοδότησης και χωροθέτησης στην αρχική θέση εγκατάστασης. Ειδικότερα, καθίσταται επιτρεπτή η μεταβολή του τόπου εγκατάστασης, άπαξ και εντός των ορίων της οικείας Περιφέρειας στην οποία βρισκόταν η αρχική θέση εγκατάστασης, ώστε να διασφαλισθεί η συνέχιση των έργων για τα οποία δεν είναι εφικτή η μετεγκατάσταση εντός της εγγύς περιοχής λόγω του ειδικότερου χωροταξικού πλαισίου στο οποίο εμπίπτουν και η εφαρμογή του οποίου δύναται να καλύπτει μεγάλο μέρος της ευρύτερης περιοχής της αρχικής θέσης εγκατάστασης (τροποποίηση Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Α.Π.Ε, Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, έκδοση ή τροποποίηση προεδρικών διαταγμάτων προστασίας περιοχών, τροποποίηση νομοθετικού πλαισίου εγκατάστασης έργων ΑΠΕ σε γεωργικές γαίες υψηλής παραγωγικότητας). Επιπλέον, οι ρυθμίσεις στοχεύουν στην άμεση απεμπλοκή δρομολογημένων έργων με τον καθορισμό του τρόπου μεταφοράς της θέσης εγκατάστασης με την έκδοση απόφασης από την οικεία Αποκεντρωμένη Διοίκηση και την πρόβλεψη για την κατά προτεραιότητα διεκπεραίωση της αδειοδοτικής διαδικασίας από τις αρμόδιες αρχές. Τέλος, προβλέπεται εύλογη προσαύξηση της τιμής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας δεδομένης της σημαντικής καθυστέρησης για την ενεργοποίηση των εν λόγω σταθμών, η οποία οφείλεται στην απρόβλεπτη μεταβολή του νομικού ή κανονιστικού πλαισίου χωροθέτησης και της μετέπειτα διαδικασίας μετεγκατάστασης που συνεπάγεται υψηλότερες δαπάνες για την υλοποίηση των έργων καθώς και ματαίωση της προσδοκίας κατοχύρωσης υψηλότερης εγγυημένης τιμής.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 18 παρατείνεται η κατάταξη στην κατηγορία των Μεγάλων Πελατών, Πελατών Φυσικού Αερίου που είχαν καταταγεί σε αυτήν την κατηγορία μέχρι την 31.12.2012, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4001/2011. Η προτεινόμενη ρύθμιση, η οποία κρίνεται σκόπιμη λόγω των ιδιαζουσών οικονομικών συνθηκών κατά τα έτη 2010-2013 και της συνακόλουθης μείωσης στην κατανάλωση, έχει ως στόχο την α-

ποτροπή αύξησης της ενεργειακής δαπάνης μεγάλων καταναλωτών και την ενίσχυση της βιομηχανικής και επενδυτικής δραστηριότητας, συμβάλλοντας έτσι στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στην ενίσχυση του ανταγωνισμού στην Ελληνική και Ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας.

Με γνώμονα την ομαλή και οικονομικά συμφέρουσα τροφοδοσία της ενεργοβόρου βιομηχανικής δραστηριότητας και ειδικότερα παραγωγικών μονάδων εξαγωγικού χαρακτήρα, κρίνεται σκόπιμο η παράταση να ισχύσει μέχρι την 31.12.2015. Το συγκεκριμένο διάστημα κρίνεται εύλογο, καθώς εντός αυτού αναμένεται να ολοκληρωθεί η διαδικασία επεξεργασίας και δημοσίευσης νέου θεσμικού πλαισίου που θα διέπει την χονδρεμπορική και λιανική αγορά φυσικού αερίου εν όψει των απαιτήσεων εναρμόνισης με το «μοντέλο στόχο» («Target Model») της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΓ.9: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΕΥΔΑΠ

Με τη διάταξη της υποπαραγράφου ΙΓ.9. τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του ν. 4117/2013, ως προς τον αριθμό των συναρμοδίων Υπουργών, προκειμένου να παρέχεται ευελιξία στην έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης για τα τιμολόγια των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης για τις διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και χρηστών. Η έκδοση των τιμολογίων πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εθνικής τιμολογιακής πολιτικής και έπεται σχετικής εισήγησης του κατεξοχήν αρμοδίου οργάνου, βάσει των αρμοδιοτήτων της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, όπως εκείνες καθορίζονται στο ν. 3199/2003 (Α΄ 280), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4117/2013, και στην ΚΥΑ 322/2013 (Β΄ 679).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΓ.10: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ Ε.Υ.Α.Θ.

Με την παρούσα διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 21 του ν. 2937/2001, έτσι ώστε η διαδικασία καθορισμού τιμολόγησης αναφορικά με τις υπηρεσίες που παρέχει η Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε. στην περιοχή αρμοδιότητος της και της έγκρισης αυτής από τις αρμόδιες αρχές να ευθυγραμμιστεί με την μέθοδο κοστολόγησης και τιμολόγησης των λοιπών παρόχων υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 2744/1999, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3α του άρθρου πέμπτου του ν. 4117/2013 (Α΄ 29). Η τιμολόγηση των υπηρεσιών της Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε. αποτελεί κοινή υπουργική απόφαση, η οποία έπεται σχετικής εισήγησης του κατεξοχήν αρμοδίου οργάνου, βάσει των αρμοδιοτήτων της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, όπως εκείνες καθορίζονται στο ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4117/2013 και στην ΚΥΑ 322/2013.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΓ.11.: ΘΗΤΕΙΑ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΥΔΑΤΩΝ

Με την παρούσα διάταξη επιδιώκεται ο καθορισμός θητείας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου για τον Προϊστάμενο της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, λόγω του γεγονότος ότι η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει αναλάβει αρμοδιότητες ρυθμιστικού χαρακτήρα, οι οποίες αφορούν, inter alia, τη διαμόρφωση γενικών κανόνων κοστολόγησης και τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος σε εθνική κλίμακα, καθώς και την εποπτεία τόσο των υφιστάμενων συμβάσεων παραχώρησης υπηρεσιών ύδατος όσο και τυχόν τροποποιήσεων εκείνων ή σύναψης νέων συμβάσεων (ΚΥΑ 322/2013, Β΄ 679). Ο χρονικός προσδιορισμός της θητείας του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων συνάδει πλήρως με την ανάγκη εξασφάλισης διαφάνειας, καθώς και προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας του Προϊσταμένου μίας υπηρεσίας επιφορτισμένης με ρυθμιστικές αρμοδιότητες. Αυτό άλλωστε προβλέπεται και στο άρθρο 101Α του Συντάγματος, όπου παρέχονται τα εχέγγυα λειτουργίας των Ανεξάρτητων Αρχών της χώρας, εφαρμοζόμενο αναλογικά και στην περίπτωση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, εξαιτίας του ρυθμιστικού χαρακτήρα των αρμοδιοτήτων της. Με αυτόν τον τρόπο, διαμορφώνεται κλίμα ασφάλειας για τους καταναλωτές αλλά και για τους παρόχους υπηρεσιών ύδατος, απαραίτητο στοιχείο για την ορθολογική διαχείριση αυτού του φυσικού πόρου.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΓ.12.: ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΥ

Με την υποπαράγραφο ΙΓ.12. αντικαθίστανται τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 του ν. 4663/1930 «Περί εξασκήσεως του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού, Αρχιτέκτονος και Τοπογράφου με στόχο την επικαιροποίηση των ρυθμίσεων που διέπουν το επάγγελμα του Μηχανικού και την εναρμόνιση αυτών με τους κοινοτικούς κανόνες δικαίου.

Ειδικότερα με το προτεινόμενο άρθρο 1 προβλέπεται ότι η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού επιτρέπεται μόνον:

Α) Στους κατόχους διπλώματος Πολιτικού Μηχανικού των Πολυτεχνείων και των Πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής

Β) Σε όσους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 38/2010 "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων"

Με το προτεινόμενο άρθρο 2 προβλέπεται ότι η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα Μηχανικού επιτρέπεται μόνον:

Α) Στους κατόχους διπλώματος Αρχιτέκτονα-Μηχανικού των Πολυτεχνείων και των Πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής

Β) Σε όσους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα – Μηχανικού σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 38/2010 "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων"

Με το προτεινόμενο άρθρο 3 προβλέπεται ότι η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του Τοπογράφου Μηχανικού/Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού επιτρέπεται

μόνον:

Α) Στους κατόχους διπλώματος Τοπογράφου Μηχανικού/Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού των Πολυτεχνείων και των Πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής

Β) Σε όσους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του Τοπογράφου Μηχανικού –Αγρονόμου Τοπογράφου Μηχανικού σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 38/2010 "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005» σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων»

Με το προτεινόμενο άρθρο 4 προβλέπεται περιοριστικά ότι δικαιούνται να φέρουν τον τίτλο του διπλωματούχου ,Μηχανικού οι διπλωματούχοι των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της ημεδαπής (των Πολυτεχνείων και των πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής) ή ισότιμων σχολών της αλλοδαπής.

Επίσης αποσαφηνίζεται ότι οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 3 του παρόντος, επεκτείνονται σε όλους τους διπλωματούχους μηχανικούς της προηγουμένης παραγράφου, το γνωστικό αντικείμενο σπουδών των οποίων αντιστοιχεί σε επιμέρους πτυχές των εν λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα προεδρικά διατάγματα τα οποία εκδίδονται μετά από πρόταση των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Παιδείας και Θρησκευμάτων, και καθορίζουν:

α) Ειδικότητες μηχανικών με ειδικότερα προσόντα, πέραν του βασικού κύκλου σπουδών, που έχουν το δικαίωμα άσκησης επαγγελματικών δραστηριοτήτων των άρθρων 1, 2 και 3.

β) Το σύνολο των γενικών και ειδικών γνώσεων και ικανοτήτων που απαιτούνται για την άσκηση των δραστηριοτήτων του προηγούμενου εδαφίου.

γ) Επίπεδα επαγγελματικής δραστηριότητας που προσδιορίζουν τις απαιτήσεις για την ανάληψη συγκεκριμένων έργων κατά την άσκηση των εν λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

δ) Περιορισμοί ως προς τη δυνατότητα άσκησης συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας σε περιπτώσεις τεχνικών έργων ή τμημάτων αυτών των οποίων η μελέτη και η κατασκευή και η λειτουργία τους απαιτεί ιδιαίτερη επιστημονική και τεχνική κατάρτιση και γνώση για λόγους δημοσίου συμφέροντος και δημόσιας ασφάλειας.

Προβλέπεται επίσης ότι τα προεδρικά διατάγματα της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται μετά από σχετική εισήγηση Επιτροπής και γνώμη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος. Η Επιτροπή συνιστάται κατά τα πρότυπα του άρθρου 10 του ν. 3982/2011 και θα συγκροτηθεί εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έκδοση του παρόντος νόμου με απόφαση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Κατά την πρώτη εφαρμογή της νέας ρύθμισης παρέχεται στο ΤΕΕ προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την έκδοση του παρόντος νόμου για την κατάθεση στην κατά τα ανωτέρω Επιτροπή σχετικής γνωμοδότησης. και περαιτέρω προθεσμία δύο (2) μηνών από τη λήψη της γνωμοδότησης στην ανωτέρω Επιτροπή για την υποβολή της εισήγησής της.

Τέλος προβλέπεται ότι το προτεινόμενο άρθρο 5 του ν. 4663/1930 «Περί εξασκήσεως του επαγγέλματος του πολιτικού μηχανικού, αρχιτέκτονος και τοπογράφου» καταργείται και ότι η ισχύς των ρυθμίσεων που εισάγονται με τον παρόντα νόμο, με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 4 του παρόντος, αρχίζει από 1.1.2015.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΔ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΔ.1.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ

Με την περίπτωση 1 σκοπείται η μείωση του εμβαδού των τουριστικών επιπλωμένων επαύλεων, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2160/1993. Στον προηγούμενο νόμο οι τουριστικές επιπλωμένες επαύλεις ορίζονται μονοκατοικίες, εμβαδού τουλάχιστον 100 τ.μ., ενώ με την παρούσα διάταξη το εμβαδόν των τουριστικών επιπλωμένων επαύλεων μειώνεται στα 80 τ.μ.

περίπτωση 2: Με βάση την διεθνή πρακτική των τελευταίων ετών καταγράφεται μία σημαντική αύξηση αλλοδαπών επισκεπτών σε μία χώρα που για διάφορους λόγους διαμένουν για χρονικό διάστημα πάνω από ένα μήνα. Η ισχύουσα ρύθμιση που καθορίζει ότι μισθώσεις μέχρι ενενήντα ημέρες θεωρούνται τουριστικές και επιβάλλει τον προηγούμενο εφοδιασμό με ειδικό σήμα λειτουργίας σε ακίνητα, όπου λαμβάνουν χώρα τέτοιας διάρκειας μισθώσεις δεν ακολουθεί την διεθνή επικρατούσα πρακτική. Η προτεινόμενη ρύθμιση λαμβάνει υπόψη της τα διεθνώς ισχύοντα προσδιορίζοντας ως ανώτατο όριο χαρακτηρισμού μίσθωσης ακινήτου για τουριστικούς σκοπούς τις 30 ημέρες.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΔ.2.: ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΟΤ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΔ.2. μεταφέρονται στο Υπουργείο Τουρισμού αρμοδιότητες του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού προκειμένου να ενισχυθεί ο σχεδιασμός της τουριστικής πολιτικής και η παρακολούθηση της εφαρμογής της, να επαναπροσδιορισθούν οι αρμοδιότητες και τα θεσμικά αντικείμενα του Υπουργείου, να γίνει αποτελεσματικότερος ο συντονισμός και η εποπτεία μέσω της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου των Περιφερειακών Υπηρεσιών Τουρισμού και της Ειδικής Προώθησης – Αδειοδότηση Τουριστικών Επενδύσεων, να αρθούν παρατηρηθείσες αλληλοεπικαλύψεις και να ανακατανεμηθεί το ανθρώπινο δυναμικό και οι δομές, σύμφωνα και με την σχετική απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης. Ο Ε.Ο.Τ. πλέον επικεντρώνεται στα επιχειρησιακά αντικείμενα της έρευνας αγοράς – διαφήμισης και καθίσταται αποκλειστικά φορέας προβολής και προώθησης του ελληνικού τουριστικού προϊόντος στην διεθνή και εγχώρια αγορά.

Με τις ίδιες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Τουρισμού τα οποία θα επιβάλουν στο εξής τα πάσης φύσεως πρόστιμα, με δίκες που, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου, θα εκκρεμούν στον Ε.Ο.Τ., και με λεπτομέρειες και διαδικασία για τη μεταφορά προσωπικού εκ της επιχειρούμενης ανα-

διοργάνωσης του Ε.Ο.Τ. και του Υπουργείου Τουρισμού.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.1.:

Η προτεινόμενη ρύθμιση της υποπαραγράφου ΙΕ.1 εισάγει στον Κώδικα περί Δικηγόρων το προστατευτικό πλέγμα της διάταξης του άρθρου 7 του ν. 2112/1920, το οποίο προσαρμόζει στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες του Κώδικα περί Δικηγόρων.

Η διάταξη αυτή καθιερώνει τεκμήριο υπέρ του απασχολούμενου με καθεστώς έμμισθης εντολής δικηγόρου πως η εκ μέρους του εντολέα του μονομερής βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας του ισοδυναμεί με καταγγελία της σύμβασης από τον εργοδότη, με συνέπεια ο δικηγόρος να μπορεί να αποχωρήσει, δικαιούμενος της νόμιμης αποζημίωσης.

Δίνεται το δικαίωμα στον εν λόγω δικηγόρο να θεωρήσει πως εχώρησε καταγγελία της σύμβασης έμμισθης εντολής από τον εντολέα και να αξιώσει την αποζημίωσή του. Δίχως την εν λόγω ρύθμιση ο δικηγόρος θα έπρεπε να αποδείξει ότι η δυσμενής μεταβολή των εργασιακών όρων γίνεται με πρόθεση καταστρατήγησης των περί καταγγελίας διατάξεων εκ μέρους του εντολέα. Καλύπτεται δηλαδή η περίπτωση που στην πραγματικότητα ο εντολέας εξωθεί τον εντολοδόχο δικηγόρο σε παραίτηση ώστε να απαλλαγεί από τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της νόμιμης εκ μέρους του καταγγελίας.

Πρόκειται περί μιας διατάξεως που σκοπεί στην προστασία των απασχολούμενων με καθεστώς έμμισθης εντολής δικηγόρων. Καίτοι καθίσταται σαφές ότι παραμένει σεβαστή η διάκριση μεταξύ εμμίσθου εντολής και κάθε άλλης σχέσης εργασίας, δεν συντρέχει λόγος να μην απολαμβάνουν οι απασχολούμενοι καθεστώς έμμισθης εντολής δικηγόροι της ίδιας προστασίας με άλλους έμμισθους. Η ιδιαιτερότητα της έμμισθης εντολής δεν αποτελεί a priori αποτρεπτικό λόγο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2112/1920 και τούτο το έχουν διαγνώσει πολλάκις τα Ελληνικά Δικαστήρια με σειρά αποφάσεων τους που επέτρεπαν την αναλογική εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

Η προτεινόμενη διάταξη προσφέρει ασφάλεια δικαίου, ρυθμίζοντας ευθέως ένα υπαρκτό ζήτημα και αποτρέποντας ταυτόχρονα την πιθανότητα δημιουργίας αντιφατικής νομολογίας.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.2.:

Με την προτεινόμενη διάταξη της υποπαραγράφου ΙΕ.2. επιδιώκεται η πλήρης εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις προβλέψεις της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 «για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», στο άρθρο 3 περ. β΄ της οποίας, ορίζεται ρητώς ότι ως διαμεσολαβητής νοείται κάθε τρίτο προς τα μέρη πρόσωπο «ανεξαρτήτως του επαγγέλματός του». Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η πρόσβαση στην ιδιότητα του διαμεσολαβητή όλων των επαγγελματικών ομάδων, χωρίς κανένα περιορισμό. Κατά συνέπεια, απαλείφεται και η σχετική διάκριση μεταξύ εγχώριων και διασυνοριακών διαμεσολαβήσεων, την οποίαν εισάγει σήμερα το καταργούμενο εδαφ. γ της περ. γ του άρθρου 4 του ν. 3898/2010.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ ΙΕ.3-ΙΕ.22.:

Με τις διατάξεις των υποπαραγράφων ΙΕ.3-ΙΕ.22 επιδιώκεται η αναμόρφωση των βασικών ποινικών διατάξεων κατά της «διαφθοράς» του Ποινικού Κώδικα και η βελτίωση της προστασίας των προσώπων που καταγγέλλουν αντίστοιχες πράξεις, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κριτική που έχει δεχθεί η χώρα μας σε διεθνές επίπεδο για την ανεπαρκή και αναποτελεσματική εφαρμογή μιας σειράς δεσμευτικών συμβατικών κειμένων (του ΟΟΣΑ, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του ΟΗΕ και της ΕΕ) τα οποία έχει υπογράψει και κυρώσει.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι η εν λόγω κριτική έχει οδηγήσει ήδη στην θέση της Ελλάδος υπό καθεστώς επιτήρησης από την «Ομάδα Κρατών κατά της Διαφθοράς» του Συμβουλίου της Ευρώπης και την «Ομάδα Εργασίας κατά της Δωροδοκίας» του ΟΟΣΑ.

Ειδικότερα, καθόσον αφορά τις προτεινόμενες διατάξεις:

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.3.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 8 Π.Κ.

Με τις προτεινόμενες στην υποπαράγραφο ΙΕ.3 τροποποιήσεις του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα ενσωματώνονται στον τελευταίο, κατά ένα μέρος τους, οι προβλέψεις των άρθρων έκτο του ν. 2802/2000 και ενδέκατο του ν. 2803/2000.

Ειδικότερα:

α) Κατά πρώτον διευρύνεται η αρχή της κρατικής προστασίας κατ΄ άρθρο 8 παρ. 1 γ΄ του Ποινικού Κώδικα, με την εξομοίωση των αξιόποινων πράξεων που τελούνται στην αλλοδαπή από υπαλλήλους των οργάνων ή οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα, προς εκείνες που τελούνται στην αλλοδαπή από Έλληνες υπαλλήλους. Καλύπτεται, έτσι, η υποχρέωση που προκύπτει από το άρθρο 7 παρ. 1 περ. δ΄ της Σύμβασης περί καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2802/2000 και 6 παρ. 1 περ. δ΄ του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κυρώθηκε με τον ν. 2803/2000.

β) Κατά δεύτερον διευρύνεται η αρχή της κρατικής προστασίας κατ΄ άρθρο 8 παρ. 1 δ΄ του Ποινικού Κώδικα, με την εξομοίωση των αξιόποινων πράξεων που τελούνται στην αλλοδαπή έναντι Ελλήνων υπαλλήλων οργάνων ή οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους, προς εκείνες που τελούνται αντίστοιχα στην αλλοδαπή έναντι ημεδαπών και αλλοδαπών υπαλλήλων (λ.χ. επίτιμων προξένων ή διοικητικού προσωπικού προξενείου). Καλύπτεται, έτσι, η υποχρέωση που προκύπτει από το άρθρο άρθρο 7 παρ. 1 περ. γ΄ της Σύμβασης περί καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2802/2000 και 6 παρ. 1 περ. γ΄ του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

που κυρώθηκε με τον ν. 2803/2000.

Η συμπλήρωση των περιπτώσεων που στρέφονται «εναντίον» υπαλλήλων με τις περιπτώσεις που απευθύνονται «προς» τέτοιους υπαλλήλους εξυπηρετεί ειδικά την κάλυψη της ενεργητικής δωροδοκίας έναντι υπαλλήλων του Ελληνικού κράτους και Ελλήνων υπαλλήλων οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία με την ισχύουσα διατύπωση θα προσέκρουε στην προϋπόθεση, η πράξη να στρέφεται κατά του ίδιου του υπαλλήλου (βλ. Χ. Μυλωνόπουλου, Διεθνές Ποινικό Δίκαιο, Β΄ έκδ., 1993, σελ. 288).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.4.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 159 Π.Κ.

Με την προτεινόμενη στην υποπαράγραφο ΙΕ.4. τροποποίηση του άρθρου 159 ΠΚ τυποποιείται ως διακεκριμένη μορφή δωροληψίας αυτή που αφορά φορείς της νομοθετικής, εκτελεστικής ή αυτοδιοικητικής λειτουργίας, εφόσον αποβλέπει στον επηρεασμό των προσώπων που διαθέτουν τέτοιες εξουσίες προκειμένου να τις ασκήσουν κατά συγκεκριμένο τρόπο ή να παραλείψουν την άσκησή τους. Όπως και στο άρθρο 237 ΠΚ, που επίσης αναμορφώνεται με την παρούσα πρόταση (βλ. παρακάτω), δεν εισάγεται κάποια διάκριση μεταξύ επηρεασμού του αποτελέσματος της νομοθετικής, εκτελεστικής ή αυτοδιοικητικής λειτουργίας και απλής λήψεως δώρου για έκβαση που θα επήρχετο ούτως ή άλλως, διότι θεωρείται ότι η υποχρέωση των λειτουργών όλων των ανωτέρω λειτουργιών να ενεργούν ανεπηρέαστοι από αθέμιτα ωφελήματα συγκαταλέγεται μεταξύ των θεμελιωδών υποχρεώσεών τους και συνεπώς η απαίτηση ή λήψη τέτοιων ωφελημάτων αντίκειται πάντοτε σε θεμελιώδες καθήκον της θέσεώς τους.

Αντίστοιχα προς όσα εκτίθενται παρακάτω σχετικά με το άρθρο 235 ΠΚ, αφήνεται στη θεωρία και στη νομολογία ο προσδιορισμός της τυχόν κοινωνικής προσφορότητας κάποιων ωφελημάτων, ιδίως εν όψει της πολιτικής λειτουργίας στην οποία συμμετέχουν τα ανωτέρω πρόσωπα, στο πλαίσιο της οποίας δεν μπορεί να παραγνωρισθεί ο παράγων του πολιτικού οφέλους – προσωπικού ή παραταξιακού –, που δύναται να έχει για τον φορέα τέτοιων εξουσιών η μία ή η άλλη απόφαση. Η παρούσα διάταξη δεν επιδιώκει, έτσι, να καλύψει κυρωτικά καθιερωμένες και αποδεκτές εκδηλώσεις πολιτικών συνδιαλλαγών, ούτε εκτείνεται σε νόμιμες και διαφανείς πρακτικές οικονομικής υποστήριξης της εκλογικής προσπάθειας των πολιτικών και των κομμάτων και παρατάξεών τους.

Οι απειλούμενες ποινές βρίσκονται σε αντιστοιχία με εκείνες που προβλέπονται και για την άλλη περίπτωση διακεκριμένης δωροληψίας φορέων δημόσιας εξουσίας στην οποία αναγνωρίζεται ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνική ζωή, ήτοι με αυτές που αφορούν στη δωροληψία των δικαστικών λειτουργών. Η κατάστρωση αυτή των ποινών αποκαθιστά και το αρχικό σχήμα του ΠΚ, σύμφωνα με το οποίο οι δωροληψίες των πολιτικών και των δικαστών τυποποιούνται χωριστά ως διακεκριμένες περιπτώσεις του βασικού αδικήματος του άρθρου 235 ΠΚ και όχι ως ιδιώνυμα αδικήματα.

Η δωροληψία των ανωτέρω προσώπων για πράξεις που σχετίζονται μεν με την άσκηση των καθηκόντων τους αλλά δεν ενέχουν άσκηση νομοθετικής, εκτελεστικής ή αυτοδιοικητικής λειτουργίας, τιμωρείται σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 235 ΠΚ.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.5.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 159Α ΣΤΟΝ Π.Κ.

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.5. τυποποιείται ως διακεκριμένη περίπτωση δωροδοκίας η δωροδοκία φορέα νομοθετικής, εκτελεστικής ή αυτοδιοικητικής λειτουργίας για πράξη που ανάγεται στην άσκηση της εξουσίας του. Οι πράξεις του δωροδότη τιμωρούνται με τις ίδιες ποινές, όπως και οι αντίστοιχες πράξεις του δωρολήπτη.

Επίσης, τιμωρείται η από αμέλεια παράληψη του διευθυντή επιχειρήσεως υπέρ της οποίας διαπράχθηκε η πράξη του άρθρου 159, επίσης ως διακεκριμένη μορφή του αδικήματος του άρθρου 236 παρ. 3 ΠΚ (βλ. παρακάτω).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.6.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 235 Π.Κ.

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.6. τροποποιείται το άρθρο 235 ΠΚ. Ειδικότερα, με την παρ. 1 του άρθρου 235 τυποποιείται το κλασικό σχήμα δωροληψίας για πράξη του υπαλλήλου η οποία σχετίζεται με την άσκηση των καθηκόντων του, χωρίς όμως να αντίκειται προς αυτά. Εδώ εμπίπτουν οι κάθε είδους παράνομες αμοιβές, εξυπηρετήσεις ή όποια άλλα ανταλλάγματα τυχόν αξιώσει ή αποδεχθεί ένας υπάλληλος προκειμένου να ενεργήσει υπέρ του δωροδότη ή άλλου προσώπου, κατά τρόπο που δεν αντιβαίνει κατά τα λοιπά (εκτός δηλ. από το ότι δεν θα έπρεπε να λάβει ανταμοιβή) στα υπηρεσιακά του καθήκοντα. Το όποιο τέτοιο ωφέλημα θα πρέπει επιπλέον να είναι σε θέση, είτε αντικειμενικά είτε υποκειμενικά (αν πρόκειται για αντικείμενο που έχει αξία μόνον για τον συγκεκριμένο δράστη) να επηρεάσει τη βούληση αυτού να ενεργήσει. Με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 τιμωρείται βαρύτερα η πράξη του υπαλλήλου όταν τελεί την πράξη κατ΄ επάγγελμα ή κατά συνήθεια.

Εννοείται, ότι, όπως ισχύει και υπό το ισχύον καθεστώς των εγκλημάτων δωροδοκίας, παραμένουν εκτός της ποινικής τυποποίησης ελάχιστης αξίας ή συμβολικού χαρακτήρα παροχές ή χειρονομίες, στις οποίες μπορεί ο ενδιαφερόμενος πολίτης να προβεί, στο πλαίσιο κοινωνικά πρόσφορων εκδηλώσεων φιλοφροσύνης ή ευπρέπειας – ο προσδιορισμός αυτών των περιπτώσεων απόκειται στην θεωρία και τη νομολογία. Σε ορισμένες έννομες τάξεις θεσπίζονται συγκεκριμένα όρια ως προς την αξία των δώρων που μπορεί ένας υπάλληλος να αποδεχθεί χωρίς αυτό να θεωρείται επιλήψιμο, καθώς και διαδικασίες με τις οποίες τέτοιες χειρονομίες μπορούν να αναφέρονται από τον αποδέκτη υπάλληλο προς την υπηρεσία του, χάριν διαφάνειας. Στην ελληνική έννομη τάξη δεν υφίστανται τέτοιες γενικές προβλέψεις, όπου όμως υπάρχουν – ή όπου εισαχθούν στο μέλλον –, είναι εύλογο ο όρος του θεμιτού να συμπίπτει με την ορισμένη κατά περίπτωση ανώτατη αξία ή να συσχετίζεται με την τήρηση της διαδικασίας που έχει προβλεφθεί για την υπηρεσιακή καταχώρηση της λήψεως του δώρου.

Διαφοροποίηση σε σχέση με το ισχύον δίκαιο εισάγεται ως προς την σχέση της ενέργειας ή παράλειψης του υπαιτίου υπαλλήλου με τον κύκλο των υπηρεσιακών του καθηκόντων και δη με τις αρμοδιότητές του, σημείο για το οποίο η χώρα μας έχει δεχθεί συστάσεις και από τους προαναφερθέντες διεθνείς οργανισμούς. Υπό την ισχύουσα διατύπωση του άρθρου 235 ΠΚ, η ύπαρξη αρμοδιό-

τητας του υπαλλήλου να προβεί στην υπηρεσιακή ενέργεια για την οποία δόθηκε ή ζητήθηκε το δώρο αποτελεί στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως του αδικήματος και η έλλειψη αυτής ισχυρισμό αρνητικό της κατηγορίας. Με τη διατύπωση που εισάγεται, διευρύνεται ο κύκλος των πράξεων στις οποίες μπορεί να αποβλέπει η παροχή του δώρου, ώστε να καταλαμβάνει και τέτοιες που δεν ανάγονται στον στενό κύκλο των ανατεθειμένων στον υπάλληλο αρμοδιοτήτων, αλλά αυτός μπορεί να διαπράξει επ΄ ευκαιρία της εκτελέσεως των καθηκόντων του ή επωφελούμενος από τη θέση που κατέχει.

Με βάση, εξάλλου, την σχέση της πράξεως του υπαλλήλου με το υπηρεσιακό του καθήκον, διαφοροποιείται στην παράγραφο 2 και η αντιμετώπισή του ως προς την επαπειλούμενη ποινή. Θεωρείται ότι η απαξία της πράξης είναι μικρότερη αν η ιδιοτελής χρήση της ανατεθειμένης στον υπάλληλο υπηρεσίας συνίσταται στην αποκόμιση προσωπικού ωφελήματος για μία υπηρεσιακή ενέργεια (ή την παράλειψή της), στην οποία αυτός θα προέβαινε ακόμα κι αν δεν είχε λάβει το δώρο. Θεωρείται, αντιθέτως, ότι η πρόθεση εκτροπής της υπηρεσιακής λειτουργίας σε ένα αποτέλεσμα διαφορετικό από αυτό στο οποίο θα οδηγούσαν οι δέουσες υπηρεσιακά ενέργειες, συνιστά σημαντικά σοβαρότερη βλάβη του εννόμου αγαθού της ακεραιότητας της δημόσιας υπηρεσίας και της εμπιστοσύνης του κοινού σ΄ αυτήν, και γι΄ αυτό τιμωρείται βαρύτερα. Επανεισάγεται, έτσι, στο δίκαιό μας (με ελαφρώς διαφέρουσα πάντως διατύπωση) η επιλεγείσα από τον αρχικό νομοθέτη του Ποινικού Κώδικα, ορθή καταρχήν διάκριση μεταξύ δωροληψίας «χάριν νομίμων πράξεων» αφενός και «χάριν παρανόμων πράξεων» (αντικείμενων στα καθήκοντα του υπαλλήλου) αφετέρου. Στο σημείο δε αυτό θα πρέπει να τονισθεί, χάριν υπενθύμισης, ότι στις αντικείμενες στα υπηρεσιακά καθήκοντα ενέργειες και παραλείψεις μπορούν σαφώς να περιλαμβάνονται και πράξεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας ενός υπαλλήλου, ανεξαρτήτως της κατά γράμμα τήρησης των σχετικών τυπικών διαδικασιών, στο μέτρο τουλάχιστον που ο χρηματισμός συνδέεται αντικειμενικά προς την υπηρεσιακή ενέργεια και έπαιξε (ή επροορίζετο να παίξει) κάποιο ρόλο στην άσκηση της ανωτέρω διακριτικής εξουσίας, κλίνοντας την πλάστιγγα ή έστω συνδιαμορφώνοντας την τελική κρίση του υπαλλήλου (βλ. για το ενλόγω ζήτημα ν. Ανδρουλάκη, Περί της δωροδοκίας υπαλλήλων ασκούντων διακριτικήν εξουσίαν, ΠοινΧρ ΙΓ΄, σ. 128 επ. και 193 επ., καθώς και ν. Μπιτζιλέκη, Υπηρεσιακά Εγκλήματα, β΄ έκδ., σ. 197 επ.).

Με την παράγραφο 3 τυποποιείται η λήψη ή αποδοχή περιουσιακής φύσεως παροχών, όχι ενόψει συγκεκριμένης υπηρεσιακής ενέργειας ή παράλειψης του υπαλλήλου, αλλά με σκοπό τον προσεταιρισμό του, ήτοι τη δημιουργία ενός κλίματος κοινωνικής ή προσωπικής υποχρέωσης που να προετοιμάζει την ανταπόδοση μέσω υπηρεσιακής ενέργειας ή παράλειψης – αν και όποτε παραστεί αυτό δυνατό ή αναγκαίο – ή να καθιστά ευκολότερη την προσέγγισή του, προκειμένου να του ζητηθεί ενέργεια ή παράλειψη σχετική με την άσκηση των καθηκόντων του. Και εδώ οι παροχές θα πρέπει να είναι τέτοιες που να υπερβαίνουν τις αναμενόμενες στα πλαίσια της κοινωνικής ευπρέπειας ή αβρότητας. Για την εγκαθίδρυση του αξιοποίνου πρέπει δε αυτές να προσφέρονται προς τον υπάλληλο λόγω ακριβώς αυτής του της ιδιότητας και να γίνονται από αυτόν αποδεκτές εν γνώσει του γεγονότος αυτού – του ότι δηλ. του προσφέρουν κάποιας αξίας δώρα λόγω της ιδιότητας που φέρει και όχι στο πλαίσιο κάποιας ιδιωτικής δραστηριότητάς του ή άλλης κοινωνικής ή βιοτικής σχέσης, υπαρκτής ή επιδιωκόμενης. Ο περιουσιακός χαρακτήρας της παροχής δεν αναιρείται από τυχόν σύνδεση αυτής με ορισμένη επιστημονική, καλλιτεχνική ή ηθική διάκριση ή φερόμενη ως τιμητική ανάθεση καθηκόντων, αλλά απόκειται στον κριτή της κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης να διακρίνει πότε κάποια παροχή είναι παρακολουθηματική μίας τω όντι επιστημονικής, ηθικής κλπ διακρίσεως και πότε αυτή χρησιμοποιείται ως απλό πρόσχημα για την περιουσιακή παροχή.

Με την παρ. 4 του άρθρου 235 ΠΚ, ιδρύεται ευθύνη του προϊσταμένου του υπαιτίου υπαλλήλου ή αυτού που είναι επιφορτισμένος με τον υπηρεσιακό ή πειθαρχικό του έλεγχο, αν αυτός παρέλειψε να εμποδίσει τον δράστη από την τέλεση των αδικημάτων δωροληψίας και αποδοχής αθέμιτης παροχής.

Πρόκειται για τυποποίηση που δεν είναι νέα στο ποινικό μας δίκαιο, αφού υφίσταται από το 1950 σε παρόμοια μορφή στο άρθρο 3 ν. 1608/1950, καταλαμβάνοντας μάλιστα όχι μόνον τα αδικήματα δωροδοκίας αλλά και αυτά των άρθρων 216, 218, 242, 256, 258, 372, 375 και 386 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον στρέφονται κατά του Δημοσίου. Βασική διαφοροποίηση που εισάγεται με την παρούσα διάταξη είναι ότι η ευθύνη του προϊσταμένου ή του επιθεωρητή γεννάται αδιαφόρως του μεγέθους της οικονομικής ζημίας που επήλθε ή απειλήθηκε και του αν αυτή είναι σε βάρος του Δημοσίου ή άλλου (πράγμα το οποίο συνιστά και αδικαιολόγητη διάκριση σε βάρος του ιδιώτη ο οποίος βλάπτεται από την δια δωροδοκίας επιτευχθείσα μεροληπτική συμπεριφορά του υπαλλήλου).

Σημειώνεται, ότι η διάταξη του άρθρου 235 παρ.4 δεν τυποποιεί συμμετοχή του προϊσταμένου στην πράξη του υφισταμένου του υπαλλήλου, αλλά τυποποιεί μία άλλη, αυτοτελή συμπεριφορά, ένα aliud σε σχέση με τη συμπεριφορά του υπαλλήλου και συγκεκριμένα μία εξ αμελείας παράβαση καθήκοντος που συνδέεται αιτιωδώς με τη διάπραξη του εκ δόλου αδικήματος του υφισταμένου. Η κυρωτική τυποποίηση της συμπεριφοράς αυτής έπεται του κανόνα ότι ο προϊστάμενος ή ο επιθεωρητής μίας υπηρεσίας έχει υπηρεσιακό καθήκον να μεριμνά ώστε να αποτρέπει ειδικά την διάπραξη πράξεων δωροληψίας από τους υφισταμένους του. Η αναφορά σε συγκεκριμένο υπηρεσιακό καθήκον υποδεικνύει ότι για τη θεμελίωση της ποινικής ευθύνης του προϊσταμένου πρέπει να εντοπισθεί η συγκεκριμένη υπηρεσιακή ενέργεια την οποία αυτός από αμέλεια παρέλειψε καίτοι όφειλε να τελέσει (ή τέλεσε κατά τρόπο φέροντα συγκεκριμένη πλημμέλεια), σύμφωνα με το νόμο ή τους τεθειμένους κανόνες λειτουργίας της υπηρεσίας του και η οποία (ενέργεια) θα μπορούσε σίγουρα ή κατά βαθμό μεγάλης πιθανότητας να αποτρέψει τον παραβάτη υφιστάμενό του από την διάπραξη του δικού του αδικήματος, πράγμα που συμφωνεί και με τον τρόπο που η διάταξη του άρθρου 3 ν. 1608/1950 έχει ήδη ερμηνευθεί νομολογιακά (ΑΠ 2/2011).

Καθόσον αφορά την τυχόν εκ προθέσεως αδράνεια του προϊσταμένου, εφαρμογή εξακολουθεί να διεκδικεί το άρθρο 261 εδάφιο β΄ του Ποινικού Κώδικα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.7.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 236 Π.Κ.

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.7. τροποποιείται το άρθρο 236 ΠΚ. Ειδικότερα, με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 236 τυποποιείται η δωροδοκία για πράξη του υπαλλήλου η οποία είτε σχετίζεται απλώς με την άσκηση των καθηκόντων του, χωρίς όμως να αντίκειται προς αυτά, είτε αντίκειται προς τα υπηρεσιακά του καθήκοντα και αποσκοπεί να αλλοιώσει την έκβαση των υπηρεσιακών ενεργειών. Ισχύουν εδώ τα όσα αντιστοίχως παρατέθηκαν σε σχέση με το άρθρου 235 ΠΚ. Οι πράξεις του δωροδόκου τιμωρούνται με τις ίδιες ποινές όπως και οι αντίστοιχες πράξεις του δωρολήπτη. Δεν τιμωρούνται όμως οι μη συνδεόμενες με συγκεκριμένη υπηρεσιακή ενέργεια παροχές για την δημιουργία ευνοϊκού κλίματος υπέρ του δωροδότη. Της διακρίσεως αυτής υπόκειται η παραδοχή ότι επιφορτισμένος με την προάσπιση του εμπιστοσύνης του κοινού στην ακεραιότητα και αμεροληψία της δημόσιας υπηρεσίας είναι καταρχήν ο ίδιος ο υπάλληλος, ο οποίος και δύναται να το βλάψει εκμεταλλευόμενος την ιδιότητά του προς ίδιον όφελος.

Αντίστοιχη, εξάλλου, με την ευθύνη των προϊστάμενων των υπαιτίων για δωροληψία υπαλλήλων είναι η ευθύνη των διευθυντών επιχειρήσεων προς όφελος των οποίων διαπράττεται δωροδοκία από υπαλλήλους αυτών, την οποία η χώρα μας έχει υποχρέωση να τυποποιήσει για όλα τα υπηρεσιακά εγκλήματα σύμφωνα με τα σχετικά συμβατικά κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχουν κυρωθεί με τους ν. 2802 και 2803/2000. Η αντιστοιχία υφίσταται υπό την έννοια ότι και στις δύο περιπτώσεις ιδρύεται αυτοτελής υποχρέωση του διευθύνοντος για την αποτροπή πράξεων ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας από τους υφισταμένους του και παρίσταται συνεπές η υποχρέωση αυτή να περιγραφεί σε κυρωτικό επίπεδο με ανάλογο τρόπο.

Τέλος, με την νέα παράγραφο 4 του άρθρου 236 διευρύνεται ουσιαστικά η εφαρμογή της αρχής της ενεργητικής προσωπικότητας κατ΄ άρθρο 6 του Ποινικού Κώδικα, και ενσωματώνονται στον ΠΚ κατά το πλείστον οι προβλέψεις των άρθρων έκτο του ν. 2802/2000, ενδέκατο του ν. 2803/2000, ένατο του ν. 3560/2007 και δέκατο του ν. 3666/2008. Κατά πρώτον η τιμώρηση των πλημμεληματικών πράξεων ενεργητικής δωροδοκίας που τελούνται από ημεδαπούς στην αλλοδαπή δεν προϋποθέτει πλέον την υποβολή αίτησης της κυβέρνησης της χώρας στην οποία τελέσθηκε η πράξη, όπως συμβαίνει ήδη στα κακουργήματα. Και κατά δεύτερον δεν ισχύει πλέον για τις πράξεις ενεργητικής δωροδοκίας που τελούνται από ημεδαπούς στην ημεδαπή η προϋπόθεση του διττού αξιοποίνου. Με δεδομένη την διεύρυνση της έννοια του υπαλλήλου σε αλλοδαπούς υπαλλήλους και αξιωματούχους σύμφωνα με το άρθρο 263Α, όπως τροποποιείται με το παρόν Σχέδιο Νόμου – σε αυτούς αφορά ουσιαστικά η ρύθμιση, αφού οι ημεδαποί υπάλληλοι εμπίπτουν στο το άρθρο 8 ΠΚ –, καλύπτονται, έτσι, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τα άρθρα 7 παρ. 1 περ. β΄ της Σύμβασης περί καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κυρώθηκε με τον ν. 2802/2000, 6 παρ. 1 περ. β΄ του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κυρώθηκε με τον ν. 2803/2000, και 17 της Σύμβασης κατά της διαφθοράς του Συμβουλίου της Ευρώπης που κυρώθηκε με τον ν. 3560/2007.

Σημειωτέον ότι στο πεδίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζήτημα αμοιβαιότητας δεν τίθεται ούτως ή άλλως, με δεδομένο ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν υιοθετήσει αντίστοιχες ρυθμίσεις. Θα πρέπει να θεωρηθεί ως αυτονόητο, ότι η περί ης ο λόγος ρύθμιση ισχύει και για τις διακεκριμένες περιπτώσεις ενεργητικής δωροδοκίας μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μελών του Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ΄ άρθρο 159Α σε συνδυασμό με 159 παρ. 3 και κατ΄ άρθρο 237 παρ. 2 και 3 σε συνδυασμό με 263Α παρ. 3 αντίστοιχα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.8.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 237 Π.Κ.

Με την προτεινόμενη στην υποπαράγραφο ΙΕ.8. τροποποίηση του άρθρου 237 ΠΚ τυποποιείται ως διακεκριμένη μορφή δωροληψίας και δωροδοκίας αυτή που αφορά δικαστές, εφόσον αποβλέπει στον επηρεασμό της λειτουργίας του δικαστή κατά την απονομή της δικαιοσύνης ή εκείνης του διαιτητή κατά την ανατεθειμένη σε αυτών επίλυση διαφορών. Η διατύπωση «για ενέργειά του ή παράλειψη…που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του» προκρίθηκε σε σχέση με την ισχύουσα «να κριθεί μία υπόθεση που τους έχει ανατεθεί υπέρ ή εναντίον κάποιου», προκειμένου να μην υπάρχει αμφιβολία ως προς το ότι η τυποποίηση αυτή καταλαμβάνει και περιπτώσεις ασκήσεως δικαστικών καθηκόντων που δεν περιέχουν «κρίση» υποθέσεως, όπως η άσκηση δίωξης, η επιβολή περιοριστικών όρων, η διενέργεια ανακριτικών πράξεων ή άλλων προκαταρτικών διαδικαστικών πράξεων της πολιτικής ή διοικητικής δίκης, κλπ. Στην διάταξη αυτή δεν γίνεται διάκριση μεταξύ επηρεασμού του αποτελέσματος της δικαστικής λειτουργίας και απλής λήψεως δώρου για έκβαση που θα επήρχετο ούτως ή άλλως, διότι θεωρείται ότι το αδέκαστο της δικαστικής λειτουργίας είναι εξ ορισμού μεταξύ των θεμελιωδών υποχρεώσεων κάθε λειτουργού της και συνεπώς η απαίτηση ή λήψη ωφελημάτων αντίκειται πάντοτε σε θεμελιώδες καθήκον της θέσεώς του.

Τούτο δεν ισχύει ως προς τα τυχόν μη δικαστικά καθήκοντα του δικαστικού λειτουργού, κατά τη διοίκηση λ.χ. της υπηρεσίας του ή την εκτέλεση άλλων διοικητικής φύσεων καθηκόντων που μπορεί να του ανατίθενται, ως προς τα οποία εφαρμογή έχει η γενική διάταξη του άρθρου 235 ΠΚ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.9.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 237 Α ΣΤΟΝ Π.Κ.

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.9. μεταφέρεται στον Ποινικό Κώδικα η τυποποίηση της εμπορίας επιρροής, η οποία ως αξιόποινη πράξη περιγράφεται μέχρι σήμερα, με μη ομοιόμορφο τρόπο, από τις διατάξεις των άρθρων 11-12 ν. 5227/1931«περί μεσαζόντων», έκτου του ν. 3560/2007 και 5 του ν. 3213/2003. Στον τίτλο του νέου άρθρου κρίνεται απαραίτητη για λόγους παράδοσης και σύνδεσης με την υφιστάμενη νομολογία του ν. 5227/1931 η διατήρηση της λέξης «μεσάζοντες». Υποχρέωση για την ποινικοποίηση της – ήδη παλαιόθεν αξιόποινης κατά το δίκαιό μας – εμπορίας επιρροής ανέλαβε η χώρα μας με το άρθρο 12 της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου για τη Διαφθορά του Συμβουλίου της Ευρώπης και με το άρθρο 18 της Σύμβασης του ΟΗΕ για τη Διαφθορά, οι οποίες έχουν κυ-

ρωθεί αντίστοιχα με τους νόμους 3560/2007 και 3666/2008.

Όπως εκτίθεται σχετικά και στην αιτιολογική έκθεση της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου για τη Διαφθορά του Συμβουλίου της Ευρώπης, η ποινικοποίηση της εμπορίας επιρροής επιχειρεί να φτάσει στο εγγύτερο περιβάλλον των αξιωματούχων ή των πολιτικών κομμάτων στα οποία αυτοί ανήκουν και να εμποδίσει συμπεριφορές προσώπων που βρίσκονται κοντά στην εξουσία και επιχειρούν να επωφεληθούν από τη θέση τους αυτή συμβάλλοντας στη διαμόρφωση ενός κλίματος διαφθοράς. Επιτρέπει στα κράτη-μέλη να εμποδίσουν την αποκαλούμενη «παρασκηνιακή διαφθορά», ήτοι αυτήν στην οποία δεν εμπλέκονται ευθέως τα πρόσωπα που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας, όμως υποσκάπτει τη εμπιστοσύνη των πολιτών στην χρηστότητα της δημόσιας διοίκησης και δημιουργεί προϋποθέσεις αθέμιτων συναλλαγών.

Η διατύπωση της διάταξης του νέου άρθρου 237Α ΠΚ ακολουθεί κατά βάση αυτήν του άρθρου 12 της Σύμβασης. Ποινικοποιεί μία τριπρόσωπη (με την έννοια ότι προϋποθέτει τρία πρόσωπα για να λάβει ύπαρξη) και διμερή (με την έννοια ότι υφίσταται μεταξύ δύο εξ αυτών) σχέση διαφθοράς, στην οποία κάποιος, έχοντας πραγματική ή υποτιθέμενη επιρροή σε υπάλληλο, προσφέρει αυτή την επιρροή έναντι ανταλλάγματος σε κάποιον που την επιζητά, με σκοπό ο αρμόδιος φορέας ορισμένης λειτουργίας να επηρεαστεί με αθέμιτο τρόπο ως προς την άσκηση της λειτουργίας του αυτής.

Το αν η δυνατότητα άσκησης επιρροής πράγματι υφίσταται, αν αυτή πράγματι ασκήθηκε και αν μπορεί να οδηγήσει στο σκοπούμενο αποτέλεσμα, είναι αδιάφορο, όπως διευκρινίζεται και από την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 12 της Σύμβασης.

Το αθέμιτο του επηρεασμού βρίσκεται στη βάση της κυρωτικής λειτουργίας της εν λόγω διατάξεως και είναι το πρωτεύον στοιχείο για τη στοιχειοθέτηση του αδίκου, αφού αυτή δεν επιδιώκει να αποτρέψει γενικά την επ΄ αμοιβή υποστήριξη απόψεων ή συμφερόντων, αλλά την υπόσχεση ή αξίωση αμοιβής για προώθηση τέτοιων με επέμβαση στον τρόπο σχηματισμού της βουλήσεως του υπαλλήλου στηριζόμενη σε κριτήρια που βρίσκονται πέρα από τους σκοπούς της δημόσιας υπηρεσίας που αυτός εκτελεί.

Ο «πωλητής» επιρροής, χωρίς να αποκλείεται το να έχει κι αυτός την ιδιότητα του υπαλλήλου, είναι τρίτος σε σχέση με την υπηρεσιακή ενέργεια την οποία επαίρεται ότι μπορεί ή αναλαμβάνει να επηρεάσει.

Σε αντίθεση με τη διεύρυνση του κύκλου των ενεργειών του υπαλλήλου που υπάγονται στην τυποποίηση του αδικήματος της δωροδοκίας (προκειμένου να περιληφθούν σε αυτές και τέτοιες που δεν ανάγονται στον στενό κύκλο των ανατεθειμένων στον υπάλληλο αρμοδιοτήτων, αλλά τις οποίες αυτός μπορεί να διαπράξει επ΄ ευκαιρία της εκτελέσεως των καθηκόντων του ή επωφελούμενος από τη θέση που κατέχει), στην περίπτωση του αδικήματος της εμπορίας επιρροής η τυποποίηση παραμένει εστιασμένη μόνον σε πράξεις ή παραλείψεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του υπαλλήλου, καθώς τέτοια διεύρυνση δεν περιλαμβάνεται στις σχετικές υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Ελλάδα με τις Συμβάσεις του ΟΗΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Αντιθέτως, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης αντιλαμβάνεται το αδίκημα ως αναφερόμενο σε επηρεασμό του υπαλλήλου κατά τη λήψη αποφάσεων, πράγμα που προϋποθέτει την ύπαρξη αρμοδιότητας για λήψη των αποφάσεων αυτών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.10.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 237 Β ΣΤΟΝ Π.Κ.

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.10 αντικαθίσταται η νυν ισχύουσα διάταξη του πέμπτου άρθρου του ν. 3560/2007 και παράλληλα ενσωματώνονται στον ΠΚ οι σε αυτήν περιεχόμενες ρυθμίσεις, με τις οποίες η χώρα μας υλοποίησε την υποχρέωση που ανέλαβε, σύμφωνα με το άρθρο 7 της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου του Συμβουλίου της Ευρώπης, για ποινικοποίηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα1.

Από την άποψη των υποκειμένων που υπάγονται σε αυτήν, η διάταξη αφορά όσους δεν υπάγονται στα άρθρα 13 και 263 Α ΚΠΔ, ήτοι δεν έχουν την ιδιότητα του υπαλλήλου.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της Σύμβασης, η ποινικοποίηση της σε αυτό περιγραφόμενης συμπεριφοράς επιδιώκει να εξυπηρετήσει τρεις σκοπούς: α) την προστασία της πίστης και της εμπιστοσύνης στις ιδιωτικές συναλλαγές, β) το σεβασμό του υγιούς ανταγωνισμού και γ) τη διατήρηση της ποινικής προστασίας σε τομείς δραστηριοτήτων οι οποίοι μέχρι πρότινος αποτελούσαν αντικείμενο κρατικών παροχών, αλλά μέσω ιδιωτικοποιήσεων μεταφέρονται σταδιακά στη διαχείριση ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Οι εισαγόμενες ορολογικές τροποποιήσεις επιδιώκουν αφενός να εναρμονίσουν την εν λόγω διάταξη με τις νέες διατυπώσεις των άρθρων 235, 236 και 237 ΠΚ και αφετέρου να αποδώσουν πιστότερα τις επιλογές του υπερεθνικού νομοθέτη.

Σε σχέση με το τελευταίο σημειώνεται ότι, όπως και στην αιτιολογική έκθεση της Σύμβασης αναφέρεται:

α) Ο «όρος επιχειρηματική δραστηριότητα» (businessactivity) εκφέρεται με ευρεία έννοια, ώστε να περιλάβει κάθε δραστηριότητα που διεξάγεται με σκοπό το κέρδος, ιδίως την εμπορία αγαθών και την παροχή υπηρεσιών.

β) Η διατύπωση «εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες» (workfor, inanycapacity) σκοπείται επίσης να περιλάβει κάθε πιθανή σχέση συνεργασίας, στην οποία υφίσταται το στοιχείο του καθήκοντος, με την έννοια της υποχρέωσης πίστεως ή της σχέσεως εμπιστοσύνης, η οποία δεν περιλαμβάνει μόνον μισθωτούς αλλά και συνεταίρους και συνεργάτες με σύμβαση παροχής υπηρεσιών, ακόμα και δικηγόρους.

γ) Σε σχέση με την προηγούμενη διατύπωση της διατάξεως, απαλείφθηκε ο όρος «φορείς» του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος μπορούσε να θεωρηθεί ότι προϋπέθετε ένα ορισμένο επιχειρηματικό μέγεθος ή απέκλειε κάποιες μορφές επιχειρήσεων (λ.χ. τις ατομικές).

Η διάταξη εισάγεται στο 12ο Κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα, ήτοι αυτό των υπηρεσιακών εγκλημάτων, τα οποία αφορούν καταρχήν την προστασία του δημοσίου εννόμου αγαθού της υπηρεσίας. Όσο και αν η ένταξη της διάταξης στο κεφάλαιο αυτό από συστηματική άποψη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απολύτως ικανοποιητική, η ομοιότητα της τυποποιούμενης συμπεριφοράς καθιστά το συγκεκριμένο έγκλημα συγγενές προς τα λοιπά αδικήματα δωροδοκίας, παρά την ετερότητα των αντικειμένων προστασίας. Επιπλέον, ως αυτοτελής, σοβαρός πρακτικός λόγος για την ένταξη του αδικήματος στον

ΠΚ θα πρέπει να αναφερθεί και η ανάγκη «ορατότητας» της διατάξεως αυτής από τους εφαρμοστές του ποινικού δικαίου, όπως επισημαίνεται και στη σχετική σύσταση της Ομάδας Κρατών κατά της Διαφθοράς (GRECO) του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.11.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 238 Π.Κ.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της υποπαραγράφου ΙΕ.11. τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 238 του Ποινικού Κώδικα, ώστε η ισχύουσα υποχρέωση δήμευσης των δώρων και όποιων άλλων περιουσιακών στοιχείων δόθηκαν ή αποκτήθηκαν από αυτά, να εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των αδικημάτων των νεοεισαχθέντων άρθρων 237Α και 237 Β του ΠΚ.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.12.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 263 Α Π.Κ.

Η προτεινόμενη με την υποπαράγραφο ΙΕ.12 τροποποίηση του άρθρου 263Α ΠΚ αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στην ενσωμάτωση στον Ποινικό Κώδικα των – διάσπαρτων σήμερα σε μια σειρά αλληλεπικαλυπτόμενων ειδικών ποινικών νόμων – αδικημάτων δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων υπαλλήλων και αξιωματούχων. Ειδικότερα:

α) Το ισχύον κείμενο αριθμείται σε 1 και διαγράφεται η φράση «εκτός από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 13, οι δήμαρχοι, οι πρόεδροι κοινοτήτων». Η διαγραφή αυτή γίνεται αποκλειστικά και μόνο για λόγους συντόμευσης της διάταξης, αφού δεν προσθέτει σε αυτήν τίποτα το ουσιαστικό. Δήμαρχοι και πρόεδροι κοινοτήτων είναι δεδομένο ότι καλύπτονται ήδη από τον γενικό ορισμό της έννοιας του υπαλλήλου στο άρθρο 13α ΠΚ.

β) Στην νέα παράγραφο 1 αντικαθίσταται η περίπτωση δ΄ κατά τρόπο ώστε να περιορίζεται η ισχύουσα, υπερβολική διεύρυνση της έννοιας του υπαλλήλου. Από την άλλη πλευρά εξομοιώνονται προς τους ημεδαπούς υπαλλήλους για τους σκοπούς των απαριθμούμενων στην ενλόγω παράγραφο υπηρεσιακών εγκλημάτων οι κοινοτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί, συμπεριλαμβανομένων των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των μελών του Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τον τρόπο αυτό ενσωματώνονται στον ΠΚ, κατά το μέρος τους που αφορούν στους κοινοτικούς υπαλλήλους, οι προβλέψεις των άρθρων τρίτο του ν. 2802/2000 και τρίτο και δέκατο παρ. 1 εδ. β΄ ν. 2803/2000, και μάλιστα ανεξαρτήτως του κατά πόσο πλήττονται ειδικά τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης. Ως προς το ποιοι «υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιονδήποτε ιδιότητα σε όργανα ή οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης», καλύπτονται σε κάθε περίπτωση όσοι εμπίπτουν στον ορισμό του κοινοτικού υπαλλήλου που αναφέρεται στο στοιχείο β΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του από 27.9.1996 Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κυρώθηκε με τον ν. 2803/2000, και στο άρθρο 1 στοιχείο β΄ της Σύμβασης περί καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κυρώθηκε με τον ν. 2802/2000.

γ) Με την νέα παράγραφο 2 ενσωματώνονται στον ΠΚ οι προβλέψεις των άρθρων δεύτερο ν. 2656/2008, τρίτο ν. 2802/2000 (κατά το μέρος του που αφορά στους υπαλλήλους άλλων κρατών μελών της ΕΕ), τρίτου ν. 2803/2000 (κατά το μέρος του που αφορά στους υπαλλήλους άλλων κρατών μελών της ΕΕ), τρίτου και τέταρτου ν. 3560/2007 και τέταρτο και πέμπτο ν. 3666/2008. Για τις κατηγορίες υπαλλήλων και αξιωματούχων που καλύπτονται από τις εν λόγω διατάξεις, υφίσταται πλέον εξομοίωσή τους, για προφανείς λόγους αναλογικότητας και αντιστοιχίας προς την βαρύτητα των προστατευόμενων εννόμων αγαθών, μόνο ως προς την εφαρμογή των άρθρων 235 παρ. 1-2 και 236, και όχι ως προς την εφαρμογή των διακεκριμένων περιπτώσεων των άρθρων 159 και 237 ΠΚ.

Καθόσον αφορά στην περίπτωση α΄, αυτή περιλαμβάνει οποιονδήποτε λειτουργό ή αντιπρόσωπο ενός δημόσιου διεθνούς οργανισμού, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 1 παρ. 4α΄ της Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές και του άρθρου 2 γ΄ της Σύμβασης του ΟΗΕ κατά της διαφθοράς.

Καθόσον αφορά στην περίπτωση β΄, αυτή περιλαμβάνει κάθε μέλος διεθνούς κοινοβουλευτικής συνέλευσης, στην οποία η Ελλάδα είναι μέλος.

Καθόσον αφορά στην περίπτωση γ΄, αυτή περιλαμβάνει κάθε μέλος διεθνούς δικαστηρίου, του οποίου η δικαιοδοσία αναγνωρίζεται από την Ελλάδα, περιλαμβανομένων των διεθνών διαιτητικών δικαστηρίων.

Καθόσον αφορά στην περίπτωση δ΄ και στην έννοια του «προσώπου που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα», αυτή περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο κατέχει ένα νομοθετικό, εκτελεστικό, διοικητικό ή δικαστικό αξίωμα μιας ξένης χώρας, είτε διορισμένο είτε εκλεγμένο, καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο ασκεί ένα δημόσιο λειτούργημα γι΄ αυτήν, περιλαμβανομένων εκείνων που κατέχουν θέση σε δημόσιο οργανισμό ή δημόσιας επιχείρηση, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 1 παρ. 4α΄ της Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές και του άρθρου 2β΄ της Σύμβασης του ΟΗΕ κατά της διαφθοράς. Η έννοια της «ξένης χώρας» θα πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει όλα τα επίπεδα και υποδιαιρέσεις μιας κυβέρνησης, από την εθνική μέχρι την τοπική.

Τέλος, καθόσον αφορά στην περίπτωση ε΄, αυτή καταλαμβάνει όλα τα μέλη των κοινοβουλίων και συνελεύσεων τοπικής αυτοδιοίκησης άλλων κρατών.

δ) Με τη νέα παράγραφο 3 εξομοιώνονται προς τους ημεδαπούς δικαστές για την εφαρμογή ειδικά της διακεκριμένης περίπτωσης του άρθρου 237 ΠΚ τα μέλη του Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τον τρόπο αυτό ενσωματώνονται στον ΠΚ, κατά το τμήμα τους που αφορά στα εν λόγω πρόσωπα, οι προβλέψεις των άρθρων τέταρτο του ν. 2802/2000 και δέκατο παρ. 2 ν. 2803/2000.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.13.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 263 Β Π.Κ.

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.13., που παίρνει τη θέση της πρώτης παραγράφου του άρθρου 263Β, επαναφέρονται στο πλαίσιο των μέτρων επιείκειας γι΄ αυτούς που συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς και ως κί-

νητρα στους δράστες πράξεων δωροδοκίας για να αποκαλύψουν τις πράξεις τους αυτές, οι διατάξεις των άρθρων 236 παράγραφος 3 και 237 παράγραφος 4 ΠΚ, που είχαν καταργηθεί με τον ν. 3849/2010. Η επαναφορά των μέτρων αυτών, που οδηγούν σε πλήρη απαλλαγή του δράστη της δωροδοκίας, αν αυτός με δική του βούληση αποκαλύψει την πράξη του, στηρίζεται στην παραδοχή ότι για την έννομη τάξη προέχει η αποκάλυψη της πράξης της δωροληψίας που τέλεσε ο υπάλληλος. Με δεδομένο δε ότι οι πράξεις αυτές τελούνται κατά κανόνα σε περιβάλλον μυστικότητας και η αποκάλυψή τους είναι για τις διωκτικές αρχές ιδιαιτέρως δυσχερής, κρίνεται ανεκτή ακόμη και η απαλλαγή από κάθε συνέπεια του δράστη της ενεργητικής δωροδοκίας, προκειμένου να συλληφθεί η αντίστοιχη πράξη παθητικής δωροδοκίας του υπαλλήλου.

Από την αναριθμούμενη ως δεύτερη παράγραφο του άρθρου απαλείφεται, ως στερούμενη νοήματος, η διάκριση των δραστών παθητικής δωροδοκίας σε υπαλλήλους κι δικαστές, αφού οι δικαστές είναι εξ ορισμού υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 13 περίπτωση α΄ του ΠΚ και αυτή είναι η έννοια με την οποία χρησιμοποιείται εδώ ο όρος – όχι εκείνη της διακρίσεως μεταξύ δικαστών και δικαστικών ή δημοσίων υπαλλήλων (όπως αυτή γίνεται λ.χ. στον τίτλο του 1ου κεφαλαίου του 5ου τμήματος του Συντάγματος).

Από την αναριθμούμενη ως τρίτη παράγραφο του άρθρου 263Β απαλείφεται η αναφορά σε «σημαντικά υπερέχουσα» θέση του προσώπου για το οποίο προβαίνει σε αναγγελίες ο επιζητών μέτρο επιείκειας, καθώς αυτή δεν περιείχε κάποιο συγκεκριμένο ποσοτικό προσδιορισμό και ορίζεται ως απλώς «ανώτερη» από αυτή του καταγγέλλοντος. Η σχέση ανωτέρου – κατωτέρου μεταξύ των συμμετόχων δεν αναφέρεται στενά σε πρόσωπα που ανήκουν στην ίδια υπηρεσιακή ιεραρχία, αλλά σε οποιαδήποτε σχέση υποταγής, εποπτείας ή καθοδήγησης του ενός υπαλλήλου από τον άλλον με βάση το υπηρεσιακό ή τεχνικό ή επιστημονικό αντικείμενο της εργασίας εκάστου.

Στην ίδια παράγραφο τίθεται ως προϋπόθεση της επιείκειας του νόμου, κατά το στάδιο επιμετρήσεως της ποινής, η προηγούμενη μεταβίβαση από τον μεταμελούμενο προς το Δημόσιο των όποιων περιουσιακών ωφελημάτων έχει αποκτήσει αυτός από την πράξη του, η οποία πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι το στάδιο επιμέτρησης της ποινής, παρεχομένης κατ΄ εξαίρεση στο δικαστήριο της δυνατότητας, στο πλαίσιο της ίδιας ενιαίας διαδικασίας, να ορίσει τις συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ή άλλες ενέργειες στις οποίες πρέπει ο δράστης να προβεί για να τύχει του σχετικού ευεργετήματος.

Από την αναριθμούμενη ως τέταρτη παράγραφο απαλείφεται η αναφορά σε διάταξη του βουλεύματος περί παραπομπής της δικογραφίας στη Βουλή, αφού το αντικείμενο κρίσεως του δικαστικού συμβουλίου είναι αναστολή της ποινικής δίωξης και η τύχη των όρων δικονομικού καταναγκασμού, ενώ η παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή για άσκηση δίωξης εμπίπτει στη λειτουργική αρμοδιότητα εισαγγελέα ή ανακριτή και πρέπει να προκύπτει από τη δικογραφία, όταν αυτή εισάγεται στο συμβούλιο για τα ανωτέρω θέματα.

Στην αναριθμούμενη ως πέμπτη παράγραφο εξομοιώνονται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως των ευεργετημάτων επιείκειας σε αυτούς που έχουν προσφέρει αποδεικτικά στοιχεία κατά την παράγραφο τέσσερα εδάφιο πρώτο, είτε η Βουλή αποφασίσει την ποινική δίωξη είτε κριθεί ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο ως προς τον Υπουργό ή Υφυπουργό κατ΄ άρθρο83 παρ. 3 του Συντάγματος. Η κρίση αυτή, στην δεύτερη περίπτωση, ανατίθεται στο φυσικό δικαστή αυτού που προσέφερε αποδείξεις, αφού η ενασχόληση της Βουλής με την ποινική μεταχείριση συμμετόχων παρίσταται πρακτικά απίθανη αλλά και δογματικά αντιφατική προς τη διάγνωση και την κυρωτική αποτίμηση των πράξεών τους από την τακτική δικαιοσύνη (ΕιδΔικΥπ 1/2011).

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.14.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΑΡΘΡΟΥ 30 ΚΠΔ

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.14. τροποποιείται το άρθρο 30 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ενσωματώνεται στον Κώδικα η πρόβλεψη του άρθρου δεύτερου παρ. 4 του ν. 2656/1998, σύμφωνα με την οποία καταργήθηκε το δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης να αναβάλει ή αναστείλει την ποινική δίωξη για δωροδοκία αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές – όπως το αδίκημα αυτό προσδιορίζεται στο άρθρο 1 της κυρούμενης με τον ανωτέρω νόμο Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την Καταπολέμηση της Δωροδοκίας στις Διεθνείς Επιχειρηματικές Συναλλαγές. Ικανοποιείται έτσι η απαίτηση του άρθρου 5 της ενλόγω Σύμβασης, σύμφωνα με το οποίο «η έρευνα και δίωξη της δωροδοκίας ενός αλλοδαπού δημόσιου λειτουργού (…) δεν θα επηρεάζονται από λόγους εθνικού οικονομικού συμφέροντος, τις πιθανές επιπτώσεις στις σχέσεις με ένα άλλο κράτος ή από την ταυτότητα των εμπλεκόμενων φυσικών ή νομικών προσώπων».

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.15.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 45 Β ΣΤΟΝ ΚΠΔ

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.15 προστίθεται νέο άρθρο 45Βστον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Με την προσθήκη αυτή η χώρα μας ανταποκρίνεται στις διεθνείς της υποχρεώσεις και ιδίως στο άρθρο 33 της Σύμβασης του ΟΗΕ κατά της Διαφθοράς (2003), που κυρώθηκε με το Νόμο 3666/2008 (Α 105) και στο άρθρο 22 της Σύμβασης του Ποινικού Δικαίου του Συμβουλίου της Ευρώπης (1999), που κυρώθηκε με το Νόμο 3560/2007 (Α 103), καθώς και σε σχετικές συστάσεις που έχουν απευθύνει στη χώρα οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί και ιδίως ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) στο πλαίσιο της Τρίτης Αξιολόγησης για την εφαρμογή της Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές. Δεν πρόκειται άλλωστε για τη μόνη δέσμευση της Ελληνικής Δημοκρατίας, η οποία μετέχει ενεργώς στην κοινή προσπάθεια της παγκόσμιας κοινότητας για την καταπολέμηση της διαφθοράς. Η σχετική υποχρέωση συμπληρώνεται από πλήθος μη νομικώς δεσμευτικών διατάξεων, τις οποίες πάντως η Ελλάς έχει δεσμευθεί να τηρεί: μεταξύ αυτών το κεφάλαιο 9 των Κατευθυντηρίων Αρχών της Παγκόσμιας Τράπεζας για τη συμμόρφωση σε θέματα ακεραιότητας (2010), το κεφάλαιο 6 των Κατευθυντηρίων Αρχών του ΟΟΣΑ για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις (2008), τον Οδηγό Καλής Πρακτικής του ΟΟΣΑ για τους Εσωτερικούς Ελέγχους, τη Συμμόρφωση και την Ηθική (2010) και την απόφαση 1729 (2010) της Ολομελείας της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευ-

ρώπης. Δεν αγνοούνται επίσης πρωτοβουλίες της κοινωνίας των πολιτών όπως οι Κανόνες Συμπεριφοράς του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου (ICC) για την καταπολέμηση της εκβίασης και της δωροδοκίας (2005), οι Αρχές του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum για την αντιμετώπιση της διαφοράς (2005) και οι Επιχειρηματικές Αρχές για την αντιμετώπιση της διαφθοράς της Διεθνούς Διαφάνειας (2003).

Πρόκειται για παροχή προστασίας από αδικαιολόγητη μεταχείριση σε πρόσωπα τα οποία, χωρίς να εμπλέκονται τα ίδια στην τέλεση εγκλημάτων διαφθοράς, συμβάλλουν ουσιωδώς στην αποκάλυψη των εν λόγω εγκλημάτων με πληροφορίες που παρέχουν της αρμόδιες διωκτικές Αρχές («μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος» «whistleblowers»). Βεβαίως η ελληνική έννομη τάξη διαθέτει ήδη διατάξεις για την προστασία τέτοιων προσώπων, ωστόσο αυτές βρίσκονται εγκατεσπαρμένες σε πολλαπλά νομοθετήματα και συνήθως αγνοούνται τόσο από τους εφαρμοστές του δικαίου όσο και από τους ενδιαφερόμενους πολίτες.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 45Β ΚΠΔ παρέχονται σημαντικά κίνητρα στα πρόσωπα που γνωρίζουν ή συμπεραίνουν επί τη βάσει συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών ότι τελούνται εγκλήματα διαφθοράς, να συμβάλουν στην αποκάλυψή τους και στην δίωξη των υπαιτίων. Τα εν λόγω πρόσωπα μπορούν με πράξη του αρμόδιο εισαγγελέα ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς να λαμβάνουν την ιδιότητα του «μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος» και να απολαύουν ειδικής προστασίας για όσο χρόνο φέρουν την ως άνω ιδιότητα.

Επίσης θεσπίζεται υπέρ των εν θέματι προσώπων η δυνατότητα οριστικής αποχής από την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος τους, σε περίπτωση που έχει κατατεθεί εναντίον τους (αμυντική) καταγγελία περί τελέσεως εκ μέρους τους ψευδορκίας, ψευδούς καταμήνυσης ή/και συκοφαντικής δυσφημήσεως. Ωστόσο, για να μη περιορίζεται υπέρμετρα η δικαστική προστασία, την οποία ενδέχεται να επιζητήσει ο υπάλληλος που θεωρεί ότι οι πληροφορίες του μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος προσβάλλουν την τιμή και την υπόληψή του:

α) θεσμοθετείται δυνατότητα αποχής από την ποινική δίωξη (και δυνατότητα ανάκλησης της εισαγγελικής πράξης με την οποία προσδόθηκε η ιδιότητα του μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος),

β) ορίζεται ως προϋπόθεση περί οριστικής αποχής από την ποινική δίωξη, ότι η τελευταία δεν πρέπει να κρίνεται απαραίτητη για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και

γ) απαιτείται προς τούτο ομοφωνία μεταξύ του αρμοδίου για την δίωξη των οικείων εγκλημάτων εισαγγελέως πλημμελειοδικών και του Εισαγγελέως Εγκλημάτων Διαφθοράς. Σε περίπτωση μη επιτεύξεως της εν λόγω συμφωνίας ασκείται ποινική δίωξη και εφαρμόζονται κατά περίπτωση τα άρθρα 59 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και 366 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.16.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 253 Β ΣΤΟΝ ΚΠΔ

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.16 προστίθεται νέο άρθρο 253Βστον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με το οποίο καταστρώνονται ειδικές ανακριτικές πράξεις για την εξιχνίαση των εγκλημάτων διαφθοράς. Πρόκειται κυρίως για την εισαγωγή στον Κώδικα της λεγόμενης «συγκαλυμμένης έρευνας», η οποία προβλέπεται ήδη (συνήθως ως λόγος άρσης του αδίκου) σε περισσότερους Ειδικούς Ποινικούς Νόμους υπό τον τίτλο «πράξεις ελεγκτικών οργάνων».

Για την κατάστρωση της συγκαλυμμένης έρευνας ως ανακριτικής πράξης ελήφθησαν υπόψη κυρίως η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων και οι απόψεις που διατυπώθηκαν συναφώς στην θεωρία. Επισημαίνεται ότι η εν λόγω ανακριτική πράξη διαφέρει σημαντικά από την θεσπιζόμενη στο στοιχείο α΄ της παρ. 1 του άρθρου 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «ανακριτική διείσδυση», αφού σκοπός της τελευταίας δεν είναι τόσο η αποκάλυψη της τελέσεως μιας αξιόποινης πράξης, αλλά αντίθετα η εξιχνίαση της εφοδιαστικής υποδομής (criminallogistics) μιας μαφιόζικης ή τρομοκρατικής οργανώσεως.

Στο προτεινόμενο άρθρο 253Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και υπό στοιχείο α΄ ορίζονται α) οι προϋποθέσεις νόμιμης διενέργειας της εν λόγω ανακριτικής πράξης, β) το αντικείμενο και ο σκοπός αυτής, γ) τα πρόσωπα που την ενεργούν, δ) τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων ενεργείται, ε) ο χρόνος διάρκειάς της, στ) ο τρόπος καταγραφής των ενεργειών του συγκαλυμμένα δρώντος σε συντασσόμενη έκθεση και, τέλος, ζ) οι αποδεικτικοί περιορισμοί αξιοποίησης μιας πλημμελώς συνταχθείσας εκθέσεως.

Εκτός από την συγκαλυμμένη έρευνα εισάγονται επίσης στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι (προβλεπόμενες ήδη στο άρθρο δωδέκατο του ν. 3560/2007 και στο άρθρο έβδομο του ν. 3669/2008) ειδικές ανακριτικές πράξεις της άρσης του απορρήτου, της καταγραφής δραστηριότητας εκτός κατοικίας και της συσχέτισης ή του συνδυασμού δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτές έχουν καταστρωθεί στα στοιχεία γ΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 253Α.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.17.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ Ν. 2225/1994, Ν. 2928/2001, Ν. 3691/2008, Κ.Ν. 3528/2007

Η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου ΙΕ.17 περιέχει τις αναγκαίες προσαρμογές του ν. 2225/1994 στις τροποποιήσεις των διατάξεων δωροδοκίας του Ποινικού Κώδικα.

Με την περίπτωση 2 της υποπαραγράφου παρέχεται, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας και κατά τα ισχύοντα στην έννομη τάξη μας, προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης σε όσα πρόσωπα καταγγέλλουν πράξεις διαφθοράς στον δημόσιο τομέα ή συμβάλλουν ουσιωδώς στην αποκάλυψή τους. Η προστασία αυτή παρέχεται μέσω της προσθήκης σχετικής διάταξης στο άρθρο 9 του ν. 2928/2001, η οποία ρυθμίζει τον τρόπο λήψης και το περιεχόμενο των σχετικών μέτρων.

Περίπτωση 4: Με το άρθρο ένατο του ν. 3875/2010 τροποποιήθηκε το άρθρο 51 του ν. 3691/2008, με τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής του μόνο σε υποθέσεις νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και όχι και στα βασικά αδικήματα του άρθρου 3 του συγκεκριμένου νόμου. Ο λόγος για τον οποίο κρίθηκε αναγκαίος ο περιορισμός αυτός ήταν τα προβλήματα σύγχυσης αρμοδιοτήτων και αλληλοεπικαλύψεων που δημιουργούντο έναντι ειδικών διατάξεων που προέβλεπαν ή-

δη αναλυτικά διοικητικές κυρώσεις σε βάρος νομικών προσώπων για επιμέρους εγκλήματα, όπως κατεξοχήν το άρθρο όγδοο του ν. 2803/2000 και το άρθρο δέκατο του ν. 3560/2007 σε συνδυασμό με το άρθρο όγδοο του ν. 3666/2008. Πλέον, μετά την κατάργηση των τελευταίων αυτών διατάξεων, κρίνεται σκόπιμη η μερική επαναφορά, καθόσον αφορά στα καλυπτόμενα αδικήματα, του προηγούμενου καθεστώτος, με στόχο την συγκέντρωση σταδιακά της πλειονότητας των διαδικασιών επιβολής διοικητικών κυρώσεων κατά νομικών προσώπων υπό την σκέπη του άρθρου 51 του ν. 3691/2008. Η συγκέντρωση αυτή αναμένεται να συμβάλει στην μεγαλύτερη «ορατότητα» της εφαρμοστέας διαδικασίας, στην ενιαία και ομοιόμορφη αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων που ενδέχεται να ανακύψουν στην πράξη και εντέλει στην καθιέρωσή της και στη συχνότερη και επιτυχέστερη εφαρμογή της.

Σημειώνεται, πάντως, ότι από την όποια ενιαία ρύθμιση της διοικητικής ευθύνης των νομικών προσώπων εξαιρείται σε κάθε περίπτωση και θα πρέπει να συνεχίσει να εξαιρείται στο μέλλον η περίπτωση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, η οποία ανήκει (όπως ρητά προβλέπεται στην παρ. 6 του άρθρου 51 ν. 3691/2008) στο πεδίο ρύθμισης του άρθρου 41 του ν. 3251/2004, με δεδομένο ότι η χρηματοδότηση τρομοκρατικών οργανώσεων από νομικά πρόσωπα συχνά δεν εξυπηρετεί οικονομικές, αλλά άλλου είδους (λ.χ. ιδεολογικές ή θρησκευτικές) επιδιώξεις.

Η προτεινόμενη τροποποίηση με τις περιπτώσεις 3 και 5 της υποπαραγράφου ΙΕ.17. γίνεται με την συμπερίληψη στην παρούσα φάση των στοιχείων γ΄, δ΄ και ε΄ του άρθρου 3 του ν. 3691/2008 στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 51. Με στόχο την επιμελέστερη ρύθμιση της εφαρμοστέας διαδικασίας, αντικαθίσταται επίσης η παράγραφος 5 του άρθρου 51, κατά τρόπο ώστε: α) να ορίζεται συγκεκριμένα ο εισαγγελέας που χειρίζεται την εκάστοτε υπόθεση ως υπεύθυνος για την ενημέρωση της αρμόδιας για την επιβολή της διοικητικής κύρωσης αρχής, β) να διευκρινίζεται το χρονικό στάδιο ενεργοποίησης της ενλόγω υποχρέωσης, ήτοι εκείνο αμέσως μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, και γ) να προβλέπεται η έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, η οποία κρίνεται αναγκαία για τον ακριβή καθορισμό της διαδικασίας επιβολής των κυρώσεων, των αρμόδιων υπηρεσιών είσπραξης και κάθε συναφούς λεπτομέρειας. Σημειώνεται ότι ως αρχικό πρότυπο για την έκδοση της ενλόγω απόφασης μπορεί να χρησιμεύσει η (εκδοθείσα κατ΄ εφαρμογή του άρθρου δέκατου του ν. 3560/2007) ΚΥΑ 11130/2730 (ΦΕΚ Β΄ 1818/19.11.2010).

Επιπλέον των ποινικών διατάξεων για την προστασία των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος και εν γένει όσων προσώπων συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς στον δημόσιο τομέα, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί και η διοικητική προστασία των δημοσίων υπαλλήλων, ώστε να μην υπόκεινται σε δυσμενή μεταχείριση κατά τη διάρκεια του αναγκαίου για τη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης χρόνου.Η προστασία αυτή είναι απολύτως συναφής προς τη θεμελιώδη υποχρέωση εχεμύθειας των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί ουσιαστικά προσδιορίζει το όριο της υποχρέωσης εχεμύθειας, η οποία πρέπει πάντοτε να ασκείται υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Ενόψει αυτού ρυθμίζεται με την περίπτωση 6 της υποπαραγράφου ΙΕ.17.:

α) η απαγόρευση κάθε δυσμενούς υπηρεσιακής μεταχείρισης σε πειθαρχικές ή μη διαδικασίες των υπαλλήλων που έχουν προσλάβει την ιδιότητα των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος,

β) η προστασία της ανωνυμίας των υπαλλήλων που συνέβαλαν ουσιωδώς στην αποκάλυψη και δίωξη πράξεων διαφθοράς,

γ) η αντιστροφή του βάρους αποδείξεως σε πειθαρχικές διαδικασίες υπέρ των υπαλλήλων που συνέβαλαν ουσιωδώς στην αποκάλυψη και δίωξη πράξεων διαφθοράς, και

δ) η παροχή κινήτρων σε υπαλλήλους για την αποκάλυψη πράξεων διαφοράς με τη μεταφορά της σχετικής διάταξης από το άρθρο 263Β του Ποινικού Κώδικα στον Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων, όπως αρμόζει από το κανονιστικό του περιεχόμενο. Η διάταξη αυτή θα πρέπει να συσχετίζεται με εκείνη των άρθρων 6 επ. του ν. 3610/2007.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.18.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Π.Δ. 85/2005

Με την υποπαράγραφο ΙΕ.18. τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του π.δ. 85/2005, όπως ισχύει, ώστε στην αρμοδιότητα του Δ΄ Τμήματος Ανάκτησης Περιουσιακών Στοιχείων και Κεφαλαίων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) να περιλαμβάνονται και οι περιπτώσεις δωροδοκιών αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.19.: ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Με την υποπαραγράφου ΙΕ.19. θεσπίζεται διάταξη στην οποία συγκεράζεται το περιεχόμενο των άρθρων τρίτου του ν. 2656/1998 και όγδοου του ν. 3560/2007, κατά τρόπο ώστε να πληρούνται ταυτόχρονα οι υποχρεώσεις της Ελλάδας από τα άρθρα 8 της Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές και 14 της ποινικής Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά της Διαφθοράς.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΕ.20: ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Η διάταξη περιέχει ρητή παράθεση των καταργούμενων διατάξεων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΣΤ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΣΤ.1.: ΣΥΣΤΑΣΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ (Ρ.Α.Λ.)

Οι προτεινόμενες αλλαγές στο άρθρο 43 του ν. 4150/2013 (Α΄ 102) στην υποπαράγραφο ΙΣΤ.1. για τη Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων αποσκοπούν στο να καταστήσουν εναργέστερα τα διοικητικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά της ανεξάρτητης αυτής υπηρεσίας, τα οποία την καθιστούν επιχειρησιακά ικανή να ασκήσει αποτελεσματικά τις από το νόμο ανατιθέμενες σε αυτή αρμοδιότητες (παράγραφος 1).

Καταρχάς οι νέες ρυθμίσεις δεν υιοθετούν το σχήμα του Δ.Σ. ως οργάνου διοίκησης της ΡΑΛ, αφού η ίδια η ΡΑΛ είναι αυτοτελής υπηρεσία. Περαιτέρω καθίσταται σαφές, ότι ο εποπτεύων αυτή Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου ασκεί μόνον έλεγχο νομιμότητας επί των πράξεων αυτής, δηλ. δεν εγκρίνει ούτε επηρεάζει επί της ουσίας τις αποφάσεις της.

Περαιτέρω ορίζονται οι κανόνες που διέπουν το βασικό προσωπικό status των μελών της ΡΑΛ και καθορίζουν τον τρόπο λειτουργίας της, ενώ προβλέπονται και δικονομικής μορφής διατάξεις εις ό,τι αφορά στην προσβολή των εκτελεστών πράξεων της ΡΑΛ.

Εν συνεχεία, διατυπώνονται ακριβέστερα οι αρμοδιότητες της ΡΑΛ, καθώς και η εξουσιοδότηση για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος (παράγραφος 13), όπου περιλαμβάνεται ρητή πρόνοια για τα προς ειδικότερη ρύθμιση ζητήματα που αφορούν την εσωτερική διάρθρωση των υπηρεσιών της και τη στελέχωσή τους και κυρίως τη δέσμευση προς τον κανονιστικό νομοθέτη να προβλέψει συγκεκριμένες διοικητικές ενότητες της ΡΑΛ, αναγκαίες για την αυτοτελή άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

Τέλος καθορίζεται ο αριθμός των συνιστώμενων θέσεων για το προσωπικό της ΡΑΛ και τίθενται ειδικότεροι κανόνες που εξυπηρετούν κυρίως την ταχεία στελέχωση των υπηρεσιών της ΡΑΛ μέσω μετατάξεων, αποσπάσεων κ.λ.π. από άλλους φορείς του δημόσιου τομέα ή και από εποπτευόμενους από το ίδιο το ΥΝΑ φορείς (παράγραφοι 9-10).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΣΤ.2.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ν. 2932/2001 ΚΑΙ Π.Δ. 120/1997

Με το νόμο 4150/2013 (Α΄ 102) τροποποιήθηκαν βασικές διατάξεις του θεσμικού πλαισίου που διέπει την ακτοπλοΐα, προκειμένου να επιτευχθεί προσαρμογή του κλάδου στο δυναμικό και μεταβαλλόμενο περιβάλλον εντός του οποίου αναπτύσσεται σήμερα η ακτοπλοϊκή δραστηριότητα. Ωστόσο, οι ενδομεταφορές αναπτύσσονται μέσα σε ένα δυναμικό περιβάλλον το οποίο απαιτεί συνεχή προσαρμογή του νομοθετικού πλαισίου και μεγαλύτερη ευελιξία, που συμβάλει σημαντικά στην αποτελεσματικότητα του κλάδου χωρίς να διαταραχθεί η εξυπηρέτηση των νησιών και η κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Ειδικότερα:

Με τις προτεινόμενες στις περ. 1, 2 και 3 τροποποιήσεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου τέταρτου, της παραγράφου 2 του άρθρου τέταρτου α΄ και της παραγράφου 1 του άρθρου όγδοου του ν. 2932/2001 (Α΄ 145) καταργούνται αναχρονιστικές ρυθμίσεις και απλουστεύονται οι γραφειοκρατικές διαδικασίες κατά τη δήλωση δρομολόγησης πλοίου. Συγκεκριμένα καταργείται η υποχρέωση του πλοιοκτήτη να δηλώνει, την ανώτατη τιμολόγηση της παρεχόμενης υπηρεσίας για την οικονομική ή υπάρχουσα ενιαία θέση και για τα οχήματα, ως προϋπόθεση για την ανακοίνωση της δήλωσης δρομολόγησης και κατά συνέπεια μειώνονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που θα πρέπει να υποβληθούν από αυτόν, προκειμένου να δρομολογήσει του πλοίο του. Επισημαίνεται ότι η κατάργηση της υποχρέωσης δεν αναστέλλει τη δυνατότητα προσφυγής στα αρμόδια όργανα όταν θίγεται το δημόσιο συμφέρον ή καταστρατηγούνται οι όροι του υγιούς ανταγωνισμού.

Με την προτεινόμενη στην περ. 4 τροποποίηση της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3 του άρθρου έκτου του ν. 2932/2001, δημιουργείται μεγαλύτερη ευελιξία στις περιπτώσεις που ο πλοιοκτήτης επιθυμεί να αλλάξει δρομολόγια κατά τη διάρκεια της δρομολογιακής περιόδου μέσα από τη δυνατότητα συγκέντρωσης των ημερών διακοπής δρομολόγησης που δικαιούνται τα πλοία και ανακατανομής τους στη συνέχεια με τον πιο πρόσφορο τρόπο. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι δεν θα προκαλείται διαταραχή στην συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση, το δικαίωμα κατανομής των ημερών ακινησίας, σε περιπτώσεις πλοίων που είναι δρομολογημένα σε διαφορετικές γραμμές, δεν παρέχεται απευθείας στον πλοιοκτήτη, αντίθετα ελέγχεται πρώτα η πιθανότητα διατάραξης των συγκοινωνιακών αναγκών και εν συνεχεία, εφόσον κριθεί από το ΣΑΣ ότι οι συγκοινωνιακές ανάγκες δεν διαταράσσονται, εγκρίνεται η κατανομή των ημερών ακινησίας των πλοίων. Σε περίπτωση που κριθεί ότι η κατανομή των ημερών επηρεάζει την ομαλή εξυπηρέτηση του μεταφορικού έργου το Υπουργείο έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί το αίτημα του πλοιοκτήτη με αποτέλεσμα τα πλοία να περιοριστούν στην ακινησία των 60 ημερών όπως ισχύει μέχρι σήμερα. Η προτεινόμενη διάταξη παρέχει ευελιξία στον πλοιοκτήτη για να προσαρμόσει τις χωρητικότητες των πλοίων του σε περιόδους με χαμηλές πληρότητες χωρίς να επηρεάζεται σημαντικά ο χρόνος απασχόλησης ναυτικών επί του συνόλου των πλοίων μιας εταιρείας. Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για την ορθολογικότερη κατανομή των ημερών διακοπής δρομολογίων με την επιμήκυνση του χρονικού περιθωρίου σε συνδέσεις που δεν εμφανίζουν μεταφορικές ανάγκες και την ενίσχυση των συνδέσεων που παρουσιάζουν αυξημένο μεταφορικό έργο. Σε κάθε περίπτωση διασφαλίζεται ότι δεν θα μείνουν νησιά ακάλυπτα ως αποτέλεσμα της κατανομής των ημερών ακινησίας.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου έκτου δίνεται η δυνατότητα προσωρινής αποδοχής αιτήματος για διακοπή εκτέλεσης δρομολογίων μέχρι την σύγκληση του Σ.Α.Σ και την έκδοση της τελικής απόφαση από τον Υπουργό, καθόσον από τη χρονική στιγμή της υποβολής του σχετικού αιτήματος μέχρι τη χρονική στιγμή σύγκλησης του Σ.Α.Σ, μπορεί να μεσολαβήσει σημαντικός χρόνος.

Με την προτεινόμενη στην περ. 5 τροποποίηση του άρθρου 1 του π.δ. 120/1997 (Α΄ 110), καθίσταται δυνατή η έκδοση βεβαιώσεως ηλεκτρονικού συστήματος κράτησης Θέσεων και έκδοσης εισιτηρίων επιβατών και αποδείξεων μεταφοράς οχημάτων (Η.Σ.Κ.Θ.Ε.Ε.Α) και στο όνομα κοινοπραξιών ή άλλων ενώσεων εταιρειών, που έχουν την εκμετάλλευση επιβατηγών ή επιβατηγών-οχηματαγωγών πλοίων. Η διάταξη αποσκοπεί στην διευκόλυνση της επιχειρηματικής δραστηριότητας των ναυτιλιακών εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον χώρο της ακτοπλοΐας, καθώς με αυτήν αίρονται τα εμπόδια που θα μπορούσαν να προκύψουν από την αυστηρή ερμηνεία του ισχύοντος π.δ. 120/97, οι διατάξεις του οποίου προέβλεπαν την έκδοση της σχετικής βεβαίωσης μόνο για πλοιοκτήτες ή εφοπλιστές.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΣΤ.3.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΥΛ-

ΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Με την προτεινόμενη νο οθετική ρύθμιση συμπληρώνονται επι έρους διατάξεις του α.ν. 3276/1944 για την αποκέντρωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, ε έ φαση στο επίπεδο της επιχείρησης. Για το σκοπό αυτό επιτρέπεται να ρυθμίζονται τα οριζόμενα στην παρ.1 του άρθρου 1 του α.ν. 3276/1944, με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις στα Επιβατηγά και Επιβατηγά-Οχηματαγωγά πλοία που εκτελούν δρομολογιακούς πλόες μεταξύ λιμένων στην ημεδαπή, ενώ τα οριζόμενα στην παρ.1 του άρθρου 5 του προαναφερόμενου νόμου δεν ισχύουν για τις επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις όσο διαρκεί η εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Πολιτικής.

Άρθρο δεύτερο

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3864/2010 «ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ»

ΓΕΝΙΚΑ

Το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ), ιδρύθηκε με το ν. 3864/2010 στα πλαίσια του πρώτου Οικονομικού Προγράμματος Προσαρμογής της Ελλάδας, το οποίο υπέγραψε η Ελληνική Κυβέρνηση ε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΕ), την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΝΤ). Σκοπός της ίδρυσης του Ταμείου, ήταν να δημιουργηθεί ένα δίχτυ ασφαλείας στην περίπτωση που κάποια τράπεζα περιέλθει σε κατάσταση ση αντικής συρρίκνωσης των ιδίων της κεφαλαίων και χρειαστεί ενίσχυση αυτών.

Το Τα είο στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, συνετέλεσε στην ενίσχυση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος προκειμένου αυτό να εκπληρώσει αποτελεσματικότερα το ρόλο του, με ιδιαίτερη έμφαση στην χρηματοδότηση και ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Κομβικό σημείο λειτουργίας του Ταμείου αποτέλεσε η ανακεφαλαιοποίηση των τεσσάρων συστημικών τραπεζών με την οποία ενισχύθηκε η χρηματοπιστωτική σταθερότητα μέσα σ΄ ένα εξαιρετικά ευμετάβλητο χρηματοοικονομικό περιβάλλον.

Εντούτοις, τόσο η ένταση της οικονομικής κρίσης, όσο και το συνεχώς μεταβαλλόμενο τοπίο στον τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό τομέα στην Ελλάδα και στην περιοχή της Ευρωζώνης ευρύτερα, δημιούργησαν περαιτέρω κεφαλαιακές ανάγκες για τα πιστωτικά ιδρύματα, για την άμεση κάλυψη των οποίων απαιτείται, μεταξύ των άλλων, τροποποίηση διατάξεων του ν. 3864/2010 προκειμένου να διαμορφωθεί κατάλληλα το νομοθετικό πλαίσιο για να μπορέσει το Ταμείο να επιτελέσει με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο τον ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο του στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος και της εθνικής οικονομίας.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Με την υποπαράγραφο 1 του άρθρου, τροποποιείται το άρθρο 2 του ν. 3864/2010 που αφορά τον σκοπό, την έδρα και τη διάρκεια του Τα είου. Ειδικότερα, αναδιατυπώνονται οι διατάξεις του άρθρου προς αποσαφήνιση του σκοπού του Ταμείου, τους τρόπους εκπλήρωσης αυτού και την υποχρέωση του Ταμείου να τηρεί και υλοποιεί τις δεσμεύσεις που προκύπτουν από το Μνημόνιο Συνεργασίας (MEFP/MoU), όπως αυτό επικαιροποιείται μετά από κάθε αξιολόγηση του Προγράμματος. Ειδικότερα, ως προς το σκοπό του Ταμείου, δίνεται έμφαση στη συνεισφορά του για τη διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος προς εξυπηρέτηση και εξασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος. Επιπροσθέτως, εξειδικεύονται οι τρόποι και οι διαδικασίες προς εκπλήρωση του σκοπού του ΤΧΣ και διευκρινίζεται, ότι στο σκοπό του Ταμείου δεν εμπίπτει η διαχείριση, η παρακολούθηση και η παρέμβαση στην ενάσκηση της διοίκησης και της ρευστοποίησης της περιουσίας των υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικών ιδρυμάτων εξουσίες που έχουν απονεμηθεί ρητώς δυνάμει κείμενων διατάξεων στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Με την υποπαράγραφο 2 αντικαθίσταται το άρθρο 6 του ν. 3864/2010 που αφορά τις διαδικασίες ενεργοποίησης του Ταμείου προκειμένου να παράσχει κεφαλαιακή ενίσχυση στα πιστωτικά ιδρύματα. Ειδικότερα, περιγράφονται αναλυτικά και με σαφήνεια οι διαδικασίες που πρέπει να τηρηθούν προκειμένου το Ταμείο στα πλαίσια της συνεισφοράς του στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας να παράσχει νέα κεφάλαια στα πιστωτικά ιδρύματα, αν αυτό απαιτηθεί. Συγκεκριμένα, πιστωτικό ίδρυμα που έχει αξιολογηθεί και κριθεί βιώσιμο από την Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ) μπορεί να υποβάλει αίτημα στο Ταμείο για κεφαλαιακή ενίσχυση για ποσό που δεν θα υπερβαίνει αυτό που προσδιορίζεται από την ΤτΕ, η οποία εν συνεχεία ζητά από το πιστωτικό ίδρυμα να υποβάλει σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Στο ως άνω σχέδιο γίνεται λεπτομερής αναφορά στα μέτρα άντλησης κεφαλαίων στα οποία δύναται να προχωρήσει το πιστωτικό ίδρυμα, στο χρόνος λήψης και τη διάρκεια κάθε μέτρου. Τα μέτρα, μπορούν να είναι ενδεικτικά: μη διανομή κερδών, αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος, πωλήσεις στοιχείων ενεργητικού και χαρτοφυλακίων ή κλάδων δραστηριότητας για την άντληση κεφαλαίων κ.α.

Το Ταμείο μπορεί να ζητήσει αλλαγές στο σχέδιο αναδιάρθρωσης και αφού αυτό εγκριθεί διαβιβάζεται και υποβάλλεται από το Υπουργείο Οικονομικών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς τελική έγκριση. Την έγκριση αυτή, ακολουθεί υλοποίηση των μέτρων του σχεδίου και εφόσον αυτά δεν είναι ικανά να καλύψουν το κεφαλαιακό έλλειμμα του πιστωτικού ιδρύματος, η παροχή από το Ταμείο, σύμφωνα με την υποπαράγραφο 4 του παρούσας παραγράφου, η οποία τροποποιεί το άρθρο 7 του ν. 3864/2010, της απαραίτητης κεφαλαιακής ενίσχυσης αφού δημοσιευθεί η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου του άρθρο 6α για την εφαρμογή των υποχρεωτικών μέτρων προκειμένου να τηρηθούν και οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων.

Το Ταμείο προκειμένου να πραγματώσει το σκοπό του καθορίζει το πλαίσιο της σύμβασης συνεργασίας με κάθε πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο αποδέχεται το πλαίσιο αυτό και προσχωρεί στη σχετική σύμβαση.

Το Ταμείο δύναται μετά από απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, να χορηγεί σε πιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει αξιολογηθεί και κριθεί βιώσιμο από την Τράπεζα της Ελλάδος και το οποίο έχει υποβάλει αίτημα κεφαλαιακής ενίσχυσης, βεβαίωση με την οποία δεσμεύεται ότι θα συμμετάσχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του εν λόγω πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατά-

ξεις του άρθρου 7, μέχρι του ποσού που προσδιορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Με τη χορήγηση της βεβαίωσης το Ταμείο, και μέχρι την ολοκλήρωσης της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος, ορίζει έως 2 εκπροσώπους στο διοικητικό συμβούλιο του πιστωτικού ιδρύματος που έχουν όλες τις εξουσίες που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10, εισηγούνται στο Διοικητικό Συμβούλιο τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ταμείου και ζητούν για λογαριασμό του Ταμείου από το πιστωτικό ίδρυμα κάθε στοιχείο και πληροφορία που είναι απαραίτητα για την εκπλήρωση του σκοπού του. Το Ταμείο ενόψει της συμμετοχής του σε κεφαλαιακή ενίσχυση πιστωτικού ιδρύματος προκαταβάλλει την εισφορά του ή μέρος της εισφοράς αυτής και μέχρι του ποσού που προσδιορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τη διαδικασίαπου περιγράφεται στα άρθρα 6 και 6Α, ύστερα από απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδας, εφόσον : α)έχει υποβληθεί από το πιστωτικό ίδρυμα και έχει εγκριθεί από την ΤτΕ, αίτημα, κεφαλαιακής ενίσχυσης, το οποίο συνοδεύεται από επιχειρησιακό σχέδιο και λεπτομερές χρονοδιάγραμμα, β)η Τράπεζα της Ελλάδος κρίνει ότι η προκαταβολή της εισφοράς είναι αναγκαία, για τη σταθερότητα του πιστωτικού συστήματος και γ) το πιστωτικό ίδρυμα έχει συνάψει με το Ταμείο και το ΕΤΧΣ, ως εκ τρίτου συμβαλλόμενο, σύμβαση προεγγραφής.

Τέλος, με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ταμείου καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι που συνομολογούνται κατά τη σύναψη των συμβάσεων προεγγραφής μεταξύ του Ταμείου, του πιστωτικού ιδρύματος και του ΕΤΧΣ για τη συμμετοχή του Ταμείου σε μελλοντική αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου πιστωτικού ιδρύματος, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα επαναγοράς ή παρόμοια δικαιώματα για τις αξίες που εισφέρονται από το Ταμείο, καθώς και ειδικότεροι όροι με τους οποίους εξασφαλίζονται τα δικαιώματα του ΕΤΧΣ, που προβλέπονται στην από 15.3.2012 Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, της οποίας το σχέδιο εγκρίθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4046/2012 (Α΄ 28)

Με όμοια απόφαση δύναται να καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι που συνομολογούνται κατά τη σύναψη των συμβάσεων προεγγραφής του Ταμείου, του πιστωτικού ιδρύματος και του ΕΤΧΣ για τη συμμετοχή του Ταμείου στην κάλυψη υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών εκδόσεως του πιστωτικού ιδρύματος.

Με την υποπαράγραφο 3 εισάγεται νέο άρθρο 6α στο ν. 3864/2010. Με το άρθρο αυτό η ελληνική νομοθεσία εναρμονίζεται με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αφορά στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων στα μέτρα στήριξης των τραπεζών στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης (Τραπεζική Ανακοίνωση, 2013/C 216/01), μετά την 1η Αυγούστου 2013. Η εισαγωγή της σχετικής διάταξης είναι απαραίτητη στο πλαίσιο των απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την τήρηση των ενωσιακών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, οι οποίοι, έχει καταστεί σαφές από σειρά ανακοινώσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ότι ισχύουν ακόμη και μεσούσης της κρίσης. Πολλά κράτη μέλη, όπως η Ολλανδία, η Ισπανία, η Ιρλανδία και η Σλοβενία έχουν ήδη ενσωματώσει αντίστοιχου περιεχομένου διατάξεις στη νομοθεσία τους, ενώ τα περισσότερα προσαρμόζουν ήδη τις εθνικές διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων προς την κατεύθυνση που απαιτεί η Επιτροπή. Ειδικότερα, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «προκειμένου να περιοριστούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μεταξύ τραπεζών και μεταξύ κρατών μελών στην ενιαία αγορά και για να αντιμετωπιστεί ο ηθικός κίνδυνος, η (κρατική) ενίσχυση θα πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο απαραίτητο και σε κατάλληλη ίδια εισφορά στα έξοδα αναδιάρθρωσης από τον δικαιούχο της ενίσχυσης. Η τράπεζα και οι κάτοχοι του κεφαλαίου της θα πρέπει να συμβάλλουν όσο το δυνατό περισσότερο στην αναδιάρθρωση με δικούς τους πόρους. Η κρατική στήριξη πρέπει να χορηγείται υπό όρους που συνεπάγονται κατάλληλο καταμερισμό των επιβαρύνσεων από όσους έχουν επενδύσει στην τράπεζα».

Υπό το πρίσμα των προαναφερόμενων εξελίξεων, και επιπλέον, προκειμένου το οικονομικό βάρος της διάσωσης ενός πιστωτικού ιδρύματος, που κρίνεται βιώσιμο από την Τράπεζα της Ελλάδος να μην αναλαμβάνεται μόνο και κατ΄ αρχήν από τους φορολογούμενους, με το νέο άρθρο 6α, προβλέπεται ότι προτού χορηγηθεί σε μια τράπεζα οποιαδήποτε μορφή κρατικής ενίσχυσης, είτε πρόκειται για ανακεφαλαιοποίηση είτε για μέτρο ενίσχυσης απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων, θα πρέπει να έχει εξαντληθεί κάθε δυνατό μέτρο ενίσχυσης των ιδίων κεφαλαίων της από την ίδια την τράπεζα. Στα μέτρα αυτά, συμπεριλαμβάνεται και η μετατροπή τίτλων μειωμένης εξασφάλισης εκδόσεως της τράπεζας, άμεσα ή μέσω τρίτων νομικών προσώπων, σε κεφάλαιο (μέτρα καταμερισμού των επιβαρύνσεων), υπό την προϋπόθεση ότι γίνονται σεβαστά θεμελιώδη περιουσιακά δικαιώματα και δεν διακυβεύεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Ως εκ τούτου, προτού χορηγηθεί οποιασδήποτε μορφής ενίσχυση σε ένα πιστωτικό ίδρυμα, χρειάζεται να εξασφαλίζεται ότι οι μέτοχοι, και οι κάτοχοι υβριδικού κεφαλαίου και τίτλων μειωμένης εξασφάλισης θα συμμετέχουν στη διάσωση του πιστωτικού ιδρύματος με την απαιτούμενη εισφορά, λαμβάνοντας τα κατάλληλα κάθε φορά μέτρα στο πλαίσιο των κανόνων λήψης αποφάσεων που προβλέπει το εταιρικό δίκαιο. Η υποχρεωτική συμμετοχή του ίδιου του πιστωτικού ιδρύματος και των κατόχων τίτλων μειωμένης εξασφάλισης αυτού στη διάσωσή του, προβλέπεται μόνο αν διαπιστώνεται η ανεπάρκεια των εθελοντικών μέτρων που καλείται να εφαρμόσει το πιστωτικό ίδρυμα στο πλαίσιο σχεδίου αναδιάρθρωσης που έχει εγκριθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος και το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Με την υποπαράγραφο 4 αντικαθίσταται το άρθρο 7 του ν. 3864/2010 που ρυθμίζει τα θέματα χορήγησης κεφαλαιακής ενίσχυσης από το Τα ίο. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, καθίσταται σαφές, ότι το Ταμείο ενεργεί μόνο ως μηχανισμός ύστατης στήριξης για το ποσό που θα ορίσει η Τράπεζα της Ελλάδας, και μόνο μέχρι το ύψος του εναπομείναντος ποσού μετά την εφαρμογή των εθελοντικών και υποχρεωτικών μέτρων μετά από οποιαδήποτε τυχόν συμμετοχή επενδυτών του ιδιωτικού τομέα στην κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος. Η κεφαλαιακή ενίσχυση παρέχεται μέσω της συμμετοχής του Ταμείου σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος με την έκδοση κοινών μετοχών ή με την έκδοση και διάθεση στο Ταμείο υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών (Contingent Convertible Securities) ή άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων, η τιμή διάθεσης (κάλυψης) των οποίων καθορίζεται ως εξής:

· Το Γενικό Συμβούλιο του Ταμείου, με απαρτία δύο τρίτων (2/3) του συνολικού αριθμού των μελών που το απαρτίζουν κατά το χρόνο λήψης της απόφασης, αλλά και

με ενισχυμένη πλειοψηφία δύο τρίτων (2/3) που υπολογίζεται επί του συνολικού αριθμού των μελών του και ανεξαρτήτως των παρισταμένων στη συνεδρίαση, αποφασίζει για την τιμή λαμβάνοντας υπόψη δύο ανεξάρτητες εκθέσεις αποτίμησης που δύναται να περιλαμβάνουν γνωμάτευση επί της δίκαιης και εύλογης αξίας της τιμής κάλυψης ή διάθεσης από διεθνώς καταξιωμένους συμβούλους, τον σκοπό του Ταμείου καθώς και τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς.

· Ο ιδιωτικός τομέας δεν θα μπορεί να συμμετέχει με τιμή χαμηλότερη από αυτή του Ταμείου.

· Η τιμή του Ταμείου μπορεί να είναι χαμηλότερη σε σχέση με την τιμή στην οποία το Ταμείο έχει τυχόν συμμετάσχει σε παλαιότερη αύξηση κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος, αλλά και σε σχέση με την τρέχουσα χρηματιστηριακή τιμή.

Επίσης, για λόγους διαφάνειας, η σύνοψη των όρων επιλογής των χρηματοοικονομικών συμβούλων, του αντικειμένου καθώς και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε, αναρτώνται και δημοσιεύονται στην επίσημη ιστοσελίδα του Ταμείου μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης. Τέλος, προβλέπεται η έκδοση Πράξεως Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπό αίρεση μετατρέψιμες ομολογίες ή άλλα μετατρέψιμα χρηματοοικονομικά μέσα μπορούν να εκδοθούν από τα πιστωτικά ιδρύματα και να καλυφθούν από το Ταμείο, τους όρους μετατροπής των υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών και των άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων, και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, εφόσον απαιτηθεί, για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Σημειώνεται ότι η πρόβλεψη των συντετμημένων προθεσμιών ισχύει για κάθε γενική συνέλευση που αφορά την εφαρμογή του παρόντος νόμου καθώς και για κάθε επαναληπτική αυτών.

Με την υποπαράγραφο 5 αντικαθίσταται το άρθρο 7α του ν. 3864/2010 που αφορά στην άσκηση του δικαιώματος ψήφου του Ταμείου. Το Ταμείο θα ασκεί χωρίς περιορισμούς τα δικαιώματα ψήφου που αντιστοιχούν στις μετοχές που αναλαμβάνει στο πλαίσιο κεφαλαιακής ενίσχυσης που λαμβάνει χώρα κατά το άρθρο 7, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 7α του ν. 3864/2010 ορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται κατ' εξαίρεση η άσκηση περιορισμένων δικαιωμάτων ψήφου από το Ταμείο για μετοχές που έχουν αναληφθεί απ' αυτό πριν την έναρξη εφαρμογής του παρόντος νόμου. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 2 υπάρχει πρόβλεψη για τις μετοχές ως προς τις οποίες τύγχαναν εφαρμογής οι εν λόγω περιορισμοί σύμφωνα με το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς ενώ η περίπτωση (β) αναφέρεται σε μετοχές που ενώ αποκτήθηκαν με το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς δεν υπόκειντο στους εν λόγω περιορισμούς λόγω της μη επίτευξης του τότε απαιτούμενου ποσοστού συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα. Ειδικώς ως προς την περίπτωση β΄, προβλέπεται ότι οι εν λόγω περιορισμοί στα δικαιώματα ψήφου του Ταμείου θα ισχύουν υπό την προϋπόθεση ότι η ιδιωτική συμμετοχή είναι τουλάχιστον ίση με το 50% της συνολικής αύξησης κεφαλαίου κατά την αύξηση κεφαλαίου που θα λάβει χώρα μετά τη δημοσίευση του παρόντος. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από τον περιορισμό των δικαιωμάτων ψήφου του Ταμείου, το Ταμείο ασκεί πλήρως τα δικαιώματα ψήφου του σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως η αύξηση και μείωση κεφαλαίου, η συγχώνευση ή εξαγορά.

Επίσης, εισάγεται τροποποίηση ως προς τις ανακοινώσεις που γίνονται στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς στο πλαίσιο των υποχρεώσεων του ν. 3556/2007, με εξαίρεση από τις υποχρεώσεις των άρθρων 9 παρ. 6, 10 και 11 του ν. 3556/2007 καθ'ον χρόνο το ΤΧΣ έχει περιορισμένα δικαιώματα ψήφου.

Με την υποπαράγραφο 6 αντικαθίσταται το άρθρου 8 του ν. 3864/2010 σχετικά με τη διάθεση συμμετοχής του Ταμείου. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται λεπτομερείς προβλέψεις για τη διαδικασία της λήψης απόφασης περί διάθεσης (ιδίως έκθεση χρηματοοικονομικών συμβούλων), τους πιθανούς τρόπους διάθεσης (ενδεχομένως και πέραν της πώλησης), τη δυνατότητα μη άσκησης δικαιωμάτων προτίμησης, τον καθορισμό της τιμής διάθεσης και τις δυνατότητες του Ταμείου στην περίπτωση διάθεσης μετοχών σε στρατηγικό επενδυτή. Βασικός στόχος των τροποποιήσεων είναι να προβλέπεται σαφής διαδικασία στο νόμο εντός της οποίας θα μπορεί να λειτουργεί και να λαμβάνει αποφάσεις το Ταμείο. Η τιμή διάθεσης ορίζεται με τη διαδικασία που ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 7 του 3864/2010 όπως αυτό τροποποιείται με την υποπαράγραφο 4 του σχεδίου νόμου ήτοι με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου του Ταμείου που λαμβάνεται σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

Σε περίπτωση διάθεσης μετοχών από το Ταμείο ή μείωσης της μετοχικής συμμετοχής του Ταμείου σε πιστωτικό ίδρυμα, η τιμή διάθεσης των μετοχών από το Ταμείο στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 και η τιμή κάλυψης των μετοχών από τους ιδιώτες επενδυτές στις περιπτώσεις της παραγράφου 3 ορίζονται με τη διαδικασία της παραγράφου 5 του άρθρου 7 του 3864/2010, όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν. Οι τιμές κάλυψης ή διάθεσης δύνανται να είναι χαμηλότερες της τιμής κτήσης των μετοχών από το Ταμείο ή της τρέχουσας χρηματιστηριακής τιμής.

Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 8 του ν. 3864/2010, όπως αυτές τροποποιούνται, εφαρμόζονται και στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του κ.ν. 2190/1920.

Επίσης, παρέχεται στο Υπουργικό Συμβούλιο εξουσιοδότηση για την έκδοση απόφασης με την οποία καθορίζεται ο μηχανισμός ανταλλαγής σε περίπτωση εταιρικών πράξεων ή προσαρμογής των όρων και προϋποθέσεων των παραστατικών τίτλων δικαιωμάτων (warrants) που έχουν εκδοθεί στο παρελθόν, με τρόπο που δε θα μεταφέρεται αξία από το Ταμείο στους ιδιώτες. Στην περίπτωση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος, χωρίς κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης, η προσαρμογή μπορεί να γίνει μόνο στην τιμή εξάσκησης των δικαιωμάτων που ενσωματώνονται στους παραστατικούς τίτλους. Η προσαρμογή μπορεί να γίνει μέχρι του ποσού που αναλογεί στα έσοδα του Ταμείου από την πώληση των δικαιωμάτων προτίμησης και πραγματοποιείται μετά την πώληση. Σκοπός της πρόβλεψης της αναπροσαρμογής, η οποία περιορίζεται στα έσοδα που πιθανώς θα λάβει το Ταμείο από μια τέτοια πώληση είναι να μειωθεί, κατά το δυνατόν, η έκθεση των κατόχων παραστατικών τίτλων δικαιωμάτων στις συνέπειες της μείωσης του ποσοστού του μετοχικού κεφαλαίου που αναλογεί στους παραστατικούς τίτλους που αυτοί κατέχουν, αλλά, ταυτόχρονα, να αποφευχθεί η μεταφορά αξίας σε βάρος της περιουσίας του Ταμείου.

Με την υποπαράγραφο 7 επέρχονται τροποποιήσεις

στα άρθρα 4, 5, 10, 13, 16Α, 16Β και 16Γ

Ειδικότερα:

α) Τροποποιείται το άρθρο 4 του ν. 3864/2010 που ρυθμίζει τα ζητήματα διοίκησης του Τα είου. Ειδικότερα, αυξάνεται ο αριθμός των ανεξάρτητων μελών του Γενικού Συμβουλίου από 5 σε 7 (περ. 1) προκειμένου αυτό να εμπλουτισθεί και να ενισχυθεί με πρόσωπα αυξημένου κύρους και διεθνούς εμπειρίας λόγω και των αυξημένων απαιτήσεων λειτουργίας του Ταμείου και παράλληλα αυξάνει ο αριθμός των μελών του Γενικού Συμβουλίου από 7 σε 9 ενώ αντίστοιχα αυξάνει και το όριο της απαρτίας σε 5 μέλη (περ. 11). Επίσης, προωθείται αναδιαμόρφωση των παρ. 9 και 10 προς αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων και εξουσιών Εκτελεστικής Επιτροπής και Γενικού Συμβουλίου (περ. 6 και 7) και παράλληλα διευρύνεται το ασυμβίβαστο των μελών Γενικού Συμβουλίου και Εκτελεστικής Επιτροπής για πρόσωπο . που κατέχει μετοχές τέτοιου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος αξίας εκατό χιλιάδων ευρώ (100.000) ή άνω ή διαθέτει χρηματοοικονομική συμμετοχή που συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με το μετοχικό κεφάλαιο του ως άνω ιδρύματος για ισόποσο ποσό εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ή άνω (περ. 4). Επιπροσθέτως, δεν μπορούν να επιλεγούν ως μέλη των οργάνων του Ταμείου πρόσωπα που έχουν διατελέσει υπάλληλοι ή σύμβουλοι πιστωτικών ιδρυμάτων εποπτευομένων από την Τράπεζα της Ελλάδος ή κατέχουν μετοχικό κεφάλαιο ή διαθέτουν χρηματοοικονομική συμμετοχή που συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με το μετοχικό κεφάλαιο τέτοιου ιδρύματος αξίας εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ή ανώτερης κατά τα τελευταία τρία (3) έτη πριν την τοποθέτησή τους (περ. 5).

Επιπροσθέτως, τροποποιείται το άρθρο 13 του ν. 3864/2010 που ρυθμίζει τα θέματα ελέγχου του Ταμείου, προβλέποντας έγκριση από το ΤΧΣ τόσο των ετήσιων, που ίσχυε ήδη, όσο, πλέον, και των τριμηνιαίων οικονομικών καταστάσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων στο μετοχικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχει. Ταυτόχρονα εισάγεται υποχρέωση ανάρτησης αυτών στην ιστοσελίδα του Ταμείου, για λόγους διαφάνειας (περ. 16).

Προκειμένου να διασφαλίζεται η αυτοτέλεια και αυτονομία του Ταμείου όπως προβλέπεται και στο άρθρο 1 του ν. 3864/2010 ,εισάγεται νέα παρ. στο άρθρο 16Α (παράγραφος 5) του ν. 3864/2010 σύμφωνα με την οποία, οι διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 του άρθρου 2 του ν. 4111/2013 (Α΄ 18) δεν εφαρμόζονται για το Ταμείο (περ. 19 και 20).

Επίσης, επέρχεται τροποποίηση στο άρθρο 16Γ του ν. 3864/2010 Πιο αναλυτικά η παράγραφος 3, που αφορά στην απαγόρευση απασχόλησης των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής και του Γενικού Συμβουλίου σε πιστωτικά ιδρύματα (εν γένει) για 6 μήνες μετά τη λήξη της θητείας τους στο ΤΧΣ, τροποποιείται ώστε να διευκρινισθεί ότι η απαγόρευση αφορά σε πιστωτικά ιδρύματα που εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος όσο και σε νομικά πρόσωπα που ανήκουν στον ίδιο με αυτά όμιλο, αλλά και σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, κατά τους τελευταίους είκοσι τέσσερεις (24) πριν τη λήξη της θητείας των μελών του Ταμείου, είχε συναλλαγή με το Ταμείο μέχρι ορισμένου ποσού και με αντικείμενο συναφές με το βασικό σκοπό του Η διευκρίνιση περί πιστωτικών ιδρυμάτων κατέστη αναγκαία λόγω του ορισμού της έννοιας του πιστωτικού ιδρύματος στο άρθρο 2 του νόμου ο οποίος καταλαμβάνει τα αδειοδοτημένα από την ΤτΕ πιστωτικά ιδρύματα Η ως άνω απαγόρευση ισχύει και για το προσωπικό του Ταμείου για τρεις (3) μήνες μετά την λήξη της εργασιακής τους σχέσεις (περ. 22).

Επίσης τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου με σκοπό να επαναφέρει την προϊσχύουσα και νομικά πληρέστερη διατύπωση της διάταξης, που οριοθετεί την αστική ευθύνη των μελών έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις που οφείλονται σε δόλο ή βαριά αμέλεια. Επιπροσθέτως, εισάγεται εδάφιο που επιτρέπει, υπό προϋποθέσεις, την καταβολή από το Ταμείο της χρηματικής δαπάνης για νομικές ενέργειες και δικαστικά έξοδα, στα οποία υποχρεώθηκε το μέλος αυτό λόγω νομικών ενεργειών εναντίον του (περ. 22).

Προστίθεται παράγραφος 8, η οποία προβλέπει περιπτώσεις εξαίρεσης από την υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης, και παράγραφος 9, που προβλέπει ότι οι μετοχές του Ταμείου δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο δημόσιας πρότασης, στις οποίες μεταφέρεται για λόγους τάξης και συνάφειας μέρος της παρ. 5 του άρθρου 7 του νόμου (χωρίς να τροποποιείται) (περ. 23).

Οι λοιπές περιπτώσεις αφορούν σε νομοτεχνικές βελτιώσεις υφιστάμενων διατάξεων.

Με την υποπαράγραφο 8 προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος σχεδίου νόμου και συγκεκριμένα :

Με την περίπτωση 1 προβλέπεται ότι μέχρι την πλήρωση των δύο επιπλέον μελών του Γενικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1, όπως αυτό τροποποιείται με το άρθρο 7 του σχεδίου νόμου, το Ταμείο Διοικείται από το υφιστάμενο Γενικό Συμβούλιο και για το διάστημα αυτό το Γενικό Συμβούλιο τελεί σε απαρτία όταν είναι παρόντα τουλάχιστον τέσσερα (4) μέλη του.

Με την περίπτωση 2 διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις του εδαφίου (ε) της παραγράφου 6 και οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010, όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν, δεν εφαρμόζονται για τα μέλη των οργάνων του Ταμείου κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων έχει ήδη κληθεί με το ν. 3965/2011 να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαία η προσαρμογή λειτουργίας του εμπορικού κλάδου του Ταμείου (μη χορήγηση νέων δανείων και καταθέσεων), με βάση το επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής. Σύμφωνα με την Α.Υ.Ο. 2/23510/0094/30 03 2012 (Β΄ 1083) «Κανονισμός του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων κατ΄ εφαρμογή του άρθρου 4 του ν. 3965/2011», ο κλάδος εμπορικών δραστηριοτήτων περιλαμβάνει τις εξής δραστηριότητες:

α) Καταθέσεις, όπως καταθέσεις ταμιευτηρίου φυσικών και νομικών προσώπων, καταθέσεις προθεσμίας φυσικών και νομικών προσώπων και καταθέσεις όψεως (όσες δεν εντάσσονται στον δεσμευμένο τομέα), συμπεριλαμβανομένου και του λογαριασμού εξυπηρέτησης των ΕΛΤΑ, β) Δάνεια, όπως στεγαστικά δάνεια όλων των κατηγοριών, που χορηγούνται με το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο, δάνεια προς επιχειρήσεις τοπικής αυτοδιοίκησης και λοιπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (ν.π.ι.δ.), καθώς και τα χορηγηθέντα δάνεια προς την εταιρεία GRIFONAS FINANCE NO.1 PLC.

Με την προσθήκη εδαφίου στην παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3965/2011 προσαρμόζεται η λειτουργία του εμπορικού κλάδου του Ταμείου με βάση το Επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, σύμφωνα με το οποίο δεν υπάρχει δυνατότητα χορήγησης νέων δανείων και αποδοχής νέων καταθέσεων από τον εμπορικό τομέα του Ταμείου. Ως δεσμευμένος τομέας νοείται το υπόλοιπο των δραστηριοτήτων του όλου Ταμείου μετά τη σύσταση του κλάδου των εμπορικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του νόμου 3965/2011.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι προτεινόμενες διατάξεις παρέχουν στην Τράπεζα της Ελλάδας την απαραίτητη ευελιξία στην πρόσληψη κατάλληλου ειδικού επιστημονικού προσωπικού, προκειμένου να μπορεί αξιοποιήσει υψηλού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό από την αγορά για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στις ολοένα και αυξανόμενες απαιτήσεις που επιβάλει η εποπτεία του τραπεζικού συστήματος και οι προκλήσεις που αυτό αντιμετωπίζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο τρίτο

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Α: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΕΔΕ

Με τη διάταξη της περίπτωσης 1 αυξάνεται για κοινωνικούς λόγους από τριακόσια (300) ευρώ που ισχύει σήμερα σε πεντακόσια (500) ευρώ, το συνολικό ποσό της οφειλής και, μάλιστα, από κάθε αιτία, για το οποίο δεν λαμβάνονται το μέτρο της κατάσχεσης κινητών και ακινήτων. Με τη ρύθμιση αυτή δεν επιβαρύνονται οι οφειλέτες μικρών ποσών με έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, τα οποία κάποιες φορές υπερβαίνουν την οφειλή. Επίσης, κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί μέχρι την προηγούμενη ημέρα ισχύος των διατάξεων αυτών, σε βάρος οφειλετών, για συνολικές οφειλές μικρότερες του ανωτέρω ποσού, αίρονται μετά από αίτηση τους.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 2 δεν επιβάλλεται κατάσχεση απαιτήσεων στα χέρια των πιστωτικών ιδρυμάτων με την διαδικασία του άρθρου 30Α του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, 90 Α΄) για ποσό οφειλής κάτω των 50 ευρώ και εφ όσον έχει επιβληθεί, δεν υποβάλλεται η δήλωση του άρθρου 32, τυχόν δε υφιστάμενο ποσό δεν αποδίδεται. Σε περίπτωση κατά την οποία επιβλήθηκε κατάσχεση για ποσό άνω των 50 ευρώ και το προς απόδοση υπολείπεται του ποσού των 50 ευρώ, αυτό δεν αποδίδεται εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο παρόν άρθρο αλλά σε χρόνο κατά τον οποίο θα υπερβεί το παραπάνω όριο. Με τη ρύθμιση αυτή απεμπλέκεται ο μηχανισμός είσπραξης από την διαδικασία λήψης του συγκεκριμένου μέτρου και πίστωσης μικροποσών καθώς και τα πιστωτικά ιδρύματα από την διαδικασία υποβολής δήλωσης και απόδοσης αντίστοιχα πλήθους πολύ μικρών κατασχεθέντων ποσών, τα οποία πολλές φορές είναι μικρότερα από το κόστος απόδοσης και δίνεται κίνητρο στους τρίτους που εισπράττουν κατά ΚΕΔΕ να ενταχθούν στην εφαρμογή των ηλεκτρονικών κατασχετηρίων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 3, αυξάνεται το όριο του ακατάσχετου ποσού μισθών, συντάξεων ή ασφαλιστικών βοηθημάτων των οφειλετών του Δημοσίου, στα χέρια του εργοδότη τους ή των ασφαλιστικών εν γένει φορέων, από χίλια (1000) ευρώ, που ίσχυε ως σήμερα, σε χίλια πεντακόσια (1.500) μηνιαίως, αφαιρουμένων των υποχρεωτικών εισφορών. Σε περίπτωση που ο μισθός, η σύνταξη ή το ασφαλιστικό βοήθημα υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ μηνιαίως, επιτρέπεται η κατάσχεση του αυτών, όμως, σε κάθε περίπτωση, το εναπομένον ποσό δεν μπορεί να είναι κατώτερο των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ. Η σημαντική αύξηση του ποσού αυτού, σε χίλια πεντακόσια (1500) ευρώ, κρίνεται επιβεβλημένη, για την προστασία μισθωτών και συνταξιούχων. Επίσης, κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί μέχρι την προηγούμενη ημέρα ισχύος των διατάξεων αυτών, σε βάρος οφειλετών, για συνολικές οφειλές μικρότερες του ανωτέρω ποσού, αίρονται μετά από αίτηση τους.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 4, το ακατάσχετο των 1.500 ευρώ εκτείνεται και στις καταθέσεις φυσικών προσώπων σε πιστωτικά ιδρύματα, είτε σε ατομικό είτε σε κοινό λογαριασμό, και σε ένα μόνο πιστωτικό ίδρυμα, μέχρι του ποσού αυτού, για κάθε ένα φυσικό πρόσωπο, ώστε να διασφαλίζεται ένα αποδεκτό επίπεδο διαβίωσης για όλους τους πολίτες. Η εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης περί ακατασχέτου, προϋποθέτει και ισχύει μετά την υποβολή ηλεκτρονικής δήλωσης στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης, με την οποία γνωστοποιείται σ΄ αυτή (Φορολογική Διοίκηση) από το φυσικό πρόσωπο ένας και μοναδικός λογαριασμός, ο οποίος, στην περίπτωση της πίστωσης μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών βοηθημάτων, είναι, αποκλειστικά και μόνο, ο λογαριασμός αυτός. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ορίζονται ο τρόπος υποβολής και πιστοποίησης του χρόνου της παραλαβής και τα στοιχεία της υποβαλλόμενης δήλωσης, ο τρόπος ενημέρωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων από τη Φορολογική Διοίκηση για την υποβαλλόμενη δήλωση καθώς και άλλα σχετικά ζητήματα. Είναι αυτονόητο, ότι, μετά την ισχύ της προτεινόμενης ρύθμισης, η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 982 του ΚΠολΔ, δεν μπορεί να έχει εφαρμογή στις κατά ΚΕΔΕ κατασχέσεις στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων, αφού αφ΄ ενός μεν η παρούσα ρύθμιση είναι ειδικότερη εκείνης και την αποκλείει, αφ΄ ετέρου δε διότι η παρούσα ρύθμιση παρέχει μεγαλύτερη και διαρκή προστασία στον οφειλέτη, μέχρι του προτεινόμενου ορίου, και όχι χρονικά περιορισμένη, όπως στην περίπτωση του άρθρου 982 ΚΠολΔ.

Με την διάταξη της περίπτωσης 5 επιμηκύνεται η προθεσμία υποβολής της δήλωσης τρίτου όταν πρόκειται για πιστωτικά ιδρύματα από οκτώ ημέρες σε οκτώ εργάσιμες ημέρες. Η ως άνω ρύθμιση κρίνεται αναγκαία λόγω του πλήθους των κατασχετηρίων που επιβάλλονται στα χέρια των πιστωτικών ιδρυμάτων ως τρίτων στο πλαίσιο της διαχείρισης αυτών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑ-

ΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.1.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

Με την περίπτωση 1 προστίθεται νέο εδάφιο στην περίπτωση α) της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000), με το οποίο ορίζεται ότι, στην περίπτωση παραγγελιοδοχικών πωλήσεων αγροτικών προϊόντων για λογαριασμό αγροτών φυσικών προσώπων, υπόχρεος είναι ο παραγγελιοδόχος για την απόδοση του ΦΠΑ που αναλογεί στην παράδοση που πραγματοποιείται από τον παραγγελέα προς αυτόν. Επί της ουσίας, με τη διάταξη αυτή οι αγρότες του κανονικού καθεστώτος που πωλούν τα προϊόντα τους μέσω τρίτων (εμπόρων ή αγροτικών συνεταιρισμών) απαλλάσσονται από την υποχρέωση απόδοσης του φόρου που αναλογεί στο ποσό που τους καταβάλλουν οι παραγγελιοδόχοι από την πώληση των αγροτικών προϊόντων για λογαριασμό τους, καθώς ο ΦΠΑ που αναλογεί στην τελική αξία της πώλησης των αγαθών αποδίδεται από τους παραγγελιοδόχους αυτούς. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην αποφυγή της δημιουργίας πρόσθετων διοικητικών βαρών για τους αγρότες, στη βελτίωση της συμμόρφωσης και στη μείωση του κινδύνου μη καταβολής του φόρου από αυτούς.

Με την περίπτωση 2 προστίθεται νέα περίπτωση γ) στην παράγραφο 1 του άρθρου 38 του Κώδικα ΦΠΑ, με την οποία προβλέπεται ότι υποβάλλεται μόνο μία δήλωση ΦΠΑ ετησίως από τους αγρότες φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν άλλη δραστηριότητα για την οποία υποχρεούνται να τηρούν βιβλία και να εκδίδουν στοιχεία. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στη μείωση των διοικητικών βαρών των αγροτών και στην απλοποίηση της διαδικασίας καταβολής του φόρου που οφείλεται από αυτούς λόγω της ένταξης της αγροτικής τους δραστηριότητας στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ. Στη ρύθμιση αυτή δεν εμπίπτουν οι αγρότες που τηρούν βιβλία και εκδίδουν στοιχεία για άλλη δραστηριότητα, καθώς στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται ούτως ή άλλως στην υποβολή δηλώσεων ΦΠΑ εξ αυτού του λόγου.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 επέρχεται αντικατάσταση του άρθρου 41 του Κώδικα ΦΠΑ, με σκοπό να γίνει εξορθολογισμός του ισχύοντος ειδικού καθεστώτος ΦΠΑ αγροτών, λαμβανομένων υπόψη των νέων φορολογικών ρυθμίσεων που έχουν υιοθετηθεί με τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), καθώς και αυτών που ισχύουν για τους αγρότες αναφορικά με την υποχρεωτική τήρηση βιβλίων και στοιχείων και την ένταξή τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ (διατάξεις ΚΦΑΣ και αποφάσεις ΠΟΛ.1281/2013 και 1055/2014).

Ειδικότερα οι κύριες τροποποιήσεις που επέρχονται με την αντικατάσταση αυτή έχουν ως κατωτέρω:

Με την τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 41 προβλέπονται τα κριτήρια για την ένταξη των αγροτών στο ειδικό καθεστώς ΦΠΑ και την απαλλαγή τους από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων. Συγκεκριμένα, στο ειδικό καθεστώς εντάσσονται οι αγρότες που κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο πραγματοποίησαν ακαθάριστα έσοδα κατώτερα των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ και είχαν δικαίωμα να λάβουν δικαιώματα ενιαίας ενίσχυσης κατώτερα των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Οι προτεινόμενες διατάξεις είναι πλήρως εναρμονισμένες με τις νέες φορολογικές ρυθμίσεις για τους αγρότες.

Με τις τροποποιήσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 41 ορίζεται ότι, εκτός από τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος, και οι αγρότες που εντάσσονται στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ εκδίδουν το ειδικό στοιχείο που προβλέπεται για την παράδοση των αγροτικών προϊόντων από την αγροτική εκμετάλλευση στο δικό τους κατάστημα ή στις λαϊκές αγορές ή σε εξαγωγή ή ενδοκοινοτική παράδοση, καθώς η αξία των προϊόντων που αναγράφεται στο ειδικό στοιχείο λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των ακαθαρίστων εσόδων της αγροτικής δραστηριότητας για την ένταξη σε καθεστώς ΦΠΑ από την έναρξη της επόμενης διαχειριστικής περιόδου. Επιπλέον, για λόγους αποφυγής καταστρατηγήσεων προβλέπεται ότι η αξία αγροτικών προϊόντων επί της οποίας υπολογίζεται η επιστροφή πρέπει να προέρχεται από ίδια παραγωγή του αγρότη η οποία προέρχεται από εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων που είτε ανήκουν στον αγρότη κατά κυριότητα, είτε έχει το δικαίωμα εκμετάλλευσης με οποιαδήποτε έννομη σχέση. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η αποφυγή φαινομένων που έχουν παρατηρηθεί να πραγματοποιείται επιστροφή για αγροτικά προϊόντα άλλων προσώπων τα οποία δεν δικαιούνται την επιστροφή αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του ειδικού καθεστώτος.

Με την τροποποιούμενη παράγραφο 6 ρυθμίζεται η υποχρεωτική ένταξη στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ λόγω μη πλήρωση των κριτηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 41. Προβλέπεται προθεσμία δέκα (10) ημερών από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου για την υποβολή της δήλωσης μεταβολής, για λόγους συμφωνίας με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, άρθρο 10). Επίσης, προβλέπονται ειδικές προθεσμίες για το έτος 2014 λόγω της πρώτης εφαρμογής των νέων φορολογικών ρυθμίσεων για τους αγρότες. Για τον ίδιο λόγο προβλέπεται ειδική προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης αποθεμάτων για το έτος 2014 στην τροποποιούμενη παράγραφο 11 του άρθρου 41.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.2.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΦΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΥΟ Π 2070/1987

Με την περίπτωση 1 ορίζεται ειδική προθεσμία για την εκκαθάριση κατά εντολέα στις περιπτώσεις πώλησης αγροτικών προϊόντων με σκοπό την απλοποίηση των διαδικασιών προς διευκόλυνση των αγροτών.

Με την περίπτωση 2 καταργείται η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών Π.2070/1820/ΠΟΛ.109/20.3.1987, (Β΄ 189/7.4.1987). Η εν λόγω απόφαση προβλέπει ότι απαλλάσσονται από το φόρο οι παραδόσεις αγροτικών προϊόντων που πραγματοποιούνται από συνεταιριστικές οργανώσεις για λογαριασμό των αγροτών του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41 του Κώδικα ΦΠΑ. Η κατάργηση της απόφασης αυτής επιβάλλεται καθώς είναι αντίθετη με το κοινοτικό πλαίσιο περί ΦΠΑ (οδηγία 2006/112/ΕΚ), δεδομένου ότι με τις εν λόγω κοινοτικές διατάξεις προβλέπεται απαλλαγή μόνο των πωλήσεων αγροτικών προϊόντων που πραγματοποιούνται από τους αγρότες που υπάγονται στο ειδικό καθεστώς ΦΠΑ.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 3 εναρμονίζεται η

Φορολογική Διοίκηση με την υπ' αριθμ. 1906/2012 απόφαση του ΣτΕ με την οποία κρίθηκε ότι κατά την έννοια των διατάξεων των περιπτ. στ΄ και 1β της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 42 ε και 43 παρ. 4 περ. δ΄ του κ.ν. 2190/1920:

α) στα έξοδα πρώτης εγκατάστασης δεν περιλαμβάνονται έξοδα που αντιπροσωπεύουν αξία στοιχείων ενεργητικού, αλλά περιλαμβάνονται δαπάνες με τις οποίες καλύπτονται έξοδα ειδικού χαρακτήρα, τα οποία γίνονται κατά την έναρξη μιας επιχειρήσεως, όπως συμβολαιογραφικά έξοδα, έξοδα έκδοσης τίτλων, έξοδα δημοσιεύσεων, έξοδα διαφημίσεως και προβολής,

β) στα πάγια περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται και τα άυλα αγαθά, δηλαδή περιουσιακά στοιχεία χωρίς φυσική υπόσταση των οποίων η εκμετάλλευση επεκτείνεται σε περισσότερα έτη κατά τη διάρκεια των οποίων πρέπει να γίνει η απόσβεσή τους.

Συνεπώς, κατά τα οριζόμενα στις παραπάνω διατάξεις, οι δαπάνες που αφορούν απόκτηση άυλων παγίων περιουσιακών στοιχείων(όπως φήμη και πελατεία, αέρας, μισθωτικά δικαιώματα, κλπ) υπόκεινται σε τμηματική απόσβεση στα έτη της συμβατικής περιόδου. Επίσης, ορίζεται ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται για τις χρήσεις των ετών 2011, 2012 και 2013.

Προκείμενου να μην τίθενται ερμηνευτικά ζητήματα, με την περίπτωση 4 ορίζεται ότι δικηγορικές εταιρείες, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα κατά τις διατάξεις των άρθρων 12 του π.δ/τος 152/2000 και 1 του π.δ/τος 81/2005, ως παράρτημα δικηγορικής εταιρείας, που είναι εγκατεστημένη και λειτουργεί νόμιμα σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φορολογούνται όπως οι αντίστοιχες ελληνικές δικηγορικές εταιρείες, για εισοδήματα που έχουν αποκτήσει ή αποκτούν στην Ελλάδα υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 2238/1994.

Η προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 5 είναι απαραίτητη για λόγους ασφάλειας δικαίου, προκειμένου να αρθεί η οποιαδήποτε αβεβαιότητα ως προς τη φορολόγηση ή μη του 5% της ειδικής εισφοράς επί των ετήσιων ακαθάριστων εισπράξεων των αστικών και υπεραστικών ΚΤΕΛ, καθώς και της Δ.Ε.Α.Σ. ΚΩ και ΡΟΔΑ. Η εν λόγω εισφορά διατίθεται αποκλειστικά και μόνο για τους σκοπούς που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 13 ν. 2963/2001 (ανανέωση λεωφορείων και υλοποίηση έργων υποδομής, όπως επίσης ενίσχυση των ασθενέστερων ΚΤΕΛ), οπότε η ανάγκη υλοποίησης των ανωτέρων σκοπών επενδυτικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα δικαιολογεί τη μη φορολόγησή της. Η διάταξη καταλαμβάνει μεν τις εκκρεμείς υποθέσεις που δεν έχουν παραγραφεί, προς άρση οποιασδήποτε αμφιβολίας προβλέπεται πάντως ρητά ότι τα ανωτέρω τελούν υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής πλέον, από την 1η Ιανουαρίου 2014, των γενικών διατάξεων του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει).

περίπτωση 6: Με την κατάργηση των ως άνω διατάξεων υπόκεινται πλέον σε έλεγχο όλες οι δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και Φ.Π.Α. επιχειρήσεων και ελεύθερων επαγγελματιών και όχι μόνο αυτές που περιλαμβάνονται στο δείγμα που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 17 του ν. 3296/2004. Η διάταξη ισχύει από 1.1.2014.

Με την περίπτωση 7 και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και ενίσχυσης της οικογένειας, ρυθμίζεται η απαλλαγή του ειδικού επιδόματος τριτέκνων και πολυτέκνων του άρθρου 40 του ν. 4141/2013 από το φόρο εισοδήματος. Επιπλέον ρυθμίζεται και η απαλλαγή τόσο του ενιαίου επιδόματος στήριξης τέκνων, όσο και του ειδικού επιδόματος τριτέκνων και πολυτέκνων από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011.

Με την προτεινόμενη, με την περίπτωση 8, παράταση δίνεται η δυνατότητα στους μισθωτούς που εισπράττουν, καθυστερημένα και σε έτος μεταγενέστερο, δεδουλευμένες αποδοχές της διαχειριστικής χρήσης 2013 από τις επιχειρήσεις στις οποίες απασχολούνται, να δηλώσουν τις ανωτέρω δεδουλευμένες αποδοχές στο έτος στις οποίες αυτές εισπράττονται και όχι στο έτος που αφορούν (2013).

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 9 γίνονται νομοτεχνικές διορθώσεις στην παράγραφο 16 του άρθρου 11 του ν. 4110/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την περίπτωση α της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) και καταργείται η περίπτωση β΄ της ίδιας παραγράφου, προκειμένου να καταστεί δυνατός ο έλεγχος των συνδεδεμένων επιχειρήσεων από τη φορολογική διοίκηση για τις χρήσεις 2010 και 2011.

Επίσης, γίνονται νομοτεχνικές διορθώσεις στο πρώτο και πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 5 και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 για να διορθωθεί σχετικά με την επιβολή αυτοτελούς προστίμου στην περίπτωση τήρησης ανεπαρκούς ή ανακριβούς φακέλου τεκμηρίωσης ή υποβολής ανακριβούς συνοπτικού πίνακα η παραπομπή στην ορθή παράγραφο «4» αντί για «5» του άρθρου 39 Α του Κ.Φ.Ε..

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β.3.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

Με τις υποπεριπτώσεις α΄ και β΄ της περίπτωσης 1 αντικαθίσταται στις περιπτώσεις α΄ και γ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 37 του Κώδικα ΦΠΑ το διπλότυπο είσπραξης που προσκομίζεται στον συμβολαιογράφο ως αποδεικτικό για την καταβολή του ΦΠΑ που βαρύνει πράξεις επί ακινήτων ή πράξεις για τις οποίες ο φόρος καταβάλλεται με έκτακτη δήλωση, με το αποδεικτικό είσπραξης, το οποίο εφεξής κατά τα προβλεπόμενα στην υποπερίπτωση γ΄ θα ορίζεται από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία λόγω της επικείμενης κατάργησης των ταμειακών υπηρεσιών στις Δ.Ο.Υ..

Με την περίπτωση 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 38 του Κώδικα ΦΠΑ και με την προτεινόμενη ρύθμιση καθιερώνεται η πλήρης αποσυσχέτιση της υποβολής των εμπρόθεσμων περιοδικών και εκκαθαριστικών δηλώσεων ΦΠΑ με την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, βάσει της οποίας (αποσυσχέτισης) είναι δυνατή πλέον η υποβολή των ανωτέρω δηλώσεων, ανεξαρτήτως της καταβολής του οφειλόμενου φόρου. Η υποχρέωση καταβολής του οφειλόμενου ποσού λήγει την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα εμπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης. Ειδικά για τις εμπρόθεσμες περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ, εάν το οφειλόμενο ποσό υπερβαίνει τα εκατό (100) ευρώ, διατηρείται η δυνατότητα καταβολής του οφειλόμενου ποσού φόρου σε δύο (2) ισόποσες δόσεις, με την διαφορά, σε σχέση με την έως τώρα υφιστάμενη διάταξη ότι, με την προτεινόμενη ρύθμιση, η δεύτερη δό-

ση δεν επιβαρύνεται με προσαύξηση. Ειδικότερα στην περίπτωση αυτή το ποσό της πρώτης δόσης καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα υποβολής της εμπρόθεσμης δήλωσης και η δεύτερη δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου από την υποβολή της εμπρόθεσμης δήλωσης μήνα. Τέλος με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται, αντί των τριών (3) ευρώ που ισχύει έως την δημοσίευση του παρόντος νόμου, σε τριάντα (30) ευρώ το ποσό του χρεωστικού υπολοίπου που μεταφέρεται για καταβολή στην επόμενη φορολογική περίοδο, καθώς αξιολογείται ο διοικητικός φόρτος για τους υποκείμενους και τις αρμόδιες υπηρεσίες για την είσπραξη ποσών έως 30 ευρώ.

Με την περίπτωση 3 τροποποιείται το άρθρο 54 του Κώδικα ΦΠΑ και ορίζεται ότι η προθεσμία καταβολής του φόρου ταυτίζεται με την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης για όλες τις λοιπές περιπτώσεις, πλην των οριζομένων στην παράγραφο 2 του άρθρου 38.

Με την περίπτωση 4 ορίζεται ότι οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν για δηλώσεις που υποβάλλονται από 1.1.2014.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 5 ρυθμίζεται η υπαγωγή, από 1.1.2013, στις διατάξεις του άρθρου 27 περί ΦΠΑ των περιπτώσεων που νεοσύστατες εταιρείες, που διαθέτουν πιστοποιητικό διενέργειας παγκοσμίων αερομεταφορών από τον αρμόδιο αερομεταφορέα, καθώς και ανάλογη άδεια εκμετάλλευσης, αλλά για εξαιρετικούς λόγους δεν έχουν ακόμη πραγματοποιήσει πτήσεις κατά το πρώτο έτος της λειτουργίας τους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΘΕΜΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Με την προτεινόμενη περίπτωση 1, η προθεσμία υποβολής της δήλωσης στοιχείων ακινήτων έτους 2014, που απεικονίζει την περιουσιακή κατάσταση των φορολογουμένων κατά την 1η Ιανουαρίου 2014 (ήτοι μεταβολές οι οποίες πραγματοποιηθήκαν εντός του έτους 2013 και ισχύουν κατά την 1η Ιανουαρίου 2014), υποβάλλεται μέχρι την 30ή Ιουνίου 2014. Το χρονικό διάστημα υποβολής των δηλώσεων αυτών κρίνεται εύλογο, δεδομένου ότι στις δηλώσεις στοιχείων ακινήτων έτους 2014 συμπεριλαμβάνεται και η καταγραφή πληροφοριών που απαιτούνται για την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α..

Η διάταξη είναι απολύτως επιβεβλημένη για την εναρμόνιση των διατάξεων που διέπουν την υποβολή της δήλωσης στοιχείων ακινήτων με αυτές που προβλέπουν τη διαρκή και εντός τριακονταημέρου ενημέρωση του Περιουσιολογίου Ακινήτων.

Κρίνεται απαραίτητο η προθεσμία υποβολής των δηλώσεων, που αφορούν μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης που πραγματοποιήθηκαν από 1.1.2014 μέχρι και τη 31.5.2014, να πραγματοποιηθεί μέχρι 30.6.2014, ώστε να υπάρχει το απαραίτητο χρονικό διάστημα για τη δημιουργία και ένταξη σε παραγωγική λειτουργία του μηχανογραφικού περιβάλλοντος για την υποδοχή των δηλώσεων αυτών, δεδομένου ότι η διάταξη της διαρκούς ενημέρωσης του Περιουσιολογίου Ακινήτων, προβλέφθηκε με το ν. 4223/2013 που δημοσιεύθηκε την 31η Δεκεμβρίου 2013.

περίπτωση 2: Για τη διευκόλυνση των συναλλαγών επί της ακίνητης περιουσίας, αφενός δεν απαιτείται η μνημόνευση, επισύναψη ή προσκόμιση του πιστοποιητικού ΕΝ.Φ.Ι.Α. στη μονομερή εξάλειψη υποθήκης ή άρση κατάσχεσης και αφετέρου θεωρείται έγκυρη η μνημόνευση, επισύναψη ή προσκόμιση του πιστοποιητικού ΕΝ.Φ.Ι.Α., στο οποίο το κτίσμα ή το οικόπεδο αποτυπώνεται με απόκλιση της επιφάνειάς του μέχρι πέντε (5) τετραγωνικά μέτρα και το αγροτεμάχιο αποτυπώνεται με απόκλιση μέχρι πέντε τοις εκατό (5%) της επιφάνειάς του.

περίπτωση 3: Με τη διάταξη αυτή διευκολύνονται οι συναλλαγές και ταυτόχρονα εισπράττονται έσοδα υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Η αναδιατύπωση της περίπτωσης 4 κρίθηκε απαραίτητη στα πλαίσια της ασφάλειας δικαίου, προκειμένου να αποσαφηνιστούν οι περιπτώσεις στις οποίες είναι υποχρεωτική η προσκόμιση πιστοποιητικού ΕΝ.Φ.Ι.Α. ενώπιον των Δικαστηρίων.

Η περίπτωση 5 προτείνεται με σκοπό την ανακούφιση των πληγέντων από τους σεισμούς στη νήσο Κεφαλονιά καθώς και στους νομούς Φθιώτιδας και Φωκίδας, απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α., τα κτίσματα τα οποία υπέστησαν αποδεδειγμένα ζημιές λόγω της θεομηνίας.

Η περίπτωση 6 περιλαμβάνει νομοτεχνική διόρθωση, η οποία είχε εκ παραδρομής εσφαλμένα αναγραφεί.

Με την περίπτωση 7 εξαιρούνται από τον ειδικό φόρο επί των ακινήτων οι ανώνυμες εταιρείες με έδρα στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το σύνολο των ανώνυμων μετοχών τους, καταλήγει σε εταιρείες των οποίων οι μετοχές βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά. Η θέσπιση της συγκεκριμένης διάταξης θεωρήθηκε επιβεβλημένη για λόγους φορολογικής ισότητας και δικαιοσύνης, αφού οι εταιρείες τις οποίες αφορά η εξαίρεση δεν αντιστρατεύονται το ν. 3091/2002, το πνεύμα του οποίου είναι να φορολογηθούν νομικά πρόσωπα τα οποία δεν δραστηριοποιούνται «υγιώς» στην οικονομία ή δεν εμφανίζουν με τους κανόνες της δημοσιότητας τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν τις μετοχές τους. Η ρύθμιση δεν αναφέρεται σε ανώνυμες εταιρείες με ονομαστικές μετοχές, αφού αυτές καλύπτονται από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο, για να τύχουν απαλλαγής από τον ειδικό φόρο οι ανώνυμες εταιρείες, πρέπει απαραίτητα να έχουν ονομαστικές μετοχές και με την προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα που τις κατέχουν έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα ή, εφόσον τις ονομαστικές μετοχές τις κατέχουν ανώνυμες εταιρείες, και αυτές πρέπει να έχουν ονομαστικές μετοχές και με την ίδια προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα που τις κατέχουν έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα.

Η προτεινόμενη περίπτωση 9 κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να καλυφθεί νομοθετικό κενό, το οποίο όμως έχει ήδη στην πράξη καλυφθεί από τη διοικητική νομολογία, με βάση την ερμηνεία που έχει δοθεί για το θέμα. Συγκεκριμένα γίνεται δεκτό ότι οι διατάξεις περί πλασματικής μεταβίβασης εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις μεταβίβασης οριζοντίων ιδιοκτησιών σε εκτέλεση εργολαβικών προσυμφώνων που υπάγονται στο Φ.Π.Α. Τούτο γιατί οι μεταβιβάσεις αυτές, από την άποψη του σκοπού και του περιεχομένου τους, πληρούν όλες τις τιθέμενες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της πλασματικής μεταβίβασης. Άλλωστε, η νομοθεσία για τη διπλή μεταβίβαση υφίσταται για τη διευκόλυνση της λειτουργίας και εκτέλεσης της εργολαβικής σύμβασης.

Με την προτεινόμενη περίπτωση 10, καταργείται η βεβαίωση του φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών

παροχών στη δημόσια οικονομική υπηρεσία την αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του υπόχρεου σε φόρο, για λόγους εναρμόνισης με το πνεύμα του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Στο εξής οι φόροι αυτοί θα βεβαιώνονται στη Δ.Ο.Υ. την αρμόδια για τις φορολογίες αυτές.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ: ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.1.: ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις γίνεται η αναγκαία συμπλήρωση φορολογικών ρυθμίσεων, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη το έτος πρώτης κυκλοφορίας στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε χώρα του ΕΟΧ και όχι το έτος πρώτης κυκλοφορίας στην Ελλάδα. Συνεπώς, για τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που προέρχονται από την Ε.Ε. ή τον ΕΟΧ ως έτος πρώτης κυκλοφορίας στην Ελλάδα ορίζεται το πραγματικό έτος πρώτης κυκλοφορίας σε οποιαδήποτε της Ε.Ε. ή του ΕΟΧ.

Για το λόγο αυτό επιβάλλεται τροποποίηση των διατάξεων του ν. 2238/1994 (ισχύοντος μέχρι 31.12.2013 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος) του ν. 4172/2013 (νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος σε ισχύ από 1.1.2014) σχετικά με τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των οχημάτων στη φορολογία εισοδήματος καθώς και του άρθρου 44 του ν. 4111/2013 για την επιβολή του φόρου πολυτελούς διαβίωσης.

Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται για τις φορολογικές χρήσεις 2013 για λόγους χρηστής διοίκησης και φορολογικής δικαιοσύνης αποκαθιστώντας τις δυσμενείς συνέπειες σε χιλιάδες φορολογούμενους που επιβαρύνονταν με αυξημένα τεκμήρια διαβίωσης και φόρο πολυτελούς διαβίωσης.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.2.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

Η ρύθμιση της περίπτωσης 1 κρίνεται αναγκαία για λόγους χρηστής διοίκησης δεδομένου ότι δεν κατέστη δυνατό να χορηγηθούν εγκαίρως, δηλαδή μέχρι 31.12.2013, στους δικαιούχους απαλλαγής από το τέλος ταξινόμησης και τα τέλη κυκλοφορίας λόγω αναπηρίας του άρθρου 16 του ν. 1798/1988 (Α΄ 166), οι ιατρικές βεβαιώσεις από τα ΚΕ.Π.Α. βάσει των διατάξεων της ΚΥΑ Δ18Α 5038263/23.10.2013 (2710 Β΄), εξαιτίας των δυσλειτουργιών τους κατά την περίοδο αυτή (μη σύσταση υγειονομικών επιτροπών, απεργιακές κινητοποιήσεις ιατρών κλπ), δικαιολογητικά χωρίς τα οποία δεν χορηγείται η σχετική απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης και τα τέλη κυκλοφορίας βάσει των διατάξεων της Υπουργικής Απόφασης Δ18Α 5038645/29.10.2013 (2774 Β΄). Επίσης, με την περίπτωση 2 της ανωτέρω διάταξης εξουσιοδοτείται ο αρμόδιος Υπουργός Εθνικής Άμυνας για την αντιστοίχιση των παθήσεων του άρθρου 16 του ν. 1798/1988 με τις παθήσεις και τα ποσοστά αναπηρίας που καθορίζονται από την Α.Σ.Υ.Ε.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 3 επέρχονται ορισμένες τροποποιήσεις στο άρθρο 132 του ν. 2960/2001. Ειδικότερα, στην παράγραφο 7 του ανωτέρω άρθρου ορίζεται προθεσμία ενός (1) έτους από την ημερομηνία θανάτου του δικαιούχου προσώπου για την τελωνειακή αποδέσμευση από τους κληρονόμους αυτοκινήτων που έχουν παραληφθεί από άτομα με αναπηρίες σύμφωνα με τις διατάξεις απαλλαγής από το τέλος ταξινόμησης. Επίσης, ορίζεται ότι με υπουργική απόφαση μπορεί να παραταθεί η παραπάνω για έξι (6) επιπλέον μήνες, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ειδικά αιτιολογημένες.

Η ανωτέρω ρύθμιση κρίνεται επιβεβλημένη για λόγους ασφάλειας του δικαίου και με γνώμονα την αρχή της καλής νομοθέτησης, δεδομένου ότι με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 6 του α.ν. 896/37 (Α΄ 395) προβλέπεται γενικότερα διαδικασία τελωνειακής αποδέσμευσης ατελώς εισαχθέντων ειδών, ενώ η διαδικασία τελωνειακής παρακολούθησης και αποδέσμευσης των αυτοκινήτων που έχουν παραληφθεί από άτομα με αναπηρίες με απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης διέπεται από ειδικότερες διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας (άρθρο 132 παράγραφος 7 του ν. 2960/2001, αριθμ. Δ.697/35/1990 Α.Υ.Ο. κυρωθείσα με το άρθρο 32 του ν. 1884/1990).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.3.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΑΙΡΙΚΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση αποσκοπεί στην πλήρη εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας προς το ισχύον ενωσιακό δίκαιο, σε συνέχεια αιτιολογημένης γνώμης που έχει απευθυνθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς την Ελληνική Δημοκρατία για παραβίαση της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων κατά το άρθρο 45, καθώς και της αρχής της ελευθερίας εγκατάστασης κατά το άρθρο 49 της Συνθήκης αντίστοιχα. Έχει δε σκοπό να καλύψει το νομοθετικό κενό, στις περιπτώσεις όπου πρόσωπα με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα, τα οποία εργάζονται σε άλλο κράτος μέλος, χρησιμοποιούν στη χώρα μας επιβατικό όχημα ταξινομημένο στο άλλο αυτό κράτος μέλος και στο όνομα εταιρείας που εδρεύει σε αυτό.

Οι διατάξεις του Κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 περί Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, της Οδηγίας 83/182/ΕΟΚ που ενσωματώθηκαν στο εθνικό δίκαιο με την αριθμ. Δ. 247/88 ΑΥΟ (195/Β΄) «Περί προσωρινής εισαγωγής ορισμένων μεταφορικών μέσων και ειδών ατομικής χρήσης», όπως έχει κυρωθεί με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του ν. 1839/89 (90/Α΄) και ισχύει, καθώς και του άρθρου 133 του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (265/Α΄), παρέχουν το νομικό πλαίσιο ένταξης αυτής της κατηγορίας προσώπων στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, εφόσον πληρούνται οι όροι και προϋποθέσεις για την υπαγωγή αυτών στο εν λόγω καθεστώς, όσον αφορά τα επιβατικά οχήματά τους.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις στο άρθρο 6 της αριθμ. Δ. 247/88 ΑΥΟ κυρωθείσας με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του ν. 1839/1989, προστίθεται περίπτωση «ι)» αναφορικά με νέα κατηγορία δικαιούχων προσώπων και συγκεκριμένα πρόσωπα με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα που εργάζονται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και χρησιμοποιούν στη χώρα μας επιβατικό όχημα ταξινομημένο στο άλλο αυτό κράτος μέλος στο όνομα εταιρείας που εδρεύει σε αυτό, εφόσον πλη-

ρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η σύμβαση εργασίας ή η συμφωνία του μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζόμενου με την εταιρεία να προβλέπει τη χορήγηση αυτοκινήτου ως πρόσθετη παροχή, β) το εταιρικό όχημα να μη χρησιμοποιείται κατά τρόπο μόνιμο εντός της Ελλάδας, με την έννοια ότι χρησιμοποιείται το μεγαλύτερο μέρος του έτους εκτός Ελλάδας, γ) η μη επαγγελματική χρήση του εταιρικού οχήματος να έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με την επαγγελματική χρήση του και να προβλέπεται ρητά στη σύμβαση εργασίας, αποτελώντας μέρος, από οικονομική άποψη, της αμοιβής του εργαζομένου και δ) το όχημα να καλύπτεται ασφαλιστικά στην Ελλάδα.

Τέλος, ορίζεται ότι η διάρκεια παραμονής του επιβατικού οχήματος στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής δεν περιορίζεται χρονικά, εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.4.: ΜΗ ΑΡΣΗ ΑΚΙΝΗΣΙΑΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΩ ΕΞΑΓΩΓΗΣ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης 1 ορίζεται ότι, στις περιπτώσεις που σκοπός κατόχου ή ιδιοκτήτη αυτοκινήτου οχήματος ευρισκομένου σε κατάσταση ακινησίας είναι η διαγραφή του από τα μητρώα του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, λόγω ολικής καταστροφής του δια της ανακύκλωσης ή λόγω εξαγωγής του, δεν αίρεται η ακινησία (και επομένως δεν οφείλονται τα τέλη κυκλοφορίας του έτους μέσα στο οποίο γίνεται η διαγραφή του), αλλά τα στοιχεία κυκλοφορίας του διαβιβάζονται μετά από αίτηση του κατόχου του στην αρμόδια Δ/νση Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων της οικείας Περιφέρειας.

Σε κάθε δε περίπτωση εξαγωγής οχήματος, δεν γίνεται διαγραφή του εάν δεν καταβληθούν προηγουμένως τυχόν οφειλόμενα τέλη κυκλοφορίας και πρόστιμα από τον τελευταίο κάτοχο ή ιδιοκτήτη. Διευκρινίζεται ότι, για τα οχήματα που βρίσκονται σε ακινησία και οι ιδιοκτήτες επιθυμουν τη διαγραφή αυτών από τα μητρώα του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών & Δικτύων, προκειμένου να τα εξάγουν στο εξωτερικό, θα πρέπει προηγουμένως να έχουν καταβληθεί τα τυχόν οφειλόμενα τέλη κυκλοφορίας και πρόστιμα από τον τελευταίο κάτοχο, για το χρονικό διάστημα πρό της θέσης τους σε ακινησία, διαφορετικά τα στοιχεία κυκλοφορίας δεν θα αποστέλλονται στην αρμόδια Δ/νση Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων της Περιφέρειας για διαγραφή.

Εξαίρεση αποτελούν οι διαγραφές όταν η διαδικασία της εξαγωγής ρυθμίζεται από το Ευρωπαϊκό δίκαιο. Επίσης, σε κάθε περίπτωση και προκειμένου να διαγραφεί όχημα από τα μητρώα του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, θα πρέπει να βεβαιώνεται η εξαγωγή του οχήματος από την αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία, όταν η εξαγωγή γίνεται σε κράτος μη μέλος της Ε.Ε., ή να βεβαιώνεται η επαναταξινόμησή του από τις αρμόδιες αρχές, όταν η εξαγωγή γίνεται σε κράτος μέλος της Ε.Ε.. Λεπτομέρειες για την εφαρμογή τους καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

Με τη θεσμοθέτηση των διατάξεων αυτών αίρονται: 1) οι αμφισβητήσεις περί της οφειλής ή μη των τελών κυκλοφορίας του έτους μέσα στο οποίο διαγράφονται οριστικά τα οχήματα για τους προαναφερόμενους λόγους (μη περαιτέρω κυκλοφορίας τους στην Ελληνική Επικράτεια) και 2) εξασφαλίζεται η καταβολή των τυχόν οφειλομένων τελών και προστίμων στην περίπτωση της διαγραφής λόγω εξαγωγής, καθόσον έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο να διαγράφονται οχήματα που γι΄αυτά οφείλονται τέλη και πρόστιμα, χωρίς περαιτέρω δυνατότητα είσπραξής τους κυρίως στις περιπτώσεις μετοικεσίας των κατόχων τους στην αλλοδαπή.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης 2 ορίζεται ότι, για τα ενάριθμα και ασφαλισμένα αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες για τα οποία έχει υποβληθεί δήλωση ακινησίας, χορηγείται πλέον προσωρινή άδεια κυκλοφορίας (Μ) μέχρι δύο φορές ετησίως συνολικής διάρκειας μέχρι (3) ημερών κατ΄ έτος και μόνο για την παράδοσή τους σε σημεία συλλογής οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (ΟΤΚΖ) ή για την επισκευή τους και έλεγχο από ΚΤΕΟ. Με την ως άνω προτεινόμενη διάταξη αίρονται οι καταστρατηγήσεις των κείμενων διατάξεων με τις οποίες προβλεπόταν η χορήγηση προσωρινής άδειας (Μ) για τα εν λόγω οχήματα μέχρι (2) ημέρες ανά μήνα για συγκεκριμένους λόγους (δοκιμή, πώληση, κόκ), δεδομένου ότι στην πράξη γινόταν χρήση της προσωρινής άδειας αυτής για διαφορετικούς λόγους από αυτούς που χορηγούνταν (π.χ εκδρομές, μεταφορές προσώπων κ.λ.π.) χωρίς δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου για την τήρηση των νομίμων προϋποθέσεων χορήγησής της.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.5.: ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΔΙΠΛΟΚΑΜΠΙΝΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ- ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΔΙΑΣΚΕΥΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Με την προτεινόμενη διάταξη της υποπερίπτωσης α΄ της περίπτωσης 1 προστίθεται νέα περίπτωση ζ) στην παράγραφο 1 του άρθρου 123 του ν. 2960/2001 με την οποία ρυθμίζονται οι περιπτώσεις διασκευών των οχημάτων πολλαπλών χρήσεων (διπλοκάμπινων) τα οποία με την προσθήκη καλύμματος στον ανοικτό χώρο φόρτωσης διασκευάζονται σε οχήματα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα, επιβατικά της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ή φορτηγά της δ.κ. 87.04. Η διάταξη αυτή κρίνεται απαραίτητη καθόσον τα διπλοκάμπινα οχήματα αποτελούν χωριστή κατηγορία οχημάτων η οποία δεν υπήρχε κατά τη θέσπιση των διατάξεων περί διασκευών, η δε προσθήκη καλύμματος εξυπηρετεί τις ανάγκες του ιδιοκτήτη τους χωρίς να απαιτούνται τεχνικές εργασίες ιδιαίτερης δυσκολίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη της υποπερίπτωσης β΄ της περίπτωσης 1, τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 123 του ν. 2960/2001, προκειμένου στην έννοια του κλειστού αυτοκινήτου οχήματος με μόνιμο κλειστό αμάξωμα να περιλαμβάνεται και εκείνη του αυτοκινήτου οχήματος πολλαπλών χρήσεων (διπλοκάμπινο) το οποίο με την τοποθέτηση καλύμματος από άκαμπτο στερεό υλικό διασκευάζεται σε κλειστό.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 2 προστίθενται παράγραφος 12 στο κεφάλαιο Γ του άρθρου 137 του ν. 2960/2001 (υποπερίπτωση β΄) και τροποποιείται η παράγραφος 1 του ιδίου κεφαλαίου (υποπερίπτωση α΄). Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται απαραίτητη καθώς:

Α) σήμερα υφίσταται πολυνομία όσον αφορά τον κολασμό της διασκευής οχημάτων χωρίς την τήρηση των προβλεπόμενων διατυπώσεων, γεγονός που δυσχεραί-

νει το έργο των τελωνειακών υπαλλήλων και για το λόγο αυτό προτείνεται η αντικατάσταση-κατάργηση των παλαιότερων διατάξεων (άρθρο 9 του ν. 1573/1985, περίπτωση 11 και 12 του άρθρου 15 του ν. 2386/1996) και η προσθήκη παραγράφου 12 στο άρθρο 137 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001) στο οποίο ορίζονται όλες οι παραβάσεις περί αυτοκινήτων οχημάτων.

Β) τα προβλεπόμενα σήμερα πρόστιμα επιβαρύνουν ιδιαίτερα τα παλαιότερα οχήματα των οποίων η αξία είναι πλέον μικρότερη του αναλογούντος προστίμου. Για το λόγο αυτό, προτείνεται η επιβολή αναλογικού προστίμου με ανώτερο όριο το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, λαμβανομένου υπόψη ότι τα οχήματα αυτά χρησιμοποιούνται για επαγγελματική χρήση.

Ειδικότερα:

Η παράγραφος Γ1 τροποποιείται ώστε να προβλεφθεί η δυνατότητα δέσμευσης οχημάτων και στις περιπτώσεις παραβάσεων της παραγράφου 12.

Με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 12 αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις διασκευής αυτοκινήτων οχημάτων χωρίς την έγκριση της τελωνειακής αρχής, με την επιβολή προστίμου ίσου με το 1/5 του αναλογούντος σε αυτά τέλους ταξινόμησης, με ανώτατο όριο το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ.

Με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 12, παρέχεται στις περιπτώσεις παράτυπων διασκευών η δυνατότητα επαναφοράς των αυτοκινήτων οχημάτων στην αρχική τους μορφή χωρίς την καταβολή των αναλογουσών φορολογικών επιβαρύνσεων (διαφορά του τέλους ταξινόμησης) υπό την προϋπόθεση καταβολής του οφειλόμενου προστίμου.

Η δυνατότητα επαναφοράς για λόγους ομοιόμορφης εφαρμογής και ίσης μεταχείρισης παρέχεται σε κάθε είδους όχημα, δεδομένου ότι λόγω των οικονομικών και κοινωνικών συγκυριών οι ιδιοκτήτες τους προβαίνουν όλο και συχνότερα στη διασκευή αυτών, όπως π.χ. για λόγους προστασίας του εξοπλισμού τους με την τοποθέτηση στερεού καλύμματος σε ανοικτό φορτηγό όχημα κάτω των 3,5 τόνων.

Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η ελάφρυνση των ιδιοκτητών οχημάτων από δυσανάλογες επιβαρύνσεις λαμβανομένου υπόψη ότι τα οχήματα αυτά χρησιμοποιούνται κυρίως για επαγγελματική χρήση έτσι ώστε και λόγω της υπάρχουσας οικονομικής κρίσης πέραν των προστίμων να μην επιβαρύνονται επιπλέον με τις φορολογικές επιβαρύνσεις που προκύπτουν από τη νέα μορφή οχημάτων, οι οποίες είναι ιδιαίτερα υψηλές στις περισσότερες των περιπτώσεων.

Επιπλέον και για την αποφυγή καταστρατήγησης των προτεινόμενων διατάξεων που προβλέπουν την επαναφορά των οχημάτων στην αρχική τους μορφή, προτείνεται η επιβολή του διπλάσιου του προβλεπόμενου από τα προαναφερθέντα εδάφια προστίμου στον ιδιοκτήτη του οχήματος που καταλαμβάνεται εκ νέου να έχει διασκευάσει το ίδιο όχημα κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 1573/1985.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 προτείνεται, για τους προαναφερόμενους λόγους, αλλά και για την αντιμετώπιση παραβάσεων που έχουν ήδη διαπιστωθεί από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές, στις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 137 του ν. 2960/2001 να υπαχθούν κατόπιν σχετικής αίτησης των ενδιαφερομένων και οι υποθέσεις που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

Επίσης με την περίπτωση 4, αντικαθίσταται το άρθρο 9 του ν. 1573/1985, αφού πλέον οι σχετικές παραβάσεις όσον αφορά τις παράτυπες διασκευές και οι ποινές που επισύρουν έχουν συμπεριληφθεί στο άρθρο 137 του ν. 2960/2001, σύμφωνα με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις. Για λόγους ασφαλείας δικαίου διατηρείται διάταξη με την οποία ορίζεται ότι οι παραβάσεις του ν. 1573/1985 κολάζονται με τις διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων του ν. 2960/2001.

Τέλος, με την περίπτωση 5 καταργούνται οι παράγραφοι 11, 12 του άρθρου 15 του ν. 2386/1996, οι διατάξεις του οποίου θεσπίστηκαν για την αντιμετώπιση των παράνομων διασκευών φορτηγών οχημάτων σε επιβατικά, που μέχρι τη θέσπιση των διατάξεων του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» συνιστούσαν λαθρεμπορία. Η κατάργηση αυτή κρίνεται σκόπιμη δεδομένου ότι οι παράνομες διασκευές δεν συνιστούν πλέον λαθρεμπορία αλλά απλή τελωνειακή παράβαση και χρήζουν ομοιόμορφης αντιμετώπισης.

Εξάλλου, η ρύθμιση αυτή για τη δυνατότητα επαναφοράς των οχημάτων στην αρχική τους μορφή χωρίς την καταβολή των αναλογουσών φορολογικών επιβαρύνσεων έχει συμπεριληφθεί στις κατά τα ανωτέρω προτεινόμενες διατάξεις.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.6.: ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΚΑΤΑΣΧΕΜΕΝΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΟΔΔΥ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού, μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημερομηνία κατάσχεσης, προβαίνει στην παραχώρηση των μέσων που έχουν κατασχεθεί κατά χρήση στις Υπηρεσίες του Δημοσίου μετά από γνώμη της Γενικής Γραμματείας ΥΠΔΜΗΔ για την αναλογική κατανομή τους στις υπηρεσίες του Δημοσίου. Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό όλων των θεμάτων σχετικά με την παραχώρηση κατά χρήση των μέσων αυτών στις υπηρεσίες του Δημοσίου, την ηλεκτρονική καταγραφή τους και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.: ΛΟΙΠΕΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ε.1. : ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ν. 2322/1995

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 της προτεινόμενης ρύθμισης αποσαφηνίζεται ότι το Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου είναι αρμόδιο να εισηγείται επί αιτημάτων παροχής εγγύησης υποβαλλόμενων αποκλειστικά και μόνο από επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα και αποκτούν εισόδημα από την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 της προτεινόμενης ρύθμισης εισάγεται διευκρινιστική ρύθμιση με την οποία αποσαφηνίζονται οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου με σκοπό την αποφυγή της χρονοβόρου διαδικασίας εισαγωγής προς εξέταση από το Συμβούλιο αιτημάτων για τα οποία δεν απαιτείται νέα ουσιαστική κρίση και αξιολόγηση, και ειδικότερα οι περιπτώσεις χορήγησης αναστολής

καταβολής δόσεων χωρίς επιμήκυνση της συνολικής διάρκειας του δανείου ή επαύξησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου με τις οποίες δεν αλλοιώνονται οι όροι και προϋποθέσεις υπό τις οποίες έχει παρασχεθεί η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ συγκεκριμένου δικαιούχου. Το νέο εδάφιο προστίθεται αμέσως μετά το ισχύον εδάφιο της περίπτωσης ii) της υποπαραγράφου α) της παραγράφου 8 του άρθρου 1 και προβλέπεται να ισχύσει από την έναρξη ισχύος του ν. 4151/2013 (Α΄ 103). Στις περιπτώσεις αυτές η ειδικότερη διαδικασία και το αρμόδιο όργανο θα καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία τροποποιείται το καθεστώς ενίσχυσης ως προς το ζήτημα αυτό.

Με τις διατάξεις των περιπτώσεων 3 και 5 της προτεινόμενης ρύθμισης επέρχονται οι αναγκαίες αλλαγές στη σύνθεση του προβλεπόμενου από την παράγραφο 8 του άρθρου 1 ν. 2322/1995 (Α΄ 143) Συμβουλίου Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου και της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ιδίου νόμου Υποεπιτροπής, αντίστοιχα, μετά την κατάργηση της Δ23 - Διεύθυνσης Δημοσίου Χρέους του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με τις διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287), και τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων αυτής στη Διεύθυνση Δημοσίου Χρέους στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ.) και τη σύσταση Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων, η οποία είναι κατά κύριο λόγο επιφορτισμένη με την εξέταση της συμβατότητας των προτεινόμενων μέτρων ενίσχυσης με τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων οι οποίοι διέπουν τα καθεστώτα ενισχύσεων υπό μορφή κρατικών εγγυήσεων.

Με τις διατάξεις των περιπτώσεων 4 και 6 της προτεινόμενης ρύθμισης εισάγεται πρόβλεψη για την έκδοση πράξης συγκρότησης του Συμβουλίου της παραγράφου 8 του άρθρου 1 ν. 2322/1995 (Α΄ 143) και της Υποεπιτροπής της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ιδίου νόμου, αντίστοιχα, η οποία αποτελεί απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και η έκδοσή της είναι απαραίτητη προκειμένου τα ανωτέρω όργανα να έχουν νόμιμη υπόσταση.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ε.2.: ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Με την περίπτωση 1 τροποποιείται η πρώτη παράγραφος του άρθρου 29 του ν. 4223/2013, καθότι δεν προβλέφθηκε η μεταφορά και κατά τη διάρκεια του έτους επιπρόσθετου μέρους των πιστώσεων που έχουν προβλεφθεί στους τακτικούς προϋπολογισμούς των φορέων κεντρικής διοίκησης για μεταβιβάσεις προς φορείς εντός ή εκτός της Γενικής Κυβέρνησης, σε περίπτωση που οι ήδη μεταφερθείσες πιστώσεις δεν επαρκούν για την κάλυψη δαπανών μισθοδοσίας προσωπικού που θα προκύψουν από τη μετάταξη ή μεταφορά ή προσωρινή τοποθέτηση υπαλλήλων, καθώς και νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού, στα πλαίσια κινητικότητας, διαθεσιμότητας και γενικότερης ανακατανομής προσωπικού στο δημόσιο τομέα.

Η ανωτέρω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να αντιμετωπισθούν δαπάνες μισθοδοσίας μετακινούμενου ή/και νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού περάν των αρχικών εκτιμήσεων και την αποφυγή επιβάρυνσης του κρατικού προϋπολογισμού.

Η ανωτέρω τροποποίηση καλύπτει επίσης και τη διαδικασία μεταφοράς των ανωτέρω πιστώσεων για το 2014 ως πρώτο έτος εφαρμογής της εν λόγω διαδικασίας, και κατά συνέπεια προτείνεται η διαγραφή της τελευταίας φράσης της πρώτη παραγράφου του άρθρου 29 του ν. 4223/2013 (περίπτωση 2).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Ε.3.: ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΠΔΕ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Παρίσταται επιτακτική ανάγκη για την παράταση των προθεσμιών της περίπτωσης 1, για τους παρακάτω λόγους:

1.α. Με τις διατάξεις του άρθρου 7, παρ. 6 του ν. 2362/1995 (Α΄ 247), όπως προστέθηκαν με το άρθρο 10 του ν. 3871/2010 (Α΄ 141), προβλέπεται ότι, η έκδοση των συμψηφιστικών χρηματικών ενταλμάτων για την εμφάνιση στη δημόσια ληψοδοσία των πληρωμών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εκτέλεσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.), διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες, το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου του έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο έγιναν οι πληρωμές.

β. Όπως ορίζεται στο άρθρο 14, παρ. 1 του ν. 2362/1995, μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 16, του ν. 3871/2010, το Γραφείο Συμψηφισμών του Γ.Λ. Κράτους, δύναται να διενεργεί τακτοποιητικές λογιστικές εγγραφές για την εμφάνιση εσόδων και εξόδων του Προϋπολογισμού, τρεις (3) μήνες μετά τη λήξη του οικονομικού έτους.

γ. Περαιτέρω, με βάση το άρθρο 42 του ν. 2362/1995, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 32 του ν. 3871/2010, επιτρέπεται η έκδοση χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής δημόσιων επενδύσεων μέχρι τις 31 Μαρτίου του επόμενου έτους, για τα οποία αποδίδεται λογαριασμός μέχρι τέλος Μαΐου του ίδιου έτους.

2.α. Με τις διατάξεις του άρθρου δεύτερου του ν. 4128/2013 (Α΄ 51) τροποποιήθηκε το νομικό πλαίσιο που διέπει το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων Περιφερειακού Επιπέδου (ΣΑΕΠΕ/ΣΑΜΠΕ), με αποτέλεσμα να εκδοθούν περί το τέλος του οικονομικού έτους 2013 αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων για την ανάκληση σχετικών πιστώσεων από τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις στον προϋπολογισμό των οποίων είχαν αρχικά εγγραφεί, και τη μεταφορά τους στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, την εκ νέου κατανομή αυτών στις Περιφέρειες, κατανομή περαιτέρω των σχετικών χρηματοδοτήσεων στα έργα των ΣΑΕΠΕ/ΣΑΜΠΕ, από τους Περιφερειάρχες κ.λπ.

β. Επιπρόσθετα, η αναδιάρθρωση της δομής των Υπουργείων κυρίως σε επίπεδο Γενικών Γραμματειών και Διοικητικών Τομέων, είχε ως συνέπεια πρόσθετες καθυστερήσεις στη διαδικασία εκτέλεσης του Π.Δ.Ε., λόγω της ανάγκης ανακατανομής των χρηματοδοτήσεων μεταξύ των αρμόδιων φορέων/ κυρίων έργων Π.Δ.Ε.

γ. Με την αριθ. 2/1806/0004/9-1-2014 κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (Β΄ 21) αναδιαρθρώθηκαν οι Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου

(Υ.Δ.Ε.) που λειτουργούν στα Υπουργεία, προκειμένου να προσαρμοσθούν στη νέα δομή της δημόσιας διοίκησης (π.δ.118/2013/Α.152). Οι υπηρεσίες αυτές λειτούργησαν με τη νέα μορφή τους από 1-1-2014 ήτοι κατά το διάστημα που βρίσκονταν σε εξέλιξη οι εργασίες κλεισίματος του Π.Δ.Ε. οικονομικού έτους 2013, με αποτέλεσμα τη δημιουργία καθυστερήσεων στην όλη διαδικασία.

Στην Ελλάδα από την αρχαιότητα οι ανάπηροι πολέμου τύγχαναν ειδικής προστασίας, φροντίδας και τιμητικών διακρίσεων. Η νεότερη Ελλάδα από την ίδρυσή της μέχρι και σήμερα αντιμετώπιζε αυτές ειδικά τις περιπτώσεις κατά τον ίδιο τρόπο προβλέποντας συνταγματικά την προστασία και την τιμητική διάκριση των ατόμων που προσέφεραν τη σωματική τους αρτιμέλεια και την υγεία τους στην πατρίδα. Ως εκ τούτου, με την προτεινόμενη στην περίπτωση 2 ρύθμιση επιχειρείται η χορήγηση στους συγκεκριμένους ανθρώπους προσωπικής διαφοράς, αφού αξιολογήθηκε ότι η Χώρα, ακόμη και υπό την παρούσα δυσμενή οικονομική συγκυρία, έχει χρέος να προβεί σε μία τέτοια ενέργεια, αποτίοντας έτσι ελάχιστο φόρο τιμής προς τους εναπομείναντες οκτώ (8) Ανάπηρους Πολέμου Αξιωματικούς Πολεμικής Διαθεσιμότητας σε ένδειξη ευγνωμοσύνης και σεβασμού για τη μεγάλη θυσία τους.

Άρθρο τέταρτο

Τέλος, στο άρθρο τέταρτο ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου αυτού.

Αθήνα, 28 Μαρτίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Ι. Στουρνάρας	Δ. Αβραμόπουλος
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
Κ. Χατζηδάκης	Ι. Μιχελάκης
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
Κ. Αρβανιτόπουλος	Π. Παναγιωτόπουλος
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΥΓΕΙΑΣ
Κ. Μητσοτάκης	Σπ. – Αδ. Γεωργιάδης
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Ι. Βρούτσης	Αθ. Τσαυτάρης
ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Μ. Χρυσοχοΐδης	Ι. Μανιάτης
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Χ. Αθανασίου	Ν. – Γ. Δένδιας
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ
Όλγα Κεφαλογιάννη	Μ. Βαρβιτσιώτης

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χ. Σταϊκούρας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Μέτρα στήριξης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στο πλαίσιο εφαρμογής του ν. 4046/2012 και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ Ν. 4046/2012

Άρθρο πρώτο

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α: ΔΙΑΝΟΜΗ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.1.: ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ

1. Διατίθεται ποσό τετρακοσίων πενήντα εκατομμυρίων (450.000.000) ευρώ από το Πρωτογενές Πλεόνασμα Γενικής Κυβέρνησης έτους 2013 για την καταβολή κοινωνικού μερίσματος προς στήριξη των πολιτών και οικογενειών με χαμηλό συνολικό ετήσιο εισόδημα και ακίνητη περιουσία μικρής αξίας, με βάση ειδικά εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια, τα οποία καθορίζονται με την Κοινή Υπουργική Απόφαση της περίπτωσης 3 της παρούσας.

2. Το κοινωνικό μέρισμα καταβάλλεται εφάπαξ, είναι αφορολόγητο, δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε κράτηση, δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται με ήδη βεβαιωμένα χρέη προς το Δημόσιο ή πιστωτικά ιδρύματα και δεν υπολογίζεται στα εισοδηματικά όρια για την καταβολή του Ε.Κ.Α.Σ. ή οποιασδήποτε άλλης παροχής κοινωνικού ή προνοιακού χαρακτήρα. Κάθε δικαιούχος λαμβάνει το κοινωνικό μέρισμα από μία και μόνο πηγή.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, καθορίζονται τα εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια για την καταβολή του κοινωνικού μερίσματος, το ακριβές ποσό του διανεμόμενου κοινωνικού μερίσματος ανά δικαιούχο, οι κατηγορίες των δικαιούχων, οι προϋποθέσεις, τα δικαιολογητικά, ο φορέας, η διαδικασία, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής, ο χρόνος και τρόπος ελέγχου των εισοδηματικών και περιουσιακών κριτηρίων για τη χορήγησή του ανά κατηγορία δικαιούχων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας υποπαραγράφου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.2.: ΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΕΓΑΣΗΣ, ΣΙΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 29 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

«3. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και του εκάστοτε συναρμόδιου Υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις υλοποίησης προγραμμάτων για άστεγους, η έκταση και ο χρόνος παροχής κοινωνικής προστασίας. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται το πλαίσιο προδιαγραφών λειτουργίας Κέντρων Ημέρας Αστέγων, Κοινωνικών Ξενώνων ή άλλων δομών και ειδικότερα οι φορείς υλοποίησης, η στελέχωση, οι κτιριακές προδιαγραφές, η διαδικασία αδειοδότησης και ελέγχου, οι φορείς καταγραφής αστέγων και λοιπά θέματα εφαρμογής της παρούσας.»

2. Στο άρθρο 29 του ν. 4052/2012 (Α΄41) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«4. Διατίθεται ποσό είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) ευρώ από το Πρωτογενές Πλεόνασμα Γενικής Κυβέρνησης έτους 2013 για τη χρηματοδότηση των ανωτέρω προγραμμάτων ή δράσεων. Οι ανωτέρω πόροι μεταβιβάζονται από το Υπουργείο Οικονομικών και εγγράφονται στον προϋπολογισμό τρέχοντος έτους του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ε.Φ. 33-220).

5. Προγράμματα ή δράσεις, που χρηματοδοτούνται από τους ως άνω πόρους, προκηρύσσονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας με δυνητικούς δικαιούχους τους πιστοποιημένους φορείς παροχής υπηρεσιών στέγασης, σίτισης και κοινωνικής φροντίδας στην ομάδα στόχο των αστέγων.

6. Ως επιλέξιμα για χρηματοδότηση προγράμματα ή δράσεις, κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ορίζονται τα προγράμματα ή δράσεις στέγασης, σίτισης και παροχής υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας στην ομάδα στόχο των αστέγων.

7. Οι προτάσεις που κατατίθενται στο πλαίσιο προγραμμάτων ή δράσεων της ως άνω παραγράφου αξιολογούνται από τριμελή Επιτροπή που αποτελείται από εκπροσώπους του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Τα κριτήρια αξιολόγησης καθώς και κάθε αναγκαία διαδικασία και λεπτομέρεια εφαρμογής ορίζονται στη σχετική προκήρυξη.

8. Η υλοποίηση των προγραμμάτων ή δράσεων στέγασης, σίτισης και εν γένει παροχής υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας δύναται να πραγματοποιείται με προγραμματικές συμβάσεις μεταξύ του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και των φορέων υλοποίησης.

9. Στους φορείς υλοποίησης των παραπάνω προγραμμάτων υπάγονται τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τα εκκλησιαστικά φιλανθρωπικά ιδρύματα, οι φορείς της Εκκλησίας και τα πιστοποιημένα από το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας σύμφωνα με το ν. 2646/1998 Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που αποδεδειγμένα δραστηριοποιούνται στην παροχή υπηρεσιών στην ομάδα στόχου των αστέγων.

10. Η παρακολούθηση της υλοποίησης των προγραμμάτων ή δράσεων στο πλαίσιο της ανωτέρω χρηματοδότησης ανατίθεται σε Επιτροπή, η οποία συστήνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Οικονομικών, Εσωτερικών και Υγείας και στην οποία συμμετέχουν τρεις (3) εκπρόσωποι του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, δύο (2) εκπρόσωποι του Υπουργείου Οικονομικών, ένας (1) εκπρόσωπος του Υπουργείου Εσωτερικών και ένας (1) εκπρόσωπος του Υπουργείου Υγείας.

11. Ως δυνητικό μέσο παροχής υπηρεσιών ή αγαθών στο πλαίσιο των ανωτέρω προγραμμάτων ή δράσεων καθιερώνεται η Κοινωνική Επιταγή. Η Κοινωνική Επιταγή ενσωματώνει την αξία συγκεκριμένης κοινωνικής παροχής, η οποία είναι ατομική και παρέχεται στο δικαιούχο του προγράμματος που την ενεργοποιεί αποκλειστικά για την απολαβή των συγκεκριμένων αγαθών ή/και υπηρεσιών. Οι προδιαγραφές, η διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης των δυνητικών παρόχων, η διαδικασία και τα

κριτήρια επιλογής των δικαιούχων, οι φορείς υλοποίησης καθώς και κάθε άλλο θέμα που αφορά στην εφαρμογή του παρόντος καθορίζονται με κοινή απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών.

12. Κατά την πρώτη εφαρμογή, η ανάθεση των προγραμμάτων ή δράσεων είτε μέσω προκηρύξεων είτε μέσω προγραμματικών συμβάσεων πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Η προθεσμία της παρούσας παραγράφου δύναται να παρατείνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.3.: ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ ΣΕ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΣ

Α. Ασφαλισμένοι του Ο.Α.Ε.Ε. οι οποίοι διέκοψαν την επαγγελματική τους δραστηριότητα ή προέβησαν σε δήλωση αδράνειας εργασιών στη Δ.Ο.Υ. σύμφωνα με την ΠΟΛ 1102/14.7.2005 και δεν εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου δεύτερου του ν. 3845/2010 ή συνεχίζουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα και δεν είναι ασφαλισμένοι σε άλλο φορέα, δικαιούνται οι ίδιοι και τα προστατευόμενα μέλη αυτών, παροχή ασθένειας σε είδος, μέχρι 28.2.2015, εφόσον οι οφειλές τους στον οικείο ασφαλιστικό φορέα αφορούν τα έτη 2011, 2012 και 2013 και ο μέσος όρος του συνολικού οικογενειακού τους εισοδήματος κατά τα ως άνω έτη δεν υπερβαίνει τα 12.000 ευρώ.

Β. Ασφαλισμένοι του Τομέα Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του ΕΤΑΑ, οι οποίοι έχουν απολέσει την ασφαλιστική τους ικανότητα λόγω οφειλών στον ασφαλιστικό τους φορέα, δικαιούνται οι ίδιοι και τα προστατευόμενα μέλη αυτών παροχές ασθένειας σε είδος, μέχρι 28.2.2015, εφόσον οι οφειλές τους αφορούν τα έτη 2011, 2012 και 2013 και ο μέσος όρος του συνολικού οικογενειακού τους εισοδήματος κατά τα ως άνω έτη δεν υπερβαίνει τα 12.000 ευρώ.

Γ. Οι υπερήλικες ασφαλισμένοι του ΟΓΑ, των οποίων το ασφαλιστικό δικαίωμα επανεξετάζεται βάσει της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου ΙΑ6 του άρθρου πρώτου του νόμου 4093/2012 (Α΄ 222) και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης, δικαιούνται οι ίδιοι και τα προστατευόμενα μέλη αυτών παροχές ασθένειας σε είδος μέχρι 28.2.2015.

Δ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Οικονομικών και Υγείας καθορίζονται η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.4.: ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΦΑΠΑΞ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΣΕ ΕΝΣΤΟΛΟΥΣ

1. Στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, τα οποία αμείβονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 50 και 51 του ν. 3205/2003 (Α΄ 297), όπως ισχύουν, και ευρίσκονταν σε ενέργεια κατά την 31.1.2014, καταβάλλεται εφάπαξ χρηματική ενίσχυση, ύψους πεντακοσίων (500) ευρώ. Η καταβολή της ενίσχυσης πραγματοποιείται μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (Ε.Α.Π.) με καταστάσεις που συντάσσουν οι εκκαθαριστές αποδοχών των οικείων Υπηρεσιών.

2. Η ανωτέρω ενίσχυση καταβάλλεται ολόκληρη, εφόσον οι συνολικές μεικτές τακτικές αποδοχές μηνός Ιανουαρίου 2014 των ανωτέρω στελεχών, δεν υπερέβαιναν τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ. Για αποδοχές πάνω από χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ και μέχρι χίλια πεντακόσια σαράντα δύο (1.542) ευρώ, η εφάπαξ χρηματική ενίσχυση μειώνεται κατά δώδεκα (12) ευρώ για κάθε ένα (1) επιπλέον ευρώ αποδοχών.

3. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, στις μηνιαίες τακτικές αποδοχές δεν συνυπολογίζονται οι κάτωθι παροχές:

α) Η οικογενειακή παροχή (άρθρο 17 του ν. 4024/2011 (226 Α΄)).

β) Η ειδική αποζημίωση της αριθμ.2015007/1423/0022/14.2.1989 κ.υ.α. (ΦΕΚ 199 Β΄), που κυρώθηκε με το άρθρο 7 παρ.1 του ν. 1858/1989 (ΦΕΚ 148 Α΄) και της αριθμ.164721/4033/12.1.1982 κ.υ.α. (ΦΕΚ 58 Β΄), που κυρώθηκε με το άρθρο 55 παρ.Θ΄ του ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 43 Α΄).

γ) Το επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων (άρθρο 51 παρ.Α8 του ν. 3205/2003).

4. Η ανωτέρω χρηματική ενίσχυση είναι αφορολόγητη, δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε κράτηση δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται με ήδη βεβαιωμένα χρέη προς το Δημόσιο ή πιστωτικά ιδρύματα και δεν υπολογίζεται στα εισοδηματικά όρια για την καταβολή οποιασδήποτε άλλης παροχής κοινωνικού ή προνοιακού χαρακτήρα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.1.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΗ

1. Το άρθρο 1 του π.δ. 53/2013 (Α΄ 96) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

1. Το επάγγελμα του αναλογιστή, του οποίου, αντικείμενο αποτελεί, το σύνολο των αρμοδιοτήτων που ρητά αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 55 του ν.δ. 400/1970 (Α΄ 10), ασκείται ελεύθερα μετά πάροδο τριμήνου από την αναγγελία έναρξής του στη Διεύθυνση Πιστωτικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων, της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής, του Υπουργείου Οικονομικών, εφεξής «Αρμόδια Διοικητική Αρχή». Η αναγγελία του προηγούμενου εδαφίου συνοδεύεται από τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την πιστοποίηση της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Η Αρμόδια Διοικητική Αρχή μπορεί εντός τριών (3) μηνών από την αναγγελία έναρξης του επαγγέλματος από τον ενδιαφερόμενο, να απαγορεύσει την έναρξη του επαγγέλματος του αιτούντος, στην περίπτωση που δεν συγκεντρώνονται οι νόμιμες προϋποθέσεις ή δεν προκύπτει η συνδρομή τους από τα υποβληθέντα στοιχεία. Εφόσον πληρούνται όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις, η Αρμόδια Διοικητική Αρχή εγγράφει τον αιτούντα στο Μητρώο Αναλογιστών του άρθρου 6 του παρόντος.

2. Στην περίπτωση που δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις ή δεν προκύπτει η συνδρομή τους από τα υ-

ποβληθέντα στοιχεία, η Αρμόδια Διοικητική Αρχή, ενημερώνει εγγράφως τον ενδιαφερόμενο, ότι δεν είναι δυνατή η εγγραφή του στο μητρώο, γνωστοποιώντας και τους σχετικούς λόγους.».

2. Το άρθρο 2 του ΠΔ 53/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

Δικαίωμα εγγραφής στο μητρώο του άρθρου 1 έχει κάθε ενδιαφερόμενος που πληροί σωρευτικά τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Έχει προσκομίσει πιστοποιητικό ποινικού μητρώου γενικής χρήσης, το οποίο ανανεώνεται κάθε δύο έτη με επιμέλεια της Αρμόδιας Διοικητικής Αρχής. Ο αιτών πρέπει να μην έχει καταδικαστεί αμετακλήτως για οποιοδήποτε κακούργημα ή για πλημμέλημα για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης, απάτης, υπεξαίρεσης στην υπηρεσία, πλαστογραφίας, απιστίας, ψευδορκίας, δόλιας χρεοκοπίας, καταδολίευσης δανειστών, τοκογλυφίας ή για κάποιο άλλο οικονομικής φύσεως έγκλημα.

β) Διαθέτει πτυχίο θετικών ή οικονομικών επιστημών ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, της οποίας η ισοτιμία έχει αναγνωρισθεί από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές.

γ) Έχει προσκομίσει πιστοποιητικό, από το οποίο αποδεικνύεται ότι ο αιτών εκπληρώνει τουλάχιστον μία από τις κάτωθι προϋποθέσεις :

αα) έχει πιστοποιηθεί ως αναλογιστής από αρμόδιο φορέα διαπιστευμένο κατά ISO/IEC 17024, για το σχήμα του αναλογιστή, από το Εθνικό σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ)

ββ) έχει πιστοποιηθεί ως αναλογιστής από αρμόδιο φορέα διαπιστευμένο κατά ISO/IEC 17024, για το σχήμα του αναλογιστή, από Φορέα Διαπίστευσης μέλος της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας Αμοιβαίας Ισότιμης Αναγνώρισης (EA-MLA)

γγ) έχει πιστοποιηθεί από επαγγελματική ένωση ή οργανισμό που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του π.δ 38/2010 (Α΄ 78)

δδ) ασκεί νόμιμα το επάγγελμα του αναλογιστή σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε τρίτο κράτος σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαιότητας. Στην περίπτωση αυτή, ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να προσκομίσει σχετικό πιστοποιητικό από τον αρμόδιο φορέα του κράτους-μέλους ή του τρίτου κράτους».

3. Το άρθρο 3 του ΠΔ 53/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3

1. Για την απόκτηση του πιστοποιητικού του στοιχείου αα) της προϋπόθεσης γ) του άρθρου 2 του παρόντος ο υποψήφιος υπόκειται σε γραπτές εξετάσεις που διενεργούνται δύο (2) φορές το χρόνο, από τους διαπιστευμένους φορείς. Η κλίμακα βαθμολογίας είναι ακέραιες μονάδες από το μηδέν (0) έως το εκατό (100). Επιτυχών θεωρείται ο υποψήφιος, ο οποίος συγκέντρωσε στο εξεταζόμενο γνωστικό αντικείμενο τουλάχιστον τον βαθμό πενήντα (50). Οι ενδιαφερόμενοι υποχρεούνται στην επιτυχή εξέταση των ακολούθων οκτώ (8) γνωστικών αντικειμένων».

2. Οι ενδιαφερόμενοι υποχρεούνται να πληρούν σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) επιτυχή εξέταση στα ακόλουθα έξι (6) γνωστικά αντικείμενα:

αα) Αρχές Οικονομίας και Χρηματοοικονομικά Μαθηματικά

ββ) Αρχές Αναλογιστικής Προτυποποίησης, Κατασκευή και Αξιολόγηση Αναλογιστικών Προτύπων

γγ) Αναλογιστικά Πρότυπα Συμβάντων Ζωής και Θανάτου

δδ) Αναλογιστικά Πρότυπα Επιβίωσης

εε) Χρηματοοικονομικά Πρότυπα

στ) Ποσοτικοποίηση και Αναλογιστική Διαχείριση των Κινδύνων και Φερεγγυότητα

β) επιτυχή εξέταση σε δύο (2) εκ των ακολούθων τεσσάρων (4) μαθημάτων:

αα) Συνταξιοδοτικά σχήματα και Κοινωνική ασφάλιση

ββ) Ασφαλίσεις Ζωής

γγ) Ασφαλίσεις κατά ζημιών

δδ) Ασφαλίσεις Υγείας

3. Η εξεταστέα ύλη για τα γνωστικά αντικείμενα της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του παρόντος είναι η ακόλουθη:

α)

αα) Αρχές Οικονομίας και Χρηματοοικονομικά Μαθηματικά

Θεωρία Τόκου

Επιτόκιο και συναρτήσεις επιτοκίου, παρούσα και συσσωρευμένη αξία, είδη ραντών, μεταβλητές ράντες, χρηματορροές γενικά, εξισώσεις αξίας, απόδοση ενός κεφαλαίου, μέτρα απόδοσης (εσωτερική απόδοση, χρονοσταθμισμένη απόδοση, μέτρα αξιολόγησης των επενδυτικών επιλογών), χρεολυτικά σχήματα (γενικό πρότυπο, κλασσική μέθοδος, καταναλωτικά σχήματα), ομόλογα, παραδοσιακή τιμολόγηση, ομόλογα χωρίς τοκομερίδια, διαχρονική διάρθρωση των επιτοκίων (spot rates, forward rates, par yields) και καμπύλες αποδόσεων.

Ανοσοποίηση

Διάρκεια και κυρτότητα των τοποθετήσεων, δείκτες μέσης διάρκειας και δείκτες διασποράς (volatility), μέθοδοι ανοσοποίησης, επιδίωξη του ομολήκτου στοιχείων του ενεργητικού και υποχρεώσεων (asset/liability matching), το πρόβλημα της επανεπένδυσης.

Αγορές χρήματος και κεφαλαίου

Χρηματαγορές και κεφαλαιαγορές, αξιόγραφα και εμπορεύματα, χρηματιστήρια, συνάλλαγμα, Είδη αξιόγραφων (έντοκα γραμμάτια, ομόλογα και ομολογίες, μετοχές, παράγωγα, κλπ.), δανεισμός, short sales, γραμμή της αγοράς, στάθμιση κινδύνου και στρατηγικές, τιμολόγηση futures και forwards, swaps, μετατρέψιμα ομόλογα, υβριδικά αξιόγραφα.

ββ) Αρχές Αναλογιστικής Προτυποποίησης, Κατασκευή και Αξιολόγηση Αναλογιστικών Προτύπων.

Αναλογιστική Προτυποποίηση

Αρχές και μέθοδοι προτυποποίησης, χρήση και περιορισμοί προτύπων, στοχαστικά και ντετερμινιστικά πρότυπα, ιδιότητας προτύπων, ανάλυση αποτελεσμάτων, ανάλυση ευαισθησίας παραδοχών, παρουσίαση των αποτελεσμάτων,

Στοχαστικά πρότυπα

Στοχαστικές ανελίξεις, κατηγορίες στοχαστικών ανελίξεων, μέθοδοι προσομοίωσης, προσομοίωση Monte-Carlo, χρονοσειρές.

Πρότυπα ζημιών

Ατομικό και συλλογικό πρότυπο, Κατανομές ζημιών (ζημιοκατανομές ή κατανομές απώλειας) και κατανομές αποζημιώσεων, οικογένειες κατανομών και μετασχηματισμένων κατανομών, μίξεις κατανομών, εμπειρικές εκτιμήσεις, παραμετρικές σημειακές εκτιμήσεις και υπολογι-

στικοί αλγόριθμοι, εκτιμήσεις με διαστήματα εμπιστοσύνης, μη-παραμετρικές εκτιμήσεις και εκτιμήσεις μέσω μεθόδων προσομοίωσης, εκτιμήσεις μέσω μεθόδων Μπεϋζιανής στατιστικής, μη ομαδοποιημένα και ομαδοποιημένα δεδομένα ζημιών, περικομμένα, και μετατοπισμένα δεδομένα ζημιών, εκτιμήσεις και έλεγχοι υποθέσεων ζημιοκατανομών μέσω τέτοιων δεδομένων. Εφαρμογές στις μη αναλογικές καλύψεις κινδύνου, ασυμπτωτικές εκτιμήσεις των πιθανοτήτων στο δεξιό άκρο των κατανομών, υπολογισμός και άνω φράγματα ασφαλίστρων stop loss, stop loss και πληθωρισμός, ρήτρες θετικής εμπειρίας. Εφαρμογές στην αντασφάλιση.

Αξιολόγηση και επιλογή προτύπων

Έλεγχοι στατιστικών υποθέσεων και έλεγχοι καλής προσαρμογής (χ-τετράγωνο, Kolmogorov-Smirnov, μέγιστης πιθανοφάνειας), ανάλυση σεναρίων, ανάλυση ευαισθησίας, back testing, reconciliation, audit trail.

Θεωρία χρεωκοπίας

Η διαδικασία του πλεονάσματος, ο συντελεστής προσαρμογής και οι προσεγγίσεις του, η πιθανότητα χρεοκοπίας, διακριτή διαδικασία πλεονάσματος, τυχαίες μεταβλητές συναφείς προς τη διαδικασία πλεονάσματος.

Θεωρία αξιοπιστίας

Θεωρία της αξιοπιστίας (credibility), μερική και πλήρης αξιοπιστία, πρότυπα Buhlmann και Buhlmann Straub, άλλα πρότυπα, συναρτήσεις απώλειας, αξιοπιστία Bayes, εφαρμογές, μέθοδοι χρονοσειρών, φίλτρα Kalman, εφαρμογές στις ομαδικές ασφαλίσεις προσώπων.

Πρότυπα ασφαλίσεων κατά ζημιών.

Διαχρονική εξέλιξη των αποζημιώσεων μιας χρήσης ή ενός ασφαλιστικού έτους, αποθέματα εκκρεμών ζημιών και επιμερισμένων (ALAE) και μη επιμερισμένων (ULAE) εξόδων διακανονισμού, μέθοδοι αποθεματοποίησης (loss reserving) συνολικές και δομικές, τριγωνικές μέθοδοι διαχρονικής εξέλιξης των αποζημιώσεων (chain ladder κλπ.), μέθοδος του προσδοκώμενου δείκτη ζημιών (expected loss ratio), μέθοδος Reid, μέθοδος Bornhuetter-Ferguson, χωριστή μοντελοποίηση συχνότητας και σφοδρότητας, παραμετρικές μέθοδοι (χρήση ζημιοκατανομών).

Γενικευμένα Γραμμικά Πρότυπα

γγ) Αναλογιστικά πρότυπα Συμβάντων Ζωής και Θανάτου

Πίνακες και συναρτήσεις επιβίωσης, ένταση και άλλοι δείκτες θνησιμότητας, προσεγγιστικές μέθοδοι.

Είδη ατομικής ασφάλισης, αναλογιστικές παρούσες αξίες, διασπορές και συνδιακυμάνσεις παρουσών αξιών.

Είδη ραντών, αναλογιστικές παρούσες αξίες και διασπορές ραντών, σχέσεις ραντών και ασφαλίσεων.

Ασφάλιστρα (ενιαία, ετήσια, τμηματικώς καταβαλλόμενα), προσεγγιστικές σχέσεις μεταξύ διάφορων ειδών ασφαλίστρων.

Αναδρομικές και διαφορικές σχέσεις για ασφαλίσεις και ράντες

Μαθηματικά αποθέματα όλων των ειδών, διαφορικές εξισώσεις και προσεγγιστικές σχέσεις, θεωρήματα Lidstone και Hattendorf, εναλλακτικές μέθοδοι αποθεματοποίησης (στοχαστικές και μη), έλεγχοι της επάρκειας των αποθεμάτων.

Από κοινού πιθανότητες ζωής και θανάτου, ασφαλίσεις και ράντες «επί δύο κεφαλών», ενιαία ασφάλιστρα για τις περιπτώσεις Gompertz και Makeham καθώς και υπό την παραδοχή ομοιόμορφης κατανομής των θανάτων (UDD).

δδ) Αναλογιστικά πρότυπα Επιβίωσης

Βασικές δημογραφικές έννοιες, βασικοί δημογραφικοί δείκτες, στοιχεία πληθυσμιακής θεωρίας.

Πρότυπα επιβίωσης διακριτά (πίνακες ζωής) και αναλυτικά (συναρτήσεις επιβίωσης), πίνακες περιόδου και γενεάς, τάσεις θνησιμότητας.

Εφαρμογή παραμετρικών προτύπων (Gompertz, Makeham, Weibull, άλλα) σε διακριτά στοιχεία, μέθοδος των Ροπών, μέθοδος μέγιστης πιθανοφάνειας, πρότυπα αναλογικών κινδύνων.

Μέτρηση της θνησιμότητας, έκθεση στον κίνδυνο, μέθοδοι ημερολογιακού έτους (calendar year), ασφαλιστικού έτους (policy year) και έτους ζωής (life year), απογραφική μέθοδος και ευθεία μέθοδος, κατασκευή πινάκων, πίνακες με πολλαπλά αίτια εξόδου, συνδυασμένοι πίνακες (πχ. Θνησιμότητας-νοσηρότητας). Εκτίμηση Kaplan-Meier και Nelson-Aalen.

Μέθοδοι εξομάλυνσης, γραφική μέθοδος, σύγκριση με τυπικό πίνακα, μέθοδος Whittaker, παραμετρικές και ημιπαραμετρικές μέθοδοι, μέθοδος Bayes.

Έλεγχοι καλής εφαρμογής και έλεγχοι του λείου της εφαρμογής περιλαμβανομένων: έλεγχος χ-τετράγωνο, έλεγχος ομαδοποίησης πρόσημων, έλεγχος σειριακών συσχετίσεων.

Πίνακες με πολλαπλά αίτια εξόδου και εκτίμηση των παραμέτρων, πρότυπα Markov και εξισώσεις Kolmogorov.

εε) Χρηματοοικονομικά Πρότυπα

Υποδείγματα Χαρτοφυλακίου

Μέθοδοι τιμολόγησης αξιόγραφων, πρότυπα ισορροπίας και πρότυπα no arbitrage, το πρότυπο Markowitz και το πρότυπο τιμολόγησης πάγιων στοιχείων (CAPM), μέθοδοι επιλογής χαρτοφυλακίου, αποτελεσματική μεθόριος, χαρτοφυλάκια ελάχιστης διασποράς.

Στοχαστικά Υποδείγματα Επιτοκίων

Το επιτόκιο ως τυχαία μεταβλητή, λογαριθμική κανονική κατανομή, υποδείγματα επιτοκίων no-arbitrage, ισορροπίας, υποδείγματα επιτοκίου πχ Vasicek, CIR, BDT, Black-White, LLM κλπ.

Υποδείγματα αποτίμησης παραγώγων προϊόντων

Δικαιώματα προαιρετικής αγοράς (options) και είδη αυτών, τιμολόγηση των δικαιωμάτων, διωνυμικό πρότυπο, τύπος Cox Ingersoll, πρότυπο Black Scholes. Ισοδύναμα martingale μέτρα και κινδυνουδέτερες (risk neutral) πιθανότητες, αυτοχρηματοδοτούμενα χαρτοφυλάκια, τιμολόγηση ευρωπαϊκών και αμερικανικών δικαιωμάτων (options), λογαριθμική κανονική κατανομή, ανέλιξη Wiener, γεωμετρική κίνηση Brown, στοχαστική ολοκλήρωση, λήμμα Ito, θεώρημα Girsanov, τιμολόγηση μέσω στοχαστικών διαφορικών εξισώσεων, στάθμιση κινδύνου με delta-hedging, Greeks, εξωτικά παράγωγα προϊόντα, προσομοίωση από λογαριθμοκανική κατανομή.

στστ) Ποσοτικοποίηση και Αναλογιστική Διαχείριση των Κινδύνων και Φερεγγυότητα

Οι κίνδυνοι μιας (αντ)ασφαλιστικής επιχείρησης. Ορισμοί και ταξινόμηση κινδύνων

Ανάλυση συσχετίσεων μεταξύ κινδύνων, ανάλυση και αξιολόγηση τεχνικών συνάθροισης (correlations, tail-correlations, integrated risk distributions, dynamic financial analysis, copulas), σχεδιασμός, εφαρμογή και ανάλυση σεναρίων και εκτέλεση ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στο πλαίσιο της διαχείρισης των κινδύνων.

Ανάλυση και αξιολόγηση κινδύνων που πηγάζουν από την εφαρμογή και χρήση υποδειγμάτων (model risk,

parameter risk).

Υπολογισμός τεχνικών προβλέψεων επί τη βάσει των χρηματικών ροών, μέθοδοι υπολογισμού βέλτιστης εκτίμησης, περιθώριο κινδύνου σύμφωνα με τη μέθοδο του κόστους κεφαλαίου, hedgeable και non-hedgeable υποχρεώσεις, προσεγγιστικές μέθοδοι.

Καθορισμός παραδοχών και σεναρίων

Κίνδυνοι νέων προϊόντων

Παρακολούθηση της εμπειρίας και της έκθεσης στον κίνδυνο

Οικονομικά μέτρα αξίας (π.χ. EV, MCEV) και η χρήση τους στη διαχείριση κινδύνου και στο σύστημα λήψεως αποφάσεων.

Θεωρητικό υπόβαθρο κεφαλαίου κινδύνου, οικονομικό κεφάλαιο, σχεδιασμός και δομή εσωτερικών υποδειγμάτων.

Μέθοδοι υπολογισμού κεφαλαιακών απαιτήσεων

Διαχείριση και προϋπολογισμός κεφαλαίων

Μέτρα κινδύνου και ιδιότητες αυτών

Διακινδυνευόμενο κεφάλαιο (VaR), αναμενόμενο έλλειμμα (expected shortfall) και άλλα συναφή μέτρα, δείκτες κινδύνου και μέθοδοι ιεράρχησης των κινδύνων, μέθοδοι επιμερισμού (quantile, cost of capital) των κεφαλαίων κινδύνου.

Στοιχεία της θεωρίας ακραίων τιμών (EVT).

β) Η εξεταστέα ύλη για τα γνωστικά αντικείμενα της παραγράφου 2β του άρθρου 4 του παρόντος είναι η ακόλουθη:

αα) Συνταξιοδοτικά σχήματα και Κοινωνική ασφάλιση.

Θεωρία, σχεδιασμός και δομή των συνταξιοδοτικών σχημάτων, πληθυσμιακή θεωρία, στατιστικά στοιχεία και αναλογιστικές υποθέσεις, βασικές αναλογιστικές συναρτήσεις, βασικές έννοιες συνταξιοδοτικού κόστους.

Μέθοδοι κοστολόγησης (συσσωρευμένης παροχής (accrued), πιστούμενης μονάδας (unit credit), προβεβλημένης παροχής (projected), ηλικίας κατά την είσοδο (entry age normal), τρέχουσας ηλικίας (attained age), συνολική (aggregate), γενικευμένες μέθοδοι κοστολόγησης, αρχική και τελική χρηματοδότηση, κοστολόγηση των συμπληρωματικών παροχών, ανάλυση αναλογιστικού κέρδους/ζημίας.

Μέθοδοι χρηματοδότησης του κόστους των συντάξεων (pension funding), επένδυση του ενεργητικού των συνταξιοδοτικών ταμείων.

Σύγκριση των μεθόδων κοστολόγησης, ανάλυση ευαισθησίας, μεσομακροπρόθεσμες προβολές, περιουσιακά στοιχεία και επενδύσεις ενός σχήματος, έναρξη, λειτουργία και αναλογιστική παρακολούθηση ενός σχήματος, ανάλυση της εμπειρίας.

Βασικές αρχές της κοινωνικής ασφάλισης, αναλογιστική θεώρηση του διανεμητικού συστήματος και άλλων χρηματοδοτικών σχημάτων, δομή και διάρθρωση της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, επισκόπηση της κοινωνικής ασφάλισης στο διεθνή χώρο, πρόσφατες εξελίξεις και τάσεις.

ββ) Ασφαλίσεις Ζωής

Εθνικό θεσμικό πλαίσιο και Οδηγίες της ΕΕ

Είδη καλύψεων, όρια, απαλλαγές, όροι συμβάσεων

Παράγοντες κινδύνου και παράγοντες τιμολόγησης, απαιτούμενα στοιχεία, έλεγχος και ανάλυση στοιχείων και επιλογή παραγόντων, μέτρηση της έκθεσης στον κίνδυνο, πληθωρισμός και άλλες τάσεις, στενή σχέση της τιμολόγησης με τυχόν μεταβολές σε εσωτερικούς (εταιρία) και εξωτερικούς παράγοντες.

Είδη εξόδων, μέθοδοι ανάλυσης των εξόδων, αποθέματα διαχειριστικών εξόδων, τροποποιημένα αποθέματα και αποθέματα ισολογισμού, αξίες εξαγοράς και ελεύθερα

Ανάλυση των αποκλίσεων (gain and loss), μερίδια στο ενεργητικό (asset shares) και διανομή του πλεονάσματος, δοκιμασίες κερδοφορίας (profit testing), μέθοδοι ενσωματωμένης αξίας (embedded value).

Ειδικές ασφαλίσεις, ράντες αναπηρίας, απαλλαγή από την πληρωμή των ασφαλίστρων

Σύγχρονα μεταβλητά προϊόντα (unit linked και άλλα) / περιγραφή και αποτίμηση

χρηματοοικονομικών εγγυήσεων

Τεχνικές αποτίμησης χρηματορροών (cash flow techniques) αιτιοκρατικές, στοχαστικές, προεξοφλητικές, κινδυνοουδέτερες.

Διαχείριση πάγιων στοιχείων και διαχείριση απαιτήσεων / υποχρεώσεων (ALM)

Δυναμική ανάλυση (ανάλυση ευαισθησίας, σενάρια, τεστ ανθεκτικότητας, διαχείριση της ρευστότητας, μέθοδοι στοχαστικού βέλτιστου ελέγχου).

γγ) Ασφαλίσεις κατά ζημιών

Εθνικό θεσμικό πλαίσιο και Οδηγίες της ΕΕ

Είδη καλύψεων, όρια, απαλλαγές, όροι συμβάσεων

Παράγοντες κινδύνου και παράγοντες τιμολόγησης, απαιτούμενα στοιχεία, έλεγχος και ανάλυση στοιχείων και επιλογή παραγόντων, μέτρηση της έκθεσης στον κίνδυνο, πληθωρισμός και άλλες τάσεις, στενή σχέση της τιμολόγησης με τυχόν μεταβολές σε εσωτερικούς (εταιρία) και εξωτερικούς παράγοντες.

Κριτήρια για την ταξινόμηση των κινδύνων, σχετικότητες, αθροιστικές και πολλαπλασιαστικές διαβαθμίσεις του ασφαλίστρου, αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της ταξινόμησης, συστήματα bonus-malus.

Τιμολόγηση με ανάλυση σε συχνότητα και σφοδρότητα, μέθοδοι εφαρμογής ζημιοκατανομών σε εμπειρικά δεδομένα, έλεγχοι καλής προσαρμογής, προσομοίωση.

Άλλες μέθοδοι τιμολόγησης (ανάλυση κατά παράγοντα, τεχνικές ελάχιστης μεροληψίας, γραμμικά και γενικευμένα γραμμικά πρότυπα, μέθοδοι Markov και MCMC).

Τιμολόγηση με μεθόδους αξιοπιστίας

Εναλλακτικές/στοχαστικές μέθοδοι αποθεματοποίησης (Mack, Munich Chain Ladder, στοχαστικές μέθοδοι, προσομοίωση)

Μεταβλητότητα των αποθεμάτων /Έλεγχος της επάρκειας των αποθεμάτων

Έλεγχοι κερδοφορίας και δυναμική ανάλυση (έλεγχοι ευαισθησίας, σενάρια, τεστ ανθεκτικότητας, διαχείριση της ρευστότητας, στοχαστικός βέλτιστος έλεγχος).

Αντασφάλιση (καθαρό κόστος της αντασφάλισης, τιμολόγηση μη αναλογικών καλύψεων, μέθοδος burning cost, προβλήματα αποθεματοποίησης του αντασφαλιστή).

δδ) Ασφαλίσεις Υγείας

Εθνικό θεσμικό πλαίσιο και Οδηγίες της ΕΕ

Είδη καλύψεων, όρια, απαλλαγές, όροι συμβάσεων

Παράγοντες κινδύνου και παράγοντες τιμολόγησης, απαιτούμενα στοιχεία, έλεγχος και ανάλυση στοιχείων και επιλογή παραγόντων, μέτρηση της έκθεσης στον κίνδυνο, πληθωρισμός και άλλες τάσεις, στενή σχέση της τιμολόγησης με τυχόν μεταβολές σε εσωτερικούς (εταιρία) και εξωτερικούς παράγοντες.

Κριτήρια για την ταξινόμηση των κινδύνων, σχετικότη-

τες, αθροιστικές και πολλαπλασιαστικές διαβαθμίσεις του ασφαλίστρου, αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της ταξινόμησης.

Ασφαλίσεις Υγείας διαχειριζόμενες ως ασφαλίσεις κατά ζημιών.

Τιμολόγηση με ανάλυση σε συχνότητα και σφοδρότητα, μέθοδοι εφαρμογής ζημιοκατανομών σε εμπειρικά δεδομένα, έλεγχοι καλής προσαρμογής, προσομοίωση.

Άλλες μέθοδοι τιμολόγησης (ανάλυση κατά παράγοντα, τεχνικές ελάχιστης μεροληψίας, γραμμικά και γενικευμένα γραμμικά πρότυπα, μέθοδοι Markov και MCMC)

Τιμολόγηση με μεθόδους αξιοπιστίας

Εναλλακτικές/στοχαστικές μέθοδοι αποθεματοποίησης

Μεταβλητότητα των αποθεμάτων /Έλεγχος της επάρκειας των αποθεμάτων

Έλεγχοι κερδοφορίας και δυναμική ανάλυση (έλεγχοι ευαισθησίας, σενάρια, τεστ ανθεκτικότητας, διαχείριση της ρευστότητας, στοχαστικός βέλτιστος έλεγχος)

Αντασφάλιση (καθαρό κόστος της αντασφάλισης, τιμολόγηση μη αναλογικών καλύψεων, μέθοδος burning cost, προβλήματα αποθεματοποίησης του αντασφαλιστή, χρήση παράγωγων προϊόντων και cat bonds).

Ασφαλίσεις Υγείας μη διαχειριζόμενες ως ασφαλίσεις κατά ζημιών.

Τεχνικές αποτίμησης χρηματορροών (cash flow techniques) αιτιοκρατικές, στοχαστικές, προεξοφλητικές, κινδυνοουδέτερες.

Ανάλυση των αποκλίσεων (gain and loss), μερίδια στο ενεργητικό (asset shares) και διανομή του πλεονάσματος, δοκιμασίες κερδοφορίας (profit testing), μέθοδοι ενσωματωμένης αξίας (embedded value).

Διαχείριση πάγιων στοιχείων και διαχείριση απαιτήσεων/ υποχρεώσεων (ALM)

Δυναμική ανάλυση (ανάλυση ευαισθησίας, σενάρια, τεστ ανθεκτικότητας, διαχείριση της ρευστότητας, μέθοδοι στοχαστικού βέλτιστου ελέγχου).

4. Το άρθρο 4 του π.δ. 53/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4

1. Η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών Αναλογιστή που χορηγούνται από τους διαπιστευμένους φορείς πιστοποίησης είναι πενταετής.

2. Ο διαπιστευμένοι φορείς οφείλουν να εφαρμόζουν τεκμηριωμένη διαδικασία ετήσιας επιτήρησης και επαναπιστοποίησης των πιστοποιητικών που εκδίδουν».

5. Το άρθρο 5 του π.δ. 53/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5

Το Μητρώο Αναλογιστών τηρείται στην αρμόδια Διοικητική Αρχή, επικαιροποιείται τουλάχιστον ανά έξι (6) μήνες και δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών.».

6. Το άρθρο 6 του π.δ. 53/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6

1. Συνιστάται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η οποία εκδίδεται εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, πενταμελές Πειθαρχικό Συμβούλιο πιστοποιημένων αναλογιστών, το οποίο αποτελείται από:

α) Έναν Πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας με τον αναπληρωτή του.

β) Έναν Πάρεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου με τον αναπληρωτή του.

γ) Τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Πιστωτικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, με τον αναπληρωτή του.

δ) Τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος.

ε) Έναν πιστοποιημένο αναλογιστή με ελάχιστη αναλογιστική εμπειρία 10 ετών, με τον αναπληρωτή του, ο οποίος επιλέγεται μετά από κλήρωση.

Πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου ορίζεται ο αρχαιότερος εκ των δύο Παρέδρων και γραμματέας υπάλληλος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, με τον αναπληρωτή του.

Η θητεία του Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι τριετής με δυνατότητα ανανέωσης.

2. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο επιλαμβάνεται, αυτεπάγγελτα ή κατόπιν έγγραφης καταγγελίας, παραβάσεων της νομοθεσίας και του εκάστοτε ρυθμιστικού πλαισίου που διέπει τις εργασίες των πιστοποιημένων αναλογιστών, περιπτώσεων πλημμελούς ασκήσεως των καθηκόντων του πιστοποιημένου αναλογιστή, ανάρμοστης ή αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς κατά την άσκηση των καθηκόντων του, καθώς και παραβάσεων του ισχύοντος κώδικα δεοντολογίας και των ευρωπαϊκών ή διεθνών αναγνωρισμένων αναλογιστικών προτύπων ή προδήλως εσφαλμένων μελετών.

ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφαίνεται αιτιολογημένα, μετά από κλήση σε ακρόαση του πιστοποιημένου αναλογιστή, εκτιμώντας δε τα πραγματικά περιστατικά, δύναται να επιβάλει, ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος, τις ακόλουθες ποινές:

α) Έγγραφη επίπληξη.

β) Χρηματικό πρόστιμο έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, ανάλογο της βαρύτητας του παραπτώματος και του ύψους της προκληθείσας ζημίας. Σε περίπτωση υποτροπής, το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύναται να επιβάλλει πρόστιμο ύψους έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ. Ειδικώς, στην περίπτωση επιβολής προστίμου σε νομικό πρόσωπο, το επιβαλλόμενο πρόστιμο δύναται να ανέλθει έως ποσού ίσου με το δεκαπλάσιο της αμοιβής που τιμολογήθηκε στον πελάτη.

γ) Προσωρινή στέρηση πιστοποίησης για χρονικό διάστημα μέχρι ένα έτος.

δ) Οριστική διαγραφή του πιστοποιημένου αναλογιστή από το Μητρώο.

Για την επιμέτρηση του επιβαλλόμενου προστίμου σε κάθε μία από τις υποπεριπτώσεις α΄ έως και δ΄ της περίπτωσης αυτής λαμβάνονται υπόψη, ενδεικτικώς, η σοβαρότητα της παράβασης, ο κίνδυνος για την αξιοπιστία και την ορθή λειτουργία του θεσμού των πιστοποιημένων εκτιμητών, ο τυχόν προσπορισμός οφέλους και η τυχόν συνδρομή στο πρόσωπο του παραβάτη της ιδιότητας του κυρίου εταίρου στην περίπτωση άσκησης του επαγγέλματος από νομικό πρόσωπο.

1. Σε περίπτωση διαπίστωσης της τέλεσης παράβασης από πιστοποιημένο αναλογιστή, που διενεργεί μελέτες στο όνομα και για λογαριασμό νομικού προσώπου, η ευθύνη του πιστοποιημένου αναλογιστή δεν αίρει την τυ-

χόν σωρευτική πειθαρχική ευθύνη του νομικού προσώπου.

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύναται για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος να δημοσιοποιεί με κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέσο τις αποφάσεις αυτού που αφορούν την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων.

2. Κατά των αποφάσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου χωρεί προσφυγή στα αρμόδια Διοικητικά Δικαστήρια, μέσα σε προθεσμία 60 ημερών από την κοινοποίηση τους.

3. Τα πρόστιμα που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή της περίπτωσης 3 της παρούσας υποπαραγράφου αποτελούν έσοδα του Δημοσίου και εισπράττονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974), από την εκάστοτε αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία οφείλει να ενημερώσει άμεσα την Αρμόδια Διοικητική Αρχή για την είσπραξη ή μη του προστίμου.

4. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο στο πλαίσιο της διερεύνησης υποθέσεως για τη διαπίστωση της τυχόν τέλεσης παραβάσεων της νομοθεσίας και του ρυθμιστικού πλαισίου που διέπει τις εργασίες των πιστοποιημένων αναλογιστών δύναται να λαμβάνει κατά την κρίση του ένορκες ή ανωμοτί μαρτυρικές καταθέσεις, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 212 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και να ζητά επεξηγήσεις για τα γεγονότα ή έγγραφα που σχετίζονται με το αντικείμενο και το σκοπό της πιστοποίησης και να καταγράφει τις σχετικές απαντήσεις.

5. Η λήψη μαρτυρικών καταθέσεων, σύμφωνα με την περίπτωσης 4 της παρούσας υποπαραγράφου, πραγματοποιείται στην έδρα της Αρμόδιας Διοικητικής Αρχής. Το ελεγχόμενο πρόσωπο που πρόκειται να καταθέσει κλητεύεται εγγράφως σε ορισμένη ημέρα και ώρα. Η κλήση υπογράφεται από τον Πρόεδρο του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Η κλήση περιέχει συνοπτική περιγραφή της υπόθεσης, για την οποία πρόκειται να εξεταστεί ο μάρτυρας και μνημονεύει την αρχή στην οποία αυτό καλείται. Η κλήση επιδίδεται στο εξεταζόμενο πρόσωπο με δικαστικό επιμελητή, εφαρμοζομένων αναλόγως των άρθρων 47 έως 57 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, μία (1) τουλάχιστον εργάσιμη ημέρα πριν από την ημέρα για την οποία καλείται προς εξέταση. Η προθεσμία κλήσης μπορεί να παρατείνεται σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες, εφόσον το εξεταζόμενο πρόσωπο έχει την κατοικία ή έδρα του εκτός του νομού Αττικής. Η προθεσμία κλήσης παρατείνεται σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες, εφόσον το εξεταζόμενο πρόσωπο έχει την κατοικία ή έδρα του εκτός της ελληνικής επικράτειας.

6. Ο μάρτυρας, πριν καταθέσει, καλείται να δηλώσει το όνομα και το επώνυμο του, τον τόπο της γέννησης και της κατοικίας του, καθώς και την ηλικία του.

7. Για τη μαρτυρική κατάθεση συντάσσεται από τον γραμματέα του Πειθαρχικού Συμβουλίου, έκθεση μαρτυρικής κατάθεσης. Η έκθεση πρέπει να αναφέρει τον τόπο και την ημερομηνία της κατάθεσης, την ώρα κατά την οποία άρχισε και τελείωσε η κατάθεση και το ονοματεπώνυμο του μέλους του Πειθαρχικού Συμβουλίου που έλαβε την κατάθεση, του γραμματέα και του μάρτυρα, καθώς και ακριβή καταγραφή όσων κατατέθηκαν από τον μάρτυρα. Η έκθεση διαβάζεται από όλα τα παρευρισκόμενα κατά την εξέταση πρόσωπα και υπογράφεται από αυτά. Αν κάποιο από τα πρόσωπα αυτά αρνείται να υπογράψει, αυτό αναφέρεται στην έκθεση. Η έκθεση αποτελεί πλήρη απόδειξη για όσα έχει καταθέσει ο μάρτυρας. Η έκθεση είναι άκυρη, εάν λείπουν η χρονολογία (εκτός αν προκύπτει με βεβαιότητα από το όλο περιεχόμενο της έκθεσης ή από άλλα έγγραφα που επαναλαμβάνονται σε αυτήν), η αναγραφή των ονομάτων και των επωνύμων ή η υπογραφή των προσώπων που παρευρέθηκαν στην κατάθεση. Η έκθεση συντάσσεται σε δύο αντίγραφα, από τα οποία ένα αντίγραφο δίδεται στον μάρτυρα και το άλλο τίθεται στο φάκελο της υπόθεσης.

Ψευδείς ή ανακριβείς μαρτυρικές καταθέσεις τιμωρούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 225 του Ποινικού Κώδικα.».

7. Το άρθρο 7 του π.δ. 53/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 7

Το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1, 2, 4, 5 και 6 επεκτείνεται στους Αναλογιστές α) Κοινωνικής Ασφάλισης και β) Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης του άρθρου 7 του ν. 3029/2002. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας εξειδικεύονται τα γνωστικά αντικείμενα, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.2.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΕΚΤΙΜΗΤΗ

Από την έναρξη ισχύος του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) το άρθρο 38 τροποποιείται ως εξής:

α. Στον τίτλο του άρθρου 38 η λέξη «ορκωτούς» αντικαθίσταται από τη λέξη «πιστοποιημένους».

β. Το στοιχείο αα΄ της υποπερίπτωσης στ΄ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ.2 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) αντικαθίσταται ως εξής:

«αα) Έχει πιστοποιηθεί ως εκτιμητής από αρμόδιο φορέα διαπιστευμένο κατά ISO/IEC 17024, για το σχήμα του εκτιμητή, από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), μέσω διαδικασίας εξετάσεων, προϋπόθεση για συμμετοχή στις οποίες αποτελεί η προσκόμιση πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Οι τίτλοι σπουδών που προέρχονται από ιδρύματα της αλλοδαπής πρέπει να είναι αναγνωρισμένοι από τον αρμόδιο Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ) ως ισότιμοι και αντίστοιχοι ή ως ισότιμοι προς τους απονεμόμενους από τα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Εναλλακτικά, να έχει πιστοποιηθεί ως εκτιμητής από επαγγελματική εκτιμητική ένωση ή από εκτιμητικό οργανισμό που πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του αρ. 3 του π.δ. 38/2010 (Α΄ 78).»

γ. Το στοιχείο γγ΄ της υποπερίπτωσης στ΄ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ2 καταργείται.

δ. Η υποπαράγραφος Γ.3 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.3.: ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΙΠΕΔ

1. α. Η παράγραφος 11 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152) αριθμείται ως περίπτωση α΄ και προστίθεται πρώτο εδάφιο ως εξής:

«Για τους σκοπούς της μεταβίβασης και περιέλευσης στο Ταμείο της κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαι-

ώματος του Ελληνικού Δημοσίου επί των ακινήτων της παραγράφου 4, τα Υποθηκοφυλακεία της περιφέρειας του ακινήτου ή τα οικεία Κτηματολογικά Γραφεία, όπου αυτά λειτουργούν, οφείλουν να χορηγούν ατελώς πιστοποιητικά ιδιοκτησίας, βαρών και μη διεκδικήσεων, καθώς και πιστοποιητικά, αντίγραφα και αποσπάσματα από τα κτηματολογικά φύλλα, από τα διαγράμματα και γενικώς από κάθε τηρούμενο κτηματολογικό στοιχείο, για τα εγγραπτέα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, κατόπιν σχετικής αιτήσεως που δύναται να υποβάλει, το Ταμείο είτε το ίδιο είτε δια της Εταιρείας Ακινήτων του Δημοσίου (ΕΤΑΔ Α.Ε.), ιδίως στις περιπτώσεις των προς μεταβίβαση στο Ταμείο ακινήτων, τα οποία εκ του νόμου υπάγονται στη διοίκηση και διαχείριση της τελευταίας, χωρίς υποχρέωση καταβολής πάγιων τελών ή αναλογικών δικαιωμάτων υποθηκοφυλάκων, καθώς και τελών και λοιπών δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του ν. 2664/1998, ως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.»

β. Μετά την περίπτωση α΄ της παραγράφου 11 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011, όπως αριθμήθηκε με την προηγούμενη υποπερίπτωση, προστίθενται περιπτώσεις β΄ και γ΄ ως εξής:

«β. Κατ΄ εξαίρεση για τη σύνταξη συμβολαιογραφικών πράξεων και εγγράφων που καταρτίζονται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 του παρόντος νόμου και εφόσον το Ταμείο είναι συμβαλλόμενο, είτε για τον εαυτό του ατομικά, είτε ως εντολοδόχος του Ελληνικού Δημοσίου, καταβάλλονται στους συμβολαιογράφους τα μειωμένα δικαιώματα του άρθρου 14 παρ. 3 του ν. 3156/2003 (Α΄ 157).

γ. Για τη μεταγραφή στα βιβλία μεταγραφών των οικείων υποθηκοφυλακείων των ανωτέρω δικαιοπραξιών της περ. (β) καταβάλλονται στους μεν έμμισθους υποθηκοφύλακες μόνο πάγια δικαιώματα εκατό (100 €) ευρώ, στους δε άμισθους υποθηκοφύλακες τα δικαιώματα αυτά περιορίζονται στο 1/20 των επιβαλλομένων από τις κείμενες διατάξεις, χωρίς να δύνανται να υπερβούν το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500 €), εφόσον υπολογίζονται αναλογικά ή το ποσό των διακοσίων ευρώ (200 €) σε κάθε άλλη περίπτωση, αποκλειομένης οποιασδήποτε άλλης επιβάρυνσης ή τέλους. Το ίδιο ισχύει και για την καταχώρηση των δικαιοπραξιών της περ. (β) στα κτηματολογικά φύλλα των οικείων κτηματολογικών γραφείων. Σε περίπτωση που εφαρμόζονται και οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 325/1976, όπως ισχύει, (Α΄ 125), τα παραπάνω δικαιώματα υποθηκοφυλάκων και προϊσταμένων κτηματολογικών γραφείων περιορίζονται στο ύψος που αναφέρει η εν λόγω διάταξη. Μη συμμόρφωση με την παρούσα από υποθηκοφύλακες ή προϊσταμένους κτηματολογικών γραφείων, εκτός των πειθαρχικών κυρώσεων, συνιστά παράβαση καθήκοντος, κατ΄ άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα. Το εν λόγω αδίκημα τελείται με την άρνηση της μεταγραφής ή καταχώρισης και διαρκεί έως την οριστική μεταγραφή ή καταχώριση από τον αρμόδιο υποθηκοφύλακα ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου.».

2. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 17 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Επιχορηγήσεις από το Δημόσιο, ανάλογα με το πρόγραμμα αξιοποίησης και τις ανάγκες του και τις ανάγκες παρακολούθησης της εκτέλεσης συμβάσεων που συνάπτει το Ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 5.».

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011 αντικαθίσταται από εδάφια ως εξής:

«Κατ΄ εξαίρεση, τα έσοδα από μερίσματα επί των κερδών της εκάστοτε τελευταίας χρήσεως δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, που εισπράττει το Ταμείο, αποτελούν έσοδα του τακτικού Κρατικού Προϋπολογισμού, μέχρι την αξιοποίηση των μετοχών των παραπάνω επιχειρήσεων και οργανισμών, και μεταφέρονται, το αργότερο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την είσπραξη τους, σε πίστωση του λογαριασμού του Ελληνικού Δημοσίου Νο 242703/7 «Έσοδα Δημοσίου εξ εισπράξεων μερισματαποδείξεων του Δημοσίου». Τα μερίσματα που τυχόν διανέμονται από τα κέρδη προηγούμενων χρήσεων, καθώς και το προϊόν τυχόν μείωσης μετοχικού κεφαλαίου δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών που εισπράττει το Ταμείο αποδίδονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 14 στον ειδικό λογαριασμό της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 4063/2012 (Α΄71) με την ονομασία «Ελληνικό Δημόσιο (ΕΔ) Εισπράξεις και Πληρωμές για την εξυπηρέτηση του Δημοσίου Χρέους.»

4. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: « Προσωρινά και μέχρι το διορισμό νέου μέλους εφαρμόζεται η παρ. 8 του άρθρου 18 κ.ν. 2190/1920.».

5. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντικατάσταση του Προέδρου, του Διευθύνοντος Συμβούλου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, πριν από τη λήξη της θητείας τους, επιτρέπεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν παραβούν τις υποχρεώσεις των παραγράφων 13, 14, και 16 του παρόντος άρθρου,

β) όταν με πράξεις ή παραλείψεις τους επέρχεται αδικαιολόγητη διακοπή ή τίθενται εκ προθέσεως σε κίνδυνο οι σκοποί του Ταμείου,

γ) αν εκδοθεί για το οικείο πρόσωπο αμετάκλητο παραπεμπτικό βούλευμα για αδίκημα που συνεπάγεται κώλυμα διορισμού σε θέση δημοσίου υπαλλήλου ή έκπτωση δημοσίου υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3528/2007 (Α΄ 26).

δ) αν, μετά το διορισμό τους, κηρυχθούν σε πτώχευση.»

6. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν κενωθεί η θέση του Προέδρου ο Διευθύνων Σύμβουλος ασκεί προσωρινά τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του Προέδρου για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες.»

7. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν κενωθεί η θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου, το Διοικητικό Συμβούλιο ασκεί προσωρινά τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του Διευθύνοντος Συμβούλου για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες.».

8. Στο τέλος της παραγράφου 10 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011 προστίθεται, από τότε που ίσχυσε ο ν. 4111/2013, εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 του άρθρου 2 του ν. 4111/2013 (Α΄ 18) δεν εφαρμόζονται για το Ταμείο».

9. α. Η υφιστάμενη παράγραφος 12 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011, αναριθμείται σε περίπτωση α΄ και μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Μεταξύ του Ταμείου και του Προέδρου, του Διευθύ-

νοντος Συμβούλου και του Εντεταλμένου Συμβούλου καταρτίζονται συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, κατόπιν έγκρισης της Γενικής Συνέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 23α του κ.ν. 2190/1920.»

β. Μετά την περίπτωση α΄ της παραγράφου 12 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη υποπερίπτωση προστίθεται περίπτωση β΄ ως εξής:

«β. Τα εκτελεστικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εξακολουθούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους να διέπονται από το ασφαλιστικό –συνταξιοδοτικό καθεστώς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης στο οποίο υπάγονταν αμέσως πριν το διορισμό τους, θεωρούμενοι για την ασφάλισή τους ως έμμισθοι, ελλείποντος δε τέτοιου καθεστώτος υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, η ισχύς της οποίας μπορεί να ανατρέχει στην ημερομηνία διορισμού των άνω μελών, καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την παρακράτηση και καταβολή των σχετικών εισφορών εργοδότη και εργαζομένου, απαλλασσόμενων από πρόσθετα τέλη, πρόστιμα, προσαυξήσεις και λοιπές επιβαρύνσεις, εφόσον καταβληθούν εντός έξι μηνών από την έκδοση της άνω απόφασης.».

γ. Οι διατάξεις της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 12 του άρθρου 3 του ν. 3986/2011, όπως αναριθμήθηκε με την υποπερίπτωση α΄ της παρούσας περίπτωσης, εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου έκτου του ν. 4092/2012 (Α΄ 220) και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης 8 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222).

10. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011, προστίθεται περίπτωση θ΄ ως εξής:

«θ) Έκδοση τίτλων ανταλλαξίμων με μετοχές που ανήκουν στην κυριότητα του Ταμείου.

11. Μετά την περίπτωση θ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011, προστίθενται εδάφια ως εξής:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Εμπειρογνωμόνων αποφασίζει για την ειδικότερη μορφή της διαδικασίας εξεύρεσης αντισυμβαλλομένων, λαμβάνοντας υπόψη τα συναλλακτικά ήθη σε αντίστοιχες συναλλαγές διεθνώς, τις ιδιαιτερότητες κάθε περιουσιακού στοιχείου, την ύπαρξη και τα χαρακτηριστικά του επενδυτικού ενδιαφέροντος και όσα άλλα στοιχεία κρίνει σημαντικά για την βέλτιστη αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου και τηρώντας σε κάθε περίπτωση τους κανόνες του ενωσιακού δικαίου για τη σύναψη συμβάσεων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων, όπως οι κανόνες αυτοί αποτυπώνονται στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ερμηνευτική Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2006/C 179/02.».

12. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι συμβάσεις της παρούσας παραγράφου συνομολογούνται με όρους ανοικτής αγοράς, οποιοδήποτε δε κόστος από αυτές, αποτελεί λειτουργικό κόστος του Ταμείου και βαρύνει το τίμημα που αυτό εισπράττει από την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων.»

13. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Το Υπουργείο Τουρισμού είναι αρμόδιο για την παρακολούθηση και τήρηση των συμβατικών όρων που αφορούν την καλή λειτουργία, διαχείριση, συντήρηση, ασφάλεια και ανάπτυξη τουριστικών λιμένων, οι οποίοι αξιοποιούνται με παραχώρηση της χρήσης και εκμετάλλευσης σύμφωνα με την περιπτ. ε΄ της παραγράφου 1. Η σχετική σύμβαση παραχώρησης συνυπογράφεται και από τον Υπουργό Τουρισμού. Στην παρακολούθηση και τήρηση των συμβατικών όρων που αφορούν την καλή λειτουργία, διαχείριση, συντήρηση, ασφάλεια και ανάπτυξη τουριστικών λιμένων της παρ. 3 του άρθρου 13 του ν. 2636/1998 συμπράττει και η ΕΤΑΔ. Α.Ε., όπου στην νομοθεσία προβλέπεται ή όταν της ζητηθεί από το ως άνω αρμόδιο Υπουργείο.

Το Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου είναι αρμόδιο για την παρακολούθηση και τήρηση των συμβατικών όρων που αφορούν την καλή λειτουργία, διαχείριση, συντήρηση, ασφάλεια και ανάπτυξη των λιμένων, οι οποίοι αξιοποιούνται με παραχώρηση της χρήσης και εκμετάλλευσης σύμφωνα με την περιπτ. ε΄ της παραγράφου 1. Η σχετική σύμβαση παραχώρησης συνυπογράφεται και από τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου.

Οι κατά τα ανωτέρω αρμοδιότητες των Υπουργείων Τουρισμού και Ναυτιλίας και Αιγαίου δεν θίγουν τις διατάξεις των παραγράφων 14, 15, 16 και 17 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011. Για τεχνικά ζητήματα που ανακύπτουν ως προς την τήρηση συμβατικών όρων που συνομολογούνται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, μπορεί να προβλέπεται στη σύμβαση παραχώρησης ο ορισμός ανεξάρτητου τεχνικού ή /και πραγματογνώμονα με διαδικασία που προσδιορίζεται στη σύμβαση.».

14. Η παράγραφος 6 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011 τροποποιείται ως εξής:

Οι λέξεις «Χρηματιστήριο Αθηνών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Οργανωμένη Αγορά κατά την έννοια του νόμου 3606/2007 (Α΄ 195)», οι λέξεις «χρηματιστηριακές εταιρίες» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πιστωτικά ιδρύματα ή ΕΠΕΥ» και οι λέξεις «χρηματιστηριακές συναλλαγές» αντικαθίστανται από τις λέξεις «συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σε Οργανωμένη Αγορά κατά την έννοια του νόμου 3606/2007».

15. Στο τέλος του άρθρου 5 του ν. 3986/2011 προστίθενται παράγραφοι 11 έως 14 ως εξής:

«11. Για την πώληση μετοχών που είναι εισηγμένες σε Οργανωμένη Αγορά ή εισάγονται σε Οργανωμένη Αγορά κατά την έννοια του νόμου 3606/2007 (Α΄ 195), παράλληλα με την πώληση το Ταμείο δύναται επίσης να αναθέτει σε πιστωτικά ιδρύματα ή ΕΠΕΥ την εξεύρεση αγοραστών μέσω διαδικασίας βιβλίου προσφορών με ή χωρίς την υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων ή ΕΠΕΥ να αγοράσουν τις μετοχές που τυχόν δεν θα διατεθούν.

12. Το Ταμείο δύναται να αποδέχεται δημόσιες προτάσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με τον ν. 3461/2006 (Α΄ 106).

13. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 11 και 12 του παρόντος άρθρου, τον προσυμβατικό έλεγχο της παραγράφου 4 του άρθρου 9 υποκαθιστά, σε σχέση με όλες τις προβλέψεις της παρ. 4, η γνώμη Συμβούλου ή Παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ή σε περίπτωση κωλύματός του από τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο, και παρίσταται στις σχετικές συνεδριάσεις του συμβουλίου εμπειρογνωμόνων και του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου. Ο Σύμβουλος ή Πάρεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου καλείται εγγράφως ή με ηλεκτρονικό ταχυδρο-

μείο για θέμα της παραγράφου 11 είκοσι τέσσερις (24) ώρες και για θέμα της παραγράφου 12 σαράντα οκτώ (48) ώρες πριν τη σχετική συνεδρίαση αντίστοιχα, στην περίπτωση δε της παραγράφου 12 ταυτόχρονα με την κλήση τού κοινοποιείται υποχρεωτικά το σχετικό πληροφοριακό δελτίο και η έγκρισή του από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Η γνώμη του Συμβούλου ή Παρέδρου διατυπώνεται προφορικά κατά τη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου και καταχωρίζεται αυτολεξεί στα πρακτικά.

16. Μετά το άρθρο 5 του ν. 3986/2011 προστίθεται άρθρο 5Α ως εξής:

«Άρθρο 5Α
Παρακολούθηση εκτέλεσης συμβάσεων

Το Ταμείο παρακολουθεί την εκτέλεση των συμβάσεων που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 5 και παρέχει κάθε αναγκαία υποστήριξη και συνδρομή προς το Ελληνικό Δημόσιο προκειμένου αυτό να ασκεί τα δικαιώματά του και να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του από τις συμβάσεις αυτές, διατυπώνοντας σχετικά γραπτές εισηγήσεις. Για το σκοπό αυτόν δημιουργείται στο Ταμείο μονάδα παρακολούθησης συμβάσεων, όπως ειδικότερα ορίζεται στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του Ταμείου.».

17. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 3986/2011 καταργείται, οι παράγραφοι 2 και 3 αναριθμούνται σε 1 και 2 αντίστοιχα και προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου μετά από γνώμη του Συμβουλίου Εμπειρογνωμόνων είναι δυνατόν αντί της αποτίμησης της προηγούμενης παραγράφου να λαμβάνεται γνωμοδότηση πιστωτικού ιδρύματος ή ΕΠΕΥ σχετικά με το δίκαιο και εύλογο της προτεινόμενης συναλλαγής. Το Διοικητικό Συμβούλιο οφείλει με απόφασή του να καθορίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων θα δύναται να επιλέγεται η λήψη γνωμοδότησης κατά το προηγούμενο εδάφιο.».

18. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 3986/2011 καταργείται.

19. Μετά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 3986/2011 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στις εταιρίες στις οποίες κατέχει την πλειοψηφία των μετοχών, το Ταμείο ασκεί τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητά του ως μετόχου με γνώμονα τη βέλτιστη υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων σύμφωνα με πλαίσιο συνεργασίας το οποίο θέτει τους επιμέρους στόχους και υποχρεώσεις που επιβάλλονται από το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων στις εν λόγω εταιρίες καθώς και τα κριτήρια επίτευξης αυτών. Το ανωτέρω πλαίσιο συνεργασίας καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.»

20. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 9 του άρθρου 12 του ν. 3986/2011 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Αντί του οικείου Δήμου κατά το άρθρο 31 παρ. 3 του ν. 2160/1993 και το άρθρο 34 παρ. 7 του ν. 2160/1993 γνωμοδοτεί το οικείο Περιφερειακό Συμβούλιο. Σε περίπτωση που για λόγους σφαιρικής εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων απαιτείται για τη χωροθέτηση τουριστικού λιμένα να προηγηθεί η τήρηση της διαδικασίας και η έγκριση είτε Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του σχεδίου ή προγράμματος είτε Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του έργου για ευρύτερη περιοχή των προς παραχώρηση λιμενικών εγκαταστάσεων, αρμόδια αρχή για την έκδοσή τους είναι η αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΕΥΠΕ), ανεξαρτήτως της κατάταξης του έργου στην υποκατηγορία Α1 ή Α2 της υπ' αριθ. 1958/13.1.2012 υπουργικής απόφασης (Β΄ 21). Το ΤΑΙΠΕΔ δύναται να κινεί τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης και για τις ευρύτερες λιμενικές εγκαταστάσεις. Τα δύο προηγούμενα εδάφια εφαρμόζονται και σε εκκρεμείς διαδικασίες χωροθέτησης και περιβαλλοντικής αδειοδότησης τουριστικών λιμένων.».

21. Μετά από το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 3986/2011 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο προσυμβατικός έλεγχος μπορεί να ασκείται συνολικά για κατηγορία συμβάσεων εφόσον υποβάλλονται στο Ελεγκτικό Συνέδριο ο τύπος της σύμβασης και η διαδικασία εξεύρεσης αντισυμβαλλομένου από την έναρξη της διαδικασίας αυτής μέχρι και τον ορισμό των υποψηφίων αντισυμβαλλομένων. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται προσυμβατικός έλεγχος κατ΄ ιδίαν σύμβασης μόνο στο μέτρο που υπάρξει απόκλιση από τον τύπο της σύμβασης ή της διαδικασίας που έχουν υποβληθεί στο Ελεγκτικό Συνέδριο.».

22. α. Στο άρθρο 15Α του ν. 3986/2011 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Κατά παρέκκλιση από τον ν. 2971/2001 με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού μετά από γνώμη της Επιτροπής Τουριστικών Λιμένων είναι δυνατή η νομιμοποίηση υφιστάμενων εγκαταστάσεων και λιμενικών έργων εντός της χερσαίας (περιλαμβανομένου του αιγιαλού και της παραλίας) και θαλάσσιας ζώνης τουριστικών λιμένων που αξιοποιούνται από το ΤΑΙΠΕΔ. Σχετικώς υποβάλλεται αίτηση του παραχωρησιούχου ή του έλκοντος εξ αυτού δικαίωμα μέχρι τις 31.12.2015, συνοδευόμενη από α) τεχνική περιγραφή της εγκατάστασης ή του έργου, β) τοπογραφικό διάγραμμα με κλίμακα 1:500, γ) φωτογραφίες και χάρτη της ευρύτερης περιοχής με την ακριβή θέση της εγκατάστασης ή του έργου και δ) εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους. Η προθεσμία υποβολής της αίτησης μπορεί να παρατείνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού. Για τη νομιμοποίηση υφισταμένων εγκαταστάσεων και έργων καθώς και για την εκτέλεση νέων έργων ή τη δημιουργία νέων εγκαταστάσεων εντός αιγιαλού και παραλίας που περιλαμβάνονται στη χερσαία ζώνη τουριστικού λιμένα εφόσον εκτελούνται στο πλαίσιο των εγκεκριμένων μελετών, δεν οφείλεται αποζημίωση χρήσης αυθαίρετης ή μη, προς το Ελληνικό Δημόσιο και δεν απαιτείται άδεια χρήσης.»

β. Ως υφιστάμενες εγκαταστάσεις και έργα κατά την έννοια της προηγούμενης υποπερίπτωσης νοούνται τα υφιστάμενα κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

23. Στην παράγραφο 3.γ της ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Δ.2. του Πρώτου Άρθρου του ν. 4093/2012, προστίθεται η φράση «καταργουμένου ρητώς του δικαιώματος επικαρπίας του κατωτέρω αναφερομένου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.)» μετά την φράση «κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή» και πριν την φράση «εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του ν. 3986/2011».

24. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 8 του ν. 3891/2010 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η δαπάνη του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ΑΕ (ΤΑΙΠΕΔ) για την τεχνική και οικονομική αποτίμηση του ανωτέρω τροχαίου υλικού βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.»

25. Μεταβιβάζονται και περιέρχονται χωρίς αντάλλαγμα στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε.» («Ταμείο») κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του ν. 3986/2011 τα ακόλουθα ακίνητα, ιδιοκτησίας της υπό εκκαθάριση δημόσιας επιχείρησης με την επωνυμία «Δημόσια Επιχείρηση Πολεοδομίας και Στέγασης» (ΔΕΠΟΣ):

(α) Έκταση 950.000 τ.μ. (με ΑΒΚ 119), στην περιοχή "Θίννες" Βαρθολομιού, Δήμου Πηνειού, Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας, Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος, η οποία εμφαίνεται με τα στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Α στο με κλίμακα 1:5000 χάρτη Θιννών Βαρθολομιού της Διεύθυνσης Δασών, Δασαρχείο Αμαλιάδας.

Η ανωτέρω έκταση είχε παραχωρηθεί κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή στη ΔΕΠΟΣ με την υπ΄ αριθμ. πρωτ. 1008264/7052/Α0010/19.01.1998 απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Οικονομικών, η οποία μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Βαρθολομιού, στον τόμο 101 με αριθμό 1.

(β) Έκταση 615.000 τ.μ. περίπου, στην περιοχή "Βερβερόντα" (Πορτοχέλι), Δήμου Ερμιονίδος, Δημοτική Ενότητα Κρανιδίου, Περιφερειακή Ενότητα Αργολίδας, Περιφέρεια Πελοποννήσου, η οποία εμφαίνεται με τα στοιχεία Α, Β. Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, ν. Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Α στο με ημερομηνία 20.06.1973 και κλίμακα 1:2000 κτηματολογικό διάγραμμα με τίτλο: οριστική μελέτη αεροδρομίου - συμπληρωματικό κτηματολόγιο περιοχής αεροδρομίου, της εταιρείας Ευπάλινος ΤΕΠΕ, θεωρημένου στις 11.12.1973 από τον Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών ν. Αργολίδος, Κ. Λάγιο.

Η ανωτέρω έκταση αποτελεί τμήμα ευρύτερης έκτασης 973.945 τ.μ., η οποία είχε παραχωρηθεί κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή στη ΔΕΠΟΣ με την υπ΄ αριθμ. Οικ 662/30/09.04.1980 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος και Συγκοινωνιών (ΦΕΚ 243/Δ΄/22.04.1980) και μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Μάσσητος, στον τόμο 664 με αύξ. αριθμό 34.

Πριν την έκδοση της κατά την παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, το τελευταίο αναθέτει την αποτίμηση της αξίας των ως άνω ακινήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.4.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

1. Στο τέλος του άρθρου 50 του ν. 4002/2011 (Α΄ 180) προστίθεται παράγραφος 13 που έχει ως εξής:

«13. Ποσοστό ίσο με το 30% επί των μεικτών κερδών όσων διεξάγουν στοίχημα επί ιπποδρομιών, το οποίο υπολογίζεται με όμοιο τρόπο όπως η συμμετοχή του Δημοσίου στα έσοδα της παρ. 5, κατανέμεται ως εξής:

α) ποσοστό 4,5% επί των μεικτών κερδών καταβάλλεται στο Ελληνικό Δημόσιο,

β) ποσοστό 1,5% επί των μεικτών κερδών καταβάλλεται στη Φίλιππο Ένωση,

γ) ποσοστό 24% επί των μεικτών κερδών αποδίδεται ως κατωτέρω:

(αα) Αν ο παραχωρησιούχος της παραγράφου 7β του άρθρου 13 του ν. 4111/2013 είναι ο μοναδικός Φορέας Ιπποδρομιών κατά την έννοια του άρθρου 83 του ν. 4172/2013 το ανωτέρω ποσοστό καταβάλλεται σε ειδικό λογαριασμό επάθλων που τηρείται από τον παραχωρησιούχο της παραγράφου 7β του άρθρου 13 του ν. 4111/2013, με αποκλειστικό σκοπό να διατεθεί στους δικαιούχους των επάθλων.

(ββ) Αν περισσότεροι του ενός Φορείς Ιπποδρομιών οργανώνουν και διεξάγουν στην Ελλάδα ιπποδρομίες επί των οποίων διεξάγεται στοίχημα, ο τρόπος διανομής του ανωτέρω ποσοστού μεταξύ των Φορέων Ιπποδρομιών καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Από το ανωτέρω ποσοστό της περίπτωσης γ΄, ποσό ύψους μέχρι 16% επί των μεικτών κερδών όσων διεξάγουν στοίχημα επί ιπποδρομιών που προέρχεται από στοίχημα επί ιπποδρομιών τρίτων θα μπορεί να παρακρατείται από τους φορείς που διεξάγουν στοίχημα επί ιπποδρομιών και να αποδίδεται σε τρίτους φορείς που διοργανώνουν και διεξάγουν ιπποδρομίες, σε αντάλλαγμα για την παραχώρηση δικαιωμάτων επί των ιπποδρομιών τους,

Τα έσοδα αυτά αποδίδονται στους δικαιούχους των ανωτέρω περιπτώσεων α΄ έως και γ΄ το αργότερο μέχρι την 16η εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία παρακράτησης.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου ισχύουν από τη θέση του ΟΔΙΕ Α.Ε. σε εκκαθάριση σύμφωνα με την παράγραφο 7 (στ) του ν. 4111/2013 (Α΄ 18).»

2. Στο άρθρο 58 του ν. 2961/2001 (Κώδικας Φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών) προστίθεται νέα παράγραφος 5 που έχει ως εξής:

«5. Τα έσοδα από έπαθλα που λαμβάνουν ερασιτέχνες ιδιοκτήτες δρομώνων ίππων φορολογούνται αυτοτελώς με φορολογικό συντελεστή ύψους 15%.

Φυσικό πρόσωπο που έχει στην ιδιοκτησία του μέχρι τρεις (3) δρόμωνες ίππους τεκμαίρεται ότι ως προς τη δραστηριότητά του αυτή είναι ερασιτέχνης.

Υπόχρεος παρακράτησης του φόρου ύψους 15% επί των επάθλων που αποδίδονται στους ερασιτέχνες ιδιοκτήτες αλόγων είναι ο Φορέας Ιπποδρομιών του ν. 4111/2013 (Α΄ 167) και μέχρι τη θέση του σε εκκαθάριση ο ΟΔΙΕ και οφείλει να τον αποδίδει το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία καταβολής των επάθλων στο Ελληνικό Δημόσιο.

Οι κύριοι δρομώνων ίππων που δεν είναι ερασιτέχνες φορολογούνται για τη δραστηριότητά τους αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013).»

3. α. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παρ. 7 του άρθρου 13 του ν. 4111/2013 (Α΄ 18), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 71 του ν. 4170/2013 (Α΄ 163), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Για τη σύνταξη συμβολαιογραφικών πράξεων και εγγράφων για την ανωτέρω μίσθωση καθώς και για τη σύσταση, μεταβίβαση, ή άρση δουλειών επί ή υπέρ ακινήτων ιδιοκτησίας της ΟΔΙΕ Α.Ε. που βρίσκονται στο Μαρκόπουλο Αττικής καταβάλλονται στους συμβολαιογράφους τα μειωμένα δικαιώματα του άρθρου 14 παρ. 3 του ν. 3156/2003 (Α΄ 157), όπως ισχύει.

Για την μεταγραφή στα βιβλία μεταγραφών των οικεί-

ων υποθηκοφυλακείων των ανωτέρω δικαιοπραξιών καταβάλλονται στους μεν έμμισθους υποθηκοφύλακες μόνο πάγια δικαιώματα εκατό (100) ευρώ, στους δε άμισθους υποθηκοφύλακες τα δικαιώματα αυτά περιορίζονται στο 1/20 των επιβαλλομένων από τις κείμενες διατάξεις, χωρίς να δύνανται να υπερβούν το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500 €), εφόσον υπολογίζονται αναλογικά ή το ποσό των διακοσίων ευρώ (200 €) σε κάθε άλλη περίπτωση, αποκλειομένης οποιασδήποτε άλλης επιβάρυνσης ή τέλους. Το ίδιο ισχύει και για την καταχώρηση των ανωτέρω δικαιοπραξιών στα κτηματολογικά φύλλα των οικείων κτηματολογικών γραφείων. Σε περίπτωση που εφαρμόζονται και οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 325/1976 (Α΄ 125), όπως ισχύει, τα παραπάνω δικαιώματα υποθηκοφυλάκων και προϊσταμένων κτηματολογικών γραφείων περιορίζονται στο ύψος που αναφέρει η εν λόγω διάταξη.».

β. Για τους σκοπούς σύναψης της μίσθωσης της περίπτωσης β΄ της παρ. 7 του άρθρου 13 του ν. 4111/2013 καθώς και της σύστασης, μεταβίβασης ή άρσης δουλειών επί ή υπέρ ακινήτων ιδιοκτησίας του που βρίσκονται στο Μαρκόπουλο Αττικής, απαλλάσσεται ο ΟΔΙΕ Α.Ε., μέχρι τη θέση αυτού σε εκκαθάριση σύμφωνα με την παράγραφο 7 (στ) του άρθρου 13 του ν. 4111/2013, από την υποχρέωση προσκόμισης αποδεικτικού ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας για τα χρέη του προς το Δημόσιο.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.5.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΥ

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 και το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της ίδιας παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου ν. 1474/1984 «Τροποποίηση του ιδρυτικού νόμου του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και άλλες διατάξεις» (Α΄ 128) αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Μέλη του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. είναι όλοι οι γεωτεχνικοί, ως εξής:

α) γεωπόνοι, δασολόγοι, γεωλόγοι και υποχρεωτικά οι κτηνίατροι, εφόσον είναι πτυχιούχοι:»

2. α. Το άρθρο 1 του π.δ. 344/2000 «Άσκηση του επαγγέλματος του γεωτεχνικού» (Α΄297) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

Στις διατάξεις του διατάγματος αυτού υπάγονται όλοι οι γεωτεχνικοί της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 1474/1984 (γεωπόνοι, δασολόγοι, κτηνίατροι, γεωλόγοι, ιχθυολόγοι), πτυχιούχοι των στις διατάξεις αυτές οριζομένων Σχολών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 3 του ως άνω νόμου, όπως ισχύει.»

β. Το άρθρο 6 του π.δ. 344/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6
Μητρώο απασχόλησης

Το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. τηρεί ειδικό Μητρώο απασχόλησης των μελών του κατά κλάδο, στο οποίο αναγράφονται υποχρεωτικά όσοι έχουν λάβει Βεβαίωση Συνδρομής Νομίμων Προϋποθέσεων Έναρξης Άσκησης του Γεωτεχνικού Επαγγέλματος, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 3919/2011 (Α΄32).»

3. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται τα άρθρα 2 και 18 του π.δ. 344/2000. »

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.1. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΠΡΟΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

1. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ν. 4129/2013 – Α΄ 52) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στις κατηγορίες συμβάσεων του προηγουμένου εδαφίου, που συνάπτονται από το Δημόσιο και τα υπαγόμενα σε προληπτικό έλεγχο δαπανών ν.π.δ.δ., η προϋπολογιζόμενη δαπάνη των οποίων υπερβαίνει το ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ευρώ και μέχρι το όριο του προηγούμενου εδαφίου, διενεργείται υποχρεωτικά έλεγχος νομιμότητας, πριν από τη σύναψή τους, από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που είναι αρμόδιος για τον προληπτικό έλεγχο των δαπανών των φορέων αυτών».

2. Η φράση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο «Στον έλεγχο του προηγούμενου εδαφίου υπάγονται» αντικαθίσταται με τη φράση «Στον έλεγχο των προηγουμένων εδαφίων υπάγονται».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.2.: ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. α. Στη Διεύθυνση Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής /Γ.Λ. Κράτους του Υπουργείου Οικονομικών συνιστώνται επιπλέον δύο Τμήματα: Τμήμα Ζ΄-Σχεδιασμού και Υποστήριξης και Τμήμα Η΄-ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων με τις κατωτέρω αρμοδιότητες:

Τμήμα Ζ΄-Σχεδιασμού και Υποστήριξης

(αα) Καθοδήγηση και υποστήριξη των Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών (Γ.Δ.Ο.Υ.), καθώς και των Οικονομικών Υπηρεσιών όλων των φορέων Γενικής Κυβέρνησης σε θέματα κατάρτισης, εκτέλεσης και παρακολούθησης των προϋπολογισμών τους.

(ββ) Παρακολούθηση όλων των θεμάτων λειτουργίας και οργάνωσης των Γ.Δ.Ο.Υ. και παροχή κατευθυντήριων γραμμών στα Υπουργεία και τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης σε συνεργασία με το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

(γγ) Σχεδιασμός και ανάπτυξη νέων διαδικασιών για την κατάρτιση, εκτέλεση και παρακολούθηση των προϋπολογισμών των φορέων Γενικής Κυβέρνησης.

(δδ) Σύνταξη και επικαιροποίηση κωδικών κατάταξης εσόδων και εξόδων των προϋπολογισμών των φορέων γενικής κυβέρνησης.

(εε) Συγκέντρωση και επεξεργασία στοιχείων που αφορούν οριζόντια θέματα προϋπολογισμού, κατάρτιση εγκυκλίων, σύνταξη αποφάσεων για θέματα προϋπολογισμού οριζόντιου χαρακτήρα και έκδοση γενικών οδηγιών για τη διοίκηση των εσόδων και εξόδων του Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης

(στστ) Καταχώρηση γενικών ποσοστών διάθεσης για

εκτέλεση προϋπολογισμού στο πληροφοριακό σύστημα και έλεγχοι των ποσών διάθεσης και καταχώρηση αποφάσεων αναμόρφωσης πιστώσεων.

(ζζ) Έκδοση των γενικών αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών για τον ορισμό ποσοστών διάθεσης των πιστώσεων του προϋπολογισμού.

(ηη) Παρακολούθηση και αξιολόγηση των δημοσιονομικών συνεπειών για τον κρατικό προϋπολογισμό των δανείων με επιδότηση επιτοκίου.

(θθ) Γραμματειακή και μηχανογραφική υποστήριξη της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης.

Τμήμα Η΄-ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων

(αα) Συγκέντρωση, επεξεργασία και παρακολούθηση των ετήσιων προϋπολογισμών και των τριμηνιαίων στόχων για τις βασικές κατηγορίες εσόδων και εξόδων των ΔΕΚΟ και των ΝΠΙΔ του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005 (Α΄ 314) και αξιολόγησή τους σε σχέση με τους δημοσιονομικούς στόχους του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ), όπως τροποποιείται και ισχύει κάθε φορά.

(ββ) Εξειδίκευση των μηνιαίων και τριμηνιαίων ποσοτικών στόχων των προϋπολογισμών των ΔΕΚΟ και των ΝΠΙΔ του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005, σε συνεργασία με τους φορείς και την αρμόδια Γενική Δ/νση Οικονομικών Υπηρεσιών του εποπτεύοντος Υπουργείου , παρακολούθηση της υλοποίησης τους για τη διόρθωση τυχόν αποκλίσεων.

(γγ) Χειρισμός κάθε θέματος που αφορά στην επιβολή κυρώσεων κατά τα οριζόμενα στην κείμενη νομοθεσία σε περιπτώσεις αποκλίσεων από τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς των ΔΕΚΟ και των ΝΠΙΔ του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005.

(δδ) Συγκέντρωση στοιχείων για την κατάρτιση και σύνταξη του τμήματος της εισηγητικής έκθεσης του Υπουργού Οικονομικών προς τη Βουλή των Ελλήνων που αναφέρεται στους προϋπολογισμούς των φορέων αρμοδιότητας του συνιστώμενου Τμήματος

(εε) Αξιολόγηση των ενδεχόμενων συνεπειών στους προϋπολογισμούς των φορέων αρμοδιότητας του Τμήματος από σχέδια νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και λοιπών κανονιστικών πράξεων σε συνεργασία με την αρμόδια Γενική Δ/νση Οικονομικών Υπηρεσιών του εποπτεύοντος Υπουργείου.

(στστ) Έλεγχος της συμβατότητας των επιχειρησιακών σχεδίων των ΔΕΚΟ με τους δημοσιονομικούς στόχους που τίθενται στο ΜΠΔΣ και στον Προϋπολογισμό Γενικής Κυβέρνησης.

β. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης δύναται να καθορίζονται ειδικότερα οι ως άνω αρμοδιότητες. Με όμοια απόφαση δύναται να ανατίθεται η παρακολούθηση και άλλων φορέων της Γενικής Κυβέρνησης στο Τμήμα Παρακολούθησης ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων.

2. α. Στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών συνιστάται Μονάδα Αποκρατικοποιήσεων, επιπέδου Τμήματος, υπαγόμενη απευθείας στο Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας, η οποία ασκεί τις αρμοδιότητες της αριθ. Δ6Α 1006639 ΕΞ2012/12.1.2012 (Β΄ 19) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, καθώς και αυτές της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν. 4141/2013 (Α΄ 81). Της Μονάδας Αποκρατικοποιήσεων προΐσταται υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ όλων των κλάδων του Υπουργείου Οικονομικών.

β. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης δύναται να καθορίζονται ειδικότερα οι αρμοδιότητες της ανωτέρω οργανικής μονάδας.

3. α. Η συσταθείσα με τις διατάξεις του άρθρου 12 του π.δ. 178/2000 (Α΄ 165) όπως ισχύει, Διεύθυνση Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (ΔΕΚΟ) της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, καταργείται. Όπου στις διατάξεις του ν. 4111/2013 (Α΄ 18) αναφέρεται η Διεύθυνση ΔΕΚΟ νοείται εφεξής το Τμήμα ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής /Γ.Λ. Κράτους.

β. Η συσταθείσα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3429/2005 Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (Δ.Ε.Δ.Ε.Κ.Ο.) καταργείται. Όπου στις κείμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών νοείται εφεξής η έκδοση κοινής απόφασης του εποπτεύοντος Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών.

γ. Στο τέλος της περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 24 του π.δ. 284/1988 όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Εισήγηση για την έκδοση ΚΥΑ που αφορά στον καθορισμό αποζημίωσης μελών και Προέδρου Διοικητικού Συμβουλίου»

δ. Στο τέλος της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 27 του π.δ. 284/1988 όπως ισχύει, προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Συντονισμός ενεργειών για την προώθηση, μελέτη και επεξεργασία των υποβαλλόμενων από τις ΔΕΚΟ αιτημάτων για έγκριση παροχής εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου για τη λήψη δανείων από ημεδαπά ή αλλοδαπά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα»

ε. Στο τέλος της περίπτωσης γ) της παρ. 2 του άρθρου 27 του π.δ. 284/1988 όπως ισχύει, προστίθενται τα εξής εδάφια:

«Συντονισμός ενεργειών για την προώθηση, μελέτη και επεξεργασία των υποβαλλόμενων από τις ΔΕΚΟ αιτημάτων για έγκριση λήψης δανείων από ημεδαπά ή αλλοδαπά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και αναπροσαρμογών στην τιμολογιακή τους πολιτική .

Εισήγηση για έκδοση ΚΥΑ ορισμού ή παύσης μελών Επιτροπής Ελέγχου του άρθρου 4 του ν. 3429/2005 (Α΄ 314)

Συγκέντρωση από τις ΔΕΚΟ ετήσιων απολογισμών, έκθεσης πεπραγμένων των Διοικητικών Συμβουλίων και έκθεσης ή πιστοποιητικού ορκωτού ελεγκτή λογιστή».

4. α. Το προσωπικό της καταργούμενης με την παράγραφο 3α της παρούσας υποπαραγράφου Διεύθυνσης Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (ΔΕΚΟ) μεταφέρεται – μετακινείται στις συνιστώμενες με τις παραγράφους 1α και 2α οργανικές μονάδες ή σε άλλες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Οικονομικών, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

β. Στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας συνιστώνται δύο (2) θέσεις δικηγόρων με έμμισθη εντολή για την κάλυψη των αναγκών της συνιστώμενης με την παράγραφο 2 του παρόντος Μονάδας Αποκρατικοποιήσεων.

γ. Σε περίπτωση κατάργησης ή συγχώνευσης Υπηρεσιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στον ίδιο νομό, δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 10, παρ.14 του ν. 3051/2002 (Α΄ 220), για τις μεταθέσεις, μετακινήσεις και αποσπάσεις των υπαλλήλων των περιφερειακών υπηρεσιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που γίνονται αποκλειστικά για την κάλυψη αναγκών των Υπηρεσιών αυτού.

5. α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 3429/2005 (Α΄ 314) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε δημόσια επιχείρηση καταρτίζει και υποβάλλει τετραετές επιχειρησιακό σχέδιο σύμφωνο με τους δημοσιονομικούς στόχους του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής στην αρμόδια Διεύθυνση του εποπτεύοντος Υπουργείου, η οποία αφού προβεί σε όλες τις απαιτούμενες τροποποιήσεις, το διαβιβάζει στο Τμήμα ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης του Υπουργείου Οικονομικών για τις απόψεις του. Το επιχειρησιακό σχέδιο εγκρίνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού, τροποποιείται δε εφόσον παραστεί ανάγκη με την ίδια διαδικασία.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εξειδικεύονται ο χρόνος υποβολής και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με την κατάρτιση των επιχειρησιακών σχεδίων».

β. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 6 του ν. 3429/2005, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 33 του ν. 3697/2008 (Α΄ 194) και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 άρθρου 16 ν. 3965/2011 (Α΄ 113), τροποποιείται ως εξής: «6. Η υποβολή από κάθε δημόσια επιχείρηση της τριμηνιαίας έκθεσης πεπραγμένων σύμφωνα με την περίπτωση γ`, παράγραφος 2 του άρθρου 7, καθώς και η έγκριση του επιχειρησιακού σχεδίου σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αποτελούν προϋπόθεση για την πρόσληψη από κάθε δημόσια επιχείρηση πάσης φύσεως προσωπικού, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, πλην διευθυντών και γενικών διευθυντών».

γ. Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του ν. 3429/2005 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Ο κρατικός έλεγχος και η οικονομική εποπτεία των δημοσίων επιχειρήσεων που αφορά στον έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 7 του παρόντος νόμου, ασκείται από τον Υπουργό Οικονομικών, μέσω του Τμήματος ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης και του Γ΄ Τμήματος της Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών του Γ.Λ.Κράτους, κατά λόγο αρμοδιότητας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα οι ως άνω αρμοδιότητες.».

δ. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του ν. 4111/2013 (Α΄18) αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Τμήμα ΔΕΚΟ και Λοιπών Φορέων της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης εξετάζει το αίτημα εντός 15 ημερών και, εφόσον κρίνει αυτό βάσιμο και επαρκώς αιτιολογημένο, εισηγείται στον Υπουργό Οικονομικών την έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού για την αναθεώρηση του συγκεκριμένου προϋπολογισμού, αφού έχει σε κάθε περίπτωση προηγουμένως ελέγξει ότι, σε επίπεδο συνόλου φορέων του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005, τηρούνται οι δημοσιονομικοί στόχοι του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής, όπως ισχύει κάθε φορά. Στη συνέχεια, κοινοποιεί την απόφαση στον ενδιαφερόμενο φορέα, καθώς και στις αρμόδιες Υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του εποπτεύοντος Υπουργείου.».

ε. Στο άρθρο 2 του ν. 4111/2013 (Α΄ 118) προστίθεται από την έναρξη ισχύος του παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Οι διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 του παρόντος δεν εφαρμόζονται για τα νομικά πρόσωπα που συστήνονται με τους νόμους 3864/2010 (Α΄ 119) και 3986/2011 (Α΄ 152). »

6. α. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3429/2005 (Α΄ 314) καταργούνται. Κάθε διάταξη που αναφέρεται ή παραπέμπει στο στρατηγικό σχέδιο του άρθρου αυτού καταργείται κατά το μέρος που προβλέπει την αναφορά ή την παραπομπή αυτή. Η περίπτωση (ια) της παραγράφου 3, η παράγραφος 5 του άρθρου 6, οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 10, καθώς και το άρθρο 11 του ν. 3429/2005 καταργούνται.

β. Οι διατάξεις του άρθρου 12 του π.δ.178/2000 (Α΄165), καθώς και αυτές του άρθρου 8 του ν. 3697/2008 (Α΄194) καταργούνται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.3.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛ.ΣΤΑΤ.

1. Στο τέλος του άρθρου 23 του ν. 3832/2010 (Α΄ 38), προστίθεται νέα παράγραφος 9, ως εξής:

«9. Η αποζημίωση του προσωπικού που απασχολήθηκε από την Ελληνική Στατιστική Αρχή στις εργασίες για την επεξεργασία των ερωτηματολογίων της Γενικής Απογραφής του 2011 και δεν αποζημιώθηκε με άλλη απόφαση μέχρι σήμερα καθορίζεται με απόφαση του Προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ., που εκδίδεται εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Η δαπάνη από την απόφαση αυτή θα βαρύνει τον προϋπολογισμό της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες πεντακόσια (10.500) ευρώ.»

2. Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3832/2010 (Α΄ 38), όπως προστέθηκαν με την παράγραφο 1 του άρθρου 93 του ν. 4182/2013 (Α΄ 185) διαγράφονται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.4.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Δ.ΔΗ.Χ.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 2628/1998 (Α΄ 151) προστίθεται περίπτωση στ΄, ως εξής:

«στ. Δύναται, ως εντολοδόχος και για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο ν. 2628/1998 (Α΄ 151), όπως ισχύει, να εκδίδει, να διακρατεί και να διαχειρίζεται τίτλους του Ελληνικού Δημόσιου, με αποκλειστικό σκοπό τη χρήση τους για τη σύναψη πράξεων πώλησης με συμφωνία επαναγοράς (repos) ή για την παροχή εξασφάλισης σε πράξεις αντιστάθμισης κινδύνων (hedging), επί του συνόλου του χρέους του Ελληνικού Δημοσίου.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.5.: ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΣΕΩΝ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Α. Από 1.7.2014, καταργούνται:

1. Η απόδοση στους ασφαλιστικούς φορείς του προσωπικού της ελληνικής Αστυνομίας, του ποσοστού 4% των εισπρακτέων από τρίτους ή φορείς μη επιχορηγού-

μενους από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, εσόδων από την παροχή υπηρεσιών προς αυτούς, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3, του άρθρου 22, του ν. 3938/2011(Α΄ 61). Το ανωτέρω ποσοστό αποτελεί, εφεξής, έσοδο του Κρατικού Προϋπολογισμού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2, του άρθρου 22, του ανωτέρω νόμου.

2. Η απόδοση στο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων των ποσών που προβλέπονται με τις διατάξεις της περ. β, της παρ. 1, του άρθρου 20, του ν. 4058/2012 (Α΄ 63), όπως ισχύει. Τα ποσά αυτά αποτελούν εφεξής έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

3. Η κράτηση 3% επί των διενεργηθέντων παντός είδους προμηθειών, κατασκευών, αγορών, επισκευών, που πραγματοποιούνται για λογαριασμό του ΤΕΑΠΑΣΑ/ΤΠΑΣ, όπως προβλέπεται με τις διατάξεις του άρθρου 8, του Α.Ν. 884/1937 (Α΄ 387), όπως αντικαταστάθηκε με την περ. ιη, της παρ. 1, του άρθρου 3, του ν. 1169/1981(Α.180).

4. Ο κοινωνικός πόρος ποσοστού 2%, ως προϊόν ειδικής αύξησης επί των τιμολογίων των εισιτηρίων, υπέρ του τέως Ταμείου Προνοίας Προσωπικού Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (ΤΑ.Π.Π.- Ο.Σ.Ε.) και νυν Τ.Π.Π.-Ο.Σ.Ε., ως τομέα πρόνοιας του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ), ο οποίος προβλέπεται με τις διατάξεις του Καταστατικού του Ταμείου(απόφαση Υφυπουργού Εργασίας 22359/16-6-1938), όπως ισχύει,

5. Τα ειδικά έντυπα παράβολα υπέρ Μετοχικού Ταμείου Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού, τα οποία προβλέπονται με τις διατάξεις του ν. 1938/1942 (Α΄ 538), του άρθρου 25, του ν. 2873/2000 (Α΄ 285), του π.δ/τος 251/2002 (Α΄ 224) και π.δ/τος 123/2003 (Α΄ 108),

6. Η απόδοση της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του άρθρου 4, του α.ν. 440/1945 κράτησης ποσοστού 1% υπέρ Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, στη Δ/νση Τοπογραφικής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,

7. Ο πόρος ποσοστού 2% που υπολογίζεται στην αξία των εκτελούμενων έργων και των προμηθειών του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, υπέρ του Ταμείου Προνοίας Προσωπικού Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, που προβλέπεται με τις διατάξεις της περ. στ, της παρ. 1, του άρθρου 13, του π.δ/τος 142/1996 (Α΄ 109).

8. Οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις των περ. γ, δ, ε και ια, της παρ. 2, του άρθρου 24, του ν. 2145/1993 (Α΄ 88), εκ του Δημοσίου, αποδόσεις από τα εισπραττόμενα κατά την παρ. 1, του ιδίου άρθρου, ποσά που προέρχονται από χρηματικές ποινές ή από μετατροπή σε χρήμα των στερητικών της ελευθερίας ποινών με τις επ΄ αυτών προσαυξήσεις, καθώς και από τα εισπραττόμενα ποσά εξόδων της ποινικής διαδικασίας.

9. Η είσπραξη των εσόδων-παραβόλων, τα οποία προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 27, του ν. 721/1977 (Α΄ 298), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις της παρ. 6, του άρθρου 1, του ν. 2538/1997(Α΄ 242), υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών(λογαριασμός 26670/0), όπως προβλέπεται με τις διατάξεις της περ. V, της παρ. 2, του άρθρου 4, της αριθ. 334133/2006 κοινής υπουργικής απόφασης (Β΄ 1829).Εφεξής τα έσοδα αυτά εισπράττονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό (Κ.Α. Εσόδου 3425) και αποτελούν δημόσια έσοδα.

Β. Η παρ. 1 του άρθρου 20, του ν. 4058/2012 (Α΄ 63), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1.α.Στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού και στο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων, περιέρχεται ως πόρος σε ποσοστό 68% και 32% αντίστοιχα, ποσοστό 5% επί των επιβαλλόμενων σε χρήμα ποινών, καθώς και επί των ποσών που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

β. Στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού, περιέρχεται ως πόρος σε ποσοστό 68% το ποσό που προέρχεται από την εκποίηση των πάσης φύσεως πλεοναζόντων και μη αναγκαιούντων ή πεπαλαιωμένων κινητών πραγμάτων, ιδίως υλικών, εφοδίων, μηχανημάτων, παντός είδους τροχοφόρων και πλωτών μέσων της Ελληνικής Αστυνομίας, που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται. Τα ανωτέρω υλικά παραδίδονται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Στρατού Ξηράς και ακολουθείται η ισχύουσα διαδικασία για την εκποίηση πολεμικού υλικού.»

Γ. Η διάταξη της ανωτέρω περίπτωσης Β΄ ισχύει από 1.7.2014.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.6.: ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ

1. Στο άρθρο 1 του ν. 3068/2002 (Α΄ 274) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Η διάταξη του τρίτου εδαφίου του παρόντος άρθρου, όπως προστέθηκε με το άρθρο 20 του ν. 3301/2004 (Α΄ 263), δεν εφαρμόζεται όσον αφορά στις εμπορικές συναλλαγές, κατά την έννοια της υποπαρ. Ζ3 του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄107), του Δημοσίου, των ο.τ.α., των λοιπών ν.π.δ.δ. και των ν.π.ι.δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα που ανήκουν εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο.»

2. Η ισχύς των διατάξεων της παρούσας αρχίζει από 1.7.2014 και καταλαμβάνει τις απαιτήσεις από τις εμπορικές συναλλαγές της ανωτέρω περίπτωσης που γεννήθηκαν από τις 16.3.2013 και εφεξής.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.7.: ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 6 Ν. 3717/2008

Στο τέλος του εδαφίου 1 της υποπαραγράφου ΙΑ.1.Ι), της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Καταργούνται επίσης από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3717/2008 (Α΄ 239).»

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.1.: ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

1. Στην περίπτωση ιβ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 4172/2013 μετά τη λέξη «πιστωθέντες» προστίθενται οι λέξεις «που οφείλονται».

2. Το άρθρο 12 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013 οι λέξεις «και εφόσον οι ετήσιες επιχειρηματικές δαπάνες που θα εξέ-

πιπταν, σύμφωνα με το άρθρο 22, δεν υπερβαίνουν το ποσό των εννέα χιλιάδων διακοσίων πενήντα (9.250) ευρώ» αντικαθίστανται με τις λέξεις «και εφόσον δεν έχει την εμπορική ιδιότητα, ούτε διατηρεί επαγγελματική εγκατάσταση που είναι διαφορετική από την κατοικία του».

β. Στο τέλος της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 12 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα μπορούν να προβλέπονται περαιτέρω προϋποθέσεις και να καθορίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της περίπτωσης.».

3. Το άρθρο 14 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 μετά τη λέξη «της υπηρεσίας τους» προστίθενται οι λέξεις «ή τις οικογένειές τους».

β. Στην παράγραφο 2 προστίθεται νέα περίπτωση θ΄ που έχει ως εξής:

«θ) το επίδομα επικίνδυνης εργασίας που καταβάλλεται με τη μορφή πτητικού, καταδυτικού, ναρκαλιείας, αλεξιπτωτιστών, δυτών και υποβρυχίων καταστροφών σε αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και οπλίτες των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας και του Λιμενικού Σώματος, καθώς και η ειδική αποζημίωση που καταβάλλεται στο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό και τα πληρώματα ασθενοφόρων του Ε.Κ.Α.Β. που εκτελούν διατεταγμένη υπηρεσία με αεροπορικά μέσα για παροχή Α΄ Βοηθειών, κατά ποσοστό εξήντα πέντε τοις εκατό (65%).»

4. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 πριν από τις λέξεις «που υπερβαίνει» προστίθενται οι λέξεις «κατά το μέρος».

5. Το άρθρο 24 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 μετά τη λέξη «στοιχείου» προστίθενται οι λέξεις «όπως αυτή προκύπτει από τον πίνακα της παραγράφου 4».

β. Στην περίπτωση δ΄ της παραγράφου 2 μετά τη λέξη «ανέρχεται» προστίθεται η λέξη «τουλάχιστον».

6. Στο τέλος της περίπτωσης ε΄ του άρθρου 32 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Ομοίως, εξαιρούνται οι δωρεές ή χορηγίες προς τα κοινωφελή ιδρύματα, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που έχουν συσταθεί νόμιμα και τα οποία επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, καθώς και τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που έχουν συσταθεί νόμιμα, εφόσον επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς.»

7. Το άρθρο 41 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαθίσταται η λέξη «εταιρείας» με τις λέξεις «νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας».

β. Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i. Στο πρώτο εδάφιο, μετά τις λέξεις «και της τιμής πώλησης» προστίθενται οι λέξεις «ή της αξίας του ανταλλάγματος».

ii. Το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:

«Η τιμή κτήσης προσδιορίζεται ως εξής: α) Στην περίπτωση κτήσης λόγω μεταβίβασης με επαχθή αιτία, είναι το τίμημα ή η αξία του ανταλλάγματος, όπως προκύπτει από το οικείο συμβόλαιο, β) Στην περίπτωση κτήσης λόγω κληρονομικής διαδοχής ή μεταβίβασης με χαριστική αιτία, είναι η αξία βάσει της οποίας υπολογίστηκε ο φόρος κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής ή χορηγήθηκε απαλλαγή από αυτόν, όπως η αξία αυτή προκύπτει από το οικείο συμβόλαιο ή οποιοδήποτε άλλο δημόσιο έγγραφο, γ) Σε κάθε άλλη περίπτωση, υπολογίζεται ως εξής: Τιμή κτήσης ίσον τιμή μεταβίβασης επί τον Δείκτη Τιμών Κατοικιών (ΔΤΚατ) του έτους κτήσης διά του ΔΤΚατ του προηγούμενου της μεταβίβασης έτους. Ως ΔΤΚατ νοείται ο μέσος Δείκτης Τιμών Κατοικιών Αστικών Περιοχών της περιόδου Ιανουαρίου-Δεκεμβρίου κάθε έτους, όπως ανακοινώνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Αν κατά το χρόνο της μεταβίβασης δεν έχει δημοσιευθεί μέσος ΔΤΚατ, λαμβάνεται υπ΄ όψιν ο σχετικός δείκτης του αμέσως προηγούμενου έτους.»

iii. Το τρίτο εδάφιο αναριθμείται ως έβδομο εδάφιο.

iv. Στο τέταρτο εδάφιο, μετά τη λέξη «μεταβίβασης» προστίθενται οι λέξεις «ή, στην περίπτωση της ανταλλαγής, η αντικειμενική αξία της ακίνητης περιουσίας που αποτελεί το αντάλλαγμα για κάθε συμβαλλόμενο και εφόσον αυτή δεν υφίσταται, η φορολογητέα αξία».

v. Στο πέμπτο εδάφιο μετά τις λέξεις «του ακινήτου» προστίθεται η λέξη «δεν» και διαγράφονται οι λέξεις «και δεν προστίθενται ή αφαιρούνται, αντίστοιχα».

γ. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο χρόνος κτήσης είναι ο χρόνος απόκτησης ποσοστού τουλάχιστον εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του μεταβιβαζόμενου δικαιώματος επί της ακίνητης περιουσίας. Σε περίπτωση που δεν προκύπτει χρόνος κτήσης σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ισχύουν τα εξής: α) Επί μεταβίβασης κτίσματος που ανεγέρθηκε, με αυτεπιστασία ή με βάση το σύστημα της αντιπαροχής, ως χρόνος κτήσης θεωρείται ο χρόνος μετά την παρέλευση πέντε (5) ετών από την ημερομηνία έκδοσης ή δύο (2) ετών από την ημερομηνία ανανέωσης της οικοδομικής άδειας ανέγερσης, εκτός εάν η μεταβίβαση γίνεται εντός των παραπάνω προθεσμιών, β) Επί πολεοδομικής τακτοποίησης εξ ολοκλήρου αυθαίρετης κατασκευής, ως χρόνος κτήσης θεωρείται ο χρόνος που δηλώνεται ως χρόνος ανέγερσης και πιστοποιείται από το μηχανικό στη σχετική αίτηση τακτοποίησης, γ) Επί πολεοδομικής τακτοποίησης μερικώς αυθαίρετης κατασκευής, ως χρόνος κτήσης θεωρείται ο χρόνος κτήσης του νόμιμου κτίσματος.

Επί χρησικτησίας, ως χρόνος κτήσης θεωρείται η αντίστοιχη ημερομηνία του εικοστού πρώτου έτους, πριν από το χρόνο της μεταβίβασης.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζεται χρόνος κτήσης και σε κάθε άλλη περίπτωση καθώς και να ρυθμίζεται κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

δ. Στην παράγραφο 4, οι λέξεις «η εν λόγω ζημία μεταφέρεται επ' αόριστον και συμψηφίζεται μόνο με μελλοντικά κέρδη υπεραξίας, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή 3 του παρόντος άρθρου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «η εν λόγω υπεραξία θεωρείται μηδενική».

ε. Στην παράγραφο 5, ο πίνακας που ακολουθεί μετά τις λέξεις «συντελεστών απομείωσης:» αντικαθίσταται από τον ακόλουθο πίνακα:

Έτη διακράτησης	Συντελεστής απομείωσης	Έτη διακράτησης	Συντελεστής απομείωσης
1	100,0%	14	77,9%
2	98,2%	15	76,4%
3	96,4%	16	74,8%
4	94,7%	17	73,2%
5	93,0%	18	71,7%
6	91,2%	19	70,2%
7	89,5%	20	68,7%
8	87,8%	21	67,2%
9	86,1%	22	65,7%
10	84,5%	23	64,2%
11	82,8%	24	62,8%
12	81,1%	25	61,5%
13	79,5%	26+	60%

στ. Η παράγραφος 6 τροποποιείται ως εξής:

i. Η περίπτωση ε) αντικαθίσταται ως εξής: «ε) η μεταγραφή δικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 949 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, λόγω μη εκτέλεσης προσυμφώνου μεταβίβασης ή η απόκτηση οποιουδήποτε δικαιώματος των περιπτώσεων α΄, β΄ και δ΄ της παρούσας παραγράφου με αυτοσύμβαση,»

ii. Στην περίπτωση στ) διαγράφονται οι λέξεις «ή δικαστικού».

ζ. Στην παράγραφο 7 τροποποιείται ως εξής:

i. Η περίπτωση α) καταργείται και οι επόμενες περιπτώσεις β), γ), δ) ε), αναριθμούνται σε β), γ), δ).

ii. Στο τέλος της περίπτωσης δ), όπως ανωτέρω αναριθμήθηκε, προστίθενται οι λέξεις «ή πράξη σύστασης οριζόντιας ή κάθετης ιδιοκτησίας, εφόσον δεν μεταβάλλονται τα ποσοστά συνιδιοκτησίας ανά συνιδιοκτήτη».

iii. Μετά την περίπτωση δ), όπως ανωτέρω αναριθμήθηκε, προστίθεται περίπτωση ε) ως εξής: «η ανταλλαγή ποσοστών ακίνητης περιουσίας επί κτηθέντων λόγω κληρονομικής διαδοχής ή γονικής παροχής ή από συζύγους κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης».

η. Η παράγραφος 8 καταργείται και οι επόμενες παράγραφοι 9, 10 και 11 αναριθμούνται σε 8, 9, 10.

θ. Στην παράγραφο 9, όπως αναριθμήθηκε, διαγράφονται οι λέξεις «και δεν πραγματοποίησε άλλη μεταβίβαση ακίνητης περιουσίας εντός της περιόδου διακράτησης».

8. Το άρθρο 42 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Η περίπτωση α΄ αντικαθίσταται ως εξής:

«μετοχές σε εταιρεία μη εισηγμένη σε χρηματιστηριακή αγορά»

β. Προστίθεται νέα περίπτωση β) που έχει ως εξής και οι περιπτώσεις β), γ) και δ) αναριθμούνται σε γ), δ) και ε) αντίστοιχα:

«β. μετοχές εισηγμένες σε χρηματιστηριακή αγορά, εφόσον ο μεταβιβάζων συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας με ποσοστό τουλάχιστον μισό τοις εκατό (0,5%) και οι μεταβιβαζόμενες μετοχές έχουν αποκτηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2009 και εξής.»

γ. Στην παράγραφο 5 οι λέξεις «επ΄ αόριστον» αντικαθίστανται από τις λέξεις «για τα επόμενα πέντε (5) έτη».

9. Το άρθρο 46 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στην περίπτωση α΄ μετά τη λέξη «κεφαλαίου» το κόμμα αντικαθίσταται από τελεία και προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου στους φορείς γενικής κυβέρνησης δεν περιλαμβάνονται οι κεφαλαιουχικές εταιρείες, εκτός από αυτές στις οποίες το κράτος ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου συμμετέχει με ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%).»

β. Στην περίπτωση γ΄ μετά τη λέξη (ΟΣΕΚΑ) προστίθενται οι λέξεις «που είναι εγκατεστημένοι στην ημεδαπή ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.»

10. Στο άρθρο 47 του ν. 4172/2013, προστίθενται νέες παράγραφοι 5 και 6 που έχουν ως εξής:

«5. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 37 και της παραγράφου 6 του άρθρου 42 εφαρμόζονται και στα νομικά πρόσωπα του άρθρου 45.»

«6. Ειδικά το εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου που αποκτούν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας και δεν έχουν στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση απαλλάσσεται του φόρου.»

11. Το άρθρο 48 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττει ένα νομικό πρόσωπο που είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, απαλλάσσονται από το φόρο, εάν το νομικό πρόσωπο που προβαίνει στη διανομή:

α) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι Μέρος Α΄ της Οδηγίας 20011/96/ΕΕ, όπως ισχύει, και

β) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους μέλους της ΕΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται κάτοικος τρίτου κράτους εκτός ΕΕ κατ' εφαρμογήν όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και

γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι Μέρος Β΄ της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ ή σε οποιοδήποτε άλλον φόρο αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς, και

δ) ο λήπτης φορολογούμενος κατέχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας ή το πλήθος του μετοχικού ή βασικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου του νομικού προσώπου που διανέμει, και

ε) το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής διακρατείται τουλάχιστον είκοσι τέσσερεις (24) μήνες.»

β. Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει επίσης για τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττονται από μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών άλλων κρατών μελών που βρίσκονται στην Ελλάδα και προέρχονται από τις θυγατρικές τους σε ένα άλλο κράτος μέλος.»

γ. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Εάν διανέμονται κέρδη από νομικό πρόσωπο σε λήπτη φορολογούμενο που δεν έχει διακρατήσει το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής επί είκοσι τέσσερεις (24) μήνες, αλλά πληρούται η προϋπόθεση γ΄ της παραγράφου 1, ή αυτή της παραγράφου 2, ο λήπτης φορολογούμενος μπορεί προσωρινά να ζητήσει την απαλλαγή που προβλέπεται στις εν λόγω παραγράφους, εφόσον καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση εγγυητική επιστολή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ίση με το ποσό του φόρου που θα όφειλε να καταβάλει σε περίπτωση μη χορήγησης της α-

παλλαγής. Η απαλλαγή καθίσταται οριστική και η εγγύηση λήγει κατά την ημερομηνία που συμπληρώνονται είκοσι τέσσερεις (24) μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής. Εάν ο φορολογούμενος παύει να διακρατεί το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής πριν τη συμπλήρωση των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, η εγγύηση καταπίπτει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου κατά την ημερομηνία αυτή.»

δ. Η παράγραφος 4 καταργείται και η παράγραφος 5 αναριθμείται σε 4.

12. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 49 του ν. 4172/2013 μετά τις λέξεις «πιστωτικά ιδρύματα» προστίθενται οι λέξεις «,τις εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης του ν. 1665/1986 και τις εταιρείες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων του ν. 1905/1990 που λαμβάνουν άδεια από την Τράπεζα της Ελλάδος και τις αντίστοιχες ρυθμιστικές αρχές άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

13. Το άρθρο 60 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 60, μετά τη λέξη «είδος» προστίθενται οι λέξεις «,των ημερομισθίων».

β. Στην παράγραφο 3 οι λέξεις «των προηγούμενων παραγράφων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του παρόντος άρθρου».

γ. Στην παράγραφο 5 μετά τις λέξεις «το άρθρο 12,» προστίθενται οι λέξεις «καθώς και στις πρόσθετες αμοιβές που δεν συμπεριλαμβάνονται στις τακτικές αποδοχές».

14. Το άρθρο 62 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο τέλος της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 62 προστίθενται οι λέξεις: «εκτός της περίπτωσης του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 41. »

β. Προστίθεται νέα παράγραφος 5 που έχει ως εξής:

««5. Τα νομικά πρόσωπα ή οι νομικές οντότητες που είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας ή έχουν μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα και λαμβάνουν αμοιβές για δικαιώματα (royalties) σύμφωνα με την περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1 δεν υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με το άρθρο 64.»

15. Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 63 του ν. 4172/2013 αντικαθίστανται ως εξής:

«Η απαλλαγή καθίσταται οριστική και η εγγύηση λήγει κατά την ημερομηνία που συμπληρώνονται είκοσι τέσσερεις (24) μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής. Εάν ο φορολογούμενος παύει να διακρατεί το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής πριν τη συμπλήρωση των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, η εγγύηση καταπίπτει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου κατά την ημερομηνία αυτή.»

16. Το άρθρο 64 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 μετά τις λέξεις «του μισθώματος,» προστίθενται οι λέξεις «ανεξαρτήτως αν ο λήπτης της αμοιβής είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα».

β. Στην παράγραφο 2 μετά τις λέξεις «γενικής κυβέρνησης» προστίθενται οι λέξεις «εκτός από τις κεφαλαιουχικές εταιρείες» και μετά τις λέξεις «υπηρεσιών από » προστίθεται η λέξη «φυσικά ή ».

γ. Στην παράγραφο 3 μετά τη λέξη «πληρωμή» προστίθενται οι λέξεις «,εκτός από τις αμοιβές που αναφέρονται στην περίπτωση δ΄ της παραγράφου 1» και οι λέξεις «που λαμβάνει αμοιβές για υπηρεσίες σύμφωνα με την περίπτωση δ΄ και» διαγράφονται.

δ. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013 προστίθενται λέξεις και στη συνέχεια εδάφιο ως εξής:

«εκτός από τους φόρους που παρακρατούνται από τους συμβολαιογράφους. Ειδικά ο φόρος που παρακρατείται από συμβολαιογράφο για την υπεραξία του άρθρου 41, αποδίδεται από τον ίδιο με τραπεζική επιταγή σε διαταγή του Ελληνικού Δημοσίου, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του συμβολαίου. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.».

ε. Προστίθενται νέες παράγραφοι 8 και 9 ως εξής:

«8. Σε περίπτωση που ο λήπτης της αμοιβής σύμφωνα με την περίπτωση δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 62 είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την παράγραφο 1 ενεργείται μόνον εφόσον η συναλλαγή υπερβαίνει τα τριακόσια (300) ευρώ.

9. Ειδικά, το εισόδημα από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου που αποκτούν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας και δεν έχουν στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση δεν υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την παράγραφο 1.»

17. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 65 του ν. 4172/2013 οι λέξεις «ο οποίος είναι ίσος ή κατώτερος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του οποίου ο συντελεστής είναι ίσος ή κατώτερος».

18. Στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 66 του ν. 4172/2013 οι λέξεις «-μέλος» διαγράφονται.

19. Μετά το άρθρο 67 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέο άρθρο 67 Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 67 Α
Υποβολή της δήλωσης υπολογισμού του φόρου υπεραξίας από μεταβίβαση ακίνητης περιουσίας

1. Ο φορολογούμενος που μεταβιβάζει ακίνητη περιουσία υποχρεούται να δηλώνει το σύνολο των στοιχείων που αφορούν τον προσδιορισμό του φόρου υπεραξίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 41, όπως αυτό ισχύει.

2. Ο συμβολαιογράφος υποχρεούται να ελέγχει και να βεβαιώνει την ακρίβεια των στοιχείων της δήλωσης της παραγράφου 1, ως προς τον χρόνο και την αξία κτήσης και μεταβίβασης, το είδος της ακίνητης περιουσίας ή των ιδανικών μεριδίων αυτής ή του εμπραγμάτου δικαιώματος, τα έτη διακράτησης, τους συντελεστές, τα μεγέθη του ΔΤΚατ και τον υπολογισμό του φόρου, και να θεωρεί τη δήλωση, την οποία, επί ποινή ακυρότητας του συμβολαίου, επισυνάπτει σ΄ αυτό. Ο συμβολαιογράφος δεν έχει ευθύνη για όσα στοιχεία δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του και δεν περιλαμβάνονται στο συμβόλαιο που συντάσσει.

3. Ως χρόνος υποβολής της δήλωσης σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας θεωρείται ο χρόνος σύνταξης του συμβολαίου μεταβίβασης στο οποίο προσαρτάται.

4. Ο μισθωτής του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 41 υποχρεούται να δηλώνει το σύνολο των

στοιχείων που αφορούν στον προσδιορισμό του φόρου υπεραξίας του κτίσματος που περιέρχεται στην κατοχή του τρίτου. Η δήλωση του προηγούμενου εδαφίου συνιστά άμεσο προσδιορισμό του φόρου. Υπόχρεος καταβολής του φόρου είναι ο τρίτος.

5. Για τις μεταβιβάσεις που εμπίπτουν στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 41, ο αποκτών υποχρεούται να δηλώνει τα στοιχεία που αφορούν στον προσδιορισμό του φόρου υπεραξίας της ακίνητης περιουσίας. Η δήλωση του προηγούμενου εδαφίου συνιστά άμεσο προσδιορισμό του φόρου. Υπόχρεος καταβολής του φόρου είναι ο αποκτών.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο χρόνος απόδοσης του φόρου και κάθε άλλο αναγκαίο για την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος.».

20. Το άρθρο 69 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 μετά τη λέξη «που προκύπτει» προστίθενται οι λέξεις «από επιχειρηματική δραστηριότητα»

β. Στην παράγραφο 2 η λέξη «α)» και η περίπτωση β) διαγράφονται.

21. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 71 του ν. 4172/2013 μετά τη λέξη «παραγράφων» προστίθεται ο αριθμός «4».

22. Το άρθρο 72 του ν. 4172/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 12 οι λέξεις «φορολογικά αναγνωρίσιμες ζημίες» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δηλωθείσες φορολογικές ζημίες της επιχείρησης».

β. Στην παράγραφο 13 μετά τις λέξεις «αναπτυξιακών νόμων,» προστίθενται οι λέξεις «του αφορολόγητου αποθεματικού της περίπτωσης ζ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 2238/1994, όπως ισχύει μετά τη δημοσίευση του Κ.Φ.Ε.».

γ. Στην παράγραφο 18 η παραπομπή «του ν. 3371/2005» αντικαθίσταται από την παραπομπή «του ν. 2367/1995».

δ. Στην παράγραφο 23 οι λέξεις «ή αναθεωρηθεί» διαγράφονται.

ε. Προστίθενται νέες παράγραφοι 26, 27, 28, 29, 30 και 31 που έχουν ως εξής:

«26. Σε περίπτωση κατά την οποία η μεταβίβαση του άρθρου 41 Κ.Φ.Ε. αφορά δικαίωμα το οποίο αποκτήθηκε μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1994, η υπεραξία θεωρείται μηδενική.

27. Στην περίπτωση ακινήτου που εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 41 και έχει αποκτηθεί, σύμφωνα με τα οριζόμενα σ΄ αυτό, από 1ης Ιανουαρίου 1995 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2002, ο συντελεστής απομείωσης της παραγράφου 5 πολλαπλασιάζεται με το συντελεστή 0,8.»

28. Για την περίοδο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2015 η υπεραξία που αποκτά ένα νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα από πώληση και επαναμίσθωση (lease back) ακινήτου αναγνωρίζεται ως έσοδο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 17, όπως αυτό υιοθετείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.».

29. Ειδικά ο χρόνος υποβολής της δήλωσης και απόδοσης του παρακρατούμενου φόρου του άρθρου 12 του Κώδικα που καταβάλλεται τον Ιανουάριο του 2014, παρατείνεται μέχρι τις 30 Απριλίου 2014.

30. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 15, της παραγράφου 5 του άρθρου 29 και της παραγράφου 4 του άρθρου 58 του Κώδικα εφαρμόζονται και για το νησί της Κεφαλονιάς για εισοδήματα που αποκτώνται ή κέρδη που προκύπτουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2015.

31. Ειδικά, για τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν από 1/1/2013 έως 31/12/2013 εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 2238/1994 και οι εκδοθείσες κατ΄ εξουσιοδότηση αυτού υπουργικές αποφάσεις».

23. Οι διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2014, εκτός αν ορίζεται σε αυτές διαφορετικά.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.2.: ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

1. α. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, η λέξη «όργανο» αντικαθίσταται από τη λέξη «όργανα» και η λέξη «υπογράφει» από τη λέξη «υπογράφουν».

β. Μετά το τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4174/2013, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η άσκηση της αρμοδιότητας που μεταβιβάστηκε και η εξουσιοδότηση υπογραφής μπορεί, σύμφωνα με την απόφαση του Γενικού Γραμματέα, να αφορά περισσότερα όργανα της Φορολογικής Διοίκησης.».

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει μετά τη λέξη «δύναται να» προστίθενται οι λέξεις: «τροποποιεί εν όλω ή εν μέρει την απόφαση του για» και διαγράφονται οι λέξεις «να ανακαλεί οποτεδήποτε εγγράφως κάθε».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στην περίπτωση β) διαγράφεται η λέξη «φοροδιαφυγής»,

β. Στην περίπτωση γ) μετά τη λέξη «εκδίκασης» προστίθενται οι λέξεις «οποιασδήποτε ποινικής ή φορολογικής υπόθεσης ή αστικής υπόθεσης με διάδικο το Δημόσιο ή Φορέα της Γενικής Κυβέρνησης» και διαγράφονται οι λέξεις «ποινικών υποθέσεων φοροδιαφυγής ή φορολογικών υποθέσεων»,

γ. Στην περίπτωση ε) οι λέξεις «οικονομικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης» αντικαθίστανται με τις λέξεις «υπηρεσίες των φορέων Γενικής Κυβέρνησης»,

δ. Στο τέλος της περίπτωσης στ΄ προστίθενται οι λέξεις «καθώς και σε εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.), στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της.»

ε. Προστίθενται νέες περιπτώσεις θ) και ι) ως εξής:

«θ) σε τρίτους, κατόπιν αιτιολογημένης εισαγγελικής παραγγελίας, ότι δεν συντρέχει περίπτωση φορολογικού απορρήτου,

ι) σε φορολογουμένους που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, κατόπιν αιτήσεώς τους, και μόνο καθ΄ ο μέρος αυτό είναι απολύτως αναγκαίο, προκειμένου να διακριβωθεί η φορολογική ή η επαγγελματική υπόσταση άλλου φορολογουμένου που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα.».

4. Το άρθρο 21 του ν. 4174/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Φάκελος Τεκμηρίωσης που αποτελείται κατά περίπτωση από το Βασικό Φάκελο Τεκμηρίωσης και τον Ελληνικό Φάκελο Τεκμηρίωσης, καταρτίζεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους και συνοδεύεται από Συνοπτικό Πίνακα Πληροφοριών, ο οποίος υποβάλλεται ηλεκτρονικά στη Φορολογική Διοίκηση μέσα στην ίδια προθεσμία.»

β. Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο φάκελος τεκμηρίωσης της παραγράφου 3 περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο όπου περιγράφονται γεγονότα που έχουν αντίκτυπο στις πληροφορίες και τα στοιχεία που παρέχονται στους Φακέλους και που οφείλονται σε οιαδήποτε μεταβολή των συνθηκών της αγοράς. Ο υποκείμενος στο φόρο οφείλει να ενημερώνει το Φάκελο έως το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου η παραπάνω μεταβολή λαμβάνει χώρα. Με την επιφύλαξη των ανωτέρω οι Φάκελοι Τεκμηρίωσης Ενδοομιλικών Συναλλαγών της παραγράφου 3 μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το επόμενο φορολογικό έτος, εφόσον επικαιροποιηθούν ενσωματώνοντας όλες τις αναγκαίες αλλαγές. Η επικαιροποίηση του Φακέλου γίνεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου προέκυψε η ανάγκη επικαιροποίησης. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων είναι δυνατός ο καθορισμός των επικαιροποιήσεων που κρίνονται απαραίτητες όσον αφορά το περιεχόμενο των Φακέλων Τεκμηρίωσης είτε σε ετήσια είτε μόνιμη βάση.»

γ. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με όμοια απόφαση μπορεί να προβλέπεται η μέθοδος υπολογισμού του κύκλου εργασιών και των αντίστοιχων λογιστικών προτύπων, όπως επίσης απλουστευμένη διαδικασία για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις όπως ορίζονται από το ευρωπαϊκό δίκαιο.».

5. α. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει μετά τη λέξη «οριζόμενος» προστίθενται οι λέξεις «ή οι οριζόμενοι», μετά τη λέξη «υπάλληλος» προστίθενται οι λέξεις «ή υπάλληλοι», η λέξη «φέρει» αντικαθίσταται από τη λέξη «φέρουν», μετά τη λέξη «Γενικό Γραμματέα» προστίθενται οι λέξεις «ή από εξουσιοδοτημένα από αυτόν όργανα της Φορολογικής Διοίκησης».

β. Στην περίπτωση β΄ του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 4174/2013 μετά τις λέξεις «υπαλλήλου» προστίθενται οι λέξεις «ή των υπαλλήλων στους οποίους» και διαγράφονται οι λέξεις «στον οποίο έχει».

6. Στο άρθρο 25 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, η παράγραφος 7 αναριθμείται σε παράγραφο 8 και προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Ειδικά προκειμένου για τον μερικό επιτόπιο έλεγχο, σε φορολογούμενους ορισμένης περιοχής ή/και δραστηριότητας ή που διακινούν αγαθά, η εντολή διενέργειας του ελέγχου, που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, μπορεί να περιλαμβάνει, αντί των υπό γ΄ και δ΄ στοιχείων, την περιοχή του ελέγχου ή/και το είδος των δραστηριοτήτων των φορολογουμένων. Ο χρόνος διενέργειας του ελέγχου, στην περίπτωση αυτή, μπορεί να είναι και εκτός του επισήμου ωραρίου της Φορολογικής Διοίκησης.».

7. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 37 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, διαγράφονται οι λέξεις «ζ)τον τόπο εξόφλησης του φόρου» και οι περιπτώσεις «η)», «θ)», «ι)», «κ)» αναριθμούνται αντίστοιχα σε «ζ)», «η)», «θ)» και στο δεύτερο εδάφιο μετά τις λέξεις «έκθεση ελέγχου» προστίθενται οι λέξεις: «, εκτός από την περίπτωση του τετάρτου εδαφίου του άρθρου 34.».

8. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου, μετά τις λέξεις «των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 55» προστίθενται οι λέξεις «, και ανεξαρτήτως των χρηματικών ορίων που τίθενται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β,».

9. Το άρθρο 54 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

α. Στην περίπτωση α) της παραγράφου 1 μετά τη λέξη «εκπρόθεσμα» προστίθενται οι λέξεις «ή υποβάλει ελλιπή».

β. Στην παράγραφο 1 προστίθεται περίπτωση θ΄ ως εξής:

«θ) δεν εκδίδει ή εκδίδει ανακριβώς φορολογικά στοιχεία.».

γ. Στην περίπτωση η) της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις «και την έκδοση στοιχείων»,

δ. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 2 διαγράφονται οι λέξεις «για κάθε άλλη παράβαση σε περίπτωση» και αντικαθίστανται από τις λέξεις «για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β, γ και δ της παραγράφου 1».

ε. Στην περίπτωση γ) της παραγράφου 2 διαγράφονται οι λέξεις «χίλια (1.000) ευρώ, για κάθε άλλη παράβαση» και αντικαθίστανται από τις λέξεις «διακόσια πενήντα (250) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β, γ, δ, στ και θ της παραγράφου 1, με ανώτατο όριο το ποσό ύψους τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ ανά φορολογικό έλεγχο, στην περίπτωση της μη έκδοσης ή έκδοσης ανακριβών φορολογικών στοιχείων.».

στ. Στην περίπτωση δ) της παραγράφου 2 διαγράφονται οι λέξεις «δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, για κάθε άλλη παράβαση» και αντικαθίστανται από τις λέξεις «πεντακόσια (500) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β, γ, δ, στ και θ της παραγράφου 1, με ανώτατο όριο το ποσό ύψους τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ ανά φορολογικό έλεγχο, στην περίπτωση της μη έκδοσης ή έκδοσης ανακριβών φορολογικών στοιχείων» και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης.

ζ. Στην παράγραφο 2 προστίθεται περίπτωση ε) ως εξής:

«ε) δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ στις περιπτώσεις ε) και ζ) και η) της παραγράφου 1».

η. Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Δεν επιβάλλονται τα πρόστιμα του παρόντος άρθρου, σε περίπτωση υποβολής εκπρόθεσμης τροποποιητικής δήλωσης ΦΠΑ ή δήλωσης παρακρατούμενου φόρου, εφ΄ όσον η σχετική αρχική δήλωση έχει υποβληθεί εμπρόθεσμα.».

θ. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης, στο πλαίσιο ελέγχου, εκ νέου διάπραξης της ίδιας παράβασης, εντός πενταετίας από την έκδοση της αρχικής πράξης, τα σύμφωνα με τον Κώδικα πρόστιμα επιβάλλονται στο διπλάσιο και, στην περίπτωση κάθε επόμενης ίδιας παράβασης, στο τετραπλάσιο του αρχικώς επιβληθέντος προστίμου.».

10. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του ν. 4174/2013 οι λέξεις «παράγραφο 3» αντικαθίσταται με τις λέξεις «παράγραφο 4».

11. Στο άρθρο 59 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, διαγράφονται οι λέξεις «Στον υπόχρεο» και αντικαθίστανται από τις λέξεις «Ο υπόχρεος» και διαγράφεται η λέξη «επιβάλλεται» και αντικαθίσταται από τη λέξη «υπόκειται σε».

12. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 62 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά τις λέξεις «τον προσδιορισμό του φόρου» προστίθεται η λέξη «, την παραγραφή» και στην παράγραφο 4 του ιδίου άρθρου αντικαθίστανται οι λέξεις «τριάντα (30)» από τις λέξεις «είκοσι (20)».

13. Στο άρθρο 62 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Εφ΄ όσον, για την ίδια παράβαση, επιβάλλονται, σύμφωνα με τον Κώδικα, περισσότερα πρόστιμα, υπερισχύει η διάταξη που προβλέπει το μεγαλύτερο πρόστιμο.».

14. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά τις λέξεις «που εξέδωσε την πράξη» προστίθενται οι λέξεις «ή παρέλειψε την έκδοσή της» και στο τελευταίο εδάφιο της ιδίας παραγράφου μετά τις λέξεις «σε αυτόν» προστίθενται οι λέξεις «ή από τη συντέλεση της παράλειψης.».

15. α. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η αναστολή, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν ισχύει επί του άμεσου προσδιορισμού του φόρου καθώς και επί πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου, που εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική του δήλωση.»

β. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013μετά τις λέξεις «Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας» προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Για την αναστολή, λόγω άσκησης προσφυγής, ισχύουν ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.».

16. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης μπορεί, με απόφασή του, να εξουσιοδοτεί άλλους υπαλλήλους της ίδιας υπηρεσίας, να υπογράφουν, με εντολή του, αποφάσεις επί ενδικοφανών προσφυγών και αιτήσεων αναστολής.».

17. Στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 65 Α η λέξη «και» διαγράφεται και τίθεται κόμμα και μετά τη λέξη «ευθύνης» προστίθενται οι λέξεις «και στα υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων».

18. α. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ως έναρξη ελέγχου κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου θεωρείται και η αποστολή έως την 31.12.2013 επιστολής στο φορολογούμενο, με την οποία του γνωστοποιείται ότι έχει εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου. Σε περίπτωση κατά την οποία, έως την 31.12.2013, είχε εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου και για οποιοδήποτε λόγο, μετά την ημερομηνία αυτή, για την ίδια χρήση, περίοδο, φορολογική υπόθεση ή υποχρέωση, εκδοθεί νέα εντολή ελέγχου, οι έννομες συνέπειες της έκδοσης της αρχικής εντολής δεν θίγονται.».

β. Στο εδάφιο 1 της παραγράφου 11 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά τη λέξη «εισφορών» προστίθεται η λέξη «προστίμων,» και μετά το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοση τους. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε πρώτο βαθμό.».

19. Στην παράγραφο 19 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά τις λέξεις «του άρθρου 4» προστίθενται οι λέξεις «παρ. 1 εδάφιο 1 ».

20. Η παράγραφος 40 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής: «40. Οι διατάξεις του άρθρου 65 Α τίθενται σε ισχύ για χρήσεις που αρχίζουν από 1ης Ιανουαρίου 2014 και καταργούνται για τις χρήσεις που αρχίζουν από 1ης Ιανουαρίου 2016 και μετά. Η Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1159/2011 διατηρείται σε ισχύ για χρήσεις που αρχίζουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μπορεί να τροποποιηθεί ύστερα από γνώμη της Ε.Λ.Τ.Ε..».

21. Στο άρθρο 66 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά την παράγραφο 42 προστίθενται νέοι παράγραφοι 43 και 44 ως εξής:

«43. Εφ΄ όσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ΄ οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα.

44. Από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας κάθε αίτημα προς τη Φορολογική Διοίκηση, για διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό, θεωρείται απαράδεκτο και δεν εξετάζεται. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου, ανεξαρτήτως χρονικών περιορισμών, εφαρμόζεται και για υποθέσεις, οι οποίες ήταν δυνατό να υπαχθούν σε οποιαδήποτε περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 70 Α και 70Β του ν. 2238/1994.».

22. Στο άρθρο 66 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά την παράγραφο 46 προστίθεται παράγραφος 47 ως εξής:

«47. Εντολές διενέργειας φορολογικού ελέγχου, εκδοθείσες μετά την 1.1.2014 και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, θεωρούνται νόμιμες, εφ΄ όσον υπογράφονται από τον Προϊστάμενο της υπηρεσίας, ο οποίος ήταν κατά το νόμο αρμόδιος για την έκδοσή τους, σύμφωνα με τα κατά το νόμο ισχύοντα έως την 31.12.2013. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται ανάλογα και για διαδικαστικές πράξεις στο πλαίσιο του ελέγχου, εκθέσεις ελέγχου, καταλογιστικές πράξεις φόρων, τελών, εισφορών και προστίμων, πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, μέτρα διοικητικής και αναγκαστικής εκτέλεσης, διασφαλιστικά μέτρα, αναγγελίες, συμψηφισμούς, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2014 και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, εφ΄ όσον υπογράφονται από όργανα τα οποία ήταν αρμόδια, σύμφωνα με τα κατά το νόμο ισχύοντα έως την 31.12.2013. Για καταλογιστικές πράξεις, εκτελεστούς τίτλους, πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, μέ-

τρα διοικητικής και αναγκαστικής εκτέλεσης, διασφαλιστικά μέτρα, αναγγελίες, για χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών από την δημοσίευση του παρόντος, η Φορολογική Διοίκηση θεωρείται ενιαία.».

23. Στο άρθρο 66 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, μετά την παράγραφο 47 προστίθεται παράγραφος 48 ως εξής:

«48.Για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι την 31.12.2013, ανεξάρτητα από το χρόνο διαπίστωσης τους, και το σχετικό πρόστιμο υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 του ν. 2523/1997, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 6 του ίδιου νόμου, εφόσον ο φορολογούμενος, με δήλωσή του προς τον Προϊστάμενο της αρχής που εξέδωσε την πράξη επιβολής προστίμου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα ημερών από την κοινοποίηση της, αποδεχθεί ανεπιφύλακτα το σύνολο των παραβάσεων που αναφέρονται σε αυτή και καταβάλει, εντός της ίδιας αυτής προθεσμίας, τουλάχιστον ποσοστό 40% της συνολικής οφειλής, ενώ το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται εφ΄ άπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της αποδοχής. Ειδικά για τις παραβάσεις που διαπράχθηκαν έως την 26.7.2013 και για τις οποίες το σχετικό πρόστιμο υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 10 και 6 του ν. 2523/1997, εφαρμόζονται, υπό τις προϋποθέσεις του προηγουμένου εδαφίου, οι διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2 του Κώδικα. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται ανάλογα και για υποθέσεις για τις οποίες ο φορολογούμενος έχει ασκήσει εμπρόθεσμη ενδικοφανή ή δικαστική προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή διοικητικού δικαστηρίου πρώτου βαθμού και οι οποίες δεν έχουν εξεταστεί ή συζητηθεί, εφ΄ όσον η δήλωση αποδοχής της πράξης γίνει εντός αποκλειστικής εξήντα ημερών από την δημοσίευση του παρόντος. Ποσά τα οποία έχουν καταβληθεί, δεν επιστρέφονται λόγω της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος, αμφισβητήσει την νομιμότητα της αποδοχής, η πράξη και οι έννομες συνέπειες της αναβιώνουν και ήδη καταβληθέντα ποσά δεν επιστρέφονται.».

24. Οι διατάξεις των περιπτώσεων της παρούσας υποπαραγράφου, εφαρμόζονται και ισχύουν από την 1.1.2014, εκτός εάν διαφορετικά ορίζεται σε αυτές.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.3.: ΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

1. Στο τέλος της υποπερίπτωσης γ΄ της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Ε2 της παρ. Ε΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Οι διατάξεις των περιπτώσεων της περίπτωσης β΄ της παρ.5, των εδαφίων δ΄ και ε΄ της παρ. 8, του δεύτερου εδαφίου της παρ.14, των παρ.15, 21, 22 και 23 του άρθρου 30 του ν. 3296/2004 (Α΄253), εφαρμόζονται ανάλογα και για τις υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών, αποκλειστικά και μόνο κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του προληπτικού, προσωρινού και τελωνειακού ελέγχου εφαρμογής της φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας. για τις οποίες εκδίδεται ειδική πράξη του αρμόδιου οργάνου.».

2. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 7 του άρθρου 34 του ν. 4141/2013 (Α΄81) αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Ο κανονισμός λειτουργίας των Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ο κανονισμός καθηκόντων του προσωπικού τους και η περιγραφή των θέσεων εργασίας αυτών.».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε: ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ

1. α. Η Γενική Διεύθυνση Φορολογίας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών, που συστήθηκε με τις διατάξεις της περίπτωσης α΄ της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 2343/1995 (Α΄211) και συγκροτήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 167/1996 (Α΄ 128) και η Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων της ίδιας Γενικής Γραμματείας, που συστήθηκε και συγκροτήθηκε με τις ίδιες διατάξεις, ανασυγκροτήθηκε και μετονομάστηκε με τις διατάξεις των παρ. 1 έως 4 του άρθρου 55 του ν. 4002/2011 (Α΄180), συγχωνεύονται σε μία (1) Γενική Διεύθυνση, στην οποία υπάγονται οι υφιστάμενες κατά την δημοσίευση του παρόντος νόμου Υπηρεσίες των δύο (2) συγχωνευόμενων Γενικών Διευθύνσεων, η οποία φέρει τον τίτλο «Γενική Διεύθυνση Φορολογικής Διοίκησης» και ασκεί τις ίδιες αρμοδιότητες με τις αρμοδιότητες των Γενικών αυτών Διευθύνσεων.

β. Η Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης της Γ.Γ.Δ.Ε., που συστήθηκε με τις διατάξεις της περίπτωσης ζ΄ της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 2343/1995, συγκροτήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 167/1996, μετονομάζεται σε «Γενική Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Ανθρώπινου Δυναμικού».

2. α. Η αυτοτελής Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Γ.Γ..Δ.Ε., ειδική αποκεντρωμένη υπηρεσία, επιπέδου Διεύθυνσης, που συστήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3943/2011 (Α΄ 66), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 55 του ν. 4002/2011 (Α΄180) και του άρθρου 12 του ν. 4110/2013 (Α΄ 17), όπως ισχύουν, μετονομάζεται σε «Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων» και υπάγεται απευθείας στον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.).

β. Συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών υπηρεσία επιπέδου Διεύθυνσης, με τίτλο «Μονάδα Εσωτερικού Ελέγχου», η οποία υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Οικονομικών και διαρθρώνεται σε τρία τμήματα ως εξής:

(αα) Τμήμα Α΄- Εσωτερικού Ελέγχου

(ββ) Τμήμα Β΄- Εσωτερικών Υποθέσεων

(γγ) Τμήμα Γ΄- Ελέγχου Πληροφοριακών Συστημάτων

γ. Συστήνεται στην Γ.Γ.Δ.Ε. ειδική αποκεντρωμένη υπηρεσία, με τίτλο «Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου», υπαγόμενη απευθείας στον Γενικό Γραμματέα, στην οποία συγχωνεύονται η Διεύθυνση Εποπτείας Εσωτερικού Ελέγχου και η Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης της Γ.Γ.Δ.Ε..

δ. Συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών υπηρεσία, με τίτλο «Διεύθυνση Φορολογικής Πολιτικής», η οποία υπάγεται στην Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής του ίδιου Υπουργείου και διαρθρώνεται σε τρία τμήματα ως ακολούθως:

(αα) Τμήμα Α΄- Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας

(ββ) Τμήμα Β΄ - Ανάλυσης Οικονομικών και Δημοσιονομικών Επιπτώσεων Φορολογικής Πολιτικής

(γγ) Τμήμα Γ΄ - Διεθνών Πρακτικών και Σχέσεων Φορολογικής Πολιτικής.

ε. Συστήνεται στην Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών τμήμα υπαγόμενο απευθείας στον Γενικό Γραμματέα αυτής, με τίτλο «Αυτοτελές Τμήμα Ελέγχου Διαχείρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων».

στ. Μετονομάζεται η Διεύθυνση Προσωπικού Γ.Λ.Κ. της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης και Ελέγχου Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων από την Ε.Ε. της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών σε «Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού και Οργάνωσης ΥΠ.ΟΙΚ.», υπαγόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών, και διαρθρώνεται σε πέντε τμήματα και ένα γραφείο, υπαγόμενο απευθείας στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης, ως εξής:

(αα) Τμήμα Α΄ - Προγραμματισμού, Ανάπτυξης και Εκπαίδευσης

(ββ) Τμήμα Β΄ - Υπηρεσιακών Μεταβολών

(γγ) Τμήμα Γ΄ - Μητρώου, Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων, Οικονομικών Παροχών

(δδ) Τμήμα Δ΄ - Πειθαρχικής Διαδικασίας

(εε) Τμήμα Ε΄ - Οργάνωσης και Ποιότητας

(στστ) Αυτοτελές Γραφείο Γραμματείας και Αρχείου

ζ. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ή ανακαθορίζονται οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών των υποπαραγράφων β΄ , δ΄ και στ΄ της παρούσας παραγράφου και κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων τους. Με όμοια απόφαση μπορεί να ανακαθορίζονται ή να εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες του Αυτοτελούς Τμήματος Ελέγχου Διαχείρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων.

3. α. Ορίζεται η 30η Ιουνίου 2014 ως χρόνος παύσης λειτουργίας της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, που συστήθηκε με τις διατάξεις της περίπτωσης η΄ της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 2343/1995 και συγκροτήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 167/1996, καθώς και των Οργανικών Μονάδων αυτής.

Από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος και μέχρι του χρόνου παύσης λειτουργίας της, η Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης και οι υφιστάμενες οργανικές μονάδες αυτής, εκτός από την Διεύθυνση Εποπτείας Εσωτερικού Ελέγχου και την Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου λειτουργούν αποκλειστικά και μόνο, προκειμένου να ολοκληρώσουν τις εκκρεμείς υποθέσεις τους.

β. Ένα μήνα μετά από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος:

(αα) οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Εποπτείας Εσωτερικού Ελέγχου, καθώς και της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, οι τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις και η ολοκλήρωση των εντολών τους, καθώς και το υπηρεσιακό τους αρχείο, μεταφέρονται στην Μονάδα Εσωτερικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών και στην Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου της Γ.Γ.Δ.Ε., κατά λόγο αρμοδιότητας, αντίστοιχα.

(ββ) οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Επιθεώρησης Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, οι τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις, η ολοκλήρωση των εντολών αυτής και το υπηρεσιακό της αρχείο, καθώς και οι αρμοδιότητες, το αρχείο και η ολοκλήρωση των εντολών των περιφερειακών Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, μεταφέρονται στην Μονάδα Εσωτερικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών και στην Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και στις καθ΄ ύλην αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου, κατά λόγο αρμοδιότητα, αντίστοιχα.

(γγ) οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Επιθεώρησης Διαχείρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων, το αρχείο, οι τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις και η ολοκλήρωση των εντολών τους, μεταφέρονται στο Αυτοτελές Τμήμα Ελέγχου Διαχείρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών.

(δδ) οι αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης ως προς τον έλεγχο των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ) του Υπουργείου Εξωτερικών, μεταφέρονται στη Διεύθυνση του στοιχείου β΄ του άρθρου 1 του π.δ. 24/2008 (Α΄ 48) της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων (ΓΔΔΕ), η οποία εφεξής θα ασκεί σε αυτές δημοσιονομικό έλεγχο σύμφωνα με το ν. 3492/2006 (Α΄ 210) όπως ισχύει. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας, τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 12 του ν. 2731/1999 (Α 138) όπως ισχύει διενεργούνται μόνο από την Υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (ΥΔΑΣ)..

(εε) Οι οργανικές θέσεις του κλάδου Οικονομικών Επιθεωρητών, καθώς και των λοιπών κλάδων προσωπικού των οργανικών μονάδων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Γ.Γ.Δ.Ε. ορίζονται ως οργανικές θέσεις της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών, της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου και της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων της Γ.Γ.Δ.Ε. και του Αυτοτελούς Τμήματος Ελέγχου Διαχείρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας, στις οποίες μεταφέρεται το υφιστάμενο προσωπικό. Η κατανομή των προαναφερθέντων οργανικών θέσεων μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών, της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας, για την στελέχωση των υπηρεσιών τους, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Στην περίπτωση 3 της υποπαραγράφου Ε.2 της παραγράφου Ε΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222), όπως προστέθηκε με την περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Β.1 της παραγράφου Β΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107), προστίθεται υποπερίπτωση ε΄, ως εξής:

«ε. Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομικών μεταφέρεται δέκα (10) ημέρες μετά από την δημοσίευση του παρόντος στην Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και υπάγεται απευθείας στον Γενικό Γραμματέα αυτής.».

5. α. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 27 του ΠΔ 85/2005 οι λέξεις: «των κλάδων Εφοριακών, Τελωνειακών και Πληροφορικής» διαγράφονται.

β. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 27 του ΠΔ 85/2005, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του νόμου 3943/2011, οι λέξεις: «προέρχονται από τους κλάδους Εφοριακών και Τελωνειακών ή από αυτούς που υπηρετούν σε θέσεις Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους και» διαγράφονται.

γ. Στην περίπτωση α της παραγράφου 7 του άρθρου 27

του ΠΔ 85/2005 οι λέξεις: «των κλάδων Εφοριακών ή Τελωνειακών» διαγράφονται.

6. α. Η προθεσμία τριών μηνών για τη στελέχωση της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων, που ορίζεται στην υποπαράγραφο Β.11 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107), η οποία παρατάθηκε για χρονικό διάστημα τριών μηνών με την παράγραφο 1 του άρθρου 92 του ν. 4182/2013 (Α΄ 185), παρατείνεται από τότε που έληξε έως 31.12.2013.

β. Η καταβολή των αποδοχών στο πάσης φύσεως αποσπασμένο προσωπικό στην Κεντρική Μονάδα Κρατικών Ενισχύσεων δύναται να διενεργείται από το φορέα προέλευσης.

γ. Στις οργανικές θέσεις του άρθρου 7 του ν. 3492/2006 όπως ισχύει μεταφέρονται και προστίθενται εκατό (100) οργανικές θέσεις του κλάδου Οικονομικών Επιθεωρητών και στις οποίες μεταφέρεται το υφιστάμενο προσωπικό.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.1.: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ- ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ

1. α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 36 του ν. 3918/2011 (Α΄ 31) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 36

1. Το επάγγελμα του αδειούχου φαρμακοποιού και η λήψη άδειας ίδρυσης και λειτουργίας φαρμακείου από αδειούχο φαρμακοποιό, όπως προσδιορίζεται από το ν. 5607/1932 (Α΄ 300), όπως αυτός ισχύει, δεν υπόκεινται σε κανένα περιορισμό πλην των σχετικών με τα πληθυσμιακά όρια.»

β. Το άρθρο 7 του ν. 328/1976 (Α΄ 128) καταργείται.

γ. Το άρθρο 20 του ν. 5607/1932 (Α΄ 300) καταργείται.

2. Το άρθρο 8 του ν. 1963/1991 (Α΄ 138) καταργείται.

3. α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 328/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την εκμετάλλευση φαρμακείου ή φαρμακαποθήκης επιτρέπεται η σύσταση ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας μόνο μεταξύ φαρμακοποιών.».

β. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 36 του ν. 3918/2011 καταργείται.

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 36 του νόμου 3918/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Επιτρέπεται η μεταφορά και η ίδρυση φαρμακείων κατ' εξαίρεση των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, πλησίον δημόσιων νοσοκομείων και σε απόσταση έως εκατό (100) μέτρων εκατέρωθεν του μέσου της εξωτερικής κεντρικής πύλης του νοσοκομείου και στις δύο (2) οικοδομικές γραμμές της οδού επί της οποίας βρίσκεται η πύλη. Ο αριθμός των νέων φαρμακείων δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των ήδη λειτουργούντων στην περιοχή που ορίστηκε στο προηγούμενο εδάφιο κατά τη δημοσίευση του παρόντος.»

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 36 του νόμου 3918/2011 καταργείται.

6. Το άρθρο 8, η παρ. 1 του άρθρου 14 και το άρθρο 13 του ν. 5607/1932 καταργούνται.

7. α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του π.δ. 88/2004 (Α΄ 68) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η φαρμακαποθήκη είναι ανεξάρτητος ενιαίος χώρος ευρισκόμενος σε ένα ή περισσότερα επίπεδα (ημιυπόγειο, ισόγειο, ένα ή περισσότερους ορόφους), ο οποίος διαθέτει φυσικό και τεχνητό φωτισμό, αερισμό, αποχέτευση, κλιματισμό, ψυκτικούς χώρους και είναι σύμφωνος με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις».

β. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 1963/1991 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Το φαρμακοπωλείο λειτουργεί στο ισόγειο του καταστήματος και είναι χώρος κυρίας χρήσεως».

γ. Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του π.δ. 88/2004 καταργείται.

8. α. Οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν.δ. 96/1973 (Α΄ 172) περί τιμολόγησης και ανώτατων τιμών δεν έχουν εφαρμογή επί των φαρμακευτικών προϊόντων τα οποία ταξινομούνται, με απόφαση του Ε.Ο.Φ., στα «μη συνταγογραφούμενα φάρμακα» (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ).

β. Για όσα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ κυκλοφορούν ήδη στην Ελλάδα κατά τη δημοσίευση του παρόντος, οι τιμές δεν αυξάνονται έως και την 31η Δεκεμβρίου 2016.

γ. Τα νέα ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ που θα τεθούν σε κυκλοφορία στην Ελλάδα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και για τα οποία υπάρχουν ήδη σε κυκλοφορία όμοια ως προς τις δραστικές ουσίες, τις περιεκτικότητες και τις φαρμακοτεχνικές μορφές, θα διατίθενται στις ίδιες ή κατώτερες τιμές με αυτές των ομοίων ήδη κυκλοφορούντων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου, ενώ αυτά με δραστικές ουσίες που δεν υπάρχουν στην Ελληνική αγορά, τιμολογούνται με βάση τον μέσο όρο των τριών χαμηλότερων χωρών -μελών της Ε.Ε. και, στη συνέχεια, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου. Για υπάρχοντα φάρμακα του θετικού ή αρνητικού καταλόγου που θα χαρακτηριστούν αρμοδίως από τον ΕΟΦ ως ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ, ισχύουν στη συνέχεια οι διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου. Δεν επιτρέπεται αύξηση των τιμών των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. έως την 31η Δεκεμβρίου 2016.

δ. Οι περιορισμοί στις εκπτώσεις καθώς και η διαδικασία γνωστοποίησης πωλήσεων δεν έχουν εφαρμογή επί των φαρμακευτικών προϊόντων που χορηγούνται με απόφαση του Ε.Ο.Φ. χωρίς ιατρική συνταγή ως «μη συνταγογραφούμενα φάρμακα» (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. ή Ο.Τ.C.).

ε. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας καθορίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων ως προς τη διάθεση και την τιμολόγηση των ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ.

στ. Κάθε αντίθετη διάταξη με την παρούσα υποπαράγραφο και ειδικότερα οι διατάξεις περί ανώτατης χονδρικής τιμής, ανώτατης λιανικής τιμής, καθαρής τιμής παραγωγού ή εισαγωγέα, περί τιμολόγησης γενοσήμων, η διαδικασία και τα δικαιολογητικά για τον καθορισμό ή μεταβολή τιμής, η τιμολόγηση φαρμάκων αναφοράς, οι χορηγούμενες πιστώσεις, οι περιορισμοί στις εκπτώσεις καθώς και η διαδικασία γνωστοποίησης πωλήσεων δεν έχουν εφαρμογή επί των φαρμακευτικών προϊόντων που χορηγούνται με απόφαση του Ε.Ο.Φ. χωρίς ιατρική συνταγή ως «μη συνταγογραφούμενα φάρμακα» (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. ή Ο.Τ.C.).

9. Οι παράγραφοι 1 έως και 4 του άρθρου 11 του ν. 5607/1932 καταργούνται.

10. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 21 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Τα ποσοστά κέρδους και ανώτατα όρια αυτών της πα-

ρούσης παραγράφου δεν αφορούν φαρμακευτικά προϊόντα που χορηγούνται με απόφαση του Ε.Ο.Φ. χωρίς ιατρική συνταγή ως «μη συνταγογραφούμενα φάρμακα» (ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ. ή Ο.Τ.C.)».

11. α. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 και η περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 3 της Υ.Α. 325/5851/Γ.Π./2014 (Β 88) Διατάξεις Τιμολόγησης Φαρμάκων (Β΄ 1446) καταργούνται.

β. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 και η περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 3 της Υ.Α. Γ.Υ./ΟΙΚ. 3457/2014 (Β΄ 64) «Ρύθμιση θεμάτων τιμολόγησης φαρμάκων» καταργούνται.

12. Η παράγραφος 2 του άρθρου 36 του ν. 3918/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. α) Όλα τα φαρμακεία μπορούν να λειτουργούν κατά τις απογευματινές ώρες από Δευτέρα έως Παρασκευή, καθώς και το Σάββατο. Με την επιφύλαξη του εδαφίου β΄ της παρούσης παραγράφου, η επιλογή και τήρηση τυχόν διευρυμένου ωραρίου λειτουργίας φαρμακείου γίνεται ελεύθερα από τον εκάστοτε αδειούχο φαρμακοποιό. Το διευρυμένο ωράριο δεν είναι υποχρεωτικό να δηλωθεί εκ των προτέρων στους οικείους φαρμακευτικούς συλλόγους και στον αρμόδιο Περιφερειάρχη και δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται ή να συμπίπτει με αυτό των εφημεριών, όπως αυτές ορίζονται από τον οικείο φαρμακευτικό σύλλογο.

β) Σε περίπτωση που ο οικείος φαρμακοποιός επιθυμεί να τηρήσει διευρυμένο ωράριο και το φαρμακείο να περιλαμβάνεται στους μηνιαίους πίνακες εφημεριών των οικείων φαρμακευτικών συλλόγων αναφορικά με το διευρυμένο αυτό ωράριο, ο φαρμακοποιός υποχρεούται να δηλώσει το διευρυμένο ωράριο στους οικείους φαρμακευτικούς συλλόγους και στον αρμόδιο Περιφερειάρχη μέχρι την 20ή Μαΐου και την 20ή Νοεμβρίου κάθε έτους, προκειμένου να λειτουργεί το φαρμακείο κατά το πρώτο ή το δεύτερο εξάμηνο κάθε έτους αντίστοιχα. Ο οικείος Περιφερειάρχης υποχρεούται να ανακοινώνει το σύνολο των δηλώσεων των φαρμακοποιών μέχρι τις 31 Μαΐου και 30 Νοεμβρίου αντίστοιχα, οι δε οικείοι φαρμακευτικοί σύλλογοι υποχρεούνται να αναφέρουν στους μηνιαίους πίνακες εφημέριων και τα φαρμακεία που λειτουργούν πέραν του νομίμου ωραρίου. Το διευρυμένο ωράριο στην περίπτωση του παρόντος εδαφίου β΄ θα πρέπει να συμπίπτει κατ΄ ελάχιστον με αυτό των εφημέριων όπως το ορίζει ο οικείος φαρμακευτικός σύλλογος και θα πρέπει να τηρείται για όλο το χρονικό διάστημα που έχει δηλώσει ο φαρμακοποιός. Η μη τήρηση του διευρυμένου ωραρίου στην περίπτωση του παρόντος εδαφίου β΄ επιφέρει τις προβλεπόμενες από την ισχύουσα νομοθεσία για τις εφημερίες κυρώσεις.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζεται κάθε τεχνική λεπτομέρεια εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.»

13. Οι περιπτώσεις δ΄ και ε΄ του άρθρου 2 της ΥΑ Α6/4171/1987 (Β΄ 361) καταργούνται.

14. Η παράγραφος 2 του άρθρου 6 της ΥΑ Υ3/3211/2000 «Διαιτητικά τρόφιμα για ιατρικούς σκοπούς» (Β΄ 1185) καταργείται.

15. Τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ΥΑ ΓΠ/οικ.103499/2013 μπορούν να διατίθενται και εξ αποστάσεως στο κοινό μέσω των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

16. Η περίπτωση 1 της παραγράφου Β4 του άρθρου 1 της Υ.Α. ΔΥΓ3(α)/127858/2004 (Β΄ 284) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Να κυκλοφορούν τουλάχιστον σε τρεις (3) χώρες της Ε.Ε. χωρίς να απαιτείται ιατρική συνταγή».

17. Η ΥΑ ΔΥΓ3/109282/2011 (Β΄ 2251) καταργείται

18. α. Στην παράγραφο Η.4. του ν. 4093/2012 με τίτλο «ΑΡΣΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΠΝΟΥ» προστίθεται πρώτο εδάφιο ως εξής:

«1. Οι διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν. 3919/2011 (Α΄ 32) εφαρμόζονται στην πώληση προϊόντων καπνού υπό τους όρους και προϋποθέσεις διάθεσης που ορίζονται στο ν. 3730/2008.»

β. Η Εγκύκλιος ΔΥΓ6/Γ.Π.οικ./82881/5.9.2013 «Εφαρμογή Γνωμοδότησης του ΝΣΚ για τα σημεία πώλησης των καπνικών προϊόντων» καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.2: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

1. α. Επιτρέπεται η διακίνηση πετρελαιοειδών προϊόντων για θέρμανση από κάτοχο άδειας λειτουργίας πρατηρίου υγρών καυσίμων, που έχει έγγραφη σύμβαση αποκλειστικής συνεργασίας με συγκεκριμένη εταιρεία εμπορίας και διανομής πετρελαιοειδών με βυτιοφόρο αυτοκίνητο, εφόσον κατά τη συγκεκριμένη διακίνηση το βυτιοφόρο δεν φέρει παραπλανητικό ως προς την προέλευση σήμα.

β. Η παράγραφος 4 του άρθρου 116 της ΥΑ Α2-861/2013 (Β΄ 2044) καταργείται.

2. α. Δεν επιτρέπεται η διάθεση πετρελαιοειδών προϊόντων από:

i) Κάτοχο άδειας Λειτουργίας Πρατηρίου υγρών καυσίμων σε άλλο κάτοχο άδειας Λειτουργίας Πρατηρίου υγρών καυσίμων.

ii) Κάτοχο άδειας Λειτουργίας Πρατηρίου υγρών καυσίμων σε κάτοχο άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης, με ή χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους.

β. Κάτοχος Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους, ανεξαρτήτως του αν διαθέτει και άδεια Λειτουργίας Πρατηρίου υγρών καυσίμων, επιτρέπεται να προμηθεύεται πετρελαιοειδή προϊόντα για θέρμανση από εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών με άδεια κατηγορίας Α΄, Διυλιστήρια και εισαγωγές εφόσον, υπάρχει εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία σύστημα εισροών εκροών, καθώς και να τα διαθέτει σε κατόχους Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους.

Κάτοχος Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους επιτρέπεται να προμηθεύεται πετρελαιοειδή προϊόντα για θέρμανση είτε από κατόχους Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους είτε από εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών με άδεια κατηγορίας Α΄ είτε και από Διυλιστήρια.

γ. Η παράγραφος 6 του άρθρου 116 της ΥΑ Α2-861/2013 (Β΄ 2044) καταργείται.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του ν. 3054/2002 (Α΄ 230) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο κάτοχος Άδειας Διύλισης μπορεί να διαθέτει πετρελαιοειδή προϊόντα στην εγχώρια αγορά μόνο σε κατόχους Άδειας Εμπορίας, σε Μεγάλους Τελικούς Καταναλωτές, στις Ένοπλες Δυνάμεις, σε Προμηθευτικούς Συνεταιρισμούς ή Κοινοπραξίες της παρ. 10 του άρθρου 7 και σε κατόχους Άδειας Λιανικής Εμπορίας των κατη-

γοριών με τα στοιχεία α΄, β΄ και γ΄ της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002. Ο κάτοχος Άδειας Λιανικής Εμπορίας, ο οποίος προμηθεύεται πετρελαιοειδή προϊόντα απευθείας από κάτοχο Άδειας Διύλισης, είτε μεμονωμένα είτε ως μέλος Προμηθευτικού Συνεταιρισμού ή Κοινοπραξίας της παρ. 10 του άρθρου 7, οφείλει να υποβάλει σε αυτόν υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α΄ 75) ότι δεν έχει συνάψει σύμβαση αποκλειστικής προμήθειας από κάτοχο Άδειας Εμπορίας ούτε φέρει το Σήμα του κατόχου αυτού.»

4. α. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι κάτοχοι Άδειας Λιανικής Εμπορίας προμηθεύονται πετρελαιοειδή προϊόντα από κατόχους Άδειας Εμπορίας και κατόχους Άδειας Διύλισης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 5. Οι κάτοχοι άδειας Λιανικής Εμπορίας του προηγούμενου εδαφίου υποχρεούνται να προβαίνουν στον εκτελωνισμό των ανωτέρω πετρελαιοειδών προϊόντων. Η μεταφορά των πετρελαιοειδών προϊόντων που διακινούν οι κάτοχοι Άδειας Λιανικής Εμπορίας πραγματοποιείται με βυτιοφόρο (Φ.Ι.Χ. και Φ.Δ.Χ.), ιδιόκτητο ή μισθωμένο. Ο κάτοχος Άδειας Λιανικής Εμπορίας φέρει την αποκλειστική ευθύνη για την ποιότητα και την ποσότητα των προϊόντων που διακινεί και διαθέτει. Οι κάτοχοι Άδειας Λιανικής Εμπορίας των κατηγοριών με τα στοιχεία α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 3, μπορούν να χρησιμοποιούν για τη μεταφορά των πετρελαιοειδών προϊόντων τις υπηρεσίες τρίτων (μεταφορέων), μη κατόχων άδειας κατά το νόμο αυτό, και στους οποίους δεν πραγματοποιείται μεταβίβαση της κυριότητας των μεταφερόμενων προϊόντων. Η μεταφορά και η πώληση των πετρελαιοειδών προϊόντων γίνεται με παραστατικά των κατόχων Άδειας Λιανικής Εμπορίας. Τα ανωτέρω μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιούνται για τη διακίνηση των πετρελαιοειδών προϊόντων των κατόχων άδειας Λιανικής Εμπορίας των κατηγοριών με τα στοιχεία α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 3, πρέπει να φέρουν εμφανώς, κατά περίπτωση, το εμπορικό σήμα του κατόχου της άδειας Εμπορίας, εφόσον προμηθεύονται πετρελαιοειδή προϊόντα από κάτοχο άδειας Εμπορίας με βάση αποκλειστική σύμβαση και φέρουν στο πρατήριο τους το εμπορικό σήμα αυτού, άλλως, κατά περίπτωση, το εμπορικό σήμα του κατόχου της Άδειας Λιανικής Εμπορίας, του Συνεταιρισμού ή της Κοινοπραξίας στην οποία ανήκουν, ή το εμπορικό σήμα του μεταφορέα με τον οποίο έχει συναφθεί έγγραφη σύμβαση μεταφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Η δαπάνη εγκατάστασης του σήματος αυτού βαρύνει τον ιδιοκτήτη του μεταφορικού μέσου, ενώ σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης ή αγοράς με παρακράτηση κυριότητας, η δαπάνη βαρύνει τον μισθωτή ή τον αγοραστή του μεταφορικού μέσου, αντίστοιχα. Με απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της σήμανσης των ανωτέρω μεταφορικών μέσων.»

β. Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ο κάτοχος άδειας λιανικής εμπορίας, εφόσον τροφοδοτείται αποκλειστικά από έναν κάτοχο άδειας εμπορίας, υποχρεούται να αναρτά σε εμφανές σημείο του πρατηρίου του το εμπορικό σήμα του κατόχου άδειας εμπορίας, άλλως, κατά περίπτωση, το εμπορικό σήμα του κατόχου της Άδειας Λιανικής Εμπορίας, του Συνεταιρισμού ή της Κοινοπραξίας στην οποία είναι μέλη Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας ή απόφαση του άρθρου 4 του ν. 4177/2013 (Β΄173) καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την καθιέρωση του ειδικού σήματος.»

5. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι Προμηθευτικοί αυτοί Συνεταιρισμοί ή οι Κοινοπραξίες επιτρέπεται να διαθέτουν ή να χρησιμοποιούν ίδιους αποθηκευτικούς χώρους πέραν αυτών που προβλέπονται από τις Άδειες Λειτουργίας των πρατηρίων που είναι μέλη του Συνεταιρισμού ή της Κοινοπραξίας, εφόσον έχουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία σύστημα εισροών εκροών σε αυτούς.»

6. Η παράγραφος 11 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Οι κάτοχοι Άδειας Λιανικής Εμπορίας των κατηγοριών με τα στοιχεία α΄, β΄ της παραγράφου 3 και γ΄ κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 7, μπορούν να πραγματοποιούν εισαγωγές πετρελαιοειδών προϊόντων, εφόσον τα προϊόντα αυτά προορίζονται αποκλειστικά για την προμήθεια των πρατηρίων τους και τηρούνται οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας για τις Εισαγωγές, του Τελωνειακού Κώδικα και το άρθρο 12 για την τήρηση αποθεμάτων ασφαλείας και εφόσον είναι εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία σύστημα εισροών εκροών».

7. Η παράγραφος 6 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Ο κάτοχος Άδειας Λιανικής Εμπορίας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης υποχρεούται σε ομαλή και συνεχή τροφοδοσία της κατανάλωσης ανάλογα με την άδειά του. Επίσης φέρει την ευθύνη, κατά τις διατάξεις παρόντος νόμου αυτού, για τη διακίνηση των προϊόντων που εμπορεύεται και προς τούτο εξασφαλίζει την ασφαλή χρήση των απαραίτητων αποθηκευτικών χώρων, εξοπλισμού και μεταφορικών μέσων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες άσκησης της Λιανικής Εμπορίας από τον Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης. Όσοι κατέχουν άδεια Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης και διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους δύνανται να προμηθεύονται τα προϊόντα αυτά είτε από εταιρείες εμπορίας με άδεια κατηγορίας Α΄ είτε από διυλιστήρια είτε από εισαγωγές εφόσον, υπάρχει εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία σύστημα εισροών εκροών. Όσοι κάτοχοι Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης δεν διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους δύνανται να προμηθεύονται τα προϊόντα αυτά είτε από άλλους κατόχους Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης που διαθέτουν τέτοιους χώρους, είτε από εταιρείες εμπορίας με άδεια κατηγορίας Α΄ και από διυλιστήρια. Η έγγραφη σύμβαση προμήθειας που συνάπτουν οι κάτοχοι Άδειας Πωλητή πετρελαίου θέρμανσης που δεν διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους υποβάλλεται και θεωρείται στην οικεία Αδειοδοτούσα Αρχή της Περιφέρειας εντός 10 ημερών από την σύναψη της και στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατά τις κείμενες διατάξεις. Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης για οποιονδήποτε λόγο, οι πωλητές λιανικής υποχρεούνται να συνάπτουν άμεσα νέα σύμβαση με άλλο πωλητή χονδρικής - λιανικής ακολουθώντας την ίδια διαδικασία. Ο εκάστοτε κύριος των ανωτέρω πετρελαιοειδών προϊόντων φέρει την αποκλειστική ευθύνη για την ποιότητα και ποσότητα των προϊόντων που διακινεί και διαθέτει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3054/2002 όπως ισχύει.»

8. Η παράγραφος 9 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002 καταργείται.

9. Τα εδάφια τέταρτο και επόμενα της παραγράφου 1β του άρθρου 21 της ΥΑ Δ2/Α/Φ.8/16570/2005 (Β΄ 1306), όπως τροποποιήθηκε δυνάμει της ΥΑ Δ2/Α/19843/2011 (Β΄ 2191), αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι πωλητές πετρελαίου θέρμανσης οι οποίοι δεν διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους, μπορούν να πωλούν μόνο λιανικώς σε τελικούς καταναλωτές. Υποχρεούνται να συνάπτουν έγγραφη σύμβαση προμήθειας η οποία υποβάλλεται και θεωρείται στην οικεία Αδειοδοτούσα Αρχή της Περιφέρειας εντός 10 ημερών από την σύναψή της και στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κατά τις κείμενες διατάξεις. Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης για οποιονδήποτε λόγο, οι ως άνω πωλητές υποχρεούνται να συνάπτουν άμεσα νέα σύμβαση ακολουθώντας τη ίδια διαδικασία. Η τήρηση των ανωτέρω υποχρεώσεων αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση ή την ανανέωση της άδειας Πωλητή Πετρελαίου Θέρμανσης.»

10. Η παράγραφος 4 του άρθρου 28 του ν. 4177/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Στην ίδια σύμβαση προβλέπεται η χονδρική τιμή πώλησης των υγρών καυσίμων και του υγραερίου κίνησης, η οποία διαμορφώνεται ελεύθερα από τα μέρη ύστερα από διαπραγμάτευση».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.3: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:

2.

1. Οι διατάξεις του άρθρου 10, 11, 13, 14 του Νομοθετικού Διατάγματος 1044/1971 (Α΄ 245) και το π.δ. 37/2009 (Α΄ 54).

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 15 του ν.δ.1044/1971.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 16 του ν.δ. 1044/1971.

4. Το άρθρο 18 του ν.δ.1044/1971.

5. Η παράγραφος 3 του άρθρου 19 του ν.δ.1044/1971.

6. Οι παράγραφοι 1, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 21 του ν.δ. 1044/1971.

7. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 22 του ν.δ. 1044/1971.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 4, 5, 8 και 9 του άρθρου 23 του Νομοθετικού Διατάγματος 1044/1971 και οι ΥΑ Π33-16881/2011 (Β΄ 1351) και ΥΑ 121427/1988 (Β΄ 882).

9. Το άρθρο 24 του ν.δ.1044/1971 .

10. Η περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 25 του ν.δ. 1044/1971.

11. Η παράγραφος 1 του άρθρου 30 του ν.δ. 1044/1971.

12. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 3648/2008 (Α΄ 38).

13. Η περίπτωση β της παραγράφου 2 και οι περιπτώσεις α΄ και β΄ της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 3648/2008.

14. Το άρθρο 7 του ν. 3648/2008.

15. Η ΚΥΑ 5671/1487/1984 (Β΄ 549).

16. Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη αντίθετη με την υποπαράγραφο ΣΤ2 του ν. 4093/2012.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.4: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

1. α. Οι παράγραφοι 3α – 3δ του άρθρου 1 του ν. 2557/1997 (Α΄ 271) αντικαθίστανται ως εξής:

«3.α. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκδίδει λογοτεχνικά βιβλία στην Ελλάδα ή εισάγει λογοτεχνικά βιβλία που τυπώνονται στο εξωτερικό στην ελληνική γλώσσα οφείλει να καθορίζει την τιμή διάθεσής τους στο κοινό, καθώς και τις πρόσθετες παροχές που μπορούν να προσφέρονται στο κοινό και να ενημερώνει για την τιμή και τις πρόσθετες παροχές όσους προμηθεύονται αντίτυπα του βιβλίου για διάθεση στο κοινό.

Λογοτεχνικά βιβλία που κυκλοφορούν στην Ελλάδα από εκδοτικό οίκο που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και τα οποία έχουν εκτυπωθεί ή αναπαραχθεί στο εξωτερικό για λογαριασμό του εκδοτικού οίκου, υπάγονται στη ρύθμιση της παραγράφου αυτής.

Απαγορεύεται η διάθεση λογοτεχνικών βιβλίων στο κοινό από τον ίδιο τον εκδότη τους ή από τρίτο σε τιμή που υπερβαίνει την τιμή που καθορίστηκε από τον εκδότη ή είναι μικρότερη του ενενήντα τοις εκατό (90%) της τιμής αυτής. Όταν η επιχείρηση διάθεσης βιβλίων στο κοινό είναι εγκατεστημένη σε απόσταση μεγαλύτερη των πενήντα χιλιομέτρων από την έδρα του εκδότη του διατιθέμενου λογοτεχνικού βιβλίου, η διάθεσή του μπορεί να γίνεται σε τιμή που υπερβαίνει έως πέντε τοις εκατό (5%) την καθορισμένη από τον εκδότη τιμής διάθεσής του στο κοινό.

Απαγορεύεται η προσφορά στο κοινό κατά τη διάθεση του λογοτεχνικού βιβλίου προσθέτων παροχών που δεν καθορίσθηκαν σύμφωνα με τα παραπάνω από τον εκδότη, καθώς και η διαφήμισή της κατά παράβαση των απαγορεύσεων αυτών.

Ως λογοτεχνικό βιβλίο θεωρείται για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου το λογοτεχνικό βιβλίο κατά το άρθρο 33 του ν. 2121/1993 (Α΄ 25). Ως βιβλίο θεωρείται, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, και το CD-ROM, το DVD ROM, οποιοσδήποτε τύπος ψηφιακού κειμένου (αρχείου) που αναπαράγει ακριβώς το περιεχόμενο συγκεκριμένου βιβλίου, καθώς και το ηλεκτρονικό βιβλίο (e-book).

β. Ο εκδότης μπορεί να ανακαθορίζει την τιμή διάθεσης του λογοτεχνικού βιβλίου στο κοινό. Στην περίπτωση αυτήν οφείλει να ενημερώσει για την τιμή αυτή όσους προμηθεύονται ή έχουν προμηθευτεί αντίτυπα του βιβλίου για διάθεσή τους στο κοινό.

Όσοι προμηθεύονται ή έχουν προμηθευτεί αντίτυπα λογοτεχνικού βιβλίου για περαιτέρω διάθεσή τους στο κοινό, υποχρεούνται να τα διαθέτουν σε τιμή που δεν υπερβαίνει τη νέα τιμή που καθορίστηκε από τον εκδότη ούτε είναι μικρότερη του ενενήντα τοις εκατό (90%) της τιμής αυτής. Η υποχρέωση αυτή αρχίζει δεκαπέντε ημέρες από τότε που έλαβε γνώση του ανακαθορισμού εκείνος που διαθέτει τα βιβλία στο κοινό.

Όταν ο εκδότης του λογοτεχνικού βιβλίου ανακαθορίζει την τιμή διάθεσής του σε ύψος χαμηλότερο της τιμής που είχε αρχικό καθοριστεί, οφείλει μετά από επιλογή αυτών που έχουν προμηθευτεί αντίτυπα για διάθεσή τους στο κοινό είτε να τους καταβάλει ως αποζημίωση τη διαφορά ανάμεσα στην παλαιά και στη νέα τιμή επί τον αριθμό των αντιτύπων που ο δικαιούχος της αποζη-

μίωσης έχει προμηθευτεί, αλλά δεν έχει διαθέσει ακόμα στο κοινό είτε να δεχθεί την επιστροφή των αντιτύπων, που δεν έχουν ακόμα διατεθεί στο κοινό στην τιμή με την οποία έγινε η προμήθεια των αντιτύπων.

γ. Δεν θεωρείται υπέρβαση της καθορισμένης από τον εκδότη τιμής διάθεσης του λογοτεχνικού βιβλίου στο κοινό η αμοιβή για συμπληρωματικές υπηρεσίες που παρέχονται στο κοινό κατά τη διάθεση του βιβλίου.

δ. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων δεν ισχύουν για τα λογοτεχνικά βιβλία που επανεκδίδονται αναμορφωμένα ή μη από τον προηγούμενο εκδότη τους ή από άλλον και γενικώς για κάθε νέα έκδοση του βιβλίου, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό της. Ως έκδοση νοείται η εκτύπωση, με οποιονδήποτε τρόπο, αντιτύπων του βιβλίου. Στους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων δεν υπόκειται η τιμή διάθεσης λογοτεχνικών βιβλίων στο κοινό όταν έχει παρέλθει διετία από την πρώτη έκδοσή τους ούτε η τιμή διάθεσης στο κοινό μεταχειρισμένων και ελαττωματικών λογοτεχνικών βιβλίων.»

β. Η παράγραφος 3ζ του άρθρου 1 του ν. 2557/1997 καταργείται.

2. α. Μετά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του ν. 3377/2005 (Α΄ 202), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για περισσότερες της μίας εκθέσεις βιβλίου κατ΄ έτος, ο φορέας υποβάλλει αίτηση στο κατά τόπο Περιφερειακό Συμβούλιο το οποίο αποφαίνεται με αιτιολογημένη απόφαση».

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 17 του ν. 3377/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Επιτρέπεται η πώληση βιβλίων σε εκθέσεις ή εκδηλώσεις, εφόσον το αντικείμενό τους είναι συναφές με το περιεχόμενο των βιβλίων».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.5: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

1. α. Στο άρθρο 16 του ν. 4177/2013 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας που εκδίδεται μετά από διαβούλευση με τοπικούς και συλλογικούς φορείς ορίζονται τουλάχιστον τρεις (3) τουριστικές περιοχές, όπου επιτρέπεται πιλοτικά για ένα (1) έτος η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και τις υπόλοιπες Κυριακές, πέραν των αναφερομένων στην παράγραφο 1 του παρόντος χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος και χωρίς να απαιτείται απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζεται ο φορέας παρακολούθησης της δράσης για την εξαγωγή συγκριτικών συμπερασμάτων και κάθε άλλη λεπτομέρεια.»

β. Η απόφαση της προηγούμενης υποπερίπτωσης εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. α. Η παράγραφος 7 του άρθρου 15 του ν. 4177/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας μετά από διαβούλευση με τους συλλογικούς φορείς της αγοράς, εκδίδεται Κώδικας Δεοντολογίας για την προστασία του καταναλωτή κατά τις προσφορές και εκπτώσεις, ιδίως σε ό,τι αφορά την ενημέρωση του κοινού, τις αναγραφόμενες τιμές, τη διάρκεια των προσφορών, την ποσότητα και τα χαρακτηριστικά των προσφερόμενων ειδών, τις συνέπειες παράβασής του και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση καθορίζεται η χρονική περίοδος κατά την οποία τα εποχικά είδη μπορούν να προσφέρονται σε μειωμένη τιμή καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των καταστημάτων πώλησης αποθεμάτων (stock) και των εκπτωτικών καταστημάτων (outlet) και η πώληση εμπορευμάτων από τα καταστήματα αυτά.»

β. Μετά τη θέση σε ισχύ της υπουργικής απόφασης της παραγράφου 7 του άρθρου 15 του ν. 4177/2013 (Α΄ 173) οι παράγραφοι 2, 3, 4, 5 εδάφιο πρώτο και 6 του άρθρου 15 του ν. 4177/2013 καταργούνται.

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 της ΥΑ Α4/1863/2005 «Καταστήματα STOCK και OUTLET» (Β 1985) καταργείται.

4. Η παράγραφος 6 του άρθρου 98 της ΥΑ Α2 861/2013 (Β΄ 2044) καταργείται.

5. Τα άρθρα 7γ και 7δ του ν. 2323/1995 (Α΄ 145) καταργούνται.

6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 16 του ν. 4013/2011 (Α΄ 204) καταργείται.

7. α. Το άρθρο 4 της ΚΥΑ 1233/91 και 172/92 (Β΄ 277/20.4.1992), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 4
Σύστημα καταχώρισης

Για τα απορρυπαντικά που εμπίπτουν στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 648/2004 όπως ισχύει, καθιερώνεται σύστημα καταχώρισης σύμφωνα με το οποίο ο παραγωγός ή ο εισαγωγέας των προϊόντων της παρούσας απόφασης, γνωστοποιεί ηλεκτρονικά στην αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Χημείου του Κράτους, μέσα σε ένα μήνα από την κυκλοφορία του προϊόντος, τα εξής στοιχεία:

α) την εμπορική ή χαρακτηριστική ονομασία του προϊόντος ως και τη χρήση αυτού

β) το όνομα, την πλήρη διεύθυνση (και τον αριθμό τηλεφώνου) του υπευθύνου για την διάθεση στην ελληνική αγορά, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα είτε αυτός είναι ο κατασκευαστής, ο εισαγωγέας ή ο διανομέας

γ) τη σύνθεση του προϊόντος (χημική ονομασία συστατικών, αριθμό κατά CAS ή EINECS, ποιοτική και ποσοτική σύσταση)

δ) ταξινόμηση και επισήμανση του προϊόντος ».

β. Το άρθρο 7 της ΚΥΑ 1233/91 και 172/92 αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 7

Από την ημερομηνία ισχύος των διατάξεων που τροποποιούν την ΚΥΑ 1233/91 και 172/92 όπως ισχύει, ορίζεται για τα προϊόντα που διατίθενται ήδη στην ελληνική αγορά πριν από την προαναφερόμενη ημερομηνία, μεταβατικό διάστημα 18 μηνών κατά τη διάρκεια του οποίου οι αριθμοί καταχώρισης μπορούν να αναγράφονται στις ετικέτες των προϊόντων έως εξαντλήσεως των αποθεμάτων των ετικετών, υπό την προϋπόθεση ότι η εμπορική ονομασία, ο υπεύθυνος διάθεσης και η σύνθεση του προϊόντος ταυτίζονται με τα δηλωθέντα στοιχεία κατά την καταχώριση του προϊόντος. Μετά την παρέλευση του ανωτέρω μεταβατικού διαστήματος απαγορεύεται η ανα-

γραφή αριθμού καταχώρισης επί της συσκευασίας του προϊόντος».

γ. Η περίπτωση β) της παραγράφου 1 του άρθρου 8 της ΚΥΑ 1233/91 και 172/92, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) του άρθρου 4 της παρούσας και για προϊόν που δεν καταχωρήθηκε και:

i) ταξινομείται ως επικίνδυνο για την υγεία ή/και λόγω των φυσικοχημικών του επιπτώσεων, με βάση το άρθρο 3 της παρούσας, επιβάλλεται πρόστιμο σύμφωνα με την ΥΑ 270/2005 (ΦΕΚ 100/Β/31.1.2006) ή την ΚΥΑ 3015811/2663 (ΦΕΚ 1410/Β/6.9.2010)

ii) ταξινομείται ως επικίνδυνο μόνο για το περιβάλλον, με βάση το άρθρο 3 της παρούσας, επιβάλλεται πρόστιμο 3.000 €.

iii) δεν ταξινομείται ως επικίνδυνο με βάση το άρθρο 3 της παρούσας, επιβάλλεται πρόστιμο 1.000 €.

Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Προϊσταμένου της Χημικής Υπηρεσίας του Γενικού Χημείου του Κράτους στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας πραγματοποιήθηκε η δειγματοληψία ή η επιθεώρηση, εισπράττεται σύμφωνα με τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων και κατατίθεται υπέρ του Ειδικού Ταμείου Ελέγχου Ποιότητας Αλκοόλης και Αλκοολούχων Ποτών».

δ. Οι διατάξεις των υποπεριπτώσεων α, β και γ της παρούσας περίπτωσης τίθενται σε ισχύ έξι (6) μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

ε. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται η ΑΥΟ 3000182/6/1994 (Β΄ 40) περί καταβολής παραβόλου για την καταχώριση απορρυπαντικών.

στ. Έξι (6) μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:

α) η 3η παύλα της παραγράφου 2 του άρθρου 3 της ΥΑ 381/2005 (Β΄ 539)

β) η πρώτη πρόταση, του εδαφίου στ), της παραγράφου 1, του άρθρου 84, της ΥΑ Α2-861 (Β΄ 2044/22.8.2013).

8. α. Η περίπτωση (ι) του Πίνακα 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 137 της ΥΑ Α2 861/2013 (Β΄ 2044) καταργείται.

β. Το άρθρο 16 του νόμου 3377/2005 καταργείται.

γ. Η ΥΑ Α2-96/2007 (Β΄ 55) καταργείται.

9. Τα άρθρα 12 και 13 του ν. 802/1978 (Α΄ 121) καταργούνται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.6: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. α. Η παράγραφος 2 του άρθρου 10 του ν. 3526/2007 (Α΄ 24) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στον άρτο και τα αρτοπαρασκευάσματα που διατίθενται, ανεξάρτητα από το σχήμα και τη μορφή τους, αναγράφεται με ευκρίνεια η τιμή τους ανά κιλό. Συμπληρωματικά, στα προϊόντα του προηγούμενου εδαφίου που πωλούνται συνήθως ανά τεμάχιο αναγράφεται και η τιμή ανά τεμάχιο. Όλα τα προϊόντα των προηγούμενων εδαφίων ζυγίζονται υποχρεωτικά ενώπιον του καταναλωτή σε όλα τα σημεία πώλησης.»

β. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 10 του ν. 3526/2007 καταργούνται.

2. α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του ν. 3526/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η διάθεση των προϊόντων αρτοποιίας, δηλαδή η πώληση και διανομή άρτου και αρτοπαρασκευασμάτων, επιτρέπεται από όλα τα καταστήματα τροφίμων και ποτών υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 4, τηρουμένων των υγειονομικών διατάξεων και των όρων και προϋποθέσεων που αφορούν την ασφάλεια των τροφίμων και την προστασία των καταναλωτών, εφόσον χορηγηθεί για τα καταστήματα αυτά άδεια ίδρυσης και λειτουργίας πρατηρίου άρτου.»

β. Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του ν. 3526/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η ίδρυση πρατηρίου άρτου σε χώρους που πληρούν τις διατάξεις του εκάστοτε ισχύοντα Οικοδομικού Κανονισμού. Αν το πρατήριο άρτου δεν αποτελεί αυτοτελές και ανεξάρτητο κατάστημα, επιτρέπεται η ίδρυση του σε όλα τα καταστήματα τροφίμων και ποτών πλην των κρεοπωλείων, των πτηνοπωλείων, των ιχθυοπωλείων και των περιπτέρων, σε χώρο σαφώς διαχωρισμένο και τηρουμένων των υγειονομικών διατάξεων.»

3. α. Τα πρατήρια άρτου, οι βιομηχανικές-βιοτεχνικές εγκαταστάσεις αρτοποιίας, τα επαγγελματικά εργαστήρια παραγωγής ζύμης, καθώς και τα αρτοποιεία που λειτουργούν νόμιμα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οφείλουν να συμμορφωθούν με το ν. 3526/2007 εντός δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος. Μέχρι την πάροδο του διαστήματος αυτού εξακολουθούν να λειτουργούν νόμιμα και διέπονται από τους όρους της άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας τους κατά περίπτωση.

3.

4. β. Οι παράγραφοι 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 20 του ν. 3526/2007 καταργούνται.

4. Το άρθρο 16 του ν. 3526/2007 καταργείται.

5. Το ν.δ. 296/1969 (Α΄ 194) καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.7: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 11 της υπουργικής απόφασης 1100/1987 (Β΄ 788) «Κώδικας Τροφίμων και Ποτών».

2. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται η υπ' αριθμ. 753/89 απόφαση του Ανώτατου Χημικού Συμβουλίου (Β΄ 611)

3. α.Οι περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 13 του άρθρου 18 του ν. 4177/2013 (Α΄ 173) τροποποιούνται ως εξής:

«β) Επιπλέον, για τα δείγματα τα οποία εξετάζονται στις Υπηρεσίες του Γενικού Χημείου του Κράτους, ο κύριος του είδους, ή αυτός από τον οποίο αγόρασε το είδος τρίτος, μπορεί να υποβάλει έφεση στη δειγματίσασα αρχή, κατά του αποτελέσματος της πρώτης εξέτασης, εντός της οριζόμενης στην παράγραφο 11 προθεσμίας. Η κατ΄ έφεση εξέταση εκτελείται από άλλο χημικό του ΓΧΚ, με δυνατότητα παράστασης εκπροσώπου του ενδιαφερομένου, κατά τα οριζόμενα στο οικείο άρθρο του ΚΤΠ σχετικά με τις κατ΄ έφεση εξετάσεις. Ο εκπρόσωπος του ενδιαφερομένου μπορεί να είναι Χημικός ή Χημικός Μηχανικός ή Κτηνίατρος ή Γεωπόνος ή Βιολόγος ή Τεχνολόγος Τροφίμων ΤΕΙ ή Οινολόγος ΤΕΙ , ανάλογα με το είδος της εργαστηριακής εξέτασης, κατά τα οριζόμενα στο οικείο άρθρο του ΚΤΠ σχετικά με τις κατ΄ έφεση εξετάσεις. Η αίτηση για έφεση διαβιβάζεται από τη

δειγματίσασα αρχή στην αρμόδια υπηρεσία του ΓΧΚ, συνοδευόμενη από διπλότυπο είσπραξης παραβόλου, το οποίο καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας. Προκειμένου περί ευαλλοίωτων τροφίμων, οι Υπηρεσίες του ΓΧΚ προβαίνουν αυτεπάγγελτα στην εξέταση του δεύτερου (κατ΄ έφεση) δείγματος, εκτός αν ρητά αναγράφεται στο πρωτόκολλο δειγματοληψίας ότι ο ενδιαφερόμενος δεν επιθυμεί έφεση, τηρουμένων των διαδικασιών που προβλέπονται στο οικείο άρθρο του ΚΤΠ.

γ) Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει: γα) διαφορά αποτελέσματος ή γνωμάτευσης μεταξύ της πρώτης και της κατ΄ έφεση εξέτασης στο Γενικό Χημείο του Κράτους ή γβ) διαφωνία του ως άνω οριζόμενου εκπροσώπου του ενδιαφερομένου με το αποτέλεσμα ή τη γνωμάτευση του Γενικού Χημείου του Κράτους, αποφαίνεται το Ανώτατο Χημικό Συμβούλιο περί της κανονικότητας του δείγματος, με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο σχετικό άρθρο του ΚΤΠ για τις κατ' έφεση εξετάσεις, με την επιφύλαξη ειδικών αποφάσεων του ΑΧΣ.»

β. Η παράγραφος 6 του άρθρου 19 της ΥΑ 1100/1987 «Κώδικας Τροφίμων και Ποτών» καταργείται.

4. Εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μετά από διαβούλευση με τους φορείς της αγοράς, εκδίδεται Κώδικας Καλών Πρακτικών, με τον οποίο ρυθμίζεται ο ορισμός τροφίμων και ποτών με ιδιαίτερη σύνθεση που προωθεί την παραγωγή του τροφίμου ή ποτού με παραδοσιακή μέθοδο, ο τρόπος παραγωγής και η επεξεργασία τους, η συσκευασία τους, ο τρόπος τήρησης και εφαρμογής του, ο αρμόδιος φορέας παρακολούθησης του Κώδικα και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.8: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. α. Για τους αγοραστές αγελαδινού γάλακτος, πριν από την έναρξη δραστηριότητας και την πρώτη αγορά οποιασδήποτε ποσότητας γάλακτος από τους παραγωγούς, ακολουθείται η διαδικασία έγκρισης του άρθρου 10 της υπ΄ αριθ. 302026/2004 (Β΄ 1688) ΚΥΑ με θέμα «Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος της εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει κάθε φορά.»

β. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 3 της ΥΑ 341263/18.11.2008 (Β΄ 2402), όπως ισχύει, καταργείται.

2. α. Η παρ. 6 του άρθρου 12 του από 2/16.5.1959 Β.Δ/τος (Α΄ 89), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 430/1981 (Α΄ 115), το άρθρο μόνο το Π.Δ/τος 104/1988 (Α΄ 46) και το άρθρο 1 του Π.Δ/τος 113/1999 (Α΄ 115) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. α) Ως «παστεριωμένο γάλα» νοείται το γάλα το οποίο έχει υποβληθεί σε επεξεργασία που περιλαμβάνει την έκθεση σε υψηλή θερμοκρασία για σύντομο χρονικό διάστημα (τουλάχιστον 72 βαθμούς C για 15 δευτερόλεπτα) ή σε χαμηλή θερμοκρασία για μεγάλο χρονικό διάστημα (τουλάχιστον 63 βαθμούς C για 30 λεπτά) ή οποιοδήποτε άλλο συνδυασμό χρόνου – θερμοκρασίας προκειμένου να επιτευχθεί ισοδύναμο αποτέλεσμα, έτσι ώστε να παρουσιάζει κατά περίπτωση αρνητική αντίδραση σε δοκιμασία αλκαλικής φωσφατάσης αμέσως μετά την εν λόγω διαδικασία. Η διάρκεια συντήρησης του παστεριωμένου γάλακτος καθορίζεται με ευθύνη του παρασκευαστή και υπόκειται σε ελέγχους των αρμόδιων αρχών κατά τις προβλέψεις του ενωσιακού δικαίου.

Στη συσκευασία του παστεριωμένου γάλακτος πρέπει να αναγράφονται σε εμφανές σημείο και με ευδιάκριτους χαρακτήρες οι ενδείξεις "παστεριωμένο" και "γάλα", η ημερομηνία παστερίωσης, η ημερομηνία λήξης, το σήμα καταλληλότητας του προϊόντος και η θερμοκρασία συντήρησής του. Στη συσκευασία πρέπει να αναγράφεται σε σαφή μορφή και εμφανές σημείο στο ίδιο οπτικό πεδίο με το σήμα του προϊόντος η διάρκεια ζωής του γάλακτος σε ημέρες.

Το παστεριωμένο γάλα που συσκευάζεται σε τελική συσκευασία εντός 24 ωρών από την άμελξη χωρίς να έχει υποστεί διαδικασία θέρμισης ή άλλη ισοδύναμη επεξεργασία προ της παστερίωσης και η διάρκεια συντήρησής του δεν υπερβαίνει τις δύο ημέρες από την ημερομηνία παστερίωσης, μπορεί, πέραν των αναφερόμενων στο προηγούμενο εδάφιο να φέρει και την ένδειξη «γάλα ημέρας».

β) Ως «γάλα υψηλής θερμικής επεξεργασίας» νοείται το γάλα το οποίο έχει υποβληθεί σε επεξεργασία που περιλαμβάνει την έκθεση σε υψηλή θερμοκρασία στους +85 βαθμούς έως + 127 βαθμούς C σε τέτοιες συνθήκες θερμοκρασίας και χρόνου ώστε η δοκιμασία υπεροξειδάσης να είναι αρνητική, αμέσως δε μετά τη θερμική του επεξεργασία ψύχεται, το συντομότερο δυνατό, σε θερμοκρασία που δεν υπερβαίνει τους +6 βαθμούς C. Η συντήρηση του γάλακτος υψηλής παστερίωσης γίνεται σε θερμοκρασία που δεν υπερβαίνει τους +6 βαθμούς C η δε διάρκεια συντήρησής του καθορίζεται με ευθύνη του παρασκευαστή και υπόκειται σε ελέγχους των αρμόδιων αρχών κατά τις προβλέψεις του ενωσιακού δικαίου.

Στη συσκευασία του γάλακτος υψηλής θερμικής επεξεργασίας πρέπει να αναγράφονται σε εμφανές σημείο και με ευδιάκριτους χαρακτήρες οι ενδείξεις "γάλα" και "υψηλής θερμικής επεξεργασίας", η ημερομηνία παστερίωσης, η ημερομηνία λήξης, το σήμα καταλληλότητας του προϊόντος και η θερμοκρασία συντήρησής του. Στη συσκευασία πρέπει να αναγράφεται σε σαφή μορφή και εμφανές σημείο στο ίδιο οπτικό πεδίο με το σήμα του προϊόντος η διάρκεια ζωής του γάλακτος σε ημέρες.

Απαγορεύεται η με οποιονδήποτε τρόπο και σε οποιοδήποτε σημείο της συσκευασίας του προϊόντος αναγραφή της ένδειξης «παστεριωμένο». Το γάλα «υψηλής θερμικής επεξεργασίας» τοποθετείται σε ευδιάκριτα ξεχωριστό σημείο από το «παστεριωμένο γάλα» σε όλα τα σημεία διάθεσης.

β. Οι συσκευασίες γάλακτος της προηγούμενης υποπερίπτωσης που διατίθενται στην αγορά συμμορφώνονται με τις απαιτούμενες ενδείξεις εντός δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 21 του ν. 248/1914 (Α΄ 110) καταργούνται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.9: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. α. Μεταξύ του παρασκευαστηρίου κρέατος και του καταστήματος λιανικής πώλησης κρεάτων (κρεοπωλείου) πρέπει να υπάρχει σαφής διαχωρισμός εργασιών

(μόνιμος ή προσωρινός χωροταξικός διαχωρισμός ή χρονικός διαχωρισμός) υπό την επιφύλαξη των υγειονομικών διατάξεων και των διατάξεων για την υγιεινή και την ασφάλεια των τροφίμων και των καταναλωτών.

β. Τα παρασκευαστήρια κρέατος επιτρέπεται να παράγουν παρασκευάσματα κρέατος.

γ. Με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που εκδίδεται εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας παρασκευαστηρίου καταστημάτων λιανικής πώλησης κρεάτων και ορίζονται οι παραγόμενες ποσότητες και κάθε σχετικό θέμα.

δ. Οι παράγραφοι 5 και 7 του άρθρου μόνου της ΥΑ 306272/2008 (Β΄1483) καταργούνται. Κατά τα λοιπά και μέχρι την έκδοση της απόφασης της προηγούμενης υποπερίπτωσης, εξακολουθεί να ισχύει η ΥΑ 306272/2008.

2. Το ελαιόλαδο που προορίζεται για την κατανάλωση σε εστιατόρια, νοσοκομεία, καντίνες ή άλλες παρόμοιες εγκαταστάσεις, μπορεί, εκτός από τη συσκευασία των 5 λίτρων, να διακινείται σε συσκευασίες 10, 20, 25 και 50 λίτρων. Κατά τα λοιπά ισχύει η ΚΥΑ 323902/2009 «Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του καν. (ΕΚ) 1019/2002 της Επιτροπής για τις προδιαγραφές εμπορίας του ελαιολάδου» (Β΄ 2026).

3. Το άρθρο 5 του ν. 4035/1960 (Α΄ 15) καταργείται.

4. Η παράγραφος 1 α της ΥΑ 1733/1974 (Β΄ 329) καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.10: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ-ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ

1. α. Η διακίνηση τσιμέντων στην χώρα διέπεται από τις ρυθμίσεις της παρούσας υποπαραγράφου. Ως διακίνηση νοείται η αγορά, η εισαγωγή, η μεταφορά, η παραλαβή και η αποθήκευση των τσιμέντων είτε για εμπορικούς σκοπούς είτε και για ιδία χρήση.

β. Η διακίνηση στην χώρα χύδην τσιμέντων τα οποία είτε παράγονται σε χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διακινούνται από άλλους φορείς εκτός των παραγωγών τους είτε παράγονται σε τρίτες χώρες, πραγματοποιείται μέσω των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων που είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα. Ως διακίνηση χύδην τσιμέντων νοείται και η διακίνηση σε σφραγισμένους από τον παραγωγό μεγασάκους (big bags) εφόσον οι τελευταίοι, σε οποιοδήποτε ενδιάμεσο στάδιο της διακίνησης μέχρι τον τελικό χρήστη, αποσυσκευάζονται ή/και επανασυσκευάζονται.

γ. Η διακίνηση στην χώρα χύδην τσιμέντων τα οποία παράγονται σε χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διακινούνται από άλλους φορείς εκτός των παραγωγών τους, πραγματοποιείται χωρίς να απαιτείται Κέντρο Διανομής Τσιμέντου εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις:

γα. τα διακινούμενα προϊόντα προορίζονται είτε για ιδία χρήση (είτε για την παραγωγή και εμπορία δομικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά με σήμανση CE),

γβ. τα διακινούμενα προϊόντα μεταφέρονται μέσω σφραγισμένων μεταφορικών μέσων.

γγ. τα διακινούμενα προϊόντα παραλαμβάνονται και χρησιμοποιούνται απευθείας από τον τελικό χρήστη (παραλήπτη) χωρίς να μεσολαβεί στάδιο ενδιάμεσης αποθήκευσης.

δ. Πριν τη διακίνηση των τσιμέντων σύμφωνα με την περίπτωση 3 της παρούσας υποπαραγράφου, οι διακινητές υποχρεούνται να υποβάλουν στην αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας συμπληρωμένο σχετικό ερωτηματολόγιο συνοδευόμενο από υπεύθυνη δήλωση ότι συντρέχουν στο πρόσωπό τους οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή από την απαίτηση διακίνησης μέσω Κέντρου Διανομής Τσιμέντων. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας που εκδίδεται εντός εξήντα (60) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζεται το περιεχόμενο του ερωτηματολογίου και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Αν η απόφαση δεν εκδοθεί εντός της ανωτέρω προθεσμίας, το ερωτηματολόγιο θα αντικαθίσταται με υπεύθυνη δήλωση του διακινητή ότι πληροί τις προϋποθέσεις του παρόντος για απαλλαγή του από την διακίνηση μέσω Κέντρου Διανομής Τσιμέντων.

2. α. Τα Κέντρα Διανομής Τσιμέντων υποχρεούνται να πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 9 του προτύπου ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2, όπως εκάστοτε ισχύει, για την διασφάλιση της διατήρησης της ποιότητας, της ταυτότητας, της σήμανσης συμμόρφωσης CE και της καταλληλότητας για την προβλεπόμενη χρήση του πιστοποιημένου από τον παραγωγό χύδην τσιμέντων. Επίσης, τα σιλό αποθήκευσης και τα Κέντρα Διανομής πρέπει να έχουν χωρητικότητα ικανή, ώστε να εξασφαλίζεται η παραλαβή, για κάθε τύπο ξεχωριστά, του συνόλου των διακινούμενων ποσοτήτων με το ίδιο μεταφορικό μέσο των παραλαμβανόμενων από τον παραγωγό χύδην τσιμέντων. Τα τσιμέντα πρέπει να αποθηκεύονται αμέσως μετά την παραλαβή τους. Κάθε σιλό αποθήκευσης πρέπει να ικανοποιεί τις απαιτήσεις της παρ.5.5.3 του προτύπου ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2.

β. Οι φορείς που ιδρύουν και λειτουργούν τα Κέντρα Διανομής Τσιμέντων είναι υπεύθυνοι για την διατήρηση της ποιότητας, της ταυτότητας, της σύνθεσης, των ιδιοτήτων, των μηχανικών αντοχών και της συμμόρφωσης των ήδη πιστοποιημένων από τον παραγωγό τσιμέντων που αποθηκεύονται σε αυτά ή διακινούνται μέσω αυτών, καθώς και για την διασφάλιση της ορθής χρήσης της σήμανσης συμμόρφωσης CE.

γ. Η συμμόρφωση των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων με τις απαιτήσεις της παρ.9 του προτύπου ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2 και τις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου βεβαιώνεται με την χορήγηση Πιστοποιητικού από Φορέα Πιστοποίησης, ο οποίος έχει εγκριθεί για το πεδίο δραστηριότητας του Κανονισμού 305/2011 και του ΠΔ 334/94 και για το πρότυπο ΕΛΟΤ ΕΝ 197-1, σύμφωνα με την διαδικασία της Υπουργικής Απόφασης Αριθ. Οικ. 3354/91/8.2.2001 (Β΄ 149). Ο παραπάνω Φορέας Πιστοποίησης διενεργεί τους απαιτούμενους ελέγχους και δοκιμές σύμφωνα με το σύστημα αξιολόγησης της συμμόρφωσης των τσιμέντων με το πρότυπο ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2, όπως εκάστοτε ισχύει, προκειμένου να εκδοθεί η Βεβαίωση Συμμόρφωσης που χορηγεί η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κατά την διαδικασία του υποπερίπτωσης γ΄ της περίπτωσης 3 της παρούσας.

δ. Το Πιστοποιητικό της παραπάνω υποπερίπτωσης γ΄ μπορεί να ανακληθεί εφόσον διαπιστωθεί από τον Φορέα Πιστοποίησης ότι δεν εφαρμόζονται από το ελεγχόμενο Κέντρο Διανομής Τσιμέντων τα απαιτούμενα μέτρα, οι σχετικές διαδικασίες ελέγχου και γενικότερα δεν τηρούνται οι απαιτήσεις της σχετικής νομοθεσίας. Ο Φορέας

Πιστοποίησης κοινοποιεί την απόφαση ανάκλησης στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, εντός προθεσμίας 5 ημερών από την έκδοσή της. Στην περίπτωση ανάκλησης του Πιστοποιητικού, ανακαλείται αυτοδικαίως και η παραπάνω Βεβαίωση Συμμόρφωσης με διαπιστωτική πράξη της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας.

3. α. Η ίδρυση και λειτουργία των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων διέπεται από τις διατάξεις του ν. 3325/2005(Α΄68), όπως ισχύει μετά το ν. 3982/2011 (Α΄143)-Β΄ Μέρος «Απλοποίηση της Αδειοδότησης Μεταποιητικών Δραστηριοτήτων».

β. Για την ίδρυση και λειτουργία των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων απαιτείται η προβλεπόμενη από το άρθρο 19 του ν. 3982/2011 άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, η οποία χορηγείται από την αρμόδια αδειοδοτούσα αρχή, σύμφωνα με την διαδικασία, τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ΄ εξουσιοδότησή του.

γ. Πριν τη χορήγηση της κατά την προηγούμενη παράγραφο άδειας λειτουργίας, τα Κέντρα Διανομής Τσιμέντων, εκτός από τις προϋποθέσεις τις οποίες ορίζει ο ν. 3325/2005 όπως ισχύει με το ν. 3982/2011, πρέπει να εφοδιαστούν με Βεβαίωση Συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις της παρ. 9 του προτύπου ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2, η οποία χορηγείται από την αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, επί τη βάσει του Πιστοποιητικού της υποπερίπτωσης γ΄ της περίπτωσης 2 της παρούσας υποπαραγράφου, καθώς και της διαπίστωσης ότι το Κέντρο διανομής διαθέτει σε ισχύ περιβαλλοντικούς όρους, κατά τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση της αρ. πρωτ. 1958/2012 ΥΑ «Κατάταξη δημόσιων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 4 του ν. 4014/2011» (Β΄ 21).

δ. Το Πιστοποιητικό καθώς και η Βεβαίωση Συμμόρφωσης της προηγούμενης υποπερίπτωσης γ΄ αποτελούν απαιτούμενα δικαιολογητικά για την χορήγηση, κατά τις ανωτέρω διατάξεις, της άδειας λειτουργίας Κέντρου Διανομής Τσιμέντων.

ε. Η μη συμμόρφωση του Κέντρου Διανομής Τσιμέντων με τις διατάξεις της παρούσας περίπτωσης 3 επισύρουν τις κυρώσεις των διατάξεων του άρθρου 29 του ν. 3982/2011.

4. Το διακινούμενο και διατιθέμενο τσιμέντο θα πρέπει να πληροί τις προδιαγραφές ποιότητας και καταλληλότητας για την χρήση για την οποία προορίζεται όπως οι προδιαγραφές αυτές προσδιορίζονται στον Κανονισμό πρότυπου ΕΛΟΤ ΕΝ 197-2 και να συνοδεύεται από τα νόμιμα φορολογικά και τελωνειακά έγγραφα κατά περίπτωση καθώς και εκείνα που προσδιορίζονται στους υφιστάμενους κανόνες διακίνησης εμπορίας και παροχής υπηρεσιών (ΔΙ.Ε.Π.ΠΥ.). Εφόσον το τσιμέντο διακινείται και διατίθεται συσκευασμένο η συσκευασία του θα πρέπει να φέρει τη σήμανση CE.

5. α. Η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, διατηρεί το δικαίωμα του ελέγχου τόσο των εφαρμοζόμενων διαδικασιών, όσο και του ελέγχου της συμμόρφωσης του προϊόντος οποτεδήποτε το κρίνει αναγκαίο, τόσο στις εγκαταστάσεις των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων όσο και στις εγκαταστάσεις στις οποίες διακινείται τσιμέντο σύμφωνα με τις υποπεριπτώσεις β΄ και γ΄ της περίπτωσης 1 της παρούσας. Οι φορείς των παραπάνω εγκαταστάσεων υποχρεούνται σε κάθε περίπτωση να επιδεικνύουν στα αρμόδια όργανα εποπτείας αγοράς κάθε σχετικό με τη λειτουργία των εγκαταστάσεών τους στοιχείο που θα τους ζητηθεί.

β. Με την επιφύλαξη της υποπερίπτωσης ε΄ της περίπτωσης 3, στους διακινητές τσιμέντου που παραβιάζουν τις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου επιβάλλονται οι κυρώσεις του άρθρου 11 του π.δ. 334/1994. Τα πρόστιμα εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου. Σε περιπτώσεις υποτροπής, αν πρόκειται για φορείς Κέντρων Διανομής Τσιμέντων επιβάλλεται, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, η κύρωση της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της Βεβαίωσης Συμμόρφωσης.

γ. Τα πρόστιμα και οι διοικητικές κυρώσεις της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της Βεβαίωσης Συμμόρφωσης επιβάλλονται με απόφαση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας. Κατά των ανωτέρω αποφάσεων επιβολής προστίμου και διοικητικών κυρώσεων της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της Βεβαίωσης Συμμόρφωσης οι παραβάτες έχουν δικαίωμα ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, εντός προθεσμίας 30 ημερών από την κοινοποίηση σε αυτούς της απόφασης.

6. Υφιστάμενα Κέντρα Διανομής Τσιμέντων που κατά την δημοσίευση του παρόντος νόμου λειτουργούν νόμιμα σύμφωνα με τις διατάξεις που προϋφίσταντο του παρόντος, οφείλουν, εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος, να προσαρμόσουν την λειτουργία τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις των διατάξεων του παρόντος και να εφοδιασθούν με το Πιστοποιητικό Κέντρου Διανομής Τσιμέντων και την Βεβαίωση Συμμόρφωσης της παρούσας υποπαραγράφου.

7. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε προηγούμενη διάταξη που ρυθμίζει το ίδιο αντικείμενο. Η ΥΑ 21720/2412003 (Β΄1731), όπως τροποποιήθηκε δυνάμει της ΥΑ1135/42/2009 (Β΄ 263), καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.11.: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΣΦΑΛΤΟΥ

Οι προϋποθέσεις περί ελάχιστου εταιρικού κεφαλαίου και περί ελάχιστου όγκου των αποθηκευτικών χώρων που απαιτείται να έχουν οι κάτοχοι Άδειας Εμπορίας Ασφάλτου (κατηγορίας Δ΄) κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 6 του ν. 3054/2002 καταργούνται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.12.: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ - ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΛΑΤΟΜΕΙΩΝ/ΟΡΥΧΕΙΩΝ

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 12 του ν. 1428/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η χρονική διάρκεια της άδειας λειτουργίας ορίζεται σε δεκαπέντε (15) έτη και, σε περίπτωση που η σύμβαση μίσθωσης ή η άδεια εκμετάλλευσης είναι μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας, η άδεια λειτουργίας επεκτείνεται αυτομάτως και για όσο χρονικό διάστημα ισχύει η

σύμβαση μίσθωσης ή η άδεια λειτουργίας».

2. α. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 του ν. 1428/1984 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Το δελτίο δραστηριότητας δεν απαιτείται να περιλαμβάνει στοιχεία για την παραγωγή και διακίνηση προϊόντων.»

β. Το στοιχείο (7) της περίπτωσης Α της παραγράφου 1 του άρθρου μόνου της ΥΑ 9373/27/29.6.84 (Β΄ 736) καταργείται.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ν. 1428/1984 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα αναλογικά μισθώματα προσδιορίζονται με βάση τις ποσότητες των αδρανών υλικών που πωλούνται κάθε έτος και υπολογίζονται από τα τιμολόγια πωλήσεως που υποβάλλει ο μισθωτής μαζί με συγκεντρωτική κατάσταση με τα στοιχεία πωλήσεων (ποσότητες-τιμές) σε συνδυασμό με τοπογραφική επιμέτρηση των ποσοτήτων του εξορυχθέντος πετρώματος ή με άλλη πρόσφορη μέθοδο, όπως έλεγχο των βιβλίων της επιχείρησης, διασταύρωση των υποβαλλόμενων στοιχείων με τα υποβαλλόμενα στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ στοιχεία για την καταβολή του ειδικού τέλους του άρθρου 20, όπου αυτό κριθεί αναγκαίο.».

4. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται οι περιορισμοί περί κατώτατων και ανώτατων ορίων ενιαίας έκτασης των λατομείων μαρμάρων προκειμένου να χορηγείται άδεια εκμεταλλεύσεως, με την εξαίρεση του ανώτατου ορίου ενιαίας έκτασης 100.000 τετραγωνικών μέτρων, το οποίο εξακολουθεί να ισχύει μόνο στις περιπτώσεις χορήγησης άδειας εκμετάλλευσης λατομείων μαρμάρων με μίσθωση διά απευθείας σύμβασης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 11, παράγραφοι 1 (α) και 2, 17 παρ. 3 και 18 του π.δ. 285/1979 (Α΄ 83).

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 13 του π.δ. 285/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 2 του παρόντος π.δ., ο Περιφερειάρχης, αφού λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου, εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση περί της έγκρισης ή μη της μίσθωσης δια απευθείας σύμβασης της αιτούμενης λατομικής έκτασης, μετά από προηγούμενη γνώμη της Επιτροπής Βιομηχανίας, η οποία γνωμοδοτεί για τη συνδρομή των προϋποθέσεων μίσθωσης απευθείας σύμβασης και τους περιληφθησόμενους στη σύμβαση όρους του άρθρου 5 του παρόντος.»

6. Το στοιχείο (7) της περίπτωσης Α και το στοιχείο (7) της περίπτωσης Β της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 669/1977 (Α΄ 241) καταργούνται.

7. Η παράγραφος 12.1.1.3 της ΥΑ Δ14/19164/1997 (Β΄ 315) καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.13.: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. α. Το άρθρο 2 του π.δ. 14/2007 (Α΄ 10) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ίδρυση και εγκατάσταση αυτοκινητοδρομίου επιτρέπεται σε ενιαίο γήπεδο κείμενο εκτός οικιστικών περιοχών, δασικών εκτάσεων, αρχαιολογικών χώρων και γενικά προστατευομένων περιοχών, το οποίο είναι προσβάσιμο με τα μέσα μεταφοράς.».

β. Οι παράγραφοι 1β και 5 του άρθρου 3 του π.δ. 14/2007 καταργούνται.

2. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2.2. και η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2.3. του άρθρου 1 της ΚΥΑ 12061/19.07.2007 «Προδιαγραφές Κέντρων Προπονητικού Αθλητικού Τουρισμού (ΚΕΠΑΤ) για την υπαγωγή τους στο καθεστώς κινήτρων του ν. 3299/2004» (Β΄ 1393) καταργούνται.

3. Η περίπτωση δ΄ της παραγράφου 2.2 του άρθρου 1 της ΚΥΑ 2356/1995 «Προδιαγραφές κέντρων θαλασσοθεραπείας» (Β΄ 986) καταργείται.

4. α. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν απαιτείται η προβλεπόμενη στην ΚΥΑ 23908/1991 «Καθορισμός προδιαγραφών ανέγερσης για την δημιουργία Συνεδριακών Κέντρων για την υπαγωγή τους στο καθεστώς κινήτρων του ν. 1892/1990» (Β΄ 208) έγκριση σκοπιμότητας για τη δημιουργία Συνεδριακού Κέντρου.

β. Τα εδάφια 2.2.3 και 3.1.3 του άρθρου 1 της ΚΥΑ 23908/1991 καταργούνται.

5. α. Η ίδρυση θεματικών πάρκων γίνεται είτε αυτοτελώς είτε σε συνδυασμό με ξενοδοχειακά καταλύματα, υπό την προϋπόθεση ότι η κατασκευή των καταλυμάτων επιτρέπεται από τις κείμενες διατάξεις, ιδίως αυτές που ισχύουν για την περιοχή, όπως ρυθμίσεις για τη χρήση γης, χωροταξικοί, πολεοδομικοί ή άλλοι περιορισμοί. Είναι δυνατόν η συνδυασμένη χρήση να επιτραπεί με ΚΥΑ των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Τουρισμού, που εκδίδεται μετά από γνωμοδότηση του ΚΣΧΟΠ ή της ΕΕ των Οργανισμών ΡΣ στις περιοχές επιρροής τους καθώς και του οικείου ΟΤΑ. Η μεμονωμένη αυτή χωροθέτηση εκδίδεται μετά από ΣΜΠΕ και υπό την προϋπόθεση ότι η κλίμακα του έργου και η χρήση δεν έρχεται σε σύγκρουση με τα εγκεκριμένα χωρικά σχέδια, με άλλες προωθούμενες ή επιδιωκόμενες χρήσεις και με την πολιτική περιβαλλοντικής προστασίας της περιοχής.

β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 1 και οι παράγραφοι 3 και 7 του άρθρου 3 της ΚΥΑ 16793/2009 «Προδιαγραφές Ψυχαγωγικών Θεματικών Πάρκων για την υπαγωγή τους στο καθεστώς κινήτρων του ν. 3299/2004» (Β΄ 2086) καταργούνται.

6. Η έγκριση καταλληλότητας οικοπέδου/γηπέδου, που προβλέπεται στην υπ΄ αρ. 530992 / 1987 απόφαση του ΓΓ ΕΟΤ και αφορά τις οργανωμένες τουριστικές κατασκηνώσεις (κάμπινγκ), παρέχεται εάν συντρέχουν οι περιοριστικά περιγραφόμενες στην ισχύουσα νομοθεσία προϋποθέσεις.

7. Το άρθρο 155 του ν. 4070/2012 (Α΄ 82) καταργείται.

8. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης Α και το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης Γ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του π.δ. 43/2002 (Α΄ 43) καταργούται.

9. Η περίπτωση δ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 της ΥΑ Τ/6888/2003 «Καθορισμός προδιαγραφών για την ίδρυση Χιονοδρομικών Κέντρων» (Β΄ 959) καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.14: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. α. Το στοιχείο α) της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Η2 του ν. 4093/2012 καταργείται.

β. Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου Η2 του ν. 4093/2012 αντικαθίστανται ως εξής:

«Επιτρέπεται η μεταφορά άνευ κομίστρου πελατών τουριστικών καταλυμάτων, όπως ορίζονται στην παρά-

γραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118) με επιβατηγά ιδιωτικής χρήσης οχήματα, είτε ιδιοκτησίας των καταλυμάτων, είτε κατόπιν χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά τις κείμενες διατάξεις, από τα σημεία αφίξεως ή αναχωρήσεως μέχρι τις εγκαταστάσεις των καταλυμάτων αυτών και αντίστροφα. Επιτρέπεται στις εταιρείες και τους συνεταιρισμούς Επιβατηγών Δημόσιας Χρήσης αυτοκινήτων, που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3109/2003 (Α΄ 38) και το άρθρο 87 του ν. 4070/2012 (Α΄ 82) να συνάπτουν συμβάσεις με ολική ή μερική εκμίσθωση των ΕΔΧ αυτοκινήτων, με οδηγό, με τουριστικά καταλύματα, με κόμιστρο που διαμορφώνεται με συμφωνία των συμβαλλόμενων μερών για τη μεταφορά των πελατών των καταλυμάτων από τα σημεία αφίξεως ή αναχωρήσεως μέχρι τις εγκαταστάσεις των καταλυμάτων και αντίστροφα.»

2. Η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Η2 του ν. 4093/2012 αντικαθίσταται ως εξής: ««1. Επιτρέπεται στα τουριστικά γραφεία και στα γραφεία ενοικιάσεως αυτοκινήτων, όπως ορίζονται στις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α`118), και σε εταιρείες και συνεταιρισμούς Επιβατηγών Δημόσιας Χρήσης Αυτοκινήτων, που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3109/2003 (Α`38) και το άρθρο 87 του ν. 4070/2012 (Α`82), η ολική εκμίσθωση με οδηγό μέσω προκρατήσεως με αντίστοιχη σύμβαση ελαχίστου διάρκειας έξι (6) ωρών, Επιβατηγών Ιδιωτικής Χρήσης (ΕΙΧ) Αυτοκινήτων απαγορευομένης της μεταφοράς επιβατών με κόμιστρο με τα αυτοκίνητα αυτά. Στα ιδιόκτητα μεταφορικά μέσα περιλαμβάνονται επίσης τα κάθε είδους τροχοφόρα επιβατηγά οχήματα τύπου mini-bus έως 9 θέσεων.»

3. Η παράγραφος ιε. του άρθρου μόνου της ΚΥΑ 537154/188/5.12.1994 «Διαδικασίες έκδοσης και χορήγησης του ειδικού σήματος λειτουργίας σε Επιχ/σεις Εκμίσθωσης δικύκλων μοτοσυκλετών άνω των 50 κ.ε.» (Β΄ 899) καταργείται.

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 της ΥΑ 16598/2010 «Όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας επιχειρήσεων εκμίσθωσης μοτοσικλετών άνω των 50 κ.εκ. άνευ οδηγού» (Β΄ 2189) καταργείται.

5. α. Οι επιχειρήσεις εκμίσθωσης μοτοσικλετών άνω των 50 κ.ε. άνευ οδηγού δύνανται να εκμισθώνουν τρίκυκλα και τετράκυκλα οχήματα, τα οποία διαθέτουν έγκριση τύπου σύμφωνα με τα οριζόμενα στην 48145/2327/08.08.03 (Β΄ 1207) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Με αιτιολογημένη απόφαση του οικείου Δήμου, που εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, δύναται να ορίζεται ανώτατο ποσοστό των οχημάτων του προηγούμενου εδαφίου επί της συνολικής δυναμικότητας της επιχείρησης, που δύνανται να εκμισθώνονται από τις επιχειρήσεις εκμίσθωσης μοτοσικλετών άνω των 50 κ.ε. άνευ οδηγού, ιδίως για λόγους προστασίας του οικιστικού περιβάλλοντος, της ασφάλειας των τουριστών και των τοπικών ιδιαιτεροτήτων. Το ως άνω ποσοστό δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το 20% της συνολικής δυναμικότητας της επιχείρησης. Σε περίπτωση που η παραπάνω προθεσμία των τριών (3) μηνών παρέλθει άπρακτη, η εκάστοτε επιχείρηση ορίζει ελεύθερα τον αριθμό των εκμισθούμενων τρίκυκλων και τετράκυκλων οχημάτων της. Η απόφαση του οικείου Δήμου δύναται να τροποποιείται αιτιολογημένα ετησίως.

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 της με αρ 16598/29.12.2010 (Β΄ 2189) κοινής απόφασης των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Πολιτισμού και Τουρισμού, όπως ισχύει, καταργείται.

γ. Η παρούσα περίπτωση τίθεται σε ισχύ έξι (6) μήνες από την δημοσίευση του νόμου αυτού.

6. α. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 711/1977 (Α΄ 284), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α. Σε κυκλοφορία τίθενται καινούρια και μεταχειρισμένα τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης, κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος νόμου. Τα μεταχειρισμένα τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης που τίθενται σε κυκλοφορία πρέπει να είναι προέλευσης εσωτερικού ή χώρας μέλους της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ. και να εμπίπτουν στην κατηγορία εκπομπών ρύπων EURO V ή μεταγενέστερη.»

β. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 711/1977 καταργείται.

7. α. Η εγγυητική επιστολή της περίπτωσης αγ) της παραγράφου 1 του άρθρου μόνου της ΥΑ 14340/7-11-2011 (Β΄ 2537) που απαιτείται για τη θέση σε κυκλοφορία ειδικού τουριστικού λεωφορείου δημοσίας χρήσης, εφόσον η αίτηση για την έγκριση θέσης σε κυκλοφορία ειδικού τουριστικού λεωφορείου δημόσιας χρήσης υποβάλλεται από Τ.Ε.Ο.Μ, αντικαθίσταται από εγγυητική επιστολή ύψους χιλίων ευρώ (€ 1000) για τα πρώτα δέκα οχήματα της επιχείρησης και εκατό ευρώ (€ 100) για κάθε ένα από τα επόμενα πέραν του παραπάνω αριθμού, σύμφωνα με την παράγραφο 2 της απόφασης αυτής.

β. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2α του άρθρου μόνου της ΥΑ 14340/2011 (Α΄ 284), όπως ισχύει, καταργείται.

γ. Τουριστικές Επιχειρήσεις Οδικών Μεταφορών (ΤΕΟΜ) που έχουν θέσει σε κυκλοφορία έξι (6) ή περισσότερα ειδικά τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης και έχουν καταθέσει εγγυητική επιστολή ύψους 6.000 ευρώ σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση αγ) της παραγράφου 1 και στην παράγραφο 2 του άρθρου μόνου της ΥΑ 14340/7-11-2011, όπως ισχύει, υποχρεούνται να τη συμπληρώσουν ανάλογα, σύμφωνα με οριζόμενα στην παρούσα υποπαράγραφο εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Σε αντίθετη περίπτωση, με την άπρακτη παρέλευση της παραπάνω προθεσμίας, η έγκριση θέσης σε κυκλοφορία των οχημάτων για τα οποία δεν έχει κατατεθεί η προβλεπόμενη εγγυητική επιστολή ανακαλείται με απόφαση του Προϊσταμένου της οικείας Περιφερειακής Υπηρεσίας Τουρισμού (ΠΥΤ).

8. α. Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 711/1977 (Α΄ 284) αντικαθίσταται εξής:

«4. Το μεταφορικό έργο της παρ. 1 διενεργείται από δημόσιας χρήσης Τουριστικά Λεωφορεία που τίθενται σε κυκλοφορία από επιχειρήσεις τουριστικών γραφείων ή Τουριστικές Επιχειρήσεις Οδικών Μεταφορών (Τ.Ε.Ο.Μ.). Στην περίπτωση που η μεταφορά προσώπων σε οργανωμένες εκδρομές και περιηγήσεις εντός και εκτός της χώρας καθώς και η μεταφορά μαθητών για πραγματοποίηση εκδρομών των περιπτώσεων (β΄) και (ζ΄) της παρ. 1 του παρόντος πραγματοποιούνται στο πλαίσιο οργανωμένου ταξιδίου της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ/τος 339/1996, το ανωτέρω περιγραφόμενο έργο διενεργείται από δημόσιας χρήσης Τουριστικά Λεωφορεία για λογαριασμό τουριστικού γραφείου».

β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 1 του ν. 711/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Όταν το μεταφορικό έργο της παραγράφου 1 δι-

νεργείται για λογαριασμό τουριστικού γραφείου από δημόσιας χρήσης Τουριστικά Λεωφορεία που τίθενται σε κυκλοφορία από Τ.Ε.Ο.Μ., συνάπτεται ειδική προς τούτο έγγραφη σύμβαση, της οποίας ο τύπος έχει αποδεικτικό και όχι συστατικό χαρακτήρα και η οποία είναι δυνατό να αφορά μεμονωμένη μεταφορά ή μεταφορές ή και μακροχρόνια συνεργασία. Στο πλαίσιο εκτέλεσης του συμβατικού έργου έναντι των επιβατών ο μεν νομιμοποιούμενος προς μεταφορά επιχειρηματίας του ειδικού τουριστικού λεωφορείου νοείται ως προστηθείς, ο δε επιχειρηματίας του τουριστικού γραφείου ως ο προστήσας».

γ. Η παράγραφος 8 του άρθρου 1 του ν. 711/1977 καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.15: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 19 του ν. 3498/2006 (Α΄ 230) καταργείται.

2. Η παράγραφος 2 άρθρου 45 του ν. 3498/2006 καταργείται.

3. α. Το άρθρο 37 του ν. 3498/2006 και οι κατ΄ εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες αποφάσεις, για τις Ελάχιστες Τιμές Ενοικιαζόμενων Δωματίων, Ενοικιαζόμενων Επιπλωμένων Διαμερισμάτων, Τουριστικών Επιπλωμένων Κατοικιών και Επαύλεων, καταργούνται.

β. Η ΥΑ 515237/2012 (Β΄ 1391) «Θεώρηση τιμών Ενοικιαζόμενων Δωματίων, Ενοικιαζόμενων Επιπλωμένων Διαμερισμάτων, Τουριστικών Επιπλωμένων Κατοικιών και Επαύλεων» καταργείται.

4. Το άρθρο 8 του π.δ. 33/1979 (Α΄ 10) καταργείται.

5. Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 4 της ΥΑ 2868/2004 «Κανονισμός Ορειβατικών Καταφυγίων» (Β΄ 398) καταργούνται.

6. α. Η παράγραφος 6 του άρθρου 31α του ν. 2160/1993 (Α΄ 118) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι Ειδικοί Κανονισμοί των τουριστικών λιμένων καταρτίζονται από τους φορείς διαχείρισης και υποβάλλονται στην αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού για έγκριση σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 4 και 5.»

β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 31α του ν. 2160/1993, το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 2 της ΥΑ Τ/9803/2003 (Β΄ 1323) και κάθε διάταξη που αναφέρεται σε υποχρέωση έγκρισης ή γνωστοποίησης τιμολογίων για τις παρεχόμενες στους τουριστικούς λιμένες υπηρεσίες καταργούνται.

7. Η παράγραφος 15 άρθρου 39 του ν. 3105/2003 (Α΄ 29) καταργείται.

8. Η παράγραφος 7 του άρθρου 4 του ν. 2160/1993, όπως ισχύει, καταργείται.

9. Κάθε διάταξη στην οποία προβλέπεται υποχρέωση παρόχων ξενοδοχειακών υπηρεσιών ή επιχειρήσεων που προσφέρουν υπηρεσίες διαμονής τουριστών ή άλλων τουριστικών επιχειρήσεων, σε προηγούμενη έγκριση, γνωστοποίηση, ανακοίνωση ή ενημέρωση περί των τιμών τους καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.16: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ

1. α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 30 του ν. 2160/1993, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 158 του ν. 4070/2012 (Α΄ 82), τροποποιείται ως εξής:

«4. Για τη χωροθέτηση, τροποποίηση, συμπλήρωση, έγκριση των χρήσεων γης και των όρων και περιορισμών δόμησης του τουριστικού λιμένα ή τη μετατροπή υπάρχοντος λιμένα σε τουριστικό, απαιτείται η γνώμη της πιο πάνω Επιτροπής σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 31 του νόμου αυτού».

β. Η παράγραφος 4 του άρθρου 31 του ν. 2160/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Μέσα σε τέσσερις (4) μήνες από την υποβολή της αίτησης με όλα τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, η Επιτροπή Τουριστικών Λιμένων αποφαίνεται για την συνδρομή των νόμιμων προϋποθέσεων δημιουργίας της μαρίνας και γνωμοδοτεί σχετικά. Κατά της γνωμοδότησης της Επιτροπής χωρεί αίτηση θεραπείας εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της στον αιτούντα.

Για την έγκριση της χωροθέτησης ή την τροποποίηση αυτής, των επιτρεπόμενων χρήσεων γης, των όρων και περιορισμών δόμησης, των απαιτούμενων προσχώσεων ή έργων εκσκαφής για τη διάνοιξη εσωτερικών λιμενολεκανών, καναλιών ή/και διαμόρφωση προστατευτικών νησίδων, των αναγκαίων έργων υποδομής, των εγκαταστάσεων και κτιρίων επί της χερσαίας ζώνης και των περιβαλλοντικών όρων για την κατασκευή, μετατροπή, μετασκευή, προσθήκη ή τροποποίηση και λειτουργία της μαρίνας εκδίδεται, με μέριμνα της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Τουρισμού, κοινή απόφαση των Υπουργών Τουρισμού και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μετά από γνώμη της Επιτροπής Τουριστικών Λιμένων. Η απόφαση αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 30 του ν. 2160/1993 καταργείται.

3. Το δεύτερο εδάφιο του στοιχείου α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 2160/1993 καταργείται.

4. α. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 17 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 δεν έχει εφαρμογή ως προς την εταιρία «Εταιρία Ακινήτων Δημοσίου Α.Ε.».

β. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 καταργείται.

γ. Η παράγραφος 1 του άρθρου 26 του ν. 3498/2006 καταργείται.

δ. Η παράγραφος 6 του άρθρου 166 του ν. 4070/2012 (Α΄ 82) καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.17: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου η ΚΥΑ 59/09.11.2010 «Καθορισμός του ύψους της εισφοράς σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 του ν. 3872/2010» (Β΄ 1766) καταργείται.

2. Ο ν. 3185/1955 (Α΄ 91) καταργείται.

3. Το π.δ. 12/19 Μαΐου 1923 καταργείται.

4. α. Τα άρθρα 11, 14, 15 και 16 της απόφασης ΓΓ ΕΟΤ 503007/1976 (Β΄ 166), που κυρώθηκαν με το άρθρο 8 του ν. 1652/1986, καταργούνται.

β. Το β.δ. 436/25.6-6.7.1961 «Περί χαρακτηρισμού επι-

χειρήσεων ως Τουριστικών» (Α΄ 11) καταργείται, με εξαίρεση τις παραγράφους (β), (ε) και (στ) του άρθρου 1 αυτού.

5. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 39 του ν. 4049/2012 (Α΄ 35) εφαρμόζεται από την έναρξη ισχύος του παρόντος για όλους τους παραχωρησιούχους ή μισθωτές ιαματικών πηγών, οι οποίες είχαν χαρακτηρισθεί ως τοπικής ή τουριστικής σημασίας πριν την έναρξη ισχύος του ν. 3498/2006, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής του παραχωρησιούχου και ανεξαρτήτως εάν πρόκειται για οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή αναπτυξιακές εταιρείες αυτών.

6. Στην παράγραφο Η του άρθρου 173 του π.δ. 14/1999 (Δ΄ 580) προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις της παραγράφου Ζ του άρθρου 173 του παρόντος για την επεξεργασία και διάθεση υγρών αποβλήτων και την προστασία από το θόρυβο καταλαμβάνουν όλες τις υφιστάμενες τουριστικές εγκαταστάσεις. Υφιστάμενες τουριστικές εγκαταστάσεις λειτουργούν νομίμως με τους όρους και περιορισμούς που τους έχουν επιβληθεί για χρονικό διάστημα δεκαοκτώ μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προκειμένου να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παραγράφου Ζ του άρθρου 173 του π.δ. 14/1999. Μετά την άπρακτη παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, δεν επιτρέπεται η συνέχιση λειτουργίας της εγκατάστασης αν δεν έχει συμμορφωθεί με αυτές.»

7. Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 του β.δ. της 13/29.4.1955 (Α΄ 105), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 5 του άρθρου 7 του ν. 2160/1993 και από την παράγραφο 4 του άρθρου 6 του ν. 3766/2009 (Α΄ 102), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Στις ανώνυμες εταιρίες το δικαίωμα του εκλέγεσθαι έχει το πρόσωπο που ορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρίας με απόφασή του».

8. α. Η περίπτωση γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 4002/2011 (Α΄ 180) καταργείται.

β. Η παρούσα περίπτωση δεν καταλαμβάνει όσους κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχουν καταθέσει αίτηση για την υπαγωγή στο άρθρο 10 του ν. 4002/2011.

9. Η υπαγωγή τουριστικών καταλυμάτων σε καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης είναι δυνατό να αφορά μέχρι ποσοστού σαράντα εννέα τοις εκατό (49%) της συνολικής σε κλίνες δυναμικότητας των τουριστικών καταλυμάτων, ανεξάρτητα από τη λειτουργική τους μορφή. Στο υπόλοιπο ποσοστό της δυναμικότητάς τους θα ισχύει το σύνηθες για την κάθε λειτουργική μορφή καθεστώς λειτουργίας και εκμετάλλευσης. Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

10. Η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του ν. 393/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Επιτρέπεται η λειτουργία τουριστικών γραφείων τα οποία μπορούν να παρέχουν αποκλειστικά και μόνο μέσω διαδικτύου τις υπηρεσίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 393/1976 (Α΄ 199). Τα τουριστικά αυτά γραφεία οφείλουν στο διακριτικό τίτλο τους να περιέχουν τον όρο «Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες» (e-service). Για τη χορήγηση Ειδικού Σήματος Λειτουργίας των ανωτέρω γραφείων απαιτείται η ύπαρξη ιδιαίτερης εγκατάστασης, η οποία γνωστοποιείται στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης και στον ΕΟΤ. και υποβάλλονται τα δικαιολογητικά του άρθρου 4. Ειδικά για τη ρυθμιζόμενη περίπτωση, στη θέση του δικαιολογητικού της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 υποβάλλεται αντίγραφο της έναρξης επιτηδεύματος από την οικεία υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης τογ. Επίσης επιβάλλεται εγγυητική επιστολή, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού.»

11. Τα άρθρα 1 έως 6, το άρθρο 8, οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 11 και το άρθρο 18 του ν. 431/1937 καταργούνται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.18: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ - ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

1. Μετά την 1η Ιανουαρίου 2015, οπότε και καθίσταται προαιρετική η εγγραφή της επιχείρησης σε επιμελητήριο σύμφωνα με το άρθρο 48 του ν. 4111/2013 (Α΄ 18), η αρμοδιότητα χορήγησης άδειας των επιμελητηρίων κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 2081/1992 (Α΄ 154) επεκτείνεται και σε επιχειρήσεις που δεν έχουν εγγραφεί στο επιμελητήριο.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του ν. 3325/2005 (Α΄ 68) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η συγχώνευση δύο ή περισσότερων βιομηχανιών, βιοτεχνιών, επαγγελματικών εργαστηρίων που ιδρύθηκαν και λειτουργούν νόμιμα εντός των ορίων της Περιφέρειας Αττικής είναι δυνατή με τη μεταφορά της μίας από αυτές στη θέση της άλλης.»

3. Το άρθρο 21 του ν. 3325/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 21
Διαχωρισμός εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων

Η λειτουργία, ο εκσυγχρονισμός και η τυχόν μετεγκατάσταση βιομηχανικών, βιοτεχνικών μονάδων, επαγγελματικών εργαστηρίων, μηχανολογικών εγκαταστάσεων και αποθηκών διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Κατά τον εκσυγχρονισμό η αύξηση της ενεργειακής κατανάλωσης γίνεται ανάλογα με την ισχύ του μηχανολογικού εξοπλισμού, την οποία αποκτά καθεμία από τις μονάδες που διαχωρίζονται.»

4. α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του ν. 3333/2005 (Α΄ 91) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. «Εμπορευματικό Κέντρο» είναι ένα οργανικά ολοκληρωμένο σύνολο δομών, διαρθρωμένων υπηρεσιών και υποδομών διαφορετικών μέσων μεταφοράς, που ιδρύεται και λειτουργεί σε περιοχή, όπου επιτρέπονται δραστηριότητες για εξυπηρέτηση συνδυασμένων μεταφορών».»

β. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 2 και η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ν. 3333/2005 καταργούνται.

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 4 του π.δ. 24/31.5.1985 (Δ΄ 270) αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Επίσης επιτρέπεται κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου αυτού η επέκταση υφισταμένων βιομηχανικών εγκαταστάσεων εφόσον αποδεδειγμένα βρίσκονται σε λειτουργία η οποία βεβαιώνεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας.».

6. α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 16 της ΥΑ Τ6525/421/2000 καταργείται.

β. Η παράγραφος 4 του άρθρου 14 της ΥΑ Τ6525/421/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

«.4- Όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί το ύψος της εγγύησης κατά τη στιγμή έκδοσης της άδειας λειτουργίας της αποθήκης προσωρινής εναπόθεσης με βά-

ση τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, δεδομένου ότι δεν είναι γνωστό ούτε το είδος ούτε η ποσότητα των εμπορευμάτων που θα εναποτεθούν στην υπό έγκριση αποθήκη προσωρινής εναπόθεσης, το ύψος της εγγύησης καθορίζεται από την Τελωνειακή Περιφέρεια, λαμβανομένων υπόψη ως παραμέτρων εκτίμησης του ύψους αυτής.

α) το ύψος των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων των εισερχομένων εμπορευμάτων μέσω του αρμόδιου Τελωνείου του προηγούμενου έτους.

β) το ποσοστό των εισερχόμενων εμπορευμάτων που κατά την εκτίμηση του διαχειριστή θα εναποτεθούν στην υπό έγκριση αποθήκη.

Μετά την πάροδο του τριμήνου από τον καθορισμό της κατά τα ανωτέρω εγγύησης, η Τελωνειακή Περιφέρεια αναπροσαρμόζει το ποσό της εγγύησης με βάση τα στοιχεία των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν σε εμπορεύματα που έχουν εισέλθει στις αποθήκες προσωρινής εναπόθεσης κατά τη διάρκεια αυτού.

Για την εφαρμογή του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 3, θα πρέπει ο διαχειριστής να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από αρμόδια Τελωνειακή Αρχή για την προηγούμενη ικανή εμπειρία και αξιόπιστη συνεργασία σε άλλα τελωνειακά ή φορολογικά καθεστώτα.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.19: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Επιτρέπεται η ταυτόχρονη μεταφορά ευπαθών και μη ευπαθών προϊόντων και με Φορτηγά Ιδιωτικής Χρήσης αυτοκίνητα, τα οποία έχουν τεθεί σε κυκλοφορία σύμφωνα με τον ν.1959/1991 (Α΄ 123) για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών των επιχειρήσεων, εφόσον τα οχήματα φέρουν ένα ή περισσότερα ειδικά χωρίσματα για τη στεγανοποίηση του ενός διαμερίσματος από το άλλο. Τα μεταφερόμενα εμπορεύματα καθώς και η ύπαρξη των χωρισμάτων αναγράφονται στη στήλη των παρατηρήσεων της άδειας κυκλοφορίας.

2. α. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 3887/2010 (Α΄ 174) προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Εάν η εταιρεία διαθέτει επαρκείς και κατάλληλους χώρους στάθμευσης των οχημάτων και αποθηκευτικές εγκαταστάσεις για τη φύλαξη και συντήρησή τους, μπορεί στις εγκαταστάσεις αυτές να διατηρεί δεξαμενές αποθήκευσης καυσίμων αποκλειστικά για τον εφοδιασμό των ιδιόκτητων ή μισθωμένων φορτηγών αυτοκινήτων. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, εκτός από την υποβολή Πιστοποιητικού Πυρασφάλειας, το οποίο χορηγείται από την αρμόδια Πυροσβεστική Υπηρεσία.».

β. Η περίπτωση δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 και η περίπτωση γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3887/2010 καταργούνται.

γ. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου Ε΄ της εγκυκλίου Β1/8535/980/2012 καταργείται.

3. α. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του ν.δ. 49/1968 (Α΄ 294), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 1959/1991 (Α΄ 123) και την παράγραφο 17 του άρθρου 13 του ν. 2328/1995 (Α΄ 159), καταργείται.

β. Η παράγραφος 7 του Κεφαλαίου Γ της ΥΑ Α2/29542/5347/1991 καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.20: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του ν. 4155/2013 (Α΄ 120) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μέχρι τις ημερομηνίες που ορίζονται στο άρθρο 9, οι φορείς του Δημοσίου Τομέα, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 1Β του ν. 2362/1995, δύνανται να χρησιμοποιούν το σύνολο ή μέρος του ΕΣΗΔΗΣ για την ανάθεση και εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεών τους, σύμφωνα με τα αναλυτικώς οριζόμενα στη σχετική διακήρυξη ή/και στις αποφάσεις έγκρισης του Ενιαίου Προγράμματος Προμηθειών, όπου συντρέχει περίπτωση.»

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 9 του ν. 4155/2013 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η έναρξη ισχύος του άρθρου 3 όσον αφορά στην Κεντρική Διοίκηση, όπως ορίζεται στο άρθρο 1β του ν. 2362/1995, όπως ισχύει, είναι την 01.07.2014.

3. Η έναρξη ισχύος του άρθρου 3 όσον αφορά τη Γενική Κυβέρνηση, όπως ορίζεται στο άρθρο 1β του ν. 2362/1995, όπως ισχύει, είναι την 01.10.2014.»

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 9 του ν. 4155/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των ανωτέρω παραγράφων, ειδικά για τις δημόσιες συμβάσεις έργων του παρόντος, η εφαρμογή του παρόντος αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2015.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ν. 4155/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η κατά τα ανωτέρω σύναψη και εκτέλεση των συμβάσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος από τις αναθέτουσες αρχές με χρήση του ΕΣΗΔΗΣ γίνεται σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση του άρθρου 7 του παρόντος.»

5. Οι διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου ισχύουν αναδρομικά από 01.01.2014. Οι διαγωνιστικές διαδικασίες για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων που διενεργήθηκαν χωρίς χρήση του ΕΣΗΔΗΣ κατά το διάστημα από 01.01.2014 έως τη δημοσίευση του παρόντος και οι πράξεις των αναθετουσών αρχών που εκδόθηκαν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα στο πλαίσιο αυτών ή για την ανάθεση και εκτέλεση των οικείων συμβάσεων δεν πάσχουν εξ αυτού του λόγου και παράγουν όλα τα έννομα αποτελέσματα τους.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.21: ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/7 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

Η υποπαράγραφος Ζ.10. του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) αντικαθίσταται ως εξής:

«ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ζ.10.: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΓΙΑ ΜΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

(Άρθρο 10 Οδηγίας 2011/7/ΕΕ)

1. Οι αγωγές ή αιτήσεις ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής που αφορούν μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, δικάζονται κατ' εξαίρεση, ανεξαρτήτως του ύψους της οφειλής, στη συντομότερη, κατά το δυνατόν, δικάσιμο. Ο εκτελεστός τίτλος επί των αγωγών ή αιτήσεων αυτών εκδίδεται μέσα σε ενενήντα (90) ημερολογιακές ημέρες από την κατάθεση τους. Στο

ανωτέρω χρονικό διάστημα δεν περιλαμβάνονται οι προθεσμίες κοινοποίησης ή επίδοσης εγγράφων και οι καθυστερήσεις για τις οποίες ευθύνεται ο πιστωτής.

2. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.22: ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίων κατά τα άρθρα 17 επ. του ν.1676/186 (Α΄ 204) δεν επιβάλλεται κατά τη σύσταση των υποκειμένων στο φόρο αυτό.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.23: ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1. α. Στο άρθρο 2 του ν. 3982/2011 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. «Μηχανική»: η δραστηριότητα που πραγματεύεται την εφαρμογή της τεχνικής, επιστημονικής και μαθηματικής γνώσης με σκοπό την αξιοποίηση των νόμων της φύσης και των φυσικών πόρων για το σχεδιασμό και την επεξεργασία υλικών, δομών, μηχανισμών, διατάξεων, εγκαταστάσεων, συστημάτων και διεργασιών και την ασφαλή πραγμάτωση ενός επιθυμητού αντικειμενικού στόχου.»

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του ν. 3982/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Επαγγελματικές Δραστηριότητες»: είναι οι εργασίες που σχετίζονται με την δραστηριότητα της Μηχανικής, στις διάφορες επί μέρους πτυχές της, και ιδίως οι εργασίες: α) εκπόνησης των μελετών που έχουν ως αντικείμενο τη σχεδίαση της ασφαλούς λειτουργίας πάσης φύσεως εξοπλισμού, κύριου ή βοηθητικού, συστατικού ή παραρτήματος, μιας εγκατάστασης, β) επίβλεψης εκτέλεσης των εν λόγω μελετών, γ) υλοποίησης της εγκατάστασης, δ) επίβλεψης και ελέγχου της καλής λειτουργίας της εγκατάστασης, ε) επιτήρησης, επισκευής και συντήρησής της, στ) χειρισμού εξοπλισμού της εγκατάστασης, ζ) παροχής τεχνικών υπηρεσιών και η) πραγματοποίησης πραγματογνωμοσυνών επί εγκαταστάσεων. Οι περιπτώσεις αυτές είναι ενδεικτικές και όχι περιοριστικές.»

2. α. Η περίπτωση α) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3982/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Κατηγορίες που αφορούν τις επαγγελματικές δραστηριότητες του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος αναφορικά με τις κατωτέρω αναφερόμενες εγκαταστάσεις. Οι εν λόγω εγκαταστάσεις αφορούν: αα) εγκαταστάσεις σε βιομηχανίες και βιοτεχνίες, ββ) εγκαταστάσεις εξόρυξης ορυκτών και μεταλλευμάτων, γγ) εγκαταστάσεις άντλησης αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου, δδ) εγκαταστάσεις παραγωγής και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου και ατμού, εε) εγκαταστάσεις δικτύων εξυπηρέτησης κτιρίων, ήτοι ηλεκτρικά δίκτυα και συναφείς εγκαταστάσεις, υδραυλικές, ψυκτικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις καύσης υγρών και αερίων καυσίμων, καθώς και πάσης φύσεως λέβητες, στστ) λοιπές ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, ζζ) μη σταθερά μηχανήματα και εξοπλισμός, ηη) εγκαταστάσεις συλλογής, επεξεργασίας και παροχής νερού, θθ) εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων, ιι) εγκαταστάσεις συλλογής, επεξεργασίας και διάθεσης απορριμμάτων, αποβλήτων και ανάκτησης υλικών και ιαια) εγκαταστάσεις αποθήκευσης επικίνδυνων υλικών, καθώς και εγκαταστάσεις κατάψυξης ή συντήρησης ευπαθών προϊόντων.»

β. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 3982/2011 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η μνεία των παραπάνω κατηγοριών α) και β) είναι ενδεικτική και όχι περιοριστική.»

3. α. Η παράγραφος 10 του άρθρου 5 του ν. 3982/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«10. Αν ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος προτίθεται να ασκήσει μία ή περισσότερες επαγγελματικές δραστηριότητες του άρθρου 3, είναι Διπλωματούχος Μηχανικός Πολυτεχνικής Σχολής Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής σε γνωστικό αντικείμενο σπουδών το οποίο αντιστοιχεί σε επιμέρους πτυχές της δραστηριότητας της Μηχανικής και αυτό μπορεί να διαπιστώνεται αντικειμενικά, δεν υποχρεούται να εφοδιαστεί με την προβλεπόμενη στην παρ. 1 του άρθρου 4 άδεια, αλλά ακολουθείται η διαδικασία που ορίζεται στην κατωτέρω παράγραφο 11.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και Παιδείας και Θρησκευμάτων, μπορούν να τίθενται περιορισμοί ως προς την δυνατότητα άσκησης συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας σε περιπτώσεις εγκαταστάσεων ή τεχνικών έργων ή τμημάτων αυτών, των οποίων η σχεδίαση παρουσιάζει ιδιαίτερη πολυπλοκότητα (σύνθετα προβλήματα μηχανικής τα οποία δεν έχουν προφανή λύση, δηλαδή δεν μπορούν να επιλυθούν με ήδη αποδεκτές βέλτιστες πρακτικές ή ήδη εφαρμοζόμενες μεθοδολογίες ή διαδικασίες ή πρότυπα ποιότητας ή πρωτόκολλα ενεργειών ή συγκεκριμένους κώδικες, αλλά απαιτούν πρωτοτυπία στην ανάλυση) ή η λειτουργία τους παρουσιάζει ιδιαίτερη επικινδυνότητα για την ασφάλεια και το περιβάλλον στη βάση αξιόπιστων και αναγνωρισμένων επιστημονικών μελετών.

Τα προεδρικά διατάγματα του προηγούμενου εδαφίου εκδίδονται κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής Τεχνικών Επαγγελμάτων του άρθρου 10, η οποία λαμβάνεται μετά από γνωμοδότηση του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, και προβλέπουν τις πρόσθετες προϋποθέσεις απόκτησης άδειας για την άσκηση των ως άνω επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

Σε κάθε περίπτωση, για το χειρισμό μηχανημάτων έργου ή για την καύση πυροτεχνημάτων, απαιτείται αντίστοιχη άδεια, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τις προβλέψεις των παραγράφων 1 έως 9 του παρόντος άρθρου.»

β. Κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας παρέχεται στο ΤΕΕ προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την έκδοση του παρόντος νόμου για την κατάθεση στην Επιτροπή του άρθρου 10 του ν. 3982/2011 σχετικής γνωμοδότησης και προθεσμία δύο (2) μηνών από τη λήψη της γνωμοδότησης στην ανωτέρω Επιτροπή για υποβολή της εισήγησής της.

γ. Η κατά τα π.δ. 112/2012 (Α΄ 197), 113/2012 (Α΄ 198), 114/2012 (Α΄ 199), 115/2012 (Α΄ 200), 1/2013 (Α΄ 3) και 108/2013 (Α΄ 141) χορήγηση βεβαίωσης αναγγελίας στους Μηχανικούς που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 6422/1934 (Α΄ 412) επεκτείνεται σε όλους τους Διπλωματούχους Μηχανικούς Πολυτεχνικής Σχολής Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής,

το γνωστικό αντικείμενο σπουδών των οποίων αντιστοιχεί σε επιμέρους πτυχές της δραστηριότητας της Μηχανικής.

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 11 του άρθρου 5 του ν. 3982/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ενδιαφερόμενος οφείλει να αναγγείλει εγγράφως στην αρμόδια αρχή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου την έναρξη άσκησης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, υποβάλλοντας ταυτόχρονα μαζί με τα διπλώματα ή πτυχία που αναφέρονται στο εδάφιο 1 της προηγούμενης παραγράφου, και τη, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, άδεια άσκησης επαγγέλματος ή αντίστοιχα τα δικαιολογητικά, που πιστοποιούν τη συνδρομή των αντικειμενικά διαπιστούμενων προϋποθέσεων, όπως αυτές προσδιορίζονται με τα προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου 4 και της παραγράφου 2 του άρθρου 4Α.»

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του ν. 3982/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4Α καταργούνται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, περιλαμβανομένων των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του ν. 6422/1934, που ρυθμίζουν διαφορετικά τα θέματα αδειοδότησης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων των περιπτώσεων α΄, β΄, δ΄ και η΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 2, κατά το μέρος που αφορούν τα θέματα αυτά.»

6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των εδαφίων 2, 3 και 4 της παραγράφου 10 του άρθρου 5 του ν. 3982/2011, όπως τροποποιείται με την περίπτωση 3 της παρούσας υποπαραγράφου, η ισχύς των ρυθμίσεων που εισάγονται με την παρούσα υποπαράγραφο αρχίζει από 1.1.2015.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ζ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Τα άρθρα 30 και 33 του ν. 682/1977 «Περί Ιδιωτικών σχολείων Γενικής Εκπαιδεύσεως και Σχολικών Οικοτροφείων» (Α΄ 244) και η παράγραφος 1 του άρθρου 11 του ν. 1351/1983 «Εισαγωγή σπουδαστών στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις» (Α΄ 56) καταργούνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Η: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

1. Η παράγραφος 6 του άρθρου 10 του ν. 3028/2002 (Α΄ 153) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Στις περιπτώσεις που απαιτείται έγκριση σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αυτή προηγείται από τις άδειες άλλων αρχών που αφορούν την επιχείρηση ή την εκτέλεση του έργου ή της εργασίας και τα στοιχεία της αναγράφονται με ποινή ακυρότητας στις άδειες αυτές. Η έγκριση χορηγείται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης. Ειδικά για αιτήματα αδειοδοτήσεων καταστημάτων λιανικής πώλησης υγειονομικού ενδιαφέροντος, η ανωτέρω έγκριση χορηγείται μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης.»

2. Το άρθρο 1 του ν. 358/1976, όπως ισχύει, καταργείται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ.1.: ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ-ΠΑΡΑΤΑΣΗ-ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ-ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ-ΠΑΡΟΧΕΣ ΟΑΕΔ

1. Ο τίτλος της υποπαραγράφου Ζ.2 της παρ.Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/12 (Α΄122), όπως ισχύει, συμπληρώνεται ως εξής:

«ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ-ΠΑΡΑΤΑΣΗ-ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ-ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ-ΠΑΡΟΧΕΣ ΟΑΕΔ»

2. Μετά την εσωτερική παράγραφο 4 της υποπαραγράφου Ζ.2 της παρ.Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄122), όπως ισχύει, προστίθεται νέα εσωτερική παράγραφος 4α ως εξής:

«4.α.i. Στους μόνιμους και στους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπαλλήλους του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, οι οποίοι τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας , σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και του ν. 4172/2013 (Α΄167) και, στη συνέχεια, λύεται η εργασιακή τους σχέση λόγω κατάργησης της θέσης τους, το Ελληνικό Δημόσιο, καταβάλλει αποζημίωση απόλυσης ειδικά και μόνο λόγω κατάργησης θέσης. Για τον υπολογισμό του ποσού αποζημίωσης, ως βάση λαμβάνεται ο βασικός μισθός του υπαλλήλου κατά την ημερομηνία που τέθηκε σε διαθεσιμότητα και ως χρόνος υπηρεσίας υπολογίζεται όλος ο χρόνος που ελήφθη υπόψη για την κατάταξη του υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 4024/2011 (Α΄ 226), ο χρόνος που μεσολάβησε μέχρι τη θέση του υπαλλήλου σε καθεστώς διαθεσιμότητας, καθώς και ο χρόνος διαθεσιμότητας. Κατά τα λοιπά, η αποζημίωση υπολογίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988 (Α΄ 191), όπως ισχύει. Στο ανωτέρω προσωπικό, εφόσον έχει συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για λήψη σύνταξης, καταβάλλεται στο μεν επικουρικά ασφαλισμένο το 40%, στο δε μη επικουρικά ασφαλισμένο το 50% της ως άνω προβλεπόμενης αποζημίωσης.

Οι αποδοχές διαθεσιμότητας, που έλαβαν οι εν λόγω υπάλληλοι, συμψηφίζονται στην ως άνω αποζημίωση απόλυσης, την οποία και μειώνουν αναλόγως ως εξής:

Αν ο υπάλληλος έχει υπηρεσία μέχρι τρία (3) έτη δεν καταλογίζεται κανένα ποσό. Για υπηρεσία από τρία (3) έτη και μία ημέρα έως έξι (6) έτη καταλογίζονται αποδοχές διαθεσιμότητας μισού μήνα. Για υπηρεσία από έξι (6) έτη και μία ημέρα έως δώδεκα (12) έτη συμψηφίζονται αποδοχές διαθεσιμότητας ενός μήνα, για υπηρεσία από δώδεκα (12) έτη και μία ημέρα έως δεκαοκτώ (18) έτη συμψηφίζονται αποδοχές διαθεσιμότητας δύο (2) μηνών, για υπηρεσία από δεκαοκτώ (18) έτη και μία ημέρα έως είκοσι τέσσερα (24) έτη συμψηφίζονται αποδοχές διαθεσιμότητας τριών (3) μηνών. Τέλος για υπηρεσία από είκοσι τέσσερα (24) έτη και μία ημέρα και άνω συμψηφίζονται αποδοχές διαθεσιμότητας τεσσάρων (4) μηνών.

Η ανωτέρω αποζημίωση, μετά και τον προβλεπόμενο ως άνω συμψηφισμό σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 15.000 ευρώ.

Υπάλληλοι που λαμβάνουν την αποζημίωση του παρόντος άρθρου δεν δικαιούνται ταυτόχρονα καμία άλλη α-

ποζημίωση για την ίδια αιτία.

Η αποζημίωση της παρούσας υποπαραγράφου φορολογείται όπως κάθε άλλη αποζημίωση διακοπής σχέσεως εργασίας, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 4172/2013, όπως εκάστοτε ισχύει.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης καθορίζονται ο υπόχρεος για την καταβολή, ο τρόπος της καταβολής, η διαδικασία, το ύψος της αποζημίωσης, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

Στις ανωτέρω ρυθμίσεις υπάγονται και οι υπάλληλοι των οποίων η εργασιακή σχέση λύθηκε κατ΄ εφαρμογήν των ως άνω διατάξεων, για τους οποίους η σχετική πράξη εκδόθηκε πριν την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης.

ii.Οι υπάλληλοι της ανωτέρω περίπτωσης i, των οποίων η εργασιακή σχέση λύεται, δικαιούνται το επίδομα ανεργίας, καθώς επίσης και τις λοιπές παροχές που χορηγούνται από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ), υπό τις προϋποθέσεις των οικείων διατάξεων, έστω και αν δεν είχαν υπαχθεί στην ασφάλιση ανεργίας του εν λόγω Οργανισμού.

Για τη καταβολή των ανωτέρω λαμβάνονται υπόψη, αντί του εγγράφου καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, η σχετική πράξη λύσης της εργασιακής σχέσης και, αντί των ημερών εργασίας απασχόλησης, ο χρόνος υπηρεσίας του υπαλλήλου, που κατά την υποπαράγραφο Θ.1. υπολογίζεται για τη καταβολή της αποζημίωσης απόλυσης.

Τα δικαιολογητικά που, κατά τις οικείες διατάξεις, απαιτούνται για τη καταβολή του επιδόματος ανεργίας και των άλλων παροχών περιορίζονται σε εκείνα που είναι συμβατά με το χαρακτήρα της εργασιακής σχέσης, καθώς και τον τρόπο λύσης αυτής.

Οι μόνιμοι και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ οι οποίοι τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 4172/2013, και στη συνέχεια απολύονται λόγω κατάργησης της θέσης τους, μπορούν να εντάσσονται σε ειδικά προγράμματα επαγγελ ατικής κατάρτισης, εκπαίδευσης και επι όρφωσης του Εθνικού Κέντρου η όσιας ιοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ. . .Α.). Με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης καθορίζεται το ειδικότερο περιεχόμενο και οι στόχοι των ως άνω προγραμμάτων, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία υπαγωγής σε αυτά, η διάρκειά τους καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια τεχνικού ή διαδικαστικού χαρακτήρα.

iii. Το αρμόδιο κατά περίπτωση όργανο διοίκησης εκδίδει την πράξη λύσης της εργασιακής σχέσης του υπαλλήλου.

Η πράξη λύσης της εργασιακής σχέσης υπαλλήλων ΟΤΑ Α΄ και Β΄ Βαθμού, σε περίπτωση που δεν εκδοθεί από το αρμόδιο όργανο διοίκησης εντός πέντε ημερών (5) από τη λήξη του καθεστώτος διαθεσιμότητας, εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Η πράξη λύσης της εργασιακής σχέσης υπαλλήλων ΑΕΙ και ΤΕΙ, σε περίπτωση που δεν εκδοθεί από το αρμόδιο όργανο διοίκησης εντός πέντε ημερών (5) από τη λήξη του καθεστώτος διαθεσιμότητας, εκδίδεται από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων.».

3. Στο τέλος της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Ζ.2 της παρ.Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 122), όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η διαθεσιμότητα υπαλλήλου η οποία βρίσκεται σε κατάσταση διαπιστωμένης εγκυμοσύνης, που αρχίζει ή εξελίσσεται εντός του διαστήματος της διαθεσιμότητας, παρατείνεται μέχρι την ημέρα του τοκετού και επιπλέον διάστημα δώδεκα (12) μηνών μετά από αυτόν, ανεξάρτητα αν το νεογνό γεννηθεί ζωντανό ή όχι.

Το χρονικό διάστημα της διαθεσιμότητας υπαλλήλου, η οποία τεκνοποίησε πριν από την έναρξη του χρόνου της διαθεσιμότητας, παρατείνεται για διάστημα δώδεκα (12) μηνών μετά την ημέρα του τοκετού. Η υπάλληλος οφείλει να προσκομίσει την ληξιαρχική πράξη γέννησης τέκνου ή με υπεύθυνη δήλωση (ν. 1599/1986) της ενδιαφερόμενης που συνοδεύεται απαραίτητα από βεβαίωση ιατρού γυναικολόγου ότι το νεογνό δεν γεννήθηκε ζωντανό.

Η εγκυμοσύνη αποδεικνύεται με υπεύθυνη δήλωση (ν. 1599/1986) της εγκύου, που συνοδεύεται απαραίτητα από τα αποτελέσματα σχετικής εξέτασης εργαστηρίου καθώς και από βεβαίωση ιατρού γυναικολόγου, στην οποία γίνεται μνεία για τη, μέχρι το χρόνο έκδοσης της βεβαίωσης αυτής, διανυθείσα διάρκεια της κύησης. Τα εν λόγω δικαιολογητικά υποβάλλονται στην υπηρεσία της ενδιαφερόμενης εντός του αρχικού χρόνου της διαθεσιμότητας ή, το αργότερο εντός μηνός από τη λήξη του, εάν η εγκυμοσύνη δεν μπορούσε να διαπιστωθεί εντός του αρχικού χρόνου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η ύπαρξη διαπιστωμένης εγκυμοσύνης δημιουργεί υποχρέωση ανάκλησης της πράξης λύσης της υπαλληλικής σχέσης που τυχόν είχε εκδοθεί εν τω μεταξύ.

Η για οποιοδήποτε λόγο πρόωρη διακοπή της εγκυμοσύνης δηλώνεται αμέσως από την ενδιαφερόμενη στην υπηρεσία της εγγράφως.

Η εξαιτίας φυσικών αιτίων διακοπή της εγκυμοσύνης ή η διακοπή αυτής , που οφείλεται στους λόγους των περιπτώσεων β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 304 του Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύει, θεωρείται δικαιολογημένη και συνεπάγεται τη διακοπή της παράτασης της διαθεσιμότητας και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης της υπαλλήλου, που επέρχονται αυτοδικαίως μετά τη πάροδο ενός μηνός από τη διακοπή της εγκυμοσύνης.

Η διακοπή της εγκυμοσύνης που πραγματοποιείται με τη βούληση της εγκύου και δεν οφείλεται στους λόγους των περιπτώσεων β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 304 του Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύει, θεωρείται αδικαιολόγητη και επιφέρει αυτοδικαίως τη διακοπή της παράτασης της διαθεσιμότητας και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης, που επέρχονται αυτοδικαίως από τη διακοπή της εγκυμοσύνης, δημιουργεί δε την υποχρέωση στην υπάλληλο να επιστρέψει, ως αχρεωστήτως καταβληθείσες, τις αποδοχές διαθεσιμότητας που έλαβε και που αντιστοιχούν στη, λόγω της εγκυμοσύνης, παράτασή της.

Στις περιπτώσεις των αμέσως ανωτέρω δύο παραγράφων, η διαπίστωση της διακοπής της παράτασης της διαθεσιμότητας και της λύσης της υπαλληλικής σχέσης διαπιστώνονται με την έκδοση σχετικής πράξης που εκδίδεται από το όργανο, το οποίο, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, είναι κάθε φορά αρμόδιο για την έκδοση πράξης λύσης της υπαλληλικής σχέσης.

Η εξαιτίας φυσικών αιτίων διακοπή της εγκυμοσύνης ή εκείνη που πραγματοποιείται για τους λόγους που ανα-

φέρονται στις περιπτώσεις β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 4 του Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύει, αποδεικνύεται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και η ύπαρξή της, χωρίς να απαιτούνται αποτελέσματα εξέτασης εργαστηρίου, εάν η διακοπή της εγκυμοσύνης συνέβη υπό συνθήκες που εκ των πραγμάτων ή με βάση τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης δεν θα ήταν δυνατή, αναγκαία ή απαραίτητη η πραγματοποίηση σχετικής εξέτασης σε εργαστήριο.

Η διακοπή της εγκυμοσύνης, που δεν αποδεικνύεται με τον ως άνω τρόπο, θεωρείται αδικαιολόγητη για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

Η υπάλληλος που βρίσκεται σε οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες καταστάσεις, που σχετίζονται με υφιστάμενη ή διακοπείσα εγκυμοσύνη, υποχρεούται να δέχεται την επίσκεψη ελεγκτή ιατρού.

Στις ανωτέρω ρυθμίσεις υπάγονται και οι υπάλληλοι, οι οποίες είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ.2.: ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ii της παραγράφου 1.δ. του άρθρου δεύτερου του ν. 3845/2010 (Α΄ 65), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«ii) Ως προς τα νομικά πρόσωπα: για όσο διάστημα παρατηρείται παρέκκλιση από την απογραφή στο Μητρώο Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου και από τη διαδικασία πληρωμής μέσω ΕΑΠ, αναστέλλεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, η επιχορήγηση ή απόδοση πόρων ή οποιασδήποτε μορφής ενίσχυση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ.3.: ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΩΣ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΟΥ ν. 4172/2013

Οι διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 4250/2014 (Α΄ 74) όπως ισχύει εφαρμόζονται και στους υπαλλήλους που έχουν τεθεί σε διαθεσιμότητα δυνάμει των άρθρων 80, 81, 82 και 93 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167).

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ.4: ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ

Στην εσωτερική παράγραφο 1 περ.β της υποπαρ. Ζ2 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, όπως ισχύει προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Υπάλληλοι οι οποίοι δεν αποδέχονται την τοποθέτησή τους στο πλαίσιο της ως άνω υποχρεωτικής μετάταξης, δεν έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για την εκούσια μετάταξή τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις (άρθρο 154 παρ.4 Υπαλληλικού Κώδικα, άρθρο 158 παρ. 4 Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων) και παραμένουν σε διαθεσιμότητα μέχρι τη λήξη του καθεστώτος της διαθεσιμότητας».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι.1.: ΜΟΝΑΔΕΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ (Μ.Η.Ν.)

1. Το άρθρο 33 του ν. 4025/2011 (Α΄ 228) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η ίδρυση, ανάπτυξη και λειτουργία Μονάδων Ημερήσιας Νοσηλείας (Μ.Η.Ν.), ως εξής: α) δημοσίων Μ.Η.Ν. στα δημόσια Νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. (Μ.Η.Ν.–Ε.Σ.Υ.), β) δημοσίων Μ.Η.Ν. στις δημόσιες μονάδες της Π.Φ.Υ. του Π.Ε.Δ.Υ. (Μ.Η.Ν.–Π.Ε.Δ.Υ.), γ) αυτοτελών ιδιωτικών Μ.Η.Ν. (εκτός ιδιωτικών κλινικών) και δ) Μ.Η.Ν ως μονάδες ιδιωτικών κλινικών.

2. Ως Μ.Η.Ν. ορίζεται η υγειονομική μονάδα η οποία παρέχει υπηρεσίες υγείας θεραπευτικής ή χειρουργικής φύσεως, για τις οποίες δεν απαιτείται γενική, ραχιαία ή επισκληρίδιος αναισθησία και νοσηλεία πέραν των 24 ωρών, σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα και τις επιστημονικές προδιαγραφές.

3. Οι Μ.Η.Ν. – Ε.Σ.Υ. δύνανται να ιδρύονται και να λειτουργούν σε:

α. Νοσοκομεία δυναμικότητας 400 και άνω κλινών, εκτός του κτιριακού συγκροτήματος αυτών, στα οποία υπάγονται οργανικά και διοικητικά και αποτελούν αυτοτελείς αποκεντρωμένες υγειονομικές μονάδες αυτών, με ειδική στελέχωση και εξοπλισμό, με συνέχιση λειτουργίας της υφιστάμενης Βραχείας Νοσηλείας.

β. Νοσοκομεία δυναμικότητας 400 και άνω κλινών, εντός του κτιριακού συγκροτήματος αυτών, τα οποία αποτελούν αυτοτελείς υγειονομικές μονάδες αυτών, με ειδική στελέχωση και εξοπλισμό.

γ. Νοσοκομεία δυναμικότητας κάτω των 400 κλινών, χωροταξικά στον ίδιο χώρο με αυτά, τα οποία λειτουργούν παράλληλα με τα υφιστάμενα Τμήματα Βραχείας Νοσηλείας.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., καταρτίζεται, τροποποιείται και συμπληρώνεται ο λεπτομερής κατάλογος των ιατρικών θεραπευτικών ή χειρουργικών πράξεων, οι οποίες επιτρέπεται να εκτελούνται σε Μ.Η.Ν..

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., ορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι τεχνικές προδιαγραφές και ο απαραίτητος τεχνικός εξοπλισμός για την ίδρυση, ανάπτυξη και λειτουργία των Μ.Η.Ν., η σύνθεση του απαραίτητου ιατρικού, νοσηλευτικού, λοιπού προσωπικού, οι αναγκαίες ειδικότητες καθώς και οι λεπτομέρειες για τη διοικητική και επιστημονική διεύθυνση των Μ.Η.Ν., το ωράριο λειτουργίας, ο τρόπος και η διαδικασία παραπομπής σε αυτές, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Στην ίδια υπουργική απόφαση καθορίζονται η διαδικασία, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ο έλεγχος για τη χορήγηση βεβαίωσης λειτουργίας στις Μ.Η.Ν. της περίπτ. (γ΄) της παρ. 1 του παρόντος.

Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ. καθορίζονται τα δημόσια νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. με τα οποία διασυνδέονται επιστημονικά οι Μ.Η.Ν. των περιπτώσεων (α), (β) και (γ) της παρ. 1 του παρόντος.

6. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υγείας, Εργασίας και Οικονομικών ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη σύναψη συμβάσεων μεταξύ Μ.Η.Ν. και Ασφαλιστικών Φορέων.

7. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υγείας, Εργασίας και Οικονομικών, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην κοστολόγηση των ιατρικών πράξεων, βάσει των οποίων αποζημιώνονται οι Μ.Η.Ν.».

2. Όπου στις ως άνω περιπτώσεις απαιτείται έκδοση απόφασης του Υπουργού Υγείας ή/και κοινή απόφαση των συναρμοδίων Υπουργών, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., αυτή εκδίδεται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την υποβολή του σχετικού αιτήματος στο ΚΕ.Σ.Υ..

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι.2.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ Ε.Κ.Α.Β. ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΠΟ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ.

Α. Διαθεσιμότητα

1. Το σύνολο των υπαλλήλων των κλάδων ΔΕ Οδηγών, ΔΕ Τεχνικού (ειδικότητας Οδηγών) και ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων, οι οποίοι κατέχουν οργανικές ή προσωποπαγείς θέσεις στα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. τίθεται, αυτοδικαίως, από την ισχύ του παρόντος, σε καθεστώς διαθεσιμότητας με ταυτόχρονη κατάργηση των θέσεων που κατέχει. Οι ανωτέρω υπάλληλοι παραμένουν σε καθεστώς διαθεσιμότητας επί ένα (1) μήνα και εν συνεχεία, μετατάσσονται/μεταφέρονται, μετά από αίτησή τους, με τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παραγράφου Β, σε οργανικές θέσεις που συστήνονται για τον σκοπό αυτό στον κλάδο ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων του Ε.Κ.Α.Β., όπως προβλέπεται με την παρ. 4, του άρθρου 17, του ν. 4224/2013 (Α΄ 288). Στους υπαλλήλους που τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας καταβάλλονται τα τρία τέταρτα (3/4) των αποδοχών τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας, εξακολουθούν να καταβάλλονται από τον φορέα προέλευσης οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση, πρόνοια και υγειονομική περίθαλψη. Οι εισφορές αυτές, από τη θέση του υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα και για το χρονικό διάστημα που αυτή διαρκεί, προσδιορίζονται στο 75% των αποδοχών αυτού.

2. Στον κλάδο ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων του Ε.Κ.Α.Β. δύναται να μεταταχθούν/μεταφερθούν, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων του άρθρου 8 του Π.Δ. 348/96 (ΦΕΚ 229 Α΄), όπως έχει αντικατασταθεί με την υπ΄ αριθμόν Υ4δ/49901/4-7-02 (ΦΕΚ 860 Β΄) Κ.Υ.Α., υπάλληλοι νοσοκομείων, αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, των κλάδων ΔΕ Οδηγών, ΔΕ Τεχνικού (ειδικότητας Οδηγών) και ΔΕ Πληρωμάτων Ασθενοφόρων, οι οποίοι κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου υπηρετούν στους αντίστοιχους κλάδους ή/και ειδικότητες και κατέχουν τα τυπικά προσόντα του άρθρου 20 και 21 του Π.Δ.50/2001 (ΦΕΚ 39 Α΄) και παρ. 13, άρθρο μόνο του Π.Δ. 347/03 (ΦΕΚ 315 Α΄).

Η μετάταξη/μεταφορά στο Ε.Κ.Α.Β. όσων εκ των ανωτέρω υπαλλήλων δεν κατέχουν την προβλεπόμενη επαγγελματική άδεια οδήγησης (τουλάχιστον Γ΄ κατηγορίας) γίνεται σε αντίστοιχες των προσόντων που κατέχουν συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις, οι οποίες καταργούνται μετά την για οποιαδήποτε λόγο αποχώρηση των υπηρετούντων σε αυτές, με ταυτόχρονη δέσμευση αντίστοιχων κενών οργανικών θέσεων, εφόσον υφίστανται κενές θέσεις.

3. Κατ΄ εξαίρεση των διατάξεων της υποπαραγράφου 1, τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας δέκα πέντε (15) ημερών όσοι εκ των ανωτέρω περιγραφομένων υπαλλήλων εμπίπτουν στις ακόλουθες κοινωνικές κατηγορίες:

α) υπάλληλος που τελεί σε αναπηρία, σε ποσοστό 67% και άνω.

β) πολύτεκνος, κατά την έννοια των παρ. 1 έως 3, του άρθρου πρώτου, του ν. 1910/1944 (Α΄ 229), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6, του ν. 3454/2006 (Α΄ 75) εφόσον τα τέκνα αυτού συνοικούν με αυτόν και ανήκουν στην κατηγορία των εξαρτώμενων μελών σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., όπως αυτός ισχύει σήμερα.

γ) υπάλληλος του οποίου ο σύζυγος ή η σύζυγος ή τέκνο τελεί σε αναπηρία, σε ποσοστό 67% και άνω και ανήκει στην κατηγορία των εξαρτώμενων μελών, σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., όπως αυτός ισχύει σήμερα και του οποίου το ετήσιο συνολικό εισόδημα του εξαρτώμενου δεν ξεπερνά τις 12.000 €.

δ) υπάλληλος, ο οποίος δυνάμει νόμου ή δικαστικής αποφάσεως, ασκεί, κατ΄ αποκλειστικότητα, τη γονική μέριμνα τέκνου, συνοικεί με αυτό και αυτό ανήκει στην κατηγορία των εξαρτώμενων μελών, σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., όπως αυτός ισχύει σήμερα, εφόσον το συνολικό ετήσιο εισόδημα του εξαρτώμενου τέκνου δεν ξεπερνά τις 12.000 €.

ε) υπάλληλος, ο οποίος έχει οριστεί δικαστικός συμπαραστάτης, δυνάμει δικαστικής απόφασης, συνοικεί με τον συμπαραστατούμενο και το συνολικό ετήσιο εισόδημα του συμπαραστατούμενου δεν ξεπερνά τις 12.000 €.

στ) υπάλληλος, του οποίου ο σύζυγος ή η σύζυγος τίθεται, δυνάμει του παρόντος, σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Στην περίπτωση αυτή, με κοινή αίτηση των συζύγων προς την υπηρεσία προέλευσής τους δηλώνεται η προτίμηση υπαγωγής στις ευνοϊκότερες ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου υπέρ του ενός εκ των δύο συζύγων.

ζ) υπάλληλος, του οποίου ο σύζυγος ή η σύζυγος τελεί ήδη σε καθεστώς διαθεσιμότητας ή έχει απολυθεί, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4, του άρθρου 90, του ν. 4172/2013. Το γεγονός αυτό, κοινοποιείται προς την υπηρεσία προέλευσης του υπαλλήλου που πρόκειται να τεθεί, δυνάμει του παρόντος, σε καθεστώς διαθεσιμότητας, με ευθύνη του και προκειμένου αυτός να υπαχθεί στις ευνοϊκότερες ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου.

4. Οι διαπιστωτικές πράξεις για τη θέση σε καθεστώς διαθεσιμότητας των ανωτέρω υπαλλήλων εκδίδονται από το όργανο διοίκησης του φορέα προέλευσης.

Β. Κινητικότητα

1. Οι αναφερόμενοι στις υποπαραγράφους 1 και 3, της παραγράφου Α υπάλληλοι, που έχουν τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας μετατάσσονται/μεταφέρονται, με την ίδια εργασιακή σχέση, σε οργανικές θέσεις, που συστήνονται για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην υποπαράγραφο 1, της παραγράφου Α, κατόπιν αιτήσεων–δηλώσεών τους, περί αποδοχής της εν λόγω θέσης. Οι ανωτέρω αιτήσεις – δηλώσεις υποβάλλονται από τους ενδιαφερομένους, εντός επτά (7) εργασίμων ημερών από την ημερομηνία έκδοσης των διαπιστωτικών πράξεων της ως άνω υποπαραγράφου 3, της παραγράφου Α. Οι εν λόγω αιτήσεις – δηλώσεις, οι οποίες υπέχουν θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α 75), υποβάλλονται από τους ενδιαφερόμενους στις αρμόδιες υπηρεσίες του Φορέα προέλευσής τους, οι οποίες με ευθύνη τους τις διαβιβάζουν στην αντίστοιχη υπη-

ρεσία του Ε.Κ.Α.Β., εντός τριών (3) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής.

2. Οι μετατασσόμενοι/μεταφερόμενοι ως άνω υπάλληλοι οφείλουν, αρχικά, να παρουσιαστούν στην αρμόδια υπηρεσία του Φορέα υποδοχής την επόμενη εργάσιμη ημέρα, από τη λήξη της διαθεσιμότητας σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους Α1) και Α3). Στην περίπτωση που ο μετατασσόμενος/μεταφερόμενος υπάλληλος δεν παρουσιαστεί, με δική του υπαιτιότητα, προκειμένου να αναλάβει υπηρεσία, την επόμενη εργάσιμη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης μετάταξης/μεταφοράς, απολύεται αυτοδικαίως.

3. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης υποβολής της σχετικής αίτησης–δήλωσης αποδοχής, ο υπάλληλος που έχει τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας απολύεται αυτοδικαίως, μετά την πάροδο του προκαθορισμένου χρόνου των υποπαραγράφων 1 και 3, της παραγράφου Α του παρόντος.

4. Οι πράξεις μετάταξης/μεταφοράς των εν λόγω υπαλλήλων εκδίδονται από το αρμόδιο όργανο διοίκησης του Φορέα υποδοχής και ισχύουν από την επόμενη της λήξης του ανά περίπτωση προβλεπόμενου στο παρόν χρόνου διαθεσιμότητας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι.3.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 100 ΤΟΥ Ν. 4172/2013

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) , αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. δύναται να συμψηφίζει το παραπάνω ποσό με ισόποση οφειλή εντός του ίδιου ή/και του προηγούμενου έτους προς τους αναφερόμενους στην προηγούμενη παράγραφο ιδιώτες παρόχους για την παροχή από αυτούς προς τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., υπηρεσιών υγείας. Ο οριστικός και τελικός συμψηφισμός γίνεται μεταξύ επιστρεφόμενων ποσών από τους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας και εκκαθαρισμένων οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ..».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ποσό της επιστροφής που οφείλει ο πάροχος υπολογίζεται επί των νομίμων παραστατικών και συμψηφίζεται με το ποσό που οφείλει να καταβάλει ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. στον πάροχο, εντός του ίδιου ή/και του προηγούμενου έτους.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι.4.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 3918/2011

Στο τέλος της παρ. 12 του άρθρου 28 του ν. 3918/2011 (Α΄ 167) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Οι συμβάσεις των θεραπευτών ιατρών με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., οι οποίες λήγουν την 30η.3.2014, παρατείνεται μέχρι και την 30η.6.2014. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υγείας και Οικονομικών καθορίζεται το ύψος της αμοιβής τους και ο αριθμός των επισκέψεων των συμβεβλημένων ιατρών.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι.5.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 4238/2014

Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του ν. 4238/2014 (Α΄ 38) αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Εκ των υπαλλήλων των παραγράφων 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου, που έχουν τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας οι ιατροί/οδοντίατροι, μόνιμοι και Ι.Δ.Α.Χ., μετατάσσονται/μεταφέρονται αναδρομικά από την ημερομηνία λήξης του χρόνου διαθεσιμότητας, με την ίδια εργασιακή σχέση, σε οργανικές θέσεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, που συνιστώνται για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου, κατόπιν αιτήσεώς τους, περί αποδοχής της εν λόγω θέσης, λαμβανομένων υπόψη και των ρυθμίσεων της παρ. 18 του άρθρου 32 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει. Το λοιπό προσωπικό των ως άνω παραγράφων 1 και 2 μετατάσσεται/μεταφέρεται, αναδρομικά από την ημερομηνία λήξης του χρόνου διαθεσιμότητας, με την ίδια εργασιακή σχέση, κατόπιν αιτήσεώς τους, περί αποδοχής της εν λόγω θέσης. Η ισχύς των προηγούμενων εδαφίων αρχίζει την 4η Μαρτίου 2014.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι.6.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 45 ΤΟΥ ν. 3986/2011

Η παράγραφος 2 του άρθρου 45 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152) αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Κατ΄ εξαίρεση των ανωτέρω διατάξεων, στα καζίνο και στα κέντρα διασκέδασης με ζωντανή μουσική εμβαδού άνω των 300 τ.μ. Και στα καταστήματα όπου νομίμως διεξάγονται τυχερά παίγνια, μπορούν να δημιουργούνται χώροι καπνιζόντων, οι οποίοι δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το ένα δεύτερο (1/2) του συνολικού εμβαδού του καταστήματος. Για τη δημιουργία τέτοιων χώρων καταβάλλεται ετήσιο τέλος ποσού διακοσίων (200) ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας των χώρων καπνιζόντων, ο χρόνος καταβολής και η διαδικασία είσπραξης του ετήσιου τέλους και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.»

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.1.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Α.Ε.Ε.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 15 του π.δ. 258/2005 περί Καταστατικού του Ο.Α.Ε.Ε. (Α΄ 316) όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι εισφορές καταβάλλονται από τους υπόχρεους ασφαλισμένους μηνιαίως και μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα εκείνου στον οποίο ανάγονται, διαφορετικά από την πρώτη ημέρα του μεθεπόμενου μήνα καθίστανται καθυστερούμενες και υπόκεινται σε επιβαρύνσεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. που εκδίδεται εντός διμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται ο χρόνος έναρξης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.».

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 39 του ν. 2084/1992 (Α΄ 165) όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Σε περίπτωση που προκύπτει υποχρεωτική ασφάλιση στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και στον Ο.Α.Ε.Ε., ο ασφαλισμένος

υπάγεται υποχρεωτικά στον Ο.Α.Ε.Ε., για το σύνολο του χρόνου της παράλληλης απασχόλησης, χωρίς δικαίωμα επιλογής ασφαλιστικού οργανισμού, εφόσον ο χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. υπολείπεται των εικοσιπέντε (25) ημερών ασφάλισης ανά μήνα.

Πρόσωπα που εξαιρέθηκαν από την υποχρεωτική ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή του Ο.Α.Ε.Ε. με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992, όπως αυτές ίσχυσαν μέχρι τη συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του παρόντος, επανεξετάζονται με τις διατάξεις του νόμου αυτού μετά τη λήξη της χορηγηθείσας εξαίρεσής τους.

Εκκρεμείς αιτήσεις – ενστάσεις ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών οργάνων που κρίνονται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής.

Με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη των ΔΣ των ΟΑΕΕ και ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που εκδίδεται εντός τριμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται θέματα αναγκαία για την υλοποίηση του παρόντος.».

3. Οι ορκωτοί ελεγκτές– λογιστές που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών (Σ.Ο.Ε.Λ.) υπάγονται από τη 01.07.2014 στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε..

Εξαιρούνται όσοι έχουν την 01.07.2014 εικοσιπέντε (25) έτη ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Με αίτησή τους, που υποβάλλεται εντός 6 μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, δύνανται να εξαιρούνται από την ασφάλιση στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και να υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε..

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.2.: ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΕΙΣΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Οι ασφαλιστικοί Οργανισμοί για την είσπραξη των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών κατά την έννοια του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 101 του ν. 4172/2013 (Α΄176) παρακρατούν, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 14 του ν. 3614/2007 (Α΄ 267) όπως ισχύει, τα οφειλόμενα ποσά από τις πάσης φύσεως καταβολές, πληρωμές, επιδοτήσεις, αποζημιώσεις, επιχορηγήσεις και δανειοδοτήσεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο, τους φορείς του Δημοσίου, ν.π.δ.δ., ν.π.ι.δ. και Α.Ε. του Δημόσιου τομέα, κατ΄ ανώτατο όριο μέχρι του ύψους οφειλών που αντιστοιχούν στις ετήσιες ασφαλιστικές εισφορές του οικείου φορέα.

Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί εντός του πρώτου δεκαημέρου εκάστου μηνός αποστέλλουν στην ΗΔΙΚΑ ηλεκτρονικά αρχεία οφειλετών (φυσικών προσώπων) ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών.

Το Δημόσιο, οι φορείς του Δημοσίου, νπδδ, νπιδ, και Α.Ε του Δημόσιου τομέα που καταβάλλουν πάσης φύσεως, πληρωμές, επιδοτήσεις, αποζημιώσεις, επιχορηγήσεις και δανειοδοτήσεις, αποστέλλουν δέκα ημέρες (10) πριν την ημερομηνία πληρωμής τα ηλεκτρονικά αρχεία των δικαιούχων των ανωτέρω καταβολών στην ΗΔΙΚΑ.ΑΕ.

Η ΗΔΙΚΑ Α.Ε. για λογαριασμό των ασφαλιστικών οργανισμών και των φορέων που καταβάλλουν επιδοτήσεις και αποζημιώσεις, διασταυρώνει εντός δεκαημέρου τα ανωτέρω αρχεία και αποστέλλει στα χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα (απευθείας ή μέσω του Συστήματος Πληρωμών ΔΙΑΣ) τα ποσά προς πίστωση των δικαιούχων, αφού έχει γίνει η παρακράτηση των οφειλών στους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Επίσης, αποστέλλει στο Σύστημα Πληρωμών ΔΙΑΣ τα ποσά των οφειλών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς τα οποία παρακρατήθηκαν τα οποία στη συνέχεια μεταφέρονται σε πίστωση των λογαριασμών των ασφαλιστικών οργανισμών.

2. Ποσά που προέρχονται από επιστροφές φόρου προστιθέμενης αξίας και φόρου εισοδήματος, για τα οποία έχει εκδοθεί και εκκαθαριστεί το σχετικό ατομικό φύλλο έκπτωσης, συμψηφίζονται υποχρεωτικά με οφειλές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης και αποδίδονται υπέρ των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία του συμψηφισμού, ο τρόπος απόδοσης των ποσών στον οικείο ασφαλιστικό οργανισμό καθώς και κάθε άλλο ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

3. Α. Το άρθρο 39 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 39
Οικονομικό σύστημα λειτουργίας

1. Το ΕΤΕΑ λειτουργεί για όσους ασφαλίζονται για πρώτη φορά από 1.1.2014 με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση. Το ίδιο σύστημα εφαρμόζεται και για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013 για το χρόνο ασφάλισης από 1.1. 2015 και εφεξής.

2. Οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται για κάθε ασφαλισμένο των κατηγοριών αυτών τηρούνται σε ατομικές μερίδες από 1.1.2014».

Β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 (Α 41) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται μετά την 1.1.2015, το ποσό της σύνταξης αποτελείται από το άθροισμα δύο τμημάτων:

α) το τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31-12-2014 υπολογίζεται σύμφωνα με τις οικείες καταστατικές διατάξεις και τη γενικότερη νομοθεσία, όπως ισχύουν,

β) το τμήμα της σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2015 και εφεξής υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού».

Γ. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης του ΕΤΕΑ διαμορφώνεται από 1-7-2014 σύμφωνα με τον συντελεστή βιωσιμότητας που προβλέπεται από τις διατάξεις της περ. δ της παρ.1 του άρθρου 42 του ν. 4052/2012.

Δ. Από 1.1.2015 οι φορείς, τομείς και κλάδοι Επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, οι Τομείς του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ) αρμοδιότητας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη λειτουργούν με βάση το διανεμητικό σύστη-

μα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση και οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται για κάθε ασφαλισμένο τηρούνται σε ατομικές μερίδες. Από την ίδια ημερομηνία οι διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 (Α΄41), όπως ισχύει, έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους εν λόγω φορείς, τομείς και κλάδους.

Ε. Το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ) αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, καθώς και τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας υποβάλλουν υποχρεωτικά κάθε έτος στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α) αναλογιστική μελέτη και οικονομικές καταστάσεις για έλεγχο βιωσιμότητας. Οι αυξομειώσεις των παροχών διενεργούνται με απόφαση του οικείου Δ.Σ. μετά από σύμφωνη γνώμη της Ε.Α.Α..

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.3. : ΜΕΙΩΣΗ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. Α. Από 1.7.2014 καταργούνται:

α. Η προβλεπόμενη από τη διάταξη της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.δ. 3868/1958 (Α΄178) εργοδοτική εισφορά 1%.

β. Η προβλεπόμενη από τη διάταξη της περίπτωσης β της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.δ. 3868/1958 (Α΄178) εργατική εισφορά 1%.

γ. Η προβλεπόμενη από τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 2054/1952 (Α΄ 96) ειδική εισφορά 1% για την επιδότηση των στρατευμένων μισθωτών, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του ν. 2336/1995 (Α΄189).

δ. Τα άρθρα 1,2,3 παράγραφος 1 περίπτωση γ΄ και παράγραφοι 2 και 3, τα άρθρα 4 έως και 11 και το άρθρο 13 του ν.δ. 3868/1958 (Α΄ 178) καθώς και οι κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν δυνάμει των ως άνω άρθρων.

ε. Με την κατάργηση των ανωτέρω εισφορών καταργούνται οι αντίστοιχες παροχές που καλύπτονταν από τους σχετικούς πόρους. Για το έτος 2014 θα καταβληθεί το ήμισυ του προβλεπόμενου, με τις διατάξεις του ν.δ. 3868/1958 (Α΄ 178), ποσού οικογενειακών επιδομάτων.

Β. Από 1.7.2014 οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του νόμου 2434/1996 (Α΄ 188) πόροι του ΛΑΕΚ, σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 του νόμου 2224/1994 (Α΄112), οι οποίοι αποτελούν πόρους του Ενιαίου Λογαριασμού για την Εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ) σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 34 του νόμου 4144/2013 (Α΄ 88) διαμορφώνονται από ποσοστό 0,81%, σε ποσοστό 0,46% ως εξής:

α. Εργοδοτική εισφορά 0,24% υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου 2224/1994 (Α΄ 122).

β. Εργοδοτική εισφορά 0,12% υπέρ του Ειδικού Κοινού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του νόμου 2224/1994 (Α΄ 122).

γ. Εισφορά εργαζομένου 0,10% υπέρ του Ειδικού Κοινού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του νόμου 2224/1994 (Α΄ 122).

Γ. Από 1.7.2014 η εισφορά εργοδότη του άρθρου 25 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951 (Α΄179), όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν.δ. 465/1970 (Α΄57), υπέρ του κλάδου παροχών ασθένειας και μητρότητας σε χρήμα σε βάρος του εργοδότη καθορίζεται σε ποσοστό 0,25%.

2. Α. Από 1.1.2015 καταργούνται οι διατάξεις:

α. του πρώτου εδαφίου του άρθρου 5 του ν. 1878/1944 (Α΄ 217) υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Υπαλλήλων Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ),

β. των περιπτώσεων 6, 7 και 8 του άρθρου 10 της υπουργικής απόφασης 4888.6598/8-2-1928 (παράρτημα 26) που εκδόθηκε κατ΄ εξουσιοδότηση του άρθρου 5 του νόμου 2868/1922 (Α΄119) και των περιπτώσεων δ΄, ε΄ και στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 13 του π.δ/τος 142/1996 (Α΄109) υπέρ του Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού ΟΛΘ του Ταμείου Προνοίας Ιδιωτικού Τομέα (ΤΑΠΙΤ),

γ. του ν.δ. 1924/1942 (Α΄274), που κυρώθηκε με την 324/30.5.1946 (Α΄183) Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, και της υπουργικής απόφασης Φ80000/19898/875/29.9.2008 (Β΄2132), υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ-τ.ΕΤΕΑΜ) και του Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Τσιμέντων του ΤΑΠΙΤ,

δ. των περιπτώσεων β΄και γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 1726/1944 (Α΄190), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 30 παρ. 1 του ν. 2262/1952 (Α΄286) και της υπουργικής απόφασης Β/20102/17823/71/1.8.2008 (Β΄1621) κατά το μέρος που αφορά τους ανωτέρω πόρους υπέρ του ΕΤΕΑ (τ. ΤΑΔΚΥ) και του Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ),

ε. των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παρ. 4 του άρθρου δέκατου έβδομου του ν. 3607/2007 (Α΄245), και της υπουργικής απόφασης Φ30215/81/3/16.2.2010 (Β΄160) υπέρ του Τομέα Πρόνοιας Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος (ΤΠΟΕΚΕ) του ΤΠΔΥ,

στ. της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 3557/2007 (Α΄100), και της υπουργικής απόφασης Κ1-141/3.2.2009 (Β΄198) υπέρ του Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών, Επαγγελματικών, Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους (ΕΒΕΒΕΚ) του ΤΠΔΥ,

ζ. του άρθρου μόνου του ν. 1114/1944 (Α΄12) που κυρώθηκε με την 324/30.5.1946 (Α΄183) Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (τ. ΕΤΕΑΜ- ΤΕΑΕΥΕΕΟ),

η. της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 678/1977 (Α΄246) υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (τ. ΕΤΕΑΜ - ΤΕΑΕΥΕΕΟ),

θ. των παραγράφων 5 β και 7 του άρθρου 3 του α.ν. 2276/1940 (Α΄117), και της παρ. 2 της υπουργικής απόφασης Φ80000/18926/832/1.9.2008 (Β΄1621) υπέρ του Κλάδου Κύριας Σύνταξης του ΟΑΕΕ, του ΕΤΕΑ (τ. ΕΤΕΑΜ-ΤΑΠΕΑΠΙ) και του Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ιπποδρομιών του ΤΑΠΙΤ,

ι. της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του α.ν. 1740/1939 (Α΄197) και του άρθρου 1 του ν.δ. 1068/1942 (Α΄42) υπέρ του ΕΤΕΑ (τ. ΕΤΕΑΜ - ΤΕΑΠΕΥΔΑΠ),

ια. του άρθρου 3 του ν.δ. 906/1941 (Α΄459), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 περίπτωση ζ, η, θ και ι του Καταστατικού του τ. ΤΕΑΧ και της υπουργικής απόφασης Φ114/1134/20.11.2001 (Β΄1549) υπέρ του ΕΤΕΑ (τ. ΤΕΑΙΤ-ΤΕΑΧ),

ιβ. του άρθρου 43 του ν. 1959/1991 (Α΄ 123) υπέρ του

ΕΤΕΑ (τ. ΤΕΑΔΥ),

ιγ. της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 2286/1995 (Α΄ 19) κράτησης υπέρ του δημοσίου και του ΕΤΕΑ (τ. Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Εμπορίου -ΤΕΑΔΥ),

ιδ. της παραγράφου ε΄ του άρθρου 5 του ν. 980/1942 (Α΄ 24), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 3518/2006 (Α΄272) και του πρώτου εδαφίου της παρ.19 του άρθρου 13 του ν. 3050/2002 (Α΄ 214) όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 55 του ν. 3518/2006 υπέρ του ΕΤΕΑ (τ. ΤΕΑΠΟΚΑ),

ιε. της περίπτωσης α΄ της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 2160/1993 (Α΄118) υπέρ του ΕΤΕΑ (τ. ΤΕΑΠΕΡΤΤ),

ιστ. της περίπτωσης γ της παραγράφου 1 και της προβλεπόμενης για τους μη μετόχους κράτησης 1% της παρ.2 του άρθρου 3 του ν.δ.1050/1942 (Α΄36) σε συνδυασμό με τις διατάξεις της περ. γ της παρ.1 του άρθρου 26 και του άρθρου 27 του π.δ.422/1981 (Α΄114), καθώς και του άρθρου 5 του ν.δ.1050/1942 και της παρ. Α΄ του άρθρου 22 του π.δ. 422/1981 (Α΄114) υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ),

ιζ. των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 του ν. 2452/1996 (Α΄ 283) υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ),

ιη. των παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Α΄ 215), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2145/1993 (Α΄ 88), καθώς και του έκτου εδαφίου του άρθρου 14 του π.δ. 258/2005, όπως ισχύει, υπέρ του ΟΑΕΕ σχετικά με έσοδα εκ ποσοστού επί των προστίμων, χρηματικών ποινών, δικαστικών εξόδων και των μετατροπών σε χρήμα

ιθ. των περιπτώσεων β΄, γ΄, δ΄ και ιστ΄ της παρ. 1 του άρθρου 7 του α.ν. 2326/1940 (Α΄145) υπέρ του ΕΤΑΑ – ΤΣΜΕΔΕ,

κ. της περίπτωσης ε΄ του άρθρου 8 του α.ν. 1563/1650 (Α 254), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 2906/1954 (Α΄155) υπέρ του Αυτόνομου Οικοδομικού Οργανισμού Αξιωματικών του Στρατού Ξηράς, Θαλάσσης και Αέρος (ΑΟΟΑ)

κα. της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν.δ. 3348/1955 (Α΄ 242) υπέρ του ΕΤΑΑ –ΤΣΑΥ,

κβ. του άρθρου 13 παρ. 5 του ν. 2042/1992 (Α΄ 75) και των κατ΄ εξουσιοδότηση της διάταξης αυτής υπουργικών αποφάσεων 3422/1-3-1993 (Β΄690) και 2313.5/35/1993 (Β΄846), του άρθρου 39 παρ. 2 περ. ζ΄ του ν. 2008/1992 (Α΄ 16), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 13 του ν. 2042/1992 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 3569/2007 (Α΄ 122), του ν.δ. 718/1970 (Α΄ 241) σε συνδυασμό με το άρθρο 16 παρ. 14 του ν. 3170/1955 (Α΄ 76), του άρθρου 176 του ν.δ. 187/1973 (Α΄ 261), της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2399/1996 (Α΄ 90), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 2 παρ. 5 του ν. 2575/1998 (Α΄23) και του άρθρου 2 παρ. 2 του π.δ. 242/2003 (Α΄ 219) υπέρ του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ),

κγ. των περιπτώσεων α και β της παρ.1 του άρθρου 15 του ν.δ.135/1946 (Α΄299) και του άρθρου 2 της υπουργικής απόφασης 131/3/1780 (Β΄1088/1974), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, υπέρ του Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιών του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του ΟΑΕΕ,,

κδ. της παρ.15 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (Α΄ 111) υπέρ του τέως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Πετρελαιοειδών (ΤΕΑΠΕΠ) και της παρ.3 του άρθρου 19 της υπουργικής απόφασης Φ51020/5358/123/21.2.2013 (Β΄409),

κε. της παραγράφου α΄ του άρθρου 4 του ν.δ. 1070/1942 (Α΄43) και της παραγράφου 3 της υπουργικής απόφασης 37068/Σ.1202/3.11.1943 (Β΄198) υπέρ του τέως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑΑΠΑΕ) και της υποπαραγράφου 1.1. της παρ.1 του άρθρου 8 της υπουργικής απόφασης Φ.51020/4883/105/21-2-2013 (Β΄411).

Β. Από 1.01.2015, ο προβλεπόμενος πόρος της περίπτωσης β΄ της παρ.3 του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (Α 58) υπέρ ΑΚΑΓΕ, αντικαθίσταται με ετήσια επιχορήγηση μέσω πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού ισόποση του εισπραττομένου πόρου.

Από 1.01.2015 οι προβλεπόμενες μη ανταποδοτικές χρεώσεις ή αποδόσεις του άρθρου 11 του ν. 4169/1961 (Α΄81), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και του έβδομου εδαφίου του άρθρου 14 του π.δ. 258/2005, όπως ισχύει, σχετικά με έσοδα από πάγια τέλη χαρτοσήμου (ν.δ. 4435/1964, Α΄217), όπως καθορίζονται με το άρθρο 59 του ν. 2084/1992 (Α΄165) υπέρ του ΟΑΕΕ, αντικαθίστανται με ετήσια επιχορήγηση μέσω πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού ισόποση των εισπραττομένων πόρων.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.4.: ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

1. Η περίπτωση β) του άρθρου 116 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) όταν ο έμμεσος εργοδότης το προηγούμενο τρίμηνο είχε πραγματοποιήσει απολύσεις εργαζομένων της ίδιας ειδικότητας για οικονομοτεχνικούς λόγους ή το προηγούμενο εξάμηνο ομαδικές απολύσεις ιδίων ειδικοτήτων.».

2. Η περίπτωση ε) του άρθρου 116 του ν. 4052/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) όταν ο απασχολούμενος υπάγεται στις ειδικές διατάξεις περί ασφαλίσεων εργατοτεχνιτών οικοδόμων, εξαιρουμένων των εργατοτεχνιτών οικοδόμων που απασχολούνται σε έργα αρχικού προϋπολογισμού 10.000.000,00 € και άνω, τα οποία χρηματοδοτούνται ή συγχρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους και διεξάγονται μετά από παραχώρηση ή εργολαβία για λογαριασμό του Δημοσίου, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού, δημόσιων, δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων δημόσιας ή κοινής ωφέλειας και γενικά επιχειρήσεων και οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία. Για τους απασχολούμενους οικοδόμους σε έμμεσο εργοδότη με σύμβαση προσωρινής απασχόλησης υπόχρεος υποβολής Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης (Α.Π.Δ.) και καταβολής των αναλογουσών ασφαλιστικών εισφορών στους οικείους φορείς κοινωνικής ασφάλισης είναι η Επιχείρηση Προσωρινής Απασχόλησης (Ε.Π.Α.).»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 122 του ν. 4052/2012 καταργείται.

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 124 του ν. 4052/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την παροχή εργασίας με τη μορφή της προσωρινής απασχόλησης απαιτείται η προηγούμενη έγγραφη σύμβαση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Η σύμβαση καταρτίζεται μεταξύ της Ε.Π.Α. (άμεσος εργοδότης) και του μισθωτού και σε αυτήν πρέπει απαραιτή-

τως να αναφέρονται οι όροι εργασίας και η διάρκειά της, οι όροι παροχής της εργασίας στον ή στους έμμεσους εργοδότες, οι όροι αμοιβής και ασφάλισης του μισθωτού καθώς και κάθε άλλο στοιχείο το οποίο, κατά την καλή πίστη και τις περιστάσεις, πρέπει να γνωρίζει ο μισθωτός αναφορικά με την παροχή της εργασίας του.

Οι αποδοχές του μισθωτού που δεν παρέχει εργασία σε έμμεσο εργοδότη δεν μπορεί να είναι κατώτερες από τις προβλεπόμενες στον εκάστοτε νομοθετικώς καθορισμένο νόμιμο κατώτατο μισθό και κατώτατο ημερομίσθιο για τους εργαζόμενους ιδιωτικού δικαίου όλης της χώρας.

Εάν κατά το χρόνο κατάρτισης της σύμβασης αυτής δεν είναι δυνατή η μνεία του συγκεκριμένου έμμεσου εργοδότη ή ο προσδιορισμός του χρόνου, που θα προσφέρει σε αυτόν την εργασία του, θα πρέπει να αναφέρεται στη σύμβαση το πλαίσιο των όρων και των συνθηκών για την παροχή εργασίας σε έμμεσο εργοδότη.».

5. Η παράγραφος 3 του άρθρου 124 του ν. 4052/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με σύμβαση, που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ της Ε.Π.Α. και του έμμεσου εργοδότη, ορίζονται ειδικότερα τα του τρόπου αμοιβής και ασφάλισης του εργαζομένου για το χρόνο που ο μισθωτός προσφέρει τις υπηρεσίες του στον έμμεσο εργοδότη. Ο έμμεσος εργοδότης πρέπει να προσδιορίζει, πριν τεθεί στη διάθεση του ο εργαζόμενος με τη σύμβαση, τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα ή ικανότητες, την ειδική ιατρική παρακολούθηση και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προς κάλυψη θέσης εργασίας. Οφείλει επίσης να επισημαίνει τους μεγαλύτερους ή ιδιαίτερους κινδύνους που έχουν σχέση με τη συγκεκριμένη εργασία. Η Ε.Π.Α. υποχρεούται να γνωστοποιήσει τα στοιχεία αυτά στους μισθωτούς.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.5.: ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 18 του ν.1082/1980 (Α΄ 250) αντικαθίσταται ως εξής:

«1.Φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου υποχρεούνται, κατά την εξόφληση των αποδοχών του προσωπικού να χορηγούν εκκαθαριστικό σημείωμα, ή σε περίπτωση εφαρμογής μηχανογραφικού συστήματος, ανάλυση μισθοδοσίας. Οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού και οι επ΄ αυτών κρατήσεις θα πρέπει να απεικονίζονται αναλυτικά. Δεν απαιτείται υπογραφή του εργαζόμενου σε αποδεικτικό χορήγησης του εκκαθαριστικού σημειώματος.

Η παραβίαση της ανωτέρω υποχρέωσης του εργοδότη συνεπάγεται τις διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 24 του ν. 3996/2011 (Α΄170), όπως ισχύει.»

2. Το άρθρο 5 του ν. 3227/2004 (Α΄ 31) καταργείται.

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του α.ν. 539/1945 (Α΄ 229), όπως ισχύει αντικαθίσταται ως εξής:

«3 α. Κάθε εργοδότης οφείλει να τηρεί ειδικό βιβλίο, το οποίο δύναται να είναι και σε μορφή μηχανογραφημένων σελίδων.

Το ειδικό βιβλίο ή οι μηχανογραφημένες σελίδες πρέπει να φέρουν τα στοιχεία της επιχείρησης, την ένδειξη «Βιβλίο αδειών» και να περιλαμβάνει τις παρακάτω στήλες:

Ονοματεπώνυμο μισθωτών, ημερομηνία πρόσληψης, αριθμός δικαιούμενων ημερών αδείας, χρονολογία έναρξης και λήξης χορηγηθείσας αδείας, αποδοχές αδείας, επίδομα αδείας. Ειδικώς, οι αποδοχές αδείας και το επίδομα αδείας συμπληρώνονται στο σύνολό τους μέχρι το τέλος του σχετικού ημερολογιακού έτους λήψης της κανονικής άδειας.

Τα ανωτέρω στοιχεία πρέπει να είναι στη διάθεση των Επιθεωρητών Εργασίας του Σ.ΕΠ.Ε. που ασκούν τον έλεγχο και την εποπτεία της εφαρμογής του παρόντος.

β. Ο εργοδότης υποχρεούται να γνωστοποιεί ηλεκτρονικά στο πληροφοριακό σύστημα του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας ΣΕΠΕ-ΟΑΕΔ-ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με την ονομασία «ΕΡΓΑΝΗ», εντός του μηνός Ιανουαρίου, στοιχεία των εργαζομένων που έλαβαν την ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Σε περίπτωση μη τήρησης της υποχρέωσης αυτής επιβάλλονται από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα, σε βάρος του εργοδότη, κυρώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ν. 3996/2011 (Α΄170) όπως ισχύει.

Με Υπουργική Απόφαση δύναται να ρυθμίζεται κάθε όρος και αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσης.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.6.: ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

1. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, οι οποίες εκδίδονται μετά από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Υγείας και Ασφάλειας των Εργαζομένων (ΣΥΑΕ) του άρθρου 26 του Κώδικα Νόμων για την Υγεία και Ασφάλεια των Εργαζομένων που κυρώθηκε με το άρθρο Πρώτο του ν. 3850/2010, μπορεί να προσδιορίζονται για τις οικοδομικές εργασίες, τις εργασίες σε εργοτάξια οικοδομών και πάσης φύσεως έργων αρμοδιότητας πολιτικού μηχανικού για τα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια και ειδικότερα πριν από την έναρξη του έργου, κατά την διάρκεια εκτέλεσης και μετά το πέρας του έργου, θέματα που αφορούν ιδίως:

2. Α. Τον τρόπο συμπλήρωσης ή ενδεχόμενης θεώρησης ή αναπροσαρμογής εντύπων ή βιβλίων ή μελετών καθώς και τη διατήρηση και φύλαξή τους, τις προϋποθέσεις ενοποίησης των εντύπων, τη σχετική γνωστοποίηση στις αρμόδιες επιθεωρήσεις εργασίας, τον τρόπο υποβολής των σχετικών πληροφοριών ή τη διαδικασία της γνωστοποίησης, τη σχετική ενημέρωση των απασχολούμενων και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Οι ρυθμίσεις αναλυτικότερα αφορούν:

α. Το Σχέδιο Ασφάλειας και Υγείας (ΣΑΥ), π.δ. 305/1996 (Α΄ 212), άρθρο 3, παράγραφος 3.

β. Τον Φάκελο Ασφάλειας και Υγείας (ΦΑΥ), π.δ. 305/1996, άρθρο 3, παράγραφος 3.

γ. Την εκ των προτέρων γνωστοποίηση, π.δ. 305/1996, άρθρο 3, παράγραφος 12.

δ. Την εκτίμηση κινδύνου, ν. 3850/2010 (Α΄ 84), άρθρο 43, παράγραφος 1, περίπτωση (α).

ε. Το Ημερολόγιο Μέτρων Ασφάλειας (ΗΜΑ), υ.α. 130646/1984 (154 Β΄) και π.δ. 305/1996, άρθρο 3 παράγραφος 14.

στ. Το ειδικό βιβλίο ατυχημάτων, ν. 3850/2010, άρθρο 43, παράγραφος 2, περίπτωση (β).

ζ. Τον κατάλογο των εργατικών ατυχημάτων που είχαν ως συνέπεια για τον εργαζόμενο ανικανότητα εργασίας μεγαλύτερη των τριών εργάσιμων ημερών, ν. 3850/2010

(Α΄ 84), άρθρο 43, παράγραφος 2, περίπτωση (γ).

η. Το βιβλίο υποδείξεων τεχνικού ασφάλειας και ιατρού εργασίας, ν. 3850/2010, άρθρο 14 παράγραφος 1 και άρθρο 17 παράγραφος 1.

θ. Τις οδηγίες συναρμολόγησης, π.δ. 778/1980 (193 Α΄) άρθρο 13 παράγραφος 7.

ι. Την βεβαίωση υπεύθυνου μηχανικού για μεταλλικά ικριώματα, π.δ. 778/1980 (Α΄ 193), άρθρο 3, παράγραφος 2.

κ. Τον ορισμό τεχνικού ασφάλειας και ιατρού εργασίας, ν. 3850/2010 άρθρα 8 και 9.

λ. Τον Συντονιστή για θέματα ασφάλειας και υγείας κατά την εκτέλεση του έργου, π.δ. 305/1996, άρθρο 2, παράγραφος 9.

μ. Τον Συντονιστή για θέματα ασφάλειας και υγείας κατά την εκπόνηση της μελέτης του έργου, π.δ. 305/1996, άρθρο 2, παράγραφος 8.

ν. Κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση σχετικά με τα παραπάνω στο πλαίσιο εύκολης και αποτελεσματικής ενημέρωσης όλων των εμπλεκόμενων μερών

3. Β. Τις προϋποθέσεις για την έκδοση και ισχύ κατευθυντηρίων οδηγιών ή εν γένει καλών πρακτικών για την εκτίμηση κινδύνου, για την υιοθέτηση εκτιμήσεων κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικτυακής πλατφόρμας OIRA (Online Interactive Risk Assessment tool), για το Σχέδιο Ασφάλειας και Υγείας (ΣΑΥ) και για τον Φάκελο Ασφάλειας και Υγείας (ΦΑΥ).

2. Προστίθεται φράση στο τέλος του εδαφίου α της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) ως εξής:

και ως τέτοιος νοείται μία μοναδική αξία (ποσό) αναφοράς.»

3. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 74 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115), όπως ισχύουν καταργούνται.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3846/2010 (Α΄ 66), όπως ισχύει, καταργείται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.7.: ΈΚΤΑΚΤΑ - ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Προστίθεται στοιχείο iii) στην περίπτωση γ) της παραγράφου 3 της Υποπαραγράφου ΙΑ 11 του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) ως εξής:

«iii) Για τους εγγεγραμμένους ανέργους στα οικεία μητρώα ανέργων, άνω των 25 ετών με διάρκεια συνεχόμενης ανεργίας μεγαλύτερη των 12 μηνών (μακροχρόνια ανεργία) που προσλαμβάνονται ως υπάλληλοι, ο κατώτατος μισθός της περίπτωσης α) της παρούσης παραγράφου προσαυξάνεται με ποσοστό 5% για κάθε τριετία και συνολικά με 15% για προϋπηρεσία 9 ετών και άνω.»

2. Από τη δημοσίευση της παρούσης και για τη στήριξη των μακροχρονίων ανέργων, ο ΟΑΕΔ καταρτίζει και εκπονεί προγράμματα κοινωφελούς εργασίας της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου ΙΔ1 της παραγράφου ΙΔ του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) για τα έτη 2014 - 2015 και για ανέργους με διάρκεια συνεχόμενης ανεργίας μεγαλύτερη των 12 μηνών.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.8..: ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

1. Ο ΟΠΑΔ από τη δημοσίευση του παρόντος καταργείται. Στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ συνιστώνται Τομέας Ασφαλισμένων Δημοσίου και Τομέας Ασφαλισμένων Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων ως Αυτοτελείς Τομείς με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι εν λόγω Τομείς ασκούν αρμοδιότητες όπως αυτές καθορίστηκαν με τις διατάξεις του ν. 3918/2011, όπως ισχύουν.

2. Για τη λειτουργία των Αυτοτελών Τομέων συνιστάται στην κεντρική υπηρεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Διεύθυνση Ασφάλισης Παροχών ΟΠΑΔ, η οποία υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Ασφαλιστικών Υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διαρθρώνεται ως ακολούθως:

α) Τμήμα Ασφάλισης

β) Τμήμα Παροχών

γ) Τμήμα Λογιστηρίου

δ) Τμήμα Γραμματείας και Διοικητικής Υποστήριξης

Οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΟΠΑΔ καταργούνται. Οι μεταφερόμενες αρμοδιότητες ασκούνται από τις υφιστάμενες περιφερειακές υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων των Τομέων της παραγράφου 1.

3. Το σύνολο του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ) προσωπικού του ΟΠΑΔ τίθεται αυτοδικαίως, από την ισχύ του παρόντος, σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Οι ανωτέρω υπάλληλοι παραμένουν σε καθεστώς διαθεσιμότητας για χρονικό διάστημα ενός (1) μηνός και εν συνεχεία μετατάσσονται / μεταφέρονται σε οργανικές θέσεις που συνιστώνται για το σκοπό αυτό στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με την ίδια εργασιακή σχέση, κλάδο ή ειδικότητα, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο. Το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς του προσωπικού που μετατάσσεται /μεταφέρεται εξακολουθεί να ισχύει και μετά τη μετάταξη /μεταφορά του.

Στους υπαλλήλους που τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας καταβάλλονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τα τρία τέταρτα (3/4) των αποδοχών τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας, εξακολουθούν να καταβάλλονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση, πρόνοια και υγειονομική περίθαλψη. Οι εισφορές αυτές από τη θέση του υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα και για το χρονικό διάστημα που αυτή διαρκεί προσδιορίζονται στο 75% των αποδοχών αυτού.

Οι διαπιστωτικές πράξεις για τη θέση σε καθεστώς διαθεσιμότητας των ανωτέρω υπαλλήλων εκδίδονται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Οι διαπιστωτικές πράξεις μετάταξης/ μεταφοράς τους εκδίδονται από τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Ο δικηγόρος με έμμισθη εντολή που υπηρετεί στον ΟΠΑΔ μεταφέρεται με τη ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση που κατέχει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Πρόσωπα υπό το καθεστώς μαθητείας προς απόκτηση εργασιακής εμπειρίας ή συμβάσεων έργου των οποίων έχει λήξει ο χρόνος παραμονής τους στον ΟΠΑΔ, παραμένουν όμως σε αυτόν βάσει δικαστικών αποφάσεων ή προσωρινών διαταγών, συνεχίζουν να προσφέρουν και στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις ίδιες ακριβώς υπηρεσίες μέχρι τη δικαστική διευθέτηση των ένδικων υποθέσεων τους.

4. Το ως άνω μετατασσόμενο/μεταφερόμενο προσωπικό τοποθετείται στις αντίστοιχες οργανικές μονάδες που έχουν συσταθεί με τον παρόντα νόμο. Σε περίπτωση που το προσωπικό αυτό υπερκαλύπτει τις ανάγκες των εν λόγω μονάδων, το πλεονάζον προσωπικό δύναται να τοποθετείται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε

άλλες μονάδες του Ιδρύματος.

5. Με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τοποθετείται στη θέση προϊσταμένου της Διεύθυνσης που συνιστάται με τον παρόντα νόμο, ο προϊστάμενος Διεύθυνσης του ΟΠΑΔ ο οποίος έχει τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντιστοίχου επιπέδου, για το υπόλοιπο της θητείας του και μέχρι την επιλογή νέου προϊσταμένου. Ο προϊστάμενος Διεύθυνσης του ΟΠΑΔ με τον λιγότερο χρόνο άσκησης αντίστοιχων καθηκόντων προϊσταμένου τοποθετείται με την ίδια απόφαση σε μία από τις θέσεις προϊσταμένων Τμημάτων της ως άνω Διεύθυνσης.

Στις λοιπές κενές θέσεις προϊσταμένων Τμημάτων της Διεύθυνσης αυτής τοποθετούνται προϊστάμενοι από τους ήδη ασκούντες καθήκοντα προϊσταμένων Τμημάτων στον ΟΠΑΔ, με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου μέχρι την επιλογή νέων.

6. Το Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι αρμόδιο για το μεταφερόμενο στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προσωπικό του ΟΠΑΔ.

7. Οι πόροι, η κινητή και ακίνητη περιουσία καθώς και κάθε άλλο έσοδο των Τομέων του ΟΠΑΔ περιέρχονται στους αντίστοιχους Αυτοτελείς Τομείς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από την ημερομηνία κατάργησης του ΟΠΑΔ και εξακολουθούν να αποτελούν περιουσία και έσοδά τους.

Η κυριότητα της ακίνητης περιουσίας των ως άνω Τομέων του ΟΠΑΔ μεταβιβάζεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με έκδοση σχετικών διαπιστωτικών πράξεων του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, οι οποίες μεταγράφονται ατελώς στα γραφεία μεταγραφών των οικείων υποθηκοφυλακείων ή κτηματολογικών γραφείων. Οι μεταβιβάσεις αυτές δεν υπόκεινται σε τέλη και δικαιώματα υπέρ Δημοσίου, Δήμων και Κοινοτήτων ή τρίτων.

Η διαχείριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας ασκείται από τη Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για λογαριασμό των Τομέων.

Οι δαπάνες διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που αφορούν την εξυπηρέτηση των Τομέων και δεν εγγράφονται στον προϋπολογισμό τους αποδίδονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά ποσοστό που επιμερίζεται ετησίως και καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Από την ημερομηνία κατάργησης του ΟΠΑΔ και μέχρι τη λήξη του οικονομικού έτους, εξακολουθούν να εκτελούνται οι εγκεκριμένοι προϋπολογισμοί των ως άνω Τομέων.

Από το επόμενο οικονομικό έτος, οι Τομείς καταρτίζουν ετήσιο προϋπολογισμό, στον οποίο περιλαμβάνονται στο μεν σκέλος των Εσόδων, τα έσοδα από ασφαλιστικές εισφορές, οι πρόσοδοι περιουσίας και -εφόσον υπάρχουν- τα γενικά έσοδα, στο δε σκέλος των Εξόδων, οι γενικές δαπάνες και το ποσό συμμετοχής στις δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπως θα επιμερίζονται στους Τομείς.

Μέχρι την έκδοση γενικού κανονισμού οικονομικής οργάνωσης και λογιστικής λειτουργίας εφαρμόζονται αναλογικά οι αντίστοιχες διατάξεις του Κανονισμού Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του ΤΥΔΚΥ.

8. Οι εκκρεμείς δίκες συνεχίζονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

9. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας καθορίζονται οι αρμοδιότητες των συσταθεισών οργανικών μονάδων, οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι αυτών καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που αφορά τη λειτουργία και την εφαρμογή του παρόντος.

10. Από την ημερομηνία κατάργησης του ΟΠΑΔ λύεται η θητεία του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αζημίως για το Δημόσιο.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ.9.: ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

1. Το προσωπικό που μεταφέρθηκε από τον ΟΑΕΔ στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τη Φ.80000/6180/736/20.3.2013 (641 Β) απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, όπως ισχύει, βάσει των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4111/2013 (18 Α), τίθεται αυτοδικαίως από την ισχύ του παρόντος σε καθεστώς διαθεσιμότητας με ταυτόχρονη κατάργηση των θέσεων που κατέχει.

2. Οι ανωτέρω υπάλληλοι παραμένουν σε καθεστώς διαθεσιμότητας επί ένα (1) μήνα και εν συνεχεία μετατάσσονται / μεταφέρονται σε κενές οργανικές θέσεις όπου υπάρχουν και σε αντίθετη περίπτωση σε συνιστώμενες για το σκοπό αυτό στις Διοικήσεις των αντίστοιχων χωροταξικά Υγειονομικών Περιφερειών (Δ.Υ.Πε.), με την ίδια εργασιακή σχέση, κλάδο ή ειδικότητα, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο. Το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς του προσωπικού που μετατάσσεται /μεταφέρεται εξακολουθεί να ισχύει και μετά τη μετάταξη /μεταφορά του.

3. Στους υπαλλήλους που τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας καταβάλλονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τα τρία τέταρτα (3/4) των αποδοχών τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας, εξακολουθούν να καταβάλλονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση, πρόνοια και υγειονομική περίθαλψη. Οι εισφορές αυτές από τη θέση του υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα και για το χρονικό διάστημα που αυτή διαρκεί προσδιορίζονται στο 75% των αποδοχών αυτού.

4. Οι διαπιστωτικές πράξεις για τη θέση σε καθεστώς διαθεσιμότητας των ανωτέρω υπαλλήλων εκδίδονται από τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι διαπιστωτικές πράξεις μετάταξης/ μεταφοράς τους εκδίδονται από το αρμόδιο όργανο Διοίκησης του φορέα υποδοχής.

5. Μετά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του ν. 3918/2011 (31 Α), όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Από το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, μόνιμο και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ) το οποίο υπηρετεί σε περιφερειακές μονάδες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που λειτουργούν στις έδρες των νομών της χώρας και απασχολείται με την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του ΕΟΠΥΥ για παροχές ασθένειας σε είδος, τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας ενενήντα (90) υπάλληλοι με ταυτόχρονη κατάργηση των θέσεων που κατέχουν.

Η θέση σε διαθεσιμότητα των ως άνω υπαλλήλων για κάθε περιφερειακή μονάδα, γίνεται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων με αντικείμενο τις παροχές ασθένειας σε είδος.

Οι ανωτέρω υπάλληλοι παραμένουν σε καθεστώς διαθεσιμότητας επί ένα (1) μήνα και εν συνεχεία μετατάσ-

σονται / μεταφέρονται κενές οργανικές θέσεις όπου υπάρχουν και σε αντίθετη περίπτωση σε συνιστώμενες για το σκοπό αυτό στις αντίστοιχες γεωγραφικά περιφερειακές διευθύνσεις του ΕΟΠΥΥ με την ίδια εργασιακή σχέση, κλάδο ή ειδικότητα, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο. Οι πράξεις μετάταξης / μεταφοράς των εν λόγω υπαλλήλων εκδίδονται από τον Πρόεδρο του ΕΟΠΥΥ.

Στους υπαλλήλους που τίθενται σε καθεστώς διαθεσιμότητας καταβάλλονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τα τρία τέταρτα (3/4) των αποδοχών τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας, εξακολουθούν να καταβάλλονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση, πρόνοια και υγειονομική περίθαλψη. Οι εισφορές αυτές από τη θέση του υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα και για το χρονικό διάστημα που αυτή διαρκεί προσδιορίζονται στο 75% των αποδοχών αυτού.»

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΒ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΒ.1.: ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Μετά το άρθρο 6 του ν. 3891/2010, προστίθεται άρθρο 6Α ως εξής:

«Άρθρο 6Α
Χωρικός σχεδιασμός και πολεοδομική οργάνωση σιδηροδρομικών ακινήτων

1. Τα ακίνητα της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του παρόντος τα οποία διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ, καθώς και τα ακίνητα που ανήκουν στην ιδιοκτησία της ΓΑΙΑΟΣΕ, διακρίνονται, ανάλογα με τη βασική πολεοδομική λειτουργία τους, στις ακόλουθες κατηγορίες:

α. Κεντρικοί Σιδηροδρομικοί Σταθμοί: οι επιβατικοί σιδηροδρομικοί σταθμοί που βρίσκονται εντός μεγάλων αστικών κέντρων ή εντός χώρων αεροδρομίων ή χερσαίων χώρων λιμένων και οι οποίοι εξυπηρετούν την επιβίβαση, αποβίβαση, παραμονή ή και διημέρευση μεγάλου αριθμού επιβατών, τη μετεπιβίβαση σε άλλα μέσα μαζικής μεταφοράς καθώς και τη σύνδεση με μέσα μεταφοράς υπεραστικού και διεθνούς χαρακτήρα. Στους σταθμούς αυτούς επιτρέπονται χρήσεις σιδηροδρομικών μεταφορών και εγκαταστάσεων παροχής σιδηροδρομικών λειτουργιών, καθώς και χρήσεις πολεοδομικού κέντρου-κεντρικής λειτουργίας πόλης. Ως Κεντρικοί Σιδηροδρομικοί σταθμοί νοούνται ιδίως οι σιδηροδρομικοί σταθμοί του Πειραιά, των Αθηνών, του Σιδηροδρομικού Κέντρου Αχαρνών (ΣΚΑ), της Λάρισας, του Βόλου, της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας.

β. Περιφερειακοί Σιδηροδρομικοί Σταθμοί: όλοι οι υπόλοιποι επιβατικοί σιδηροδρομικοί σταθμοί πλην των Κεντρικών. Στους Περιφερειακούς Σιδηροδρομικούς Σταθμούς επιτρέπονται χρήσεις σιδηροδρομικών μεταφορών και εγκαταστάσεων παροχής σιδηροδρομικών υπηρεσιών, καθώς και χρήσεις γενικής κατοικίας.

γ. Εμπορευματικοί Σιδηροδρομικοί Σταθμοί: οι σιδηροδρομικοί σταθμοί και εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο τις εμπορευματικές μεταφορές. Όπου στην ισχύουσα νομοθεσία αναφέρεται ο όρος «εμπορικοί σταθμοί» νοούνται οι εμπορευματικοί σταθμοί της παρούσας παραγράφου. Στους σταθμούς της κατηγορίας αυτής υπάγονται και οι σιδηροδρομικοί σταθμοί που χωροθετούνται εντός Βιομηχανικών και Επιχειρηματικών Περιοχών του ν. 2545/1997 (Α΄ 254), Εμπορευματικών Κέντρων του ν. 3333/2005 (Α΄ 91) και Επιχειρηματικών Πάρκων του ν. 3982/2011 (Α΄ 143). Στους Εμπορευματικούς Σιδηροδρομικούς Σταθμούς επιτρέπονται χρήσεις σιδηροδρομικών μεταφορών και εγκαταστάσεων παροχής σιδηροδρομικών λειτουργιών, χρήσεις εμπορευματικού κέντρου και επιχειρηματικών πάρκων ενδιάμεσου βαθμού οργάνωσης.

δ. Χώροι ειδικών σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων: τα ακίνητα, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών εγκαταστάσεων και του σχετικού εξοπλισμού, στα οποία παρέχονται υπηρεσίες σταυλισμού, σύνθεσης αμαξοστοιχιών, συντήρησης και επισκευής, καθώς και κάθε άλλη υπηρεσία τεχνικής υποστήριξης τροχαίου υλικού που απαιτεί ειδικές εγκαταστάσεις μεγάλης κλίμακας. Στους χώρους ειδικών σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων επιτρέπονται χρήσεις μεταφορών, καθώς και χρήσεις γραφείων, τραπεζών και αποθηκών (κτήρια-γήπεδα).

ε. Ακίνητα κατά μήκος σιδηροδρομικών γραμμών: τα ακίνητα που βρίσκονται κατά μήκος σιδηροδρομικών γραμμών, συμπεριλαμβανομένων και των γραμμών που έχουν καταργηθεί, και τα οποία δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις προαναφερόμενες περιπτώσεις α, β, γ και δ. Στα πιο πάνω ακίνητα επιτρέπονται χρήσεις σιδηροδρομικών μεταφορών και εγκαταστάσεων παροχής σιδηροδρομικών υπηρεσιών, καθώς και, κατά περίπτωση, χρήσεις μεταφορών ή χρήσεις κοινωφελών λειτουργιών ή χρήσεις χονδρεμπορίου ή εγκαταστάσεων αστικών υποδομών.

2. Σε όλα τα ακίνητα των περιπτώσεων α, β, γ και ε της παραγράφου 1 επιτρέπονται εγκαταστάσεις παροχής σιδηροδρομικών υπηρεσιών, δηλαδή εγκαταστάσεις που έχουν διαμορφωθεί ειδικά ώστε να επιτρέπουν την παροχή μιας ή περισσότερων από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως και 4 του Παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 2012/34/ΕΕ, με εξαίρεση τις υπηρεσίες συντήρησης μεγάλης κλίμακας οι οποίες παρέχονται μόνον σε χώρους της περιπτώσεως δ.

3. Για την ανάπτυξη και αξιοποίηση των ακινήτων της παραγράφου 1, καθορίζονται όροι και περιορισμοί δόμησης κατά τις εξής ειδικότερες διακρίσεις:

α. Σιδηροδρομικά ακίνητα εντός αστικών περιοχών:

(i) Ως σιδηροδρομικά ακίνητα εντός αστικών περιοχών χαρακτηρίζονται τα εκτός σχεδίων πόλεων και εκτός ορίων οικισμών ακίνητα της παραγράφου 1 τα οποία είτε περικλείονται από εγκεκριμένα σχέδια πόλεως ή πολεοδομικές μελέτες, είτε εμπίπτουν σε περιοχές εντός εγκεκριμένων Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (Γ.Π.Σ.) ή Σχεδίων Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) οι οποίες προορίζονται για πολεοδόμηση.

(ii) Για τα ακίνητα της κατηγορίας αυτής εφαρμόζονται ο συντελεστής δόμησης και η κάλυψη που ισχύουν για τις όμορες εντός σχεδίου πόλεως περιοχές ή, προκειμένου περί ακινήτων που εμπίπτουν εντός περιοχών προς πολεοδόμηση, ο μέσος συντελεστής δόμησης που ορίζεται από το οικείο Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. για την περιοχή ή πολεοδομική ενότητα στην οποία εντάσσεται το ακίνητο. Εάν σε περισσότερες όμορες περιοχές με εγκεκριμέ-

νο σχέδιο πόλεως ισχύουν διαφορετικοί συντελεστές δόμησης και ποσοστά κάλυψης, εφαρμόζονται εκείνα που συμφωνούν περισσότερο με τη γενική πολεοδομική λειτουργία του σιδηροδρομικού ακινήτου, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού. Για τον υπολογισμό της μέγιστης επιτρεπόμενης δόμησης και εκμετάλλευσης, η έκταση κάθε σιδηροδρομικού ακινήτου νοείται ως ενιαίο σύνολο.

(iii) Το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων και εγκαταστάσεων στα πιο πάνω ακίνητα υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 4067/2012 (Α΄ 79). Στις περιπτώσεις ειδικών σιδηροδρομικών κτιρίων και κατασκευών ή εγκαταστάσεων που αφορούν τη σιδηροδρομική λειτουργία καθώς και στις περιπτώσεις κτιρίων και εγκαταστάσεων που κατασκευάζονται πάνω από τις σιδηροδρομικές γραμμές, το μέγιστο κατά τα ανωτέρω επιτρεπόμενο ύψος μπορεί να προσαυξάνεται κατά ποσοστό έως και 30% ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση της ΓΑΙΑΟΣΕ.

(iv) Οι ελάχιστες αποστάσεις των κτιρίων και εγκαταστάσεων από τα όρια του γηπέδου καθορίζονται με τα προεδρικά διατάγματα της παραγράφου 4. Για τον προσδιορισμό των πιο πάνω αποστάσεων λαμβάνονται υπόψη ο βασικός προορισμός και η λειτουργία του σιδηροδρομικού ακινήτου και η τυχόν ειδική φύση των σιδηροδρομικών κατασκευών σε συνδυασμό με τις ελάχιστες αποστάσεις που ισχύουν στις όμορες, εντός ή εκτός σχεδίου, περιοχές.

(v) Επιτρέπεται η κατασκευή περισσότερων από ένα κτιρίων στο ίδιο γήπεδο.

β. Σιδηροδρομικά ακίνητα εκτός αστικών περιοχών:

(i) Ως σιδηροδρομικά ακίνητα εκτός αστικών περιοχών χαρακτηρίζονται τα ακίνητα της παραγράφου 1 που είτε βρίσκονται σε περιοχές εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και εκτός ορίων οικισμών καθώς και εκτός ορίων Γ.Π.Σ. και Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., είτε βρίσκονται σε περιοχές εντός Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. οι οποίες δεν προορίζονται όμως για πολεοδόμηση.

(ii) Για τα ακίνητα της κατηγορίας αυτής ο μέγιστος επιτρεπόμενος συντελεστής δόμησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το 0,4 και η μέγιστη επιτρεπόμενη κάλυψη το 40%. Για τον υπολογισμό της μέγιστης επιτρεπόμενης δόμησης και εκμετάλλευσης, η έκταση κάθε σιδηροδρομικού ακινήτου νοείται ως ενιαίο σύνολο. Το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων και εγκαταστάσεων ορίζεται σε 15 μέτρα. Στις περιπτώσεις ειδικών σιδηροδρομικών κτιρίων και κατασκευών ή εγκαταστάσεων που αφορούν τη σιδηροδρομική λειτουργία καθώς και στις περιπτώσεις κτιρίων και εγκαταστάσεων που κατασκευάζονται πάνω από τις σιδηροδρομικές γραμμές, το μέγιστο κατά τα ανωτέρω επιτρεπόμενο ύψος μπορεί να προσαυξάνεται κατά ποσοστό έως και 30% ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση της ΓΑΙΑΟΣΕ.

(iii) Οι ελάχιστες αποστάσεις των κτιρίων και εγκαταστάσεων από τα όρια του γηπέδου ορίζονται σύμφωνα με τον τύπο 3+0,10Η, όπου Η είναι το εκάστοτε υλοποιούμενο ύψος του κτιρίου. Κατ΄ εξαίρεση, τα κτίρια των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων μπορεί να τοποθετούνται και σε μικρότερη απόσταση από τα όρια του γηπέδου, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη πάντως από δύο και μισό (2,50) μέτρα.

(iv) Επιτρέπεται η κατασκευή περισσότερων από ένα κτιρίων στο ίδιο γήπεδο.

4. α. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας του άρθρου 16 του ν. 3986/2011, στο οποίο για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας Μεταφορών του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, εγκρίνεται ο γενικός σχεδιασμός των σιδηροδρομικών ακινήτων της παραγράφου 3 ως εξής:

(i) Οριοθετείται, σε χάρτη κλίμακας 1:2.000 ή άλλης κατάλληλης κλίμακας, με εξάρτηση από το κρατικό σύστημα συντεταγμένων, η ακριβής έκταση του σιδηροδρομικού ακινήτου.

(ii) Καθορίζονται οι επιτρεπόμενες εντός του ακινήτου ειδικές χρήσεις γης και ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης, σύμφωνα με τη γενική πολεοδομική λειτουργία του και το ισχύον πολεοδομικό καθεστώς του (εντός ή εκτός αστικής περιοχής).

(iii) Εγκρίνονται οι περιβαλλοντικοί όροι που πρέπει να τηρούνται κατά την εφαρμογή του γενικού σχεδιασμού του ακινήτου, ύστερα από Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η οποία συντάσσεται και δημοσιοποιείται κατά τα οριζόμενα κατωτέρω.

β. Με τα ανωτέρω προεδρικά διατάγματα μπορεί να τροποποιούνται τυχόν ισχύουσες για τα σιδηροδρομικά ακίνητα γενικές και ειδικές πολεοδομικές ρυθμίσεις, ιδίως όσον αφορά τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης και όρους και περιορισμούς δόμησης, εφόσον οι τροποποιήσεις αυτές καθίστανται αναγκαίες για την εκπλήρωση των βασικών λειτουργιών των πιο πάνω ακινήτων και δεν αλλοιώνουν τη γενική πολεοδομική φυσιογνωμία των ομόρων, εντός ή εκτός σχεδίου πόλεως, περιοχών.

γ. Για την έκδοση των πιο πάνω διαταγμάτων η ΓΑΙΑΟΣΕ υποβάλλει στη Γενική Γραμματεία Μεταφορών:

(i) Ειδική πολεοδομική μελέτη, στην οποία περιγράφονται και τεκμηριώνονται οι βασικές πολεοδομικές επιλογές του προτεινόμενου σχεδίου ανάπτυξης του ακινήτου, ιδίως όσον αφορά τις χρήσεις γης και όρους και περιορισμούς δόμησης, σε συνάρτηση και με τις γειτνιάζουσες χρήσεις γης και δραστηριότητες, την υπάρχουσα συγκοινωνιακή υποδομή και τις λοιπές εξυπηρετήσεις καθώς και τα βασικά χωρικά χαρακτηριστικά της ευρύτερης περιοχής. Τεκμηριώνεται επίσης η συμβατότητα του προτεινόμενου σχεδίου ανάπτυξης προς τα δεδομένα του ευρύτερου χωροταξικού σχεδιασμού και προς τους ευρύτερους αναπτυξιακούς στόχους εθνικής και περιφερειακής κλίμακας.

(ii) Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, η οποία συντάσσεται κατά το άρθρο 6 και δημοσιοποιείται κατά το άρθρο 7 της κοινής απόφασης 107017/2006 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (Β΄ 1225). Ως αρμόδια αρχή για τις ανάγκες εφαρμογής του παρόντος άρθρου νοείται η αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής που ορίζεται στο άρθρο 4 παρ. 1 της πιο πάνω κ.υ.α.

(iii) Οι ρυθμίσεις των ανωτέρω προεδρικών διαταγμάτων είναι δεσμευτικές για όλα τα εκπονούμενα στις πε-

ριοχές των οικείων ακινήτων πολεοδομικά σχέδια και σχέδια χρήσεων γης, καθώς και για κάθε ένταξη των πιο πάνω ακινήτων σε σχέδιο πόλεως ή πολεοδομική μελέτη. Μέχρι την έκδοση των πιο πάνω διαταγμάτων, για κάθε πολεοδομική ρύθμιση επί των ακινήτων του άρθρου αυτού, όπως είναι ιδίως ο καθορισμός χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δόμησης μέσω Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. ή άλλων σχεδίων χρήσεων γης ή η ένταξη σε σχέδιο πόλεως και η επιβολή οποιασδήποτε πολεοδομικής δέσμευσης, βάρους ή περιορισμού, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της ΓΑΙΑΟΣΕ.

ε. Η διαδικασία της παραγράφου αυτής εφαρμόζεται και για κάθε αναθεώρηση ή ουσιώδη τροποποίηση του γενικού σχεδιασμού των σιδηροδρομικών ακινήτων. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης υπό την προεδρία του Γενικού Γραμματέα Μεταφορών μπορεί να επέρχονται μεμονωμένες και μη ουσιώδεις τροποποιήσεις στον γενικό σχεδιασμό των πιο πάνω ακινήτων. Οι πιο πάνω τροποποιήσεις υποβάλλονται σε διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, μόνον εφόσον αξιολογηθεί, κατά τα οριζόμενα στην κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με αριθμό 107017/2006 ότι ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

5. Με όμοια προεδρικά διατάγματα, και ύστερα από ειδικώς αιτιολογημένη εκτίμηση των πολεοδομικών, περιβαλλοντικών και αναπτυξιακών χαρακτηριστικών και επιπτώσεων της επιδιωκόμενης παρέμβασης, μπορεί να τροποποιούνται εγκεκριμένα σχέδια πόλεως και πολεοδομικές μελέτες, καθώς και να καθορίζονται ειδικοί όροι χρήσης και δόμησης για τα εντός σχεδίου πόλεως σιδηροδρομικά ακίνητα, ακόμη και κατά παρέκκλιση από τις τυχόν ισχύουσες στην περιοχή γενικές και ειδικές χρήσεις γης και όρους και περιορισμούς δόμησης, εφόσον οι ρυθμίσεις αυτές καθίστανται αναγκαίες για την εκπλήρωση των βασικών πολεοδομικών λειτουργιών των σιδηροδρομικών ακινήτων και δεν αλλοιώνουν τη γενική πολεοδομική φυσιογνωμία των περιοχών ή πολεοδομικών ενοτήτων στις οποίες εντάσσονται τα ακίνητα.

6. α. Για την περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων που πρόκειται να πραγματοποιηθούν εντός των ακινήτων της παραγράφου 1 καθώς και των βοηθητικών και συνοδών αυτών έργων και εγκαταστάσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4014/2011.

β. Ειδικώς στις περιπτώσεις ενιαίων αναπτύξεων εντός του ιδίου σιδηροδρομικού ακινήτου, μπορεί να τηρείται κοινή διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης για το σύνολο των υπό πραγματοποίηση έργων εντός του ακινήτου, συμπεριλαμβανομένης και της τροποποίησης, επέκτασης και εκσυγχρονισμού υφισταμένων έργων και εγκαταστάσεων. Στις περιπτώσεις αυτές, οι σχετικοί περιβαλλοντικοί όροι εγκρίνονται, ανεξαρτήτως κατηγορίας, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ύστερα από υποβολή ενιαίας για κάθε ακίνητο Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και τήρηση της διαδικασίας που ορίζεται στις παραγράφους 2β και 3 του άρθρου 3 του ν. 4014/2011.

Στις περιπτώσεις αυτές, με τις πιο πάνω αποφάσεις εγκρίνεται και το σχέδιο γενικής διάταξης για το σύνολο των έργων, δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων που υφίστανται ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν εντός των πιο πάνω ακινήτων, με αναφορά σε τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:2.000 ή άλλης κατάλληλης κλίμακας.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 3986/2011, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται και για την έκδοση αδειών δόμησης εντός των ακινήτων του παρόντος άρθρου.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΒ.2.: ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΟΣΕ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ

1. Η παράγραφος 1 άρθρου 6 του ν. 3891/2010 (Α΄ 188) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ύστερα από την έκδοση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με ζητήματα κρατικών ενισχύσεων του ΟΣΕ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 93, 107, 108 και 109 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να μεταβιβαστεί το σύνολο της ακίνητης περιουσίας που ανήκει στον ΟΣΕ, συμπεριλαμβανομένων των ακινήτων της σιδηροδρομικής υποδομής, αυτοδικαίως κατά κυριότητα στο Δημόσιο. Η μεταβίβαση των ακινήτων πραγματοποιείται αυτοδικαίως χωρίς άλλη διατύπωση από τη δημοσίευση της προηγούμενης απόφασης. Μετά την ανωτέρω μεταβίβαση, το Δημόσιο, με τις αρμόδιες εκάστοτε υπηρεσίες, οργανισμούς ή εταιρίες, μεριμνά για την επέκταση του σιδηροδρομικού δικτύου, που αποτελεί την Εθνική Σιδηροδρομική Υποδομή, αποκτώντας τα αναγκαία προς τούτο ακίνητα κατά κυριότητα και διαθέτοντας τα για τον ανωτέρω σκοπό. Εκκρεμείς διαδικασίες κήρυξης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ακινήτων υπέρ ΟΣΕ με τη δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης συνεχίζονται και ολοκληρώνονται υπέρ του Δημοσίου.».

2. Στην περίπτωση δ) της παραγράφου 6 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010 διαγράφονται οι λέξεις «και την ΤΡΑΙΝΟΣΕ».

3. Η περίπτωση β) της παραγράφου 12 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010 καταργείται.

4. Η περίπτωση δ) της παραγράφου 12 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Σε κτίρια, εγκαταστάσεις και χρήσεις που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία, εφαρμόζονται οι παρακάτω διατάξεις:

(i) Κτίρια, εγκαταστάσεις και χρήσεις που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία και οι οποίες έχουν ανεγερθεί ή εγκατασταθεί προ της 30.11.1955 επί των ακινήτων που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ, θεωρούνται νομίμως υφιστάμενες. Σχετικά εκδίδεται βεβαίωση της ΓΑΙΑΟΣΕ Α.Ε.

(ii) Αυθαίρετες κατασκευές και χρήσεις που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία και οι οποίες έχουν ανεγερθεί ή εγκατασταθεί προ της 1.1.1983 επί των ακινήτων που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ, εξαιρούνται οριστικά από την κατεδάφιση κατά τη διαδικασία του ν. 4178/2013 (Α΄ 174). Για την υπαγωγή υποβάλλονται μόνον τα δικαιολογητικά των περιπτώσεων 1, 4 5

και 7 του άρθρου 11 του ν. 4178/2013, καθώς και αποτύπωση των κατόψεων του κτιρίου ή της ιδιοκτησίας.

(iii) Με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται παρακάτω στην υποπερίπτωση (iv) της παρούσας, αυθαίρετες κατασκευές και χρήσεις που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία και οι οποίες έχουν ανεγερθεί ή εγκατασταθεί μετά την 1.1.1983 και προ της 28.7.2011 επί των ακινήτων που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ, υπάγονται σε αναστολή ή εξαίρεση από την κατεδάφιση κατά τις διατάξεις του ν. 4178/2013. Για την υπαγωγή υποβάλλονται μόνον τα δικαιολογητικά των περιπτώσεων 1, 4, 5 και 7 του άρθρου 11 του ν. 4178/2013, καθώς και αποτύπωση των κατόψεων του κτιρίου ή της ιδιοκτησίας.

(iv) Υπέργειες και υπόγειες κατασκευές, όπως ενδεικτικά γέφυρες, επιχώματα και ορύγματα ανοικτής εκσκαφής, που αποτελούν τμήμα της σιδηροδρομικής υποδομής, θεωρούνται νομίμως υφιστάμενες, εφόσον έχουν κατασκευαστεί με δημόσιο διαγωνισμό ή έχουν κατασκευαστεί από τον «ΟΣΕ Α.Ε.» ή την «ΕΡΓΑ ΟΣΕ Α.Ε.» με αυτεπιστασία. Στις περιπτώσεις αυτές, η έγκριση των μελετών εφαρμογής επέχει θέση έγκρισης δόμησης και άδειας δόμησης. Η σύνδεση των εγκαταστάσεων αυτών με τα πάσης φύσεως δίκτυα, όπως ενδεικτικά ύδρευσης, ηλεκτροφωτισμού και αποχέτευσης, γίνεται ύστερα από βεβαίωση του «ΟΣΕ Α.Ε.» ή της «ΕΡΓΑ ΟΣΕ Α.Ε.» ότι τα έργα εκτελέστηκαν σύμφωνα με την εγκεκριμένη μελέτη.

(v) Οι βεβαιώσεις της υποπεριπτώσεως (i) ανωτέρω, οι βεβαιώσεις περαίωσης που εκδίδονται από το πληροφοριακό σύστημα του άρθρου 10 του ν. 4178/2013 και οι εγκριτικές αποφάσεις των μελετών εφαρμογής της υποπεριπτώσεως (iv) ανωτέρω, επέχουν θέση βεβαίωσης καταλληλότητας κύριας χρήσης, καθώς και θέση αδείας εγκατάστασης κατά τις κείμενες διατάξεις.»

5. Μετά την περίπτωση δ) της παραγράφου 12 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010 προστίθενται περιπτώσεις ε), στ) και ζ) ως εξής:

«ε) Μετά την έκδοση των βεβαιώσεων ή αποφάσεων της περιπτώσεως δ) του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται η έκδοση αδειών δόμησης για περαιτέρω προσθήκες και επεκτάσεις, καθώς και για ανέγερση νέων κτιρίων και εγκαταστάσεων και εκτέλεση οποιωνδήποτε οικοδομικών εργασιών επί των ανωτέρω ακινήτων. Η έκδοση αδειών δόμησης για τις πιο πάνω οικοδομικές εργασίες καθώς και για τη βελτίωση, επισκευή, μετασκευή και εκσυγχρονισμό των πάσης φύσεως κτιρίων και εγκαταστάσεων εντός των ακινήτων του άρθρου αυτού γίνεται από τη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15 παρ. 1 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152), όπως ισχύει.

στ) Για την τροποποίηση, βελτίωση, επέκταση και εκσυγχρονισμό έργων και δραστηριοτήτων επί των ακινήτων που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ, τα οποία δεν διαθέτουν περιβαλλοντικούς όρους ή έχουν κατασκευασθεί καθ΄ υπέρβαση των εγκεκριμένων περιβαλλοντικών όρων, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 4014/2011 (Α΄ 209). Εφόσον πρόκειται για έργα και δραστηριότητες που κατατάσσονται στην Α΄ κατηγορία (υποκατηγορίες Α1 και Α2) του άρθρου 1 του ν. 4014/2011, οι αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων εκδίδονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και η σχετική διαδικασία διεκπεραιώνεται από τις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου, μη εφαρμοζομένων στις περιπτώσεις αυτές των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4014/2011.

ζ) Για τη λειτουργική αδειοδότηση υφισταμένων μηχανολογικών εγκαταστάσεων που εξυπηρετούν τη σιδηροδρομική υποδομή και λειτουργία καθώς και μηχανοστασίων και αμαξοστασίων, που δεν διαθέτουν άδεια λειτουργίας ή άδεια λειτουργίας σε ισχύ, εκδίδεται προσωρινή άδεια λειτουργίας διάρκειας τριών (3) ετών. Για την έκδοση της άδειας αυτής, ο λειτουργός των εγκαταστάσεων υποβάλλει στην κατά νόμο αρμόδια αδειοδοτούσα αρχή αίτηση, συνοδευόμενη από τα πιο κάτω δικαιολογητικά:

(i) άδεια εγκατάστασης ή άλλη πράξη επέχουσα θέση αδείας εγκατάστασης κατά τις κείμενες διατάξεις,

(ii) υπεύθυνη δήλωση στην οποία αναφέρονται λεπτομερώς πόσοι και ποιας ειδικότητας τεχνικοί θα χρησιμοποιηθούν κατά νόμο για τη λειτουργία της εγκατάστασης,

(iii) υπεύθυνη δήλωση του ή των αρμοδίων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, τεχνικών που έχουν αναλάβει την κατά νόμο επίβλεψη λειτουργίας και συντήρησης του μηχανολογικού εξοπλισμού της εγκατάστασης,

(iv) υπεύθυνη δήλωση αρμόδιου κατά νόμο μηχανικού σχετικά με τη βιομηχανική ή βιοτεχνική χρήση του κτιρίου, την εγκατάσταση του μηχανολογικού εξοπλισμού σε χώρο κύριας χρήσης, τον αριθμό της υφιστάμενης οικοδομικής αδείας ή, ελλείψει αυτής, τις βεβαιώσεις ή αποφάσεις της περιπτώσεως δ΄ της παρούσας παραγράφου, καθώς και τη μη απαίτηση έκδοσης νέας αδείας

(v) απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων ή αριθμό κατάθεσης της μελέτης για την περιβαλλοντική αδειοδότηση, εφόσον απαιτείται και

(vi) πιστοποιητικό ελέγχου σε ισχύ δεξαμενών υγραερίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, εφόσον η μονάδα έχει εγκατάσταση υγραερίου.

Η προσωρινή άδεια λειτουργίας χορηγείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τον έλεγχο τυπικής πληρότητας των υποβαλλόμενων δικαιολογητικών. Τρεις μήνες πριν από τη λήξη της προσωρινής αδείας λειτουργίας, υποβάλλεται από τον λειτουργό των εγκαταστάσεων στην κατά νόμο αδειοδοτούσα αρχή φάκελος με πλήρη δικαιολογητικά για την έκδοση οριστικής αδείας λειτουργίας.».

6. Η παράγραφος 15 του άρθρου 6 του ν. 3891/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«15. Οι διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24.9/20.10.1958 σε συνδυασμό με τη διάταξη της παραγράφου 11(12) του άρθρου 25 του ν. 1828/1989, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 13 του β.δ 24.9/20.10.1958 και 10 του ν. 1080/1980, δεν εφαρμόζονται για τον υπολογισμό, την επιβολή και τη βεβαίωση των τελών που προβλέπονται από αυτές, για τα ακίνητα και το υπέδαφος αυτών , που ανήκουν στην Εθνική Σιδηροδρομική Υποδομή, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 16 του άρθρου 2 του Π.Δ. 41/2005, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των εδαφίων α΄, γ΄ ,δ΄, ε΄, η΄, θ΄, ιβ΄, ιγ΄, ιδ΄, της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου. Τα μέχρι της δημοσίευσης του παρόντος βεβαιωθέντα από τους

ΟΤΑ, σε εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, τέλη , πρόστιμα και προσαυξήσεις που αφορούν στα παραπάνω ακίνητα, διαγράφονται και δεν αναζητούνται, εκτός από αυτά που έχουν κριθεί δικαστικώς αμετάκλητα. Τυχόν καταβληθέντα από το Διαχειριστή της Υποδομής, ποσά που αφορούν στις ανωτέρω περιπτώσεις τελών, δεν αναζητούνται. Κάθε αντίθετη στην παρούσα, γενική ή ειδική, διάταξη καταργείται.».

7. Η πρώτη περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 20 του ν. 3891/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«- εξαρτημένης εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου, απαγορεύεται να υπερβαίνει το ανώτατο όριο αποζημίωσης, που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του Α.Ν. 173/1967, όπως κάθε φορά, αναπροσαρμοζόμενο, ισχύει».

8. Στο άρθρο 29 του ν. 3891/2010 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Για τη μίσθωση-εκμίσθωση ακινήτων για τη στέγαση της Ρ.Α.Σ. εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ.715/1979 (Α΄212), όπως ισχύει».

9. Η παρ. 1 του άρθρου 30 του ν. 3891/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η Ρ.Α.Σ. έχει ίδιο προσωπικό. Για τη στελέχωση της Ρ.Α.Σ. συνιστώνται τριάντα πέντε (35) θέσεις προσωπικού, από τις οποίες είκοσι (20) είναι θέσεις τακτικού προσωπικού με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, δέκα τρεις (13) είναι θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μία (1) θέση δικηγόρου με έμμισθη εντολή και μία (1) θέση Νομικού Συμβούλου. Ο συνολικός αριθμός θέσεων προσωπικού και η ανωτέρω κατανομή μπορεί να τροποποιηθεί με τον Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης του άρθρου 31. Ως προσόντα πρόσληψης, για μεν το τακτικό προσωπικό ορίζονται τα προβλεπόμενα στο π.δ. 50/2001 (Α΄ 39), όπως εκάστοτε ισχύει, για δε το Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό τα προβλεπόμενα στο άρθρο 25 παρ. 2 του ν. 1943/1991 (Α΄ 50) με επιστημονική εξειδίκευση στο αντικείμενο και τις αρμοδιότητες της Ρ.Α.Σ..

Η πλήρωση των θέσεων προσωπικού της Ρ.Α.Σ. πραγματοποιείται ύστερα από προκήρυξη που εκδίδει το Α.Σ.Ε.Π. σύμφωνα με την προβλεπόμενη από τη σχετική με το Α.Σ.Ε.Π. εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία».

10. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 30 του ν. 3891/2010 καταργούνται και οι παράγραφοι 6 και 7 αναριθμούνται σε 4 και 5 αντίστοιχα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.1: ΕΠΑΝΑΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΠΕ ΚΑΙ ΣΗΘΥΑ

1. Τα στοιχεία και οι τιμές αναφοράς του πίνακα της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 13 ν. 3468/2006 (Α΄ 129), όπως ισχύει, και του πίνακα της παραγράφου 3 του άρθρου 27Α ν. 3734/2009 (Α΄ 8), όπως ισχύει, καθώς και των τιμών του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079/2009), (Φ/Β Στεγών (<=10kW) στον κατωτέρω πίνακα Α), όπως αυτές οι τιμές έχουν αναπροσαρμοστεί και εφαρμόζονται για την εκτέλεση των συμβάσεων πώλησης και των συμβάσεων συμψηφισμού κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου, επανακαθορίζονται, από την έναρξη ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου, για τους σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου βρίσκονται σε λειτουργία (κανονική ή δοκιμαστική) σύμφωνα με τις ακόλουθες περιπτώσεις.

α. Τιμολόγηση (€/MWh) ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς.

Πίνακας Α

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ															
		ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ										ΜΗ ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ			
Περίοδος Διασύνδεσης	Στεγών (<10χιλ.)	P≤100kW		100kW<P≤500kW		500kW<P≤1MW		1MW<P≤5MW		P>5MW		P≤100Kw		100kW<P	
		ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ
Πριν το 2009	-	-	445	-	390	-	385	-	385	-	385	-	480	-	440
Α Τριμ. 2009	-	-	440	-	375	-	365	-	365	-	355	-	480	-	380
Β Τριμ. 2009	-	-	435	-	370	-	345	-	345	-	325	-	460	-	370
Γ Τριμ. 2009	-	-	430	-	365	-	325	-	325	-	315	-	430	415	360
Δ Τριμ. 2009	-	-	425	-	350	-	315	-	300	400	300	-	400	415	350
Α Τριμ. 2010	-	-	400	-	335	-	315	-	290	390	280	-	375	415	330
Β Τριμ. 2010	-	-	380	-	315	-	315	400	285	390	270	500	360	410	310
Γ Τριμ. 2010	-	-	365	-	295	400	295	380	260	375	255	490	345	405	275
Δ Τριμ. 2010	-	-	345	395	280	395	280	355	245	360	240	470	325	400	275

Α Τριμ. 2011	-	-	335	390	270	375	260	340	235	335	225	455	320	360	245
Β Τριμ. 2011	-	-	320	375	260	365	250	330	225	320	220	430	305	360	245
Γ Τριμ. 2011	470	430	305	360	250	360	245	310	215	300	205	405	285	335	230
Δ Τριμ. 2011	470	405	285	330	230	325	225	290	200	280	190	380	270	305	210
Α Τριμ. 2012	415	375	265	305	215	295	205	260	180	260	180	355	255	280	195
Β Τριμ. 2012	385	360	240	280	195	265	185	235	165	230	155	320	230	270	190
Γ Τριμ. 2012	340	360	225	265	185	250	175	215	150	210	145	295	210	260	180
Δ Τριμ. 2012	295	340	215	255	180	240	165	205	145	195	135	280	205	240	170
Α Τριμ. 2013	295	285	205	240	170	240	145	195	140	190	130	270	195	220	155
Β Τριμ. 2013	270	270	195	185	160	185	145	185	140	180	130	260	185	185	150
Γ Τριμ. 2013	220	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Δ Τριμ. 2013	175	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Οι σταθμοί που αντιστοιχούν σε κελί του πίνακα Α το οποίο δεν φέρει αριθμητική τιμή (€/MWh) δεν εμπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου.

Για σταθμούς ισχύος έως και 20 kW, που δεν εντάσσονται στο «Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079/2009), οι τιμές του πίνακα Α προσαυξάνονται κατά 10%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις σταθμών, για τους οποίους η ανωτέρω προσαύξηση του 10% οδηγεί σε τιμή υψηλότερη της τιμής

αποζημίωσης που εφαρμόζεται για την εκτέλεση των αντίστοιχων συμβάσεων πώλησης τον Ιανουάριο του 2014.

Για σταθμούς ισχύος έως και 100 kW, οι οποίοι, κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου, ανήκουν σε κατ' επάγγελμα αγρότες και για ανώτατο όριο συνολικής ισχύος έως και 100 kW ανά επαγγελματία αγρότη, οι τιμές του πίνακα Α προσαυξάνονται κατά 15%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις σταθμών, για τους οποίους η προσαύξηση του 15% οδηγεί σε τιμή υψηλότερη της τιμής αποζημίωσης που εφαρμόζεται για την εκτέλεση των αντίστοιχων συμβάσεων πώλησης τον Ιανουάριο του 2014. Σε περίπτωση μεταβίβασης του σταθμού σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν ανήκει στην κατηγορία των κατ' επάγγελμα αγροτών η τιμή αποζημίωσης επανακαθορίζεται, με βάση τις διατάξεις του παρόντος χωρίς την προσαύξηση του 15%. Ο επανακαθορισμός της τιμής αποζημίωσης γίνεται από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο πραγματοποιείται η μεταβίβαση.

Η υποβολή δηλώσεων από τους κατ' επάγγελμα αγρότες παραγωγούς για τη διατήρηση ή μη της ιδιότητας του κατ' επάγγελμα αγρότη, οι οποίες επέχουν θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 και οι οποίες υποβάλλονται εντός του πρώτου τριμήνου κάθε έτους και αφορούν το προηγούμενο της υποβολής έτος, θα γίνεται μέσω των συστημάτων πληροφορικής που αναπτύσσονται κατά τις διατάξεις της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΓ.2. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης κατά το προηγούμενο εδάφιο ή διαπίστωσης ανακριβούς δήλωσης επανακαθορίζεται αναδρομικά η τιμή αποζημίωσης χωρίς την προσαύξηση του 15%.

Ειδικά για σταθμούς για τους οποίους η τιμή αναφοράς αποζημίωσης της παραγόμενης ενέργειας έως την έναρξη ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου καθορίστηκε βάσει των διατάξεων της υποπερίπτωσης β' της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Ι.2 της παραγράφου Ι του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, και οι οποίοι συνδέθηκαν εντός του δεύτερου εξαμήνου του 2013 εφαρμόζονται οι τιμές του ακόλουθου πίνακα Β.

Πίνακας Β

	ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ													
	ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ										ΜΗ ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ			
Περίοδος Διασύνδεσης	P≤100kW		100kW< P≤500Kw		500kW <P≤1MW		1MW< P ≤5MW		P>5MW		P≤100Kw		100kW< P	
	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ
Γ Τριμ. 2013	300	215	205	175	205	160	205	155	205	150	285	205	205	165
Δ Τριμ. 2013	290	210	200	170	200	155	200	150	200	145	280	200	200	160

β. Τιμολόγηση (€/MWh) ηλεκτρικής ενέργειας από αιολικούς σταθμούς

ΑΙΟΛΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ								
	ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ				ΜΗ ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ			
Περίοδος Διασύνδεσης	P≤5MW		P>5MW		P≤5MW		P>5MW	
	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ
έως 31/12/2006	107	87	107	84	120	93	120	90
από 01/01/2007	107	89	107	86	120	95	120	92

Σε περίπτωση που υλοποιηθεί διασύνδεση νησιού με το Διασυνδεδεμένο Σύστημα της ηπειρωτικής χώρας, η παραγόμενη ενέργεια από τους αιολικούς σταθμούς αποζημιώνεται βάσει των αντίστοιχων κατηγοριών για το Διασυνδεδεμένο Σύστημα από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα που έπεται της ημερομηνίας θέσης σε λειτουργία της διασύνδεσης.

γ. Τιμολόγηση (€/MWh) ηλεκτρικής ενέργειας από μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ έως 15 MWe

ΜΙΚΡΑ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ						
Περίοδος Διασύνδεσης	P≤1MW		1MW<P≤5MW		P>5MW	
	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ	ΧΕ	ΜΕ
έως 31/12/2006	107	87	107	84	102	82
από 01/01/2007	107	89	107	87	102	84

δ. Τιμολόγηση (€/MWh) ηλεκτρικής ενέργειας από μονάδες ΣΗΘΥΑ

Πίνακας Α

	ΧΕ	ΜΕ
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MWγια τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	95 + ΠΤ	80 + ΠΤ
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MWλοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	100 + ΠΤ	85 + ΠΤ
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 1 MW και ≤ 35 MWγια τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	85 + ΠΤ	75 + ΠΤ
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 1 MW και ≤	90 +	80 + ΠΤ

35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	ΠΤ	
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 35 MWγια τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	62 + ΠΤ	57 + ΠΤ
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	67 + ΠΤ	62 + ΠΤ

Η προσαρμογή τιμής φυσικού αερίου (ΠΤ) είναι μέγεθος που καλύπτει τις μεταβολές του κόστους του φυσικού αερίου και υπολογίζεται όπως στη συνέχεια:

ΠΤ = $((1-((\eta-\eta_e)/\eta_{hr}))/\eta_e)$x(ΜΤΦΑt-26), όπου

η_e: Ηλεκτρικός βαθμός απόδοσης μονάδας συμπαραγωγής, όπως ορίζεται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β' 889)

η_h: Θερμικός βαθμός απόδοσης μονάδας συμπαραγωγής, όπως ορίζεται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β' 889)

$\eta = \eta_e + \eta_h$: Ολικός βαθμός απόδοσης μονάδας συμπαραγωγής

η_{hr}: είναι η τιμή αναφοράς του βαθμού απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή θερμικής ενέργειας, όπως ορίζεται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β' 889), όπου οι βαθμοί απόδοσης σε Ανώτερη Θερμογόνο Δύναμη (ΑΘΔ) όπως στον κατωτέρω πίνακα Β.

Πίνακας Β

ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η = 72%, η_e = 33%, η_{hr} = 81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η = 67%, η_e = 33%, η_{hr} = 81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 1 MW και ≤ 35 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η = 72%, η_e = 35%, η_{hr} = 81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 1 MW και ≤ 35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-	η = 67%, η_e = 35%, η_{hr} = 81%

ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 35 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η = 72%, η_e = 35%, η_{hr} = 81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η = 67%, η_e = 35%, η_{hr} = 81%

ΜΤΦΑt: Η ανά μήνα μέση μοναδιαία μικτή τιμή του Φυσικού Αερίου σε €/MWh Ανωτέρας Θερμογόνου Δύναμης (ΑΘΔ), η οποία περιλαμβάνει την τιμή πώλησης με το κόστος μεταφοράς και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης (ΜΤΦΑμ ή ΜΤΦΑη) στην οποία προστίθεται και το μέσο κόστος CO2 που αντιστοιχεί στην ηλεκτροπαραγωγή.

ΜΤΦΑμ: Η ανά μήνα μέση μοναδιαία τιμή πώλησης φυσικού αερίου για συμπαραγωγή σε €/MWh Ανωτέρας Θερμογόνου Δύναμης (ΑΘΔ) στους χρήστες φυσικού αερίου στην Ελλάδα, εξαιρούμενων των πελατών ηλεκτροπαραγωγής. Η τιμή αυτή ορίζεται με μέριμνα της Διεύθυνσης Πετρελαϊκής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και κοινοποιείται ανά μήνα στον ΛΑΓΗΕ.

ΜΤΦΑη: Η ανά μήνα μέση μοναδιαία τιμή πώλησης φυσικού αερίου σε €/MWh ανωτέρας θερμογόνου δύναμης (ΑΘΔ) στους χρήστες ΦΑ στην Ελλάδα οι οποίοι είναι πελάτες ηλεκτροπαραγωγής. Η τιμή αυτή ορίζεται με μέριμνα της Διεύθυνσης Πετρελαϊκής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και κοινοποιείται ανά μήνα στον ΛΑΓΗΕ.

Το μέσο κόστος CO2 υπολογίζεται από την μαθηματική σχέση:

Μέσο Κόστος CO2 (€/MWh) = 0.37*Μέση Τιμή Δικαιωμάτων CO2 (€/tn)*ηe

Μέση Τιμή Δικαιωμάτων CO2: Η ανά μήνα μέση τιμή των δικαιωμάτων CO2 σε €/tn όπως προκύπτει από τα στοιχεία του EEX (Energy Exchange). Η τιμή αυτή υπολογίζεται με μέριμνα του Γραφείου Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και κοινοποιείται ανά μήνα στον ΛΑΓΗΕ.

Στην περίπτωση που σε σταθμό ΣΗΘΥΑ του πίνακα Α η παραγόμενη θερμική ενέργεια είτε αξιοποιείται για την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, και εφόσον η παραγωγή αγροτικών προϊόντων αποτελεί την κύρια δραστηριότητα του παραγωγού, είτε διατίθεται μέσω δικτύου τηλεθέρμανσης πόλεων, το σταθερό τμήμα της τιμής του πίνακα Α (τιμή εξαιρουμένου του ΠΤ) προσαυξάνεται κατά 15%. Σε περίπτωση που σε σταθμό ΣΗΘΥΑ του πίνακα Α τα καυσαέρια αξιοποιούνται για γεωργικούς σκοπούς, το σταθερό τμήμα της τιμής του πίνακα (τιμή εξαιρουμένου του ΠΤ) προσαυξάνεται κατά 20% και η προσαύξηση αυτή υπολογίζεται πλέον τυχόν προσαύξησης κατά τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου.

Σε εφαρμογή των οριζομένων σχετικά με τον υπολογισμό του ΜΤΦΑt κάθε παραγωγός κάτοχος μονάδας ΣΗΘΥΑ, υποβάλλει στο ΛΑΓΗΕ βεβαίωση από φορέα του Μητρώου Φορέων Πιστοποίησης, Επαλήθευσης και Επιθεώρησης του ΛΑΓΗΕ του Άρθρου 3 της Υ.Α. αριθ. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.23278/23.11.2012 (Β΄ 3108), στην οποία βεβαιώνεται για την αντίστοιχη μονάδα ΣΗΘΥΑ εάν ο παραγωγός ως Χρήστης φυσικού αερίου είναι πελάτης ηλεκτροπαραγωγής ή όχι.

Κάθε παραγωγός κάτοχος Μονάδας Συμπαραγωγής υποβάλλει στο ΛΑΓΗΕ βεβαίωση από φορέα του Μητρώου Φορέων Πιστοποίησης, Επαλήθευσης και Επιθεώρησης του ΛΑΓΗΕ του Άρθρου 3 της Υ.Α. αριθ. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/ οικ.23278/23.11.2012 (Β΄ 3108) στην οποία καθορίζεται σε ποια από τις κατηγορίες του άρθρου 3 της ΥΑ Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009(Β΄ 1420) εντάσσεται η μονάδα του.

Σε περίπτωση που τροποποιηθούν οι κατηγορίες του άρθρου 3 της ΥΑ Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β΄ 1420), εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να τροποποιήσει αναλόγως τις κατηγορίες και τις αντίστοιχες τιμές και συντελεστές των πινάκων Α και Β της παρούσας υποπερίπτωσης.

Οι κατηγορίες ΧΕ και ΜΕ των πινάκων των υποπεριπτώσεων α έως δ της παρούσας περίπτωσης έχουν ως ακολούθως:

ΧΕ: Υλοποίηση της επένδυσης χωρίς τη χρήση δημόσιας ενίσχυσης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2,

ΜΕ: Η υλοποίηση της επένδυσης με χρήση δημόσιας ενίσχυσης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2.

Ως ημερομηνία Διασύνδεσης, για την ένταξη των σταθμών στις αντίστοιχες κατηγορίες των πινάκων της παρούσας περίπτωσης βάσει της «Περιόδου Διασύνδεσης», νοείται η ημερομηνία που οι σταθμοί τέθηκαν σε δοκιμαστική λειτουργία ή, εάν δεν προβλέπεται περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας, ενεργοποιήθηκε η σύνδεσή τους. Σε περίπτωση μεταβολής του εξοπλισμού ή/και της ισχύος (MW) του σταθμού, ως ημερομηνία Διασύνδεσης νοείται η ημερομηνία της αρχικής θέσης σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποίησης της σύνδεσης.

2. Για λοιπούς, πλην φωτοβολταϊκών, αιολικών και μικρών υδροηλεκτρικών, σταθμούς ΑΠΕ και για σταθμούς ΣΗΘΥΑ τεχνολογιών που δεν περιλαμβάνονται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β΄ 889), και οι οποίοι κατά

την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου βρίσκονται σε λειτουργία (κανονική ή δοκιμαστική), η τιμή αποζημίωσης της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας αναπροσαρμόζεται από την έναρξη ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου, σύμφωνα με τις τιμές που καθορίζονται βάσει των διατάξεων της υποπαραγράφου ΙΓ.5. της παρούσας παραγράφου.

3. Οι διατάξεις των υποπεριπτώσεων (α), (β) και (γ) της περίπτωσης 1 δεν εφαρμόζονται σε περιπτώσεις σταθμών, για τους οποίους η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων οδηγεί σε τιμή, η οποία, περιλαμβανομένων τυχόν προσαυξήσεων, είναι υψηλότερη της τιμής αποζημίωσης που εφαρμόζεται για την εκτέλεση των αντίστοιχων συμβάσεων πώλησης και συμψηφισμού τον Ιανουάριο του 2014.

4. Ο ΛΑΓΗΕ για τις συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στο διασυνδεδεμένο σύστημα, ο ΔΕΔΔΗΕ για τις συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στο μη διασυνδεδεμένο δίκτυο των νησιών καθώς και οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας στην περίπτωση των εγκαταστάσεων του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079/2009) αναπροσαρμόζουν τις τιμές αποζημίωσης της παραγόμενης ενέργειας από την έναρξη ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής.

5. Η ισχύς της παρούσας υποπαραγράφου αρχίζει από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα έναρξης ισχύος της παρούσας παραγράφου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.2: ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ – ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΥΠΑΓΩΓΗΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΙΓ.1

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης υποπαραγράφου ΙΓ.1., οι σταθμοί παραγωγής ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, με εξαίρεση τους σταθμούς του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079/2009), κατατάσσονται στην κατηγορία ΜΕ (με χρήση ενίσχυσης) της υποπαραγράφου ΙΓ.1. με τη συνδρομή σωρευτικά των εξής δυο προϋποθέσεων:

α) Ο σταθμός παραγωγής έχει τύχει άμεσης ενίσχυσης (επιχορήγησης) ή ισοδύναμης ενίσχυσης με άλλα μέσα (αφορολόγητα αποθεματικά, απαλλαγή από φόρο εισοδήματος, επιδότηση επιτοκίου) σε ποσοστό μεγαλύτερο από 20% επί του κόστους της επένδυσης όπως αυτό έχει διαμορφωθεί έως την 31.12.2013 και αποτυπώνεται στο λογιστικό σύστημα και τις λογιστικές καταστάσεις του παραγωγού.

β) Έχει καταβληθεί πάνω από το 50% του συνόλου της ενίσχυσης (άμεσης ή ισοδύναμης).

Ως δημόσια ενίσχυση νοείται η ενίσχυση από αναπτυξιακό/επενδυτικό νόμο ή μέσω ένταξης σε προγράμματα χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους ή/και πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. α) Για την εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου ΙΓ.1., αρχικά όλοι οι σταθμοί παραγωγής ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, με εξαίρεση τους σταθμούς του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079/2009), που την ημερομηνία έναρξης ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1. βρίσκονται σε λειτουργία (κανονική ή δοκιμαστική), κατατάσσονται στην κατηγορία ΜΕ (με χρήση ενίσχυσης).

β) Ο ΛΑΓΗΕ για τις συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στο διασυνδεδεμένο σύστημα και ο ΔΕΔΔΗΕ για τις συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στο μη διασυνδεδεμένο δίκτυο των νησιών, υλοποιούν εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1. κατάλληλα συστήματα πληροφορικής για την υποδοχή ηλεκτρονικών δηλώσεων από τους παραγωγούς προκειμένου να ενταχθούν στις κατηγορίες ΜΕ και ΧΕ της υποπαραγράφου ΙΓ.1. και δημοσιοποιούν την ημερομηνία θέσης σε λειτουργία των εν λόγω συστημάτων στον δικτυακό τους τόπο.

γ) Οι παραγωγοί, κάτοχοι σταθμών ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας παραγράφου βρίσκονται σε λειτουργία (κανονική ή δοκιμαστική), υποβάλουν για κάθε σταθμό ηλεκτρονική δήλωση, η οποία επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν.1599/1986, με την οποία κατά περίπτωση δηλώνουν:

αα) το κόστος της επένδυσης, το είδος της ενίσχυσης, το ύψος και το ποσοστό της ενίσχυσης επί του κόστους επένδυσης, κατά τα οριζόμενα στην υποπερίπτωση α΄ της περίπτωσης 1, καθώς και το ποσό και ποσοστό της ενίσχυσης που έχει καταβληθεί έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1., ή

ββ) το κόστος της επένδυσης με αναφορά ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της υποπερίπτωσης α΄ της περίπτωσης 1.

Οι παραγωγοί υποβάλλουν τη δήλωση της παρούσας περίπτωσης εντός διαστήματος δύο (2) μηνών από την ημερομηνία θέσης σε λειτουργία των συστημάτων πληροφορικής για την υποδοχή ηλεκτρονικών δηλώσεων.

Μετά την ηλεκτρονική επεξεργασία των δηλώσεων οι σταθμοί που πληρούν τις προϋποθέσεις κατάταξης στην κατηγορία ΧΕ (χωρίς χρήση ενίσχυσης) κατατάσσονται σε αυτήν από την έναρξη ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1. και μέχρι την τελευταία ημερολογιακή ημέρα του μήνα που προηγείται αυτού, εντός του οποίου συνέτρεξαν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης 1. Η διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων της περίπτωσης 1 κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο, γίνεται βάσει και των νέων δηλώσεων που υποβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης 3.

Σε περίπτωση κατά την οποία σταθμοί που πληρούν τις προϋποθέσεις κατάταξης στην κατηγορία ΧΕ (χωρίς χρήση ενίσχυσης) δεν υποβάλουν τη δήλωση της παρούσας περίπτωσης εντός της ανωτέρω δίμηνης προθεσμίας, η κατάταξή τους στην κατηγορία ΧΕ (χωρίς χρήση ενίσχυσης) γίνεται από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του επόμενου της υποβολής της δήλωσης μήνα.

Τα συστήματα πληροφορικής που αναπτύσσονται κατά τις διατάξεις της παρούσας περίπτωσης παρέχουν τη δυνατότητα υποβολής και των δηλώσεων της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 καθώς και των δηλώσεων για τους επαγγελματίες αγρότες της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου ΙΓ.1. της παρούσας παραγράφου.

3. Για τις περιπτώσεις που δεν έχει καταβληθεί πάνω από το 50% του συνόλου της ενίσχυσης (άμεσης ή ισοδύναμης) έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1. , οι παραγωγοί υποχρεούνται εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία τελευταίας καταβολής του ποσού με το οποίο καλύπτεται το όριο του 50% να υποβάλουν νέα περί του γεγονότος αυτού ηλεκτρονι-

κή δήλωση, η οποία επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986, ώστε να υπαχθούν στην κατηγορία ΜΕ. Η κατάταξη γίνεται κατά την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα, εντός του οποίου έγινε η τελευταία καταβολή του ποσού του προηγούμενου εδαφίου από τον αρμόδιο φορέα που παρέχει την ενίσχυση. Στην περίπτωση που δεν τηρηθεί από τον παραγωγό η προθεσμία των δύο (2) μηνών της παρούσας η κατάταξη γίνεται από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα που έπεται αυτού της υποβολής της αρχικής, βάσει της περίπτωσης 2, δήλωσης. Σε περίπτωση που η ημερομηνία τελευταίας καταβολής του ποσού με το οποίο καλύπτεται το όριο του 50% του συνόλου της ενίσχυσης είναι προγενέστερη της ημερομηνίας θέσης σε εφαρμογή των πληροφοριακών συστημάτων της υποπερίπτωσης β΄ της περίπτωσης 2 το διάστημα των δύο (2) μηνών της παρούσας υπολογίζεται από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή των εν λόγω συστημάτων.

4. Σε περίπτωση διαπίστωσης ένταξης σταθμού στην κατηγορία ΧΕ (χωρίς τη χρήση ενίσχυσης) βάσει ανακριβούς δήλωσης του παραγωγού, πέραν των λοιπών κυρώσεων, ο παραγωγός αποζημιώνεται εφεξής (από την επόμενη περίοδο τιμολόγησης) βάσει του καθεστώτος τιμολόγησης που θα ισχύει για νεοεισερχόμενους σταθμούς και ανεξάρτητα των όρων της οικείας σύμβασης πώλησης. Επιπλέον, η αποζημίωση της ενέργειας που εγχύθηκε το διάστημα από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα υποβολής της δήλωσης και μέχρι το μήνα διαπίστωσης της υποβολής ανακριβούς δήλωσης θα επαναϋπολογιστεί με την τιμή που αποζημιώνεται αντίστοιχος νεοεισερχόμενος σταθμός κατά την ημερομηνία υποβολής της ανακριβούς δήλωσης.

5. Οι εκάστοτε αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με το ΛΑΓΗΕ, το ΔΕΔΔΗΕ και τις κατά περίπτωση αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης, δύνανται να διενεργούν δειγματοληπτικούς ελέγχους για την ακρίβεια των δηλώσεων.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.3: ΠΑΡΟΧΗ ΕΚΠΤΩΣΗΣ

1. Εντός δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, οι παραγωγοί ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, πλην των περιπτώσεων που εντάσσονται στο «Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄ 1079/2009), προβαίνουν στην έκδοση και παράδοση πιστωτικού τιμολογίου με βάση το Ειδικό Ενημερωτικό Σημείωμα που θα εκδώσουν ο ΛΑΓΗΕ για το Διασυνδεδεμένο Σύστημα και ο ΔΕΔΔΗΕ για το Δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών. Οι παραγωγοί ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ υποχρεούνται να εκδώσουν πιστωτικό τιμολόγιο κατά τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ΚΦΑΣ) (ν. 4093/2012), με το οποίο παρέχουν έκπτωση επί της συνολικής αξίας της εγχεόμενης κατά το 2013 ενέργειας:

α) σε ποσοστό 34% για φωτοβολταϊκούς σταθμούς που συνδέθηκαν έως 31.12.2009,

β) σε ποσοστό 35% για φωτοβολταϊκούς σταθμούς που συνδέθηκαν από 1.1.2010 έως 31.12.2011,

γ) σε ποσοστό 37% για φωτοβολταϊκούς σταθμούς που συνδέθηκαν από 1.1.2012 έως 31.12.2012,

δ) σε ποσοστό 37,5% για φωτοβολταϊκούς σταθμούς που συνδέθηκαν από 1.1.2013 έως 31.12.2013,

ε) σε ποσοστό 20% ειδικά για φωτοβολταϊκούς σταθμούς έως και 100 kW (συμπεριλαμβανομένων των σταθμών που ανήκουν σε κατ΄ επάγγελμα αγρότες),

στ) σε ποσοστό 10% για τις υπόλοιπες ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ.

2. Μέχρι την έκδοση και παράδοση στο ΛΑΓΗΕ του πιστωτικού τιμολογίου που αναφέρεται στην περίπτωση αυτή, αναστέλλεται η υποχρέωση, του ΛΑΓΗΕ για το Διασυνδεδεμένο Σύστημα και του ΔΕΔΔΗΕ για το Δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, καταβολής τιμήματος για την ποσότητα ενέργειας που έχει παραδοθεί και δεν έχει εξοφληθεί. Τα ακριβή οικονομικά και φορολογικά στοιχεία του πιστωτικού τιμολογίου θα παρέχονται στους παραγωγούς ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ από το ΛΑΓΗΕ και τον ΔΕΔΔΗΕ μέσω του Ειδικού Ενημερωτικού Σημειώματος. Όσον αφορά στα λοιπά θέματα φορολογικής απεικόνισης πιστωτικών τιμολογίων, ισχύουν οι διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) και του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ΚΦΑΣ) ν. 4093/2012 με επιφύλαξη των ακόλουθων περιπτώσεων 4, 5 και 6.

3. Για τους παραγωγούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που εκδίδουν σύμφωνα με την περίπτωση 1 πιστωτικό τιμολόγιο η έκτακτη εισφορά της περίπτωσης 1 της της υποπαραγράφου Ι.2 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4093/2012 και της περίπτωσης 8 της υποπαραγράφου Ι.4 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) επαναϋπολογίζεται για το 2013 επί των μειωμένων, μετά την έκπτωση, εσόδων από την πώληση ενέργειας το αναφερόμενο έτος.

4. Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου , δεν ισχύουν οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της υποπαραγράφου (α) της παραγράφου 5 του άρθρου 19 του Κώδικα του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) σχετικά με την υποχρέωση γνωστοποίησης των εκπτώσεων στην αρμόδια Δ.Ο.Υ..

5. Ειδικά και κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 15 του άρθρου 6 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ΚΦΑΣ) ν. 4093/2012, τα πιστωτικά τιμολόγια της περίπτωσης 1 που αφορούν εκπτώσεις επί της συνολικής αξίας της πωληθείσας ενέργειας της περιόδου 1.1.2013 έως και 31.12.2013 επιτρέπεται: (α) να εκδοθούν σε χρόνο μεταγενέστερο της λήξης της διαχειριστικής περιόδου του εκάστοτε παραγωγού ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ και με ημερομηνία έκδοσης εντός της επόμενης διαχειριστικής περιόδου και (β) να χρησιμοποιηθούν, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έκδοσης του πιστωτικού τιμολογίου, για τη μείωση των φορολογητέων εσόδων των παραγωγών ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που αφορούν την περίοδο 1.1.2013 έως και 31.12.2013, σύμφωνα με την αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων.

6. Σε περίπτωση που παραγωγός ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ έχει ήδη υποβάλει δήλωση φόρου εισοδήματος για περίοδο που καλύπτει ολικά ή μερικά την ως άνω περίοδο 1.1.2013 - 31.12.2013 πριν την έκδοση του πιστωτικού τιμολογίου της περίπτωσης 1, δικαιούται να υποβάλει τροποποιητική δήλωση φόρου εισοδήματος για την εν λόγω περίοδο, λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της έκπτωσης του πιστωτικού τιμολογίου που αναλογεί στην εν λόγω περίοδο. Η προθεσμία για την υποβολή της ως άνω τροποποιητικής δήλωσης φόρου εισοδήματος λήγει κατά την ημερομηνία εμπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης φόρου εισοδήματος της επόμενης διαχειριστικής περιόδου. Στην περίπτωση λήξης της ως άνω προθεσμίας τα πιστωτικά τιμολόγια της περίπτωσης 1 θα χρησιμοποιηθούν, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έκδοσης του πιστω-

τικού τιμολογίου, για την μείωση των φορολογητέων εσόδων των παραγωγών ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ που αφορούν την επόμενη διαχειριστική περίοδο.

7. Εφόσον οποτεδήποτε μέχρι την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου επιβλήθηκε κατάσχεση εις χείρας του ΛΑΓΗΕ ως τρίτου για απαιτήσεις που έχει παραγωγός ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ κατά του ΛΑΓΗΕ, και ο ΛΑΓΗΕ έχει δηλώσει στη σχετική του δήλωση ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδικείου ότι υπάρχουν χρηματικές υποχρεώσεις του ΛΑΓΗΕ προς τον εν λόγω παραγωγό/οφειλέτη του επιβάλλοντος την κατάσχεση, οι οποίες απαιτήσεις έχουν δεσμευθεί από το ΛΑΓΗΕ για να αποδοθούν στον κατασχόντα, αναστέλλεται η υποχρέωση, του ΛΑΓΗΕ να καταβάλει αυτές στον κατασχόντα μέχρι την έκδοση και παράδοση στο ΛΑΓΗΕ του πιστωτικού τιμολογίου που αναφέρεται στην περίπτωση 2 της παρούσας υποπαραγράφου. Επιπλέον οι δεσμευμένες αυτές απαιτήσεις για ενέργεια που εγχύθηκε στο Δίκτυο/Σύστημα από 1.1.2013 έως και 31.12.2013 μειώνονται αναλογικά με τα ποσοστά του πιστωτικού τιμολογίου της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου. Εφόσον όμως υπάρχουν και άλλες χρηματικές υποχρεώσεις του ΛΑΓΗΕ προς τον εν λόγω παραγωγό/οφειλέτη του επιβάλλοντος την κατάσχεση για ενέργεια που εγχύθηκε στο Δίκτυο/Σύστημα σε περίοδο διαφορετική από αυτήν που αναφέρεται στην οικεία δήλωση του ΛΑΓΗΕ ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδικείου, αυτές δεσμεύονται και θα αποδοθούν στον κατασχόντα μέχρι την πλήρη εξόφληση του ποσού της κατασχέσεως , υπό τον όρο πλήρωσης και των λοιπών προϋποθέσεων που αναφέρει ο ΛΑΓΗΕ στις οικείες δηλώσεις του ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδικείου. Ο ΛΑΓΗΕ δεν φέρει καμία απολύτως ευθύνη ούτε απέναντι στον παραγωγό ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ ούτε απέναντι στον επιβάλλοντα την κατάσχεση για τυχόν θετική ή αποθετική ζημία ή διαφυγόντα κέρδη αυτών από την εφαρμογή της παρούσας περίπτωσης. Οι διατάξεις της παρούσας εφαρμόζονται αναλόγως και για τον ΔΕΔΔΗΕ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.4: ΕΠΕΚΤΑΣΗ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Για όλους τους σταθμούς ΑΠΕ, που εμπίπτουν στις διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΓ.1. , με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης 3 της ίδιας υποπαραγράφου ΙΓ.1., και λειτουργούν για λιγότερο από 12 χρόνια, με σημείο αναφοράς την 1η Ιανουαρίου 2014, επεκτείνεται αυτοδίκαια η σύμβαση πώλησης και η σύμβαση συμψηφισμού του «Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄1079/2009), κατά 5 χρόνια και για ίσο χρόνο οι απαιτούμενες άδειες παραγωγής και λειτουργίας και για εγκατεστημένη ισχύ ίση με την ισχύ κατά την 1η Ιανουαρίου 2014. Στους παραγωγούς των σταθμών του προηγούμενου εδαφίου κατά το διάστημα επέκτασης της σύμβασης πώλησης δίδονται οι δυνατότητες επιλογής αποζημίωσης της παραγόμενης ενέργειας σύμφωνα με τις ακόλουθες περιπτώσεις.

α) Βάσει μεθοδολογίας που καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από πρόταση του ΛΑΓΗΕ και γνώμη της ΡΑΕ, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά των τεχνολογιών ως προς τη συμβολή τους στη σταθερότητα του ηλεκτρικού συστήματος και τις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας όπως αυτές διαμορφώνονται από τη λειτουργία της αγοράς.

β) Με τιμή 90 €/MWh για μέγιστη ετήσια ποσότητα ενέργειας που υπολογίζεται από τη μαθηματική σχέση:

Ενέργεια (kWh) = Εγκατεστημένη Ισχύς (kW) Χ Συντελεστής Απόδοσης (kWh/kW).

Ο Συντελεστής Απόδοσης ανά τεχνολογία αποτυπώνεται στον παρακάτω πίνακα.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Συντελεστής Απόδοσης (kWh/kW)	
Φ/Β σταθμοί στο Διασυν/νο Σύστημα	1500
Φ/Β σταθμοί στα Μη Διασυν/να Νησιά	1700
Φ/Β σταθμοί Ειδικού Προγράμματος Στεγών (<=10 kW) –(Β΄1079/2009)	1400
Αιολικοί σταθμοί στο Διασυν/νο Σύστημα	2250
Αιολικοί σταθμοί στα Μη Διασυν/να Νησιά	2500
Μικρά Υδροηλεκτρικά	3150
Βιομάζα	7800
Αέρια από ΧΥΤΑ	6500
Βιοαέριο	7800
Ηλιοθερμικά (Με ή χωρίς αποθήκευση)	2200

Το πλεόνασμα ενέργειας που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της υποπερίπτωσης β΄ διοχετεύεται στο Σύστημα ή/και το Δίκτυο χωρίς υποχρέωση για οποιαδήποτε αποζημίωση στον παραγωγό. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από πρόταση του ΛΑΓΗΕ και γνώμη της ΡΑΕ, καθορίζεται η μοναδιαία τιμή με την οποία θα υπολογίζεται η αποζημίωση για το πλεόνασμα της ενέργειας η οποία θα καταβάλλεται από τους Προμηθευτές, υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999.

Η επιλογή μεταξύ των υποπεριπτώσεων α΄ και β΄ γίνεται με αμετάκλητη δήλωση του παραγωγού στον ΛΑΓΗΕ, τον ΔΕΔΔΗΕ ή τον Προμηθευτή, κατά περίπτωση, η οποία πρέπει να υποβληθεί τουλάχιστον 6 μήνες πριν την έναρξη επέκτασης της σύμβασης. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης εντός του ανωτέρω διαστήματος των 6 μηνών, η αποζημίωση κάθε φορά γίνεται με τη μικρότερη τιμή εκ των δύο υποπεριπτώσεων α΄ και β΄ της παρούσας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.5: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΟΥ Ν. 3468/2006

1. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 αντικαθίσταται, για όλους τους σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, ως εξής:

«β) Η τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας κατά την προηγούμενη περίπτωση εκτός από την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από φωτοβολταϊκούς σταθμούς για τους οποίους έχουν οριστεί ξεχωριστές τιμές από το ν. 3734/2009 (Α΄ 8), όπως ισχύει, γίνεται με βάση τα στοιχεία του ακόλουθου πίνακα:

Πίνακας Α

Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από:		Τιμή Ενέργειας (€/MWh) χωρίς ενίσχυση (ΧΕ)	Τιμή Ενέργειας (€/MWh) με ενίσχυση (ΜΕ)
1	Αιολική Ενέργεια που αξιοποιείται με χερσαίες εγκαταστάσεις ισχύος ≤5 MW	105	85
2	Αιολική ενέργεια που αξιοποιείται με χερσαίες εγκαταστάσεις ισχύος > 5 MW	105	82
3	Αιολική Ενέργεια που αξιοποιείται με χερσαίες εγκαταστάσεις στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά	110	90
4	Υδραυλική Ενέργεια που αξιοποιείται με μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ ≤1 MWe	105	85
5	Υδραυλική Ενέργεια που αξιοποιείται με μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ από 1 MWe έως και 5 MWe	105	83
6	Υδραυλική Ενέργεια που αξιοποιείται με μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ από 5 MWe έως και 15 MWe	100	80
7	Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από ηλιοθερμικούς σταθμούς	260	200

	ηλεκτροπαραγωγής χωρίς σύστημα αποθήκευσης		
8	Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από ηλιοθερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με σύστημα αποθήκευσης, το οποίο εξασφαλίζει τουλάχιστον 2 ώρες λειτουργίας στο ονομαστικό φορτίο	280	220
9	Γεωθερμική ενέργεια χαμηλής θερμοκρασίας κατά την παρ. 1στ του άρθρου 2 του νόμου 3175/2003 (Α' 207)	143	130
10	Γεωθερμική ενέργεια υψηλής θερμοκρασίας κατά την παρ. 1στ του άρθρου 2 του νόμου 3175/2003 (Α' 207)	110	100
11	Βιομάζα (ή βιορευστά) που αξιοποιείται μέσω θερμικών διεργασιών (καύση, αεριοποίηση, πυρόλυση), από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ ≤1MW (εξαιρουμένου του βιοαποδομήσιμου κλάσματος αστικών αποβλήτων)	198	180
12	Βιομάζα (ή βιορευστά) που αξιοποιείται μέσω θερμικών διεργασιών (καύση, αεριοποίηση, πυρόλυση), από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ από 1MW έως και 5MW (εξαιρουμένου του βιοαποδομήσιμου κλάσματος αστικών αποβλήτων)	170	155
13	Βιομάζα (ή βιορευστά) που αξιοποιείται μέσω θερμικών διεργασιών (καύση, αεριοποίηση, πυρόλυση), από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ >5MW (εξαιρουμένου του βιοαποδομήσιμου κλάσματος αστικών αποβλήτων)	148	135
14	Αέρια εκλυόμενα από χώρους υγειονομικής ταφής και εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού και βιοαέριο που προέρχεται από την αναερόβια χώνευση του βιοαποδομήσιμου κλάσματος αποβλήτων και την οργανική ιλύ/λάσπη βιολογικών καθαρισμών και αξιοποιούνται από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ ≤2MW	131	114
15	Αέρια εκλυόμενα από χώρους υγειονομικής ταφής και εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού και βιοαέριο που προέρχεται από την αναερόβια χώνευση	108	94

	του βιοαποδομήσιμου κλάσματος αποβλήτων και την οργανική ιλύ/λάσπη βιολογικών καθαρισμών και αξιοποιούνται από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ >2MW		
16	Βιοαέριο που προέρχεται από την αναερόβια χώνευση βιομάζας (ενεργειακών καλλιεργειών, ενσιρωμάτων χλωρής νομής γεωργικών καλλιεργειών, κτηνοτροφικών και αγροτοβιομηχανικών οργανικών υπολειμμάτων και αποβλήτων, αποβλήτων βρώσιμων ελαίων και λιπών, ληγμένων τροφίμων) και αξιοποιείται από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ ≤3MW	230	209
17	Βιοαέριο που προέρχεται από την αναερόβια χώνευση βιομάζας (ενεργειακών καλλιεργειών, ενσιρωμάτων χλωρής νομής γεωργικών καλλιεργειών, κτηνοτροφικών και αγροτοβιομηχανικών οργανικών υπολειμμάτων και αποβλήτων, αποβλήτων βρώσιμων ελαίων και λιπών, ληγμένων τροφίμων) και αξιοποιείται από σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ >3MW	209	190
18	Λοιπές Α.Π.Ε. εκτός Φωτοβολταϊκών (συμπεριλαμβανομένων και των σταθμών ενεργειακής αξιοποίησης του βιοαποικοδομήσιμου κλάσματος αστικών αποβλήτων μη εντασσόμενων σε άλλη κατηγορία του πίνακα, που πληρούν τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας όπως εκάστοτε αυτές ισχύουν)	90	80
19	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	88 + ΠΤ	76 + ΠΤ
20	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤1 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	92 + ΠΤ	80 + ΠΤ
21	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος	80 + ΠΤ	70 + ΠΤ

	>1 MW και ≤ 5 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420))		
22	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου >1 MW και ≤ 5 MWλοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	84 + ΠΤ	74 + ΠΤ
23	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου >5 MW και ≤ 10 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	74 + ΠΤ	65 + ΠΤ
24	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου >5 MW και ≤ 10 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	78 + ΠΤ	70 + ΠΤ
25	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου > 10 MW και ≤ 35 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	68 + ΠΤ	62 + ΠΤ
26	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου > 10 MW και ≤ 35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	72 + ΠΤ	66 + ΠΤ
27	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου > 35 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης - απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	61 + ΠΤ	57 + ΠΤ
28	ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου > 35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-	65 + ΠΤ	60 + ΠΤ

	ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)		
29	Λοιπές ΣΗΘΥΑ που συνδέονται στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα	85	80
30	Λοιπές ΣΗΘΥΑ που συνδέονται στο δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών	95	90

Σε περίπτωση που υλοποιηθεί διασύνδεση νησιού με το Διασυνδεδεμένο Σύστημα της ηπειρωτικής χώρας, η παραγόμενη ενέργεια από αιολικούς σταθμούς και σταθμούς ΣΗΘΥΑ που λειτουργούν στο εν λόγω νησί αποζημιώνεται βάσει των κατηγοριών 1, 2 και 29 του πίνακα Α αντίστοιχα, από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα που έπεται της ημερομηνίας θέσης σε λειτουργία της διασύνδεσης.

Οι κατηγορίες «με ενίσχυση» (ΜΕ) και «χωρίς ενίσχυση» (ΧΕ) του ανωτέρω πίνακα Α έχουν ως ακολούθως:

«Με ενίσχυση» (ΜΕ): Για την υλοποίηση της επένδυσης γίνεται χρήση δημόσιας ενίσχυσης, και συγκεκριμένα χρήση άμεσης ενίσχυσης (επιχορήγηση) ή ισοδύναμης ενίσχυσης με άλλα μέσα (αφορολόγητα αποθεματικά, απαλλαγή από φόρο εισοδήματος, επιδότηση επιτοκίου) σε ποσοστό μεγαλύτερο από 20% επί του κόστους της επένδυσης όπως αυτό έχει διαμορφωθεί έως την ημερομηνία έναρξης της δοκιμαστικής λειτουργίας του σταθμού ή ενεργοποίησης της σύνδεσής του, κατά περίπτωση, και αποτυπώνεται στο λογιστικό σύστημα και τις λογιστικές καταστάσεις του παραγωγού.

«Χωρίς ενίσχυση» (ΧΕ): Η υλοποίηση της επένδυσης πραγματοποιήθηκε χωρίς τη χρήση δημόσιας ενίσχυσης όπως αυτή περιγράφεται στο προηγούμενο εδάφιο.

Προκειμένου για την ένταξη στις ανωτέρω κατηγορίες «με ενίσχυση» και «χωρίς ενίσχυση» οι παραγωγοί δηλώνουν, με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, κατά περίπτωση:

αα) το κόστος της επένδυσης, το είδος της ενίσχυσης, το ύψος και το ποσοστό της ενίσχυσης επί του κόστους επένδυσης, ανεξάρτητα εάν το σύνολο αυτής έχει καταβληθεί έως την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης, ή

ββ) το κόστος της επένδυσης με αναφορά ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις ένταξης στην κατηγορία «με ενίσχυση» του πίνακα Α της παρούσας.

Η ανωτέρω δήλωση υποβάλλεται στο ΛΑΓΗΕ για τις συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα και στο ΔΕΔΔΗΕ για τις συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στο Δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών έως την τελευταία ημερολογιακή ημέρα του μήνα που ο σταθμός τέθηκε σε δοκιμαστική λειτουργία ή, εάν δεν προβλέπεται περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας, ενεργοποιήθηκε η σύνδεσή του. Η κατάταξη στις κατηγορίες «με ενίσχυση» (ΜΕ) και «χωρίς ενίσχυση» (ΧΕ) βάσει της ανωτέρω δήλωσης γίνεται από την ημερομηνία που ο σταθμός τέθηκε σε δοκιμαστική λειτουργία ή, εάν δεν προβλέπεται περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας, ενεργοποιήθηκε η σύνδεσή του. Σε περίπτωση παράλειψης της υποβολής της δήλωσης οι σταθμοί κατατάσσονται στην κατηγορία «με ενίσχυση» (ΜΕ). Σε περίπτωση κατά την οποία για σταθμούς που πληρούν τις προϋποθέσεις κατάταξης στην κατηγορία ΧΕ (χωρίς χρήση ενίσχυσης) υποβληθεί εκπρόθεσμα η σχετική δήλωση, η κατάταξή τους στην κατηγορία ΧΕ (χωρίς χρήση ενίσχυσης) γίνεται από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του επόμενου της υποβολής της δήλωσης μήνα. Η δήλωση για την κατάταξη στις κατηγορίες της παρούσας υποβάλλεται υποχρεωτικά ηλεκτρονικά, και επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986, στην περίπτωση που βρίσκεται σε λειτουργία σχετικό σύστημα πληροφορικής για την υποδοχή της.

Σε περίπτωση διαπίστωσης ένταξης σταθμού στην κατηγορία «χωρίς ενίσχυση» (ΧΕ) στη βάση ανακριβούς δήλωσης του παραγωγού, πέραν των λοιπών κυρώσεων, ο παραγωγός αποζημιώνεται εφεξής (από την επόμενη περίοδο τιμολόγησης) βάσει του καθεστώτος τιμολόγησης που θα ισχύει για νεοεισερχόμενους σταθμούς και ανεξάρτητα των όρων της οικείας σύμβασης πώλησης. Επιπλέον, η αποζημίωση της ενέργειας που εγχύθηκε το διάστημα από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα υποβολής της δήλωσης και μέχρι το μήνα διαπίστωσης της υποβολής ανακριβούς δήλωσης θα επαναϋπολογιστεί με την τιμή με την οποία αποζημιώνεται νεοεισερχόμενος σταθμός κατά την ημερομηνία υποβολής της ανακριβούς δήλωσης.

Οι εκάστοτε αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με το ΛΑΓΗΕ, το ΔΕΔΔΗΕ και τις κατά περίπτωση αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης, δύνανται να διενεργούν δειγματοληπτικούς ελέγχους για την ακρίβεια των δηλώσεων.

Η προσαρμογή τιμής φυσικού αερίου (ΠΤ) είναι μέγεθος που καλύπτει τις μεταβολές του κόστους του φυσικού αερίου και υπολογίζεται ως εξής:

ΠΤ = ((1-((η-ηe)/ηhr))/ηe)x(ΜΤΦΑt-26), όπου

ηe: Ηλεκτρικός βαθμός απόδοσης μονάδας συμπαραγωγής, όπως ορίζεται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β΄ 889)

ηh: Θερμικός βαθμός απόδοσης μονάδας συμπαραγωγής, όπως ορίζεται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β΄ 889)

η = ηe + ηh: Ολικός βαθμός απόδοσης μονάδας συμπαραγωγής

ηhr: είναι η τιμή αναφοράς του βαθμού απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή θερμικής ενέργειας, όπως ορίζεται στην Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/749/21.03.2012 (Β΄ 889), όπου οι βαθμοί απόδοσης σε Ανώτερη Θερμογόνο Δύναμη (ΑΘΔ) όπως στον παρακάτω πίνακα Β.

Πίνακας Β

ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MWγια τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=72%, η_e= 33%, η_{hr}= 81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος ≤ 1 MWλοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=67%, η_e=33%, η_{hr}= 81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 1 MW και ≤ 5 MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=72%, η_e=35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 1 MW και ≤ 5 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=67%, η_e=35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 5 MW και ≤ 10 MWγια τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=72%, η_e=35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 5 MW και ≤ 10 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=67%, η_e=35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 10 MW και ≤ 35MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=72%, η_e=35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 10 MW και ≤35MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=67%, η_e=35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 35MW για τις κατηγορίες (α) «Συνδυασμένος κύκλος αεριοστρόβιλου με ανάκτηση θερμότητας» ή (γ) «Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – απομάστευσης» του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=72%, η_e = 35%, η_{hr}=81%
ΣΗΘΥΑ με χρήση Φυσικού Αερίου ισχύος > 35 MW λοιπών κατηγοριών του άρθρου 3 της Υ.Α. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β' 1420)	η=67%, η_e=35%, η_{hr}=81%

ΜΤΦΑt: Η ανά μήνα μέση μοναδιαία μικτή τιμή του Φυσικού Αερίου σε €/MWh Ανωτέρας Θερμογόνου Δύναμης (ΑΘΔ), η οποία περιλαμβάνει την τιμή πώλησης με το κόστος μεταφοράς και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης (ΜΤΦΑμ ή ΜΤΦΑη) στην οποία προστίθεται και το μέσο κόστος CO2 που αντιστοιχεί στην ηλεκτροπαραγωγή.

ΜΤΦΑμ: Η ανά μήνα μέση μοναδιαία τιμή πώλησης φυσικού αερίου για συμπαραγωγή σε €/MWh Ανωτέρας Θερμογόνου Δύναμης (ΑΘΔ) στους χρήστες φυσικού αερίου στην Ελλάδα, εξαιρούμενων των πελατών ηλεκτροπαραγωγής. Η τιμή αυτή ορίζεται με μέριμνα της Διεύθυνσης Πετρελαϊκής πολιτικής του ΥΠΕΚΑ και κοινοποιείται ανά μήνα στον ΛΑΓΗΕ.

ΜΤΦΑη: Η ανά μήνα μέση μοναδιαία τιμή πώλησης φυσικού αερίου σε €/MWh ανωτέρας θερμογόνου δύναμης (ΑΘΔ) στους χρήστες ΦΑ στην Ελλάδα οι οποίοι είναι πελάτες ηλεκτροπαραγωγής. Η τιμή αυτή ορίζεται με μέριμνα της Διεύθυνσης Πετρελαϊκής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και κοινοποιείται ανά μήνα στον ΛΑΓΗΕ.

Το μέσο κόστος CO2 υπολογίζεται από την μαθηματική σχέση:

Μέσο Κόστος CO2 (€/MWh) = 0.37*Μέση Τιμή Δικαιωμάτων CO2 (€/tn)*ηe

Μέση Τιμή Δικαιωμάτων CO2: Η ανά μήνα μέση τιμή των δικαιωμάτων CO2 σε €/tn όπως προκύπτει από τα στοιχεία του EEX (Energy Exchange). Η τιμή αυτή υπολογίζεται με μέριμνα του Γραφείου Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών του ΥΠΕΚΑ και κοινοποιείται ανά μήνα στον ΛΑΓΗΕ.

Σε εφαρμογή των οριζομένων σχετικά με τον υπολογισμό του ΜΤΦΑt κάθε παραγωγός κάτοχος μονάδας ΣΗΘΥΑ, υποβάλλει στο ΛΑΓΗΕ βεβαίωση από φορέα του Μητρώου Φορέων Πιστοποίησης, Επαλήθευσης και Επιθεώρησης του ΛΑΓΗΕ του Άρθρου 3 της Υ.Α. αριθ. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.23278/23.11.2012 (Β΄ 3108), στην οποία βεβαιώνεται για την αντίστοιχη μονάδα ΣΗΘΥΑ εάν ο παραγωγός ως χρήστης Φυσικού Αερίου είναι πελάτης ηλεκτροπαραγωγής ή όχι.

Κάθε παραγωγός κάτοχος Μονάδας Συμπαραγωγής υποβάλλει στο ΛΑΓΗΕ βεβαίωση από φορέα του Μητρώου Φορέων Πιστοποίησης, Επαλήθευσης και Επιθεώρησης του ΛΑΓΗΕ του Άρθρου 3 της Υ.Α. αριθ. Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/ οικ.23278/23.11.2012 (Β΄ 3108) στην οποία καθορίζεται σε ποια από τις κατηγορίες του άρθρου 3 της ΥΑ Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009(Β΄ 1420) εντάσσεται η μονάδα του.

Σε περίπτωση που τροποποιηθούν οι κατηγορίες του άρθρου 3 της ΥΑ Δ5-ΗΛ/Γ/Φ1/οικ.15641/14.07.2009 (Β΄ 1420), εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να τροποποιήσει αναλόγως τις κατηγορίες και τις αντίστοιχες τιμές και συντελεστές των πινάκων Α και Β της παρούσας.

Στην περίπτωση που σε σταθμό ΣΗΘΥΑ του πίνακα Α η παραγόμενη θερμική ενέργεια είτε αξιοποιείται για την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, και εφόσον η παραγωγή αγροτικών προϊόντων αποτελεί την κύρια δραστηριότητα του παραγωγού, είτε διατίθεται μέσω δικτύου τηλεθέρμανσης πόλεων, το σταθερό τμήμα της τιμής του πίνακα Α (τιμή εξαιρουμένου του ΠΤ) προσαυξάνεται κατά 15%. Σε περίπτωση που σε σταθμό ΣΗΘΥΑ του πίνακα Α τα καυσαέρια αξιοποιούνται για γεωργικούς σκοπούς, το σταθερό τμήμα της τιμής του πίνακα (τιμή εξαιρουμένου του ΠΤ) προσαυξάνεται κατά 20% και η προσαύξηση αυτή υπολογίζεται πλέον τυχόν προσαύξησης κατά τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου.

Όπου στην υφιστάμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά στις κατηγορίες α εώς ιζ του πίνακα της παρούσης όπως αυτός ίσχυε προ της αντικατάστασής του από τον πίνακα Α, αυτή νοείται ως αναφορά στις κατηγορίες 1 έως 30 του πίνακα Α και η αντιστοίχιση γίνεται με βάση την περιγραφή της κάθε κατηγορίας.».

2. Στο τέλος του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 προστίθενται παράγραφοι 10 και 11 ως εξής:

«10. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της ΡΑΕ, μπορεί να μεταβάλλεται και να εξειδικεύεται το σύνολο ή μέρος των στοιχείων του ανωτέρω πίνακα Α και ιδίως όσον αφορά στις τιμές και στην ειδικότερη κατηγοριοποίηση ανά τεχνολογία ΑΠΕ και ισχύ, καθώς και να καθορίζεται το σταθερό τμήμα και το μέγεθος Προσαρμογή Τιμής (ΠΤ) για τη ΣΗΘΥΑ με χρήση φυσικού αερίου. Για τη μεταβολή και εξειδίκευση αυτή λαμβάνονται κυρίως υπόψη ο ενεργειακός σχεδιασμός και οι ανάγκες του ενεργειακού συστήματος, η διείσδυση των σταθμών του πίνακα Α της παραγράφου 1 στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας, η πορεία επίτευξης των στόχων που καθορίζονται βάσει του άρθρου 1 και η μείωση του κόστους των τεχνολογιών. Η απόφαση της παρούσας αφορά σε σταθμούς που θα συνδεθούν στο Σύστημα ή το Δίκτυο μετά την παρέλευση δύο ημερολογιακών ετών από την παρέλευση του έτους έκδοσής της.

11. α) Για τις κατηγορίες 7, 8, 9, 11, 12, 13, 16 και 17 του πίνακα Α, τα επίπεδα συνολικής ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους μετά την 1.1.2014 και η παραγόμενη ενέργεια των οποίων θα αποζημιώνεται με τις τιμές του πίνακα αυτού έχουν ως ακολούθως:

αα) Κατηγορίες 7 και 8: στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα συνολικά 100 MW, στο Μη Διασυνδεδεμένο Σύστημα συνολικά 10% επί της συνολικής εγκατεστημένης ισχύος κάθε ανεξάρτητου συστήματος,

ββ) Κατηγορία 9: 50 MW,

γγ) Κατηγορίες 11 έως 13: στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα συνολικά 40 MW κατ΄ έτος και, εάν το σύνολο της ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους στο τέλος εκάστου έτους υπολείπεται των 40 MW, η διαφορά προσαυξάνει το επίπεδο συνολικής ισχύος των 40 MW του επόμενου έτους

δδ) Κατηγορίες 16 και 17: στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα συνολικά 50 MW κατ΄ έτος και, εάν το σύνολο της ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους στο τέλος εκάστου έτους υπολείπεται των 50 MW, η διαφορά προσαυξάνει το επίπεδο συνολικής ισχύος των 50 MW του επόμενου έτους.

β) Τα ανωτέρω επίπεδα ισχύος (MW) μπορούν να αυξάνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της ΡΑΕ λαμβάνοντας υπόψη τον ενεργειακό σχεδιασμό και τις ανάγκες του ενεργειακού συστήματος, την πορεία επίτευξης των στόχων που καθορίζονται βάσει του άρθρου 1, τη μείωση του κόστους των τεχνολογιών, και τη διαμόρφωση των τιμών του πίνακα Α της παραγράφου 1.

γ) Η παραγόμενη ενέργεια σταθμών οι οποίοι τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή

τους μετά την 1.1.2014 καθ΄ υπέρβαση των επιπέδων συνολικής ισχύος της παρούσας παραγράφου αποζημιώνεται με τιμή που προκύπτει στο πλαίσιο του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού και της Εκκαθάρισης των Αποκλίσεων Παραγωγής – Ζήτησης, κατ΄ εφαρμογή του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας του άρθρου 120 του ν. 4001/2011. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της περίπτωσης α) της παραγράφου 2 του άρθρου 143 του ν. 4001/2011, η τιμή με την οποία θα αποζημιώνεται η κατά το προηγούμενο εδάφιο παραγόμενη ενέργεια αποτελεί και την τιμή αποζημίωσης που καλείται να καταβάλλει ο Προμηθευτής ηλεκτρικής ενέργειας για την εν λόγω ποσότητα ενέργειας Α.Π.Ε. Η ισχύς των σταθμών της παρούσας περίπτωσης που αντιστοιχούν στις υποπεριπτώσεις γγ΄ και δδ΄ της περίπτωσης α΄ προσμετράται στο αντίστοιχο επίπεδο συνολικής ισχύος του επόμενου έτους και, κατά το μέρος που δεν υφίσταται υπέρβαση του σχετικού επιπέδου συνολικής ισχύος για το έτος αυτό, η παραγόμενη ενέργεια των εν λόγω σταθμών αποζημιώνεται εφεξής με τις τιμές του πίνακα Α, όπως κάθε φορά ισχύει.

δ) Κατά παρέκκλιση της περίπτωσης α΄, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της ΡΑΕ, δύναται τα επίπεδα ισχύος των υποπεριπτώσεων γγ΄ και δδ΄ της περίπτωσης α΄ να επιμερίζονται στη βάση μειοδοτικής διαγωνιστικής διαδικασίας. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις, καθώς και λοιπά κριτήρια της διαγωνιστικής διαδικασίας για την υποβολή αιτημάτων βάσει τιμολόγησης της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας.

3. Η παράγραφος 3 άρθρου 13 του ν. 3468/2006 τροποποιείται ως ακολούθως:

«3. Για την τιμολόγηση της διαθεσιμότητας ισχύος Υβριδικών Σταθμών που συνδέονται στο Δίκτυο Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφούν οι σταθμοί αυτοί από το Δίκτυο Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, καθώς και της ηλεκτρικής ενέργειας που οι Υβριδικοί Σταθμοί εγχέουν στο Δίκτυο αυτό, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Η διαθεσιμότητα ισχύος των μονάδων ελεγχόμενης παραγωγής του Υβριδικού Σταθμού που συνδέεται στο Δίκτυο Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού τιμολογείται, σε μηνιαία βάση, σε ευρώ ανά μεγαβάτ εγγυημένης ισχύος (€/MW). Η εγγυημένη ισχύς, οι χρονικές περίοδοι κατά τις οποίες παρέχεται αυτή, καθώς και η τιμή με βάση την οποία τιμολογείται η διαθεσιμότητα ισχύος, καθορίζονται στην άδεια παραγωγής του Υβριδικού Σταθμού. Για την τιμολόγηση διαθεσιμότητας ισχύος λαμβάνεται υπόψη το εκτιμώμενο κόστος κατασκευής και το σταθερό κόστος λειτουργίας νεοεισερχόμενου συμβατικού σταθμού παραγωγής στο Αυτόνομο Ηλεκτρικό Σύστημα του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού. Το τίμημα που λαμβάνει ο Παραγωγός για τη διαθεσιμότητα των μονάδων ελεγχόμενης παραγωγής Υβριδικού Σταθμού δεν μπορεί να υπολείπεται του τιμήματος που καταβάλλεται για τη διαθεσιμότητα των μονάδων του νεοεισερχόμενου συμβατικού σταθμού παραγωγής, με αντίστοιχη ισχύ.

Ως νεοεισερχόμενος συμβατικός σταθμός παραγωγής στο Αυτόνομο Ηλεκτρικό Σύστημα Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, νοείται ο σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με χρήση συμβατικών καυσίμων, που λογίζεται ότι κατασκευάζεται κατά το χρόνο εξέτασης της αίτησης για τη χορήγηση άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Υβριδικό Σταθμό, με σκοπό την απρόσκοπτη ηλεκτροδότηση του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, κατά τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Διαχείρισης Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών.

β) Η τιμή, με βάση την οποία τιμολογείται η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τις μονάδες ελεγχόμενης παραγωγής Υβριδικού Σταθμού που αξιοποιούν την αποθηκευμένη ενέργεια στο σύστημα αποθήκευσής του και εγχέεται στο Δίκτυο του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, καθορίζεται στην άδεια παραγωγής του Υβριδικού Σταθμού. Ο καθορισμός αυτός γίνεται με βάση το μέσο οριακό μεταβλητό κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που εκτιμάται ότι έχουν, κατά το χρόνο έκδοσης της άδειας παραγωγής, οι συμβατικές μονάδες του Αυτόνομου Ηλεκτρικού Συστήματος για την κάλυψη της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, η οποία καλύπτεται εν προκειμένω από τις ανωτέρω μονάδες ελεγχόμενης παραγωγής του Υβριδικού Σταθμού. Η τιμή που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο δεν μπορεί να είναι κατώτερη από την τιμή με την οποία τιμολογείται η ηλεκτρική ενέργεια που απορροφά ο Υβριδικός Σταθμός από το Δίκτυο για την πλήρωση του συστήματος αποθήκευσής του, προσαυξημένη με ποσοστό 25%. Επιπλέον της τιμής που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο, στην άδεια παραγωγής καθορίζεται ελάχιστη τιμή για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τις μονάδες ελεγχόμενης παραγωγής Υβριδικού Σταθμού που αξιοποιούν την αποθηκευμένη ενέργεια στο σύστημα αποθήκευσής του και εγχέεται στο Δίκτυο του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού. Ο προηγούμενος καθορισμός γίνεται με βάση την τιμή αποζημίωσης για αιολικούς σταθμούς της κατηγορίας 3 του Πίνακα Α του παρόντος άρθρου, επαυξημένη κατά 50%, ώστε να καλύπτονται οι απώλειες ενέργειας στον κύκλο αποθήκευσης του υβριδικού σταθμού.

γ) Η τιμή, με βάση την οποία τιμολογείται το σύνολο της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφά ο Υβριδικός Σταθμός από το Δίκτυο του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού για την πλήρωση του συστήματος αποθήκευσής του, καθορίζεται στην άδεια παραγωγής του Υβριδικού Σταθμού. Ο καθορισμός της τιμής αυτής γίνεται με βάση το μέσο μεταβλητό κόστος παραγωγής των μονάδων βάσης του Αυτόνομου Ηλεκτρικού Συστήματος του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού κατά το χρόνο έκδοσης της άδειας παραγωγής.

δ) Το σύνολο της ηλεκτρικής ενέργειας που οι μονάδες ΑΠΕ Υβριδικού Σταθμού εγχέουν απευθείας στο Δίκτυο του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, τιμολογείται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, ανάλογα με το είδος του σταθμού Α.Π.Ε.

ε) Η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τις μονάδες ΑΠΕ του Υβριδικού Σταθμού και εγχέεται απευθείας στο Δίκτυο Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, μπορεί να συμψηφίζεται με την ενέργεια που απορροφά από το Δίκτυο αυτό ο Υβριδικός Σταθμός για την πλήρωση των συστημάτων αποθήκευσής του. Το δικαίωμα συμψηφισμού αναγνωρίζεται μετά από σχετική αίτηση του παραγωγού και αναγράφεται στην οικεία άδεια παραγωγής κατά την έκδοση ή την τροποποίηση της άδειας αυτής. Στην περίπτωση αυτή, η τιμολόγηση των περιπτώσεων γ΄ και δ΄, αφορά την ηλεκτρική ενέργεια που υπολογίζεται ότι απορροφάται ή εγχέεται στο Δίκτυο, μετά τον ανωτέρω συμψηφισμό, όπως ρητά αναγράφεται στην οικεία άδεια παραγωγής.

στ) Η ετήσια αναπροσαρμογή της τιμής, με βάση την οποία τιμολογείται η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τις μονάδες ελεγχόμενης παραγωγής Υβριδικού Σταθμού που αξιοποιούν την αποθηκευμένη ενέργεια στο σύστημα αποθήκευσής του και εγχέεται στο Δίκτυο του Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού, καθορίζεται στην άδεια παραγωγής. Ο καθορισμός γίνεται με τη χρήση συντελεστή (Συντελεστής Ρήτρας Πετρελαίου) ο οποίος περιλαμβάνει αποκλειστικά τις μεταβολές των διεθνών τιμών του πετρελαίου Brent.».

4. Η παράγραφος 7 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 τροποποιείται ως ακολούθως:

«7. Με απόφαση της ΡΑΕ θα αναπροσαρμόζονται κατά τα οριζόμενα στις περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 3 ανά πενταετία η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται ή απορροφάται από Υβριδικό Σταθμό Α.Π.Ε. και ανά δεκαετία η τιμή της διαθεσιμότητας ισχύος του Υβριδικού Σταθμού Α.Π.Ε. διακριτά για κάθε αυτόνομο σύστημα. Οι άδειες που θα χορηγούνται θα αναφέρονται στις τιμές που ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησής τους.».

5. Για τις περιπτώσεις Υβριδικών Σταθμών Α.Π.Ε. για τους οποίους έχει ήδη εκδοθεί άδεια παραγωγής η ΡΑΕ οφείλει, μετά από αίτημα των ενδιαφερομένων και εντός 3 μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, να τροποποιήσει την άδεια σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην περίπτωση 3.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.6: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 27Α ΤΟΥ Ν. 3734/2009

Στο τέλος του άρθρου 27Α του ν. 3734/2009 (Α΄ 8) προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής:

«10. α) Το επίπεδο συνολικής ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους μετά την 1.1.2014 και η παραγόμενη ενέργεια των οποίων θα αποζημιώνεται με τις τιμές του πίνακα της παραγράφου 3, όπως κάθε φορά ισχύει, ανέρχεται σε 200 MW ανά έτος μέχρι και το έτος 2020. Εάν το σύνολο της ισχύος σταθμών που τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους στο τέλος εκάστου έτους υπολείπεται των 200 MW, η διαφορά προσαυξάνει το επίπεδο συνολικής ισχύος των 200 MW του επόμενου έτους.

β) Ειδικά το επίπεδο συνολικής ισχύος σταθμών που έχουν ενταχθεί στη διαδικασία αδειοδότησης κατά την έννοια του άρθρου 9 του ν. 3775/2009 και σταθμών που έχουν ενταχθεί στη Διαδικασία Στρατηγικών Επενδύσεων του ν. 3894/2010 και η παραγόμενη ενέργεια των οποίων θα αποζημιώνεται με τις τρέχουσες τιμές, ανέρχεται σε 300 MW μέχρι και το έτος 2020. Η εν λόγω αποζημίωση της παραγόμενης ενέργειας αναφέρεται σε επίπεδο συνολικής υλοποιηθείσας ισχύος του εκάστοτε επενδυτικού σχεδίου που δεν υπερβαίνει το 58% της συνολικής εντεταγμένης ισχύος ανά επενδυτικό σχέδιο.

γ) Τα επίπεδα ισχύος (MW) της περίπτωσης α΄ μπορούν να αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της ΡΑΕ και αφορά το επόμενο της έκδοσής της έτος, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθύνσεις του ενεργειακού σχεδιασμού και τις ανάγκες του ενεργειακού συστήματος, την πορεία επίτευξης των στόχων που καθορίζονται βάσει του άρθρου 1 του ν. 3468/2006, τη μείωση του κόστους των τεχνολογιών και τη διαμόρφωση των τιμών του πίνακα της παραγράφου 3, όπως κάθε φορά ισχύει.

δ) Η παραγόμενη ενέργεια σταθμών οι οποίοι τίθενται σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιείται η σύνδεσή τους μετά την 1.1.2014 καθ΄ υπέρβαση των επιπέδων συνολικής ισχύος της παρούσας αποζημιώνεται με τιμή που προκύπτει στο πλαίσιο του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού και της Εκκαθάρισης των Αποκλίσεων Παραγωγής – Ζήτησης, κατ΄ εφαρμογή του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας του άρθρου 120 του ν. 4001/2011. Η ισχύς των σταθμών της παρούσας περίπτωσης προσμετράται στο επίπεδο συνολικής ισχύος του επόμενου έτους και, κατά το μέρος που δεν υφίσταται υπέρβαση του επιπέδου συνολικής ισχύος για το έτος αυτό, η παραγόμενη ενέργεια των εν λόγω σταθμών αποζημιώνεται εφεξής με τις τιμές του πίνακα της παραγράφου 3, όπως κάθε φορά ισχύει.

ε) Κατά παρέκκλιση της περίπτωσης α΄, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της ΡΑΕ, δύναται το επίπεδο των 200 MW της περίπτωσης α΄ να επιμερίζεται στη βάση μειοδοτικής διαγωνιστικής διαδικασίας. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις, καθώς και λοιπά κριτήρια της διαγωνιστικής διαδικασίας για την υποβολή αιτημάτων βάσει τιμολόγησης της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.7: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΓΓΥΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

1. Εγγυητικές επιστολές που προσκομίστηκαν πριν από την υπογραφή Συμβάσεων Σύνδεσης για σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, πλην φωτοβολταϊκών σταθμών, επιστρέφονται μετά από υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου επενδυτή προς τον αρμόδιο διαχειριστή, η οποία υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, ότι δε θα προχωρήσει στην υλοποίηση του σταθμού. Με την υποβολή της ανωτέρω υπεύθυνης δήλωσης λύονται αυτοδικαίως οι σχετικές συμβάσεις πώλησης και σύνδεσης του σταθμού στο Δίκτυο, συμπεριλαμβανομένου και του Δικτύου των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών ή το Σύστημα. Ο αρμόδιος διαχειριστής και ο Λειτουργός της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας τηρούν μητρώο των σταθμών για τους οποίους λύονται οι συμβάσεις πώλησης και σύνδεσης στο Δίκτυο κατά τα προβλεπόμενα στην παρούσα περίπτωση.

2. Μετά από υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου επενδυτή προς τον αρμόδιο διαχειριστή ότι δεν θα προχωρήσει στην υλοποίηση σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, πλην φωτοβολταϊκών σταθμών, η οποία υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, επιστρέφονται ποσά που έχουν καταβληθεί στον αρμόδιο διαχειριστή στο πλαίσιο της οικείας Σύμβασης Σύνδεσης και αντιστοιχούν στο μέρος των έργων σύνδεσης που δεν έχει υλοποιηθεί μέχρι την ημερομηνία υποβολής της εν λόγω υπεύθυνης δήλωσης. Με την υποβολή της ανωτέρω υπεύθυνης δήλωσης λύονται αυτοδικαίως οι σχετικές συμβάσεις πώλησης και σύνδεσης του σταθμού στο Σύστημα ή το Δίκτυο συμπεριλαμβανομένου και του Δικτύου των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών.

Ο αρμόδιος διαχειριστής και ο Λειτουργός της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας τηρούν μητρώο των σταθμών του προηγούμενου εδαφίου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.8: ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ, ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Η περίπτωση γ της παραγράφου 1 και η παράγραφος 6 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 καταργούνται.

2. Η περίπτωση β΄ του παραγράφου 5 του άρθρου 27 Α του ν. 3734/2009 καταργείται.

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 της από 4.6.2009 κοινής υπουργικής απόφασης με θέμα «Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές εγκαταστάσεις και ιδίως σε δώματα και στέγες κτιρίων» (Β΄ 1079/2009) καταργείται.

4. Η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Ι.2 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) και η περίπτωση 8 της υποπαραγράφου Ι.4 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) καταργούνται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της υποπαραγράφου ΙΓ.1.

5. Στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 13 του άρθρου 8, του ν. 3468/2006 (Α΄129), διαγράφεται το κείμενο της δεύτερης παύλας: «0,5MW για σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με χρήση βιομάζας, βιοαερίου και βιοκαυσίμων».

6. Οι παράγραφοι 1 έως 4 του άρθρου 55 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) καταργούνται.

7. Η υπουργική απόφαση με αρ. πρωτ. Υ.Α.Π.Ε./Φ1/2300/οικ.16932/9.8.2012 (Β΄ 2317) «Αναστολή διαδικασίας αδειοδότησης και χορήγησης προσφορών σύνδεσης για φωτοβολταϊκούς σταθμούς, λόγω κάλυψης των στόχων που έχουν τεθεί με την απόφαση Α.Υ./Φ1/οικ.19598/01.10.2010 του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α.» καταργείται. Αιτήσεις προς τον Διαχειριστή του Δικτύου για χορήγηση Προσφορών Σύνδεσης σε φωτοβολταϊκούς σταθμούς του άρθρου 4 του ν. 3468/2006 που κατελήφθησαν από την αναστολή χορήγησης προσφορών σύνδεσης, βάσει της υπουργικής απόφασης του προηγουμένου εδαφίου, και παρέμειναν σε εκκρεμότητα χωρίς να έχουν ενδιαμέσως αποσυρθεί από τους ενδιαφερόμενους, θεωρούνται ότι βρίσκονται σε ισχύ εφόσον ο φορέας της αίτησης εξακολουθεί να υφίσταται νομίμως και επανεπιβεβαιώσει εγγράφως το ενδιαφέρον του προς τον Διαχειριστή του Δικτύου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου. Εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου ο Διαχειριστής του Δικτύου θέτει τις σχετικές αιτήσεις στο αρχείο.

8. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 3468/2006 και των διατάξεων της υποπαραγράφου ΙΓ.4. της παρούσας παραγράφου, μετά τη λήξη των οικείων συμβάσεων πώλησης ενέργειας, εάν βρίσκεται σε ισχύ άδεια παραγωγής όπου απαιτείται, η παραγόμενη ενέργεια από σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ εγχέεται στο ηλεκτρικό Σύστημα/ Δίκτυο με όρους λειτουργίας συστήματος και αγοράς. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της ΡΑΕ, δύναται να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσης περίπτωσης.

9. Ο ΛΑΓΗΕ για το Διασυνδεδεμένο Σύστημα και ο ΔΕΔΔΗΕ για τα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά καταρτίζουν πίνακα με τις τιμές αποζημίωσης της παραγόμενης ενέργειας όλων των σταθμών ΑΠΕ καθώς και το σταθερό τμήμα των τιμών αποζημίωσης όλων των σταθμών ΣΗΘΥΑ που βρίσκονται σε λειτουργία όπως αυτές/αυτά διαμορφώνονται μετά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου. Οι δύο πίνακες καταρτίζονται εντός χρονικού διαστήματος 4 μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου και επικαιροποιούνται κατ΄ ελάχιστον έως τον έκτο και δωδέκατο μήνα κάθε έτους. Οι πίνακες γνωστοποιούνται στη ΡΑΕ και στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με ηλεκτρονικό ή άλλο πρόσφορο τρόπο και τα στοιχεία τους, κατά περίπτωση, καταχωρίζονται στα Μητρώα που καταρτίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 και της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 3468/2006.

10. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 4 της υπουργικής απόφασης με αρ. πρωτ. ΥΑΠΕ/Φ1/οικ.24839/25.11.2010 (Β΄1901) αντικαθίσταται ως εξής:

«Επιστρέφεται, επίσης, σε κάθε περίπτωση ακύρωσης τυχόν, απαιτούμενης στο πλαίσιο της αδειοδοτικής διαδικασίας, άδειας ή έγκρισης με δικαστική απόφαση ή σε περίπτωση μη χορήγησης απαιτούμενης άδειας ή έγκρισης στη βάση εφαρμογής περιορισμών που θέτει μεταγενέστερο του χρόνου υποβολής της εγγυητικής επιστολής θεσμικό πλαίσιο.».

11. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 15 του ν. 3851/2010 καταργείται.

12. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Ι.1 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ισχύς της παρούσας περίπτωσης αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2015».

13. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης 4 της υποπαραγράφου Ι.1 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ισχύς της παρούσας περίπτωσης αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2015».

14. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Ι.2 της παραγράφου Ι του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για το έτος 2014 δεν γεννάται υποχρέωση για την καταβολή του τέλους της περίπτωσης 1 για τις άδειες του προηγουμένου εδαφίου.»

15. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14Α του ν. 3468/2006 (Α΄ 129) αντικαθίσταται ως εξής:

«Επιτρέπεται η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών και σταθμών μικρών ανεμογεννητριών από αυτοπαραγωγούς σε εγκαταστάσεις τους που συνδέονται στο Δίκτυο. Για τις περιοχές που χαρακτηρίζονται από τη ΡΑΕ ως περιοχές με κορεσμένα δίκτυα, σύμφωνα με τη διαδικασία των δύο τελευταίων εδαφίων της περίπτωσης α΄ της παρ. 5 του άρθρου 3 για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, ο Διαχειριστής του Δικτύου μπορεί να θέτει περιορισμούς στην απορροφώμενη ισχύ για λόγους ασφάλειας της λειτουργίας του Δικτύου ή του Διασυνδεδεμένου Συστήματος. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση του Διαχειριστή και γνώμη της Ρ.Α.Ε, καθορίζονται το τρόπος με τον οποίο θα γίνεται ο συμψηφισμός της παραγόμενης και της καταναλισκόμενης ενέργειας και ειδικότερα οι χρεώσεις που θα περιλαμβάνονται στον συμψηφισμό, το χρονικό διάστημα εντός του οποίου θα υπολογίζεται ο συμψηφισμός της παραγό-

μενης ενέργειας με την καταναλισκόμενη ενέργεια στις εγκαταστάσεις του αυτοπαραγωγού που τροφοδοτεί ο σταθμός, ο τύπος, το περιεχόμενο και η διαδικασία κατάρτισης των συμβάσεων συμψηφισμού ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα ή άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας. Το πλεόνασμα ενέργειας που προκύπτει από το συμψηφισμό του προηγούμενου εδαφίου διοχετεύεται στο Δίκτυο χωρίς υποχρέωση για οποιαδήποτε αποζημίωση στον αυτοπαραγωγό. Με την ανωτέρω απόφαση μπορεί να διαφοροποιείται ο τρόπος συμψηφισμού βάσει του μεγέθους των σταθμών, του επιπέδου τάσης σύνδεσης και των ειδικότερων χαρακτηριστικών των τιμολογίων κατανάλωσης. Με την ανωτέρω απόφαση καθορίζεται και η μοναδιαία τιμή με την οποία θα υπολογίζεται η αποζημίωση για το πλεόνασμα της ενέργειας η οποία θα καταβάλλεται από τους Προμηθευτές, υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 (ΦΕΚ Α΄ 286)».

16. Στο τέλος του άρθρου 8 του ν. 3468/2006 (Α΄129), προστίθεται παράγραφος 17 ως ακολούθως:

«17. Στην κοινή απόφαση που εκδίδεται κατ΄ εξουσιοδότηση των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 20 του ν. 3982/2011 (Α΄143) συμπεριλαμβάνονται και τα έργα και δραστηριότητες παραγωγής ενέργειας με χρήση ανανεώσιμων πηγών, για την κατάταξή τους σε κατηγορίες, ανάλογα με τους βαθμούς όχλησης, που αναφέρονται στα πολεοδομικά διατάγματα.»

17. Το άρθρο 3 «Μεταφορά θέσης εγκατάστασης» του ν. 4203/2013 (Α΄235) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε περιπτώσεις όπου, μετά τη χορήγηση της άδειας παραγωγής ή της Προσφοράς Σύνδεσης για σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή ΣΗΘΥΑ των άρθρων 3 και 4 του ν. 3468/2006 αντίστοιχα, μεταβάλλεται το νομικό ή κανονιστικό πλαίσιο χωροθέτησης με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εγκατάσταση του σταθμού στη θέση που είχε αρχικά προβλεφθεί, είναι δυνατή η άπαξ μεταβολή του τόπου εγκατάστασης, μετά από αίτημα του ενδιαφερομένου για τροποποίηση της άδειας παραγωγής ή της Προσφοράς Σύνδεσης αντίστοιχα.

2. Η νέα θέση εγκατάστασης πρέπει να είναι εντός των ορίων της οικείας Περιφέρειας, στην οποία βρισκόταν η αρχική θέση εγκατάστασης και στην οποία δεν είναι δυνατή πλέον η εγκατάσταση του σταθμού για τους λόγους που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο.

3. Η μεταφορά της θέσης εγκατάστασης πραγματοποιείται κατόπιν αιτήσεως από τον ενδιαφερόμενο προς την οικεία αποκεντρωμένη Διοίκηση στα όρια της οποίας εγκαθίσταται ο σταθμός και έκδοσης απόφασης για την μεταφορά της θέσης εγκατάστασης. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο αποκλειστικής χρήσης του γηπέδου και κάθε άλλου ακινήτου που συνδέεται με την κατασκευή και την λειτουργία του σταθμού. Η απόφαση της παρούσας παραγράφου κοινοποιείται στον αρμόδιο Διαχειριστή.

4. Στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου συνεχίζεται η διαδικασία υλοποίησης της επένδυσης κατόπιν της κατά προτεραιότητα έκδοσης ή τροποποίησης των σχετικών αδειών και εγκρίσεων, καθώς και της Προσφοράς Όρων Σύνδεσης από τον αρμόδιο Διαχειριστή ανεξαρτήτως τεχνολογίας Α.Π.Ε. ή ΣΗΘΥΑ και ανάλογης κατά προτεραιότητα σύναψης ή τροποποίησης των Συμβάσεων Σύνδεσης και Πώλησης. Η έκδοση ή τροποποίηση των αδειών, εγκρίσεων και Προσφορών καθώς και η σύναψη ή τροποποίηση των Συμβάσεων του προηγούμενου εδαφίου γίνεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος.

5. Η σύμβαση πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας για τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος άρθρου συνάπτεται για είκοσι (20) έτη, συνομολογείται με τιμή αναφοράς που αναγράφεται στον πίνακα του άρθρου 27Α του ν. 3734/2009 και αντιστοιχεί στην τιμή που ισχύει κατά την ημερομηνία έναρξης της δοκιμαστικής λειτουργίας ή, αν δεν προβλέπεται περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας, κατά την ημερομηνία ενεργοποίησης της σύνδεσης του σταθμού, προσαυξημένη κατά 10%.

6. Στο χρονικό διάστημα των τριάντα (30) μηνών του άρθρου 3 του ν. 3468/2006 δεν υπολογίζεται το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη μεταβολή του νομικού ή κανονιστικού πλαισίου χωροθέτησης της παραγράφου 1 μέχρι την έκδοση της απόφασης για την μεταφορά της θέσης εγκατάστασης της παραγράφου 3.»

18. Στο άρθρο 82 του ν. 4001/2011 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Πελάτες που είχαν καταταγεί στην κατηγορία Μεγάλων Πελατών, κατά την έννοια της περίπτωσης ιζ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 2, έως την 31 Δεκεμβρίου 2012, παραμένουν στην κατηγορία αυτή έως και την 31η Δεκεμβρίου 2015.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.9.: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΕΥΔΑΠ

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου πέμπτου του ν. 4117/2013 (Α΄ 29) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του ν. 2744/1999 (Α΄ 222), με την οποία αντικαταστάθηκαν οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 19 του ν. 1068/1980 (Α΄ 190), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα τιμολόγια των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης για τις διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και χρηστών καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, στο πλαίσιο εφαρμογής της τιμολογιακής πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.3 του π.δ. 51/2007 (Α΄ 54), κατόπιν σχετικής εισήγησης του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων. Οι αποφάσεις αυτές έχουν πενταετή διάρκεια και εκδίδονται στο τέλος κάθε περιόδου για κάθε επόμενη πενταετία.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ν. 2744/1999 (Α΄ 222) τροποποιείται ως εξής:

«2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό υπουργική απόφαση εκδίδεται από τους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στο πλαίσιο εφαρμογής της τιμολογιακής πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 3 του π.δ. 51/2007 (Α΄ 54) και κατόπιν σχετικής εισήγησης του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.10: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΕΥΑΘ

Το άρθρο 21 του ν. 2937/2001 (Α΄ 169) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 21

1.Τα τιμολόγια των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης για τις διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και χρηστών καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, στο πλαίσιο εφαρμογής της τιμολογιακής πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 8 του π.δ. 51/2007 (Α΄ 54), κατόπιν σχετικής εισήγησης του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων. Οι αποφάσεις αυτές έχουν πενταετή διάρκεια και εκδίδονται στο τέλος κάθε περιόδου για κάθε επόμενη πενταετία.

2. Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε., η οποία εγκρίνεται από τους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων, δύναται να καθορίζεται ειδικό τιμολόγιο υδρεύσεως ή αποχετεύσεως για τους κατοίκους, τις επιχειρήσεις και τους εν γένει χρήστες, οι οποίοι εξυπηρετούνται εξ ιδίου δικτύου είτε υδρεύσεως είτε αποχετεύσεως, ανεξάρτητου του ενιαίου τοιούτου της Εταιρείας.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.11.: ΘΗΤΕΙΑ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΥΔΑΤΩΝ

Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 (γ) του άρθρου πέμπτου του ν. 4117/2013, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό το έα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, του οποίου προΐσταται μετακλητός Ειδικός Γραμματέας σε βαθμό Β΄ της κατηγορίας ειδικών θέσεων, με τετραετή θητεία και οργανώνεται σε διευθύνσεις και Τ ή ατα με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.12: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΥ

1. Τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 του ν. 4663/1930 «Περί εξασκήσεως του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού, Αρχιτέκτονος και Τοπογράφου», αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού επιτρέπεται μόνον:

Α) Στους κατόχους διπλώματος Πολιτικού Μηχανικού των Πολυτεχνείων και των Πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής

Β) Σε όσους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 38/2010 "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Άρθρο 2

Η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα Μηχανικού επιτρέπεται μόνον:

Α) Στους κατόχους διπλώματος Αρχιτέκτονα-Μηχανικού των Πολυτεχνείων και των Πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής

Β) Σε όσους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα – Μηχανικού σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 38/2010 "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Άρθρο 3

Η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος του Τοπογράφου Μηχανικού/Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού επιτρέπεται μόνον:

Α) Στους κατόχους διπλώματος Τοπογράφου Μηχανικού/Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού των Πολυτεχνείων και των Πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής.

Β) Σε όσους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του Τοπογράφου Μηχανικού –Αγρονόμου Τοπογράφου Μηχανικού σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ/τος 38/2010 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005» σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.»

Άρθρο 4

1. Οι διπλωματούχοι των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της ημεδαπής (των Πολυτεχνείων και των πολυτεχνικών σχολών των Ιδρυμάτων του Πανεπιστημιακού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης της ημεδαπής) ή ισότιμων σχολών της αλλοδαπής δικαιούνται να φέρουν τον τίτλο του διπλωματούχου μηχανικού.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 3 του παρόντος, επεκτείνονται σε όλους τους διπλωματούχους μηχανικούς της προηγουμένης παραγράφου, το γνωστικό αντικείμενο σπουδών των οποίων αντιστοιχεί σε επιμέρους πτυχές των εν λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα προεδρικά διατάγματα της επόμενης παραγράφου.

3. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται μετά από πρόταση των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Παιδείας και Θρησκευμάτων, καθορίζονται:

α) Ειδικότητες μηχανικών με ειδικότερα προσόντα, πέραν του βασικού κύκλου σπουδών, που έχουν το δικαίωμα άσκησης επαγγελματικών δραστηριοτήτων των άρ-

θρων 1, 2 και 3.

β) Το σύνολο των γενικών και ειδικών γνώσεων και ικανοτήτων που απαιτούνται για την άσκηση των δραστηριοτήτων του προηγούμενου εδαφίου.

γ) Επίπεδα επαγγελματικής δραστηριότητας που προσδιορίζουν τις απαιτήσεις για την ανάληψη συγκεκριμένων έργων κατά την άσκηση των εν λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

δ) Περιορισμοί ως προς τη δυνατότητα άσκησης συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας σε περιπτώσεις τεχνικών έργων ή τμημάτων αυτών των οποίων η μελέτη και η κατασκευή και η λειτουργία τους απαιτεί ιδιαίτερη επιστημονική και τεχνική κατάρτιση και γνώση για λόγους δημοσίου συμφέροντος και δημόσιας ασφάλειας.

4. Τα προεδρικά διατάγματα της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται μετά από σχετική εισήγηση Επιτροπής και γνώμη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος. Η Επιτροπή συνιστάται κατά τα πρότυπα του άρθρου 10 του ν. 3982/2011 και θα συγκροτηθεί εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έκδοση του παρόντος νόμου με απόφαση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,

5. Κατά την πρώτη εφαρμογή της νέας ρύθμισης παρέχεται στο ΤΕΕ προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την έκδοση του παρόντος νόμου για την κατάθεση στην κατά τα ανωτέρω Επιτροπή σχετικής γνωμοδότησης. και περαιτέρω προθεσμία δύο (2) μηνών από τη λήψη της γνωμοδότησης στην ανωτέρω Επιτροπή για την υποβολή της εισήγησής της.

6. Το άρθρο 5 του ν. 4663/1930 «Περί εξασκήσεως του επαγγέλματος του πολιτικού μηχανικού, αρχιτέκτονος και τοπογράφου» καταργείται.»

2. Η ισχύς των ρυθμίσεων που εισάγονται με την παρούσα υποπαράγραφο με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 4 του του ν. 4663/1930 όπως τροποποιείται και ισχύει σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη περίπτωση της παρούσας, αρχίζει από 1.1.2015.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ.13.: ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Η ισχύς των διατάξεων της παρούσας παραγράφου αρχίζει από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις της.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΔ.: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΙΔ.1.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 46 του νόμου 4179/2013 (Α΄ 175) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ως τουριστικές επιπλωμένες επαύλεις ορίζονται μονοκατοικίες, εμβαδού τουλάχιστον 80 τ.μ., οι οποίες έχουν ανεξάρτητη εξωτερική προσπέλαση, παρουσιάζουν αυτοτέλεια οικοπέδου/γηπέδου και κτίσματος, αποτελούν δε μη κύρια ξενοδοχειακά τουριστικά καταλύματα, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118), χωρίς παροχή υπηρεσιών.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (ΦΕΚ 118 Α΄) τροποποιείται ως εξής:

«Ακίνητο που εκμισθώνεται για προσωρινή διαμονή του μισθωτή για χρονικό διάστημα μικρότερο των τριάντα (30) ημερών θεωρείται τουριστικό κατάλυμα.»

ΙΔ.2. : ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΟΤ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

1. Μεταφέρονται από τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) στο Υπουργείο Τουρισμού οι κατωτέρω αρμοδιότητες

α. Οι αρμοδιότητες των εδαφίων γ, δ, στ, ζ και η της παρ. 3 του άρθρου 1 και του άρθρου 3 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118).

β. Οι αρμοδιότητες του εδαφίου γ και της περίπτωσης ii του εδαφίου δ της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3270/2004 (Α΄187).

γ. Οι αρμοδιότητες των άρθρων 4 του ν. 2160/1993 , 2 του ν. 642/1977 (Α΄200) , 11 του ν. 393/1976 (Α΄ 199) και 15 ν. 711/1977 (Α΄ 284), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν και αφορούν σε έλεγχο, επιβολή προστίμων και διοικητικών κυρώσεων σε επιχειρήσεις που παραβαίνουν την τουριστική νομοθεσία. Τα προβλεπόμενα στις διατάξεις αυτές πρόστιμα μπορεί να αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού.

δ. Οι αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 9 του π.δ. 343/2001 (Α΄ 231) για την Διεύθυνση Τουριστικών Εγκαταστάσεων (τεχνική υπηρεσία) του Ε.Ο.Τ..

2. Οι αρμοδιότητες που αφορούν στην κατάταξη των τουριστικών καταλυμάτων σε κατηγορίες αστέρων ή κλειδιών. Έως την πιστοποίηση του Υπουργείου Τουρισμού, ως φορέα κατάταξης, η κατάταξη των νέων τουριστικών καταλυμάτων σε κατηγορίες αστέρων και κλειδιών θα γίνεται , προσωρινά, με κοινή υπεύθυνη δήλωση του ιδιοκτήτη της επιχείρησης και του ιδιώτη μηχανικού που είχε ορισθεί επιβλέπων των εργασιών κατασκευής της τουριστικής εγκατάστασης.

3. Όπου στις ως άνω διατάξεις προβλέπεται απόφαση Γενικού Γραμματέα, Προέδρου ή Διοικητικού Συμβουλίου ΕΟΤ, νοείται στο εξής απόφαση Υπουργού Τουρισμού.

4. Τα ευρισκόμενα σε εξέλιξη κατά την δημοσίευση του νόμου αυτού συγχρηματοδοτούμενα από το ΕΣΠΑ έργα αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Τουριστικών Εγκαταστάσεων του Ε.Ο.Τ. μεταφέρονται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Τουρισμού. Όπου στις σχετικές συμβάσεις αναφέρεται ως συμβαλλόμενο μέρος ο Ε.Ο.Τ, νοείται ο Υπουργός Τουρισμού.

5. Οι προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία, εγγυητικές επιστολές υπέρ ΕΟΤ, για την αδειοδότηση των τουριστικών επιχειρήσεων κατατίθενται υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου. Οι εγγυητικές επιστολές που έχουν κατατεθεί υπέρ ΕΟΤ μετά την λήξη τους αντικαθίστανται με τους ίδιους όρους υπέρ Ελληνικού Δημοσίου.

6. Τα πρόστιμα για παραβάσεις της τουριστικής νομοθεσίας επιβάλλονται από τον Υπουργό Τουρισμού ή από τα αρμοδίως εξουσιοδοτημένα από αυτόν όργανα, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου και καταβάλλονται στην Δ.Ο.Υ που υπάγεται η επιχείρηση.

7. Οι προβλεπόμενες, στην παρ. δ του άρθρου 6 του ν. 3270/2004 (Α΄187) όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει , προσφυγές, υποβάλλονται στην προβλεπόμενη από τις διατάξεις αυτές Επιτροπή. Για την εκδίκαση και την κύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου δ της παρ. 6 του ν. 3270/2004 ως

ισχύει.

8. Εκκρεμείς δίκες ενώπιον των πολιτικών και ποινικών Δικαστηρίων, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας που αφορούν αρμοδιότητες του ΕΟΤ που με το νόμο αυτό μεταβιβάζονται στο Υπουργείο Τουρισμού, συνεχίζονται από αυτό μετά την πάροδο δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου η νομική υπηρεσία του ΕΟΤ, με ευθύνη τη προϊσταμένου της, παραδίδει, στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Τουρισμού, πλήρεις φακέλους εκκρεμών υποθέσεων των οποίων η αρμοδιότητα μεταφέρεται στο Υπουργείο.

9. Μεταφέρονται από τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) στο Υπουργείο Τουρισμού οι Περιφερειακές Υπηρεσίες Τουρισμού (Π.Υ.Τ.) συμπεριλαμβανομένων και των Γραφείων Υποστήριξης Τουρισμού που υπάγονται σε αυτές, όπως αυτές συστήθηκαν με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 3270/2004(Α΄187). Οι μεταφερόμενες Περιφερειακές Υπηρεσίες Τουρισμού υπάγονται στην Γενική Διεύθυνση Επενδύσεων και Ανάπτυξης και ασκούν στο πλαίσιο της χωρικής τους αρμοδιότητας τις αρμοδιότητες των εδαφίων α, β και γ της παρ. 1 και της παρ. 2. Με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού δύναται να μεταβιβάζονται στις υπηρεσίες αυτές και άλλες αρμοδιότητες.

10. Μεταφέρεται από τον Ε.Ο.Τ. στο Υπουργείο Τουρισμού , με το σύνολο των αρμοδιοτήτων της, με την επιφύλαξη της επομένης παραγράφου , η Ειδική Υπηρεσία Προώθησης Αδειοδότησης Τουριστικών Επενδύσεων (Ε.Υ.Π.Α.Τ.Ε.) του άρθρου 12 του ν. 4002/2011 (Α΄ 180) όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει και υπάγεται απευθείας στον Γενικό Γραμματέα Τουριστικών Υποδομών και Επενδύσεων. Το προσωπικό του ΕΟΤ κατηγορίας ΠΕ Μηχανικών και ΤΕ Μηχανικών που κατά την δημοσίευση του νόμου αυτού, υπηρετεί στην Ε.Υ.Π.Α.Τ.Ε. μεταφέρεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Τουρισμού, με την ίδια θέση ευθύνης και σχέση εργασίας στο Υπουργείο Τουρισμού και σε προσωποπαγείς θέσεις ίδιας ειδικότητας και κατηγορίας, που συστήνονται με την απόφαση μεταφοράς τους. Περίληψη της απόφασης αυτής θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

11. Μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου σύμφωνα με το εδάφιο α΄ της παρ. 14 του παρόντος, από τις αρμοδιότητες της Ε.Υ.Π.Α.Τ.Ε. που προβλέπονται στο άρθρο 12 του ν. 4002/2011 (ΦΕΚ Α 180) ως ισχύει, η αρμοδιότητα για την αδειοδότηση σε όλα τα στάδια, καθώς και οι απαραίτητες εγκρίσεις και αναθεωρήσεις αδειών υφιστάμενων κύριων ξενοδοχειακών καταλυμάτων τεσσάρων (4) ή πέντε (5) αστέρων δυναμικότητας άνω των 300 κλινών θα ασκείται από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Τουρισμού (Π.Υ.Τ.), των δε εγκαταστάσεων ειδικής τουριστικής υποδομής των άνω καταλυμάτων από την αρμόδια Διεύθυνση Τουριστικών εγκαταστάσεων του Ε.Ο.Τ.

12. Το μόνιμο και με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου προσωπικό που κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, υπηρετεί στις Περιφερειακές Υπηρεσίες Τουρισμού και στα Γραφεία Υποστήριξης Τουρισμού του Ε.Ο.Τ. μεταφέρεται στο Υπουργείο Τουρισμού με την ίδια σχέση εργασίας , σε προσωποπαγείς θέσεις της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας της κατηγορίας στην οποία υπηρετούν. Η σύσταση των προσωποπαγών θέσεων και η μεταφορά του προσωπικού γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Τουρισμού. Περίληψη της απόφασης αυτής δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

13. Το μόνιμο και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό κατηγορίας ΠΕ Μηχανικών και ΤΕ Μηχανικών που κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού υπηρετεί στην κεντρική υπηρεσία του Ε.Ο.Τ. μεταφέρεται στο Υπουργείο Τουρισμού με την ίδια σχέση εργασίας σε προσωποπαγείς θέσεις της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας της κατηγορίας στην οποία υπηρετούν. Η σύσταση των προσωποπαγών θέσεων και η μεταφορά του προσωπικού γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Τουρισμού. Περίληψη της απόφασης αυτής δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το προσωπικό που μεταφέρεται κατατάσσεται σε μισθολογικά κλιμάκια της οικείας κατηγορίας ή εκπαιδευτικής βαθμίδας, ανάλογα με τα τυπικά του προσόντα και το συνολικό χρόνο υπηρεσίας και λαμβάνει τις αποδοχές της υπηρεσίας υποδοχής, ενώ τυχόν πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές και ειδικά επιδόματα οποιασδήποτε ονομασίας καταργούνται. Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του μεταφερόμενου προσωπικού, που έχει διανυθεί στον ΕΟΤ, καθώς και ο χρόνος που του αναγνωρίσθηκε ως χρόνος υπηρεσίας, θεωρούνται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για τα θέματα βαθμολογικής και μισθολογικής εξέλιξης και για κάθε άλλη συνέπεια.

14. Από την έναρξη του ισχύος του παρόντος άρθρου καταργούνται η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης Ε.Ο.Τ. και οι Διευθύνσεις Μελετών και Επενδύσεων, Ποιοτικού Ελέγχου και Εποπτείας Αγορά, Τουριστικών Εγκαταστάσεων, Επιθεώρησης και Συντονισμού Περιφερειακών Υπηρεσιών.

15. Οι μεταφερόμενες αρμοδιότητες από τον Ε.Ο.Τ. θα κατανεμηθούν και θα ασκούνται από οργανικές μονάδες του Υπουργείου Τουρισμού, που θα ορισθούν με το Προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί για την αναδιοργάνωση του.

16. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού, αρχίζει με την έναρξη ισχύος του προεδρικού διατάγματος που θα εκδοθεί για την αναδιοργάνωση του Υπουργείου Τουρισμού. Εξαιρετικά, η ισχύς της διάταξης της παρ. 10 αρχίζει με την δημοσίευση του παρόντος νόμου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.1.:

Η παράγραφος 5 του άρθρου 46 του ν. 4194/2013 (Α΄ 208) αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε μονομερής βλαπτική μεταβολή των όρων της έμμισθης εντολής, και ιδίως η παρότρυνση από τον εντολέα προς τον Δικηγόρο να δράσει αντίθετα με την καλή πίστη, τον ισχύοντα Κώδικα Δεοντολογίας ή τη συνείδησή του, θεωρείται ως καταγγελία της έμμισθης εντολής εκ μέρους του εντολέα».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.2.:

Η περίπτωση γ΄ του άρθρου 4 του ν. 3898/2010 (Α΄ 211) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως διαμεσολαβητής νοείται τρίτο σε σχέση με τα μέρη πρόσωπο, διαπιστευμένο ως διαμεσολαβητής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7, από το οποίο ζητείται να αναλάβει διαμεσολάβηση με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ορίστηκε ή ανέλαβε να τελέσει την εν λόγω διαμεσολάβηση».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.3.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΑΡΘΡΟΥ 8 Π.Κ.

Οι περιπτώσεις γ΄ και δ΄ του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους ή οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα,

δ) πράξη που στρέφεται εναντίον ή απευθύνεται προς υπάλληλο του ελληνικού κράτους ή έλληνα υπάλληλο οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.4.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 159 Π.Κ.

Το άρθρο 159 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 159
Δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων

1. Ο Πρωθυπουργός, το μέλος της κυβέρνησης, ο υφυπουργός, ο περιφερειάρχης, ο αντιπεριφερειάρχης ή ο δήμαρχος, που ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, ως αντάλλαγμα για ενέργειά του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από 15.000 έως 150.000 ευρώ.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263Β παρ. 2 έως 5 έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.5.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 159Α ΣΤΟΝ Π.Κ.

Μετά το άρθρο 159 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 159Α ως εξής:

«Άρθρο 159Α
Δωροδοκία πολιτικών αξιωματούχων

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, άμεσα ή μέσω τρίτου, σε αναφερόμενο στο άρθρο 159 πρόσωπο, για τον εαυτό του ή για άλλον, για τους σκοπούς που αναφέρονται αντίστοιχα στο άρθρο αυτό, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από 15.000 έως 150.000 ευρώ.

2. Διευθυντής επιχειρήσεως ή πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια δεν απέτρεψε πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης της παραγράφου 1.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263Β έχουν εφαρμογή και στο έγκλημα της παραγράφου 1.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.6.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 235 Π.Κ.

Το άρθρο 235 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 235
Δωροληψία υπαλλήλου

1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 5.000 έως 50.000 ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ΄ επάγγελμα ή κατά συνήθεια τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή 10.000 έως 100.000 ευρώ.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντά του, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή 15.000 έως 150.000 ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ΄ επάγγελμα ή κατά συνήθεια τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δεκαπέντε ετών και χρηματική ποινή 15.000 έως 150.000 ευρώ.

3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη.

4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων που απαριθμούνται στο άρθρο 263Α τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια, κατά παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος, δεν απέτρεψαν πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.7. : ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 236 Π.Κ.

Το άρθρο 236 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως

εξής:

«Άρθρο 236
Δωροδοκία υπαλλήλου

1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 5.000 έως 50.000 ευρώ.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή 15.000 έως 150.000 ευρώ.

3. Διευθυντής επιχειρήσεως ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύοετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια δεν απέτρεψε πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου επί πράξεων που τελέσθηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό, δεν είναι αναγκαία η πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 6.»

ΥΠΟΠΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.8.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 237 Π.Κ.

Το άρθρο 237 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 237
Δωροληψία και δωροδοκία δικαστικών λειτουργών

1. Όποιος καλείται κατά το νόμο να εκτελέσει δικαστικά καθήκοντα ή ο διαιτητής, αν ζητήσει ή λάβει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, ή αποδεχθεί την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργειά του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του κατά την απονομή της δικαιοσύνης ή την επίλυση διαφοράς, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή 15.000 έως 150.000 ευρώ.

2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται όποιος για τον πιο πάνω σκοπό υπόσχεται ή παρέχει τέτοια ωφελήματα, άμεσα ή μέσω τρίτου, στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, για τους εαυτούς τους ή για άλλον.

3. Διευθυντής επιχειρήσεως ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια δεν απέτρεψε πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης της παραγράφου 1.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.9.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 237 Α ΣΤΟΝ Π.Κ.

Μετά το άρθρο 237 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 237Α ως εξής:

«Άρθρο 237Α
Εμπορία επιρροής – Μεσάζοντες

1. Όποιος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος ως αντάλλαγμα για αθέμιτη επιρροή την οποία ισχυρίζεται ή επιβεβαιώνει, ψευδώς ή αληθώς, ότι μπορεί να ασκήσει σε κάποιο από τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235 παρ. 1 και 237 παρ. 1, ώστε αυτά να προβούν σε πράξη ή παράλειψη που ανάγεται στην άσκηση των καθηκόντων τους, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από 5.000 έως 50.000 ευρώ.

2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, σε πρόσωπο που ισχυρίζεται ή επιβεβαιώνει, ψευδώς ή αληθώς, ότι μπορεί να ασκήσει αθέμιτη επιρροή σε κάποιο από τα πρόσωπα που απαριθμούνται στα άρθρα 159, 235 παρ. 1 και 237 παρ. 1, ώστε αυτά να προβούν σε πράξη ή παράλειψη που ανάγεται στην άσκηση των καθηκόντων τους.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.10.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 237 Β ΣΤΟΝ Π.Κ.

Μετά το άρθρο 237Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 237Β ως εξής:

«Άρθρο 237Β
Δωροληψία και Δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, τιμωρείται όποιος εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση στον ιδιωτικό τομέα και, κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσεως ωφέλημα για τον ίδιο ή για άλλον ή δέχεται υπόσχεση τέτοιου ωφελήματος ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή του κατά παράβαση των καθηκόντων του, όπως αυτά διαγράφονται από τον νόμο, την σύμβαση εργασίας, τους εσωτερικούς κανονισμούς, τις εντολές ή οδηγίες των προϊσταμένων του ή προκύπτουν από την φύση της θέσης ή της υπηρεσίας του.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, υπόσχεται, προσφέρει ή παρέχει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσεως ωφέλημα σε πρόσωπο που εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα στον ιδιωτικό τομέα, για το ίδιο ή για τρίτον, για ενέργεια ή για παράλειψη κατά παράβαση των ως άνω καθηκόντων του.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.11.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 238 Π.Κ.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 238 του Ποινικού Κώδικα, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στις περιπτώσεις των άρθρων 235 έως και 237Β η απόφαση διατάσσει να δημευτούν τα δώρα και όποια άλλα περιουσιακά στοιχεία δόθηκαν, καθώς και εκείνα που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από αυτά.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.12.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 263 Α Π.Κ.

Το άρθρο 263Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την εφαρμογή των άρθρων 235, 236, 239, 241, 242, 243, 245, 246, 252, 253, 255, 256, 257, 258, 259, 261, 262 και 263 υπάλληλοι θεωρούνται, και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε επιχειρήσεις ή οργανισμούς που ανήκουν στο Κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και που εξυπηρετούν με αποκλειστική ή προνομιακή εκμετάλλευση την προμήθεια ή την παροχή στο κοινό νερού, φωτισμού, θερμότητας, κινητήριας δύναμης ή μέσων συγκοινωνίας ή επικοινωνίας ή μαζικής ενημέρωσης, β) σέ τράπεζες που εδρεύουν στην ημεδαπή κατά το νόμο ή το καταστατικό τους, γ) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο, από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και από νομικά πρόσωπα αναφερόμενα στα προηγούμενα εδάφια, εφ` όσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στην διοίκησή τους ή, αν πρόκειται για ανώνυμη εταιρία, στο κεφάλαιό της ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης καιδ)σε όργανα ή οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των μελών του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Για την εφαρμογή των άρθρων 235 παρ. 1 και 2 και 236 ως υπάλληλοι θεωρούνται και:

α) οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι με οποιαδήποτε συμβατική σχέση, κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο είναι εξουσιοδοτημένο από τον ενλόγω οργανισμό να ενεργεί εκ μέρους του.

β) τα μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών, στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος,

γ) όσοι ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή καθήκοντα διαιτητή σε διεθνή δικαστήρια, των οποίων η δικαιοδοσία αναγνωρίζεται από την Ελλάδα,

δ) οποιοδήποτε πρόσωπο ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστών, ενόρκων και διαιτητών, και

ε) τα μέλη των κοινοβουλίων και συνελεύσεων τοπικής αυτοδιοίκησης άλλων κρατών.

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 237 ως δικαστικοί λειτουργοί θεωρούνται και τα μέλη του Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.13.: ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 263 Β Π.Κ.

Το άρθρο 263Β του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 263Β
Μέτρα επιείκειας για όσους συμβάλλουν
στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς

1. Οι πράξεις των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3, 237 παρ. 2 και 3 και 237Β παρ. 1 μένουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν εξετασθεί οπωσδήποτε για την πράξη του, την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση.

2. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3 και 237 παρ. 2 και 3 ή ο συμμέτοχος στις πράξεις των άρθρων 235 παρ. 1, 2 και 3, 237 παρ. 1 και 239 έως 261, καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται από υπάλληλο, συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής υπαλλήλου στις πράξεις αυτές, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2 εδάφιο πρώτο. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι των άρθρων 99 και 100. Το συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμοδίου Εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των εισφερόμενων στοιχείων. Την αναστολή της δίωξης μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί.

Αν μετά την αναστολή της ποινικής δίωξης προκύψει ότι τα εισφερθέντα από τον υπαίτιο στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του υπαλλήλου, το σχετικό βούλευμα ή απόφαση ανακαλείται και συνεχίζεται κατά του υπαιτίου η ανασταλείσα ποινική δίωξη.

3. Υπάλληλος, υπαίτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 261, καθώς και του άρθρου 390, ή συμμέτοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση ανώτερη της δικής του και ο ίδιος έχει μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των παραπάνω εγκλημάτων. Αν κατ΄ εξαίρεση η μεταβίβαση αυτή δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι το στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, το δικαστήριο μπορεί να επιφυλαχθεί ως προς την επί ποινής κρίση του, διακόπτοντας προς τούτο την διαδικασία για ορισμένη ημερομηνία και χωρίς τον χρονικό περιορισμό του άρθρου 352 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή ορίζει και τις συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ή άλλες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί ο δράστης για να τύχει του σχετικού ευεργετήματος. Με την απόφαση περί διακοπής της δίκης το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την άρση ή την αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί.

4. α) Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 261 και 390 ή πράξεων νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται άμεσα από τις συγκεκριμένες εγκληματικές δραστηριότητες, εισφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές προσώπων που διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευ-

μα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει το δικαστήριο και όταν τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν ταχθεί.

β) Αν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταδίκης από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμέτοχος που εισέφερε τα αποδεικτικά στοιχεία τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2 εδάφιο πρώτο. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.

5. Αν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω εξάλειψης του αξιόποινου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εδάφιο β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2 εδάφιο πρώτο. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.14.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΑΡΘΡΟΥ 30 ΚΠΔ

Η παράγραφος 2 του άρθρου 30 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στα πολιτικά εγκλήματα, καθώς και στα εγκλήματα από τα οποία μπορούν να διαταραχθούν οι διεθνείς σχέσεις του κράτους, με την εξαίρεση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το δικαίωμα με προηγούμενη σύμφωνη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου να αναβάλει την έναρξη της ποινικής δίωξης ή να αναστείλει την ποινική δίωξη. Η αναστολή της ποινικής δίωξης μπορεί να γίνει το αργότερο έως την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.15.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 45 Β ΣΤΟΝ ΚΠΔ

Μετά το άρθρο 45Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 45Β ως εξής:

«Άρθρο 45Β
Αποχή από ποινική δίωξη μαρτύρων
δημοσίου συμφέροντος

1. Σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α του Ποινικού Κώδικα και τις συναφείς με αυτές πράξεις, είναι δυνατόν, μετά από έγκριση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που εποπτεύει και συντονίζει το έργο των Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς, να χαρακτηρίζεται ως μάρτυς δημοσίου συμφέροντος με πράξη του κατά τόπον αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς όποιος, χωρίς να εμπλέκεται καθ΄ οιονδήποτε τρόπο στις εν λόγω πράξεις και χωρίς να αποβλέπει σε ίδιον όφελος, συμβάλλει ουσιωδώς, με τις πληροφορίες που παρέχει στις διωκτικές αρχές, στην αποκάλυψη και δίωξή τους. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο πράξη του εισαγγελέα μπορεί να ανακαλείται με τον ίδιο τρόπο και σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης, αν ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι που τον οδήγησαν στην έκδοσή της.

2. Αν έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση για τα εγκλήματα της ψευδορκίας, της ψευδούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμησης ή της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου του Ποινικού Κώδικα ή για τις πράξεις των παραγράφων 4 ή 8 του άρθρου 22 του ν. 2472/1997 σε υπόθεση σχετική με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ο αρμόδιος για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια, ενημερώνει σχετικά τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που εποπτεύει και συντονίζει το έργο των Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς.

3. Αν ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που εποπτεύει και συντονίζει το έργο των Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς, κρίνει μετά από την κατά την προηγούμενη παράγραφο ενημέρωσή του, ότι η ποινική δίωξη των εγκλημάτων της ψευδορκίας, της ψευδούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμησης ή της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου ή των εγκλημάτων των παραγράφων 4 ή 8 του άρθρου 22 του ν. 2472/1997, δεν είναι απαραίτητη για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, μπορεί να παραγγείλει στον αρμόδιο για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέα την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.16.: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 253 Β ΣΤΟΝ ΚΠΔ

Μετά το άρθρο 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 253Β ως εξής:

«Άρθρο 253Β
Ανακριτικές πράξεις επί εγκλημάτων διαφθοράς.

Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτές δεν τελούνται στο πλαίσιο εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης, η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και την διενέργεια:

α) συγκαλυμμένης έρευνας, την οποία ενεργεί ανακριτικός υπάλληλος με παραγγελία του αρμόδιου εισαγγελέα και αφού ενημερωθεί προηγουμένως ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που εποπτεύει και συντονίζει το έργο των Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς. Η εν λόγω παραγγελία δίδεται αν συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις ότι τελείται ήδη ή πρόκειται να επαναληφθεί η τέλεση κάποιας από τις αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1 και η αποκάλυψη αυτής είναι με άλλον τρόπο αδύνατη ή ιδιαιτέρως δυσχερής. Κατά την συγκαλυμμένη έρευνα ο ανακριτικός υπάλληλος ή ο ιδιώτης που ενεργεί υπό τις οδηγίες του εμφανίζεται ως ωφελούμενος ή ως μεσολαβητής ωφελουμένου προσώπου από την αξιόποινη πράξη της παραγράφου 1 και διευκολύνει στην τέλεσή της τον δράστη που την έχει προαποφασίσει. Η συγκαλυμμένη έρευνα ενεργείται για εύλογο κατά τις περιστάσεις χρονικό διάστημα, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει το έτος. Ο ενεργών την συγκαλυμμένη

έρευνα μπορεί να φέρει συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας και φορολογικά ή άλλα στοιχεία και να συναλλάσσεται με αυτά για τις ανάγκες της έρευνας που διεξάγει. Οι λεπτομέρειες και η διαδικασία εκδόσεως των εν λόγω στοιχείων συγκάλυψης ορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη. Για τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου.

β) άρσης του απορρήτου, καταγραφής δραστηριότητας εκτός κατοικίας και συσχέτισης ή συνδυασμού δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτές προβλέπονται στα στοιχεία γ΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 253Α. Στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 2 και 3 του ίδιου άρθρου.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.17.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ Ν. 2225/1994, Ν. 2928/2001, Ν. 3691/2008, Κ.Ν. 3528/2007

1. Το στοιχείο α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 (Α΄ 121) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) τα άρθρα 134,135 παρ.1,2 135 Α, 137Α , 137Β, 138, 139, 140, 143, 144, 146,148 παρ.2, 150, 151, 157 παρ.1, 159, 159Α παρ. 1, 168 παρ.1, 187 παρ.1, 2, 187 Α παρ.1 και 4, 207, 208 παρ.1, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παρ. 1 και 2, 264 περ. β΄, γ΄, 270, 272, 275 περ. β΄, 291 παρ.1 εδάφια β΄ και γ΄, 299, 322, 323 Α παρ. 1,2,4,5 και 6, 324 παρ.2 και 3, 342 παρ. 1 και 2, 348 Α παρ.4, 351 παρ. 1, 2, 4 και 5, 374, 380, 385 παρ. 1 εδ. α΄ και β΄ του Ποινικού Κώδικα».

2. Στο άρθρο 9 του ν. 2928/2001 (Α΄ 141) προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α του Ποινικού Κώδικα, ακόμα κι αν δεν τελέσθηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ΄ άρθρο 45Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στους ιδιώτες κατ΄ άρθρο 253Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποίνων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη στις παραγράφους 1 έως 5 προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης.»

3. Το στοιχείο ε΄ του άρθρου 3 του ν. 3691/2008 (Α΄ 166)αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) δωροληψία και δωροδοκία πολιτικών προσώπων και δικαστικών λειτουργών (άρθρα 159, 159Α και 237 ΠΚ),».

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 51 του ν. 3691/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν κάποια από τις αξιόποινες πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή κάποιο από τα βασικά αδικήματα των στοιχείων γ΄, δ΄ και ε΄ του άρθρου 3 τελείται προς όφελος νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτού με βάση εξουσία εκπροσώπησής του ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό του ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτού, επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι ακόλουθες κυρώσεις:».

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 51 του ν. 3691/2008 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι εισαγγελικές αρχές ενημερώνουν αμέσως την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή ή, αν πρόκειται για μη υπόχρεο νομικό πρόσωπο, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την άσκηση ποινικής δίωξης επί υποθέσεων στις οποίες υπάρχει εμπλοκή νομικού προσώπου υπό την έννοια των παραγράφων 1 και 2, καθώς και για τις εκδιδόμενες σχετικές δικαστικές αποφάσεις. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων, οι αρμόδιες υπηρεσίες είσπραξης, ως και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

6. α. Στο άρθρο 26 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (κ.ν. 3528/2007, Α΄ 26) προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Ο υπάλληλος που έχει χαρακτηρισθεί ως μάρτυς δημοσίου συμφέροντος κατά το άρθρο 45Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δεν παραλείπεται σε διαδικασία προαγωγής ούτε υπόκειται σε οποιαδήποτε πειθαρχική διαδικασία ή τιμωρείται, απολύεται ή καθ΄ οιονδήποτε τρόπο υφίσταται άλλη δυσμενή διακριτική μεταχείριση αμέσως ή εμμέσως και ιδίως σε θέματα υπηρεσιακής εξέλιξης, μετακίνησης ή τοποθέτησης, κατά τη διάρκεια του αναγκαίου για τη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης χρόνου.»

β. Στο άρθρο 110 του ν. 3528/2007 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Αν σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α του Ποινικού Κώδικα ασκείται πειθαρχική δίωξη εναντίον υπαλλήλου ο οποίος, με τις πληροφορίες που παρέσχε στις διωκτικές αρχές, συνέβαλε ουσιωδώς στην αποκάλυψη και δίωξή τους, για την συνέχιση της διαδικασίας το πειθαρχικό όργανο οφείλει να αποδείξει ότι η δίωξη που άσκησε δεν οφείλεται στην προαναφερθείσα ουσιώδη συμβολή του υπαλλήλου.»

γ. Στο άρθρο 125 του ν. 3528/2007 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Κατά την προκαταρκτική εξέταση που ενεργείται για υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α του Ποινικού Κώδικα, προστατεύεται πλήρως η ανωνυμία των υπαλλήλων, οι οποίοι, χωρίς να εμπλέκονται καθ΄ οιονδήποτε τρόπο στην τέλεση των ως άνω πράξεων ή να αποβλέπουν σε ίδιον όφελος, συμβάλλουν ουσιωδώς, με τις πληροφορίες που παρέχουν, στην αποκάλυψη και δίωξή τους, ακόμα και αν αυτοί δεν έχουν χαρακτηρισθεί ως μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατά το άρθρο 45Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξετάσεως η ανωνυμία του υπαλλήλου προστατεύεται εφόσον αυτός υπάγεται στο καθεστώς της παραγράφου 7 του άρθρου 9 του ν. 2928/2001.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.18.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Π.Δ. 85/2005

Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ΄ «Τμήμα Δ΄ Ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων και κεφαλαίων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες» της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Π.Δ. 85/2005, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αρμοδιότητες του Τμήματος είναι αυτές της παρ. 3 περ. α (Τμήμα Κοινοτικών και Εθνικών Επιδοτήσεων και Χρηματοδοτήσεων) ως προς τα θέματα:

- Απατών και παρατυπιών κατά των οικονομικών συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και της εθνικής οικονομίας γενικότερα.
- Παράνομων χρηματιστηριακών και τραπεζικών εργασιών και παρανόμων χρηματοπιστωτικών συμβάσεων, συναλλαγών και δραστηριοτήτων γενικά.
- Παράνομων προελεύσεων ιδιωτικών κεφαλαίων και νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες του ν. 3691/2008 (Α΄ 166)
- Δωροδοκιών αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές
- Άλλων περιπτώσεων παράνομων δραστηριοτήτων, παραλείψεων και παρατυπιών, ιδιάζουσας φύσης ή ιδιαίτερου οικονομικού ενδιαφέροντος σε βάρος των συμφερόντων της Ελλάδας, που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Σ.Δ.Ο.Ε., ο έλεγχος των οποίων έχει ανατεθεί στη Διεύθυνση Ειδικών Υποθέσεων με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που εκδίδονται κατ΄ εξουσιοδότηση του άρθρου 30 παρ. 9 του ν. 3296/2004.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.19.: ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Όποιος, με σκοπό τη διευκόλυνση, απόκρυψη ή συγκάλυψη κάποιας από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 159Α παρ. 1, 236 παρ. 1 και 2, 237 παρ. 2, 237Α παρ. 2 και 237Β παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα:

α) τηρεί λογαριασμούς εκτός των βιβλίων της επιχείρησής του,

β) διενεργεί συναλλαγές εκτός βιβλίων ή ανεπαρκώς προσδιορισμένες σε αυτά,

γ) καταχωρίζει ανύπαρκτες δαπάνες ή υποχρεώσεις, ή

δ) καταρτίζει ή χρησιμοποιεί τιμολόγιο ή άλλο λογιστικό έγγραφο με αναληθές περιεχόμενο,

τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, αν η πράξη του δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ.20.: ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τα άρθρα 11 έως και 13 του ν. 5227/1931 καταργούνται.

2. Οι περιπτώσεις στ΄, ζ΄ και η΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 καταργούνται.

3. Τα άρθρα δεύτερο έως και πέμπτο του ν. 2656/1998 (Α΄ 265) καταργούνται.

4. Τα άρθρα τρίτο έως και έκτο του ν. 2802/2000 (Α΄ 47) καταργούνται.

5. Τα άρθρα τρίτο και όγδοο του ν. 2803/2000 (Α΄ 48) καταργούνται.

6. Στο άρθρο έβδομο του ν. 2803/2000 διαγράφεται η λέξη «τρίτο,».

7. Στο άρθρο δέκατο παράγραφος 1 του ν. 2803/2000 διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο.

8. Στο άρθρο δέκατο παράγραφος 2 του ν. 2803/2000 διαγράφονται η λέξη «τρίτο,» και η φράση «όπως επίσης εκείνες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο,».

9. Στο άρθρο ενδέκατο παράγραφος 2 του ν. 2803/2000 διαγράφεται η λέξη «τρίτο,».

10. Τα άρθρα 4 και 5 του ν. 3213/2003 (Α΄ 309) καταργούνται.

11. Τα άρθρα δεύτερο έως και δωδέκατο και δέκατο τέταρτο του ν. 3560/2007 (Α΄ 103) καταργούνται.

12. Στο στοιχείο ιδ΄ του άρθρου 3 του ν. 3691/2008 διαγράφεται η λέξη «τρίτο,».

13. Τα στοιχεία ιε΄ και ιστ΄ του άρθρου 3 του ν. 3691/2008 διαγράφονται.

14. Τα άρθρα τρίτο έως και πέμπτο και έβδομο έως και δέκατο του ν. 3666/2008 (Α΄ 105) καταργούνται.

15. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του ν. 3943/2011 (Α΄ 66) καταργείται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΣΤ.: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΣΤ.1.: ΣΥΣΤΑΣΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ

Το άρθρο 43 του ν. 4150/2013 (Α΄ 102) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 43
Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων (Ρ.Α.Λ.)

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων (Ρ.Α.Λ.) ως αυτοτελής δημόσια υπηρεσία με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, εποπτευόμενη από τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου ως προς τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεών της.

Η Ρ.Α.Λ. έχει νομική προσωπικότητα και παρίσταται αυτοτελώς σε κάθε είδους δίκες που έχουν ως αντικείμενο πράξεις ή παραλείψεις της ή έννομες σχέσεις που την αφορούν.

2. Η Ρ.Α.Λ. συγκροτείται από 9 μέλη και επικουρείται στη λειτουργία της από οργανικές μονάδες, οι οποίες εξειδικεύονται με το Π.Δ. της παρ. 9β του παρόντος.

Τα μέλη της Ρ.Α.Λ. ορίζονται για διετή θητεία, η οποία μπορεί να ανανεωθεί για μία μόνον φορά, με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου κατόπιν εισήγησης του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου. Εξ αυτών ένα μέλος είναι ο Πρόεδρος, ένα ο Αντιπρόεδρος και δυο Εισηγητές, οι οποίοι είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

3. Τα μέλη της Ρ.Α.Λ., τα οποία απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είναι πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους που διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση και την ειδικότερη γνώση της λειτουργίας των λιμένων και του δικαίου του ανταγωνισμού και διαθέτουν εμπειρία σε ναυτιλιακές και επιχειρηματικές δραστηριότητες.

4. Οι αποδοχές του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των δυο Εισηγητών της Ρ.Α.Λ. και των υπολοίπων μελών, καθώς και το ύψος της ημερήσιας αποζημίωσης και των δαπανών μετακίνησής τους καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3833/2010 (Α΄ 40).

5. Οι υποθέσεις που άγονται ενώπιον της Ρ.Α.Λ. ανατίθενται με πράξη του Προέδρου σε Εισηγητή και εισάγονται προς συζήτηση και απόφαση ενώπιόν της.

Η Ρ.Α.Λ. βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει νόμιμα, εφόσον μετέχουν στη συνεδρίαση ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος, ο Εισηγητής που έχει οριστεί για τη συγκεκριμένη υπόθεση, και δύο τουλάχιστον μέλη, αποφασίζει δε κατά πλειοψηφία των παρόντων. Στις συνεδριάσεις και διασκέψεις συμμετέχει ο Εισηγητής που έχει οριστεί για τη συγκεκριμένη υπόθεση χωρίς δικαίωμα ψήφου. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου.

Οι κανόνες που καθορίζουν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων από τη Ρ.Α.Λ., κατά την εξέταση των υποθέσεων που συζητούνται ενώπιόν της ορίζονται με το Π.Δ. της παρ. 9β.

6. Οι εκτελεστές πράξεις της Ρ.Α.Λ. κοινοποιούνται στον ενδιαφερόμενο και στον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου. Κατ' αυτών χωρεί αίτηση αναθεώρησης, η οποία ασκείται μέσα σε τριάντα ημέρες από τη γνώση ή την κοινοποίησή της από τον ενδιαφερόμενο ή τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου. Η εκδιδόμενη επί της αιτήσεως αναθεώρησης απόφαση υπόκειται σε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά.

7. Με το Π.Δ. της παραγράφου 9β ρυθμίζονται τα ειδικότερα ζητήματα σχετικά με τις αρμοδιότητες του Προέδρου και Αντιπροέδρου της Ρ.Α.Λ., την προσωπική κατάσταση των μελών της, τις περιπτώσεις έκπτωσης από τη θέση ή την αναστολή της ιδιότητάς τους, τα ασυμβίβαστα και τους περιορισμούς για την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων που συνεπάγεται η ιδιότητα του μέλους της Ρ.Α.Λ., καθώς και κάθε άλλο συναφές ζήτημα.

8α. Η Ρ.Α.Λ. είναι αρμόδια για:

Την παρακολούθηση της εφαρμογής των όρων και διατάξεων των συμβάσεων παραχώρησης στους λιμένες, την τήρηση των υποχρεώσεων των λιμένων στο πλαίσιο της σχετικής κείμενης – εθνικής και ευρωπαϊκής – νομοθεσίας, κυρίως σε σχέση με δημόσιες συμβάσεις, συμβάσεις παραχώρησης και τους κανόνες ανταγωνισμού, την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας στον λιμενικό τομέα, την διαμεσολάβηση και επίλυση διαφορών μεταξύ χρηστών και φορέων διαχείρισης, την διαχείριση παραπόνων, και την λήψη δεσμευτικών αποφάσεων επί αυτών σε εύλογο χρονικό διάστημα, την υποστήριξη προς τις αρμόδιες αρχές για την κατάρτιση προδιαγραφών δημοσίων συμβάσεων (παραχωρήσεις, εκμίσθωση χερσαίας ζώνης) και των σχετικών ανανεώσεων που προτείνονται από τον φορέα διαχείρισης, την παρακολούθηση της εφαρμογής των όρων των δημοσίων συμβάσεων εξασφαλίζοντας ιδίως την τήρηση του συμφωνημένου επιπέδου εξυπηρέτησης, προσδιορίζοντας τα επίπεδα απόδοσης, επενδύσεων, δημιουργίας θέσεων απασχόλησης και την συμμόρφωση με τους χρηματοοικονομικούς στόχους, την εξασφάλιση - σε συνεργασία με την Επιτροπή Ανταγωνισμού - της πιστής εφαρμογής της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας στον κλάδο, την αποτροπή κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης, εναρμονισμένων πρακτικών, εξοντωτικής τιμολόγησης και άλλων πρακτικών που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό, την έκδοση δεσμευτικών οδηγιών για θέματα σχετικά με την απλούστευση, διαφάνεια και εναρμόνιση τελών κοινού ενδιαφέροντος για όλους τους ελληνικούς λιμένες, προωθώντας τον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ εγχώριων λιμένων, την γνωμοδότηση επί της μεθοδολογίας και του καθορισμού των τελών λιμενικών υπηρεσιών και των τελών λιμενικών υποδομών, τη γνωμοδότηση – κατόπιν σχετικού ερωτήματος – στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου επί ειδικών θεμάτων λιμένων - περιλαμβανομένων και μέτρων για την ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό του εθνικού λιμενικού συστήματος

β. Η Ρ.Α.Λ. συνεργάζεται με την Επιτροπή Ανταγωνισμού και μπορεί να ζητεί τη γνώμη της σε θέματα ανταγωνισμού ή να παραπέμπει σε αυτήν υποθέσεις, οι οποίες ενδέχεται να εμπίπτουν στις ρυθμίσεις του ν. 703/1977 και στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

9α. Στη Ρ.Α.Λ. συνιστάται Γενική Διεύθυνση, της οποίας προΐσταται Γενικός Διευθυντής.

Η Γενική Διεύθυνση αποτελείται από μία Διεύθυνση Παρακολούθησης και Ελέγχου Αγοράς, η οποία περιλαμβάνει οπωσδήποτε Τμήματα Νομικής και Οικονομικής Τεκμηρίωσης, και μία Δ/νση Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης, η οποία με τα αντίστοιχα τμήματα εξασφαλίζει την αυτοτελή διοίκηση του προσωπικού και οικονομική διαχείριση των πόρων της Ρ.Α.Λ.

Για τη νομική υποστήριξη της Ρ.Α.Λ. συνιστάται Γραφείο Νομικής Υποστήριξης, υπαγόμενο απ΄ ευθείας στον Πρόεδρο αυτής.

β. Η οργάνωση και η διάρθρωση των οργανικών μονάδων της Ρ.Α.Λ. σε διευθύνσεις, τμήματα και γραφεία, οι αρμοδιότητες αυτών, ο τρόπος πρόσληψης ή επιλογής και οι αρμοδιότητες του Γενικού Διευθυντή, των διευθυντών και των προϊσταμένων των τμημάτων και γραφείων, τα προσόντα του προσωπικού, η κατανομή αυτού σε κλάδους και ειδικότητες και κάθε άλλο σχετικό θέμα καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ύστερα από γνώμη της Ρ.Α.Λ.

γ. Για την στελέχωση των οργανικών μονάδων της Ρ.Α.Λ. συνιστώνται τριάντα πέντε θέσεις μόνιμου και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού. Ειδικότερα:

αα. Ειδικό επιστημονικό Προσωπικό: είκοσι πέντε (25) θέσεις

ββ. Διοικητικό Προσωπικό: δέκα (10) θέσεις

Επιπροσθέτως συνιστώνται τρεις (3) θέσεις δικηγόρων με έμμισθη εντολή, οι οποίοι στελεχώνουν το Γραφείο Νομικής Υποστήριξης, δύο (2) θέσεις ειδικών συνεργατών, ως μετακλητών υπαλλήλων, οι οποίοι επικουρούν τον Πρόεδρο της Ρ.Α.Λ. και έχουν τα προσόντα που ορίζονται στο Π.Δ. 63/2005, και δύο (2) θέσεις δημοσιογράφων.

Με το ανωτέρω προεδρικό διάταγμα είναι δυνατή η αύξηση του αριθμού των ανωτέρω θέσεων, οι οποίες όμως σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβούν συνολικά τις πενήντα (50).

10α. Η πλήρωση των θέσεων γίνεται με: α) διορισμό ή πρόσληψη σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1994, β) με μετάταξη ή απόσπαση μόνιμων ή με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994.

Η μετάταξη και η απόσπαση διενεργούνται με κοινή απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, χωρίς τη γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου ή άλλου οργάνου, οι δε μετατασσόμενοι και αποσπώμενοι οφείλουν να συγκεντρώνουν

τα προσόντα του αντίστοιχου διοριζόμενου ή προσλαμβανόμενου.

β. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου είναι δυνατόν να αποσπάται ή μετατάσσεται στη Ρ.Α.Λ. προσωπικό που υπηρετεί σε νομικά πρόσωπα εποπτευόμενα από τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, συμπεριλαμβανομένων των Οργανισμών Λιμένος Α.Ε., σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

11. Οι πόροι της Ρ.Α.Λ. προέρχονται από τέλος, το οποίο επιβάλλεται ετησίως με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου επί των Οργανισμών Λιμένων Α.Ε. και των Λιμενικών Ταμείων. Το ύψος του τέλους δεν μπορεί να είναι ανώτερο από 0,2% των ετήσιων εσόδων για τα Λιμενικά Ταμεία και 0,3% για τους Οργανισμούς Λιμένων Α.Ε.. Με απόφαση των ανωτέρω Υπουργών ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία είσπραξης και απόδοσης του τέλους αυτού.

Η Ρ.Α.Λ. είναι δυνατόν να επιχορηγείται από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου σε ποσοστό που δεν μπορεί να υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) του ετήσιου προϋπολογισμού της.

12α) Με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ρ.Α.Λ. είναι δυνατή η κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους εγγραφή ή αύξηση πιστώσεων στον προϋπολογισμό της με μείωση άλλων πιστώσεων.

β) Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου δύναται να διατίθεται ετησίως ποσοστό έως είκοσι τοις εκατό (20%) του αποθεματικού της Ρ.Α.Λ. για τη χρηματοδότηση μελετών και εκτέλεσης δημόσιων λιμενικών έργων και υποδομών. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τα έργα, για τα οποία διατίθεται το πιο πάνω ποσό, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια''.

13. Η μετατροπή της Ρ.Α.Λ. σε Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή ρυθμίζεται με διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Ναυτιλίας και Αιγαίου, μετά την πάροδο διετίας από το χρόνο εκδόσεως του διατάγματος της παραγράφου 9β του παρόντος άρθρου.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΣΤ.2.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2932/2001 ΚΑΙ Π.Δ. 120/1997

1. Οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου τέταρτου του ν. 2932/2001 (Α΄ 145) όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο πλοιοκτήτης, προκειμένου να δρομολογήσει πλοίο ή πλοία, υποβάλλει στο Υπουργείο δήλωση, στην οποία αναγράφει την επωνυμία και την έδρα ή την κατοικία του και προκειμένου περί φυσικού προσώπου το ονοματεπώνυμο και την ιθαγένειά του. Αν έχει έδρα ή κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, αναγράφει και ότι έχει κατά νόμο διορίσει εκπρόσωπο, διαχειριστή και αντίκλητο εγκατεστημένο στην Ελλάδα, καθώς και τα στοιχεία διορισμού αυτού. Επίσης αναγράφει τα στοιχεία προσδιορισμού του πλοίου, τα δρομολόγια που θα εκτελεί σε συγκεκριμένη γραμμή ή γραμμές του δικτύου, τους λιμένες αφετηρίας, τελικού προορισμού και ενδιάμεσους, κατά σειρά προσέγγισης, τις ημέρες και ώρες απόπλου και κατάπλου του πλοίου από και σε αυτούς, τον προγραμματιζόμενο χρόνο της ετήσιας επιθεώρησης του πλοίου εντός της δρομολογιακής περιόδου και κάθε άλλο στοιχείο, που καθορίζεται με την απόφαση της επόμενης παραγράφου.»

«4. Το Υπουργείο μπορεί να τροποποιήσει στο αναγκαίο μέτρο τη δήλωση ως προς τα στοιχεία των δρομολογίων, αν αιτιολογημένα κρίνεται: α) ότι οι συνθήκες σε λιμένα ή λιμένες δεν επιτρέπουν για λόγους ασφάλειας του πλοίου και τάξης στο λιμένα την εκτέλεση των δρομολογίων που ζητήθηκαν, β) ότι το πλοίο δεν μπορεί απρόσκοπτα να καταπλεύσει και να εκτελέσει τη μεταφορά σε συγκεκριμένο χώρο του λιμένα και στο χρόνο που δηλώνει και γ) ότι η συχνότητα των δρομολογίων ή ο προγραμματισμένος χρόνος διακοπής των δρομολογίων δεν ανταποκρίνεται στις πάγιες κατά τη διάρκεια της δρομολογιακής περιόδου ανάγκες τακτικής παροχής υπηρεσιών. Στις περιπτώσεις α΄ και β΄ καλούνται οι πλοιοκτήτες να προσαρμόσουν με συμφωνία τα δρομολόγιά τους στις αναγκαίες χρονικές αποστάσεις για την επίλυση των προβλημάτων αυτών. Αν εντός πέντε (5) ημερών δεν επιτευχθεί συμφωνία, ο Υπουργός αποφασίζει για τις αναγκαίες μεταβολές των δρομολογίων κατόπιν σχετικής γνωμοδότησης του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ.).»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου τέταρτου α΄ του ν. 2932/2001, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο πλοιοκτήτης, προκειμένου να δρομολογήσει πλοίο ή πλοία, υποβάλλει στο Υπουργείο δήλωση, στην οποία αναγράφει την επωνυμία και την έδρα ή την κατοικία του και προκειμένου περί φυσικού προσώπου το ονοματεπώνυμο και την ιθαγένειά του. Αν έχει έδρα ή κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, αναγράφει και ότι έχει κατά νόμο διορίσει εκπρόσωπο, διαχειριστή και αντίκλητο εγκατεστημένο στην Ελλάδα, καθώς και τα στοιχεία διορισμού αυτού. Επίσης αναγράφει τα στοιχεία προσδιορισμού του πλοίου, τα δρομολόγια που θα εκτελεί σε συγκεκριμένη γραμμή ή γραμμές, τους λιμένες αφετηρίας, τελικού προορισμού και ενδιάμεσους, κατά σειρά προσέγγισης, τις ημέρες και ώρες απόπλου και κατάπλου του πλοίου από και σε αυτούς, και κάθε άλλο στοιχείο, που καθορίζεται με την απόφαση της παραγράφου 2 του άρθρου τέταρτου.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου όγδοου του ν. 2932/2001, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν δεν υποβληθούν δηλώσεις για δρομολόγηση πλοίου σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου τέταρτου, όπως ισχύει κάθε φορά ή οι δηλώσεις που έχουν υποβληθεί δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών ή δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της συνέχειας και τακτικότητας του δικτύου ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και της πλήρους εξυπηρέτησης του μεταφορικού έργου, ο Υπουργός μπορεί να συνάπτει σύμβαση ή συμβάσεις ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας διάρκειας τριών έως πέντε ετών για την αποκλειστική εξυπηρέτηση συγκεκριμένης γραμμής ή γραμμών.»

4. Η περίπτωση α) της παραγράφου 3 και η παράγραφος 5 του άρθρου έκτου του ν. 2932/2001 (Α΄ 145) όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Για χρονικό διάστημα μέχρι 60 ημέρες εντός του οποίου διενεργείται υποχρεωτικά, εφόσον απαιτείται, και η ετήσια επιθεώρηση του πλοίου. Το χρονικό αυτό διάστημα δύναται:

i) να αυξηθεί με απόφαση των αρμόδιων αρχών για λόγους ανωτέρας βίας, όπως γενική ή μερική απεργία, εμπορικός αποκλεισμός εισαγωγής ή μεταφοράς αναγκαίων υλικών, φυσικές καταστροφές, που επηρεάζουν άμεσα την πρόοδο και την αποπεράτωση των εργασιών

του πλοίου, για ίσο χρονικό διάστημα διάρκειας των λόγων αυτών, ύστερα από αίτημα του πλοιοκτήτη από το οποίο προκύπτει επαρκώς και τεκμηριωμένα η επέλευση και η διάρκεια των λόγων ανωτέρας βίας.

ii) Να κατανεμηθεί ανεξαρτήτως του συνολικού αριθμού ημερών ανά πλοίο ως ακολούθως:

Σε περίπτωση διακοπής δρομολογίων λιγότερης των 60 ημερών ανά πλοίο, ο πλοιοκτήτης δύναται να μεταφέρει τις υπολειπόμενες ημέρες, σε πλοίο ή πλοία του που είναι δρομολογημένα στην ίδια γραμμή.

Με απόφαση του Υπουργού μετά από γνώμη του ΣΑΣ, ο πλοιοκτήτης μπορεί να κατανείμει τις συνολικές ημέρες διακοπής δρομολογίων που προκύπτουν από τα δρομολογημένα πλοία του, ανεξάρτητα σε ποια γραμμή είναι δρομολογημένα, με την προϋπόθεση προηγούμενης έκδοσης των ανακοινώσεων δρομολόγησης των πλοίων και κάλυψης των συγκοινωνιακών αναγκών των γραμμών.

Το δικαίωμα κατανομής των συνολικών ημερών διακοπής δρομολογίων σύμφωνα με τα ανωτέρω, παρέχεται και σε δρομολογημένα πλοία, που ανήκουν στον ίδιο όμιλο εταιριών ή στην ίδια μητρική επιχείρηση ή σε άλλη ναυτική εταιρία υπό κοινή διαχείριση σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 6 του άρθρου τρίτου. Για πλοία που διέκοψαν τα δρομολόγιά τους σύμφωνα με το εδάφιο αυτό, ο πλοιοκτήτης διατηρεί το δικαίωμα δρομολόγησης επιπλέον πλοίου σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου τέταρτου.»

«5. Με απόφαση του Υπουργού, ύστερα από αίτηση του πλοιοκτήτη και γνώμη του Σ.Α.Σ., μπορεί να ορίζεται ειδικότερα η διακοπή εκτέλεσης δρομολογίων: α) μέχρι σαράντα πέντε συνεχόμενες ημέρες, εφόσον οι συγκοινωνιακές ανάγκες της γραμμής καλύπτονται από τα ήδη δρομολογημένα πλοία, β) σε γραμμή ή γραμμές μικρών αποστάσεων με εποχιακή μόνο κίνηση. Το αίτημα διακοπής εκτέλεσης δρομολογίων της περίπτωσης α της παραγράφου αυτής και μέχρι τη σύγκληση του Σ.Α.Σ. μπορεί να γίνεται αποδεκτό από υφιστάμενα όργανα, εξουσιοδοτημένα με απόφαση του Υπουργού.»

5. Στο τέλος του άρθρου 1 του Π.Δ. 120/1997 (Α΄ 110) όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Για τις ανάγκες του παρόντος, εφοπλιστής ή πλοιοκτήτης είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κοινοπραξία ή ένωση εταιρειών ή όμιλος εταιρειών που παρέχει υπηρεσίες θαλάσσιας μεταφοράς σε δρομολογιακή γραμμή ή γραμμές.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΣΤ.3.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Στο άρθρο 1 του Α.Ν. 3276/1944 (Α΄ 24), όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4.α) Προκειμένου περί Επιβατηγών και Επιβατηγών-Οχηματαγωγών πλοίων που εκτελούν δρομολογιακούς πλόες μεταξύ λιμένων στην ημεδαπή, κάθε θέμα από τα οριζόμενα στην παρ.1 του παρόντος άρθρου, που δύναται να καθορίζεται με συλλογική σύμβαση, επιτρέπεται να ρυθμίζεται και με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις. Όσο διαρκεί η εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Πολιτικής, τα οριζόμενα στην παρ.1 του άρθρου 5 δεν ισχύουν στην περίπτωση που έχουν συναφθεί επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις.».

Άρθρο δεύτερο

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3864/2010 «ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ»

Α.1 Το άρθρο 2 του νόμου 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2
Σκοπός, έδρα, διάρκεια

1. Σκοπός του Ταμείου είναι η συνεισφορά στη διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, προς χάριν του δημοσίου συμφέροντος, και το Ταμείο ενεργεί σε συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας που απορρέουν από το νόμο 4046/2012 (Α΄ 28), όπως αυτές επικαιροποιούνται δυνάμει της παραγράφου 3.δ΄ του άρθρου 1 του ίδιου νόμου.

2. Στο πλαίσιο του σκοπού του το Ταμείο:

α) Παρέχει κεφαλαιακή ενίσχυση στα πιστωτικά ιδρύματα και στα μεταβατικά πιστωτικά ιδρύματα που συστήνονται σύμφωνα με το άρθρο 63Ε του νόμου 3601/2007, με όρους που υπηρετούν τη χρηστή διαχείριση της περιουσίας του Ταμείου.

β) Παρακολουθεί και αξιολογεί, για τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει κεφαλαιακή ενίσχυση από το Ταμείο, το βαθμό συμμόρφωσης με τα σχέδια αναδιάρθρωσής τους, διασφαλίζοντας παράλληλα την επιχειρησιακή τους αυτονομία. Το Ταμείο διασφαλίζει τη με όρους αγοράς λειτουργία τους, με τρόπο ώστε να προάγεται η κατά διαφανή τρόπο συμμετοχή ιδιωτών στο κεφάλαιό τους και να τηρούνται οι περί κρατικών ενισχύσεων κανόνες.

γ) Ασκεί τα δικαιώματα του μετόχου που απορρέουν από την συμμετοχή του στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει κεφαλαιακή ενίσχυση, όπως τα δικαιώματα αυτά ορίζονται στον παρόντα νόμο και σε συμφωνίες-πλαίσιο που συνάπτει με τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 6 για τη ρύθμιση των σχέσεών του με αυτά, σε συμμόρφωση με κανόνες που υπηρετούν τη χρηστή διαχείριση της περιουσίας του Ταμείου και με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων και ανταγωνισμού.

δ) Διαθέτει μέρος ή το σύνολο των χρηματοπιστωτικών μέσων που έχουν εκδοθεί από τα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία συμμετέχει, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 8.

ε) Ασκεί τα δικαιώματά του στα μεταβατικά πιστωτικά ιδρύματα που συστήνονται σύμφωνα με το άρθρο 63 Ε του ν. 3601/2007, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και του ν. 3601/2007.

Ως πιστωτικά ιδρύματα, στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, νοούνται τα πιστωτικά ιδρύματα, κατά την έννοια του ν. 3601/2007, που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα κατόπιν άδειας της Τράπεζας της Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων αυτών που λειτουργούν στην αλλοδαπή καθώς και των θυγατρικών αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων που λειτουργούν στην Ελλάδα.

3. Το Ταμείο ενεργεί βάσει ολοκληρωμένης στρατηγικής, η οποία αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών, της Τράπεζας της Ελλάδος και του Ταμείου, όπως αυτή κάθε φορά επικαιροποιείται.

4. Στο σκοπό του Ταμείου δεν εντάσσεται η προσωρινή ενίσχυση της ρευστότητας, που παρέχεται με βάση το ν. 3723/2008 ή στο πλαίσιο λειτουργίας του ευρωσυστήματος και της Τράπεζας της Ελλάδος.

5. Στο σκοπό του Ταμείου δεν εντάσσονται η παρακολούθηση και ο έλεγχος των πράξεων και αποφάσεων των οργάνων της ειδικής εκκαθάρισης πιστωτικών ιδρυμάτων. Τα μέλη των συλλογικών οργάνων του Ταμείου δεν έχουν καμία εξουσία ή αρμοδιότητα ως προς πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που έχουν την ευθύνη διεξαγωγής της ειδικής εκκαθάρισης πιστωτικών ιδρυμάτων.

6. Το Ταμείο εδρεύει στην Αθήνα και η διάρκεια του ορίζεται μέχρι και την 30ή Ιουνίου 2017.

Σε περίπτωση που κατά την αρχική ημερομηνία λήξης της διάρκειας του Ταμείου υφίστανται εν ισχύ τίτλοι παραστατικοί δικαιωμάτων κτήσης μετοχών, η διάρκεια του Ταμείου παρατείνεται αυτόματα για ένα (1) ακόμα έτος. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, δύναται να παρατείνεται η διάρκεια του Ταμείου έως το μέγιστο δύο (2) έτη, εφόσον είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των σκοπών του.

Α.2. Το άρθρο 6 του νόμου 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6
Διαδικασίες ενεργοποίησης του Ταμείου

1. Πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αξιολογηθεί και κριθεί βιώσιμο από την Τράπεζα της Ελλάδος, υπό την προϋπόθεση της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, μπορεί να υποβάλει αίτημα στο Ταμείο για κεφαλαιακή ενίσχυση και μέχρι το ύψος του ποσού που προσδιορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδας, σύμφωνα με την παρακάτω διαδικασία:

α) Η Τράπεζα της Ελλάδος προσδιορίζει το κεφαλαιακό έλλειμμα του πιστωτικού ιδρύματος και ζητά από το τελευταίο να υποβάλει σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο περιλαμβάνει όλα τα μέτρα που το πιστωτικό ίδρυμα αναλαμβάνει να εφαρμόσει, ώστε να καλύψει το εν λόγω κεφαλαιακό έλλειμμα. Ως προς πιστωτικά ιδρύματα που έχουν ήδη λάβει κεφαλαιακή ενίσχυση, υποβάλλεται τροποποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

β) Στο σχέδιο αναδιάρθρωσης, ή το τροποποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης, απαριθμούνται τα είδη των μέτρων άντλησης κεφαλαίου ή περιορισμού των κεφαλαιακών αναγκών που πρόκειται να αναληφθούν από το πιστωτικό ίδρυμα, ο χρόνος λήψης και η διάρκεια του κάθε μέτρου καθώς και η αναμενόμενη επίδραση αυτού στο κεφαλαιακό έλλειμμα του πιστωτικού ιδρύματος, με στόχο την ελαχιστοποίηση της ανάγκης για παροχή κρατικής ενίσχυσης από το Ταμείο. Τα ως άνω μέτρα μπορούν να συνίστανται, μεταξύ άλλων, στα εξής:

α. μη διανομή κερδών,

β. αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος,

γ. πωλήσεις στοιχείων ενεργητικού και χαρτοφυλακίων ή κλάδων δραστηριότητας για την άντληση κεφαλαίων,

δ. πράξεις μεταβίβασης κινδύνου ή τιτλοποίησης χαρτοφυλακίων,

ε. πράξεις διαχείρισης παθητικού, συμπεριλαμβανομένων εθελοντικών μετατροπών τίτλων υβριδικού κεφαλαίου και τίτλων μειωμένης εξασφάλισης σε τίτλους που προσμετρώνται στα ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1 του πιστωτικού ιδρύματος, οι οποίες θα πρέπει να συμβάλλουν στη δημιουργία κεφαλαίων κατά 100 %, αν οι κεφαλαιακές ανάγκες δεν μπορούν να καλυφθούν πλήρως,

στ. καταγραφή των τίτλων ή υποχρεώσεων επί των οποίων δύναται να επιβληθούν τα υποχρεωτικά μέτρα του άρθρου 6α καθώς και τις διαδικασίες που θα πρέπει να εφαρμοστούν ώστε το πιστωτικό ίδρυμα να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 6α.

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης, αρχικό ή τροποποιημένο, πρέπει ακόμα να περιγράφει, υπό το πρίσμα συντηρητικών εκτιμήσεων, με ποιο τρόπο το πιστωτικό ίδρυμα θα παραμείνει βιώσιμο για τα επόμενα τρία (3) έως πέντε (5) έτη.

γ) Σε συνέχεια της αξιολόγησης της βιωσιμότητας, η οποία επίσης λαμβάνει υπόψη το ανωτέρω σχέδιο αναδιάρθρωσης (ή τροποποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης), η Τράπεζα της Ελλάδος παρέχει σύσταση στο πιστωτικό ίδρυμα που έχει κριθεί βιώσιμο να υποβάλει στο Ταμείο αίτημα για κεφαλαιακή ενίσχυση.

2. Κατά την υποβολή του αιτήματος από το πιστωτικό ίδρυμα για την παροχή της απαραίτητης για τη βιωσιμότητά του κεφαλαιακής ενίσχυσης από το Ταμείο, το πιστωτικό ίδρυμα υποβάλει ταυτόχρονα το σχέδιο αναδιάρθρωσης (ή το τροποποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης, κατά περίπτωση), την επιστολή της Τράπεζας της Ελλάδος με την οποία προσδιορίζεται το κεφαλαιακό έλλειμμα που αναφέρεται στην περίπτωση α της παραγράφου 1 του παρόντος και επιστολή της Τράπεζας της Ελλάδος στην οποία αναφέρεται ότι το πιστωτικό ίδρυμα θα είναι βιώσιμο, εφόσον καλύψει το κεφαλαιακό του έλλειμμα.

3. Το Ταμείο μπορεί, κατόπιν διαβούλευσης με την Τράπεζα της Ελλάδος, να ζητήσει από το πιστωτικό ίδρυμα να γίνουν αλλαγές ή προσθήκες στο εν λόγω σχέδιο αναδιάρθρωσης. Κατόπιν της έγκρισης του σχεδίου από το Ταμείο, αυτό διαβιβάζεται στο Υπουργείο Οικονομικών και υποβάλλεται από το Υπουργείο Οικονομικών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς έγκριση.

4. Κατόπιν της έγκρισης του σχεδίου αναδιάρθρωσης ή του τροποποιηθέντος σχεδίου αναδιάρθρωσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ταμείο παρέχει την κατά το άρθρο 7 κεφαλαιακή ενίσχυση, μόνο εφόσον η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6α έχει δημοσιευθεί, τηρουμένων σε κάθε περίπτωση της νομοθεσίας της Ε.Ε. περί κρατικών ενισχύσεων και των ακολουθούμενων πρακτικών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

5. Το Ταμείο παρακολουθεί και αξιολογεί την προσήκουσα εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης καθώς και, κατά περίπτωση, κάθε τυχόν τροποποιημένου σχεδίου αναδιάρθρωσης, και οφείλει περαιτέρω να παράσχει στο Υπουργείο Οικονομικών κάθε αναγκαία πληροφορία, προκειμένου να διασφαλίζεται η ενημέρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Για την πραγματοποίηση του σκοπού του Ταμείου, το Ταμείο καθορίζει το περίγραμμα της «συμφωνίας πλαίσιο» με το πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο αποδέχεται και υπογράφει τη «συμφωνία - πλαίσιο».

6. Το Ταμείο, μετά από απόφαση της Τράπεζας της Ελ-

λάδος, χορηγεί σε πιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει αξιολογηθεί και κριθεί βιώσιμο από την Τράπεζα της Ελλάδος και το οποίο έχει υποβάλει αίτημα κεφαλαιακής ενίσχυσης, βεβαίωση με την οποία δεσμεύεται ότι θα συμμετάσχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του εν λόγω πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, μέχρι του ποσού που προσδιορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Το Ταμείο χορηγεί τη βεβαίωση, χωρίς την τήρηση της διαδικασίας του άρθρου 6α, εφόσον: α) έχει εγκριθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος το ως άνω αίτημα του πιστωτικού ιδρύματος, και μαζί με το σχέδιο αναδιάρθρωσης έχει γνωστοποιηθεί και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και β) η Τράπεζα της Ελλάδος κρίνει τη χορήγηση της βεβαίωσης αναγκαία αφενός προκειμένου το πιστωτικό ίδρυμα να συνεχίσει απρόσκοπτα τη λειτουργία του (going concern) και να πληροί τις απαιτήσεις κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με τις αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος και αφετέρου για τη διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Η κεφαλαιακή ενίσχυση δίδεται από το Ταμείο, μόνο κατόπιν της έγκρισης της ενίσχυσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και της δημοσίευσης της Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6α. Η ανωτέρω δέσμευση του Ταμείου δεν ισχύει σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο ανακληθεί η άδεια του πιστωτικού ιδρύματος κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 του ν. 3601/2007, ή έχουν ληφθεί τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 63Β του ν. 3601/2007, ή έχει αρχίσει διαδικασία ή λήψη μέτρων για την ανάκληση της άδειας του πριν από την έναρξη της διαδικασίας της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου.

7. Εάν το Ταμείο χορηγήσει τη βεβαίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 6, το Ταμείο μέχρι την ολοκλήρωση της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος: (α) ορίζει έως δύο εκπροσώπους του στο Διοικητικό Συμβούλιο του πιστωτικού ιδρύματος, που έχουν όλες τις εξουσίες που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10 και εισηγούνται στο Διοικητικό Συμβούλιο τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ταμείου και επιβλέπουν τη λήψη τους και β) μπορεί να ζητά από το πιστωτικό ίδρυμα κάθε στοιχείο και πληροφορία που θεωρεί απαραίτητα για την εκπλήρωση του σκοπού του, να διενεργεί ειδικούς ελέγχους (due diligence) και γενικά να ασκεί τα δικαιώματα του, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11.

Τα ίδια δικαιώματα έχει το Ταμείο εάν προκαταβάλει την εισφορά που προβλέπεται στην παράγραφο 8. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ταμείου, μπορεί να καθορίζονται περαιτέρω θέματα εταιρικής διακυβέρνησης για το χρονικό διάστημα που ακολουθεί την έκδοση της δεσμευτικής βεβαίωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 6 του παρόντος ή την προκαταβολή της εισφοράς του Ταμείου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 8, έως την πιστοποίηση καταβολής του Μετοχικού Κεφαλαίου.

8. Το Ταμείο ενόψει της συμμετοχής του, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, σε κεφαλαιακή ενίσχυση πιστωτικού ιδρύματος ,το οποίο έχει αξιολογηθεί και κριθεί βιώσιμο από την Τράπεζα της Ελλάδος, προκαταβάλλει την εισφορά του ή μέρος της εισφοράς αυτής και μέχρι του ποσού που προσδιορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου και του άρθρου 6α, ύστερα από απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδας, εφόσον:

α. έχει υποβληθεί από το πιστωτικό ίδρυμα αίτημα κεφαλαιακής ενίσχυσης, το οποίο συνοδεύεται από σχέδιο αναδιάρθρωσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου,

β. το αίτημα αυτό έχει εγκριθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος και έχει γνωστοποιηθεί και εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με την παράγραφο 3,

γ. η Τράπεζα της Ελλάδος κρίνει ότι η προκαταβολή της εισφοράς είναι αναγκαία, προκείμενου να προστατεύεται η σταθερότητα του πιστωτικού συστήματος και να διασφαλίζεται η συνεισφορά του πιστωτικού συστήματος στην ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας και

δ. το πιστωτικό ίδρυμα έχει συνάψει με το Ταμείο και το ΕΤΧΣ, ως εκ τρίτου συμβαλλόμενο, σύμβαση προεγγραφής.

Η προκαταβαλλόμενη εισφορά κατατίθεται σε λογαριασμό του πιστωτικού ιδρύματος που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος αποκλειστικά για το σκοπό συμμετοχής του Ταμείου στην ως άνω κεφαλαιακή ενίσχυση, και αποδεσμεύεται με την πιστοποίηση της καταβολής του κεφαλαίου κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 11 και την παράγραφο 3 του άρθρου 3α του κ.ν. 2190/1920. Αν η εισφορά συνίσταται σε τίτλους τηρούμενους στο Σύστημα Άυλων Τίτλων του ν. 2198/1994, ως δεσμευμένος λογαριασμός στην Τράπεζα της Ελλάδος νοείται είτε εκείνος τον οποίο τηρεί το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα ως φορέας στο Σύστημα Άυλων Τίτλων του ν. 2198/1994, είτε εκείνος τον οποίο τηρεί η Τράπεζα της Ελλάδος, ως φορέας του ως άνω Συστήματος, υπό την ιδιότητα του θεματοφύλακα του πιστωτικού ιδρύματος.

Έως την αποδέσμευση της ως άνω εισφοράς, η εισφορά μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για τη διασφάλιση ρευστότητας μέσω συναλλαγών πώλησης και επαναγοράς με αντισυμβαλλόμενους της αγοράς (εξασφαλίζοντας το δικαίωμα επαναγοράς των ίδιων κινητών αξιών στους όρους της συναλλαγής επαναγοράς) ή/ και μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Τράπεζας της Ελλάδος, στο πλαίσιο του Ευρωσυστήματος. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται ο Κανονισμός Λειτουργίας Συστήματος Παρακολούθησης Συναλλαγών επί Τίτλων με Λογιστική Μορφή, όπως ισχύει κάθε φορά.

Αν η συμμετοχή του Ταμείου στην κεφαλαιακή ενίσχυση, είναι μικρότερη από το ποσό που προκαταβλήθηκε, καθώς και αν η κεφαλαιακή ενίσχυση δεν πραγματοποιηθεί, το Ταμείο έχει αξίωση για επιστροφή του υπερβάλλοντος ή ολόκληρου του ποσού κατά περίπτωση, με επιτόκιο που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος και γνώμη του Ταμείου.

Αν ανακληθεί η άδεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος πριν από την ολοκλήρωση της κεφαλαιακής ενίσχυσης και συσταθεί μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα κατά τις διατάξεις του άρθρου 63 Ε του ν. 3601/2007, άρθρου που έχει προστεθεί με το άρθρο 4 του ν. 4021/2011 (Α΄ 218), οι τίτλοι του ΕΤΧΣ, οι οποίοι είχαν δοθεί ως προκαταβαλλόμενη εισφορά του Ταμείου σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, αποτελούν περιουσία του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος.

Η διαδικασία που προβλέπεται στα προηγούμενα εδά-

φια εφαρμόζεται ύστερα από απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ταμείου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται: αα) οι ειδικότεροι όροι που συνομολογούνται κατά τη σύναψη των συμβάσεων προεγγραφής μεταξύ του Ταμείου, του πιστωτικού ιδρύματος και του ΕΤΧΣ για τη συμμετοχή του Ταμείου σε μελλοντική αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα επαναγοράς ή παρόμοια δικαιώματα για τις αξίες που εισφέρονται από το Ταμείο, ββ) οι ειδικότεροι όροι με τους οποίους εξασφαλίζονται τα δικαιώματα του ΕΤΧΣ, που προβλέπονται στην από 15.3.2012 Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, της οποίας το σχέδιο εγκρίθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4046/2012 (Α΄ 28), και γγ) κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

Με όμοια απόφαση δύναται να καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι που συνομολογούνται κατά τη σύναψη των συμβάσεων προεγγραφής του Ταμείου, του πιστωτικού ιδρύματος και του ΕΤΧΣ για τη συμμετοχή του Ταμείου στην κάλυψη υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών εκδόσεως του πιστωτικού ιδρύματος.

Α3. Στο ν. 3864/2010 προστίθεται άρθρο 6Α ως εξής:

«Άρθρο 6α
Προϋποθέσεις της παροχής κεφαλαιακής ενίσχυσης

1. Εφόσον τα εθελοντικά μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης της παρ. 1 του άρθρου 6 δεν μπορούν να καλύψουν το συνολικό κεφαλαιακό έλλειμμα του πιστωτικού ιδρύματος, όπως αυτό έχει προσδιορισθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος, και εφόσον η εφαρμογή των μέτρων του άρθρου 8 ή και των άρθρων 63Β επ. του ν. 3601/2007 είναι δυνατό να προκαλέσει σημαντικές παρενέργειες στην οικονομία με αρνητικές συνέπειες στους πολίτες , και προκειμένου η κρατική ενίσχυση να είναι η μικρότερη δυνατή με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου κατόπιν σχετικής εισήγησης από την Τράπεζα της Ελλάδος, αποφασίζεται η υποχρεωτική εφαρμογή των μέτρων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, προς το σκοπό της κατανομής του υπολοίπου του κεφαλαιακού ελλείμματος του πιστωτικού ιδρύματος στους κατόχους τίτλων κεφαλαίου και υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης, όπως κρίνεται κάθε φορά αναγκαίο. Η κατανομή ολοκληρώνεται με τη δημοσίευση της ως άνω Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Η ανωτέρω κατανομή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, γίνεται σύμφωνα με την ακόλουθη σειρά:

α. κοινές μετοχές,

β. αν χρειάζεται, προνομιούχες μετοχές και άλλοι τίτλοι που προσμετρώνται στα ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1,

γ. αν χρειάζεται, όλες οι λοιπές υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης.

Με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου, απαιτήσεις της ίδιας τάξης τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης. Αποκλίσεις, τόσο από την ανωτέρω σειρά κατανομής όσο και από τον κανόνα της ίσης μεταχείρισης, δικαιολογούνται όταν υφίστανται αντικειμενικοί λόγοι ύπαρξης σχετικών αποκλίσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

2. Τα ανωτέρω μέτρα περιλαμβάνουν:

α. την απορρόφηση τυχόν ζημιών από τους μετόχους μέχρι του σημείου όπου η αρνητική καθαρή θέση του πιστωτικού ιδρύματος θα διαμορφωθεί σε μηδενική όπου είναι απαραίτητο, δια της μείωσης της ονομαστικής αξίας των μετοχών του πιστωτικού ιδρύματος,ύστερα από απόφαση του αρμοδίου οργάνου του πιστωτικού ιδρύματος.

β. τη μείωση της ονομαστικής αξίας των προνομιούχων μετοχών και άλλων υποχρεώσεων που προσμετρώνται στα ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1 και εν συνεχεία, εφόσον είναι απαραίτητο, λοιπών υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης μέχρι του σημείου όπου η καθαρή θέση του πιστωτικού ιδρύματος θα είναι ίση με μηδέν, ή

γ. σε περίπτωση που η καθαρή θέση του πιστωτικού ιδρύματος είναι ανωτέρα του μηδενός, τη μετατροπή των προνομιούχων μετοχών και άλλων υποχρεώσεων που προσμετρώνται στα ίδια κεφάλαια κατηγορίας 1 και, εν συνεχεία, εφόσον είναι απαραίτητο, λοιπών υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης του πιστωτικού ιδρύματος, σε τίτλους κεφαλαίου που προσμετρώνται στα ίδια κεφάλαια της κατηγορίας 1, ώστε να αποκατασταθεί το αναγκαίο επίπεδο του δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας για τα πιστωτικά ιδρύματα, όπως αυτό ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Στις ανωτέρω υπό β. και γ. περιπτώσεις, όπου η υποχρεωτική μετατροπή δεν επαρκεί για την κάλυψη του δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας, όπως ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, και καθίσταται απαραίτητη η παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης από το Ταμείο, η μετατροπή γίνεται σε κοινές μετοχές.

3. Αντικείμενο των ανωτέρω μέτρων δύνανται να αποτελούν και:

α. οποιεσδήποτε υποχρεώσεις έχει αναλάβει το πιστωτικό ίδρυμα μέσω της παροχής εγγυήσεων σε σχέση με την έκδοση τίτλων κεφαλαίου ή υποχρεώσεων από τρίτα νομικά πρόσωπα που περιλαμβάνονται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις του πιστωτικού ιδρύματος, με την προϋπόθεση ότι οι ως άνω εγγυήσεις κατατάσσονται ως υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης του πιστωτικού ιδρύματος, και

β. οποιεσδήποτε απαιτήσεις έναντι του πιστωτικού ιδρύματος λόγω εν ισχύ δανειακών συμφωνιών μεταξύ του πιστωτικού ιδρύματος και των ως άνω τρίτων νομικών προσώπων, οι οποίες κατατάσσονται ως υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης του πιστωτικού ιδρύματος

4. Η ανωτέρω Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου κατόπιν της εισήγησης της Τράπεζας της Ελλάδος, καθορίζει κατά τάξη, είδος, ποσοστό και ποσό συμμετοχής, τους τίτλους ή υποχρεώσεις που υπόκεινται στα μέτρα που πρόκειται να εφαρμοστούν σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, με βάση αποτίμηση ανεξάρτητου ελεγκτή, που ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδας. Η διενέργεια της αποτίμησης αυτής εξαντλεί κάθε υποχρέωση λήψης ανεξάρτητης αποτίμησης για την πλήρωση των προϋποθέσεων οποιασδήποτε άλλης διάταξης νόμου, η οποία απαιτεί τη διενέργεια ανεξάρτητης αποτίμησης ως προς την ανωτέρω διαδικασία.

Οι ανωτέρω τίτλοι ή υποχρεώσεις μετατρέπονται υποχρεωτικά σε τίτλους κεφαλαίου στο πλαίσιο αύξησης κεφαλαίου που αποφασίζεται από το πιστωτικό ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου, σε περί-

πτωση παράλειψης της οποίας τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις των άρθρων 8 ή/και 63Β και επ. του ν. 3601/2007 και του ν. 3458/2006.

5. Κατ΄ εξαίρεση και υπό την προϋπόθεση προηγούμενης θετικής απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με τα άρθρα 107 έως 109 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα ανωτέρω μέτρα μπορεί να μην εφαρμόζονται είτε συνολικά είτε σε σχέση με συγκεκριμένους τίτλους, σε περίπτωση που το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει, κατόπιν εισήγησης από την Τράπεζα της Ελλάδος, ότι:

α. τα μέτρα αυτά δύνανται να θέσουν σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα

β. η εφαρμογή των ανωτέρω μέτρων δύναται να οδηγήσει σε δυσανάλογα αποτελέσματα, όπως στην περίπτωση που η κεφαλαιακή ενίσχυση που πρόκειται να παρασχεθεί από το Ταμείο είναι μικρή σε σχέση με το σταθμισμένο έναντι κινδύνων ενεργητικό του πιστωτικού ιδρύματος, ή/και ένα σημαντικό μέρος του κεφαλαιακού ελλείμματος του πιστωτικού ιδρύματος έχει καλυφθεί μέσω του ιδιωτικού τομέα.

Η τελική εκτίμηση των ανωτέρω κινδύνων εναπόκειται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία κρίνει κατά περίπτωση.

6. Τα μέτρα που εφαρμόζονται στα πιστωτικά ιδρύματα κατά τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου συνιστούν, για τους σκοπούς της ανακεφαλαιοποίησης που διενεργείται στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, μέτρα εξυγίανσης κατά τον ορισμό του άρθρου 2 της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001 για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, που εισήχθη στην ελληνική νομοθεσία με το ν. 3458/2006.

7. Η εφαρμογή των μέτρων των παραγράφων 1 έως 4, εθελοντικών ή υποχρεωτικών, δε δύναται σε καμία περίπτωση:

α. να αποτελεί αιτία ενεργοποίησης συμβατικών ρητρών οι οποίες τίθενται σε εφαρμογή σε περίπτωση εκκαθάρισης, αφερεγγυότητας ή επέλευσης άλλου γεγονότος, το οποίο δύναται να χαρακτηρίζεται ως πιστωτικό γεγονός ή ισοδύναμο αφερεγγυότητας, και

β. να λογίζεται ως μη εκπλήρωση ή παράβαση συμβατικών υποχρεώσεων του πιστωτικού ιδρύματος για τη θεμελίωση σπουδαίου λόγου πρόωρης καταγγελίας σύμβασης από αντισυμβαλλομένους του πιστωτικού ιδρύματος.

Συμβατικοί όροι που αντίκεινται στα ανωτέρω δεν παράγουν αποτελέσματα.

8. Οι κάτοχοι τίτλων κεφαλαίου, υβριδικού κεφαλαίου ή δικαιούχοι άλλων απαιτήσεων μειωμένης εξασφάλισης του πιστωτικού ιδρύματος, περιλαμβανομένων και αυτών υπέρ των οποίων έχουν, άμεσα ή έμμεσα, παρασχεθεί εγγυήσεις από το πιστωτικό ίδρυμα, που κατατάσσονται ως υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης του πιστωτικού ιδρύματος το οποίο υπόκειται στα μέτρα ανακεφαλαιοποίησης που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, δε θα πρέπει, κατόπιν της εφαρμογής των μέτρων αυτών, να βρίσκονται σε δυσμενέστερη οικονομική θέση συγκριτικά με τη θέση στην οποία θα βρίσκονταν στην περίπτωση που το εν λόγω ίδρυμα ετίθετο σε ειδική εκκαθάριση. Στην περίπτωση κατά την οποία η προηγούμενη αρχή δεν τηρηθεί, οι ανωτέρω κάτοχοι τίτλων κεφαλαίου ή δικαιούχοι άλλων υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης έχουν το δικαίωμα να αποζημιωθούν από το Δημόσιο, εφόσον αποδείξουν ότι η οφειλόμενη στην εφαρμογή των υποχρεωτικών μέτρων ζημία τους είναι μεγαλύτερη από αυτή που θα είχαν υποστεί στην περίπτωση θέσης του πιστωτικού ιδρύματος σε ειδική εκκαθάριση. Σε κάθε περίπτωση, η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί τη διαφορά μεταξύ της αξίας των απαιτήσεων μετά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και της αξίας των απαιτήσεων σε περίπτωση ειδικής εκκαθάρισης, όπως η αξία αυτή προσδιορίζεται με βάση την παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου.

9. Για τη διασφάλιση εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 8, διενεργείται αποτίμηση, η οποία προσδιορίζει τις απώλειες που θα υφίσταντο οι κάτοχοι των τίτλων ή δικαιούχοι υποχρεώσεων του παρόντος άρθρου αν, αντί της εφαρμογής των υποχρεωτικών μέτρων που ορίζονται στην Πράξη της παραγράφου 2 του παρόντος, το πιστωτικό ίδρυμα ετίθετο σε ειδική εκκαθάριση. Κάθε μορφή κρατικής ενίσχυσης προς το πιστωτικό ίδρυμα δεν θα λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς της εν λόγω αποτίμησης. Η αποτίμηση αυτή πραγματοποιείται μετά την εφαρμογή των μέτρων της παραγράφου 2 από ανεξάρτητο εκτιμητή που ορίζεται από τον Υπουργό Οικονομικών προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσο οι κάτοχοι τίτλων κεφαλαίου, υβριδικού κεφαλαίου και χρέους μειωμένης εξασφάλισης του πιστωτικού ιδρύματος θα βρίσκονταν σε ευμενέστερη οικονομική θέση στην περίπτωση που το εν λόγω ίδρυμα είχε τεθεί σε ειδική εκκαθάριση αμέσως πριν από την εφαρμογή της ανωτέρω Απόφασης.

10. Η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου της παραγράφου 1 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Περίληψή της δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην ελληνική γλώσσα, και σε δύο φύλλα ημερήσιου τύπου, που κυκλοφορούν σε ολόκληρη την επικράτεια του κράτους μέλους όπου το πιστωτικό ίδρυμα διατηρεί υποκατάστημα ή όπου άμεσα παρέχει διασυνοριακές τραπεζικές ή άλλες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, στην επίσημη γλώσσα αυτού του κράτους μέλους. Η περίληψη περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α. τους λόγους και τη νομική βάση για την έκδοσης της Πράξεως της παραγράφου 1,

β. τα διαθέσιμα ένδικα βοηθήματα κατά της Πράξεως και την προθεσμία άσκησής τους,

γ. τα αρμόδια δικαστήρια ενώπιον των οποίων ασκούνται τα ανωτέρω ένδικα βοηθήματα κατά της Πράξεως της παραγράφου 1.

11. Οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, περιλαμβανομένων της διαδικασίας ορισμού των ανεξάρτητων ελεγκτών, του περιεχομένου των ανεξάρτητων αποτιμήσεων και της εισήγησης της Τράπεζας της Ελλάδος, των μεθόδων αποτίμησης των τίτλων κεφαλαίου, υβριδικού κεφαλαίου και μειωμένης εξασφάλισης που μειώνονται ή μετατρέπονται, της δυνατότητας υποκατάστασης του εκδότη των τίτλων των μεθόδων διενέργειας της μετατροπής καθώς και των λεπτομερειών για την τυχόν αποζημίωση των κατόχων των τίτλων, ρυθμίζονται με σχετική Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

12. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου αποσκοπούν στην προστασία υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, συνιστούν διατάξεις δεσμευτικού και άμεσου αποτελέσματος και υπερέχουν έναντι κάθε διάταξης με αντίθετο περιεχόμενο.

Α4.Το άρθρο 7 του νόμου 3864/2010 αντικαθίσταται

ως εξής:

«Άρθρο 7
Χορήγηση της κεφαλαιακής ενίσχυσης
- Έκδοση μετοχών

1. Το Ταμείο συμμετέχει στην παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης αποκλειστικά προς το σκοπό της κάλυψης του κεφαλαιακού ελλείμματος του πιστωτικού ιδρύματος, όπως έχει προσδιορισθεί με την επιστολή της Τράπεζας της Ελλάδας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 και μόνο μέχρι το ύψος του εναπομείναντος ποσού μετά την εφαρμογή των εθελοντικών μέτρων του άρθρου 6 παρ. 1β, των υποχρεωτικών μέτρων του άρθρου 6α και μετά από οποιαδήποτε τυχόν συμμετοχή επενδυτών του ιδιωτικού τομέα.

2. Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων και διαδικασιών που αναφέρονται στα άρθρα 6 και 6α, η κεφαλαιακή ενίσχυση παρέχεται μέσω της συμμετοχής του Ταμείου σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος με την έκδοση κοινών μετοχών ή με την έκδοση υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών (Contingent Convertible Securities) ή άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων που θα καλύπτονται από το Ταμείο. Το Ταμείο δύναται να ασκεί, να διαθέτει ή να παραιτείται των δικαιωμάτων του προτίμησης σε περιπτώσεις αύξησης μετοχικού κεφαλαίου ή έκδοσης υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών ή άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων των πιστωτικών ιδρυμάτων που αιτούνται την παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης.

3. Οι αυξήσεις αυτές καλύπτονται από το Ταμείο σε μετρητά ή με ομόλογα του ΕΤΧΣ ή με άλλα χρηματοοικονομικά μέσα του ΕΤΧΣ. Η κεφαλαιακή ενίσχυση παρέχεται σε συμμόρφωση με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

4. Οι αποφάσεις της παραγράφου 2 των πιστωτικών ιδρυμάτων για την αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων περί έκδοσης υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών ή άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων, λαμβάνονται από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων, με την απαρτία και πλειοψηφία των άρθρων 29 παράγραφοι 1 και 2 και 31 παράγραφος 1 του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει και δεν ανακαλούνται.

Ομοίως, μπορούν να ληφθούν με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κ.ν. 2190/1920. Σε κάθε περίπτωση, η απόφαση της γενικής συνέλευσης για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ή για έκδοση υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών ή άλλων χρηματοοικονομικών μέσων ή για εξουσιοδότηση του διοικητικού συμβουλίου προς τα ανωτέρω καθώς και η σχετική απόφαση του διοικητικού συμβουλίου , θα πρέπει να αναφέρουν ρητά ότι λαμβάνονται στο πλαίσιο του παρόντος νόμου.

Για την έκδοση των κοινών μετοχών ή μετατρέψιμων ομολογιών ή χρηματοοικονομικών μέσων, η προθεσμία για τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης και των επαναληπτικών της, καθώς και για την υποβολή εγγράφων στις εποπτικές αρχές συντέμνεται στο ένα τρίτο των προθεσμιών που προβλέπονται στον κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει.

Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται σε κάθε γενική συνέλευση που αφορά την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

5. α) Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/20 περί ανωνύμων εταιριών, η τιμή κάλυψης των μετοχών ή των υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών ή άλλων χρηματοοικονομικών μέσων από το Ταμείο ορίζεται με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου. Η απόφαση του Γενικού Συμβουλίου βασίζεται, μεταξύ άλλων, σε δύο (2) εκθέσεις αποτίμησης, που διενεργούνται από δύο ανεξάρτητους χρηματοοικονομικούς συμβούλους, οι οποίοι διαθέτουν κύρος και εμπειρία σε αντίστοιχα θέματα και ειδικότερα σε αποτιμήσεις πιστωτικών ιδρυμάτων, εφαρμοζομένων σχετικώς των διατάξεων του άρθρου 11 του παρόντος νόμου. Η απόφαση λαμβάνεται δε με απαρτία 2/3 και πλειοψηφία 2/3 των μελών του και λαμβάνει υπόψη της τις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς και το σκοπό του Ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος. Η απόφαση του Γενικού Συμβουλίου κοινοποιείται στο όργανο του πιστωτικού ιδρύματος που είναι αρμόδιο για τον καθορισμό της τιμής διάθεσης των μετοχών ή των υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών ή άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων.

Δεν επιτρέπεται η διάθεση νέων μετοχών στον ιδιωτικό τομέα σε τιμή κατώτερη της τιμής κάλυψης αυτών από το Ταμείο στο πλαίσιο της ίδιας έκδοσης. Η τιμή διάθεσης στον ιδιωτικό τομέα δύναται να είναι χαμηλότερη της τιμής προηγούμενων καλύψεων μετοχών από το Ταμείο, ή της τρέχουσας χρηματιστηριακής τιμής.

β) Το Ταμείο ζητά από τους χρηματοοικονομικούς συμβούλους να λάβουν υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων κάθε διάθεσιμης αξιολόγησης της ποιότητας του ενεργητικού του πιστωτικού ιδρύματος, των αποτελεσμάτων ασκήσεων προσομείωσης ακραίων καταστάσεων καθώς και των συνθηκών της αγοράς και θα τους παρέχει κάθε σχετική πληροφορία. Σύνοψη των όρων επιλογής των χρηματοοικονομικών συμβούλων καθώς και των στοιχείων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε, αναρτώνται και δημοσιεύονται στην επίσημη ιστοσελίδα του Ταμείου μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την ολοκλήρωση των συναλλαγών.

γ) Με πράξη Υπουργικού Συμβουλίου καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπό αίρεση μετατρέψιμες ομολογίες ή άλλα μετατρέψιμα χρηματοοικονομικά μέσα μπορούν να εκδοθούν από τα πιστωτικά ιδρύματα και να καλυφθούν από το Ταμείο, τους όρους μετατροπής των υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών και των άλλων μετατρέψιμων χρηματοοικονομικών μέσων, και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, εφόσον απαιτηθεί, για την εφαρμογή παρόντος άρθρου.

Α5. Το άρθρο 7 Α του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 7 Α
Δικαιώματα ψήφου

1. Εκτός αν άλλως προβλέπεται στο παρόν άρθρο, το Ταμείο θα ασκεί χωρίς περιορισμούς τα δικαιώματα ψήφου που αντιστοιχούν στις μετοχές που αναλαμβάνει στο πλαίσιο κεφαλαιακής ενίσχυσης που λαμβάνει χώρα κατά το άρθρο 7.

2. Το Ταμείο ασκεί τα δικαιώματα ψήφου του με τους περιορισμούς που ορίζονται στην παράγραφο 3 στις παρακάτω περιπτώσεις:

(α) Για τις μετοχές ως προς τις οποίες τύγχαναν εφαρμογής οι εν λόγω περιορισμοί, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 9 του ν. 4051/2012 κατά το χρόνο της ανάληψης των μετοχών από το Ταμείο

(β) Για τις μετοχές που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο κεφαλαιακής ενίσχυσης κατά το χρόνο ισχύος της παραγράφου 7 του άρθρου 9 του ν. 4051/2012, αλλά ως προς τις οποίες οι εν λόγω περιορισμοί δεν ίσχυσαν λόγω της μη επίτευξης του σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις απαιτούμενου ποσοστού συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα. Οι εν λόγω περιορισμοί στα δικαιώματα ψήφου του Ταμείου θα ισχύουν υπό την προϋπόθεση ότι η ιδιωτική συμμετοχή στην πρώτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος αύξηση μετοχικού κεφαλαίου που θα λάβει χώρα μετά τη δημοσίευση του παρόντος είναι τουλάχιστον ίση με το 50%.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, το Ταμείο ασκεί το δικαίωμα ψήφου στη Γενική Συνέλευση μόνο για τις αποφάσεις τροποποίησης του καταστατικού, περιλαμβανομένης της αύξησης ή μείωσης κεφαλαίου ή της παροχής σχετικής εξουσιοδότησης στο διοικητικό συμβούλιο, συγχώνευσης, διάσπασης, μετατροπής, αναβίωσης, παράτασης της διάρκειας ή διάλυσης της εταιρίας μεταβίβασης στοιχείων του ενεργητικού, περιλαμβανομένης της πώλησης θυγατρικών, ή για όποιο άλλο θέμα απαιτείται αυξημένη πλειοψηφία κατά τα προβλεπόμενα στο ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών. Για τους σκοπούς υπολογισμού της απαρτίας και της πλειοψηφίας στη Γενική Συνέλευση, οι μετοχές του παρόντος άρθρου δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη αποφάσεων για θέματα άλλα από αυτά που αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής.

4. Το Ταμείο ασκεί πλήρως τα δικαιώματα ψήφου που αντιστοιχούν στις μετοχές της παραγράφου 2, χωρίς τους περιορισμούς της παραγράφου 3 εάν διαπιστωθεί, με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου του Ταμείου, ότι παραβιάζονται ουσιώδεις υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος οι οποίες προβλέπονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης ή προάγουν την υλοποίηση αυτού ή περιγράφονται στη «συμφωνία πλαίσιο» του άρθρου 2.

5. Κάθε διάθεση μετοχών από το Ταμείο προς επενδυτές του ιδιωτικού τομέα που λαμβάνει χώρα κατά τις διατάξεις του άρθρου 8 ή στο πλαίσιο της εξάσκησης των δικαιωμάτων που ενσωματώνονται στους τίτλους της παρ. 6 του άρθρου 8 θα λογίζεται ότι επιφέρει μείωση στη συμμετοχή του Ταμείου όσον αφορά τις μετοχές για τις οποίες το Ταμείο ασκεί περιορισμένα δικαιώματα ψήφου.

6. Για όσο χρόνο το Ταμείο ασκεί τα δικαιώματα ψήφου με τους περιορισμούς του παρόντος άρθρου, πέραν των γνωστοποιήσεων του ν. 3556/2007 (Α΄91):

α) το Ταμείο γνωστοποιεί στον Εκδότη και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς οποιαδήποτε μεταβολή στον αριθμό των δικαιωμάτων ψήφου που κατέχει στα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία έχει χορηγήσει κεφαλαιακή ενίσχυση σύμφωνα με τον παρόντα νόμο στο τέλος κάθε ημερολογιακού μήνα κατά την διάρκεια του οποίου απέκτησε ή διέθεσε μετοχές, καθώς και το συνολικό αριθμό δικαιωμάτων ψήφου που κατέχει. Ο Εκδότης δημοσιοποιεί τις πληροφορίες του προηγούμενου εδαφίου άμεσα και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο εντός δύο ημερών διαπραγμάτευσης από την ημερομηνία της παραπάνω παραλαβής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 ν. 3556/2007.

β) οι διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 6, 10 και 11 του ν. 3556/2007 (Α΄ 91) δεν τυγχάνουν εφαρμογής στο Ταμείο και

γ) πρόσωπα που αποκτούν ή διαθέτουν σημαντικές συμμετοχές ή ποσοστά δικαιωμάτων ψήφου που αφορούν σε πιστωτικά ιδρύματα, στα οποία έχει χορηγηθεί κεφαλαιακή ενίσχυση από το Ταμείο, οφείλουν να γνωστοποιούν κατά τις διατάξεις του ν. 3556/2007 και των κατά εξουσιοδότηση αυτού αποφάσεων τις μεταβολές επί των δικαιωμάτων ψήφου που κατέχουν με βάση το συνολικό αριθμό δικαιωμάτων ψήφου, πλην αυτών του Ταμείου, όπως αυτές γνωστοποιούνται από το Ταμείο σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση α. Η γνωστοποίηση αυτή αφορά μόνο σε μεταβολές σε δικαιώματα ψήφου επί μετοχών και όχι επί τίτλων παραστατικών δικαιωμάτων κτήσης μετοχών.

Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων της παρούσας παραγράφου επιβάλλονται κυρώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 3556/2007.

Α6. Το άρθρο 8 του νόμου 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 8
Διάθεση ιδίας συμμετοχής

1. Με απόφαση του Ταμείου καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία διάθεσης του συνόλου ή μέρους των μετοχών πιστωτικού ιδρύματος που κατέχει το Ταμείο, λαμβάνοντας υπόψη τα οριζόμενα στις παρ. 3 και 4 το αργότερο εντός πενταετίας από τη συμμετοχή του στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του πιστωτικού ιδρύματος. Η διάθεση μπορεί να γίνεται τμηματικά ή άπαξ, κατά την κρίση του Ταμείου, υπό την προϋπόθεση ότι οι μετοχές διατίθενται εντός των χρονικών ορίων του πρώτου εδαφίου και σε συμμόρφωση με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Η διάθεση των μετοχών εντός των χρονικών ορίων του πρώτου εδαφίου, δε δύναται να γίνει προς επιχείρηση η οποία ανήκει άμεσα ή έμμεσα στο κράτος σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατόπιν εισηγήσεως του Ταμείου, μπορούν να παραταθούν οι προθεσμίες που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.

Προκειμένου να λάβει την ανωτέρω απόφαση το Γενικό Συμβούλιο του Ταμείου λαμβάνει έκθεση από ένα ανεξάρτητο χρηματοοικονομικό σύμβουλο, ο οποίος διαθέτει διεθνώς αναγνωρισμένο κύρος και πείρα σε αντίστοιχα θέματα Η έκθεση συνοδεύεται από αναλυτικό χρονοδιάγραμμα διάθεσης των μετοχών. Στην έκθεση αιτιολογούνται επαρκώς οι προϋποθέσεις και ο τρόπος διάθεσης των μετοχών καθώς και οι απαραίτητες ενέργειες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας και την τήρηση του χρονοδιαγράμματος.

Η διάθεση πραγματοποιείται με τρόπο που να συνάδει με τους σκοπούς του Ταμείου, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 2.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3401/2005, η διάθεση δύναται να πραγματοποιείται με πώληση μετοχών του πιστωτικού ιδρύματος στο κοινό ή σε συγκεκριμένο(ους) επενδυτή(ες) ή ομάδα επενδυτών i) μέσω ανοιχτού διαγωνισμού ή μέσω πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος σε επιλεγμένους επενδυτές, ii) με χρηματιστηριακές εντολές, iii) με δημόσια προσφορά μετοχών με αντάλλαγμα μετρητών ή με ανταλλαγή άλλων κινητών αξιών και iv) με τη διαδικασία βιβλίου προσφορών (book building),

3. Το Ταμείο δύναται να μειώνει την συμμετοχή του στα πιστωτικά ιδρύματα μέσω αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου των πιστωτικών ιδρυμάτων, δια της παραίτη-

σης από την άσκηση ή δια της διάθεσης των δικαιωμάτων προτίμησης που του αναλογούν,

4. Η τιμή διάθεσης των μετοχών από το Ταμείο στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 και η ελάχιστη τιμή κάλυψης των μετοχών από τους ιδιώτες επενδυτές στις περιπτώσεις της παραγράφου 3 ορίζονται από το Γενικό Συμβούλιο του Ταμείου σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 6 του άρθρου 7. Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο οριζόμενες τιμές διάθεσης ή κάλυψης, δύνανται να είναι χαμηλότερες της τιμής κτήσης των μετοχών από το Ταμείο ή της τρέχουσας χρηματιστηριακής τιμής. Οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου και της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του κ.ν. 2190/1920.

5. Σε περίπτωση που μετοχές του πιστωτικού ιδρύματος αναλαμβάνονται από συγκεκριμένο επενδυτή ή από ομάδα επενδυτών ή επέλθει μείωση της συμμετοχής του Ταμείου κατά τα αναφερόμενα στην παρ. 3 υπέρ συγκεκριμένου επενδυτή ή ομάδας επενδυτών:

α) Το Ταμείο δύναται να προσκαλεί τους ενδιαφερόμενους επενδυτές να υποβάλουν προσφορές, καθορίζοντας στη σχετική πρόσκληση τη διαδικασία, τις προθεσμίες, το περιεχόμενο των προσφορών και τους λοιπούς όρους υποβολής αυτών, μεταξύ των οποίων και την παροχή από τους ενδιαφερόμενους επενδυτές, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας κρίνεται αυτό σκόπιμο, απόδειξης ύπαρξης κεφαλαίων και εγγυητικών επιστολών.

β) Το Ταμείο δύναται να συνάπτει συμφωνία μετόχων, εφόσον κρίνει αυτό σκόπιμο, στην οποία καθορίζονται οι σχέσεις μεταξύ Ταμείου και του επενδυτή ή της ομάδας επενδυτών, καθώς και να προβαίνει στις σχετικές τροποποιήσεις της «συμφωνίας-πλαίσιο» της παραγράφου 2 του άρθρου 2, που πιθανά έχει συνάψει με το πιστωτικό ίδρυμα. Στο πλαίσιο αυτό, δύναται να προβλέπεται η υποχρέωση των επενδυτών ή/και του Ταμείου να διατηρήσουν τη συμμετοχή τους για ορισμένο χρονικό διάστημα.

γ) Το Ταμείο δύναται να παρέχει δικαιώματα πρώτης προσφοράς και δικαίωμα πρώτης άρνησης σε επενδυτές που προσδιορίζονται σύμφωνα με τα αναφερόμενα κατωτέρω υπό στοιχείο δ) κριτήρια.

δ) Για την επιλογή του επενδυτή ή της ομάδας επενδυτών λαμβάνονται υπόψη και συνεκτιμώνται κριτήρια αξιολόγησης, όπως ιδίως η εμπειρία του επενδυτή στο αντικείμενο της επιχείρησης και στην αναδιάρθρωση πιστωτικών ιδρυμάτων, η φερεγγυότητα, η δυνατότητα ολοκλήρωσης της συναλλαγής και το προσφερόμενο τίμημα. Τα κριτήρια αξιολόγησης που εφαρμόζονται σε κάθε διαδικασία κοινοποιούνται στους υποψήφιους επενδυτές πριν την υποβολή δεσμευτικής προσφοράς εκ μέρους τους.

6. Με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου καθορίζεται η μεθοδολογία της υπό στοιχείο (iii) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου ανταλλαγής παραστατικών τίτλων δικαιωμάτων που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΠΥΣ 38/2012 και της. προσαρμογής των όρων και προϋποθέσεών τους, σε περίπτωση αύξησης της ονομαστικής αξίας της μετοχής με μείωση του συνολικού αριθμού των παλαιών μετοχών (reverse split), διάσπασης των παλαιών μετοχών με αναλογία που θα αποφασισθεί από το πιστωτικό ίδρυμα, και προσαρμογής της ονομαστικής αξίας της νέας μετοχής (split), καθώς και αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου χωρίς κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης των παλαιών μετόχων.. Στην περίπτωση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου χωρίς κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης η προσαρμογή μπορεί να γίνει μόνο στην τιμή εξάσκησης των δικαιωμάτων που ενσωματώνονται στους παραστατικούς τίτλους. Η προσαρμογή μπορεί να γίνει μέχρι του ποσού που αναλογεί στα έσοδα του Ταμείου από την πώληση των δικαιωμάτων προτίμησης και πραγματοποιείται μετά την πώληση . Η ως άνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου καθορίζει και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου

Α7. 1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται η λέξη «επτά (7)» από τη λέξη «εννέα (9) και στο δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται η λέξη «πέντε (5) από τη λέξη «επτά (7)».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 οι λέξεις « παρ.2» αντικαθίστανται με τις λέξεις «παρ.6».

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 μετά τη λέξη « μέλους» προστίθενται οι λέξεις « σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4».

4. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 προστίθεται περίπτωση ε΄ ως εξής:

«ε. έχουν διατελέσει υπάλληλοι ή σύμβουλοι πιστωτικών ιδρυμάτων εποπτευομένων από την Τράπεζα της Ελλάδος ή κατέχουν μετοχικό κεφάλαιο ή διαθέτουν χρηματοοικονομική συμμετοχή που συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με το μετοχικό κεφάλαιο τέτοιου ιδρύματος αξίας εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ή ανώτερης κατά τα τελευταία τρία (3) έτη πριν την τοποθέτησή τους.».

5. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Οι ιδιότητες του Βουλευτή, μέλους της Κυβερνήσεως, στελέχους Υπουργείου ή άλλης δημόσιας αρχής, στελέχους, υπαλλήλου ή συμβούλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, το οποίο τελεί υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος ή προσώπου που κατέχει μετοχές τέτοιου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος αξίας εκατό χιλιάδων (100.000) ή άνω ή διαθέτει χρηματοοικονομική συμμετοχή που συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με το μετοχικό κεφάλαιο του ως άνω ιδρύματος για ισόποσο ποσό εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ή άνω, είναι ασυμβίβαστες με εκείνην του μέλους του Γενικού Συμβουλίου ή της Εκτελεστικής Επιτροπής.»

6. Η παράγραφος 9 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Το Γενικό Συμβούλιο αποφασίζει με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν εισήγησης της Εκτελεστικής Επιτροπής για τα θέματα που προβλέπονται παρακάτω και είναι αρμόδιο για τον έλεγχο της ορθής λειτουργίας και της εκπλήρωσης του σκοπού του Ταμείου. Ειδικότερα, το Γενικό Συμβούλιο:

α. ενημερώνεται από την Εκτελεστική Επιτροπή για τη δράση της και ελέγχει τη συμμόρφωση αυτής στις διατάξεις του παρόντος νόμου και ιδίως στις αρχές που κατοχυρώνονται στο άρθρο 2,

β. αποφασίζει για τα θέματα σχετικά με την παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης, την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου και τη διάθεση της συμμετοχής του Ταμείου κατά τα άρθρα 6, 7, 7α και 8.

γ. εγκρίνει την πολιτική, τις καταστατικές διατάξεις και τους εσωτερικούς κανόνες που εφαρμόζονται προκειμέ-

νου για τη διοίκηση και τις πράξεις του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένου και του Κώδικα Δεοντολογίας των μελών του Γενικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής,

δ. εγκρίνει το διορισμό των ανώτατων στελεχών του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του Διευθυντή Εσωτερικής Επιθεώρησης, του Διευθυντή Διαχείρισης Κινδύνων, του Διευθυντή Διαχείρισης Επενδύσεων, του Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών και του Διευθυντή Νομικής Υπηρεσίας,

ε. εγκρίνει τους γενικούς όρους και προϋποθέσεις απασχόλησης του προσωπικού του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής αμοιβών, κατά παρέκκλιση της ισχύουσας νομοθεσίας,

στ. εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό του Ταμείου,

ζ. εγκρίνει την ετήσια έκθεση και άλλες επίσημες εκθέσεις και τις λογιστικές καταστάσεις του Ταμείου,

η. εγκρίνει το διορισμό εξωτερικών ελεγκτών του Ταμείου,

θ. εγκρίνει τη σύσταση ενός ή περισσοτέρων συμβουλευτικών οργάνων, καθορίζει τους όρους και προϋποθέσεις διορισμού των μελών τους και καθορίζει τους όρους αναφοράς των εν λόγω οργάνων,

ι. συγκροτεί μία ή περισσότερες επιτροπές αποτελούμενες από μέλη του Γενικού Συμβουλίου και/ή άλλα πρόσωπα και καθορίζει τις αρμοδιότητές τους,

κ. εγκρίνει τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Γενικού Συμβουλίου και τον Κανονισμό Προμηθειών αγαθών και υπηρεσιών, για κάθε σύμβαση μη εμπίπτουσα στις διατάξεις του π.δ. 60/2007.

κα. λαμβάνει οποιαδήποτε άλλη απόφαση και ασκεί οποιαδήποτε άλλη εξουσία ή αρμοδιότητα που προβλέπεται από τον παρόντα νόμο ή την κείμενη νομοθεσία ότι ασκείται από το Γενικό Συμβούλιο.»

7. Η παράγραφος 10 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής: «10. Η Εκτελεστική Επιτροπή είναι αρμόδια για την προπαρασκευή του έργου του Ταμείου, την εφαρμογή των αποφάσεων των αρμόδιων οργάνων και την εκτέλεση των πράξεων που απαιτούνται για τη διοίκηση και λειτουργία καθώς και την εκπλήρωση του σκοπού του Ταμείου. Ειδικότερα, η Εκτελεστική Επιτροπή έχει ενδεικτικά τις ακόλουθες εξουσίες και αρμοδιότητες.

α. εισηγείται στο Γενικό Συμβούλιο για τα θέματα της προηγούμενης παραγράφου

β. εκτελεί τις αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου που λαμβάνονται με ή χωρίς εισήγηση της Εκτελεστικής Επιτροπής

γ. με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, προβαίνει σε όλες τις πρόσφορες ή απαιτούμενες ενέργειες για τη διοίκηση του Ταμείου, την εκτέλεση των πράξεών του, συμπεριλαμβανομένων των δυνάμει του άρθρου 2 εξουσιών και αρμοδιοτήτων του, την ανάθεση συμβάσεων για την προμήθεια αγαθών και υπηρεσιών, την ανάληψη συμβατικών υποχρεώσεων επ΄ ονόματι του Ταμείου, το διορισμό των μελών του προσωπικού και των συμβούλων του Ταμείου και γενικότερα την εκπροσώπησή του,

δ. αναθέτει οποιαδήποτε εκ των εξουσιών ή αρμοδιοτήτων της σε οποιοδήποτε από τα μέλη της ή σε στελέχη του Ταμείου, σύμφωνα με τους γενικότερους όρους και προϋποθέσεις που έχουν εγκριθεί από το Γενικό Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη θέματα σύγκρουσης συμφερόντων και υπό την προϋπόθεση ότι ο Διευθύνων Σύμβουλος ασκεί πρωτίστως τις εξουσίες του σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 11.

ε. ασκεί κάθε άλλη εξουσία και αρμοδιότητα που προβλέπεται στον παρόντα νόμο ή την κείμενη νομοθεσία.

στ. εκπροσωπεί δικαστικά και εξώδικα το Ταμείο,

ζ. ασκεί οποιαδήποτε άλλη αρμοδιότητα που δεν απονέμεται ρητά στο Γενικό Συμβούλιο.

Όλες οι εξουσίες, δυνάμει του παρόντος ή οποιουδήποτε άλλου νόμου, οι οποίες έχουν ανατεθεί στο Ταμείο, θεωρούνται ότι έχουν ανατεθεί στην Εκτελεστική Επιτροπή, εκτός αν προορίζονται ρητά για το Γενικό Συμβούλιο.»

8. Η παράγραφος 13 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Το Γενικό Συμβούλιο συνέρχεται όσο συχνά απαιτούν οι εργασίες του Ταμείου, σε κάθε δε περίπτωση δέκα (10) φορές κατ' ημερολογιακό έτος. Οι συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου συγκαλούνται από τον Πρόεδρο, ο οποίος και προεδρεύει σε αυτές. Σε περίπτωση απουσίας του Προέδρου, οι συνεδριάσεις συγκαλούνται από ένα από τα άλλα μέλη του Γενικού Συμβουλίου, εκτός του εκπροσώπου του Υπουργείου Οικονομικών και εκτός του προσώπου που ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος. Το μέλος αυτό το οποίο και προεδρεύει στη συνεδρίαση, επιλέγεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Γενικού Συμβουλίου σχετικά με τη διαδικασία αναπλήρωσης του Προέδρου.

Οι συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου συγκαλούνται με κοινοποίηση της ώρας, του τόπου και της ημερήσιας διάταξης της συνεδρίασης σε όλα τα μέλη και τους Παρατηρητές του Γενικού Συμβουλίου, τουλάχιστον τρεις (3) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία για την οποία έχει οριστεί η συνεδρίαση, εκτός από περίπτωση επείγουσας ανάγκης ή έπειτα από συναίνεση όλων των μελών, οπότε στην περίπτωση αυτή η συνεδρίαση μπορεί να συγκληθεί σε πιο σύντομο χρονικό διάστημα όπως ορίζεται στον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Γενικού Συμβουλίου. Συνεδριάσεις μπορούν τέλος να συγκληθούν και κατόπιν αιτήματος πέντε (5) μελών του Συμβουλίου προς τον Πρόεδρο αυτού.»

9. Στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 διαγράφονται οι λέξεις «του Γενικού Συμβουλίου» και προστίθενται οι λέξεις « της Εκτελεστικής Επιτροπής» και μετά τη λέξη « Λειτουργίας» προστίθενται οι λέξεις «της Εκτελεστικής Επιτροπής»

10. Μετά το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η ίδια ημερήσια διάταξη κοινοποιείται και στα μέλη του Γενικού Συμβουλίου.»

11. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 16 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«16. Το Γενικό Συμβούλιο τελεί σε απαρτία όταν είναι παρόντα τουλάχιστον πέντε (5) μέλη του. Η Εκτελεστική Επιτροπή τελεί σε απαρτία όταν είναι παρόντα τουλάχιστον δύο (2) μέλη της, ένας εκ των οποίων είναι ο Διευθύνων Σύμβουλος ή, σε περίπτωση απουσίας του, το μέλος που τον αντικαθιστά.»

12. Στην παράγραφο 18 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 μετά τις λέξεις «Εκτελεστικής Επιτροπής» προστίθενται οι λέξεις «και του Γενικού Συμβουλίου»

13. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 του ν. 3864/2010 μετά τη λέξη «προσόντων» προστίθενται οι λέξεις « , με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης δ της παραγράφου 9 του άρθρου 4.»

14. Στον τρίτο στίχο της περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 3864/2010 οι λέξεις « το Διοικητικό Συμβούλιο» αντικαθίστανται από τις λέξεις ««την Εκτελεστική Επιτροπή» και οι λέξεις «το οποίο». αντικαθίστανται από τις λέξεις « η οποία», και στη συνέχεια στην περίπτωση β΄ της ίδιας παραγράφου προστίθεται υποπερίπτωση iii΄ ως εξής: «iii) που αφορά εταιρικές πράξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 7α και η οποία απόφαση δύναται να επηρεάσει σημαντικά τη συμμετοχή του Ταμείου στο μετοχικό κεφάλαιο του πιστωτικού ιδρύματος.»

15. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 10 του ν. 3864/2010 μετά τη λέξη «Ταμείο» προστίθενται οι λέξεις « για όσο διάστημα συμμετέχει στο πιστωτικό ίδρυμα»

16. Η παράγραφος 2 του άρθρου 13 του ν. 3864/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εντός ενός (1) μηνός από τη δημοσίευση των ετήσιων και των τριμηνιαίων ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων, στο μετοχικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχει το Ταμείο ή τα οποία χρηματοδοτεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και του ν. 3601/2007, το Ταμείο εγκρίνει αντίστοιχα τις ετήσιες και τις τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του, που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς. Οι ετήσιες και τριμηνιαίες ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου αναρτώνται στην ιστοσελίδα του. Αντίγραφο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, με την έκθεση του ελεγκτή της επόμενης παραγράφου, καθώς και την έκθεση πεπραγμένων του Γενικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής και τις εκθέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου αναφορικά με τη διαχείριση του Ταμείου, αποστέλλεται στη Βουλή των Ελλήνων, τον Υπουργό Οικονομικών, τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η ισχύς της παρούσας παραγράφου ως προς τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις αρχίζει την 30η Μαρτίου 2012 και ως προς τις τριμηνιαίες ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις αρχίζει την 30η Μαρτίου 2014.».

17. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 13 του ν. 3864/2010 μετά τη λέξη «έλεγχος» προστίθενται οι λέξεις « της ετήσιας οικονομικής διαχείρισης».

18. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 του ν. 3864/2010 διαγράφονται οι λέξεις «του άρθρου 16β» και προστίθενται οι λέξεις «των άρθρων 4 παράγραφος 2 περίπτωση ε΄ ».

19. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 16 Α του ν. 3864/2010 μετά τις λέξεις «του Ταμείου» προστίθενται οι λέξεις «, χωρίς να θίγεται με κανέναν τρόπο η αυτονομία του Ταμείου.».

20. Στο άρθρο 16 Α του ν. 3864/2010 προστίθεται, από τότε που ίσχυσε ο ν. 4111/2013, παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 του άρθρου 2 του ν. 4111/2013 (Α΄ 18) δεν εφαρμόζονται για το Ταμείο.»

21. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 16Β του ν. 3864/2010 διαγράφονται οι λέξεις « ή φαίνεται ότι επηρεάζουν» και μετά τη λέξη «προσώπων» προστίθενται οι λέξεις «εφόσον γνωρίζουν ότι υπάρχουν τέτοια πλεονεκτήματα».

22. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 16Γ ν. 3864/2010 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Κατά τους επόμενους έξι μήνες από την αποχώρησή τους ή την καθ΄οιονδήποτε λόγο λήξη της θητείας τους, τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και του Γενικού Συμβουλίου του Ταμείου: (α) δεν μπορούν να απασχοληθούν σε πιστωτικά ιδρύματα που τελούν υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος ή σε νομικά πρόσωπα που ανήκουν στον ίδιο όμιλο με τα συγκεκριμένα πιστωτικά ιδρύματα και (β) υποχρεούνται να μην συμμετέχουν και να μην παρέχουν υπηρεσίες είτε ατομικά είτε μέσω παρένθετου προσώπου σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει συναλλαγεί με το Ταμείο με αντικείμενο που εμπίπτει στο βασικό σκοπό και τις λειτουργίες του Ταμείου όταν το ποσό που έχουν λάβει τα ανωτέρω φυσικά ή νομικά πρόσωπα από το Ταμείο κατά τους τελευταίους είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν τη λήξη της θητείας ή την αποχώρησή τους από το Ταμείο δεν ξεπερνά το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ. Οι απαγορεύσεις των περιπτώσεων α΄ και β΄ της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν και για το Προσωπικό του Ταμείου για χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από το την ημέρα λήξης των συμβάσεών τους.

4. Οι αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής, εφόσον λαμβάνονται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, θεωρούνται σύμφωνες με το σκοπό του Ταμείου και το δημόσιο συμφέρον, επωφελείς και συμφέρουσες για το Ταμείο και το Ελληνικό Δημόσιο και υπηρετούσες τη χρηστή διαχείριση της περιουσίας του Ταμείου, όσον αφορά την αστική ευθύνη των μελών του Γενικού Συμβουλίου, της Εκτελεστικής Επιτροπής καθώς και του προσωπικού του Ταμείου, έναντι τρίτων και έναντι του Ελληνικού Δημοσίου. Η διάταξη αυτή δεν απαλλάσσει τους ανωτέρω από τυχόν ευθύνη τους έναντι του Ταμείου. Εφόσον το Γενικό Συμβούλιο έχει σχηματίσει ισχυρή άποψη, ότι οποιοδήποτε μέλος του Γενικού Συμβουλίου ή της Εκτελεστικής Επιτροπής έχει εκτελέσει καλόπιστα τα καθήκοντά του στο πλαίσιο του σκοπού του Ταμείου, τότε το Ταμείο μπορεί να καλύψει τη χρηματική δαπάνη για οποιεσδήποτε νομικές ενέργειες και δικαστικά έξοδα, στα οποία υποχρεώθηκε το μέλος αυτό λόγω νομικών ενεργειών εναντίον του, και να του καταβάλει τα σχετικά ποσά. Στην περίπτωση που δυνάμει οριστικής απόφασης, το μέλος αυτό καταδικασθεί από αστικό ή ποινικό δικαστήριο κάθε βαθμού , τότε το Ταμείο αναζητεί και λαμβάνει από το μέλος αυτό τις χρηματικές καταβολές της προηγούμενης παραγράφου.»

23. Στο άρθρο 16Γ του ν. 3864/2010 προστίθενται παράγραφοι 8 και 9 ως εξής:

«8. Η υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 3461/2006 δεν ισχύει σε περίπτωση άμεσης ή έμμεσης απόκτησης από το Ταμείο δικαιωμάτων ψήφου, συνεπεία της κεφαλαιακής ενίσχυσης που παρέχεται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, μέσω της συμμετοχής του Ταμείου σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου πιστωτικού ιδρύματος ή της μετατροπής των υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών ή της άρσης των περιορισμών του Ταμείου στην άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου του άρθρου 7α.

9. Οι μετοχές του Ταμείου δε δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο δημόσιας πρότασης αλλά λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των ορίων της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 3461/2006.».

Α8.1. Μέχρι την πλήρωση των δύο επιπλέον μελών του Γενικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.1, όπως αυτό τροποποιείται, το Ταμείο Διοικείται από το υ-

φιστάμενο Γενικό Συμβούλιο και για το διάστημα αυτό το Γενικό Συμβούλιο τελεί σε απαρτία όταν είναι παρόντα τουλάχιστον τέσσερα (4) μέλη του.

2. Οι διατάξεις του εδαφίου (ε) της παραγράφου 6 και οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010, όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν, δεν εφαρμόζονται για τα μέλη των οργάνων του Ταμείου κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

3. Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της ΠΥΣ 38/2012 (Α΄ 223).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 3965/2011, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 4170/2013 (Α΄ 163), προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Ο κλάδος εμπορικών δραστηριοτήτων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, όπως αυτός ορίζεται στην υπ΄ αριθμ. 2/23510/0094/30 03 2012 (Β΄ 1083Β) Α.Υ.Ο. «Κανονισμός του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων κατ΄ εφαρμογή του άρθρου 4 του ν. 3965/2011» έως την οριστική απομείωση του χαρτοφυλακίου του συνεχίζει τη δραστηριότητα του αποκλειστικά για τις υφιστάμενες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες όπως αυτές περιγράφονται στον ως άνω Κανονισμό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, με τους ήδη υφιστάμενους, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, συναλλασσόμενους του Ταμείου, χωρίς δυνατότητα χορήγησης νέων δανείων προς αυτούς από αυτό τον κλάδο ούτε αποδοχής οποιωνδήποτε νέων καταθέσεων, με την εξαίρεση της ανανέωσης των ήδη υφιστάμενων καταθέσεων.»

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. α. Στο τέλος της παραγράφου 1του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Από το πεδίο εφαρμογής του πρώτου εδαφίου εξαιρείται η Τράπεζα της Ελλάδας.

β. Στο τέλος του άρθρου 3 του ν. 3812/2009, όπως ισχύει, προστίθεται περίπτωση ι΄ ως εξής:

«ι) Οι διατάξεις του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 2548/1997 (Α΄ 259).».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΕΔΕ, ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο τρίτο

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α : ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΕΔΕ

1. Στο τέλος του άρθρου 9 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε. ν.δ. 356/1974, Α΄ 90) προστίθενται νέα εδάφια ως εξής:

«Αμελείται η κατάσχεση ακινήτων καθώς και η κατάσχεση κινητών στα χέρια του οφειλέτη, εφόσον το συνολικό ύψος του χρέους υπολείπεται των πεντακοσίων (500) ευρώ. Κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί μέχρι την προηγούμενη ημέρα ισχύος των διατάξεων αυτών, σε βάρος οφειλετών, για συνολικές οφειλές μικρότερες του ανωτέρω ποσού, αίρονται μετά από αίτηση τους.».

2. Στο τέλος του άρθρου 30α του Κ.Ε.Δ.Ε. προστίθενται νέα εδάφια ως εξής: «Δεν επιβάλλεται, με την διαδικασία του παρόντος άρθρου, κατάσχεση για απαιτήσεις που υπολείπονται του συνολικού ποσού ύψους πενήντα (50) ευρώ, και, εφ΄ όσον επιβληθεί, δεν υποβάλλεται η δήλωση του άρθρου 32, τυχόν δε υφιστάμενο ποσό δεν αποδίδεται. Σε περίπτωση κατά την οποία επιβλήθηκε κατάσχεση για συνολικό ποσό το οποίο υπερβαίνει αυτό του προηγούμενου εδαφίου και το προς απόδοση ποσό υπολείπεται των πενήντα 50 ευρώ, αυτό δεν αποδίδεται εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο παρόν άρθρο αλλά σε χρόνο κατά τον οποίο θα υπερβεί το παραπάνω όριο.».

3. Τα δύο τελευταία εδάφια του άρθρου 31 του Κ.Ε.Δ.Ε., όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«Δεν χωρεί κατάσχεση μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών βοηθημάτων, που καταβάλλονται περιοδικά, εφόσον το ποσό αυτών μηνιαίως είναι μικρότερο των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ, στις περιπτώσεις δε που υπερβαίνει το ποσό αυτό, επιτρέπεται η κατάσχεση επί του 1/4 αυτών, το εναπομένον όμως ποσό δεν μπορεί να είναι κατώτερο των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ. Κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί, μέχρι την προηγούμενη ημέρα ισχύος των διατάξεων αυτών, σε βάρος των οφειλετών που υπάγονται στην ανωτέρω περίπτωση, περιορίζονται μετά από αίτηση τους.».

4. Στο άρθρο 31 του Κ.Ε.Δ.Ε. προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα σε ατομικό ή κοινό λογαριασμό είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ για κάθε φυσικό πρόσωπο και σε ένα μόνο πιστωτικό ίδρυμα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται γνωστοποίηση από το φυσικό πρόσωπο ενός μοναδικού λογαριασμού, με υποβολή ηλεκτρονικής δήλωσης στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης. Εφόσον υπάρχει λογαριασμός περιοδικής πίστωσης μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών βοηθημάτων, γνωστοποιείται, αποκλειστικά και μόνο, ο λογαριασμός αυτός. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ορίζονται ο τρόπος υποβολής και πιστοποίησης του χρόνου της παραλαβής και τα στοιχεία της υποβαλλόμενης δήλωσης, ο τρόπος ενημέρωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων από τη Φορολογική Διοίκηση για την υποβαλλόμενη δήλωση και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Κάθε άλλη διάταξη, που ρυθμίζει αντίθετα προς τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, δεν εφαρμόζεται στις κατασχέσεις που επιβάλλονται στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου.».

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 32 του ΚΕ.Δ.Ε., όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, μετά τις λέξεις «του κατασχετηρίου» προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων η δήλωση του προηγούμενου εδαφίου γίνεται εντός οκτώ εργασίμων ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου.».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.1.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

1. Στην περίπτωση α) της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κώδικα ΦΠΑ, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για την παράδοση του παραγγελέα προς τον παραγγελιοδόχο, στην περίπτωση παραγγελιοδοχικών πωλήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 2, αγροτικών προϊόντων για λογαριασμό αγροτών φυσικών προσώπων, υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι ο παραγγελιοδόχος.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 38 του Κώδικα ΦΠΑ, προστίθεται νέα περίπτωση γ), ως εξής:

«γ) Κατ΄ εξαίρεση της περίπτωσης α΄ ανωτέρω, οι αγρότες φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν άλλη δραστηριότητα για την οποία υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία, υποβάλλουν μόνο εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ.»

3. Το άρθρο 41 του Κώδικα ΦΠΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 41
Ειδικό καθεστώς αγροτών

1. Οι αγρότες, οι οποίοι κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο πραγματοποίησαν ακαθάριστα έσοδα από την πώληση αγροτικών προϊόντων παραγωγής τους και την παροχή αγροτικών υπηρεσιών κατώτερα των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ και δικαιούνταν να λάβουν δικαιώματα ενιαίας ενίσχυσης κατώτερα των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, υπάγονται στο ειδικό καθεστώς του παρόντος άρθρου, με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος. Οι εν λόγω αγρότες δεν υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίων και την έκδοση στοιχείων και δικαιούνται επιστροφής του φόρου του παρόντος νόμου που επιβάρυνε τις αγορές αγαθών ή λήψεις υπηρεσιών, τις οποίες πραγματοποίησαν για την άσκηση της εκμετάλλευσής τους.

2. Η επιστροφή του φόρου ενεργείται από το Δημόσιο με καταβολή στον αγρότη ποσού, το οποίο προκύπτει με την εφαρμογή κατ΄ αποκοπή συντελεστή έξι τοις εκατό (6%), στην αξία των παραδιδόμενων αγροτικών προϊόντων και των παρεχόμενων αγροτικών υπηρεσιών του Παραρτήματος IV του παρόντος προς άλλους υποκείμενους στο φόρο, εκτός των αγροτών που υπάγονται στο καθεστώς του παρόντος άρθρου. Για την πραγματοποίηση της επιστροφής αυτής υποβάλλεται δήλωση – αίτηση επιστροφής.

Ειδικά για πωλήσεις αγροτικών προϊόντων δικής τους παραγωγής που πραγματοποιούνται από αγρότες του παρόντος άρθρου από δικό τους κατάστημα ή από λαϊκές αγορές ή εξάγονται ή παραδίδονται σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., η επιστροφή πραγματοποιείται με την εφαρμογή κατ΄ αποκοπή συντελεστή τρία τοις εκατό (3%) στην αξία των εν λόγω πωλήσεων, όπως αυτή προκύπτει από το τηρούμενο βιβλίο, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία.

Για την παράδοση αγροτικών προϊόντων από την αγροτική εκμετάλλευση σε δραστηριότητα που περιγράφεται στο προηγούμενο εδάφιο εκδίδεται ειδικό στοιχείο που περιλαμβάνει το είδος, την ποσότητα, την ποιότητα και την κανονική αξία των παραδιδόμενων αγαθών, όπως αυτή ορίζεται από τις διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 19. Το ειδικό αυτό στοιχείο εκδίδεται και από αγρότες που εντάσσονται στο κανονικό καθεστώς, προκειμένου να προσδιορίζονται τα ακαθάριστα έσοδα της αγροτικής εκμετάλλευσης.

Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, ως αξία των παραδιδόμενων προϊόντων ή των παρεχομένων υπηρεσιών, λαμβάνεται αυτή που προκύπτει από τα οικεία νόμιμα παραστατικά, με την προϋπόθεση ότι η παραγωγή προϊόντων και η παροχή υπηρεσιών προέρχεται από εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων που είτε ανήκουν στον αγρότη κατά κυριότητα, είτε έχει το δικαίωμα εκμετάλλευσης με οποιαδήποτε έννομη σχέση.

Σε περίπτωση παράδοσης αγροτικών προϊόντων από τρίτους υποκείμενους στο φόρο, για λογαριασμό των παραγωγών αγροτών, η παραπάνω αξία λαμβάνεται χωρίς φόρο και προμήθεια.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 30, 31, 32, 36 και 38 δεν εφαρμόζονται για τους αγρότες που υπάγονται στο καθεστώς του άρθρου αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στους αγρότες που:

α) ασκούν τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις και παρέχουν τις αγροτικές υπηρεσίες που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 42, με τη μορφή εταιρείας οποιουδήποτε τύπου ή αγροτικών συνεταιρισμών,

β) πωλούν αγροτικά προϊόντα παραγωγής τους, ύστερα από επεξεργασία που μπορεί να προσδώσει σε αυτά χαρακτήρα βιομηχανικών ή βιοτεχνικών προϊόντων,

γ) ασκούν παράλληλα και άλλη οικονομική δραστηριότητα, για την οποία έχουν υποχρέωση να τηρούν βιβλία σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τους αγρότες που πωλούν προϊόντα δικής τους παραγωγής από δικό τους κατάστημα ή από λαϊκές αγορές ή πραγματοποιούν εξαγωγές ή παραδόσεις προς άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. καθώς και για τους αγρότες οι οποίοι εντάσσονται στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων, σύμφωνα με το ν. 3874/2010 (Α΄ 151) και ασχολούνται με τη διαχείριση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας έως 100 KW ή τη λειτουργία αγροτουριστικών μονάδων έως 10 δωματίων.

5. Οι αγρότες της παραγράφου 4 εντάσσονται στο κανονικό καθεστώς του φόρου για τις δραστηριότητες αυτές, εφόσον για τις εν λόγω δραστηριότητες υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

6. Οι αγρότες μπορούν να μετατάσσονται από το ειδικό καθεστώς του άρθρου αυτού στο κανονικό με δήλωσή τους που υποβάλλεται στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης. Στην περίπτωση που η μετάταξη πραγματοποιείται από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου, η δήλωση υποβάλλεται εντός δέκα (10) ημερών από την έναρξη αυτής και δεν μπορεί να ανακληθεί πριν από την πάροδο πενταετίας. Στην περίπτωση που η μετάταξη πραγματοποιείται κατά την διάρκεια της διαχειριστικής περιόδου, ισχύει από την ημερομηνία κατά την οποία υποβάλλεται η δήλωση και δεν μπορεί να ανακληθεί πριν από την πάροδο πενταετίας, η οποία αρχίζει από την έναρξη της επόμενης από τη μετάταξη διαχειριστικής περιόδου.

Στην περίπτωση υποχρεωτικής ένταξης στο κανονικό

καθεστώς, λόγω μη πλήρωσης των κριτηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο αγρότης υποχρεούται στην υποβολή δήλωσης μεταβολής εντός δέκα (10) ημερών από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου. Ειδικά για την πρώτη εφαρμογή , η εν λόγω δήλωση υποβάλλεται έως 15.4.2014 για τους υπόχρεους τήρησης διπλογραφικών βιβλίων και έως 20.5.2014 για τους υπόχρεους τήρησης απλογραφικών βιβλίων.

Μετάταξη από το κανονικό καθεστώς απόδοσης του φόρου στο ειδικό καθεστώς αγροτών μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο από την έναρξη διαχειριστικής περιόδου με υποβολή δήλωσης στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης εντός δέκα (10) ημερών από την έναρξη αυτής.

7. Οι μετατασσόμενοι είναι υποχρεωμένοι να διενεργούν, μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη μετάταξη, απογραφή που να περιλαμβάνει:

α) τα αποθέματα των αγροτικών προϊόντων, στα οποία περιλαμβάνονται όσα έχουν συλλεχθεί, οι ηρτημένοι καρποί και οι καλλιέργειες που βρίσκονται σε εξέλιξη, κατά συντελεστή του κατ΄ αποκοπή φόρου,

β) τα αποθέματα των πρώτων υλών της αγροτικής παραγωγής, όπως σπόρων, λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, ζωοτροφών και λοιπών συναφών, κατά συντελεστή φόρου,

γ) τα αγαθά επένδυσης, εφόσον είναι χρησιμοποιήσιμα για τους σκοπούς της επιχείρησης και δεν παρήλθε η πενταετής περίοδος του διακανονισμού.

Τα αποθέματα των πιο πάνω περιπτώσεων β΄ και γ΄ απογράφονται σε τιμές κόστους.

8. Τα αποθέματα των αγροτικών προϊόντων θεωρούνται:

α) ως αγορές του κανονικού καθεστώτος απόδοσης του φόρου, σε τιμή πώλησης κατά το χρόνο της μετάταξης, με δικαίωμα να εκπέσουν τον κατ΄ αποκοπή φόρο, στην περίπτωση που γίνεται μετάταξη από το καθεστώς των αγροτών στο κανονικό καθεστώς,

β) ως παράδοση αγαθών σε τιμή πώλησης, υποκείμενη στο φόρο με τον κατ΄ αποκοπή συντελεστή, στην περίπτωση που γίνεται μετάταξη από το κανονικό καθεστώς απόδοσης του φόρου στο καθεστώς των αγροτών.

9. Σε περίπτωση μετάταξης από το ειδικό καθεστώς των αγροτών στο κανονικό καθεστώς απόδοσης του φόρου, οι μετατασσόμενοι δικαιούνται να εκπέσουν το φόρο με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί:

α) τα αποθέματα των πρώτων υλών της αγροτικής παραγωγής,

β) τα αγαθά επένδυσης, κατά το μέρος του φόρου που αναλογεί στα υπόλοιπα έτη της πενταετούς περιόδου διακανονισμού.

10. Σε περίπτωση μετάταξης από το κανονικό καθεστώς απόδοσης του φόρου στο καθεστώς των αγροτών, οι μετατασσόμενοι είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν το φόρο με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί:

α) τα αποθέματα των πρώτων υλών της αγροτικής παραγωγής,

β) τα αγαθά επένδυσης, κατά το μέρος τους που αναλογεί στα υπόλοιπα έτη του διακανονισμού της πενταετούς περιόδου.

11. Για τα απογραφόμενα αγαθά που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 7, υποβάλλεται, μέσα σε δύο (2) μήνες, από τη μετάταξη, δήλωση που περιλαμβάνει την αξία των αποθεμάτων και το φόρο που εκπίπτεται ή καταβάλλεται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις των πιο πάνω παραγράφων 8, 9 και 10.

Ο φόρος αυτός καταβάλλεται ή εκπίπτεται, κατά περίπτωση, με την πιο πάνω δήλωση για την οποία εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 38.

Ειδικά για τους αγρότες που υπάγονται στο κανονικό καθεστώς από 1.1.2014, η δήλωση αποθεμάτων υποβάλλεται έως τις 31.05.2014.

12.Οι αγρότες που αρχίζουν για πρώτη φορά τις εργασίες τους και επιθυμούν να υπαχθούν στο κανονικό καθεστώς υποβάλλουν δήλωση έναρξης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4174/2013.

13. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορίζεται ότι η επιστροφή του φόρου ενεργείται από τον αγοραστή των αγροτικών προϊόντων ή το λήπτη των αγροτικών υπηρεσιών.

14. Με αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ορίζονται:

α) ο τρόπος και ο χρόνος υποβολής της δήλωσης – αίτησης επιστροφής, ο τύπος και το περιεχόμενο αυτής, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εκκαθάριση και την απόδοση του επιστρεπτέου φόρου,

β) ο τύπος και το περιεχόμενο του ειδικού στοιχείου που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 2,

γ) ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης μετάταξης που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 7 και της δήλωσης αποθεμάτων που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 12, καθώς επίσης και τα συνυποβαλλόμενα με αυτές στοιχεία.

15. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορούν να ορίζονται οι αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις ως φορείς που μεσολαβούν στην υποβολή των αιτήσεων επιστροφής και γενικά στη διαδικασία επιστροφής του φόρου, καθώς και η αμοιβή τους για τις υπηρεσίες τους αυτές. Με όμοιες αποφάσεις μπορεί να αναπροσαρμόζεται η ανωτέρω αμοιβή.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.2.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΦΑΣ, ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΥΟ Π 2070/1987 ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 6 της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ε1 της παραγράφου Ε του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εξαιρετικά για τις πωλήσεις αγροτικών προϊόντων από αντιπρόσωπο (παραγγελιοδόχο) για λογαριασμό παραγωγού φυσικού προσώπου (παραγγελέα), εκδίδεται εκκαθάριση κατά εντολέα, το αργότερο μέχρι το τέλος του φορολογικού έτους των συμβαλλομένων. »

2. Καταργούνται οι διατάξεις της υπ΄ αριθ. Π.2070/1820/ΠΟΛ.109/ 20.3.1987 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (Β΄ 189/1987), η οποία κυρώθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 48 του ν. 1731/1987 (Α΄ 161).

3. α. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του ν. 4223/2013 μετά την λέξη «απόσβεση», προστίθενται οι λέξεις «στα έτη της συμβατικής περιόδου», μετά την λέξη «εφόσον» προστίθενται οι λέξεις «δεν έχει ή» και στο τέλος του ίδιου εδαφίου προστίθενται οι λέξεις «ή εντός πενταετίας».

β. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του ν. 4223/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου αφορά δαπά-

νες αποσβέσεων καθώς και τυχόν αναπόσβεστο υπόλοιπο που μεταφέρεται στα αποτελέσματα κατά τις χρήσεις των ετών 2011, 2012 και 2013 και καταλαμβάνει και ελεγχθείσες υποθέσεις οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου.»

4. Στο τέλος του άρθρου 10 του ν. 2238/1994 (Α΄ 151) προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Οι δικηγορικές εταιρείες, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα κατά τις διατάξεις του άρθρου 12 του π.δ/τος 152/2000, ως παράρτημα δικηγορικής εταιρείας, που είναι εγκατεστημένη και λειτουργεί νόμιμα σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για εισοδήματα που έχουν αποκτήσει ή αποκτούν στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια ισχύος των διατάξεων του ν. 2238/1994, φορολογούνται όπως οι αντίστοιχες ελληνικές δικηγορικές εταιρείες.»

5. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 2963/2001 (Α΄ 268) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του ν. 4172/2013, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, η εισφορά του προηγούμενου εδαφίου, ως εισφορά ειδικού σκοπού, δεν υπολογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα.».

6. Οι διατάξεις των άρθρων 13 έως και 17 του ν. 3296/2004 (Α΄ 253), όπως ισχύουν καταργούνται από την 1.1.2014.

7. α. Από 1.1.2013 και μετά το ειδικό επίδομα τρίτεκνων και πολύτεκνων του άρθρου 40 του ν. 4141/2013 (Α΄81) δεν προσμετράται στο καθαρό ετήσιο, οικογενειακό εισόδημα και απαλλάσσεται από τον φόρο εισοδήματος.

β. Απαλλάσσονται από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011, το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων της υποπαραγράφου ΙΑ 2 της παραγράφου ΙΑ του ν. 4093/2012 και το ειδικό επίδομα τριτέκνων και πολυτέκνων του άρθρου 40 του ν. 4141/2013, από την έναρξη χορήγησής τους.

8. Η ισχύς του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 46 του ν. 2238/1994, όπως αυτό προστέθηκε με τις διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 4 του ν. 4038/2012 (Α΄ 14) παρατείνεται και για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές της χρήσης του έτους 2013.

9. α. Στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 16 του άρθρου 11 του ν. 4110/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) οι λέξεις «του ν. 3627/2008» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του ν. 3728/2008».

β. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) καταργείται από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

γ. Στο πρώτο εδάφιο και πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 5 καθώς και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 (Α΄ 179) οι λέξεις «της παραγράφου 5 του άρθρου 39 Α» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παραγράφου 4 του άρθρου 39 Α ».

10. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 17 του ν. 3833/2010 (Α΄ 40) προστίθεται δεύτερο εδάφιο μετά τον πίνακα, ως εξής:

«Ειδικότερα από τον ως άνω φόρο πολυτελείας εξαιρούνται τα εγχωρίως παραγόμενα γουνοποιητικά προϊόντα που πωλούνται χονδρικώς στο εσωτερικό της χώρας μεταξύ των επιχειρήσεων.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.3.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

1. Το άρθρο 37 του Κώδικα ΦΠΑ τροποποιείται ως εξής:

α. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 3 διαγράφονται οι λέξεις «και του σχετικού ή σχετικών διπλοτύπων καταβολής του φόρου ή της έκτακτης δήλωσης, κατά περίπτωση» και προστίθενται οι λέξεις «ή της έκτακτης δήλωσης και του σχετικού ή σχετικών αποδεικτικών καταβολής του φόρου,».

β. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 3 διαγράφονται οι λέξεις «και του σχετικού ή σχετικών διπλοτύπων καταβολής του φόρου ή της έκτακτης δήλωσης, κατά περίπτωση» και προστίθενται οι λέξεις «ή της έκτακτης δήλωσης και του σχετικού ή σχετικών αποδεικτικών καταβολής του φόρου».

γ. Μετά την περίπτωση γ΄ της παρ. 3 προστίθεται επόμενο εδάφιο ως εξής: «Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, ως αποδεικτικά καταβολής του φόρου νοούνται τα αποδεικτικά που ορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων.».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 38 του Κώδικα ΦΠΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η διαφορά φόρου που προκύπτει από τις παραπάνω δηλώσεις, αν είναι θετική και άνω των τριάντα (30) ευρώ καταβάλλεται στο Δημόσιο, αν είναι θετική μέχρι τριάντα (30) ευρώ μεταφέρεται για καταβολή στην επόμενη φορολογική περίοδο, και αν είναι αρνητική μεταφέρεται για έκπτωση ή επιστρέφεται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34. Η υποχρέωση καταβολής του οφειλόμενου ποσού λήγει την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα της εμπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης. Ειδικά για εμπρόθεσμη περιοδική δήλωση και με την προϋπόθεση ότι το οφειλόμενο ποσό υπερβαίνει το ποσό ύψους εκατό (100) ευρώ, ο υποκείμενος στο φόρο μπορεί να επιλέξει την καταβολή του οφειλόμενου ποσού σε δύο (2) ισόποσες δόσεις. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό της δεύτερης δόσης καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα, από την υποβολή της εμπρόθεσμης δήλωσης.».

3. Το άρθρο 54 του Κώδικα ΦΠΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 54
Χρόνος καταβολής του φόρου

Η προθεσμία καταβολής του φόρου ταυτίζεται με την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης σε όλες τις λοιπές περιπτώσεις, πλην των οριζομένων στην παράγραφο 2 του άρθρου 38».

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν για δηλώσεις που υποβάλλονται από 1.1.2014.

5. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Κώδικα περί ΦΠΑ προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Εξαιρετικά για νεοσύστατες εταιρείες, για τις οποίες δεν μπορεί να εφαρμοστεί η περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, αυτές, κατά το πρώτο έτος της λειτουργίας τους, θεωρείται ότι εκτελούν διεθνείς μεταφορές, εφ΄ όσον το πιστοποιητικό του αερομεταφορέα και η σχετική άδεια εκμετάλλευσης προβλέπουν την διενέργεια αερομεταφορών παγκοσμίως. Η παραπάνω διάταξη

εφαρμόζεται και ισχύει από 1.1.2013.».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΘΕΜΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 23 του ν. 3427/2005 (Α΄ 312) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α. Από την 1η Ιανουαρίου 2014 και εφεξής, για τη σύσταση, απόκτηση και κάθε άλλη μεταβολή στα δικαιώματα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της σύστασης, απόκτησης και κάθε άλλης μεταβολής στα παραπάνω δικαιώματα. Ειδικά η δήλωση για κάθε σύσταση, απόκτηση και κάθε άλλη μεταβολή από την 1η Ιανουαρίου 2014 μέχρι και τη 31η Μαΐου 2014 υποβάλλεται μέχρι και την 30ή Ιουνίου 2014.

β. Ειδικότερα, οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων έτους 2014, που υποβάλλονται προκειμένου να απεικονισθεί η περιουσιακή κατάσταση της 1ης Ιανουαρίου 2014, υποβάλλονται μέχρι και την 30ή Μαΐου 2014.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 54 Α του ν. 4174/2013 (Α΄ 170), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Δεν απαιτείται η μνημόνευση, επισύναψη ή προσκόμιση του πιστοποιητικού ΕΝ.Φ.Ι.Α. στη μονομερή εξάλειψη υποθήκης ή στην άρση κατάσχεσης. Σε κάθε περίπτωση θεωρείται έγκυρη η μνημόνευση, επισύναψη ή προσκόμιση του πιστοποιητικού ΕΝ.Φ.Ι.Α., στο οποίο το κτίσμα ή το οικόπεδο αποτυπώνονται με απόκλιση της επιφάνειάς τους μέχρι πέντε (5) τετραγωνικά μέτρα και το γήπεδο αποτυπώνεται με απόκλιση μέχρι πέντε τοις εκατό (5%) της επιφάνειάς του.»

3. Πριν από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 54Α του ν. 4174/2013 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η ανωτέρω διαδικασία εφαρμόζεται ανάλογα και στις συμβολαιογραφικές πράξεις εγγραφής υποθήκης για διασφάλιση χορηγούμενου δανείου από πιστωτικό ίδρυμα. Ο συμβολαιογράφος υποχρεούται, επί ποινή ακυρότητας του συμβολαίου, να αποδώσει τον αναλογούντα φόρο μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών (3) εργασίμων ημερών από τη σύνταξη του συμβολαιογραφικού εγγράφου και πάντως εντός τριών ημερών από την εκταμίευση του δανείου. »

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 54 Α του ν. 4174/2013, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Είναι απαράδεκτη η συζήτηση ενώπιον δικαστηρίου εμπράγματης αγωγής επί ακινήτου, πλην της μονομερούς εγγραφής υποθήκης ή προσημείωσης υποθήκης ή της άρσης κατάσχεσης, αν δεν προσκομισθεί από τον υπόχρεο σε ΕΝ.Φ.Ι.Α., το πιστοποιητικό των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού.»

5. Στο άρθρο 3 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Κτίσματα, τα οποία βρίσκονται εντός της νήσου Κεφαλληνίας και των νομών Φθιώτιδας και Φωκίδας και έχουν αποδεδειγμένα υποστεί ζημιές από τους σεισμούς του Ιανουαρίου 2014 και Αυγούστου 2013 αντίστοιχα, απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. για τα έτη 2014 και 2015. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται τα δικαιολογητικά και η διαδικασία χορήγησης της απαλλαγής.»

6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 4223/2013 ο αριθμός «31» αντικαθίσταται με τον αριθμό «32».

7. α. Στο τέλος της περίπτωσης α) της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002, όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ανώνυμες εταιρείες, με ανώνυμες μετοχές, εφόσον το σύνολο των μετοχών τους καταλήγει σε εταιρείες, οι μετοχές των οποίων βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά.»

β. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από 1.1.2014.

9. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 1587/1950 (Α΄ 294), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μεταβιβάζονται από τον οικοπεδούχο σε τρίτο σε εκτέλεση συμβολαιογραφικού προσυμφώνου και καθ΄ υπόδειξη του εργολάβου, διηρημένες ιδιοκτησίες υπαγόμενες σε Φ.Π.Α. σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κώδικα ΦΠΑ, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (Α΄).»

10. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 81 του Κώδικα διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από τυχερά παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (266 Α΄), καταργούνται και οι επόμενες παράγραφοι αναριθμούνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ: ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.1.: Συμπλήρωση φορολογικών ρυθμίσεων σχετικά με το έτος πρώτης κυκλοφορίας των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων

1. α. Προστίθεται στο δεύτερο εδάφιο της περ. γ΄ της παρ.1 του άρθρου 16 του ν. 2238/1994, οι λέξεις «ή σε χώρα της Ε.Ε./ΕΟΧ» μετά τις λέξεις «στην Ελλάδα».

β. Η διάταξη της παραγράφου αυτής ισχύει για το οικονομικό έτος 2014.

2. α. Προστίθεται στο δεύτερο εδάφιο της περ. γ΄ της παρ.1 του άρθρου 31 του ν. 4172/2013, οι λέξεις «ή σε χώρα της Ε.Ε./ΕΟΧ» μετά τις λέξεις «στην Ελλάδα».

β. Η διάταξη της παραγράφου αυτής ισχύει για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2014 και επόμενα.

3. α. Προστίθεται στο τρίτο εδάφιο της περ. β΄ της παρ.1 του άρθρου 44 του ν. 4111/2013, οι λέξεις «ή σε χώρα της Ε.Ε./ΕΟΧ» μετά τις λέξεις «στην Ελλάδα».

β. Η διάταξη της παραγράφου αυτής ισχύει για το οικονομικό έτος 2014 και για εισοδήματα που αποκτώνται από την 1η Ιανουαρίου 2014 και επόμενα.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.2.: Ρυθμίσεις φορολογικών και τελωνειακών θεμάτων για τα οχήματα των ατόμων με αναπηρίες

1. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 16 του ν. 1798/1988 (Α΄ 166) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εξαιρετικά, για το έτος 2014, γίνονται δεκτές, με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος του Δημοσίου, οι αιτήσεις για τη χορήγηση των προβλεπόμενων απαλλαγών του άρθρου 1 του ν. 490/1976 (Α΄ 331) με την προϋπόθεση ότι οι αιτούντες έχουν υποβάλει αίτημα παραπομπής στα ΚΕ.Π.Α. για την έκδοση ιατρικής βεβαίωσης, κατ΄ εφαρμογή της αριθμ. Δ.18 Α 5038263 ΕΞ 2013/24.10.2013 ΚΥΑ (Β΄ 2710), το έτος 2013 ή στην Α.Σ.Υ.Ε. το 2014. Στην περίπτωση που συνεπεία της σχετικής ιατρικής βεβαίωσης του ΚΕ.Π.Α. ή της Α.Σ.Υ.Ε., η οποία προσκομίζεται στις αρμόδιες αρχές εντός τριάντα ημερών από την έκδοσή της και το αργότερο μέχρι 31.10.2014 για την αντιστοίχιση των παθήσεων σύμφω-

να με τις υπουργικές αποφάσεις του άρθρου 5 του παρόντος, οι αιτούντες δεν δικαιούνται τις απαλλαγές επιβάλλονται σε αυτούς, χωρίς την επιβολή προστίμου ή προσαυξήσεων, οι υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων δασμοί, φόροι, εισφορές, δικαιώματα και τέλη ταξινόμησης και κυκλοφορίας σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Ειδικότερα για τους αναπήρους με πλήρη παράλυση των κάτω άκρων (παραπληγία) ή αμφοτερόπλευρο ακρωτηριασμό γίνονται δεκτές για τα έτη 2013 και 2014 οι εκδοθείσες θετικές γνωματεύσεις των κατά το χρόνο έκδοσης αυτών αρμοδίων οργάνων για τη χορήγηση των προβλεπόμενων απαλλαγών του άρθρου 1 του ν.δ. 490/1976, εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του ν. 1798/1988 (Α΄ 166) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας ή Εθνικής Άμυνας καθορίζεται η αντιστοίχιση των παθήσεων που ορίζονται στο παρόν άρθρο με τις παθήσεις και τα ποσοστά αναπηρίας που καθορίζονται από το ΚΕ.Π.Α. ή την Α.Σ.Υ.Ε.»

3. α. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 132 του ν. 2960/2001 (Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας, Α΄ 265) προστίθεται τέταρτο εδάφιο ως εξής:

«Τα επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν παραληφθεί με απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης με βάση τις διατάξεις για τα άτομα με αναπηρίες και συνεπεία θανάτου αυτών περιέρχονται στους νόμιμους κληρονόμους τους, αποδεσμεύονται τελωνειακά εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την ημερομηνία θανάτου του δικαιούχου προσώπου.»

β. Η τελευταία παράγραφος του άρθρου 132 του ν. 2960/2001, όπως έχει συμπληρωθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4138/2013 (Α΄ 72) και εκ παραδρομής αριθμηθεί ως παράγραφος 10, αναριθμείται στο ορθό ως παράγραφος 11.

γ. Στο τέλος του άρθρου 132 του ν. 2960/2001 προστίθεται νέα παράγραφος 12 ως εξής:

«12. α) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ειδικά αιτιολογημένες, η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 7 του παρόντος δύναται να παραταθεί για έξι (6) επιπλέον μήνες.

β) Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.3.: Ρυθμίσεις για τα εταιρικά οχήματα

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 της αριθμ. πρωτ. Δ247/13/6.4.1988 ΑΥΟ (Β΄ 195), όπως κυρώθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 11 του ν. 1839/1989 (Α΄ 90), προστίθεται περίπτωση ι΄, ως εξής:

«ι) Πρόσωπα με συνήθη κατοικία στην Ελλάδα που εργάζονται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και χρησιμοποιούν στη χώρα μας επιβατικό όχημα ταξινομημένο στο άλλο αυτό κράτος μέλος, στο όνομα εταιρείας που εδρεύει σε αυτό, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

αα) Η σύμβαση εργασίας ή η συμφωνία του μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζόμενου με την εταιρεία να προβλέπει τη χορήγηση αυτοκινήτου ως πρόσθετη παροχή.

ββ) Το εταιρικό όχημα να μην χρησιμοποιείται κατά τρόπο μόνιμο εντός της Ελλάδας, με την έννοια ότι χρησιμοποιείται το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου εκτός Ελλάδας.

γγ) Η μη επαγγελματική χρήση του εταιρικού οχήματος να έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με την επαγγελματική χρήση του και να προβλέπεται ρητά στη σύμβαση εργασίας, αποτελώντας μέρος, από οικονομική άποψη της αμοιβής του εργαζόμενου.

δδ) Το όχημα να καλύπτεται ασφαλιστικά στην Ελλάδα.

Η διάρκεια παραμονής του επιβατικού οχήματος στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής δεν περιορίζεται χρονικά, εφόσον πληρούνται οι παραπάνω προϋποθέσεις.».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.4.: Μη άρση ακινησίας οχημάτων και διαγραφή από το Μητρώο οχημάτων λόγω εξαγωγής ή καταστροφής

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ν. 2367/1953 (Α΄ 82) προστίθενται τρία νέα εδάφια ως εξής:

«Σε περίπτωση που πρόκειται να διαγραφεί αυτοκίνητο όχημα ευρισκόμενο σε κατάσταση ακινησίας, από το Μητρώο οχημάτων του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων λόγω παράδοσής του για ολική καταστροφή με ανακύκλωση στα ειδικώς προς τούτο εξουσιοδοτημένα κέντρα ή με σκοπό την εξαγωγή του, δεν αίρεται η ακινησία, τα δε στοιχεία κυκλοφορίας του, άδεια και πινακίδες αριθμού κυκλοφορίας, διαβιβάζονται από την αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης, μετά από αίτηση του κατόχου ή ιδιοκτήτη αυτού, στην αρμόδια Δ/νση Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων της οικείας Περιφέρειας.

Σε κάθε περίπτωση, δεν επέρχεται διαγραφή αυτοκινήτου οχήματος από το Μητρώο οχημάτων, λόγω εξαγωγής του, επανεξαγωγής του ή μεταφοράς του εκτός της χώρας, εφόσον δεν καταβληθούν προηγουμένως τα τυχόν οφειλόμενα τέλη κυκλοφορίας και πρόστιμα από τον τελευταίο κάτοχο ή ιδιοκτήτη του και δεν βεβαιωθεί η εξαγωγή του, επανεξαγωγή του ή μεταφορά του εκτός της χώρας.

Με κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των δύο προηγούμενων εδαφίων.».

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 22 του ν. 2367/1953 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Εξαιρετικά και μέχρι δύο φορές ετησίως επιτρέπεται η κυκλοφορία ενάριθμων ασφαλισμένων αυτοκινήτων ή μοτοσυκλετών ιδιωτικής χρήσης, για τα οποία έχει υποβληθεί δήλωση ακινησίας, προσωρινή άδεια διάρκειας μέχρι τριών (3) ημερών κατ΄ έτος αποκλειστικά και μόνο για την παράδοσή τους σε σημεία συλλογής οχημάτων Τέλους Κύκλου Ζωής (ΟΤΚΖ), με τη σχετική ένδειξη επί του εντύπου αυτής ή για την επισκευή και έλεγχο από ΚΤΕΟ. Άπαξ ετησίως μπορεί να χορηγείται προσωρινή άδεια κυκλοφορίας και για τα ανάριθμα ασφαλισμένα αυτοκίνητα ή τις μοτοσυκλέτες, με την ίδια ως άνω συνολική διάρκεια, αποκλειστικά και μόνο για τη μετάβασή τους από τον τόπο αγοράς ή τελωνισμού τους στον τόπο ταξινόμησης και για την επισκευή ή έλεγχο από ΚΤΕΟ. Η προσωρινή άδεια χορηγείται αποκλειστικά και μόνο από τον προϊστάμενο της αρμόδιας υπηρεσίας της Φορολογικής Διοίκησης, αφού καταβληθεί για κάθε ημέρα, και ανεξάρτητα από το είδος του αυτοκινήτου ή

μοτοσυκλέτας, το ποσό των δέκα (10) ευρώ ή τριών (3) ευρώ αντίστοιχα για τα αυτοκίνητα ή τις μοτοσυκλέτες. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η παράγραφος 5 του παρόντος. Για την ενημέρωση των αρμοδίων υπηρεσιών των Υπουργείων Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη τίθεται σε εφαρμογή σχετική ηλεκτρονική εφαρμογή της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και παρέχεται πρόσβαση σε αυτήν σε όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες άλλων υπουργείων κατά το λόγο της αρμοδιότητάς τους μέσω της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των τριών προηγούμενων εδαφίων της παρούσας.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.5.: Φορολογική μεταχείριση οχημάτων που προέρχονται από διασκευή διπλοκάμπινων οχημάτων- Κυρώσεις παράνομων διασκευών αυτοκινήτων οχημάτων

1. Το άρθρο 123 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265) «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» τροποποιείται ως εξής:

α. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 123 προστίθεται νέα περίπτωση ζ) ως εξής, η δε περίπτωση ζ) αναριθμείται σε η):

«ζ) Για τα αυτοκίνητα οχήματα που καθορίζονται στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ε) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου τα οποία με την προσθήκη στον ανοικτό χώρο φόρτωσης καλύμματος από άκαμπτο στερεό υλικό διασκευάζονται σε οχήματα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα των δασμολογικών κλάσεων 87.03 και 87.04, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 1573/1985 (Α΄ 201).»

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 123 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ως αυτοκίνητο όχημα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα νοείται όχι μόνο αυτό που εκ κατασκευής το αμάξωμά του είναι κλειστό αλλά και αυτό που προκύπτει με την προσθήκη στο αμάξωμα ανοικτού φορτηγού καθώς και στον ανοικτό χώρο φόρτωσης των οχημάτων του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης ε) της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, καλύμματος από άκαμπτα στερεά υλικά ανεξάρτητα αν αφαιρείται εύκολα ή δύσκολα ή αν το πίσω μέρος του αμαξώματος παραμένει ανοικτό.»

2. Το άρθρο 137 του ν. 2960/2001 τροποποιείται ως εξής:

α. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης 1 της παραγράφου Γ του άρθρου 137 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Πέρα από την επιβολή των προστίμων που αναφέρονται στις παραπάνω παραγράφους Α1, Α4, Β5 ,Β6, καθώς και των αναφερομένων στις παραγράφους Γ2, Γ4, Γ5 και Γ12 τα οχήματα υπόκεινται και σε προσωρινή δέσμευση, με πράξη της Τελωνειακής Αρχής που διαπίστωσε την παράβαση, εάν δεν διασφαλίζεται η είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου.»

β. Στην παράγραφο Γ του άρθρου 137 προστίθεται περίπτωση 12, ως εξής:

«12. Στις περιπτώσεις αυτοκινήτων οχημάτων που καταλαμβάνονται πριν ή μετά την ταξινόμησή τους να έχουν διασκευασθεί χωρίς την τήρηση των διατάξεων του ν. 1573/1985 (Α΄ 201), επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το 1/5 του αναλογούντος στα οχήματα τέλους ταξινόμησης με ανώτατο όριο το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ.

Δεν υφίσταται υποχρέωση καταβολής των αναλογουσών στα διασκευασθέντα οχήματα φορολογικών επιβαρύνσεων, εφόσον μετά την καταβολή του προβλεπόμενου από το προηγούμενο εδάφιο προστίμου, επαναφερθούν στην αρχική τους μορφή, γεγονός που θα βεβαιώνεται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή.

Σε περίπτωση που ιδιοκτήτης οχήματος, ο οποίος υπέπεσε σε παράβαση του πρώτου εδαφίου της παρούσας, κατέβαλε το προβλεπόμενο πρόστιμο και επανέφερε το όχημα στην αρχική μορφή του, καταληφθεί εκ νέου να έχει διασκευάσει το ίδιο όχημα χωρίς την τήρηση των διατάξεων του ν. 1573/1985, επιβάλλεται σε αυτόν το διπλάσιο του κατά τα ανωτέρω προβλεπόμενου προστίμου.»

3. Οι διατάξεις της περίπτωσης 12 της παραγράφου Γ του άρθρου 137 του ν. 2960/2001 εφαρμόζονται και για παραβάσεις για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί οι καταλογιστικές πράξεις. Εφαρμόζονται επίσης και για παραβάσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί οι καταλογιστικές πράξεις αλλά εκκρεμούν ενώπιον των Διοικητικών και εκκρεμούν για είσπραξη ενώπιον των αρμόδιων αρχών, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν αίτηση εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, παραιτηθούν των ενδίκων μέσων και καταβάλουν τα προβλεπόμενα ποσά. Ποσά που έχουν καταβληθεί συμψηφίζονται μέχρι το ύψος της προβλεπόμενης τελωνειακής οφειλής και τυχόν διαφορά δεν επιστρέφεται.

4. Το άρθρο 9 του ν. 1573/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων του ν. 2960/2001 (Α΄ 265) εφαρμόζονται και για παραβάσεις του παρόντος νόμου».

5. Οι παράγραφοι 11 και 12 του άρθρου 15 του ν. 2386/1996 (Α΄ 43), καταργούνται.

6. α. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 4002/2011 (Α΄ 180), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Στην ανωτέρω διάταξη υπάγονται και οχήματα για τα οποία έχουν κατατεθεί αιτήσεις επιστροφής του τέλους ταξινόμησης έως και 30.11.2013, από ενδιάμεσους εμπόρους αυτοκινήτων (dealers) στους οποίους μεταβιβάστηκαν τα υπό κρίση οχήματα με ολόκληρο το ποσό του τέλους ταξινόμησης. Στην περίπτωση αυτή προσκομίζεται συμπληρωματικά ως δικαιολογητικό, το πρωτότυπο τιμολόγιο στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, η οποία χορηγεί ακριβές φωτοαντίγραφο στον δικαιούχο.»

β. Η ισχύς της διάταξης της παρούσας παραγράφου αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.6.: Παραχώρηση κατασχεμένων μέσων του ΟΔΔΥ στις υπηρεσίες του Δημοσίου

Το τέταρτο, εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται με νέα εδάφια ως εξής:

«Ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού, εάν μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημερομηνία κατάσχεσης, δεν έχει λάβει την πιο πάνω έγγραφη γνωστοποίηση ή ανακοίνωση προβαίνει στην παραχώρηση των μέσων αυτών κατά χρήση στις Υπηρεσίες του Δημοσίου μετά από γνώμη της Γενικής Γραμματείας ΥΠΔΜΗΔ για την αναλογική κατανομή τους στις υπηρεσίες του

Δημοσίου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης μπορεί να καθορίζονται τα θέματα σχετικά με την παραχώρηση κατά χρήση των μέσων αυτών στις υπηρεσίες του Δημοσίου, την ηλεκτρονική καταγραφή τους και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Όχημα το οποίο έχει κατασχεθεί ή δεσμευτεί και ευρίσκεται στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού πέραν του εξαμήνου, παραχωρείται κατά χρήση για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών του Δημοσίου με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Σε περίπτωση δικαστικής δικαίωσης το όχημα αποδίδεται στον ιδιοκτήτη του, στον οποίο καταβάλλεται εύλογη αποζημίωση για το διάστημα χρήσης του οχήματός του ύστερα από έκθεση εκτίμησης του ΟΔΔΥ.

Εάν, μετά την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου, μένουν αδιάθετα μέσα, τότε ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού προβαίνει στην εκποίησή τους.»

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε: ΛΟΙΠΕΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.1.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

1. Στην περίπτωση i) της υποπαραγράφου α) της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του ν. 2322/1995 (Α΄ 143), όπως ισχύει, οι λέξεις «υφιστάμενου καθεστώτος εγγύησης, στις υποπεριπτώσεις ββ΄ και γγ΄» αντικαθίστανται με τις λέξεις «υφιστάμενου καθεστώτος εγγύησης, σε επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα των υποπεριπτώσεων ββ΄ και γγ΄».

2. Στο τέλος της περίπτωσης ii) της υποπαραγράφου α) της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του ν. 2322/1995, όπως ισχύει, προστίθεται από την έναρξη ισχύος του ν. 4151/2013 (Α΄ 103) εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για την περίπτωση της αναστολής καταβολής δόσεων εγγυημένων δανείων, η οποία δε συνεπάγεται την επιμήκυνση της διάρκειας του δανείου ή την επαύξηση της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου, δεν απαιτείται η προηγούμενη εισήγηση του Συμβουλίου Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου».

3. Οι περιπτώσεις iii) και iv) της υποπαραγράφου β) της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του ν. 2322/1995 (Α΄143), όπως ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

«iii) εκπρόσωπο του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), με τον αναπληρωτή του,

iv) τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων του Υπουργείου Οικονομικών, με τον νόμιμο αναπληρωτή του».

4. Το τελευταίο εδάφιο της υποπαραγράφου β) της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του ν. 2322/1995 (Α΄143), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση ορίζεται υπάλληλος του Δ΄ Τμήματος της Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών του Υπουργείου Οικονομικών, με τον αναπληρωτή του, ως γραμματέας του Συμβουλίου.».

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συνιστάται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Υποεπιτροπή, στην οποία μετέχουν:

α) Ο Γενικός Γραμματέας Δημοσιονομικής Πολιτικής, ως Πρόεδρος, ο οποίος αναπληρώνεται, σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος ή απουσίας του, από τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου & Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

β) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου & Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ως μέλος, ο οποίος αναπληρώνεται, σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος ή απουσίας του, από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης,

γ) Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Πιστωτικών & Δημοσιονομικών Υποθέσεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, ως μέλος, ο οποίος αναπληρώνεται σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος ή απουσίας του από το νόμιμο αναπληρωτή του,

δ) Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών του Υπουργείου Οικονομικών, ως μέλος - εισηγητής, ο οποίος αναπληρώνεται, σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος ή απουσίας του, από τον Προϊστάμενο του καθ΄ ύλην αρμόδιου Τμήματος,

ε) Ο Προϊστάμενος της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων του Υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος αναπληρώνεται, σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος ή απουσίας του, από τον νόμιμο αναπληρωτή του,

στ) Ένας εκπρόσωπος του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), ο οποίος αναπληρώνεται, σε περίπτωση νόμιμου κωλύματος ή απουσίας του, από τον αναπληρωτή του».

6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η Υποεπιτροπή της παραγράφου 1 συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία ορίζεται υπάλληλος της Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ως γραμματέας της Υποεπιτροπής με τον αναπληρωτή του. Με την ανωτέρω απόφαση δύναται να ορίζεται και κάθε ειδικότερο ζήτημα αναφορικά με τη λειτουργία της Υποεπιτροπής».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.2.: ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 1 του άρθρου 29 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) αντικαθίσταται ως εξής: «Η διαδικασία διενεργείται τόσο κατά το στάδιο κατάρτισης, όσο και κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού».

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 4223/2013 διαγράφεται.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.3.: ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΠΔΕ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Οι προθεσμίες για την: α) έκδοση συμψηφιστικών Χρηματικών Ενταλμάτων (τακτικών και προπληρωμής) δημοσίων επενδύσεων (άρθρα 7 παρ. 6 και 42 του ν. 2362/1995 όπως ισχύουν) και διενέργεια των αντίστοιχων λογιστικών εγγραφών για την εμφάνιση των πληρωμών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.)

που διενεργήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2013 στη δημόσια ληψοδοσία (άρθρο 14 παρ. 1 ν. 2362/1995, όπως ισχύει) και β) απόδοση λογαριασμού των Χρηματικών Ενταλμάτων Προπληρωμής (Χ.Ε.Π.) που θα εκδοθούν (άρθρο 42 ν. 2362/1995, όπως ισχύει) παρατείνονται κατά ένα (1) μήνα από τη λήξη τους.

2. Για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών των Ανάπηρων Πολέμου Αξιωματικών με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, οι οποίοι εντάχθηκαν σε πολεμική διαθεσιμότητα, χορηγείται από 1.4.2014 ως προσωπική διαφορά, το συνολικό μηνιαίο ποσό που περικόπηκε από τις μηνιαίες αποδοχές τους με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης 1 και των περιπτώσεων 31 και 32 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222). Το ποσό της προσωπικής διαφοράς περιλαμβάνεται σε ξεχωριστή στήλη της μισθοδοτικής κατάστασης.

Άρθρο τέταρτο
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 28 Μαρτίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Ι. Στουρνάρας	Δ. Αβραμόπουλος
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
Κ. Χατζηδάκης	Ι. Μιχελάκης
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
Κ. Αρβανιτόπουλος	Π. Παναγιωτόπουλος
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΥΓΕΙΑΣ
Κ. Μητσοτάκης	Σπ. – Αδ. Γεωργιάδης
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Ι. Βρούτσης	Αθ. Τσαυτάρης
ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Μ. Χρυσοχοΐδης	Ι. Μανιάτης
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Χ. Αθανασίου	Ν. – Γ. Δένδιας
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ
Όλγα Κεφαλογιάννη	Μ. Βαρβιτσιώτης

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χ. Σταϊκούρας